

ОЛЬГА ВОЙЦЕНКО

ЛІТОПИС
УКРАЇНСЬКОГО
ЖИТТЯ
В КАНАДІ

ВИДАВНИЧА СПІЛКА ТРИЗУБ

З ГОЛОСІВ РЕЦЕНЗЕНТІВ:

Повно і широко документує „Літопис” всеобщий процес буття і ставання нового, соціологічно своєрідного твору, яким є українська спільнота на канадській землі... багато цікавого матеріалу знаходимо в „Літописі”, що стосується таки безпосередньо українського життя в Канаді. І з цього погляду Ольга Войценко віддала своєю працею велику прислугу справі історичної студії про українців Канади...

Дарія Ребет,

(„Сучасність”, 8 (20); 1962, стор. 110-114)

Літопис має важливе значення для української історіографії не тільки з документаційних, чи з чисто технічних методологічних причин. Це бо насправді „кістяк” історії українців у цій країні, збудований з прагматичної настанови до зібраних фактів. Це насамперед періодизація українсько-канадської історії... О. Войценко... основу свою періодизацію на внутрішньо-розвоєвих тенденціях української спільноти в цій країні... така періодизація це історіографічне риштовання, на якому майбутній історик зможе набудувати прекрасну будову, викінчену й завершенню матеріалом і деталями.

Яр. Рудницький,

(„Канадський Фармер”, Ч. 35, 1964)

Ця праця дуже складна й відповідальна. Вона вимагає не тільки затрати багато часу і енергії, але теж й кмітливості. Спеціяльне значення тієї праці ще й в тому, що її авторка належить до покоління народженого вже в Канаді й своїм вкладом у духові здобутки канадських українців приносить велику честь тому поколінню. Ця книжка є враз з тим незаперечним документом, який свідчить, яку важливу роль відіграли українські поселенці в Канаді, а особливо українські піонери у всесторонньому розвитку Канади..."

С. Волинець,

(„Український Голос”, Ч. 7, 1966)

Матеріали, що становлять основу Літопису, підібрані фахово, з наміром представити якнайвірніше події того часу, з точними датами і цитатами. Як видно, авторка намагалася, щоб матеріал був по можливості об'єктивний та безсторонній.

В. Ю. Киселевський,
(„Український Історик”)

З найбільшим зацікавленням я перечитав... „Літопис Українського Життя в Канаді”. Вже мабуть давно я читав книжку з таким заінтересуванням як „Літопис”. Я мав змогу відтворити собі образ давно минулых днів... Другий зиск з перечитання... твору це впровадження в життя українців Канади.

Іван Тесля, Оттава, I. 7., 1967 р.

The role of the early Ukrainian pioneers in Canada has still been hardly touched by historians... It is Winnipeg's Mrs. Woycenko whom we have to thank for the first determined effort to lift the veil from one of the most valuable documentary sources for the study of Canada's early Ukrainian immigrants — their own newspapers. "The Annals of Ukrainian Life in Canada" is, in effect, an index to the subject matter covered in one of Winnipeg's early Ukrainian newspapers, *Ukrainins'kyj Holos*, a weekly which began its publication in 1910...

Robert B. Klymasz,
Slavica Canadiana A.D. 1961, UVAN,
Slavistica No. 45, pp. 55-58.

OLHA WOYCENKO

The Annals
of
Ukrainian Life in Canada

VOLUME FOUR

PERIOD OF GROWTH AND DIFFERENTIATION:
YEARS 1930—1939

WINNIPEG

1969

CANADA

Printed and Published by TRIDENT PRESS LTD.

ОЛЬГА ВОЙЦЕНКО

*Літопис
українського життя
в Канаді*

ТОМ ЧЕТВЕРТИЙ

ДОБА РОСТУ І ДИФЕРЕНЦІАЦІІ:
РОКИ 1930—1939

ВІННІПЕГ

1969

КАНАДА

Накладом і друком ВИДАВНИЧОУ СПЛІКИ ТРИЗУБ

LIBRARY OF CONGRESS CATALOGUE CARD
No. 62-32973

Copyright on Volumes I, II, III and IV
by Olha Woycenko

This volume of the ANNALS OF UKRAINIAN LIFE IN CANADA brings to a close the second period of the history of Ukrainians in Canada, namely, 'period of growth and differentiation'. It began in the years following World War I and continued throughout the twenties and thirties. This period is characterized by the quantitative and qualitative growth of various factions of Ukrainian Canadians and also the intensification of centrifugal trends, especially among the national organizations (Ukrainian Self-Reliance League—SUS, United Hetman Organization—SHD, Ukrainian National Federation — UNO, etc.).

As issues of dispute among the Ukrainian factions were in the main Old Country questions rather than problems dealing with their life in Canada, thinking individuals pondered upon the possibility of unity at least on matters of mutual concern. This is exemplified in editorials, articles, and letters to the editor in the 'UKRAINIAN VOICE' and other Ukr-language newspapers of that time which resulted in the formation of a number of local coordinating committees in the late thirties, e. g., in Winnipeg, Edmonton, Oshawa. A national body, however, (as was the case at the end of the pioneering period when the 'Ukrainian Canadian Citizens' Committee' was formed in 1918 in Winnipeg) failed to materialize. This was to come later and it will be dealt with in the fifth volume of this work.

* * *

The economic depression of the thirties, along with a serious drought in the Prairies, and general technological

advances contributed to the urbanization of the Ukrainian element in Canada. Also, in the decade covered by this volume, large numbers of Ukrainians left their original homesteads in the Prairies and resettled for the most part in Ontario.

* * *

Myroslav Stechishin continued in his capacity as editor-in chief of the UKRAINIAN VOICE, he was assisted by Honore Ewach and Michael Kumka. The post of managing-director was held by P. H. Woycenko.

* * *

In its methodological approach, the present volume follows the same pattern as the previous three (cf. Volume II, p. VI).

O. W.

5. 5. 69,
Winnipeg, Man.

Цей том ЛІТОПИСУ УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ закінчує другий період в історії українців Канади, а саме „добу росту й диференціації”, що погалася після I-ої Світової Війни й протривала крізь двадцяті й тридцяті роки нашого сторігтя. Ці останні характеризуються дальшим ростом поодиноких середовищ, а одногасно інтенсифікацією відосередніх рухів, зокрема на внутрішньополітичному відтинку (СУС — СГД — УНО й т. д.)

Вибух 2-ої Світової Війни й воєнні змагання Канади з одної сторони, а турбота про майбутнє українства в цій країні з другої, спонукали деяких громадян призадуматися над формами консолідації й координації громадського життя в Канаді. Це видно з передовиць, статтей і голосів в „Українськім Голосі” та інших гасописах того часу (на які „У. Г.” покликується). І хож під кінець тридцятих років створено льокальні гаєткові надбудови (напр. у Вінніпегу, Едмонтоні, Ошаві) до остаточного завершення в формі загально - української громадської суперструктур — як це було наприклад при кінці піонерської доби, коли сформовано Українсько - Канадський Горожанський Комітет в 1918 р. у Вінніпегу, — тоді не дійшло. Ці доосередні тенденції в громадському житті доспіли пізніше.

* * *

Тридцяті роки характеризуються теж посиленням процесу урбанізації українського населення. На „втегу з фарм” впливнули такі гинники, як загальна економічна депресія в Канаді, природні обставини, як, наприклад, по-

*суха в степових провінціях, та зріст технологічного стан-
дарту життя. В тому часі помітний теж відплів україн-
ського елементу з первісних теренів українського посе-
лення (Манітоба, Саскачеван, Алберта), головно до Он-
таріо.*

*Під методологічним оглядом, цей том не відрізняєть-
ся від попередніх, побудованих на принципах, що їх з'ясо-
вано в другому томі на стор. VIII.*

* * *

*Головним редактором „Українського Голосу” був
дальше Мирослав Стегишин, а його співробітниками були
Михайло Кумка й О. Івах. Саме видавництво було, як і в
попередніх роках під управою П. Г. Войценка.*

O. B.

*5. 5. 69,
Вінніпег, Ман.*

Рік 1930

„Двацять літ існування ‘Українського Голосу’, — се двацять літ безупинної самостійницької праці серед українського народу в Канаді. Якік результати сеї праці?

Чи видало зерно кинене в цілком неприготовану землю канадійську які будь плоди...?

А поле дійсно було тоді неприготоване, або занятє чужими. Серед розмірно нечисленної української еміграції робили вже свою роботу сторожі чужих ідей: ‘Канадійський Фармер’, газета видавана англійськими лібералами, давав виключно про партійні інтереси... ‘Робочий Народ’ ширив серед робітництва ідею соціялізму, яка в короткому часі стала розсадником національної деморалізації... і коли в Росії запанував большевизм, носії ідеї соціялізму в Канаді стали вірними слугами чужого нам большевизму...; ‘Ранок’ який вже тоді виходив за гроші англійських пресвітеріян, ставався плекати серед нашого народу ідею відступництва не тільки релігійного але й національного; ‘Канадійський Русин’... ширив ідею вірнопіданчості чужим римо-католицьким інтересам. І от серед сеї компанії газет, що служили чужим інтересам, ‘Український Голос’.. мусів стати на сторожі національної чести, самостійної думки, самостійної праці...

...Завдяки.. ‘Українського Голосу’ ...ми гордимося нині рядом оттаких інституцій: сотня або більше Народних Домів, читалень й тричі більше число ріжних товариств звязаних з Народними Домами; українські виховавчі інституції, іменно Інституту П. Могили з його філіями в Едмонтоні й Вінніпегу; товариство запомогове ‘Взаємна Поміч’..; Союз Українок Канади...; українські студентські гуртки...; нарешті консолідація українського самостійницького руху в Союзі Українців Самостійників...

Не треба забувати, що відродження на полю релігійному в Канаді й засновання Української Православної Церкви не можна буlob зреалізувати без ‘Українського Голосу’.

Так отже дрібне зерно, кинене в тяжку канадійську землю перед двацятими роками, розрослося в велике національне дерево, що пустило свої коріні в ріжні напрями нашого життя...”

Із статті „Наші двацягілтні досягнення в Канаді“ В. Свистуна, „У. Г.“ Ч. 13, 1930.

1. 1. „Народній зізд в Вінніпегу...” Вістка: „З великим успіхом відбувся в днях 25, 26 і 27 грудня в Вінніпегу 13-ий український народній Зізд, скликаний Союзом Українців Самостійників в злущі з Інститутом ім. П. Могили та союзними організаціями... В зізді брали участь представники провінцій Квебек, Онтеріо, Манітоби, Саскачевану і Алберти... майже половина учасників зізду були жінки і жіночі наради, які відбувалися в третій день зізду, самі вистарчали на ім'я порядного зізду... Зізд... між іншим одобрив... плян зібрання одно-міліонового фонду на українські культурні ціли та одобрив плян постепенної переміни Інститутів в колегії...” Ч. 1
1. 1. „Зізд Союза Українок Канади.” Вістка: „В часі зізду членів Інститутів ім. П. Могили та союзних організацій в Едмонтоні і у Вінніпегу відбулися окремі наради Союза Українок Канади... На обох зіздах була присутна... пані Савеля Стечишин, яка говорила про початки засновання Союза, про його дотеперішню діяльність та про значіння такої центральної організації для затримання українського життя в Канаді...” Ч. 1
1. 1. Признання часописові „Український Голос”: Стаття Д. Прокопюка з Гефорд, Саск., про заслуги часопису в піднесені національної свідомості українців Канади: „Завдяки доброму проводові „Українського Голосу” та його річевим і поучаючим статтям український народ в Канаді має тепер витичений культурно-національний шлях перед собою... „Український Голос” як добрий учитель виховав і вивчив собі тисячі читачів... які тепер розуміють значіння слова ‘Україна’ і які вміють дорожити словом ‘Українець’ та стидаються того, коли хто відважується кликати їх Рутенами, Австріяками, Буковинцями та Галіціянами...” Ч. 1

1. 1.. „Дещо про Монреал”: Обширний допис про громадське життя в Монреалі; дописувач висловлюється похвально про позитивну працю „Товариства Запорожська Січ”; про працю о. В. Слюзара, пароха Української Греко-Православної Церкви в Монреалі, автор висловився так: „Він є заразом дірігентом хору і учителем Рідної Школи... широко працює для народу. Під його проводом відбуваються концерти. Сего року було їх два — з котрих листопадовий концерт мені дуже подобався...”
Ч. 1
1. 1. Українська кооперативна крамниця в Ст. Мартин, Ман. Допис В. Топольницького про неї: вона була заснована 1926 р. п. н. St. Martin Farmer's Cooperative Ltd.
Ч. 1
1. 1. Оперета „Чорноморці”: Заходом Товариства „Боян” відіграно цю оперету в залі Українського Православного Собору з нагоди Народного З’їзду. Вона була під керівництвом диригента М. Пасічника; в виставці брали участь: Маруся Угринюк, Оля Угринюк, Оля Міхоцька, Гриць Угринюк, Г. І. Блок, Н. В. Бачинський, В. Пилипчуک, В. Буряник, М. Боянівська, М. Сорохтей, Ю. Бачинська й ін.
Ч. 1
8. 1. З’їзд у Саскатуні. Вістка: „Серію народних зіздів сеї зими закінчив 13-ий Народний Зізд в Саскатуні... 31 грудня і 1 та 2 січня. Сей зізд... був найбільший і науспішніший зі всіх...”
Ч. 2
8. 1. Важливість народних з’їздів. Передовиця п.н. „Після обміни думок” дає перегляд відбутих з’їздів у Едмонтоні, Саскатуні й Вінніпегу, підкреслюючи користі із спільніх нарад: „Значіння зіздів показується поволи... Через зізди канадійські Українці видимо підносяться, розвиваються, здобувають своє місце в Канаді. Через зізди вирівнюють свої ріжниці, через зізди усувають своє роздроблення, свої партійки...”
Ч. 2

8. 1. „Епископ Арсеній і ‘добрі канадійці’” Стаття „обсерватора” (о. В. Кудрика — О.В.) реакція на перебування єпископа в Саскатуні й його заяви в пресі. Ч. 2
8. 1. Збори Товариства „Взаємної Помочі”. Обширна вістка: „Загальні збори Українського Товариства ‘Взаємна Поміч’ скінчилися аж в шестій годині рано 31 грудня і скінчилися ще раз побідою уряду під проводом п. Мир. Стечишина, як голови... Голоси були досить ясно поділені на дві лісти... За п. Стечишином і його лістою було 989 голосів, за п. Ферлеєм і його лістою — 950 голосів... п. Ферлей публично погратулював своєму суперникові п. М. Стечишинові. За ним пішли інші з гратуляціями своїм суперникам і збори скінчилися загальними обіцянками дальшої згоди та кооперації...” Ч. 2
15. 1. Національний рух в Україні: В передовиці п. н. „Новорічні рефлексії” редакція обговорює арешт комуністами українських культурних діячів: Єфремова, Ніковського, Чехівського й ін. й приходить до висновку, що цей факт є „найвеличавійшою маніфестацією живучості українського національного руху в 1929 р.” Ч. 3
15. 1. „Вінніпег дає допомогу для людей без заняття.” Вістка: „Питання безробіття в Вінніпегу було поважно обговорюване на засіданню міської ради... Около 150 людей дістануть роботу при прочищуванню дороги для трансмісійної лінії між Вінніпегом і Невільничим Водопадом. Всі мешканці Вінніпегу, які є без заняття, мають діставати, поки що через два тижні, допомогу від міста... рішено вислати телеграму до правительства в Оттаві, щоби воно отворило іміграційний будинок, ч. 3, на тимчасове місце мешкання для родин імігрантів і самітних... що опинилися без роботи...” Ч. 3

-
15. 1. „Резолюції, які перейшли на зіздах в Едмонтоні, Вінніпегу й Саскатуні”. Їх повний текст торкається ось таких справ: „Прінципальне становище Союза Українців Самостійників... Відношення до СССР, Польщі, Румунії і Чехословаччини... Питання робітничих організацій... Питання фармерської організації... Союз Українських Народних Домів... Ювілей ‘Українського Голосу’... Міліоновий Український Культурний Фонд... Питання іміграції...” Ч. 3
- 15.. 1. „Робота українців в Овкборн, Ман.” Обширний допис Катрі Новосад про громадське життя в цій місцевості й сусідніх околицях. Ч. 3
15. 1. Початок авіо-пошти: „Воздушна почтова обслуга в Західній Канаді зачинається офіціяльно 3 лютого. Того дня вийде з Вінніпегу перша воздушна поча. Почту мають розвозити літаками фірми Вестерн Кенада Ейрвейс...” Ч. 3
15. 1. „Англійська чи російська розвязка робітничого питання.” Тема відчиту Мир. Стечишина в залі Укр. Правос. Собору в Вінніпегу, 12. 1. 1930. Ч. 3
22. 1. „Ол. Кошиць в Нью Йорку.” Вістка: „...Олександер Кошиць приїхав з Європи до Америки і живе тепер в Нью Йорку. Д. Кошиць недавно виграв в Нью Йорку процес з Рабіновим, котрий скаржив д. Кошиця за недокінчення останньої обїздки з новим хором...” Ч. 4
22. 1. „Свято самостійності і соборності.” Передовиця про значення роковин 22-го січня. Ч. 4
22. 1. „Український націоналізм та традиції наших визвольних змагань.” Я. Дуб подає характеристику важливіших українських політичних угрупувань в Європі в минулому й в сучасному. Ч. 4
22. 1. Тодор Мінтян: Вістка про його смерть 11-го січня в Теодор, Саск., на 43-ім році життя; він був активний в громадських організаціях. Ч. 4

22. 1. „Звіт II загальних зборів Української Стрілецької Громади, гурток ч. 2 в Едмонтоні”: Обширний допис про збори, що відбулися 29-го грудня, за підписами Петра Кузика предсідника й Осипа Крамара, секретаря. Ч. 4
29. 1. „Виїзд 4 Василіян до Канади”. „Недавно виїхали зі Львова на місійну працю до Канади з осідком в Мондер, Алта., о. Павло Оленський і о. Василь Каменецький та два брати Павло Боднар і Йосиф Король...” Ч. 5
29. 1. В справі Манітобського університету: „Рада Губернаторів манітобського університету на своєму засіданню 23 січня приняла припоручення спеціальної соймової комісії, щоби нові будинки університету будувати при Рільничій Колегії... Сесія сойму минувшої весни призначила один міліон долярів на будову нових університетських будинків.” Ч. 5
29. 1. Тимко Гошко — посмертна згадка про цього піонера, що помер 17-го січня в Борщеві, Алта., на 62 році життя: „Покійний родився в Ланівцях, пов. борщівського, а до Канади приїхав 1903 р. Був він одним з перших емігрантів осілих в околиці Борщів, яку він так називав, отворивши почту в 1908 р...”; подано подробиці про його громадську працю, а також згадано деякі зворушильні епізоди з його піонерського й родинного життя (напр. смерть і похорон дружини, нове одруження й т. д.). Ч. 5
29. 1. Звернення Головного виділу Т-ва „Просвіта” у Львові в справі заокеанського членства й підмоги Товариству; між ін. подано, що до 30-го листопада 1929 р. було 554 членів „Просвіти” на американському континенті. Ч. 5
29. 1. „П. П. А. Міськів вернув з Європи.” Вістка про побут П. Міськова, урядовця корабельної фірми

Кунарда в Едмонтоні, в Європі; його враження про тамошнє життя, а зокрема про життя українців під Польщею.

Ч. 5

29. 1. Українські щоденники в ЗДА. На запит читача, редакція інформує: „В Злучених Державах виходить в українській мові два щоденники: ‘Свобода’ і ‘Українські Щоденні Вісти’. ‘Свобода’ стоїть на українськім національнім становищі, ‘Українські Щоденні Вісти’ на большевицькім...” Ч. 5
29. 1. „Большевицький катехизм.” Обширний допис про „Турфдім” в Тимінс, Онт., й про наслідки праці українських комуністів у цій окрузі. Ч. 5
29. 1. „Українець дипломований проспектор.” Вістка про проспекторський курс, що відбувся спільними заходами Департаменту кopalень манітобського уряду й Манітобського університету; між тими, що перейшли іспит, є українець Микола Данильчук. Ч. 5
5. 2. „Свято Укр. Державності в Брендоні і протест проти червоного терору.” Вістка: „...2 лютого... брендонський Український Народний Дім відсвяткував відповідним концертом Свято Української Державності і Соборності, або день 22 січня. Святочну промову виголосив п. В. Свистун... присутні ухвалили протест проти червоного терору на Україні... проти арештування... тисячів визначних Українців по цілій Україні...” Ч. 6
5. 2. „Протестуймо проти червоного терору на Україні!” Заклик „Центрального Протестаційного Комітету” (зформованого управою Союзу Українців Самостійників і складових організацій) до всіх українських товариств і організацій йожної української місцевості Канади відбувати протестаційні віча проти комуністичного терору на Україні. Ч. 6

5. 2. „Українські пластуни в Канорі, Саск.” Вістка: „В гуртку української студентської молоді в Канорі, Саск., утворився відділ українських пластунів... 1 грудня, 1929... під іменем Богдана Хмельницького. Сей пласт приймає членів в віці 12 до 22 літ. Крім сего в віці 7 до 12 літ організуються молодші пластуни під назвою ‘Вовченята’;” головою став Антін Денис, а писаркою М. Білавчук. Ч. 6
5. 2. „Українська література і преса для дітей.” Обширна стаття Мих. Кумки з характеристикою не тільки світових, але українських письменників у цій ділянці, в тому: Є. Гребінки, Л. Глібова, І Франка, М. Підгірянки та ін.; крім цього він подає огляд дитячої преси й видавництв дитячої літератури. Ч. 6
12. 2. „Протестаційне віче проти терору на Україні”. Обширна вістка: „...9 лютого, в салі Українського Православного Собору відбулося протестаційне віче... Віче скликав Центральний Протестаційний Комітет... Головними промовцями були пп. В. Свистун, ген. Сікевич і адвокат Арсенич...” подано повний текст ухвалених резолюцій. Ч. 7
12. 2. „Пристосовання себе до Канадійських обставин життя.” — Полемічна передовиця проти „Канадійського Фармера” й „The New Canadian” в справі становища СУС до Канади й Британської Емпірії: Редакція обстоює повну політичну лояльність до країни нового поселення й незалежність від старокраївих впливів. Ч. 7
12. 2. „Звіт четвертого з'їзду Союза Українок Канади в Саскатуні.”: Обширний звіт з'їзду, що відбувся 30-го грудня, 1929 р. за підписами Анаст. Рурик і Стеф. Бубнюк, секретарок з'їзду. Ч. 7
12. 2. „Українці скрізь протестують проти терору.” Вістка: „Заклик Центрального Протестаційного Комі-

тету... протестувати проти червоного терору на Україні, найшов голосний відгомін скрізь в Канаді...”; дальше подано місцевості й організацій де відбувалися віча.

Ч. 7

12. 2. Дописи, що висвітлюють різні ділянки життя української спільноти в Канаді з'явилися з таких околиць: в Саскачевані — Вонда, Тарнополь; в Манітобі — Брендон, Бруклендс; в Алберті — Келгарі, Беліс; і з Ванкувер, Б.К. і Престон, Онт. Ч. 7
26. 2. Радіо і телевізія: Тема промови студента інженерії А. Михайленка 23. 2. в залі Укр. Православного Собору в Вінніпегу: „... слухачі довідались в подробицях про початки радія, його розвій, поліпшення та про його значіння для людства. щодо телевізії, то вона є ще в стані розвою, але недалекий той час, коли так як через радіо, можна буде чути промови і музику з віддалі тисячів миль, можна буде бачити людей чи інші предмети віддалені тисячі миль.” Ч. 9
26. 2. „Жінка і визвольна боротьба.” Текст реферату виголошеного Д. Яндою на з’їзді Союзу Українок Канади. Ч. 9
26. 2. „Централья українських студентів Канади.” Звіт з третіх загальних зборів, що відбулися 31 грудня, 1929 в Саскатуні, Саск. (Подав О. Бендас, секретар Ц. У. С. К.) Ч. 9
5. 3. Ораторський контест: Про змагання в красномовстві, що відбулися в Саскатуні, Саск., 1 січня, 1930; участь взяли: Галля Костинюк, з студентського кружка „Прометей” в Вінніпегу; Юрко Кіндрачук з кружка „Каменярі” в Саскатуні; Іван Мельник з кружка ім. А. Коцка в Едмонтоні, що й виграв першу нагороду. (Подав О. Бендас, секретар Ц. У. С. К.). Ч. 10
5. 3. „Большевицькі ліквідатори церкви.” Обширна редакційна стаття про „розвязання церковної оп-

ганізації Української Автокефальної Православної Церкви" в Україні. Ч. 10

5. 3. „Спільний протест.” Вістка: „..27 лютого відбулися в салі англіканської церкви св. Тройці... в Вінніпегу наради репрезентантів ріжких церков в Вінніпегу під головуванням архиєпископа Матесона... в справі спільної протестаційної акції всіх церков в Канаді, проти релігійного переслідування в Совітському Союзі... В. Свистун, як репрезентант Української Православної Церкви... виголосив коротенький реферат про релігійні переслідування на Україні... На нарадах вирішено оголосити неділю 16 березня, як день загальної молитви вірних всіх церков в Канаді...” Ч. 10
5. 3. „Невиконаний заповіт.” Передовиця з приводу роковин Т. Шевченка. Ч. 10
5. 3. „Тринадцятий народній зізд”: Подрібний звіт із з’їзду Союзу Українців Самостійників. Ч. 10
12. 3. Комуністична демонстрація. Вістка про „демонстрацію безробіття” що була скликана українськими комуністами в Вінніпегу 6-го березня; збір почався коло міського ратуша де й виступили з промовами: „радний Колісник, Кобзей, Король а також Німець Пенер і Айриш Леслі Моріс.” Ч. 11
12. 3. Іміграційні правила: Іван Р. Рурик, управитель Українського Кольонізаційного Товариства в Саскачевані, в двох окремих статтях, п.н. „Для висвітлення незрозумілого” й „Теперішня іміграція” подає сучасні іміграційні правила, що зобов’язують імігрантів як також тих, що спроваджують цих людей до Канади. Ч. 11
12. 3. Непожадані імігранти: Стаття „П. Вас-н” про пожаданих і непожаданих європейців у Канаді; до категорії непожаданих входять словяни, включно з українцями; автор приходить до висновку, що

комуністичний режим в ССР і прихильність до цього режиму деяких українців у Канаді є основна причина, чому українські імігранти не пожадані в Канаді: „Наших братів в Старім Краю уважається в Канаді за непожаданих... Богато родин, що тепер в Галичині... найшло би притулок на канадській землі, але не годні, бо большевицька дурійка зробила для них в Канаді імя непожаданих.”

Ч. 11

12. 3. Відчit про Україну й українців. Вістка: „Інспектор Ф. Т. Гаврилюк дав відчit про Україну в англійській мові в Пелей, Саск., 28 лютого... Прелегент зупинився обширніше над теперішнім положенням Українців під Польщею і під большевицькою окупацією. Закінчив коротким описом української еміграції в Канаді... При сiй нагодi учитель Рубашевський прибув зi своїм товариством з Аран i дав виставку українських танцiв i пiсень...” Ч. 11
19. 3. „Протокол загальних зборів Українського Товариства ‘Взаїмна Поміч’.” Обширний звіт зборів, що вiдбулисi в залi читальнi ‘Просвiти’ в Вiнницi пегу 28-го грудня, 1929. (В. Купченко i Д. Герич, секретарi зборiв). Ч. 12
19. 3. „Лiга Британських Українцiв.” В передовицi, п.н. „Ось куди дорога” редакцiя iронiзує iз статтi, що появилася в мiсячникovi ‘The New Canadian’ п.н. „Лiга Британських Українцiв”; в nїй сказано, що „сорок пять мiлiонiв Українцiв в Европi хочуть пiддатися пiд зверхнiсть Великої Британiї.” Ч. 12
19. 3. „Українцi на сходi Канади”: Обширний допис про вiдchit Теодора Гуменюка, голови схiдного комiтету СУС у Торонто, 1-го сiчня, в залi Товариства ‘Просвiти’ в Вест Форт Вiллiям, Онт. Ч. 12

19. 3. Дебата студентів: "... 15 березня в салі Українського Православного Собору була дебата на тему: 'Рішено, що Українці самі винні за своїй політичні невдачі.' ... Дебатували представники студентського кружка 'Каменярі' в Саскатуні, п. Павличенко і п. Гнатишин, з представниками студентського кружка 'Прометей' у Вінніпегу, який представляли п. Мандзюк і п. Карасевич. Предсідником був п. В. Свистун, а суддями панове: Я. В. Арсенич, Мир. Стечишин і В. Буряник.. Дебату виграла афірмативна сторона, себто представники 'Каменярів' в Саскатуні." Ч. 12
19. 3. „Молебень за жертви релігійного переслідування на Україні.” „В неділю 16 березня, богослуження в Українськім Православнім Соборі було присвячене жертвам релігійного переслідування на Україні. Відправою проводив о. Мітрат С. В. Савчук при співчасті о. Гребенюка...” Ч. 12
26. 3. 20-ті роковини „Українського Голосу”: З нагоди ювілею часопису видано святкове число на 20-тількох сторінках (розмір звичайного числа — 12 сторінок); крім звичайного змісту поміщено знімки керівників, редакторів, співробітників у мінулому й сучасному, наприклад: Т. Д. Ферлея, О. Жеребка Я. В. Арсенича, Мир. Стечишина, П. Й. Войценка, М. Кумки, А. Новака; надруковано з цього приводу статті таких авторів: В. Свистуна, о. В. Кудрика, Мих. Стечишина, Гр. І. Блока, А. Чумера, В. Батицького, П. Зварича, о. І. Кусого, Г. Сліпченка, Т. Гуменюка, С. Б. Микитюка й ін. Ч. 13
26. 3. „Кристалізатор поглядів канадійських українців.” В передовиці з нагоди 20-річчя „Українського Голосу” редакція підsumовує ріст і вплив часопису на формування української громадської думки й дії в Канаді: “‘Український Голос’... первісно

служив тільки за знаряд порозуміння між ріжними Українцями в Канаді, між якими, крім походження, дуже мало було спільног... Він був свободною трибуною для тих думок, які не мали місця у часописах, видаваних чужими... в інтересах інших, чим інтереси українського народу. Думки Українців в Канаді не були тоді ще скристалізовані, а нераз були й наївні і дитинні. 'Українському Голосові' припала з природи річка роля кристалізатора поглядів канадійських Українців..'" Ч. 13

- 26. 3. „Протокол з других загальних зборів Укр. Стр. Громади в Канаді.” Обширний звіт із зборів, що відбулися 19 січня, 1930, в залі Українського Народного Дому в Вінніпегу за підписами: В. Коссара, предсідника, Василя Рурика і Ст. Цибульського, писарів. Ч. 13
- 26. 3. „Національна проблема Канади.” Тема відчиту Н. І. Мандзюка в залі Укр. Православного Собору 23. 3.: „В Канаді національне питання... се, яка має бути канадійська нація. Чи всі народи, які замешкують Канаду мають засимілюватися, чи жити своїм окремим життям... Українці повинні вже від тепер старатись, щоби Українці задержали при собі як найкращі свої народні характеристики і традиції.” Ч. 13
- 2. 4. Протест українських комуністів: Обширна вістка про „протестаційне віче проти українських протестів” 30 березня в залі Українського Робітничого Дому: комуністичне віче було відповідю на віча українців в Канаді, що протестували проти „червоного терору” в Україні й проти засуду членів Спілки Визволення України. Ч. 14
- 2. 4. „Працальний вечір для абсолювентів в Вінніпегу.” Вістка: „В ‘Мікадо Ті Рум’ в ст. Реджіс Готелі в Вінніпегу відбулася... 29 березня... працальна

вечеря в честь трох студентів, членів Студентського Кружка 'Прометей', які сего року, кінчать університет. Сею вечерою виправляв 'Прометей' в життєву дорогу своїх членів: Ст. Грицика і Ів. Негрича, які сего року кінчають рільничий факультет університету... і Андрія Михайлинку, що кінчить на університеті курс електро-інженірій..."

Ч. 14

2. 4. „Міжнародний конгрес жінок.” Стаття А. Йонкер, голови Т-ва Канадійсько-Українського Жіноцтва, про Міжнародну Жіночу Раду й про черговий конгрес цієї Ради, що має відбутися в Відні в травні й червні, 1930 р. Ч. 14
2. 4. „Українські чесноти.” Стаття М. Кумки з такими піднаголовками: „1. Забув. 2. Заспав. 3. Не думав. 4. Спізнився.” Ч. 14
9. 4. З протестаційної акції: Надруковано зміст телеграми Підсекретаря Зовнішніх Зв'язків у Оттаві, як відповідь на телеграму Протестаційного Комітету; надруковано теж зміст телеграми до Советського Амбасадора в Лондоні, Грегорія Сокольнікова. Ч. 15
9. 4. „Нова партія в Саскачевані заснована.” Вістка про організацію нової політичної партії 3-го квітня в Реджайні, Саск., під назвою „Політичне Стоварищество Фармерів Саскачевану... Нова партія рішила не назначувати собі провідника, аби не зтягнути на себе закиду, що й вона 'тільки партія'.” Ч. 15
9. 4. Новий шкільний закон: Вістка про зміну в шкільному законі в Саскачевані, що вимагає, м. ін., щоб кожний шкільний урядник, чи трост, мав знання англійської мови; тому, що велике число старших віком українців займають ці позиції в своїх округах, редакція радить всім тим, що не знають ан-

глійської мови передати ці становища своїм синам, щоб таким чином задержати їх в українських руках.

Ч. 15

9. 4. „Великий поступ буковинських українців в Вінніпегу.” Обширний допис Івана Бриндзія про громадське життя „буковинських Українців при Народній Православній Церкві та їх організаціях...” Ч. 15
9. 4. Кілько українці видають грошей на алькоголічні напитки? Стаття І. Кирика п. н. „Замітні цифри” в якій він, на підставі річного звіту „лікерової комісії провінції Алберти” доказує, що українці цієї провінції за рік від 1-го квітня, 1928 р. до 31-го березня 1929 р. „пропили” суму \$1,480,- 696.39; автор дальше доказує цифрами, скільки можна б грошей зложити, якби так через п’ять літ українці відмовились від напитків, а заражені гроші передали на „національний фонд”; процент з такого фонду оплатив би всякі українські культурно-національні потреби в Канаді, включно з колегіями; Кирик закінчує статтю такими словами: „Пожартуймо собі і може таки жартком-смішком ми з ходом часу діпнемо бодай десятої частини сеї божевільної думки. Вона божевільна під сей час, але не є неможливою. Колиб в нас була сила волі... то така думка може бути зреалізована в дуже короткім часі...” Ч. 15
9. 4. „Користи мішаної господарки.” Повний текст реферату С. А. Грицака, виголошеного під час „Народного З’їзду” в Вінніпегу. Ч. 15
16. 4. „Єфремову і його достойним товаришам привіт на День Воскресення Христового.” Десятистрофний вірш „В-ко.” (В. Купченко — О.В.)

„З далекого, вільного краю
— Не з українських рідних сіл —

Ми Вам привіт отсей складаєм
В признання Ваших славних діл.

Ми писанки оттут списали,
Тай шлемо Вам в далеку путь;
Коби-но ми лишень відали,
Чи ще до Вас вони зайдуть...

Так пишем, пишемо й ридаєм
І слізми миєм писанки,
Й Христа Воскресшого благаєм,
Щоб дав Вам силу, о Батьки!

Бо тільки Він один ізможе
Відчути Ваших зміст терпінь,
Бо чи-ж не Він, як Ви, — о Боже!
Взяв хрест на Себе поколінь?..

і т. д.

Ч. 16

16. 4. Лист Департаменту Закордонних Справ: Полемічна редакційна стаття на адресу „Канадійського Фармера” в зв’язку з листом, підсекретаря державного Департаменту Закордонних Справ в Оттаві до голови СУС В. Свистуна. Ч. 16
16. 4. „Canadian Ukrainian and future of the Ukraine.” Текст листа голови СУС, В. Свистуна, до редакції Free Press, що був опублікований там же в числі з 1-го квітня, 1930; в листі обговорено загадкову акцію „Ліги Британських Українців” з домаганням, щоб Велика Британія взяла під свій протекторат Україну з її 45 мільйоновим народом (як з’ясовано в статті, що з'явилася в „The New Canadian”); в зв’язку з цією справою з'явилася редакційна стаття в Free Press з 10-го квітня, яка назвала ідеї „Ліги Британських Українців” „The ripe dream” („Сон під час курення люльки”). Ч. 16
16. 4. „Почта ‘Петлюра’ в Манітобі.” Вістка: „В Манітобі в околиці Шортдейл отворився недавно почтовий уряд, которому надано імя ‘Петлюра’.” Ч. 16

16. 4. „В справі делегації...”. Заява: „На запити з ріжних сторін в справі висилки одної канадійської делегатки на Інтернаціональний Конгрес жіночих товариств... в Відні... уважаємо за відповідне відповісти, що ні наша редакція, ні самостійницькі товариства зорганізовані в Союз Українців Самостійників, не мають нічого спільногого з цею афериою, тому, що ціла ся справа поставлена так нещасливо, що остаточно можна сподіватися з неї не тільки несмаку, але й блямажу (шкоди) для наших визвольних змагань.” Ч. 16
23. 4. „Сто міліонів долярів проти безробіття.” Вістка: „Після зими, під час якої Канада відчувала в значній мірі всесвітню проблему безробіття... Правительство Канади, обі зелізничні системи, портові комісії та приватні корпорації приготовляються до робіт, що будуть коштувати до сто міліонів долярів...” Ч. 17
23. 4. Журба за майбутність канадійської єдності. Вістка: „Протестантський проповідник Р. Кацунос мав 9 квітня промову до організації ‘Дочок Імперії’ в Монреалі і страшив їх судьбою Канади... на заході, звідки він вернувся рік тому до Монреалу, ‘проповідники ріжних чужинецьких груп удержанють живими расові антагонізми і поширюються большевицькі науки, а се допровадить до катастрофи, коли не буде контракції’.” Ч. 17
23. 4. „Фестівал в Келгарі.” Довша інформативна стаття про старання „Канадійської Тихоокеанської Залізничої Спілки (Сіліяр)” допомагати різним народам в Канаді плекати свої народні пісні, танці й ручні роботи; для цього через останніх кілька років улаштовано фестивали в різних містах Канади: „Такі виступи виробляють краще порозуміння між народностями і заразом заставляють їх оцінювати красу свого рідного — сказав Дж.

М. Гібbon, сіпіарський агент публіцистики, завдяки котрому компанія піднялася до устроювання сих виступів...”; дальше подано обширно про фестиваль в Келгарі, а зокрема про участь українців: „З Українок богатьох дістали стяжки відзначення, а попри се пані В. Шандро з Кагвин, одержала грошеву нагороду за українську сорочку.”

Ч. 17

23. 4. „Прощальний вечір саскатунським абсолльвентам.” Обширний допис Л. Навальковської: Вечерок відбувся заходом студентського кружка „Каменярі” 5-го квітня; Андрій Павлик був господарем вече-ра; промовляли: Ю. Стечишин, М. Зюбрак, В. Кос-сар, О. Бендас, Анастазія Рурик, Д. Янда, Л. На-вальковська, О. Івах; почесні гості-абсолльвенти були: С. Стечишин, І. Гнатишин, Т. Павличенко, В. Чепіль, М. Піць, Ф. Жулковський. Ч. 17
23. 4. На тему мови: Редакція відповідає на запит пе-редплатника, щодо різниці й значення таких слів, як: посада і становище, фаховець і знаток, фах і професія, положення і становище, стан і поло-ження. Ч. 17
23. 4. „Запорожець за Дунаєм.” Обширний допис про успішне виконання цієї оперети в Торонті 29-го березня заходами товариства Народного Дому; в ролі Одарки виступила Параня Буртникова, що, як писав *Evening Telegram* „своїм ангельським голосом захоплювала півтисячну публіку.” Ч. 17
30. 4. Приспішення асиміляції. Вістка про виступ сас-качеванського прем’єра Ендersona 23 квітня в Ре-джайні з промовою перед „Саскачеванським Ви-ховним Стоваришенням”, в якій м. ін. він сказав: „Відносно питання асиміляції чужинця в Саскаче-вані... виміна учителів, що говорять тільки по англійськи в чисто не-англійські оселі приспіши-ла-б сю роботу... в провінції існують тепер від-

носини, яким муситься дати раду і завізвав учителів, аби кооперували в стараннях осягнути бажані результати...” Ч. 18

30. 4. „Що пише Ірчан про Большевію”, Стаття — критична аналіза писань Ірчана в „Фармерському Життю” з такими вступними заввагами: „Ірчан працював донедавна в ‘УРВістях’ в Вінніпегу, як письменник... Опісля виїхав до большевії і тепер пише про те, що в большевії діється... вінніпегський комісаріят приймає Ірчанові писання за золото. Хіба міг би Ірчан писати щобудь контрреволюційне? Хоч би і хотів, то не міг би. Прогрівшися, так їсти не дадуть... Отже Ірчан пише — волею, чи неволею, але пише. Але пише так, що коли вмієте читати поміж рядками, то виходить цілком не те, чого большевикам хочеться...”; слідує подрібна аналіза його статей. Ч.18—20
30. 4. „Каблєграма С.У.С. до Ліги Націй в справі т. з. пашпортів Нанзена.” Текст каблєграмм з 19-го квітня, 1930 за підписами В. Свистуна, президента Й. М. Стечишина, секретаря; опубліковано також текст каблєграмм до Проф. В. Мартоса в Подебрадах у цій справі й вислано \$50.00, щоб допомогти йому вислати делегацію до Ліги Націй з домаганням: на „пашпортах Нанзена записувати Українців, як Українців, а не як Росіян.” Ч. 18
30. 4. „Український театр ляльок.” Обширна рецензія на перший виступ театру ляльок з Львова, 25 квітня в залі Читальні „Просвіти” в Вінніпегу. Ч. 18
30. 4. Перше українське Богослуження в Нелсон, Б.К. Допис В. Б. Мельничука про це Богослуження; його відправив о. Т. Волохатюк з Йорктон, Саск., 9-го березня, 1930. Ч. 18
30. 4. „Літаком з Англії до Вінніпегу.” Вістка: „...25 квітня сказав міністер національної оборони пол-

ковник Релстон, що люди заінтересовані в летництві розслідують можливості подорожовання за два дні поміж Англією і Серединою Канади. Сего року один з тих людей удається до Грінляндії, де має перебувати один рік, шукаючи за місцями, на яких могли-б осідати літаки. Дорога йшла би з Англії через Скотляндію, острови Фаро, Ісландію, Грінляндію і Годсон Бей до Вінніпегу. Ч. 18

14. 5. „Микита Шаповал приїхав до Канади.” Довша вістка про його приїзд із Чехословаччини; подано деякі відомості про нього на основі французького щоденника „Ля Прес” із Монреалу. Ч. 20
14. 5. Вибори до домініяльного парляменту. Обширна вістка про проголошення нових виборів 4-го серпня, „Оповіщення виборів сего літа зробив прем'єр Мекензі Кінг у вівторок 6 травня під час короткої промови в палаті послів...” Ч. 20
14. 5. „Виборчий рух між Українцями Канади.” Вістка: „...албертійські Українці вирішили в провінціяльних виборах виставити кандидатуру пп. М. Романюка, адвоката в Едмонтоні і Ю. Шкварка, адвоката в Мондер. Оба... з рамени ліберальної партії, п. Романюк буде кандидатом в окрузі Вікторія, а п. Шкварок в окрузі Гвітфорд. В домініяльних виборах п. Лучкович буде знова кандидувати...” Ч. 20
14. 5. Позов Гр. І. Курдидика проти Т. А. Томсона й Нешенал Прес Лимітед: Повний текст позову англійською мовою поруч з українським перекладом; друкуючи цей текст у цілості, редакція подає вступні завваги, мовляв цей позов кидає багато світла на причини купна цього концерну (з такими часописами, як: „Канадійський Farmer,” „Канадійський Українець,” „Час”, „Der Nordwesten”); наведено цікаві подробиці з історії

цього видавництва під новими власниками Томсон і Ко.). Ч. 20

14. 5. Про книжку „За океаном”: Читач ставить питання редакції про деякі речі, що були подані в спостереженнях Л. Ясінчука в його праці „За океаном”, які не були згідні з дійсністю; редакція відповідає, м. ін., „Л. Ясінчук поробив в своїй поїздці по Канаді богато непровірених помічень і відтак подав їх як правду...” Ч.20
14. 5. „Перед новою пробою”. Передвиборча передовиця обговорює такі справи: „Номінаційні конвенції”; „Партія і безпартійність”; „Яка партія”. „Хто відповідний на кандидата?” „Людей є досить.” Ч. 20
14. 5. День матері: Про спільну вечерю в честь матерей 11-го травня в залі Укр. Православного Собору в Вінніпегу; святкова частина була під проводом Марії Марко, а в програмі взяли участь членки товариства дівчат: Н. Совсун, Оля Пасічняк, Л. Тиховецька, Оля Богоніс, Пилипчук, Тучак, Рій і Палюк; відповідне слово виголосили о. Гребенюк і В. Свистун. Ч. 20
14. 5. Хортиця в Манітобі. Вістка: „В Вінніпегськім щоденнику ‘Фрі Прес’ з 2 травня з'явилася стаття п. з. ‘Імена менонітських сіл’, з якої виходить, що місцевість ‘Хортиця’ (імя острова на котрім колись була побудована Запорожська Січ) була в Канаді на яких двайсяцять літ перед тим поки з'явилися перші українські імігранти. Ще в 1875 р. прибули до Манітоби з України німецькі колоністи Меноніти для яких домініальне правительство призначило 17 тавншипів на захід від Ред Ривера а вісім тавншипів на схід від тої самої ріки в південній Манітобі. Німці розмістилися на тих землях селами, яким подавали імена після свого уподобання, а що деякі з них походили

з Хортиці на Україні, то одно зі своїх сіл в Канаді назвали також Хортиця. Богато зі старих менонітських сіл в Манітобі перестало вже існувати, бо з часом Меноніти закинули села і перейшли на свої фарми, але Хортиця і досі існує недалеко від стації Жіру при лінії залізниці Кенедіен Нешенал з Вінніпегу до Форт Франсес.” Ч. 20

21. 5. Радний Колісник: Довша вістка про чергове засідання вінніпегської міської ради і конфлікт радного Колісника з радником Симпкіном; наслідок був такий, що покликано поліцая, який „вхопив (Колісника) за плечі, піdnіс з крісла, поставив на ноги і висунув наперед себе за двері...” Ч. 21
21. 5. „Відзначення студентки — Українки”. В істка: „Між студентами манітобського університету... одно з найбільших відзначень дістала п. Наталія Сікевич; вона дістала університетський срібний медаль за покінчення загального курсу штук і наук... а також удержання на кошт французького уряду через один рік в Парижі для доповнення студій у французькій мові.” Ч. 21
21. 5. „Діяльність Народного Дому в Торонті за перше півріччя.” Звіт діяльності товариства за місяці січень, лютий і березень. Ч. 21
21. 5. На тему українських прізвищ. Читач питав редакції „Чому Українці підписуються на ‘скі’, ‘цкі’, або ‘ов’? Чи перше малоб означати польське, а друге російське?” Редакція широко відповідає на це питання. Ч. 21
21. 5. Шевченківські роковини. Дописи про відзначення Шевченка появилися з таких околиць: Бруклендс, Ман., Гефорд, Саск., Гудів, Саск., Сенді Лейк, Ман., Брендон Ман., Ди Пес, Ман., Ст. Кетерінс, Онт., Вест Форт Вілліям, Онт.; Карвел, Алта. Ч. 21

-
21. 5. „Комісія для святкування ювілею Манітоби”. Вістка: „...сего року припадає 60 літ, від коли заснувалася провінція Манітоба.., День 15 липня призначено на святковання ювілею...”; створено комітет для перепровадження святкових імпрез: „З Українців назначені до комітету слідуючі: епископ Ладика, Голова Українського Народного Дому Т. Д. Ферлей і голова Союза Українців Самостійників В. Свистун.” Ч. 21
21. 5. „Абсольвенти...”: Світлини і біографічні подробиці трьох градуантів університету — членів студентського кружка „Прометей” в Вінніпегу, а саме: Стефана Грицака й Івана Негрича, що покінчили студії в Манітобській Рільничій Колегії й одержали ступні B.S.A.; Андрія Михайлинка, що одержав від Манітобського університету ступень B.Sc. в електро-інженерії. Ч. 21
21. 5. Передвиборчі передовиці: Цикл статей під такими наголовками: „Постійна чуйність”; „Роля партії”; „Партійні Ріжниці”, „Які репрезентанти”; „Політичні промахи”. Ч. 21
28. 5. „Звертаймо більше уваги на економічну сторону нашого життя.” Стаття В. Топольницького, щоб українці кооперативним способом знаходили ринок на свої продукти й виробництва: „Ми більшу частину наших потреб заспокоюємо за посередництвом других... ми зискали сотки тисяч долярів річно, колиби організовано самі вміли... продавати...” Ч. 22
28. 5. За співпрацю Стрілецької Громади з СУС: „Стрілець 7-го гуртка Стрілецької Громади, Ріджайна, Саск.” погоджується з твердженням П. Зварича („У.Г.” ч. 19, 1930) „що більше стрільців симпатизує зі Союзом Українців Самостійників... се є одинока українська політична організація в Канаді, котра найбільше відповідає стрілецькій ідеї-

ольогії... а офіційний його орган ‘Український Голос’ стойть твердо на своїм пості в обороні прав українського народу...,” далі автор статті ставить питання своїм побратимам: „... що спиняє нас зреалізувати проект пана Зварича відносно до гармонійності праці Української Стрілецької Громади зі Союзом Українців Самостійників, та відносно до відчинення стріл. сторінки чи й двох в ‘Українському Голосі’, замісць проектованого власного часопису?”

Ч. 22

- 28. 5. Фармерська номінаційна конвенція: Вістка: „Дня 20 травня... відбулася в Чіпман, Алта., фармерська (Ю.Ф.А.) конвенція, на якій було присутніх 64 делегати. На тій конвенції вибрано більшістю голосів п. Петра Міськова на кандидата до провінційального парляменту з партії Ю.Ф.А.” Ч. 22
- 28. 5. „О. Майба оглядає північну Алберту.” Вістка про священика Майбу й трьох інших, які відвідують північну Алберту: „Вони побудували собі тратву 30 стіп довжини, на тратву взяли автомобіль, пару коней, ліжка, кухню і ріжні засоби харчів і так пливуть собі, куди їх понесе вода Піс Риверу. В пляні у них навідатися до Форт Верміліон у північній Алберті, 360 миль від міста Піс Ривер.” Ч. 22
- 28. 5. Василь Чепесюк: Довша вістка про його смерть у нещасливому випадкові при праці в папірні в Форт Вілліям, Онт., 18. 5. 1930. (Подав В. Григоряк). Ч. 22
- 28. 5. В роковини смерти С. Петлюри: Про „жалібний концерт” в залі Укр. Правос. Собору в Вінніпегу в роковини смерти Отамана; промовляли: В. Сікевич і Мир. Стечишин. Ч. 22
- 28. 5. „Кооперація сходу з заходом”: Текст реферату Т. Гуменюка виголошеного на з’їздах в Едмонтоні й Вінніпегу. Ч. 22

4. 6. „Загадочне вбивство Володимира Барана в Вінниці.” Обширна вістка про вбивство 29. 5. Ч. 23
4. 6. Дві години в Бібліотеці імені С. Петлюри в Парижі.” Обширна стаття І. Панасича. Ч. 23
2. 6. „Студенти на Університеті після походження.” Вістка: „ . . . вінніпегський щоденник ‘Фрі Прес’ поєднує деякі помічення про сю школу і між іншими спирається на походженням студентів. Усіх студентів на університеті є близько 3,000. З них найбільше число є англо-саксонського походження. Дальше слідують Жиди, яких є 295, або 14.6 процента. Французів на Манітобському Університеті було 10.7 процент, далі йдуть Ісландці — 3 процента, Українці — 2.7 процент, Німці 2.5, Скандинавці 1.5, а далі низше одного процента Поляки, Росіяни, Голяндці, Чехи, Китайці, Італійці, Бельгійці, ‘Австрійці’, Румуни і Греки.” Ч. 23
2. 6. „Вислід Українців з Албертійського університету.” Вістка: „Сего року в Алберті вийшло 6 професіоналістів, а се 4 інженери, 1 агроном і 1 дентист. . .”; Іван Ф. Косташ, B.Sc. — Никола Бук, B.Sc.; Борис Крат, B.Sc. — Дмитро Олекший, B.Sc. — Олекса І. Чарнецький B.Sc. — Михайло Г. Бойкович D.D.S.; далі подано імена сутдентів на різних факультетах і в різних роках навчання; крім цього надруковано обширну статтю з біографічними подробицями про М. Д. Олекшія, що закінчив курс інженерії (Подав Є. Міхайлук). Ч. 23
4. 6. Про Лігу Британських Українців. Довший допис про виступ представника Національної Преси Г. Куза в Фішинг Ривер, Ман., де він інформував про ролю „Канадійського Фармера” й Лігу Британських Українців. Ч. 23
4. 6. „Микита Шаповал в Торонто.” Вістка про його перебування там і виступи в днях 14—25 травня, 1930 р. Ч. 23

11. 6. Виступ посла Лучковича в Оттаві: Довша вістка про виступ посла Лучковича на останній сесії парляменту 30-го травня й про справи, які він порушив у своїй промові. Ч. 24
11. 6. „Поліція не найшла виновника смерти В. Барана.” Обширна вістка з подroбностями про переслухання в залі поліційного суду 6-го червня в справі вбитого В. Барана. Ч. 24
11. 6. Попис українського хору в Монреалі: „На бенкеті з нагоди конвенції організації Ротеріанс в Монреалі дня 29 травня в Мавнт Роял Готели головною програмовою точкою був виступ Українського Православного Хору під проводом о. Вол. Слюзара... Про виступ хору згадує з признанням монреальський щоденник ‘Стар’ з 30. травня.” Ч. 24
11. 6. В справі назви „Галішen”. На запит читача, як вяснити англійцям, щоб вони українців не звали „Галішenами” редакція відповідає: „Для сего треба в першій мірі, щоби самі Українці не називали себе Галішenами... Англійцям нема ніякого хісна з того, щоби називати нас Галішenами, а називають нас тільки через несвідомість, або привичку.” Ч. 24
11. 6. Концерт Т-ва „Боян”: Обширне звідомлення про концерт вінніпегського хору 6-го червня через йорктонську радіо-станцію С.J.G.X.; хор був під управою диригента М. Пасічняка. Ч. 24
11. 6. Лекторка домашнього господарства. Довша стаття Анастазії Рурик з приводу того, що Савеля Стечишин заняла посаду лекторки при „Екстеншин Департмент” Саскачеванського університету: „Хоч пані С. Стечишин була записана на фільсофічному факультеті... вона спеціалізувалася в своїх студіях в домашнім господарстві і нині є

першою Українкою в Канаді, яка скінчила університетський курс домашнього господарства, і стала кваліфікованою спеціалісткою дієтетики і також учителькою домашнього господарства...”

Ч. 24

18. 6. „140 Кандидатів на послів до сойму Алберти.” Довша вістка про вибори 19 червня в Алберті; подано число кандидатів з різних політичних партій, між ними сімох українців. Ч. 25
18. 6. Ліберальна номінаційна конвенція округа Мекензі в Саскачевані. Довша вістка про конвенцію, що відбулася 14-го червня в Бюкенан; між кандидатами на цій конвенції був В. Свистун. Ч. 25
18. 6. „Ювілейні міркування.” Стаття з нагоди 60-ліття провінції Манітоби й про поступ у різних галузях фармерства в цій провінції. Ч. 25
18. 6. „Вислід іспитів Українців в Саскачеванськім університеті.” Подано лісту градуантів і студентів різних факультетів; покінчили студії: Савеля Стечишин, В.А. — Іван Гнатишин, В.А. — Тимофій Павличенко, В.С.А. — Михайло Піць, В.С.А. — Франко Жуковський, В.С.Ч. 25
18. 6. „Українська дістріктова норса”: Стаття А. Рурик про доглядачу хорих — А. Гошко, що заняла посаду при міністерстві здоров'я в провінції Саскачевані, як перша українка на цьому становищі. Ч. 25
25. 6. Вислід виборів у провінції Алберти. Довша вістка про провінціальні вибори 19-го червня; фармерське правительство під проводом прем'єра Бравнлія було перевибране й остало при владі; вибрано двох українців до сойму з партії Злучених Фармерів Алберти: Ізидора Горецького з округа Гвітфорду і Петра Міськова з округа Вікторія. Ч. 26

25. 6. „Перша виборча промова прем'єра Кінга.” Вістка: „Свою першу виборчу промову під час тепе рішньої виборчої кампанії виголосив прем'єр Мекензі Кінг 16 червня в Брентфорд, Онт. Рекорд ліберального правительства, бюджет і представництво Канади на імперіальний конференції, що має відбутися сеї осени в Лондоні, — отсе по його думці є головні питання над якими виборці Канади мають рішати при надходячих виборах.” Ч. 26
25. 6. „Допомога убогим...” Вістка: „Вінніпег видає на допомогу убогим більше, чим яке небудь інше місто в Канаді... Минувшого року видало місто триста тисяч доларів на допомогу для безробітних, під час коли Торонто видало на ту ціль 184 тисячі доларів, а Монреал таки нічо, бо там допомогу дають милосерні організації.” Ч. 26
25. 6. „П. В. Свистун дістав одноголосну номінацію.” Довша вістка про „нову” ліберальну конвенцію в Бюкенан, Саск., 21-го червня, яку скликано, як реакцію на першу конвенцію 14-го червня де англійські й скандинавські делегати виявили „крайній шовінізм”; на цій конвенції В. Свистун дістав „одноголосну номінацію;” в своїй промові Свистун сказав, що „правдивий лібералізм не знає національних і релігійних ріжниць. Як кандидат висунений головно т. зв. чужинцями, п. Свистун приобіцяв в першій мірі бути оборонцем ‘чужинців’ в парламенті в Оттаві, а рівночасно справедливо й безсторонньо заступати інтереси всіх виборців округа без огляду на національні й релігійні ріжниці.” Ч. 26
25. 6. „За право треба боротися.” Передовиця з приводу виборів у Алберті; редакція дає признання українцям цієї провінції, що вибрали двох послів — Горецького й Міськова — до сойму, „тим-

більше, що тут Українці не лише вибрали послів, але й в повному значенню того слова здобули два виборчі округи”; дальше обговорено участь українців у політичній житті країни (почавши від 1913 р.); про успіхи й невдачі й те, що теперішню перемогу треба завдячувати досвідові, що його набуто в минулому.

Ч. 26

25. 6. „Домініяльна дурійка”. В статті п. н. „Листи зі Старого Краю” Д. Муравський пише, що проєкт „Ліги Канадійських Українців” (Ліга Британських Українців — середовище „Канадійського Фармера” — О. В.) вже дістався на сторінки „Діла”, а пише про це В. Панейко з Женеви; становище дописувача й редакції „У.Г.” негативне до концепції включення України в склад Британської імперії.
- Ч. 26
25. 6. „З процесу УВО у Львові.” Обширне звідомлення з процесу, що почався 26-го травня в Львові проти „17 Українців за приналежність до Української Військової Організації...”
- Ч. 26
25. 6. Новий дентист: Стаття про Мих. Бойковича, Д.Д.С., з приводу закінчення студій в дентистиці на Албертійськім університеті.
- Ч. 26
25. 6. „Дві Українки дістали дипломи норс.” Вістка: „... 18 червня відбулося святочне роздавання дипломів дівчатам, що покінчили курси доглядачок хорих (норс) в шпиталі св. Йосифа в Вінниці. Між ними було дві Українки, Марця Свистун і Елісавета Чорнейко...”
- Ч. 26
25. 6. „Смерть щирого українця...” Вістка: „12 червня умер в Гемилтон, Саск... Гаврило Королюк. Пochodiv z Буковини з села Ставчан, мав тепер 48 літ і приїхав до Канади в 1911 р...”
- Ч. 26
25. 6. „Українська бібліотека в Санаторії Найнет.” „В виду того, що в Санаторії Найнет існують біб-

ліотеки інших народів, а української нема, тож заходить конечна потреба зробити початок на засновання такої бібліотеки...”; слідує заклик за пожертвами в книжках, які висилати на руки А. Долинського в Найнет.

Ч. 26

2. 7. „Наступ на Ситі Гол в Вінніпегу...” Вістка: „Тристя розагітованих комуністів зробили були наступ на ситі-гол в Вінніпегу ... 25 червня, ... Під проводом здорового комуністичного агітатора Джеймса Біті, Айриша, комуністи пустилися до ситі-голу, щоби ‘поговорити’ з мейором Вебом... Полісмени заступили їм дорогу. Біті сам своїми здоровими кулаками звалив з ніг трох полісменів, однаке інші полісмени остаточно перемогли його й арештували, а тоді його армія розбіглась.”

Ч. 27

2. 7. „Повінь в Содборі, Онт.” Вістка: „Зливні дощі в околиці Содборі, Онт., ... 26 і 27 червня, спричинили там правдиву повінь, наслідком якої зелізничий рух був припинений звіж одної доби, три потяги злетіло з шин а при сім згинуло 15 осіб і 21 було ранених. Вісім з убитих були тремпи, що їхали на вагонах тягарового потягу...”

Ч. 27

2. 7. „Одним фронтом.” Передвиборча передовиця звертає увагу на важливість українських репрезентантів у соймах; щоб досягнути це, українці повинні голосувати тільки на українських кандидатів у своїх округах, незалежно від того яку політичну партію ці кандидати репрезентують: „Гарно є руководитися під час виборів самими партійними платформами. Гарно є держатися вірно своїх партій. Гарно є не перекидатися з одної партії до другої. Однаке ще краще є не йти проти свого власного народу. А інтерес свого власного народу вимагає, аби в його імени говорили перед світом

не люде йому чужі, хоч би особисто найкращі... тільки люде, що вийшли з того народу, розуміють його потреби та бажання і здібні ті потреби та бажання як найясніше представити...”; як приклад згадано посла Лучковича, що фактично репрезентує тільки один округ, але на ділі репрезентує всіх українців у Канаді як і ціле „чужинецьке населення.”

Ч. 27

2. 7. „Лучкович дістав номінацію...” Вістка: „Конвенція Злучених Фармерів Алберти округа Вегревил в суботу 28 червня вибрала кандидатом дотеперішнього посла Михайла Лучковича. На конвенції було 131 делегатів...” Ч. 27
2. 7. Українець кандидує в Атабасці: Вістка про виборчий мітинг 23-го червня в Смокі Лейк, Алта., на якому вибрано Є. Михайлюка, адвоката з Едмонтону, як прогресивного кандидата на посла до федерального парляменту. Ч. 27
2. 7. „Нешенал Прес програла процес...” Вістка: „...24 червня, остаточно відбувся... процес п. В. Босого проти фірми Нешенал Прес, Лтд., за очернення і скінчився тим, що Нешенал Прес має заплатити п. Босому три тисячі долярів відшкодування та кошти процесу... П. Босого заступали в суді адвокати Гіп і Арсенич.” Ч. 27
9. 7. „Дорога до пошани.” Передовиця, що підкреслює важливість не кількости, а якості одиниць; як приклад згадано ісліяндців у Канаді, що згідно з статистичними даними мали тільки 15,876 душ у 1921 р., але вони здобули в Канаді найбільшу пошану через свою участь в торговлі, промислі, науці й політиці; інші народи здобувають „собі ім'я в світі через своїх найздібніших... так само треба і Українцям робити. Один посол Лучкович за чотири роки свого побуту в Оттаві більше здо-

був респекту для українського народу, чим сотки тисяч Українців, що через трийцять літ роблять в Канаді по екстра-генгах... Посол Лучкович доказав в Оттаві, що Українці здібні не лише до самої найчорнійшої повседневної роботи, але й здібні тверезо розважати над законами, здібні державою провадити;” дальнє підкреслено важливість вибирати своїх послів до парламенту в Оттаві.

Ч. 28

9. 7. „В справі кандидатури п. В. Свистуна.” Довша стаття — вияснення в справі кандидатури В. Свистуна за підписами Д. М. Бабюка, президента й А. Ягольницького, секретаря, екзекутиви Федерального Ліберального Товариства на округ Меркензі. Ч. 28
9. 7. О. Чернецький — агроном. Довша стаття із світлиною нового агронома, що закінчив студії в цій ділянці в Албертському університеті. Ч. 28
9. 7. На запит читача редакція відповідає, що в Саскачевані є три адвокати українці, а саме: Д. Янда в Саскатуні; Мих. Стечишин в Йорктоні; П. Ко зяр в Канорі. Ч. 28
9. 7. Микита Шаповал у Вінніпегу. Вістка про його приїзд і коментарі щодо його життєпису, що появився в вінніпегському Free Press з 1-го липня. Ч. 28
9. 7. Лікар — українець. Вістка: „На лісті молодих лікарів, які зложили іспити перед медичною радиою... находится одно українське ім'я, Віктор Василь Горецький зі Стонвал, Ман. Молодий лікар се молодший брат п. Ізидора Горецького, якого недавно вибрано послом до сойму Алберти.” Ч. 28
9. 7. „Подорож до Форт Верміліон, Алта.” Обширний опис подорожі до Піс Ривер у Алберті свящ. Іва-

- на Майби, яку він відбув у товаристві Михайла Райчиби з Прілейт, Саск. й 9-ох інших осіб. Ч. 28
16. 7. „Найнизша за 16 літ ціна пшениці...” „На вістку, що в Саскачевані впали дощі, упала в Вінніпегу на пшеничній біржі дня 11 липня ціна пшениці на липень до 93 центів. Се є найнища ціна на вінніпегськім ринку за послідних 16 літ.” Ч. 29
16. 7. Ще про „Лігу Британських українців.” Передрук статті з черновецького „Рідного Краю” (ч. 28 з 28 червня), яка осуджує „лігу”, за її проект піддати Україну під зверхність Великої Британії; „дальше не може піти українська політична незадарність і темнота, зневіри у власні сили й безнадійність...” Ч. 29
16. 7. „Середньо-европейська іміграція.” Стаття Т. Гуменюка. Ч. 29
16. 7. „Звіт з діяльності Т-ва Запорожська Січ в Монреалі.” Обширний звіт з подробицями про діяльність товариства від 29-го вересня, 1929 до 1-го червня, 1930 р.; разом із звітом поміщена світлина хору товариства. Ч. 29
16. 7. Великий град. Опис бурі Й. Бойчука з Шіго, Саск.: „Дня 7 липня в годині 7.15 вечер нашу околицю навістила страшна градова буря... Щось подібне хіба сниться... Се не град, а прямо куски леду більші від гусичих яєць, падали як гранати з хмари на землю... На фармі Якима Бутули... упала крига леду, яка важила близько 125 фунтів і зарилася кілька цалів в землю... Дроти телефонічні пірвалися під тягаром леду. Через слабші дахи будинків лід поперелітав до середини хат. В самім місточку Шіго град вибив близько 500 шиб у вікнах...” Ч. 29
16. 7. Студентський кружок у Реджайні, Саск. Звіт з діяльності кружка від 15-го вересня, 1929 до

- квітня, 1930 р. (Подав Іван Никифорук, секретар). Ч. 29
23. 7. „Число безробітних збільшується.” Вістка: „До армії безробітних прилучилося 17 липня 1,200 свіжих членів в Су Ст. Марі, Онт. Там замкнули шапи Алгома Стіл Ко. ‘Брак бізнесу’ є причиною яку компанія подає на замкнення шапів.” Ч. 30
23. 7. „Бурливий мітинг Прем'єра Кінга...” Вістка: „Мітинг прем'єра Кінга в Ріджайні, Саск., 15 липня був одним з його найбурливіших виборчих мітингів... Безробіття було знову причиною авантюри. Прем'єр присвятив більшу частину своєї промови обговорюванню безробіття...” Ч. 30
23. 7. „На вазі.” Передвиборча передовиця з такими піднаголовками: „Перевороту не буде”; „Ліберальна партія;” Консервативна партія;” „Нема місця на вагання.” Ч. 30
23. 7. Про родину Чепесюків у Форт Вілліям, Онт.: З приводу закінчення курсу агрономії в Гвелф, Онтаріо, М. Чепесюком (що був першим українським градуантом цієї господарської школи), Ю. Гассан написав обширну статтю не тільки про молодого градуанта, а про цілу родину — про батьків, братів і сестер Михайла, як приклад взірцевої, поступової української родини в Канаді. Ч. 30
23. 7. „Двоголове теля.” Стаття-гумореска про загадкову політику „шаповалівців” у Канаді й ЗДА. Ч. 30
23. 7. Іван Навізівський — кандидат на посла в окрузі Селкірк у Манітобі. Редакція згадуючи його життєпис опублікований в „Фармерськім Житті” пригадує деякі моменти з його минулого, що їх там промовчано. Ч. 30
23. 7. „Діямантовий Ювілей Манітоби.” Вістка: „Діямантовий ювілей Манітоби, а властиво 60-ті ро-

ковини приняття Манітоби до канадійської конфедерації, як окремої провінції, відбулися святочно у всіх містах провінції, а передовсім в Вінніпегу... Програма свята ділилася на дві частини. Перша частина відбулася перед будинком легіслатури і була частиною поважною, бо складалася з публичної молитви, перепровадженої архиєпископом Метесоном, та з промов прем'єра Кінга, прем'єра Бреєна і др.... Друга частина програми... відбулася у... парку Асінібайн і складалася з танців, співів та других пописів ріжких народностей, з яких складається населення Вінніпегу..." Ч. 30

- 30. 7. „Ліберальне правительство упало.” Довша вістка: „У домініяльних виборах, що відбулися в понеділок 28 липня, виграла консервативна партія. Ліберальне правительство під проводом Мекензі Кінга провалилося... В Вегревіл вийшов попередній посол М. Лучкович...” Ч. 31
- 30. 7. „8-літній хлопець приїхав сам до Канади.” Вістка про приїзд малого Василя Васька з села Небилова, повіт Калуш, в Галичині до батька в Стар, Алта.: „Батько хлопця... не маючи грошей поїхати по сина до Галичини... піslав тільки гроші по ніго, а хлопцем опікувалися по дорозі вже корабельні та зелізничі урядовці.” Ч. 31
- 30. 7. „Безробіття.” Передовиця з'ясовує пекучу проблему безробіття, що не обмежена тільки до Канади, але існує вона в ЗДА, Великій Британії й майже в кожній іншій державі світу; в статті обговорено заходи деяких держав, включно з Канадою, щоб допомогти безробітним і цілій ситуації. Ч. 31
- 30. 7. „Молоді українські музиканти.” Вістка про успішні висліди іспитів учнів учителя гри скрипки В. Войновича в Монреалі: „Се є перший здобуток Українців в науці на скрипках в Монреалі.” Ч. 31

30. 7. „Дужання на православнім пікніку.” Вістка: „В неділю, 27 липня українська православна громада при Соборі в Вінніпегу устроювала пікнік в прекраснім місці на фармі п. Арсенича. На пікніку було богато людей, грала оркестра, а між іншою програмою було дужання, в якім виступали знаний Українець Мих. Білинський, чемпіон середної ваги на західну Канаду і Дж. Романсов, чемпіон середної ваги зі Стейтів...” Ч. 31
30. 7. „Конвокація на університеті Саскачевану.” Стаття Стефанії Бубнюк, в якій вона подає враження з конвокаційних церемоній Саскачеванського університету; під час цієї конвокації Савеля Стечиншина — голова Союзу Українок Канади — одержала свій дипльом (В.А.). Ч. 31
6. 8. „Велика побіда консервативної партії у виборах 28 липня. Дост. Р. Б. Бенет творить нове правительство. Посол Лучкович — одинокий Українець в Оттаві.” Обширна вістка з подробицями про висліди федеральних виборів. Ч. 32
6. 8. „Українські професіоналісти в Злучених Державах і Канаді.” Ліста професіоналістів, що її зібрав і упорядкував Г. Г. Скегар з Чікаго; на вступі він пише: „Хочу зібрати всіх Українців, що кінчили школи до 1930 року, від початку нашої іміграції...” Ч. 32
6. 8. Фантазії „Ліги Британських Українців.” Про статтю нью-йоркського кореспондента російського щоденника „Возрожденіє”, що виходить в Парижі про пляні канадської „Ліги” й „Армії Українців в Канаді;” „Ся армія має бути готовою в потрібний момент відплисти до рідного краю... Головною цілею ‘Ліги’ являється... створення великої української держави на взірець других англійських доміній. Головою української домінії буде англійський король, котрий в числі других

титулів буде носити титул: 'Король України, великий князь галицький, гетьман всієї України і пр.'"
Ч. 32

- 6. 8. Післявиборчі статті: „По виборах” — передовиця; „Вислід виборів в окрузі Мекензі” — редакційна стаття з подробицями про голосування в окрузі, де кандидував В. Свистун; „До шановних виборців округа Мекензі” — лист-подяка В. Свистуна.
Ч. 32
- 6. 8. „Комітет Оборони Політичних Вязнів”; Заява Централі СУС в справі їхнього відношення до вінніпегського Комітету Оборони Політичних Вязнів (за підписом секретаря Мир. Стечишина); тому, що цей Комітет є льокальною організацією, а СУС є краєвою, він не може входити й підпорядковуватися Комітетові, що складається тільки з місцевих товариств.
Ч. 32
- 6. 8. „Українська пісня на радіо.” Вістка: „Вінніпегська радіо станція ‘СКУ’ заангажувала Укр. Аристичний Хор під проводом Я. Самотілки співати укр. пісні що середи в фамілійній програмі... Хор співає від 8.45 до 9 години. Хор складається з добрих сил... у попередніх виступах приєднав собі богато прихильників не тільки між Українцями, а також і між Англійцями.”
Ч. 32
- 6. 8. „Конгрес Міжнародної Жіночої Ради”: Стаття З. Мірної про конгрес у Відні; з українок на конгресі були А. Йонкер з Вінніпегу, С. Русова з Праги й Мілена Рудницька з Львова.
Ч. 32
- 6. 8. „Ювілей поета О. Олеся”: Стаття З. Мірної про ювілей Поета в Празі з нагоди 50-ліття з дня його народження.
Ч. 32
- 13. 8. „Зїзд Союзу Українок Канади.” Вістка про з'їзд, що відбувся в Саскатуні 1 до 3-го серпня; на з'їз-

ді промовляли пані: А. Гошко й Савеля Стечишин; д-р М. Потоцький і Т. Павличенко; під час з'їзду була улаштована „Вистава Українського Народного Мистецтва” — перша того роду вистава, що була підготовлена українками в Канаді.

Ч. 33

13. 8. „Мекензі Кінг передав уряд Бенетові”. Обширна вістка про новий уряд у Оттаві на чолі з прем'єром Р. Б. Бенетом; проголошено прізвища нових міністрів. Ч. 33
13. 8. „Великий пікнік в Канорі, Саск.” Вістка про „величавий пікнік”, 3-го серпня, що був скликаний комітетом дооколичних Українських Народних Домів; на ньому було около півтора тисячі людей; на пікніку промовляли: В. Свистун, Мих. Стечишин, Г. В. Сліпченко, п. Лайтбаді, п. Буш, Ілля Чорнейко й пані: А. Стечишин і Т. Кройтор. Ч. 33
13. 8. З діяльності Українського Народного Дому в Торонті: Звіт за місяці квітень-червень. Ч. 33
20. 8. Безробіття. Вістка: „Безробіття сего року є не лиш в Канаді і не лиш в Злучених Державах, але в цілім світі...” Ч. 34
20. 8. „Судять комуністів за бунтарство.” Вістка: „15 серпня відбувалося в поліційнім суді в Содборі, Онт., переслухання Миколи Ткача, Віліама Ролоах і Урго Паївіро, обвинувачених, що займалися поширюванням бунтівничої літератури...” Ч. 34
20. 8. „Іміграція до Канади з Європи припинена.” Вістка: „Дост. В. А. Гордон, новий консервативний міністер іміграції та колонізації, оповістив 15 серпня припинення іміграції з континенту Європи. Виїмково буде допускатися тільки досвідчених фармерів... які будуть мати достаточні засоби, аби зараз осідати і вдержуватися на фармах...” Ч. 34

-
20. 8. „Українці на конгресі...” Вістка: „... 16 липня відбулося в Лондоні... відкриття конгресу міжпарляментарної унії. В конгресі взяло участь 500 представників... В конгресі взяла участь і українська делегація в складі української репрезентації д-ра Дмитра Левицького, посолки Мілени Рудницької, о. Куницького, посла Луцького і посла Блажкевича...” Ч. 34
20. 8. “‘Сила’ комуністів в Канаді”. Вістка: „При послідніх загальних домініяльних виборах в Канаді поставили були комуністи дев'ятьох кандидатів... в кождім окрузі, де була надія, що впаде на них бодай мінімальне число голосів... Таким робом сі вибори були для комуністів в Канаді першою серіозною спробою обчислення своїх сил... після обчислень самих комуністів (гл. ‘УРВісти’, ч. 97) всі комуністичні кандидати... зібрали разом 7,736 голосів... Оттак на ділі представляється ‘сила’ комуністів в Канаді...” Ч. 34
20. 8. „Українська Стрілецька Кооператива.” Довша стаття: Заходами гуртка кооператорів, членів Української Стрілецької Громади в Вінніпегу, зорганізовано 1-го липня кооперативу книжок; на підставі домовлення з видавництвом „Червоної Калини” в Львові, кооператива буде єдиним представником цього видавництва в Канаді з гуртівнею всіх видань цієї установи; кооператива робить подібні заходи в справі видань і представництва інших видавництв у Галичині; за „Тимчасовий Комітет Української Стрілецької Кооперації” підписані В. Топольницький, голова, П. Шульга, секретар. Ч. 34
27. 8. Градуанти Саскачеванського університету: Статті (із світлинами) про питомців Інститута ім. П. Могили в Саскатуні, що закінчили університетські студії, а саме про: Савелю Стечишин, В.А., Василя Чепіля, В.С.А.; Мих. Піця, В.С.А. Ч. 35

27. 8. „Союз Українців Самостійників в справі Романа Біди.” Стаття, що інформує про акцію СУС в справі Романа Біди й інших політичних в'язнів у Галичині; в цій справі опрацьовано меморіал англійською мовою, який вислано до: „Комісії Національних Меншостей в Лідзі Нації в Женеві, до канадійського представника на зборах Ліги Націй, бувшого премієра сер Роберта Бордена, до премієра Великої Британії, до премієра Канади і до генерального конзуля Річи Посполитої Польської в Монреалі...”; надруковано текст меморіялу в англійській мові й в українському перекладі; меморіял підписали за СУС В. Свистун, голова, Мир. Стечишин, секр. Ч. 35
27. 8. Віче „Ліги Бритійських Українців” у Давфіні: Обширний допис о. Д. Д. Лещишина про віче 3-го серпня, 1930; на ньому промовляли представники „Національної Преси” з Вінніпегу, а саме: пп. Дикінсон, Курдидик, Біберович, о. Пасічняк, Крайківський і Вонітовий. Ч. 35
27. 8. „Рефлексії під час автомобільової прогулочки.” Стаття — репортаж Т. Гуменюка про його поїздку до Монреалу й Оттави в часі останніх федеральних виборів. Ч. 35
3. 9. „Канадійська Національна Вистава і зїзд в Торонто.” Вістка: „При кінці серпня почалася річна канадійська національна вистава в Торонто. Як передніми роками, так і сего року, в часі вистави пописується... український хор з Народного Дому... під орудою звісного дірігента, п. Ю. Гассана... В часі національної вистави, в днях 30, 31 серпня і 1 вересня відбувався Народній Зізд, скликаний Східним Комітетом Союзу Українців Самостійників...” Ч. 36
3. 9. „Велика медична конвенція в Вінніпегу.” Вістка про конвенцію Британського Медичного Товарис-

тва, в якому взяло участь около дві тисячі лікарів „зі всіх частин великої імперії... На місце уступаючого президента Британського Медично-го Товариства, д-ра А. Г. Борджиса, вибрано президентом... д-ра Гарвея Смита... професора медичного факультету університету в Вінніпегу. З українських лікарів були на конвенції... з Вінніпегу др. Г. Новак і др. Б. Дима, з Саскатуну др. Ю. Драган, з Давфину др. Потоцький і його брат, з Йорктону др. Потоцький, і з Едмонтону др. Оробко...”

Ч. 36

3. 9. Тимофій Павличенко: Довша стаття про нього „Ю. С.” (Юліана Стечишина — О.В.) із світлиною з приводу закінчення курсу в Саскачеванськім університеті із ступнем B.S.A.; подано подробиці з його особистого й громадського життя, включно із списком його дотеперішніх друкованих праць. Ч. 36
3. 9. Яків Кіящук. Згадка про його смерть 23-го серпня в Канорі, Саск. (Подав Ів. Данильчук). Ч. 36
3. 9. „Світова економічна криза.” Передовиця про дошкульну проблему дня з такими під-наголовками: „Ціна пшениці, безробіття і нове правительство”; „Бізнесові циклі”; „Людина чи машина”; „Ново-зеляндський досвід”. Ч. 36
3. 9. „Де-скільки слів про хор...”. Обширна стаття Ю. Гассана про хор Українського Народного Дому в Торонті й його праці, як диригента цього хору. Ч. 36
3. 9. „День у большевицькій тюрмі.” Спомин Ол. Лугового. Ч. 36
10. 9. Вол. Степанківський. Вістка: „До Нью Йорку приїхав звісний український публіцист, Володимир Степанківський, котрий видав першу книжку про Україну в Лондоні ще перед війною про російську

змову проти галицьких Українців. Відтак провадив українське інформаційне бюро у Швейцарії.”

Ч. 37

10. 9. „Український Хор в Торонто пописується... Вістка: „Гарно пописався хор Українського Народного Дому на виставі в Торонто в День Музики, 28 серпня. Торонтонський щоденник ‘Телеграм’ подав з сеї нагоди фотографію хору на першій стороні...”; слідує переклад тексту згадки в цьому щоденникові з високою оцінкою виступу хору й його диригента, Ю. Гассана. Ч. 37
10. 9. „Павло Крат покинув Злучену Церкву Канади.” Вістка: „...відомий проповідник тої церкви Павло Крат покинув її 26 серпня і вернув назад до презбітеріянської церкви.” Ч. 37
10. 9. Іван Гнатишин: Стаття про нового градуанта Саскачеванського університету, питомця Інститута ім. П. Могили з нагоди одержання ступні В.А. Ч. 37
10. 9. „Засоби на знищення Українців.” Стаття Лева Ясінчука. Ч. 37
10. 9. Другий з'їзд Союзу Українців Самостійників у Торонті. Обширна стаття — звіт із з'їзду, що відбувся 30-31 серпня і 1-го вересня; в з'їзді взяв участь Мир. Стечишин, редактор „У.Г.” і виголосив доповідь на тему „Англьо-саксонська, чи російська розвязка робітничого питання.” Ч. 37
10. 9. Гостина Бандуриста В. Ємця в Торонті.” Довша стаття про його виступ 1-го вересня в залі Українського Народного Дому. Ч. 37
17. 9. Про змінювання й скорочення прізвищ. На запит читача „які можуть бути користі, або некористі коли український професіоналіст або бізнесмен змінить чи скоротить своє родинне призвище?” Редакція широко відповідає на цю тему, закін-

чуючи, що „Не імя робить людину, а людина робить імя.” Ч. 38

17. 9. Наукові часописи. На запит читача: „Котрі українські часописи в Канаді та в Америці інтересуються більше науковою, ніж політикою та релігією?” редакція відповідає: „Не знаємо таких часописів. Мабуть не прийшла ще пора на видавання українських наукових часописів...” Ч. 38
17. 9. З виборчої кампанії в Мекензі: Допис С. Савченка з Арран, Саск. Ч. 38
17. 9. „Дебата з комуністом.” Допис С. Мокрицького про дебату 22-го червня в Форт Френсес, Онт.; з Турфдому дебатував Н. Савчук, а з Т-ва Проросвіти учитель І. Ковталюк на тему: „Життя українського народу у Радсоюзі (С.С.С.Р.).” Ч. 38
17. 9. Інститут ім. М. Грушевського. Вістка: „На рік 1930-31 зголосилося в Інституті ім. М. Грушевського в Едмонтоні 79 студентів. Інститут може вигідно примістити лише 57 студентів... Час подумати про побільшення наших виховавчих інституцій.” Ч. 38
17. 9. *Mardi Gras*: Стаття Г. Г. Скегара про річний карнавал і паради в Ню Орлінс у ЗДА. Ч. 38
24. 9. Претенсії до „представництва” канадійських українців. Опубліковано відкритий лист — статтю Комітету Оборони Політичних Вязнів в Канаді за підписами П. Барицького, голови, й Д. Герича, секретаря, який м. ін. уважає Комітет за єдине „представництво” всіх українців у Канаді; щоб поінформувати загал, редакція помістила статтю в часописі, а рівночасно подає свої критичні завваги щодо неоправданих претенсій Комітету й причини, чому Союз Українців Самостійників відмовився від співпраці. Ч. 39

24. 9. Статут „Ліги Британських Українців”: В статті „Застогнала гора і вродила — миш” редакція критично аналізує деякі точки статута „Ліги”, що був надрукований в „Канадійськім Фармері.” Ч. 39
24. 9. „На стрічку 1. листопадові.” Стаття — заклик Головної Управи Української Стрілецької Громади, щоб всі українські організації й товариства в Канаді спільними силами відсвяткували „День Першого Листопада.” Ч. 39
24. 9. „Найнизша ціна пшениці після 1908 року.” Вістка: „...19 вересня ціна пшениці в Вінніпегу дійшла до найнизшої уровені після 1908 року. Ціна пшениці з доставою в жовтні упала на біржі до 77 і 5/8 цента.” Ч. 39
24. 9. „Відповідь УСС на заклик.” У відповіді „Українським Робітничим Вістям” Дм. Микитюк пише про заслуги Українських Січових Стрільців, а зокрема згадує про ідейність і героїзм деяких старшин УСС. Ч. 39
1. 10. З’їзд „Оборони України” в Торонті. Редакційна стаття про з’їзд і про нове об’єднання п. н. „Українське Трудове Обєднання” й про звязану з цим заяву Мик. Цеглинського в „Народній Волі.” Ч. 40
1. 10. В боротьбі з економічною депресією. Вістка: „Надзвичайна сесія парламенту Канади, скликана для обмірковання способів на припинення безробіття, скінчилася по полудні... 22 вересня. За згодою лібералів над підвижищою тарифи не дебатовано і проект правительства формально перейшов... в дебаті над запропонованими змінами тарифи 17 вересня забирає слово між іншими послами також одинокий посол Українець, п. Лучкович... він звернув увагу на те, що в пропозиції зміни тарифи, нема нічого такого, що помагало-б рільництву...” Ч. 40

1. 10. „Українці в Німеччині.” Враження з подорожі по цій країні М. С. Ч. 40
1. 10. Журба за майбутність українців у ЗДА. В статті „Тверезий голос, та чи не запізнений” редакція коментує статтю в „Свободі”, (ч. 222, з 24 вересня), де висловлено побоювання, що „ще за нашого життя зліквідуємо допомогу рідному краєви і наше національне істновання в Америці;” на думку редакції українці в ЗДА занедбали справу виховання молодого покоління: „Для нас в Канаді се болюча сатисфакція, що ми поставили собі се питання майже п'ятнайцять літ скорше і бодай вчасти відповіли на него хоча наші брати зі Злучених Держав і докоряли нам за се і насміхалися з нас, як з канадійських автохтонів... I коли наші брати в Злучених Державах раді нас послухати, то ми щиро порадили взяти собі за примір те, що в Канаді робиться для молодого українського покоління...” Ч. 40
15. 10. Поступ українців в Алберті: Вістка, що судді, які оцінюють поступ поселенців захоплені українцями. „Три-днева подорож суддів автомобілем поміж Українськими поселенцями відкривала їм панораму несподіваного поступу. Судді... президент албертійського університету Волес, д-р Фейрфілд з Летбрідж і пані Ган з Лойдмінстер. У своїх промовах під час подорожі перед численними слухачами д-р Волес клав Українцям натиск на те, які цінності вони привезли зі собою зі Старого Краю і взвивав їх, аби вони не губили тих цінностей в канадійськім життю...” Ч. 42
15. 10. „Англьо-саксонська, чи російська розвязка робітничого питання.” Текст реферату Мир. Стечишина, виголошеного на з'їзді в Торонті, 31-го серпня, 1930. Ч. 42

15. 10. „Свіжа зміна переконань ‘Національної Преси’.” Коментарі редакції про те, що два місяці тому, себто перед останніми федеральними виборами „Канадійський Фармер” і інші газети видавані Національною Пресою піддержували політику лібералів; як приклад звернено увагу на ч. 29 „К.Ф.” з 23-го липня, 1930 р.; останнє, число 40 з 8-го жовтня звернуло всі свої симпатії в сторону консерватів; редакція закінчує: „Два місяці вистарчило для „Канадійського Фармера”, аби перевернути всі свої канадійські політичні погляди до гори ногами...” Ч. 42
15. 10. „Опис автомобільової прогулки Канада—Європа.” Репортаж Віктора Мошука про його подорож до Європи з групою під керівництвом Ю. Дробея, що почалася 1-го травня, 1930 в Едмонтоні. Ч. 42
22. 10. „Масові віча проти польського терору в Галичині.” Заклик централі СУС до українців у Канаді, щоб відбували „в кождій околиці масові віча, на котрих теперішня боротьба на українських землях під Польщею має бути як слід зясована;” на вічах треба ухвалити відповідні резолюції й „започаткувати фонд, з якого певну пропорцію віче назначить на поміч політичним вязням, а другу частину започаткування Бюро Інформації та Пропаганди при Союзі Українців Самостійників.” Ч. 43
22. 10. „Ліга Націй і Меншости.” Стаття В. Свистуна. Ч. 43
22. 10. „Співак Михайло Голинський прибув до Америки.” Вістка: „До Нью Йорку прибув з Європи Михайло Голинський відомий оперовий співак європейської слави. Наш славний гість приїхав кораблем ‘Ляфаєт.’ Зустріли його у пристані давні товариши по зброй, бо він був старшиною Української Галицької Армії...” Ч. 43

-
22. 10. Кандидати в міських виборах. Вістка, що 17-го жовтня, на зборах українських товариств північного Вінніпегу, вибрано двох кандидатів у міських виборах а саме: на алдермена Т. Д. Ферлея, на шкільного радного П. Павлюковича. Ч. 43
22. 10. „Найгірша снігова буря...” Вістка: „Найгірша снігова буря, яку жителі канадійських степів запам'ятали в жовтні, шаліла над степовими провінціями Канади 16 жовтня... Сніг присипав міліони бушлів пшениці в снопах, готової до молочення в Алберті та північному Саскачевані. Де-куда... потворилися снігові насипи на 20 стп високі...” Ч. 43
22. 10. Протест Союзу Українок Канади. Текст телеграми англійською мовою, що була вислана до Лейді Абердін, голови Міжнародної Жіночої Ради, в Лондоні з протестом, що МЖР виключила із своєго членства Українську Національну Раду, очолювану С. Русовою з Праги, мовляв, до членства в МЖР допущені тільки жіночі ради повноправних держав. Ч. 43
29. 10. „Ляцькі варвари.” Передовиця про події в Галичині; „Проти польського терору” — текст резолюцій ухвалених на масовім вічі в залі Українського Православного Собору в Вінніпегу, 26-го жовтня. Ч. 44
29. 10. „Перший Листопад 1918 року.” Стаття Василя Чучмана. Ч. 44
29. 10. Д-р Гр. Новак на вищих курсах. Вістка, що д-р Новак повернувся до Вінніпегу з Міннеаполісу, де він брав „пост-граджуейт курс.” Ч. 44
29. 10. Успіхи в праці Гр. Тижука в Алберті. Допис Василя Савчука п. н. „Таких людей нам треба” про

- громадську працю Тижкука в Славі, Алта., особливо в організації аматорської й танцювальної труп. Ч. 44
29. 10. Протестаційні віча проти польського терору. Звідомлення з віч у Торонті (19-го жовтня) й в Вінніпегу (26-го жовтня). Ч. 44
29. 10. Про смерть о. В. Новосада: Згадка про смерть укр. гр.-православного священика в Геркімер, Н.Й.: „О. В. Новосад був через кілька літ в Канаді та обіздив кольонії в Манітобі і дуже добре був тут знаний, шанований та люблений”. Ч. 44
5. 11. „Перший український емігрант до Америки.” Вістка: „Першим нашим земляком, що виїхав до Америки, був брат Маркіяна Шашкевича, котрий вчився разом з ним у бережанській гімназії і виїхав за океан перед 1840 р. Вістка про нього загинула. Саме до нього відносилися слова Маркіяна: ‘Куди садиш, біснуватий, ні там людей, ні там хати.’” Ч. 45
5. 11. „Трагедія України.” Передрук статті п. н. „The tragedy of the Ukraine. A Polish terror.” з Manchester Guardian, з 14-го жовтня, 1930; статтю надруковано в оригіналі в англійській мові поруч із українським перекладом. Ч. 45
5. 11. „Теперішній стан визвольної акції а канадійські Українці.” Тема відчиту В. Свистуна в різних осередках східньої Канади. Ч. 45
5. 11. „Відчит про Україну і Українці...” Вістка про виступ Юліяна Стечишина перед членами „Ротарі Клюб” у Саскатуні 20-го жовтня; крім відчиту виступив хор під управою Я. Бубнюка, як також танцюристи з Інституту ім. П. Могили. Ч. 45
5. 11. J. B. Smeth, L.L.B. Допис „Торонтоンця” (Т. Гуменюк — О.В.) вияснює, що добр. Смет з україн-

ського роду; він часто дописує до англійських часописів про українців і українську проблематику; ті, що не знають його походження, вважали його за англійця.

Ч. 45

5. 11. „Листопадове Свято в Вінніпегу.” Опис свята, що відбулося 2 листопада в театрі Playhouse заходами Української Стрілецької Громади з участю місцевих товариств; того ж самого дня похоронено одного з членів УСГ., Володимира Боднара. (Подав В. Батицький). Ч. 45
5. 11. Евгенія Ярошинська. Стаття Марії Фуртак, що починається так: „З поміж українських жінок на Буковині дві здобули собі пошану і вдячність своєго народу. Се Ольга Кобилянська і Евгенія Ярошинська...” Ч. 45
12. 11. „Українці в Торонто демонструють лояльність.” Вістка про похід українців у Торонті 2-го листопада, в якому взяло участь 6,000 осіб: „Коло ситі-голю демонстрантів витав мейор міста п. Вемп... Вінець на ценотафі поклав в імени Українців Ген. Вол. Сікевич, після чого д-р Буряк сказав коротку промову в англійській мові, в котрій підніс, що в канадійській армії під час Великої Війни було богато Українців, хоча і не під іменем Українців, бо в тих часах ім'я України було майже невідоме...” Ч. 46
12. 11. „В чім полягає самостійність Українців.” Текст реферату Т. Гуменюка, виголошеного на з’їзді в Торонті. Ч. 46
12. 11. „Вистава української книжки...” Вістка: „Щорічне свято книжки відсвяткував Український Народний Дім в Торонті, устроючи 25 жовтня виставу українських книжок, а до того долучив ще й виставу українських вишивок і взагалі ручних

робіт. Послідне було для притягнення на виставу
Англійців...” Ч. 46

12. 11. „Звіт з другого фармерського зізду...” Обширний звіт із з’їзду, що відбувся в Українськім Народнім Домі в Давфіні, 14 жовтня з участю близько 300 делегатів і гостей; головним промовцем на з’їзді був посол М. Лучкович з Вегревил; промовляли також: посол І. Л. Бовман, Т. Боднар, К. С. Продан, В. Польовий і ін. Ч. 46
19. 11. Відгуки канадійських часописів на відчiti голо-ви СУС: Вістка подає цитати з різних часописів у східній Канаді, які помістили довші звідомлення про подiї в Галичині на пiдставi вiдчitiв В. Свистуна. Ч. 47
19. 11. Ген. В. Сікевич: На запит читача, редакцiя подає подrobiци з життя й працi В. Сікевича. Ч. 47
19. 11. З протестацiйних акцiй. Опублiковано звiти з десятьох рiзних околиць, якi перевели протестацiйнi вiча proti „польського терору” в Галичинi, ухвалили резолюцiї в цiй справi й перевели збiрки для дальшої протестацiйної акцii. Ч. 47
19. 11. Самооборона фармерiв. Вiстка: „500 фармерiв з мунiципалiв сусiдуючих з Канорою, Саск., riшили на своiх зборах в Канорi ставити силою opir proti викидання iх з фarmiв i бойкотувати продажi za подatok, моргеджi та довги. На зборах промовляли домiнiяльний посол Милтон Кембел i провiнцiяльний посол Антон Моркiн, а предсiдник вiча був д-р А. Цимбалiстий... Резолюцiя... piдносить protest proti ‘prodажe за подatki, наложених saskачеванським правителiством че-рез департамент мунiципальних спraw в часi тe-перiшньої капiталiстичної економiчної kriзи’ i domagaється сканцельовання залеглих подatkiv. Вiче ухвалило також protest proti ‘фашистської diktaturi’ в Польщi.” Ч. 47

-
26. 11. "Suppression of Ukrainians cause of unrest in Galicia." Передрук статті в англійській мові з денника *Toronto Evening Telegram* з 1-го листопада про події в Галичині. Ч. 48
3. 12. Відгомін з протестаційних акцій СУС. Опубліковано листа — відповідь О. Д. Скелтона, підсекретаря Департаменту Закордонних Справ у Отаві; передрук довшої вістки про „польський терор” з *Free Press*, з 21-го листопада. Ч. 49
3. 12. Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Вістка про собор, що відбувся 25-27 листопада в Йорктоні, Саск.; на ньому був присутній Архиєпископ Іоанн Теодорович з ЗДА „правлячий голова сеї церкви в Канаді... собор... перевів консолідацію української православної церковної організації. Передовсім він приняв формально домініальний чартер та ухвалив статут... Собор також вибрав консисторію на слідуючих п'ять літ та церковний суд... Головою консисторії і адміністратором церкви остає на дальнє прощоєр С. В. Савчук.” Ч. 49
3. 12. „Українська визвольна справа в англійській пресі.” Подано ряд звідомлень про українську визвольну акцію, що з'явилися у різних англомовних часописах. Ч. 49
3. 12. Успіх фармерських хлопців. Про вислід компетиції фармерських хлопців і дівчат з „Клюбу Плекателів добрих свиней в провінції Алберти,” найкраще вийшли в контесті Франко Шимко і Василь Стрінадка з Віллінгдон під проводом агронома Василя Підручного; вони виграли сто долярів, золоті медалі, срібну чашу і подорож до Торонто на Канадійську Рільничу Виставу. Ч. 49
3. 12. Протестаційні летючки: Заклик централі Союзу Українок Канади, щоб протестаційні летючки про

- польський терор в Галичині, друковані англійською мовою були масово розкинені між англійську публіку 13-го грудня; в цій цілі СУК видрукував кілька тисяч летючок і розіслав до всіх більших осередків Канади. Ч. 49
10. 12. „Начерк Статуту Відділів Союзу Українців Самостійників в Канаді.” Опубліковано повний текст статута. Ч. 50
10. 12. Справа українців під Польщею на сторінках *Free Press*: На заяву польського консуля в Вінніпегу, С. Л. Звольського, опубліковану в часописі *Free Press*, В. Свистун широко відповідає в чис. з 1-го грудня. Ч. 50
10. 12. „Відзначення молодого агронома — українця.” Згадка про М. В. Чепесюка, що одержав стипендію Брайта в зв’язку з своєю працею в агрономії; він закінчив свої студії в рільничій колегії в Гвелф, Онт. Ч. 50
17. 12. Ювілейне Свято. Обширний допис Мих. Топорівського про двадцять-літній ювілей Читальні ім. Т. Окунєвського в Мічам, Саск., що відбулося 5-го жовтня. Ч. 51
17. 12. Виступи українців 14-го грудня в радіо: Передача Служби Божої, яку відправляв о. С. В. Савчук при співі хору „Боян” під диригентурою М. Пасічняка; виступ хору Українського Народного Дому в Торонті під управою Ю. Гассана на все-канадській радіосітці 11-го грудня. Ч. 51
17. 12. „Агрономічна організація в Канаді.” Текст відчitu Мих. В. Чепесюка, виголошеного на з’їзді в Торонті, 1 вересня. Ч. 51
24. 12. Ювілей д-ра Зенона Кузелі. Вістка: „... 17 грудня відбулася в салі берлінського університету ювілейна академія з нагоди 30-ліття наукової та гро-

мадської діяльності проф. д-ра Зенона Кузелі. Свято влаштували українські організації в Берліні за ініціативою Українського Академічного Товариства. На свято складалися промови пп. Михайла Антоновича, о. д-ра Вергуна, проф. Д. Дорошенка, сотн. Р. Ярого та професора берлінської техніки д-ра Фіттінгера...” Ч. 52

24. 12. „Фармері грозять виступленням з Канади.” Вістка: „Збори фармерів з околиці Вилкі, Саск., 19 грудня ухвалили резолюцію, що як домініяльне правительство не заспокоїть домагань фармерів, то західні провінції виступлять з канадської федерації і утворять нову одиницю британської імперії... Погрози, що Захід виступить з канадської федерації і утворить окрему британську домінію з морським портом в Чорчіл, давалися чуті вже на кількох фармерських зборах в Саскачевані, як в Віньярд та в Страсбург...” Ч. 52
24. 12. Арештовано комуністів. Вістка: „... 17 грудня арештувала поліція в Содборі, Онт., на сієнарській станції двох комуністів з револьверами та спорим засобом амуніції. Арештовані комуністи оба Українці, один називається Вітенко і має 28 літ, а другий Стефан Липка і має 27 літ... Оба були членами комуністичної партії і мали при собі якусь скількість комуністичної літератури. При обох найдено картки, з яких видно, що від початку сего місяця діставали від міста їду за дармо, а ночували також за дармо в старім арешті.” Ч. 52
24. 12. Голоси англійської преси про українські справи. Заклик: „Управа Союзу Українців Самостійників просить усіх ... присилати для Бюра Інформації і Пропаганди витинки з часописів в англійській та других мовах, де є яка небудь згадка про українські справи.” Ч. 52

24. 12. Відділ СУС в Вінніпегу. „... 14 грудня 1930 зорганізовано відділ Союзу Українців Самостійників... 16 грудня... выбрано екзекутиву... в складі: п. Я. В. Арсенич, голова; В. Батицький, секретар, п. М. Комар, касієр. До контрольної комісії увійшли пл.: П. Г. Войценко, М. Пасічняк і Н. Кінаш...” Ч. 52
24. 12. „Місцеві Жіночі Товариства а Союз Українок Канади.” Текст реферату Марії Гуменюк, виголошений на з’їзді в Торонті, 1-го вересня. Ч. 52
24. 12. „Лист від О. Кобилянської.” Опубліковано лист письменниці до Союзу Українок Канади з подякою за грошевий дар для неї. Ч. 52
24. 12. „Що д-р Дей говорить про польський терор в Галичині.” Передрук інтерв’ю д-ра Дея, яке з'явилось в Free Press з 24-го грудня під час його перебування в Вінніпегу. Ч. 52
24. 12. „Голоси про українську пісню на радіо.” Відгук читачів на програму з Торонто, 11. 12.: „Українським співакам в Торонто, під проводом п. Ю. Гассана пратулюю, що так знаменито співали через радіо, через цілу Канаду... Такий спів через радіо се неоцінена робота...” (П. Федорків, Стар, Алта.); „Сею дорогою хочу погратулувати п. Ю. Гассанюви і його хорови за чудово гарний спів... Душа радувалась почути свою рідну пісню на радіо з такої далечини, а тим більше в тих околицях, де українська пісня є рідкістю...” (Гр. Фарина, Ліндберг, Алта.); „Українська справа росте. Хор Українського Народного Дому з Торонто, котрий співав через радіо... зробив богато для української справи. Він дав змогу богатьом Англійцям пізнати нашу славу і здібність... Падеревський зробив для Польщі богато своїми виступами, так і ми мусимо для своєї справи інформувати

чужу публіку про наші бажання і нашу здібність . . .” (Андрій Крипякевич, Гемтон, Саск.).

Ч. 52

31. 12. Про з'їзд у Едмонтоні 26-28 грудня. Зміст телеграми: „Зізд відбувся з великим успіхом. Було присутніх 400 делегатів, між ними 50 учителів. . . Покликано до життя організацію Орлів. . . Принято також конституцію (статут) Союзу Українців Самостійників. Три українські посли виголосили знамениті промови. Промовляли також президент албертійського університету Валес і президент Алберти Бравнлі. . .” Ч. 53
31. 12. Події в Галичині. Дві статті, одна п. н. „Затрівожуючі обяви” Лева Ясінчука, друга „Народня мобілізація”; остання стаття надіслана до редакції з кругів УВО. Ч. 53
31. 12. Жертви економічної кризи. В листі до редакції читач І. П. з Вінніпегосіс, Ман., пише: „В нашій кольонії живе 22 родини і 9 з них голодують, майже голі й босі. Їх діти не ходять до школи, бо не мають в чім і нема їм кому помочи, а вони самі собі не годні помочи. І решта фармерів бідні так, що тільки живуть. Колись возили корти і з того жили, а нині кортів ніхто не хоче в місті брати. Де їм вдаватися за задопомогою та порадою? Наш муніципал такоже ‘брок’. Одного вечора прийшов до мене сусід, в него 6 дітей. Він просить для них бохоня хліба, треба дати. Завтра приходять його діти, просять істи, треба дати. . . А другий фармер просить хоч пів мішка муки. Коли ж я і сам не маю богато. Щож нам робити?” Редакція радить вдатися до посла, бо „уряд на те є, щоби знайшов для вас якусь раду.” Ч. 53
31. 12. Протестаційні акції. Як у попередніх, так і в цьому числі поміщено звідомлення з протестаційних

віч у різних сторонах Канади, де крім протестів
проти „польського терору” в Галичині перепро-
ваджено збірки на УВО й Бюро Інформацій при
СУС.

Ч. 53

31. 12. „Економічне питання нинішнього дня.” Тема від-
читу Я. В. Арсенича в залі Укр. Правосл. Собору
в Вінніпегу, 28 грудня.

Ч. 53

Pік 1931

„Скільки приїхало Українців до Канади до світової війни а скільки по війні?” „Подати точне число годі, бо нема на те достовірних урядових статистичних дат. Склалися на те дві причини: національна несвідомість самих українських імігрантів і неосвідомленість канадських іміграційних урядовців з національностями в Європі. В початках української іміграції до Канади нікого з імігрантів не записувано як Українця, тільки як Австрійця, Галичанина, Буковинця. Пізнійше записувано вже декого Русином, а Українців ‘відкрила’ Канада доперва під час війни. Канадська урядова статистика перший раз занотувала Українців, як окрему народність, доперва в 1921 р., коли на цілу Канаду нашлося 63,788 осіб, що записалися як Українці. Канадський статистичний уряд вже на власну руку прилучив до них і тих, що записалися як Русини, Галичане та Буковинці і в той спосіб дотягнув число Українців до 106,721... А ті, що записалися, як Австрійці, Росіяне, або Поляки, так і остали в статистиці при тих народностях. Після приватних обчислень, в Канаді є 300,000 до 350,000 Українців! Майже половина з них є вже вроджені в Канаді, але богато з тих, що імігрували до Канади, вже померли. По нашій думці, до Канади приїхало не менше, як 250,000 Українців, з того около 50,000 по війні...”

З відділу „Переписка Редакції”
„У. Г.” Ч. 4, 1931.

7. 1. „Протести проти ляцької дичі.” Дописи з таких околиць: Пайн Ривер, Ман., Брэндон, Ман.; Торролд, Онт.; Вимер, Саск.; Габард, Саск.; Алвіна, Саск.; в них відбулися протестаційні віча, ухвалено резолюції й зібрано датки на допомогу українським інвалідам у Галичині й на кошти протестаційних телеграм. Ч. 1
7. 1. Концерт і промови: Опис концерту 4-го січня в залі Українського Православного Собору; промовляли: „Мир. Стечишин про ‘Вражіння зі З’їзду в Едмонтоні,’ п. М. Кунікевич, як гість з Торонто, який приїхав на загальні збори Товариства ‘Взаємна Поміч,’ говорив про свої враження про Вінніпег та українські організації в Торонто. П. К. Чеховий з Форт Віліям теж говорив про свої враження... та про працю українських товариств в Форт Віліям...” Ч. 1
7. 1. „Про організацію жінок.” Відчит М. Шевчукової, виголошений на з’їзді в Торонті, 1. 9. 1930. Ч. 1
14. 1. „На Новий Рік.” Вірш В. К-о (В. Купченка — О.В.). Ч. 2
14. 1. Збори Українського Тов. „Взаємна Поміч.” Довша вістка про збори, що відбулися в Вінніпегу від 3—5 січня; збори перевибрали Мир. Стечишина президентом товариства. Ч. 2
14. 1. „5-центовий хліб в Едмонтоні.” Вістка: “‘Едмонтон Джорнал’ подає, як незвичайну новину, що там в деяких сторах появиться з Новим Роком хліб по 5 центів за бохонець. Вже 15 літ не виділи мешканці Едмонтону бохонця хліба за 5 центів.” Ч. 2
14. 1. Поступ українців і менонітів. Вістка: „Один із суддів, що призначали нагороди в недавній сієнарській компетиції поступу ново-канадських громад Др. Джан МекКай, принципал Манітоба

Колегії в Вінніпегу, мав 8 грудня промову... в якій описав свій досвід зі згаданою компетицією. Давнійше д-р МекКай думав, що се похибка позволяти імігрантам на закладання своїх кольоній, однакож тепер переконався, що се найлучша річ... бо в такий спосіб вони можуть краще причинитися до життя сеї крайни і остаточно таки засимілюються...”; на його думку, українці й меноніти мають всі дані на те, щоб відограти важливу роль в розвитку життя в Канаді. Ч. 2

14. 1. „Національна честь артиста.” Редакційна стаття в зв’язку з виступом „польської” співачки Ольги Дідуру у Метрополітан Опера й прийняття в „саллоні польського консульяту,” на якому теж був Мих. Голинський. Ч. 2
14. 1. „Англійські послі в обороні українців. „Вістка: „60 послів англійського парляменту, що належать до робітничої партії, й два послі, котрі належать до ліберальної партії, внесли до секретаря Ліги Націй формальну петицію, щоби Ліга Націй розслідила справу переслідування Українців Польщою. В петиції вказується на те, що Польща порушила договір, підписаний нею й державами антанті 29 червня 1919 року...” (оригінал надруковано в „У.Г.” у чис. 3. з 21-го січня — О.В.). Ч. 2
14. 1. „Образки з північної Брітіш Коломбії.” Довша стаття із світлинами І. Мельника про його життя й працю в Гейзелтон і Дезертерс Кенйон у цій провінції. Ч. 2
21. 1. „Сіпіярський урядник зі Станиславова...” Вістка про приїзд до Канади В. Онуферка, управителя Сіпіярського Корабельного Бюра в Станиславові; ціль його приїзду — познайомитися з працею Компанії на терені Канади, як також пізнати життя українських поселенців у цій країні. Ч. 3

21. 1. „Як розходиться українська книжка.” Фейлетон
М. Кумки. Ч. 3
28. 1. Polish terror in Galicia: Стаття Марії Шіпшанкс,
про її побут у Галичині, надрукована у The Man-
chester Guardian 2-го січня, 1931, п. н. „Personal
Experiences” — Miss Mary Sheepshanks. Ч. 4
28. 1. „Скільки приїхало Українців до Канади до сві-
тової війни а скільки по війні?” На це питання
редакція відповідає: „Подати точне число годі,
бо нема на те достовірних урядових статистич-
них дат. Склалися на те дві причини: національна
несвідомість самих українських імігрантів і не-
освідомленість канадських іміграційних урядов-
ців з національностями в Європі. В початках ук-
раїнської іміграції до Канади нікого з імігрантів
не записувано як Українця, тільки як Австрійця,
Галичанина, Буковинця. Пізніше записувано вже
декого Русином, а Українців ‘відкрила’ Канада
доперва під час війни. Канадська урядова ста-
тистика перший раз занотувала Українців, як ок-
рему народність, доперва в 1921 р., коли на цілу
Канаду найшлось 63,788 осіб, що записалися як
Українці. Канадський статистичний уряд вже
на власну руку прилучив до них і тих, що запи-
салися як Русини, Галичане та Буковинці і в той
способ дотягнув число Українців до 106,721...
Після приватних обчислень, в Канаді є 300,000
до 350,000 Українців! Майже половина з них є
вже вроджені в Канаді, але богато з тих, що іміг-
рували до Канади, вже померли. По нашій думці,
до Канади приїхало не менше, як 250,000 Укра-
їнців, з того близько 50,000 по війні...” Ч. 4
28. 1. Книжка про українців у Канаді. Проголошення
Івана Данильчука: „Недавно приступлено до пра-
ці коло видання книжки під назвою ‘The Ukra-
inians in Canada,’ про Українців, їх історію, куль-

туру та життя і проблеми в Канаді. Ся праця буде видана в англійській мові і буде мати на цілі дати англійському загалові правдиві інформаційні дані відносно Українців... Книжка буде ілюстрована картинами з нашого життя...”; слідує заклик до тих, що мають відповідні матеріали або ілюстрації, щоб надсилали їх на адресу Данильчука в Саскатуні, Саск.

Ч. 4

4. 2. „Українці відповідають на престольні промови.” Довша вістка: В соймі Манітоби 28 січня відповідав на престольну промову Н. А. Григорчук, посол з Етелберт; в соймі Алберти відповідав посол Ізидор Горецький; крім цього Григорчук „використав сю нагоду на піднесення протесту проти польського терору в Галичині. Він сказав: ‘Поки скінчу свої замітки, думаю, що се мій обов'язок супроти тих, кого я репрезентую, і супроти моїх власних почувань є звернути увагу сеї палати на справу, яка обходить нас всіх Канадійців, а спеціально Канадійців українського походження. Я звертаю увагу на жорстокості, яких допускалося польське правительство супроти української меншості перед, під час і після загальних виборів, що відбулися в тій державі пару місяців тому...’”; дальнє він сказав, що цю справу він підносить у палаті, ‘як горожанин сего краю, горожанин країни, яка підписалася під договором, що признав Польщі частину України на означених усілях.’” Ч. 5
4. 2. „Слово на Свято Української Державності 22-го січня.” Текст доповіді Василя Свистуна, виголошеної в Вінніпегу, 25 січня. Ч. 5
4. 2. О. Івах — управитель канцелярії СУС: Вістка про приїзд О. Іваха до Вінніпегу з Саскатуну, щоб „перебрати управу канцелярії Союзу Українців Самостійників та союзних організацій.” Ч. 5

11. 2. „Гостинець з Онтеріо до Манітоби...” Вістка: „Слідуючого літа буде вже збудований гостинець, котрим можна буде переїхати з Вінніпегу до Кенори, Онт...” Ч. 6
11. 2. „Меморіял Прем'єрови Бенетови.” Редакційна стаття з критичною аналізою акції Стрілецької Громади в справі українців у Галичині, а зокрема їхнього „меморіялу” висланого до прем'єра Канади Бенета. Ч. 6
11. 2. Виступ молодого посла в соймі. Довша вістка з цитатами з едмонтонського Journal про виступ Ізидора Горецького 30 січня: „Сам ‘новий Канадієць’, сей наймолодший посол в соймі посвятив більшість своєї промови на заслання точки погляду сих людей і зазив до лучшого порозуміння між народностями взагалі...”; а ліберальний провідник Дж. Г. Вебстер з Калгарі сказав: „Він вдарив струну... що найшла відгомін в серці членів сеї палати... Він справився з нелегким предметом національних питань з честю для себе і я чуюся гордим, як Канадієць, що наші інституції приспособили його так добре виразити ідеали та аспірації не тільки його власного народу, але й нових Канадійців взагалі.” Ч. 6
11. 2. В справі ідеології СУС. На запити читача редакція відповідає: „Союз Українців Самостійників годиться в багатьох случаях з роботою Українського Національно-Демократичного Обєднання (в Галичині — О.В.), але не годиться з нею в кождім случаю, маючи на ту роботу свій власний погляд... Союз Українців Самостійників не питает нікого про його релігійні погляди, але вимагає, щоби люди, які хочуть бути його членами, стояли ідеологічно на становищі Союзу Українців Самостійників. А становище... в справах церкви є, що тільки таку церкву можна вважати церквою”

квою українського народу, котра не залежить від чужих народів, чи то фондами, чи своїм проводом.”

Ч. 6

11. 2. З діяльності українських організацій. Довші дописи з громадського життя появилися з таких місцевостей: Торонто і Ст. Кетерінс в Онтаріо; з Овкборн і Давфін у Манітобі. Ч. 6
11. 2. „Звіт з чотирнайцятого зізду Інститутів ім. П. Могили і М. Грушевського, Союзу Українців Самостійників та Союзу Українських Народних Домів в Едмонтоні 26, 27 і 28 грудня 1930.” Ч. 6
18. 2. „Вистава ручних робіт в Вінніпегу.” Довша вістка про виставу в крамниці Годсон Бей Компанії, що тревала цілий тиждень: „Зарепрезентованих у виставі було 14 народностей і одно з найвизначніших місць між ними займали Українці... Український відділ вистави складався з двох частей: в першій були виставлені річи, надіслані ріжними відділами Союзу Українок Канади (під управою О. Свистун і М. Марко); в другій часті річи, зібрани місцевими українськими жіночими товариствами” (під управою Марії Дими — О.В.). Ч. 7
18. 2. Комуністичні невдачі: Передовиця „Не спасителі, а руйники” — про розчарування комунізмом деяких українців: „Фармері — бють комуністичних агітаторів, що приїзджають між них на агітацію. Комуністів побито в Вілінгдон, здається, що не гладили їх і в Мирнам, щось в роді заверухи стрітило їх в Гейрі Гіл, грізні для них громи та блискавиці були в Ст. Пал... кілька літ тому якраз та сама околиця вважалася за найбільше заражену комунізмом... Коли комуністів якраз в тій околиці нині бють і гонять, то наслідки комуністичної пропаганди не є одушевляючі для комуністів.” Ч. 7

18. 2. Про несвідомих і вчених. Редакція відповідає на запит читача: „Не інтересуються наші люди до-лею свого рідного народу і легко приймають чужу мову через свою байдужність... наслідком несвідомості. За несвідомість вчених годі винувати, бо вчені стараються свідомість поширювати, але питання є, хто є в дійсності вчений... Не можна назвати вченим і кожного того хто покінчив висші школи. Є люде, що покінчили і найви-ші школи, а не можна назвати іх не то вченими, але й свідомими. А правдиво вчених є в нас за-надто мало людей і вони своєї вченості та свідо-мости не можуть силоміць переляти в голови не-свідомих. Свідомість можна передати тільки то-му, хто хоче її приняти.” Ч. 7
25. 2. Виступ посла Бачинського в соймі. Довша вістка про виступ Н. В. Бачинського 17 лютого в соймі Манітоби; про його виступ подав вінніпегський щоденник Free Press; м. ін. справами, Бачинський „прочитав один лист з України, де описано, як тяжко там людям жити... Прочитання сего листа було в відповідь послови Фармерови, який кілька днів перед тим оповідав, що в Совітськім Сою-зові людям гарно живеться.” Ч. 8
25. 2. „Найлекша зима в протягу 30 літ.” Вістка: „Сего-річна зима являється найлекшою зимою, про яку є записи в Вінніпегу за протяг 30 літ. Від 1 груд-ня до 21 лютого було в Вінніпегу всього 26 днів, в котрих термометер падав нище зера...” Ч. 8
25. 2. „Для кого й для чого така робота.” Редакційна стаття обговорює дві брошури, що були видані для „освідомлення чужинців” українськими проб-лемами; одна брошура видана англійською мовою заходами „комітету українських організацій в Чехословаччині,” друга французькою мовою за-ходами „комітету українських організацій в Злу-

чених Державах і Канаді;” обидві брошури опрацьовано неграмотно, особами, що не знають ані англійської ані французької мов; стаття (в п'ятьох розділах) подрібно аналізує мову й зміст цих брошурок і приходить до висновку, що так невідповідально опубліковані матеріали приносить більше шкоди, як добра українській справі.

Ч. 8—12

4. 3. Комуністична демонстрація в Вінніпегу. Про похід безробітних улицями в Вінніпегу до будинку парляменту, де вислухано промови провідників комуністичної партії, що зарядили похід; у той самий час кілька речників демонстрантів мали побачення з прем'єром Манітоби Брекеном. Ч. 9
4. 3. „Дешо з діяльності і труду Т-ва Укр. Нар. Дому в Саскатуні, Саск.” Обширний допис Йос. Цькуя — відповідь на допис в „Канадійськім Фармері” з 21 січня, що кидає богато світла на непорозуміння серед членів цієї установи. Ч. 9
4. 3. „Свято соборності і державності” в Брендоні, Ман. Обширний допис про концерт у Народнім Домі; головну промову виголосив Мир. Стечиншин з Вінніпегу. Ч. 9
4. 3. Володимир Бучовський: Згадка про його смерть 24 січня в Судбірі, Онт.; до Канади приїхав 30 листопада, 1909 з Серафінець, городенського по-віту; був питомцем Бурси ім. Шептицького в Ст. Боніфас й один з організаторів Студентського Кружка в Торонті в 1928 р. (Подав Т. Г. — Гуменюк — О.В.). Ч. 9
4. 3. „Комуністи про себе між собою.” Довша стаття В. Буряника про комуністів — українців і комуністів інтернаціоналістів з вичерпними цитатами з The Worker, офіційного англо-мовного органу Комуністичної Партії в Канаді. Ч. 9—12

11. 3. Студенти пописуються. Вістка про міжнародне свято, що відбулося в Манітобському університеті 27 лютого; в ньому взяли участь танцюристи — студенти Інституту ім. П. Могили; панни: М. Мельник, М. Кулаковська й Федір Черевик і Олекса Ласько; Ю. Буряк представляв виступаючих, пояснюючи зокрема танці; виступ був на стільки популярний, що група одержала запрошення виступити в Театрі R.K.O. Capitol 4-го березня; за виступ у театрі група одержала першу нагороду в сумі \$50.00. (Подав Степан Сліпченко). Ч. 10
11. 3. Проблема політичних в'язнів. На запит читача: „Чи се правда, що богато комуністів сидять в арешті в Канаді, як політичні вязні, і над ними знущаються...?” Редакція відповідає: „В Канаді нема політичних вязнів і за політичні погляди навіть неможливо в Канаді нікого арештувати, хоч би то був і комуніст і анархіст... Так само рідко коли чути тут про знущання над вязнями, а як трафиться випадок знущання, то виновника за те остро карають.” Ч. 10
11. 3. З діяльності Народного Дому в Торонті: У звіті із діяльності за 1930 рік, подано що заходом Т-ва улаштовано: 58 театральних вистав, 12 концертів, 1 пікнік, 1 поїздка до Ніагара Водопаду; до бібліотеки наспілко 462 примірники нових книжок і брошур; при Т-ві гуртується такі відділи: „Жіноча Секція, Хор, Драматичний гурток, Секція Молоді ‘Луг’, Рідна Школа, Школа Музики, Школа Англійської Мови, Курс Шиття.” Ч. 10
18. 3. „Стрілецька Громада і Союз Українців Самостійників.” Передовиця з'ясовує різниці в характері праці й ідеології між цими двома організаціями в Канаді: „Стрілецька Громада відразу обмежила свою діяльність до гуртування в одну громаду бурших стрільців українських армій... Союз Укра-

їнців Самостійників поставив собі за ціль національне та політичне освідомлення канадійських Українців та поміч старокраєвим Українцям в іх стараннях збудувати самостійну українську державу... В практичній роботі Стрілецька Громада стала з часом майже виключно збірковою організацією, взявши собі за ціль збирати жертви на ціли, звязані зі стрілецтвом (інваліди, політичні вязні, УВО). Союз Українців Самостійників став в практичній роботі організацією національної та політичної самостійницької пропаганди..." дальнє редакція звертає увагу на „невтральне” становище СГ: „Чому невтральність? Бо Стрілецька Громада перемінилася в збіркову організацію і як така, хоче збирати гроші від всіх, від кого тільки вдастся...”

Ч. 11

18. 3. Дмитро М. Олекшій: Вістка про його смерть 10 березня в Ветасківін, Алберта; до Канади приїхав з батьками в 1907 р., родина зайняла фарму в Ледук, Алта.; студії закінчив у Едмонтоні й, як цивільний інженер працював для Албертського уряду; за студентських часів і в роках учительовання брав активну участь у громадському житті, про що часто дописував до „У. Г.” Ч. 11 і Ч. 14
18. 3. Річні звіти таких організацій: Т-во Український Народний Дім у Ванкувері, Б. К.; Український Народний Дім у Бюфорд, Алберта; Українське Просвітне Товариство в Беліс, Алберта. Ч. 11
18. 3. „Короткий огляд української поезії в Канаді,” тема відчиту Вік. Купченка 13 березня в Вінніпегу; доповідач „відчитував поезії — пісні, які уложили в Канаді українські емігранти, хоч ніхто не знає імен тих авторів. Відчитав також декотрі поеми В. Кудрика, О. Іваха, І. Данильчука, Катрі Новосад, Вол. Купченка, Т. Дмитренка, Тулевітрова і інших...” Ч. 11

18. 3. „Канадійський Українець” скінчив своє істновання.” Вістка: „З днем 11 березня, перестав виходити в 21 році свого істновання тижневик „Канадійський Українець”, колишній орган епископа Будки, заложений в 1910 році французьким архиепископом Лянжевеном для релігійної роботи серед Українців. Через пару послідних літ, по відізді епископа Будки до Європи, „Канадійський Українець” був в руках видавничої спілки National Press Limited... з деяких причин новий епископ Ладика не хотів признавати його за свій орган...” Ч. 11
25. 3. „В справі елеваторної спілки.” Я. В. Арсенич подає до публічного відома загальний огляд рішень, що їх прийнято на останніх зборах Спілки 20 і 21 лютого: продати шість елеваторів спілки й поробити заходи, щоб за законними правилами перевести ліквідацію цього підприємства. Ч. 12
25. 3. Українська депутатія в Оттаві. Обширна вістка, за вінніпегською Free Press з 21 березня, подає, що В. Свистун і Ів. Рурик, представники СУС, мали побачення з прем'єром Р. Б. Бенетом; ціль цього побачення була звернути увагу урядови „що Українці вислали петицію до Ліги Націй, і просити, щоби канадійський уряд додав своїм впливом ваги тій петиції” в справі українців під Польщею. Ч. 12
25. 3. „Посол Миськів про земельне питання.” Текст промови, що була виголошена 27 лютого в соймі провінції Алберти в Едмонтоні. Ч. 12
1. 4. „Українське Інформаційне Бюро в Лондоні.” Вістка про кабелграму з 29 березня до Союзу Українців Самостійників про відкриття Інформаційного Бюро в Лондоні, Англія. Ч. 13
1. 4. „Посол Лучкович ставить цікаві питання.” Вістка: „Взявши слово в дебаті над престольною про-

мовою в парламенті в Оттаві 24 березня, посол Лучкович з Вегревил поставив кілька цікавих питань... (він) домагався ревізії канадійської фінансової системи і усунення перепон для фармерів, як прим. високого мита від фармерських знарядів..." Ч. 13

1. 4. „Рішення конференції Амбасадорів з 15-го березня, 1923.” Стаття В. Свистуна з аналізою цієї конференції, яка на думку автора, не принесла ніякої користі українцям. Ч. 13
1. 4. „Український журнал в англійській мові.” Вістка: „В Нью Йорку зачав виходити український місячник в англійській мові під назвою — “The Ukrainian Review.” Редактором журналу являється Самюел Н. Волес (Samuel N. Wallace)... Перше число за місяць березень є ілюстроване і має 26 сторін друку...” Ч. 13
8. 4. „Акція СУС в справі польського терору.” Вістка про ряд акцій СУС у міжнародних колах у справі українців у Галичині. Ч. 14
8. 4. „Винахід українського артиста в Нью Йорку.” Вістка: „Український артист різбар Олександер Архипенко, котрий тепер працює в Нью Йорку, викінчив свій винахід рухомих образків без фотографії, який купила від нього Радіо-Корпорація Америки.” Ч. 14
15. 4. “Ukraine — The Sorest Spot of Europe...” Вістка про появу брошюри авторства В. Свистуна, виданої заходом Українського Інформаційного Бюро при СУС; вона висвітлює українські питання й проблеми під окупацією Польщі й Совєтів. Ч. 15
22. 4. „Комуністичний інтернаціонал, совіти, пятилітка і фармерська кріза в Канаді.” Стаття В. Буряника. Ч. 16—18

22. 4. Виїзд єпископа Ладики. Вістка, за вінніпегським щоденником *Free Press* з 18 квітня: „Висвячений минувшого року, як титулярний єпископ Абидосу і назначений як наслідник єпископа Будки, єпископ Ладика удається перший раз до Риму і до Вінніпегу має повернути над осінь.” Ч. 16
29. 4. Про „безпартійність” Української Стрілецької Громади. Стаття — голос з провінції — розглядає причини, що загострили відношення між Союзом Українців Самостійників і Стрілецькою Громадою; подавши характеристику обох організацій дописувач звертає увагу на те, що Стрілецька Громада „гуртує біля себе не тільки бувших військових українських армій, але і всіх других, що бажають до У.С.Г. належати і годяться на їх ідеоліогію... У.С.Г. мала бути без партійною, але нині такою вона не є... Українська Стрілецька Громада приняла ідеоліогію Українських Націоналістів в Європі та вже в ч. 3 ‘Стріл. Вістей’ викладає в редакційній статті ту теперішню свою ідеоліогію. А ідеоліогією Українських Націоналістів є... національна диктатура... Стрілецька Громада не є виключно організацією бувших українських жовнірів і не є безпартійною. Стрілецька Громада є завязок нової партії в Канаді...” Ч. 17
6. 5. В справі польсько-українських відносин. Вістка за *Manchester Guardian Weekly* з 17 квітня: „Комітет Трох назначений Лігою Націй розпочав свою працю розгляду оскарження проти польських урядників, що вони мали допуститися звірств на Україні... Із сеї самої нагоди засідання Комітету Трох в Лондоні на стороні 311 сей самий часопис помістив досить довгу й старанно написану статтю п. з. ‘Поляки й Українці’.” Ч. 18
6. 5. „В справі Дня Матері.” Заклик Централі Союзу Українок Канади „до відділів... до других жіночих

товариств, до українського священства, учительства та чільних одиниць в українських околицях занялися улаштуванням Дня Матері, щоб „і в нас піднести материнство... на підесталь святості, як се є і в других народів. Щоби і в нас День Матері виховав нам маму-патріотку, через яку Україна здобула-б собі кращу долю...” Ч. 18

6. 5. „Вистава українського танку в Метрополітен Опера Гавс.” Довша вістка про виступ там же Школи Українських Танків Василя Авраменка 25-го квітня. Ч. 18
6. 5. Українська програма на радіо. Вістка: „...23 квітня закінчилася перша серія концертів хору Українського Народного Дому в Торонті через радіо. Виступи були по разови через 9 тижнів за порядком... Хором проводив Дм. Буртник, а оповіщував (по українськи і англійськи) Т. Гуменюк. В солях виступали пані Буртникова, Гордиця і Кейвановоа, а з мушчин Данило Метельський, Роман Мараз та Никола Ясенівський... Панна Яворська пригравала на пяні.” Ч. 18
6. 5. Прощальна вечеरя в честь абсолівентів: Заходом Студентського Кружка „Прометей” при Інституті ім. П. Могили в Вінніпегу відбулася вечеरя 30 квітня, в „Принесес Розв Рум” у честь двох градуантів: В. Свистуна, правника, і Ф. С. Новосада, агронома. Ч. 18
6. 5. Українська Фармерська Елеваторна Спілка: Я. В. Арсенич у подробицях інформує про хід справи в зв’язку з ліквідацією Спілки; суд призначив “Ди Трейдерс Трост Ко. сталих ліквідаторів Спілки.” Ч. 18
6. 5. Для матерей. Статті й поезії з нагоди „Дня матері” таких авторів, як Савеля Стечишин, о. В. Кудрик, О. Івах. Ч. 18

13. 5. „Парлямент в Оттаві обговорює польську пацифікацію в Галичині.” Обширна вістка про дебату в федеральнім парляменті 8 травня, в якій взяли участь посол Лучкович, прем'єр Бенет і 10 послів з різних партій: „Михайло Лучкович (Ю. Ф. А. Вегревил) підніс домагання, щоби канадійський представник при Лідзі Нації домагався основного розслідження жорстокостей, які мали бути до конані над українською меншістю в Польщі... Дискусія витягнула від премієра Р. Б. Бенета заяву, що канадійські представники при Лідзі Нації зроблять все, що в їх силах, аби була зроблена справедливість не тільки Українцям, але й польському народові...” Ч. 19
13. 5. Скільки імігрантів приїхало до Канади в 1930 р.? На запит посла М. Лучковича в парляменті в Оттаві 6 травня, міністер іміграції Дост. В. А. Гордон відповів, що в 1930 приїхало до Канади 104,806 імігрантів, між ними було 8,045 українців. Ч. 19
13. 5. „Відзначення манітобського студента-українця.” Вістка: „Ф. С. Новосад... студент Манітобської Рільничої Колегії... дістав повідомлення з департаменту агрономії Колегії Мекдоналда в Квебеку (відділ університету МекГіл), що та інституція дає йому становище скінченого асистента і стипендію в сумі приблизно тисячі доларів річно через два роки. П. Новосад походить з Роблин, Ман...” Ч. 19
13. 5. „Суть самостійницького націоналізму.” Стаття О. Іваха. Ч. 19
13. 5. „Цінні інформації про Україну.” Вістка: „Лондонська Газета ‘Манчестер Гардієн’ з нагоди засідання комітету трох, який є призначений Лігою Націй для розгляду українських петицій, друкує кілька статей про фактичний і правний стан Гали-

- чини та передає коротко перебіг подій у ній після розвалу австрійської монархії... Ч. 19
13. 5. „Даремний і небезпечний експеримент.” Перша з циклу передовиць про комунізм у теорії й практиці. Ч. 19
- 13.. 5. Перепис населення. В редакційній статті „Будьте приготовані до перепису населення” редакція по-дає вказівки, як українці повинні відповідати на питання в зв’язку з державним переписом. Ч. 19
13. 5. „Параграфи.” Міркування на тему національного виховання І. Киріяка. Ч. 19
13. 5. Організаційні збори жіночого товариства. Про збори, на яких зорганізовано Жіноче Товариство ім. О. Кобилянської при Укр. Православній Церкві при Дизраелі ул. у Вінніпегу; про завдання жіночих товариств говорила Євгенія Ситник, учителька Рідної Школи при Громаді; на голову Товариства вибрано М. Бриндзій. Ч. 19
13. 5. Дмитро Тягнигоре. Вістка: „Дмитро Тягнигоре є прибране ім’я (псевдонім) українського православного священика Дмитра Сідлецького. Послідними часами він перебував на парафії Нортгемптон, Пенсильвія. Архиєпископ, Впреосвящений Іван Теодорович вислав його зі Злучених Держав до Бразилії на місійну працю.” (Дмитро Тягнигоре був співробітником „У.Г.”; кількадесят його оповідань і нарисів надруковано в цьому часописові; вони вийшли окремою відбиткою — О.В.). Ч. 19
13. 5. „Перший виступ хору Національної Преси”: Обширна вістка з критичними коментарями про концерт „новонародженого хору Національної Преси під управою п. Е. Турули, 9 травня в залі Амфітеатру в Вінніпегу.” Ч. 19

20. 5. „Відгомін парляментарної дебати про українську справу в канадійській пресі.” Українське Інформаційне Бюро (при централі СУС) подало список газет з різних сторін Канади, що надруковували про дебати в парляменті над положенням українців у Польщі; в списі згадано 34 публікацій, що присвятили цій справі більше або менше місця на своїх шпальтах. Ч. 20
20. 5. Українська Православна Громада в Торонті: Звіт з діяльності Громади від перших організаційних зборів 15. 2. 1931; на 10. 5. о. Вол. Слюзар з Монреалу відправив друге Богослуження того року. Ч. 20
20. 5. „Дебата над українською справою в канадійськім парляменті.” Обширна стаття В. Свистуна з таким вступом: „День 8-го травня стане пропамятним в історії Українців на довгі літа, в історії не тільки Українців в Канаді, але всіх Українців, де вони не були-б. Того дня канадійський парлямент перевів обширну й важливу дебату над положенням Українців під Польщею...”; дальше автор дає признання послові Лучковичеві, як „речникові Українців не тільки в Канаді, але й поза нею,” за його провідну роль в цій дебаті. Ч. 20
27. 5. „Дебата в Парляменті Канади над польським терором в Галичині. Витяг з урядових протоколів парляменту з дня 8 травня 1931.” (Надрукована в українському перекладі). Ч. 21
3. 6. Успіх Посла Лучковича. Вістка: „Чотиролітні старання посла Лучковича наконець увінчалися успіхом. На одній сесії парляменту за другою він підносив домагання, щоби федеральне правительство давало допомогу провінціям на технічні школи... 26 травня палата послів в Оттаві одобрила резолюцію, аби домініяльне правительство через слі-

дуючих 15 літ давало по 750 тисяч доларів річно допомоги провінціям на удержання фахових шкіл. Фахові школи включають і рільничі школи..."

Ч. 22

3. 6. Розрухи безробітних. Вістки про походи й демонстрації безробітних у Вінніпегу й Ди Па, Ман.; серед арештованих були особи з українськими прізвищами. Ч. 22
3. 6. "Poland and Ukraine the danger spot of Europe." Рецензія О. Іваха на видання Українського Бюро в Лондоні про польську „пацифікацію” в Галичині. Ч. 22
10. 6. Посолка Рудницька в Лондоні. Вістка; „...Мілена Рудницька... промовляла 4 червня до послів британського парламенту, репрезентуючих усі партії в палаті послів в Лондоні. Посли приняли тепло її промову. Се перший випадок в історії українського парламенту, що якийсь вибранець українського народу говорив про українську справу перед послами до парламенту якоїсь іншої держави спеціально держави такого значення, як Велика Британія...” Ч. 23
10. 6. „Стрілецькі Вісти” про СУС. Редакційна стаття п. н. „Сумне явище” спростовує неправдиві інформації про СУС, надруковані в органі Стрілецької Громади — „Стрілецькі Вісти”. Ч. 23
10. 6. Полеміка з комуністами: „Обширний допис Ол. Лугового п. н. 'УРВісти' не збивають доказів, а задурюють читачів брехнею.” Ч. 23
10. 6. Текля Басіста: Вістка про її смерть у нещасливому випадку, коли в дорозі до праці 2-го червня в неї віхав трок і смертельно покалічив; покійна була загально відома й активна в українськім громадськім житті в Вінніпегу. Ч. 23

17. 6. Про обїздку делегації в СССР. Передовиця п. н. „Хто кого оглядає?” широко аналізує і коментує лист Ів. Навізівського, написаний з Києва під час обїздки робітничо-фармерської делегації з Канади; лист надрукований в УРВістях. Ч. 24
17. 6. „Способи визвольної боротьби.” Стаття О. Іваха. Ч. 24
17. 6. Ювілей Василя Стефаника. Вістка: „...14 травня скінчив 60 років життя Василь Стефаник, найбільший по Франкови український письменник, якого видала галицька земля... З приводу ювілею Стефаника львівське Товариство письменників і журналістів, Наукове Товариство імені Шевченка і Товариство Просвіта видали спільній поклик, в якому повідомляють про ювілейне видання всіх творів Стефаника...” Ч. 24
17. 6. „Український артист-маляр.” Стаття С. Стечишин про молодого мистця Ізидора Грицака з Вонда, Саск.; авторка подала деякі подробиці з життя й праці артиста, як також опубліковано дві репродукції з його картин; стаття закінчується зачілком, щоб українські інституції, як і приватні громадянини зацікавилася працями мистця, замовляючи їх для народних домів і приватних помешкань. Ч. 24
17. 6. Ювілей С. Ф. Русової. „В Українському Високому Педагогічному Інституті ім. М. Драгоманова у Празі відбулося дня 7 травня с. р. прилюдне шкільне інститутське свято — урочиста ювілейна академія на пошану... професора того Інституту Софії Хведорової Русової, з нагоди 75-их роковин її народин...”; академію відкрив проф. В. Гармашів, а довший реферат про життя й діяльність ювілятки виголосив проф. Л. Білецький. Ч. 24
24. 6. Єпископ Ладика в Львові. Вістка: „Доносить ‘Діло’, що єпископ Ладика прибув в часі Зелених

Свят з Риму до Львова і загостив до монастиря оо. Василіян. В найближчих днях еп. Ладика мав відвідати владик у Львові і на провінції.” Ч. 25

24. 6. Вячеслав Липинський. Вістка: „В невеличкій австрійській місцевості Баден, помер 15 червня... Вячеслав Липинський... До останнього дня свого життя він працював над історією України й лише недавно відійшов від політичної роботи...” Ч. 25
24. 6. Диплом для українця. „Між студентами музики, які недавно здавали іспити перед комісією Королівської Академії і Королівської Музики з Лондону, находитися молодий Українець, Михайло Батенчук. Комісія признала йому дипльом Л. А. Б. (Лайсенштейт оф Асошиейтед Борд).” Ч. 25
24. 6. Новий дентист. Вістка з знимкою про д-ра І. Вахну, що закінчив студії в Торонті. Ч. 25
24. 6. „Чи добре вчити українських дітей про Україну чужою мовою?” Стаття Антона Лотоцького з негативним підходом до справи. Ч. 25
24. 6. Посолка Мілена Рудницька обговорює „пацифікацію.” Вістка: „Перебуваючи в Лондоні, українська посолка до варшавського сейму, Мілена Рудницька, мала розмову з кореспондентом газети ‘Манчестер Гардієн’ з приводу рішення комісії Трох Ліг Насій відрочити розгляд українських петицій до Ліги... Українці не задоволені рішенням Комісії Трох, бо вони сподівалися, що ‘пацифікація’ буде засуджена Лігою, яко порушення міжнародних договорів про права національних меншин...” Ч. 25
24. 6. Перший українець-градуант Єйл. Вістка: „На відомім Єйльськім університеті... в Нью Гейвен, Коннектикат, покінчив свої студії на відділі красних штук Українець Іван Пирч та дістав ступінь Б. Ф.

- А. (Бечелор оф Файн Артс)... Він походить родом з Олифанту і є сином одного з найстарших українських імірантів з Лемківщини, д. Дениса Пирча. Нижчі й середні школи покінчив в Канаді..." Ч. 25
24. 6. „Річна книжка висшої школи в Йорктоні.” Вієтка: “...Yorkton Collegiate Institute, видала... свою ‘Річну Книжку’ за 1931 р. ... Зі спису студентів видно, що українські хлопці та дівчата там становлять дуже поважний процент... головною редакторкою книжки являється українська дівчина Софія Стечишин, дочка йорктонського адвоката п. Михайла Стечишина...” Ч. 25
24. 6. „Химери погоди.” Про порохову бурю, що звіялася з Північної Дакоти і скріпившись в полуднево-східнім Саскачевані, махнула через Йорктон на Манітобу і Вінніпег. Порохи в Йорктоні були такі великі, що в 2 годині по полудні... стало в місті темно як в ночі... (в Вінніпегу) сонце було сховалося за порохами і дихати було тяжко. Професор Джексон з Рільничої Колегії обчислив, що буря лишила в місті 6,292 тони пороху... порохи наростили богато шкоди засівам... позасипували глубокі рови, а декуди вкрили грубою верствою цілі фарми так, що вони виглядають, як би ніколи не були засіяні...” Ч. 25
24. 6. Товариство податковців. На „надзвичайних загальних зборах в Читальні Просвіти” Товариства Податковців Північного Вінніпегу (North Winnipeg Rate-Payers Association) до уряду увійшли: „Д. Ростоцький, голова, Ляхович 1-ий містоголова, Г. Рошко, 2-ий містоголова, І. Крицан 3-тій містоголова, С. М. Стадник рекордовий секретар, Г. Каблак фінансовий секретар, П. Романюк касієр, М. Коваль, І. Завідовський і Д. Сас контролльори.” Ч. 25

1. 7. „Стан засівів в Саскачевані катастрофальний.” Вістка: „...Пшениця повиростала на 4 і 5 цалів і тільки з деяких відокремлених околиць є донесення про пшеницю високу на 18 цалів. Дощі, які переходили де, то було їх за мало і многі місцевості доносять, що хоч би тепер і не знати який дощ падав, то він вже не поможе засівам. Поважні шкоди роблять стиначі... Майже дві третини площин, засіяної пшеницею в Саскачевані, є змарновані.” Ч. 26
1. 7. „Пляни портового міста Чорчіл вже пороблені.” Вістка: „Пляни портового міста Чорчіл, в північній Манітобі над Годсонським Заливом вже пороблені. Мапа міста є виміряна і нарисована, улиці поназивані і приміщення ріжних будинків вирішено. Слідуючого року зачнеться заселювання міста. Виявив се манітобський міністер майн та природних богацтв Дост. Д. МекКензі...” Ч. 26
1. 7. Українська Господарська Академія в Подебрадах. Обширна стаття про „академічний день” — відзначення 16 травня; з цієї нагоди подано історію Академії, що почала свою діяльність 1922 р. Ч. 26
1. 7. „Відродження східних народів.” Стаття О. Іваха. Ч. 26
1. 7. „Комуністи в Вінніпегу з огнем граються.” Вістка про масовий мітинг на площі міського ратуша з нагоди побуту в Вінніпегу федерального міністра праці Сенатора Робертсона, з протестом „проти Бенетового бюджету і проти самого міністра праці за те, що він є членом Бенетового правительства;” дальнє широко описано похід до Роял Александра готелю, розрухи і бійку з поліцією на ул. Гіггінс; між арештованими є велика кількість українців. Ч. 26

1. 7. Економічна криза й безробіття. Читач описує тяжке положення українців і інших, „що виїхали до Ди Па, Ман., з надією дістати працю на Годсон-бейській дорозі, але працю дістають тільки Англійці і частинно ті, котрі робили вже найменше три роки, а решта полишені на власну судьбу... Живемо в крайній нужді, засуджені на голодову смерть. Нашою одинокою поживою є риба з ріки Саскачеван, а ночуємо під голим небом в корчах за містом. Безробітні посилали делегацію до управи, але місто радить забиратись, але куда, не знати, бо й кожде місто старається позбутись від себе безробітних. Найгірше терплять чужинці безробітні...”; на думку дописувача криза буде тривати довше, єдиний вихід із ситуації, це, на державний кошт, вернутися до Старого Краю; редакція широко відповідає й радить безробітним приміститися тимчасом на фармах: „Лучше робити хоч би лише за їжу, чим з голоду пухнути. Безробітних нині є за богато, щоби уряд міг найти для них роботу... Однаке коли Вам було можливо приміститися десь на фармах... то ми радили Вам се зробити, а не спускатися на депортацію. Бо кріза в Канаді не є вічна і хоч може ще й слідуючого року буде тяжко за роботу, то відносини остаточно поправляться і будете жалувати, що Ви з Канади в хвилі зневіри дали себе депортувати...”

Ч. 26

1. 7. Про комуністів і їхню діяльність: На ці теми повілися дописи Ол. Лугового з Стед, Ман.; Ст. Кириліва з Торонто, Онт.; і „члена Українського Народного Дому” в Престон, Онт. Ч. 26
8. 7. „Пос. Лучкович між канадійськими авторами.” Довша вістка про „Нового Канадійця як читача” — тема промови на з’їзді Товариства Канадійських Авторів в Торонто, 23 червня: „Посол Лучкович

поділив Нових Канадійців, як читачів на три категорії: імігрантів, образованих зі Старого Краю, необразованих імігрантів і молоде покоління. Найвище він кладе образованих імігрантів...; вони читають дуже богато по англійськи... Менше образовані обмежуються більше до читання новинок в часописах. Діти імігрантів читають майже так само богато, як інші хлопці та дівчата в Канаді. З віком вони беруться до поважнішої лектури...”; дальше подано цитату з щоденника Стар з 27 червня: „П. Лучкович є ентузіастичний Канадієць, однаке він лишив нас з переслідуочим питанням: ‘Що є канадійський ідеал?’ ‘Я не знаю, що се є’, сказав він. ‘Я працював би за ним серцем і душою, коли-б я знав.’ Се повинно заохотити старших Канадійців, аби над тим трохи розважно подумали.”

Ч. 27

8. 7. Агітація комуністів і розрухи безробітних. Передовиця п. н. „Слідуюча зима” про агітацію верхівки комуністів, що використовують стан безробіття для своїх цілей; демонстрації й розрухи в різних містах Канади не тільки, що не помогли цій проблемі але були причиною арешту богатьох словлян, найбільше з них українців, деяким грозить депортація до Старого Краю; поки економічний стан у Канаді не поправиться редакція закликає наших фармерів допомогти „менше щасливим братам” приміщуючи їх у себе під час зимових місяців.
- Ч. 27
8. 7. „Українські учителі горою.” Про виставу і контест державних шкіл у околиці Тідор, Саск.; „В контесті брали участь поверх двайцять шкіл під проводом учителів з різних народностей, однак українські учителі пішли горою”; згадано трьох учителів: Г. М. Марка з Інсінгер, Д. Лисайчука з Тідор, й І. Гарасимюка з Інсінгер.
- Ч. 27

8. 7. Юрій Гассан, В.С.А. Довша стаття із знимкою про градуанта, що „на днях покінчив агрономічну колегію в Гвелф;” він був членом Українського Національного Хору О. Кошиця, а останніми роками диригентом хору при Українськім Народнім Домі в Торонті. Ч. 27
8. 7. „Хто був Гарасим Чорнохліб?” На запит читача редакція відповідає: „Спостереження Гарасима Чорнохліба писав бувший редактор „Українського Голосу”, о. В. Кудрик...” Ч. 27
8. 7. Про українські організації в Канаді. На запит читача, редакція подає характеристику ідеології, а теж відношення до старокраївих партій таких канадських організацій: Союз Українців Самостійників, Ліга Британських Українців, Стрілецька Громада, Оборона України. Ч. 27
8. 7. „Облетіли довкола світа за несповна 9 днів.” Вістка: „Американські летуни Вілій Повст і Герролд Гетті... відбули свою подорож за несповна дев'ять днів... В своїм леті довкола світа американські летуни мали й один перестанок в Канаді, а саме в Едмонтоні, де переночували... Відтак з Едмонтону летіли вже прямо аж до Нью Йорку.” Ч. 27
8. 7. „Попис молодих українських музикантів в Монреалі.” Вістка: „З українських учнів, які побирають лекції гри на скрипці в учителя музики В. Войновича в Монреалі перейшли 27 червня іспити перед комісією ‘Лондон Каледж офф Мюзік’ слідуючі: Петро Вікарчук, Мирослава Юрійчук, Леоніда Дудка, Павло Скорий, Василь Гресько...” Ч. 27
15. 7. „Відзначення молодої українки.” Обширна вістка про успіх Зоні Стечишин у Йорктоні, Саск.; у 12-тій класі вищої школи вона дісталася „найвище відзначення, завдяки якому дісталася т.зв. Юнівер-

сіти Сколаршіп, яке дає їй вільну (безплатну) науку на повнім курсі (т. є. через три роки) Саскачеванського Університету.” Ч. 28

15. 7. „Комунистична делегація вернула з Рад. Союза.” Довша вістка про ціломісячну поїздку Української Робітничо-Фармерської делегації й поворот до Канади 3 липня; в порті Галіфаксі делегація на чолі з Ів. Навізівським перейшла ревізію поліції й митних урядовців. „Від усіх делегатів, включно з тов. Навізівським, відібрано різні книжки та плякати, що вони везли з собою, вартості около 500 доларів... Ціла ревізія тривала від другої години по полуудні до пів до семої вечером. Ревізію переводили мавнітед поліція й митні урядовці...” Ч. 28
22. 7. „Відкриття електровні на ‘Сімох Сестрах’.” „...15 липня отворено офіціяльно найбільшу електровні в Манітобі... при водоспаді Сімох Сестер на ріці Вінніпег... Нова електровня коштує до нині 11 міліонів доларів. Цілий проект має коштувати 25 міліонів доларів.” Ч. 29
22. 7. Продажа землі коло Ламонт, Алта. Вістка про піонера-норвежця, К. Г. Скарo, що 37 літ тому поселився в Ламонт, Алта: „На днях він продав... сім чверть секцій землі, яка принесла йому пересічно по 59 доларів за акер. Іван Павич купив пів секції за 16 тисяч доларів, Андрій Мандрик купив чверть секції за \$10,500, Ладик Гуцуляк також чверть за \$10,500, Микола Лакуста чверть за \$10,000, Лука Кузів іншу чверть за \$10,000, а Йос. Гуцалюк оставилу частину за \$9,000. Скарo... каже, що ніколи не жалував, що поселився в Алберті. За 37 літ він ні разу не мав цілковитого неврожаю.” Ч. 29
22. 7. „Смерть 100-літного Українця в Канаді.” Вістка: „14 липня умер в Загальнім Шпитали в Вінніпегу

- 100-літній Українець, Микита Стельмащук. Лишился по нім 4 дітей та 12 внуків. Уроджений в 1831 році, небіщик запамятив ще панщину.” Ч. 29
22. 7. „Вражіння з відвідин у Ріднім Краю.” Стаття Мирона Сурмача з Нью Йорку. Ч. 29
29. 7. Українські комітети допомоги безробітним. Про організацію двох комітетів; один при централі СУС у Вінніпегу, другий зорганізовано заходом всіх місцевих товариств у Едмонтоні; ціль обох комітетів допомогти безробітним українцям; опубліковано відозву до українських фармерів, щоб зголосувалися до комітетів і принимали безробітних на працю на фарми, хочби за мінімальну оплату. Ч. 30
29. 7. „Робочий Народ.” На запит читача редакція подає деякі відомості про цей часопис, що виходив у Вінніпегу а „в часі війни уряд Канади розвязав... Редакторами... були в ріжні часи ріжні люди... Через якийсь час був редактором „Робочого Народу” також п. Мир. Стечишин... Він покинув се видавництво в 1912 році через незгоду зі звязаними з ним людьми в поглядах на національне питання...” Ч. 30
29. 7. „Перший український адвокат в Філадельфії.” Вістка: „...Теодор Свистун, бувший старшина Української Армії покінчив студії в Темпл Юніверзиті в Філаделфії... при кінці 1921 р. приїхав до Канади, де був настоятелем Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні. В листопаді 1922 р. прибув до Злучених Держав...” Ч. 30
5. 8. „125,000 людей в Саскачевані перед голодом.” Вістка: „Сотки квадратових миль в полудневім Саскачевані нагадують пустиню Сагару і 125,000 людей в сій, діткненій посухою, області стоять в обличчу голоду. Так оповідав в Торонто 31 лип-

- ня полк. Джеймс Р. Біггар, національний комішнер Товариства Червоного Хреста в Канаді, який щойно вернув з західної Канади...” Ч. 31
5. 8. „Українські Канадійці.” Обширна рецензія Т. Гуменюка на працю Чарлс Г. Йонга „Українські Канадійці.” Ч. 31—34
5. 8. Панько Кройтор. Про його смерть 19 липня в Реджайні, Саск.; родився в селі Глібока на Буковині; до Канади приїхав 1912, тут своїми власними силами здобув освіту; учителював у Саскачевані. Ч. 31
12. 8. Нові професійні сили. Дві окремі статті про агрономів Петра Чепесюка з Форт Вілліям, Онт., і В. А. Мойсея з Едмонтону, Алта. Ч. 32
12. 8. „Товариство допомоги безробітним в Торонті.” Вістка подає, що за ініціативою членів Товариства Український Народний Дім і відділу „Взаємна Поміч” засновано Товариство, що „взяло собі за ціль помагати Українцям-робітникам в сей тяжкий час безробіття, котре дається відчувати ще тяжше в місті Торонто... М. Кунікевич, предсідник, Ів. Кос, секретар.” Ч. 32
19. 8. Анастазія Новак (з дому Рурак). Про її смерть 11 серпня, в наслідок покалічення в автомобілевім випадку 2 серпня; покійна була дружиною співробітника „Українського Голосу” Аполінарія Новака. Ч. 33
19. 8. „Онтеріо збирає комуністів до клітки.” Вістка: „...11 серпня поліція перевела насоки на головну квартиру комуністичної партії в Торонто і на ріжні інші комуністичні організації... і арештувала двох комуністичних провідників... Один з них... Тим Бак... Другий є Іван Бойчук, провідник комуністичної роботи між Українцями... Арештовання

є початком нагінки, яку уплянував генеральний правник провінції... Дост. В. Г. Прайс. Він старається доказати, що комуністична партія є незаконна організація. Коли суди в Онтеріо піддержуть становище генерального правника, то ціла домінія прийме його, а се може знищити істновання комуністичної партії в Канаді.” Ч. 33

26. 8. Жертва грому. „Під час бурі 17 серпня вдарив грім в 17-літнього хлопця Миколу Вавринчука в Іст Селкірк, Ман., і убив його на місци. Хлопець робив при жнивах... Грім вдарив в нього, коли він ніс чотири снопи до байндера...” Ч. 34
26. 8. „Українці далі пописуються добре.” Вістка: „Переїзджаючи канорський округ, судді Канадійської Національної Залізниці загостили до школи Поплар Спрінг, де учительює український учитель п. Мих. Охітва. Діти зі згаданої школи так гарно пописалися в українських та англійських співах, що дістали спеціальну похвалу від д-ра Морея, президента саскачеванського університету...” Ч. 34
26. 8. “Minorities in Poland. England and the Ukraine.” Передрук статті з Manchester Guardian з 7 серпня, 1931. Ч. 34
26. 8. „Комунізм і Українці.” Про статтю д-ра Артура Роза з Гефорд, Саск., в журналі MacLean's з 1-го серпня в обороні українців: „Автор статті відповідає на статтю Мічела Томаса в тім же журналі з 15 травня п. з. ‘Комунізм в Канаді’, вважаючи деякі заключення, а навіть і факти в тій статті, за невірні... звертає увагу на те, що зовсім несправедливо є путати Українців з комунізмом...” Ч. 34
2. 9. „З побуту британських послів у Львові.” Стаття — передрук з „Діла” про перебування двох робітничих послів — Рід Дейвіса і Джеймс Барра — у Галичині. Ч. 35

2. 9. Ціль поїздки до Тарнова. На запит читача, Мир. Стечишин у подробицях подає ціль своєї поїздки, як секретаря Дипломатичної Місії У. Н. Р. у Вашингтоні, до Тарнова в 1921 р. Ч. 35
2. 9. Подружжа Барабашів: „...18 серпня, в Шікаго, Іл., одружився капітан Барабаш з панною Ольгою Пирч з Вінніпегу. Капітан Барабаш є дірігентом величавої банди в Гаррісон Гай Скул в Шікаго і мабуть є першим Українцем в Злучених Державах, що займає таке високе становище.” Ч. 35
9. 9. „Матвій Попович долучений до арештованих комуністів.” Вістка про арешт Поповича в Торонті; він був покликаний з Вінніпегу, щоб перебрати в свої руки справи партії, що були залишені „арештованими проводирами...” Ч. 36
9. 9. Резигнація В. Свистуна: Офіційне повідомлення екзекутиви СУС (за підписами Я. В. Арсенича, заст. голови і Мир. Стечишина, секретаря), про резигнацію Свистуна з становища голови СУС з днем 1 вересня; рівночасно висловлено йому подяку „за його дотеперішню повну самопожертвовання працю для СУС... Обовязки голови з днем резигнації п. В. Свистуна перейшли на заступника голови.” Ч. 36
9. 9. „Зміни в Греко-католицькій дієцезії.” Вістка: „Орган епископа Ладики, ‘Західні Вісти’, приносять відомості про... зміни в греко-католицькій дієцезії в Канаді. Епископ, назначив собі до помочи раду, до якої іменував слідуючих священиків: о. Атаназій Філіппів, ЧСВВ, о. Мирон Кривуцький, о. Головка, настоятель оо. Редемптористів о. Стефан Бахталовський і генеральний вікарій о. М. Григорійчук...” Ч. 36
16. 9. „Автомобіль убив відому українку...” Про смерть Анни Алилуї в нещасливому випадкові на улиці

Причард у Вінніпегу, перед її власним домом; автомобіль керував Ян Ф. Гуровський, учитель польської мови в колегії св. Павла в Вінніпегу. Ч. 37

16. 9. Комуністи розбивають мітинги. Довша вістка про виступи І. Ковталюка в різних українських товариствах міста Вінніпегу з доповідями про дійсність у Советськім Союзі; комуністи масово приходять на ці сходини, щоб внести заколот; деякі сходини закінчались інтервенцією поліції, а в Інституті ім. Шевченка на передмістю Бруклендс, комуністи „вдерлися до галі, поломили в ній якесь число крісел, кількох людей покалічили, а двох членів товариства... побили так, що їх забрано до шпиталю...” Ч. 37
23. 9. „Ліга Націй відложила українську справу.” Текст телеграми від Українського Бюра в Лондоні з 21 вересня: „Українське питання вимагаюче уважної застанови, передала комісія трох раді Ліги Націй. З причини пекучості інших світових питань і в цілі дальшої розваги се питання відложено і дефінітивно поставлено на денній порядок Ліги на січневій сесії...” Ч. 38
23. 9. „Що є большевизм?” Стаття Іллі Шклянки. Ч. 38
30. 9. „П. Свистун принятий до палати адвокатів.” Вістка про приняття В. Свистуна в членство адвокатської палати 28 вересня; згадано також, що новий адвокат став членом фірми Lamont & Swystun, 507 McArthur Block у Вінніпегу. Ч. 39
7. 10. Михайло Галущинський. Телеграма з Львова повідомляє про його смерть; останніми часами він був головою „Просвіти”. Ч. 40
7. 10. Українські кандидати. Вістка про збори 2 жовтня різних місцевих товариств в Інституті Просвіти; на них вибрано Т. Д. Ферлея, кандидата на алдермен-

-
- на, а пані М. Диму, кандидатку до шкільної ради в місцевих виборах. Ч. 40
7. 10. „Поради для жінок.” Сатира І. Киріяка. Ч. 40
14. 10. „Посол Лучкович в Європі.” Вістка: „...8 вересня прибув до Лондону посол канадійського парляменту, п. М. Лучкович... секретар Союзу Послів, Імперії, посол сер Гавард Д'Егвіл привітав його як члена Союзу і запізнав з міністрами та послами других доміній, які під ту пору перебували в Лондоні... 13 вересня посол Лучкович вийшов до Женеви, щоби бути присутнім під час дискусій над українським питанням в Лізді Націй...” Ч. 41
14. 10. „Учителі в Едмонтоні дають допомогу безробітним.” Вістка: „Учителі публічних шкіл в Едмонтоні запропонували давати три проценти своєї платні на допомогу безробітним... Шкільна рада буде платити учителям повну платню, як і давніше, тільки чотири процент буде відраховувати для безробітних...” Ч. 41
14. 10. „Поради для комуністів.” Стаття-сатира І. Киріяка. Ч. 41
14. 10. Петро Василишин — добрий учитель. Допис з Спрінг Крік, Алберта, про його працю, як учителя й громадського робітника в цій окрузі. Ч. 41
14. 10. Стефан Анака — посмертна згадка: Народився 1884 р. в селі Дорошівці, повіт Заставна, Буковина; до Канади приїхав 1901 року; осів на гомстеді в Стінен, Саск., де фармерував весь час; був організатором Українського Народного Дому ім. Ів. Франка там же. Ч. 41
14. 10. „...Відчит про відносини на Великій Україні”. Про відчит свящ. Петра Маєвського в залі Українсько-

го Православного Собору в Вінніпегу 11-го жовтня: „О. Маєвський дуже влучно представив ріжницю між життям робітників в Канаді, капіталістичній країні і злиденим істнованням робітників та селян на Україні під владою комуністів...”

Ч. 41

14. 10. З праці Українського Бюро в Лондоні: Вістка про створення філії Бюро в Женеві при 29 Ке дю Мон Блян: „Завдання і праця Українського Бюро в Женеві будуть вповні покриватися з тою лінією, яку веде Українське Бюро в Лондоні, себто стане на послуги всему українському загалови, без огляду на партійне переконання, всім хто стремить досягнення остаточної цілі, Соборної, Незалежної Української Держави”; заходом лондонського бюро вийшла книжка п. п. „National Minorities To-Day — by the Rt. Hon. Lord Noel-Buxton.”
- Ч. 41
21. 10. Український танок і Метрополітан Опера Гавз в Нью Йорку.” Стаття Василя Авраменка. Ч. 42
21. 10. День „Першого Листопада.” Обширний комунікат „Виконавчого Комітету Союзу Українців Самостійників” за підписами Я. В. Арсенича й Мир. Стечишина, щоб українці в Канаді відзначили день Першого Листопада спільними сходинами, і з цієї нагоди, перевели збірки на українські національні цілі.
- Ч. 42
21. 10. „Михайло Галущинський”. Довша біографічна стаття про голову Товариства „Просвіта” — М. Галущинського. (Передрук з „Діла”). Ч. 42
21. 10. Делегат „Рідної Школи.” Вістка про приїзд до ЗДА Лева Ясінчука з метою „поінформувати український загал про стан ‘Рідної Школи’ та взагалі про шкільництво й культурно-просвітну справу на рідних землях.”
- Ч. 42

-
21. 10. Виклад Мих. Стечишина. Допис про виклад на тему „Психольгія,” що відбувся 13-го вересня в Українськім Народнім Домі в Реджайні, Саск. (Подав С. Загарук). Ч. 42
21. 10. Участь д-ра Г. Новака в лікарському з'їзді. Вістка про з'їзд „Інтернешннал Медікал Ассемблей”, що відбувся в Мілвакі, Віск.; в ньому взяв участь д-р Г. Новак з Вінніпегу. (Дати не подано — О. В.). Ч. 42
21. 10. Відчит про Україну. Довша стаття про відчит Петра Венгера в „Клубі Канадійських Жінок” у Форт Вілліям, Онт. Ч. 42
28. 10. Вистава й концерт у Торонті. Вістка про виставу ручних виробів і концерт в Українськім Народнім Домі 16-го жовтня; крім музикальних і танцювальних точок „Пані О. Гуменюк виголосила відчит про українську штуку, а пані Лайвсей прочитала по англійськи дві поезії, які вона сама переклала з української мови. Предсідником того вечора був п. Т. Гуменюк.” Ч. 43
28. 10. Проти большевицькі голоси: Дописи про комуністів у Канаді й їхню пропагандивну акцію під такими наголовками: „На кого голосувати”; „Мала замітка”; „Байки про Росію”. Ч. 43
28. 10. „Звідки пішла назва Україна і хто її так назвав та в котрім році?” Редакція обширно відповідає на запит читача, закінчуячи твердженням „Одно є певне, що в найдавніших українських записах уживалося побіч слова „Русь” також слово „Україна” на означення ріжких частин, або й цілої української землі.” Ч. 43
28. 10. „На кого голосувати.” Довший допис про надходячі міські вибори й зазив, щоб українці піддер-

- жали кандидата на міського радного Т. Д. Ферлея. Ч. 43
28. 10. „Canadian Envoy defends Ukrainian Minority at meet.” Текст промови Сенатора Бовбіяна на асамблей Ліги Націй в Женеві 10. 10. 1931 р. в справі українців в Польщі. (Передрук з The Montreal Daily Star.) Ч. 43
28. 10. „Посвячення Української Православної Церкви Св. Софії в Монреалі.” Довший допис О. Бендаса про посвячення храму 27. 9. Архиєпископом Й. Теодоровичем в супроводі о. С. В. Савчука й пароха громади, о. В. Слюзара. Ч. 43
4. 11. „Посол М. Лучкович вернув з Європи....” Довша вістка про двомісячний побут у Європі посла Лучковича, його присутність на зборах Ліги Націй в Женеві; „припала йому надзвичайна честь представляти на зборах Міжпарляментарної Юнії в Букарешті (Румунія) не тільки парляментаристів Канади, але ... цілої Британської Імперії. З сеї нагоди вдалося йому поробити дуже цінні знакомства і представити жалі та бажання українців людям, до яких українці самі не змогли б найти доступу... Настроєм українців в Галичині п. Лучкович дуже вдоволений. Непохитність і завзяття тамошніх українців дуже його дивували.. Про політичну дозрілість українського народу не може бути навіть сумніву... І про буковинських українців оповідає п. Лучкович з подивом. Се не є ті прибиті румунською неволею люди, яких він сподівався побачити, а завзяті козарлюги, що нагадують Тараса Бульбу.” Ч. 44
4. 11. Успіхи в професії й національна свідомість. Довша стаття Савелі Стечишин про успіхи П. Ягольницької, як професійної норси її праці в організації „Вікторіян Ордер офф Нирсес”, крім

успіхів у студіях і в професії підкреслено її українськість: „Інтересним є, що пані П. Ягольницька стала переконаною українкою тільки кілька років назад... Її родина, Матушенки, походячи з Великої України, були постійно під впливом російським через щоуважала себе російською. В Канаді Матушенки поселилися в цілком чужій окополіці в Дирбан, Ман.... (працюючи) в Саскачевані, як публична норса... часто стрічалася з українськими людьми... Се її настільки зацікавило, що вона почала читати українську історію і другі книжки... стала, як вона сама висловилася „стопроцентовою переконаною українкою”... Кожду вільну хвилину пані П. Ягольницька уживає для побільшення свого знання про українську справу...” Ч. 44

4. 11. „День, коли український народ Галичини нашов себе.” Передвиця з приводу роковин „Першого Листопада.” Ч. 44
4. 11. „Повстанча група на Волині. (Листопад 1921 р.)” Стаття о. П. Білона. Ч. 44
4. 11. „Шлях Самостійності.” Стаття „з нагоди десятиліття Українського Товариства ‘Взаїмна Поміч’.” Ч. 44
4. 11. В справі „Рідної Школи в Ріднім Краю.” Відозва Лева Ясінчука до „українців американської землі.” Ч. 44
4. 11. Галабурда комуністів у Торонті. Довша вістка про спроби комуністів розбити відчит І. М. Ковталюка в залі греко-католицької церкви в Вест Торонто 28 жовтня, що закінчилось інтервенцією поліції. Ч. 44
4. 11. Звіт з третього фармерського з'їзду в Давфині, Ман.” Звіт із з'їзду, що відбувся 14 жовтня, заходом заряду Українського Народного Дому. Ч. 44

4. 11. Посол Лучкович у Львові й в Чернівцях. Дві вістки: одна, передрук з „Діла” з 14-го жовтня про його перебування в Львові; друга передрук з черновецького „Часу” з 10-го жовтня. Ц. 44
4. 11. Город мира. Вістка. „Велика більшість членів міжнародної комісії для засновання ‘огороду мира’ між Злученими Державами і Канадою, згодилися на те, щоби огорód заснувати на Черепашиній горі (Тортл Маунтейн), яка є на границі Манітоби і Північної Дакоти. Огород мира має стати пам'ятником сотки літ непереривного мира між Злученими Державами і Канадою...” Ч. 44
4. 11. „‘Взаїмна Поміч’ на сторінках ‘Українського Голосу’. ” З нагоди 10-ліття існування цієї запомітової організації, В. Батицький, секретар, приготував у хронологічному порядку важливіші справи організації, що були поміщені в часописі „У. Г.” від 1921 року до 1931 року; при кінці статті автор подає таку заввагу: „з того всього, що подано повище, члени ‘Взаїмної Помочі’ бачать, що ‘Український Голос’ богато причинюється до поширення ‘Взаїмної Помочі’. Кожного тижня ‘Український Голос’ доносить вісти про ‘Взаїмну Поміч’ не лише членам,,, але й всім своїм читачам.” Ч. 44
11. 11. „Член поліції був сім літ секретарем комуністичної партії.” Довша вістка про процес комуністичних провідників у Торонті; під час процесу виявилося, що секретарем відділу комуністичної партії в Ріджайні, Саск., був „сержант Джан Леопольд з Королівської Канадської Кінної Поліції... Комуністи вважали його за ‘найчервонійшого з червоних’ — тепер він є головним свідком проти провідників... Імена обвинувачених є: Тим Бак, головний секретар партії, Томас Юен, Іван Бойчук, Амос Т.

- Гил, фінансовий організатор Малколм Брюс, Сем Коген або Кар, Матвій Попович, Михайло Голінський або Гілмур і Томас Каціч...” Ч. 45
11. 11. Перед ліквідацією видавничої спілки. Довша вістка про довгий судові формальності „Нешенал Прес, Лтд.” — видавців „Канадійського Фармера” й інших часописів. Ч. 45
18. 11. „Комуністичні провідники подіставали по п'ять літ тюрми.” Обширна вістка про процес, що відбувся в Торонті 13 листопада; крім п'ятирічної кари засуджені будуть депортовані до країн їхньої належності по відсидженню терміну. Ч. 46
18. 11. „Цінна книжка про терор в Європі.” Вістка про нове видання п. н. „The Terror in Europe, by H. Hessell Tiltman. Jarrolds Publishers Ltd., London, 34 Paternoster Row, E. C. 4.”: „В книжці можна найти безсторонний опис відносин в Совітськім Союзі... Два розділи книжки посвячені терору в Польщі, а спеціально польській ‘пацифікації’ українців в Галичині...” Ч. 46
18. 11. „Засуд комуністичних провідників.” Передовиця з приводу засуду вісімох комуністичних провідників у Торонті.” Ч. 46
18. 11. „Шкільництво ‘Рідної Школи’.” Стаття Лева Ясінчука — делегата „Рідної Школи” на Америку. Ч. 46
18. 11. „Десята річниця розстрілу у Базарі. (1921-1931). Спомин Ол. Лугового.” Ч. 46
18. 11. „Уляна Кравченко” Стаття З. Мірної. Ч. 46
25. 11. „30 майнерів... виїхали до Донбасу.” Вістка: „Трийцять майнерів з Дромгелер виїхали минувшого тижня до Совітського Союза, де приобіцяно їм роботу в Донецькім Басейні... Усі зреクリ-

товані майнери... підписали контракти, в яких обов'язуються робити вsovітських майнах по три роки за платню 7 долярів денно по шість годин на день. Контракт говорить також, що кождий з майнерів має зараз по прибуттю до Sovітського Союза принятиsovітське горожанство... Майже всі звербовані майнери є українського походження.”

Ч. 47

25. 11. Трус комуністичних будинків і засуд комуністів. Дві вістки: Перша про „поліційний наскок” на комуністичні будинки в Вінніпегу й трус, (м. ін. на Український Робітничий Дім при ул. Причард і Мекгрегор); друга вістка про засуд сімох комуністів у Дромгелер, Алта.
- Ч. 47
25. 11. „Допомога ‘Рідній Школі’ від української еміграції в Канаді.” Проголошено лісту жертвовавців за період від 1-го вересня 1929 до 31-го серпня 1931, разом \$3,143.34 і 7.126 золотих канадські українці зложили на Рідну Школу в Галичині.
- Ч. 47
25. 11. Похід українців у Торонті. Вістка. „Дня 1 листопада с. р. відбувся в Торонто масово зорганізований похід від української греко-католицької церкви на Бетгорст ст. під ситі-гол, де зложено вінець у стіл памятника ‘Невідомого Жовніра’ Канади. В поході взяли участь слідуючі українські національні т-ва: обі укр. гр.-кат. парохії, т-во ‘Просвіта’ на Вест Торонто, Народний Дім, оба коші ‘Січи’, Укр. Стрілецька Громада, т-во ‘Просвіта’ в місті і т-во Івана Франка... Парох обох гр.-кат. церков о. Колцун, голова комітету, виголосив перед достойниками міста... промову, підчеркуючи, що сі українці, котрі сьогодня заманіфестували свою лояльність супроти Канади, не мають нічого спільного з червоними елементами і не можуть нести жадної відповідальності за їх шкідливу ро-

боту...,” в імені міської управи промовляв до зібраних Мейор Стюарт.

Ч. 47

25. 11. „Нова українська адвокатська канцелярія.” Вістка. „Молодий адвокат — українець, п. Мих. Григорчук, син посла Н. А. Григорчука, отворив... адвокатську канцелярію у своїм ріднім місточку Етелберт;” молодий адвокат закінчив правничі студії на Манітобському університеті а адвокатську практику відбув в канцелярії А. Вавринюка в Давфині.
- Ч. 47
2. 12. Перемога українських кандидатів у міських виборах. Вістка про міські вибори в Вінніпегу 27-го листопада і вибір Т. Д. Ферлея на алдермена, а Марію Диму на шкільного троста.
- Ч. 48
2. 12. „Фірма Нешенал Прес, Лімітед, в руках куратора.” Вістка про банкроцтво видавців „Канадійського Фармера” й ін. часописів.
- Ч. 48
2. 12. Арест Навізівського. Вістка: „15 полісменів в одностоях і детективи устроїли знов насок на Український Робітничий Дім в Вінніпегу... 30 листопада, забрали знов якесь число паперів та документів і арештували Івана Навізівського, менеджера комуністичних видавництв, які там друкуються...”; пізніше на просьбу адвоката, Навізівського випущено за порукою в сумі \$2000.
- Ч. 48
9. 12. „Міські вибори в Вінніпегу.” Передовиця зясовує вислід виборів у північному Вінніпегу (в третій варді) й успіх двох українських кандидатів Т. Д. Ферлея й М. Дими.
- Ч. 49
9. 12. „Рідний Край — ‘Рідній Школі’.” Стаття Лева Ясінчука.
- Ч. 49
9. 12. Іван Лазарович. Вістка про його нещасливий випадок і смерть у Сокаль, Саск. на 74-ім році жит-

- тя. (Дані про його приїзд до Канади, місце народження і т. ін. не подано — О.В.). Ч. 49
16. 12. Василь Олійник. Посмертна згадка; „...4-го грудня упокоївся в околиці Канора, Саск.,... оден з найстарших українських поселенців Василь Олійник, в 73 році життя. Покійний походив з села Михалькова, Борщівського повіту і прибув до Канади в 1899 році. В році 1900 поселився на гомстеді в місцевій околиці, де і прожив до послідної хвили життя...” Ч. 50
23. 12. „Обєднання і солідарність.” Тема відчitu Я. В. Арсенича, виголошеного в Вінніпегу 20-го грудня; м. ін. він сказав, що „Українці в Канаді мають багато справ, для яких всі можуть обєднатися, як приміром виховавчі Інститути, виховання молоді ітп. Супроти України українці тільки тоді будуть обєднані, коли у всіх буде одна ціль — Самостійна Соборна Україна, і коли до тої цілі всі будуть солідарно стреміти...” Ч. 51

Pік 1932

,З того часу, як перший Українець поселився в Канаді, минуло вже 40 років. В жовтні минулого року канадійський Українець Михайло Лучкович, посол до канадійського парламенту, заступав на конгресі Інтернаціональної Унії канадійське правительство. Через нові вибори в Англії не було тоді в Букарешті ані одного англійського парляментара. Українець, посол найстаршої англійської домінії, мав завдання гідно заступити англійський парляментаризм. Се прямо чудесний випадок, що Канадець українського походження іде до Букарешту, недалеко від своєї батьківщини і виступає там в імені англійської імперії — праматері всіх парляментів. За подібним приміром в історії треба шукати далеко-далеко в старих часах за часів існування східно-римської імперії. Період часу від... коли то в Канаді поселився перший Українець, до 1931 р., коли то сталась така важлива подія, творить період життя одної генерації..."

Із викладу „Українці в Канаді”, Проф. Дж. Б. Сімпсона в Українському Науковім Інституті в Берліні, 4-го березня, 1932.
„У. Г.” Ч. 13 - 14, 1932 р.

6. 1. 15-ий Народний Зізд в Саскатуні. Обширна вістка про з'їзд, що відбувся заходами Союзу Українців Самостійників та Інститута ім. П. Могили в днях 27-29 грудня; на ньому промовляли: посол М. Лучкович про свою поїздку до Європи; прем'єр Саскачевану Ендерсон, що, м. ін. дав „признання українцям за їх поступ в Канаді та взивав до близького порозуміння зі старшими мешканцями Канади”; Мих. Стечишин... „про виховання української молоді у середніх школах поза Інститутами...”, о. П. Маєвський... „про життя під большевицькою владою на Радянській Україні”; Я. В. Арсенич про „обєднання і солідарність;” о. С. В. Савчук і Гр. Тижук „представили справу організації молоді... Збори погодилися з тим, щоби організація молоді називалася Союз Української Молоді в Канаді”; під час з'їзду Союз Українок Канади відзначив своє 5-ти-ліття бенкетом; головою Інституту ім. П. Могили вибрано на 1932 рік Д. Янду; в екзекутиву СУС увійшли: Мир. Стечишин, голова, Я. В. Арсенич, заступник голови, М. Залозецький, о. С. В. Савчук, А. Павлик, П. Г. Войценко і В. Батицький. Ч. 1
6. 1. „Згинув робітник.” „В. Матіаш, який мешкав при 87 Галет ул. в Вінніпегу, згинув 1 січня під час роботи в Національнім Парку, в Клір Лейк, Ман. Його присипала земля”. Ч. 1
6. 1. „Розправа проти Навізівського”. „Прелімінарне переслухання справи посла Гіпса проти Івана Навізівського за очернення почалося і було переслухано кілька свідків. Розправу відложено на пізніше. Розправа ведеться в поліційному суді.” Ч. 1
6. 1. „Світова саламаха.” Стаття В. Буряника про сучасні світові проблеми, включно з проблематикою українців у Європі. Ч. 1

6. 1. „Слово Правди.” На запит читача редакція відповідає, що „На скільки можна довідатися, то редактором і видавцем „Слова Правди” має бути.... Максим Хаврюк. Відомий в Канаді зі свого яркого московофільства, епископ Адам Филиповський висвятив Хаврюка кілька літ тому на свого священика.” Ч. 1
6. 1. „Новий Шлях.” На запит читача про цей часопис, що почав виходити в Едмонтоні, редакція відповідає: „‘Новий Шлях’ є часопис національного напрямку, хоч і без виразного ідеольгічного обличча. Ходять чутки про його редактора, що він ще не дуже давно крутився між комуністами і в ‘УРВісٹях’ лаяв українських націоналістів. Про самих видавців часопису не маємо певних інформацій.” Ч. 1
6. 1. Комуністи в Канаді. На запит читача „Чому канадські органи влади обходяться байдужно з комуністами та їх часописами, коли вони наяві лають канадський уряд...?” Редакція відповідає: „...уряд слідить уважно за діяльністю комуністів і якби що вони хотіли робити яку галабурду, то може їх скореніко повиловлювати. Канадський уряд поступає з комуністами після сего самого правила, що з людьми, які відгрожуються, що вони когось убить, заріжуть. Поліція чекає, аби той, хто відгрожується, виконав свою погрозу, або брався виконати і аж тоді його арештують та судять.” Ч. 1
6. 1. В справі депортациї безробітних. Редакція відповідає на запит читача, що уряд депортує людей, „які ще не є горожанами Канади, не мають роботи і домагаються допомоги... Закон є, що можна депортувати кожного чужинця, який є тягарем для краю, а кождий хто домагається допомоги, є після закону тягарем. Закон говорить також, що

- можна депортувати кождого чужинця, що переступає тутешні закони.” Ч. 1
6. 1. „Листопадові свята.” Дописи про відзначення роковини 1-го листопада в таких околицях: Іст Селкірк, Ман., Транскона, Ман., Роблин, Ман., Скарб, Алта., й Кагвін, Алта.” Ч. 1
6. 1. Вечерок у Нормальній Школі в Вінніпегу. Вістка про виступ студентів різних національностей; з українців взяли участь: Іван Пакуляк, Анна Ілюк, Галля Крет, Маруся Олсун, Марія Назаревич, Валерія Карпець, Галля Довжак і О. Данильчук. Ч. 1
6. 1. „Мати Наймичка” на сцені в Вінніпегу. Режісерувала Маруся Угринюк; виступали: пані Маруся Угринюк, М. Пилипчук, А. Стечишин, Д. Гуцуляк; Ів. Кирилюк, Г. Угринюк, В. Пилипчук, М. Сорохтей, Йос. Богоніс, А. Музичук. Ч. 1
6. 1. Комісії міської Ради. На засіданні міської Ради Вінніпегу вибрано алдермана Т. Д. Ферлея до „комісії фінансової, ухвал, принять і платні.” Ч. 1
6. 1. Про редактора „Менчестер Гардіян.” Вістка: „В Менчестер, Англія, помер довголітній редактор ... часопису ‘Менчестер Гардіян’ — С. П. Скат. Він числив 85 років життя і був редактором через 57 років... Для Українців ‘Менчестер Гардіян’ прислужився тим, що як найрішучійше виступає проти польських знущань над Українцями в межах Польщі і домагається, щоби Ліга Націй примусила Польщу сповнити її зобовязання су проти Українців.” Ч. 1
13. 1. „Інавгурація Шкільної Ради в Вінніпегу.” „... 6 січня відбулося інавгураційне засідання ради публичних шкіл міста Вінніпегу. Предсідником ради вибрано п. В. Р. Милтона, а відтак назначено комісії. Українка, пані М. Дима, увійшла до комісій фінансової та засобів.” Ч. 2

-
13. 1. З'їзд у Едмонтоні. Обширна вістка про з'їзд і річні збори Інститута ім. Мих. Грушевського у днях 1-го до 3-го січня; на ньому промовляли посол М. Лучкович і Мир. Стечишин; останній говорив про „Союз Українців Самостійників, його працю,сяги і перепони”; В. Чумер про „Роля наших просвітно виховавчих Інститутів і вимоги будущності;” Мих. Чорнейко про „Причини економічних кріз в світі;” посол Із. Горецький про „Зменшування економічних кріз у фармерстві”; Ю. Стечишин — „Українська справа як найважніше питання Європи”; Н. Романюк — „Наши обовязки відносно Старого Краю”; Ганка Романчич — „Завдання жіночих організацій”; фінансове звідомлення та звіт з просвітно-виховавчої праці Інституту подав П. І. Лазарович; вибрано нову дирекцію Інституту на 1932 рік, а очолив її Д. С. Фербей.
- Ч. 2
13. 1. Дальші переслухання в справі І. Навізівського. Довша вістка про цю справу: Навізівського обвинувачують „за очернення робітничого посла А. А. Гілса з Північного Вінніпегу.”
- Ч. 2
13. 1. “The Ukrainian Minority in Poland”. Передрук статті з “The Manchester Guardian” з 18-го грудня, 1931.
- Ч. 2
13. 1. „В справі допомоги на політичну закордонну працю на арені Ліги Націй.” Українське Національно-Демократичне Обєднання і Українська Парламентарна Репрезентація в Польщі звертається до українців у Канаді й Америці за грошовою допомогою, щоб продовжувати почату працю в справі „положення українського народу в межах Польщі... українська Парламентарна Репрезентація мусить вести боротьбу перед Лігою Націй і її членами за долю і права українського народу, загварантовані міжнародніми договорами... Закордон-

на політика все і всюди є і мусить бути понад партіями... ;” при кінці відозви замітка, що збірки на цю ціль можна посылати через канцелярію Союза Українців Самостійників у Вінніпегу. Ч. 2

13. 1. Резолюції. Текст резолюцій, що були ухвалені на з’їздах у Саскатуні й Едмонтоні. Ч. 2
27. 1. “‘Національна Преса’ в руках Доячека.” „... 23 січня відбулася продажа через ліцитацію цілого майна видавничої фірми ‘Нешенал Прес Лимітед’, яка видає часописи ‘Канадський Фармер’ ‘Дер Нордвестен’ і ‘Канадскі Глас’.” На ліцитації, єдиний Ф. Доячек вніс оферту купна за суму \$20,000.00. „В такий спосіб ‘Національна Преса’ перейшла назад в руки п. Доячека. В 1927 р. він продав її за 100 тисяч доларів. Пан Ф. Доячек був властивим власником фірми через довший ряд літ до її продажі і розуміння є, що він буде тепер дальнє видавати часописи, які відкупив на ліцитації. П. Доячек є відомий, як власник т. зв. ‘Української Книгарні’ в Вінніпегу. По народності він Чех.” Ч. 4
27. 1. З комунікату Союзу Українців Самостійників. Нововибрана екзекутива СУС уконститувалася так: Голова — Мир. Стечишин; заступник голови — Я. В. Арсенич; секретар — В. Батицький; заступник секретаря — А. Павлик; касієр — П. Г. Войценко; члени — прот. С. В. Савчук і М. Залозецький. Ч. 4
27. 1. Українське Бюро в Лондоні. На запит читача редакція відповідає, що Українське Бюро було „засноване з ініціативи американського громадянини на п. Я. Макогона.” Ч. 4
27. 1. Становище СУС, ОУН і УНР. На запит читача чи становище СУС до визволення українських земель те саме, що ОУН редакція відповідає: „Як

ОУН вважає за свою найвисшу ціль визволення усіх українських земель, поділених тепер між Союзом Сіверського Союзу, Польщу, Румунію і Чехословаччину, і зібраних їх в одну самостійну і ні від кого незалежну українську державу, а боротьбу за єю ціль вважає за конечне провадити без допомоги котрої небудь з вичислених держав, то С.У.С. є в згоді з О.У.Н." На дальший запит чи СУС одобрює політичну роботу групи УНР: „Се залежить від того, яку роботу згадана група робить, бо не кожда її робота заслугує в однаковій мірі на одобрення... Однак можна сказати... що С.У.С. не одобрює лінії, по якій йде політична робота групи У.Н.Р. Лінія роботи С.У.С. є така, як описано у відповіді на попереднє питання." Ч. 4

27. 1. „Народи не асимілюються.” Стаття О. І. Бочковського (передрук з „Діла”). Ч. 4
27. 1. „Свято Української Державності в Вінніпегу.” Заходами української православної громади при Соборі, відділу СУС і товариства „Боян” відмічено роковини 22-го січня; святковий реферат виголосив Мир. Стечишин; він, м. ін. сказав: „Святкуючи се свято, ми неначе присягаємо, що будемо його святкувати доти, поки не встане знов українська держава і не назначить українського свята, тоді й будемо святкувати спільно національне наше свято з нашими братами у вільній українській державі.” Ч. 4
3. 2. „Ліга Націй зганила Польське поступовання з українцями.” Довша вістка на підставі телеграми з Українського Бюра в Лондоні: „Комісія Ліги Націй, яка розглядала українські петиції остаточно предложила свій звіт на повнім засіданні Ради Ліги Націй... вона зганила поступовання Польщі з Українцями, але й не похвалила Українців. Про українські петиції сказала комісія, що вони

здебільша приготовані для пропаганди проти Польщі. Комісія взяла також за зле Українцям те, що У.В.О. постійно хвалиться ріжними вчинками, що є на шкоду Польщі... За Українцями обстала широко тільки сама Велика Британія...” Ч. 5

3. 2. „Дике душегубство...” Вістка. „Українська кольонія Елма, Ман., була ... 29 січня місцем дикого душегубства. Підозріння є, що душегубства допустився Т. Гречкосій, 28-літній робітник на фармі Мартіна Сітара... Душегуб в жорстокий спосіб порубав родину Сітарів, а відтак підпалив їх дім...” Ч. 5
3. 2. Становище СУС до ОУН і до інших старокраєвих організацій. Комунікат ч. 2 інформує: Екзекутива СУС відбула три конференції з європейським делегатом ОУН (прізвища делегата не подано — О.В.) і представниками Української Стрілецької Громади в Канаді; на конференції пропоновано, щоб СУС постійно — морально й матеріально — піддержував Організацію Українських Націоналістів в Європі; „Для... такої піддержки пропоновано створення нової організації, яка мала-б об'єсти всі партії і організації Українців в Канаді та мала-б дбати виключно про піддержку для Організації Українських Націоналістів. На таку пропозицію представники Союзу Українців Самостійників не погодилися, вважаючи, що годі творити організацію з розбіжних елементів, а крім сего беручи на увагу, що крім старокраєвих справ канадські Українці мають ще свої питомі життєві питання, які злочином було-б занедбувати. В виду сего поза обміну думками конференції не провадили ніякого більше результату...”; щодо зборок на старокраєві цілі: СУС „не збирається розказувати, на які цілі можна жертвувати, а на які ні, однаке вважає за свій обовязок слідити за тим, які національні цілі є більше пекучі, і на

які в даний момент треба більше жертв... і відповідно до того давати ради українському громадянству в Канаді...”; Союз Українців Самостійників є зasadничо за тим, щоб канадійські Українці давали допомогу старокраєвим організаціям, однаке одним із завдань СУС є управильнування цієї допомоги; СУС „вважає за свій обовязок... перестеречи загал канадійських Українців перед необдуманим і неупорядкованим творенням філій та галузей старокраєвих організацій та партій на канадійській землі... Основа нашого співжиття в Канаді є наші канадійські питання. Старокраєві питання треба розбирати більше безприрасно і розважно. З окрема обдумано і через довірених та випробованих людей треба провадити всяку допомогову акцію для старого краю, а не доривочно, не через припадкових людей, що від часу до часу запалюються соломяним огнем...”

Ч. 5

3. 2. Звіт річних зборів Українського Т-ва „Взаїмна Поміч”, що відбулися 11 і 12 січня, 1932, в залі Т-ва „Просвіта”, 723 МекІнташ Авеню, Форт Вілліям, Онт. Ч. 5
3. 2. „20-ліття артистичної діяльності кобзаря Василя Ємця.” Стаття — передрук з „Нового Часу.” Ч. 5
3. 2. „Хто є такий Макарій в Вінніпегу?” На цей запит редакція відповідає: „Макарій є старий чудаковатий чоловік, що був колись монахом на Атонській горі, опісля приїхав до Вінніпегу з відомим російським єпископом Серафимом, але розійшовшись з ним, зачав називати себе архипатріярхом, архипапою, архигетьманом.” Ч. 5
3. 2. Стрілецька Громада. На запит про цю організацію: „Стрілецька Громада... має бути організацією бувших стрільців, тобто вояків української армії, що опинилися на еміграції в Канаді. Ніякої

практичної роботи в Канаді ся організація перед собою не ставить.” Ч. 5

- 3. 2. „Українська пісня на Саскачеванськім університеті.” Вістка: „... 22-го січня ‘Альфа Омега’ Товариство, яке складається головно з українських студентів на... університеті уладило програму української пісні. Хорові виступи були під дірігентурою п. Ю. Гассана... були також українські танки та інструментальні виступи. Того самого вечера виступив в короткій промові п. Лучкович...” (Подав Ів. Данильчук). Ч. 5
- 3. 2. „Святий вечір... в Торонті.” Вістка: “... 18 січня на йорданський святий вечер відділ Союзу Українок Канади при Українськім Народнім Домі в Торонті влаштував спільну вечерю... з поміж гостей не-членів можна було побачити генерала В. Сікевича, радного міста Вінніпегу Т. Д. Ферлея, адвоката Дика, проповідника Роберт-Ковалевича, В. П. Кухту та ін...;” господарем вечері був голова товариства М. Кунікевич; покликаний до слова, Т. Д. Ферлей м. ін., торкнувся політичної справи, зясовуючи перед присутнimiми грозу руйницької, провокаційної та шкідливої роботи московських яничарів.” (Подав А. Мирний). Ч. 5
- 10. 2. „Свято соборності” в Саскатуні. Обширний дотпис Івана Данильчука про роковини державності, що відзначено 31 січня заходами: Українського Народного Дому, Української Православної Церкви, Української Стрілецької Громади, Відділу СУС, Жіночого Т-ва й Інституту ім. П. Могили; хори були під диригентурою Ю. Гассана; святкові промови виголосили: В. Коскар, голова Стрілецької Громади в Саскатуні, й Ю. Стечишин, ректор Інституту ім. П. Могили. Ч. 6
- 10. 2. „Українські кандидати.” Передовиця про надходячі вибори послів до сойму в провінції Маніто-

би пригадує українцям, щоб вони заздалегідь приготовилися до них: „Вибори, так само як і війна, потребують стратегії... Добра виборча стратегія зі сторони Українців булаб... щоби ставити скрізь кандидатами самих найлучших з Українців. Дальша добра стратегія булаб в тім, щоби нігде не ставити Українця проти Українця. ...Остаточно добра стратегія з боку Українців булаб в тім, аби їх кандидат мав за собою якусь партійну організацію... Колиб Українці в кождім виборчім окрузі Манітоби (так само і в інших провінціях) звертали увагу на повищі три річи, то моглиб не тільки вдержувати своє парламентарне представництво, але й моглиб його збільшувати...” Дальше йде мова про особисті кваліфікації кандидата.

Ч. 6

10. 2. „Відзначення українського вченого.” Вістка: „З огляду на наукові заслуги відомого українського вченого, Проф. Івана Огієнка, Університет в Брні (Чехія) постановив надати йому ступінь доктора фільософії... Урочисте надання докторату відбулося 18 січня у Брні...” Ч. 6
10. 2. Виступ українського хору. “... 2 лютого, український хор Інститута ім. П. Могили, під дірігентурою п. Гассана виступив в ‘Ліджон Гал’ перед численною англійською публікою. Програма була заряджена Англіканською Колегією при Університеті...” Ч. 6
10. 2. Поворот К. Продана з Європи. Вістка. “... К. Продан, агроном при міністерстві рільництва в Манітобі, вернув недавно з короткої інформаційної подорожі до Європи, під час якої звідав між іншим Галичину... (він) приглянувся життю Українців в Галичині, не лише у Львові, але й на селах, а спеціально в Гуцульщині... При нагоді бажав наїздатися до своїх рідних сторін під совітським

урядом, однакож дозволу з Москви на перехід
границі не дочекався.”

Ч. 6

10. 2. „Організує українську компанію міліції.” Вістка:
“...П. Довгань, який служить від кількох літ в
канадійській міліції в Вінніпегу... бажає зорга-
нізувати цілу українську компанію у своїм полку
вінніпегських гренадіерів. Приставати до міліції
можуть мужчини від 18 до 40 літ віку, натурали-
зовани, або уроджені в Канаді. Як зголоситься
не менше, чим 50, то буде сформована окрема
українська компанія. Зголошуватися... до Р. L.
Dowhan, 461 Main Str.”
- Ч. 6
10. 2. Анна Павлюкевич. Посмертна згадка. Вона нароп-
дилась „у Фільварках, повіт Золочів, в році 1863,
приїхала до Канади 1909 р. з мужем (Йосифом)
і з родиною і цілий час... жила в Вінніпегу...”
упокоїлась 27 січня.
- Ч. 6
17. 2. Дальші наслідки економічної кризи. Вістка: „55
шкіл в сусідстві Портедж ля Прейрі, Ман., при-
ходиться сего року замкнути, бо нема чим пла-
тити учителям, а грошей нема тому, що люди не
платять податків. Околиця заплатила всого 53
процент податку, а належить до найбогатійших
рільничих околиць в провінції.”
- Ч. 7
17. 2. „Значіння пласти для України.” Стаття Д. Ко-
зіцького.
- Ч. 7
17. 2. „Слова до батьків, які посилають дітей до Рід-
ної Школи.” Стаття — поради й вказівки — Мих.
Кумки.
- Ч. 7
17. 2. Про організацію Союз Української Молоді та про
відчit Г. Тижука на концерті в Вінніпегу 14 лю-
того: „Тижук їздив по українських кольоніях в
Канаді і зорганізував вже 10 сотень, до котрих на-
лежить поверх п'ятьсот членів. В своїм відчitі
він поділився з присутнimi про свою роботу при
організованню молоді...”
- Ч. 7

-
24. 2. „Апеляційний суд відкинув відклик комуністів.” Вістка: „Найвищий суд провінції Онтеріо проголосив 19 лютого відкинення відклику вісімкох членів комуністичної партії, засуджених в осени на речинці тюрми за членство в незаконній організації... Рішення найвищого суду між іншим говорить: ‘Було подостатком доказів, що статут партії є за змінами уряду за посередництвом сили і насильства. Тому що канадська партія приняла незаконні методи приписані комуністичним інтернаціоналом з Росії, сі люди є членами незаконної організації.’ Серед засуджених є Іван Бойчук і Матвій Попович.” Ч. 8
24. 2. „Відповідь Ліги Націй.” Передовиця розглядає відповідь „Ліги Націй на жалоби Українців на польську пацифікацію в 1930 р.... Відповідь не була для Українців вдоволяюча. Вона не дала Українцям сatisfaction. Вона була взірцем дипломатичного викруту...”; у своїх кінцевих висновках, редакція признає, що „Українці не дістали в Женеві satisfaction попри інші причини також через те, що їх петиції не були виготовлені річево, а в пропагандивний спосіб, а також через те, що не досить відмежовували себе від вчинків, якими УВО за кордоном хвалилася.” Ч. 8
24. 2. „Протокол з засідання Ліги Націй в Українській справі.” Ексцепція з протоколу Ліги Націй ч. 5464, з дня 30 січня, 1932; „Витяг оповідає, як поладнано українські жалоби проти польської ‘пацифікації’ в осені 1930. (Переслано Українським Бюром у Лондоні).” Ч. 8
24. 2. „Обєднання еміграції.” Тема відчиту ген. В. Сікевича у Вінніпегу 21 лютого; він говорив „про обєднання української еміграції в Канаді для спільної праці в напрямі визволення Рідного Краю та творення нашого життя в Канаді.” Ч. 8

24. 2. Яків Ковбель. Посмертна згадка: „прибув до Канади з Галичини з міста Борщева в році 1901. Прожив на фармі недалеко Абердін, Саск. 31 років.” Помер 29 січня маючи 76 літ. Ч. 8
2. 3. „Назар Стодоля” на сцені Українського Народного Дому в Торонті: Допис А. Мирного про успішну виставку цієї оперети 6-го лютого; в ролях виступали: П. В. Кухта, П. Буртникова, О. Кvas, Н. Ясенівський, О. Храпкова: „Найкраще пописалася на сцені того вечера П. Буртникова в ролі Галі, яка своєю грою не тільки чарувала публику, але рівночасно витримала на мистецькій висоті...” Ч. 9
2. 3. „Масове віче Українців в Монреалі.” Про віче 20 січня „всіх українських національних організацій, в справі зібрання жертв на кошта подорожі Західно-Української Парляментарної Репрезентації на засідання Ліги Націй в Женеві.” Ч. 9
2. 3. „Свято Лесі Українки в Салі Собору.” Про святковий концерт 28 лютого заходом Жіночого Т-ва; реферат „Життя і творчість Лесі Українки” відчитала А. Якиміщак. Ч. 9
2. 3. Хліб 5 центів. Пекарі північного Вінніпегу оповістили, що „ми продавали хліб низше того, що він нас коштував... тому що обнизити платню робітникам неможливо, бо й так вже роблять за низьку платню, і тому що не хочемо відправляти робітників від праці в сей тяжкий час... ми є примушенні продавати хліб по ціні 5 центів. Ся ціна увійшла в життя від 28 лютого...” Ч. 9
9. 3. Демонстрації безробітних: Вістки про „голодові марші” в Вінніпегу, Едмонтоні й Венкувері, в яких брали участь безробітні; походи спиналися коло будинків легіслятур, а представники демонструючих предложували урядам свої домагання. Ч. 10

-
9. 3. Григорій Денис. Обширна посмертна згадка про його смерть 17 лютого в Сан Франціско, Каліфорнія 52-їм році життя; Д-р Денис по професії дентист; до ЗДА приїхав у 1903 р. з села Сопові, коломийського повіту; походив зі селянської родини Денищуків. Ч. 10
9. 3. З проектів екзекутиви Союзу Українців Самостійників. В комунікаті ч. 3 подано, що ген. В. Сікевич вийде в терен у цілях організації СУС.: „Він мав би у кождій місцевості задержатися кілька днів і послужити місцевим людям з радами та вказівками щодо скріплення, або поширення організації;” рівночасно екзекутива СУС „заангажувала до організаційної роботи п. Г. Тижку, головно як організатора молоді...” Ч. 10
9. 3. Успішні виступи учеників Рідної Школи в Форт Френсес, Онт. Про три концерти в міській залі цієї місцевості й в Ла Велі, Онт., під керівництвом учителя Вол. Андрушка; надруковано листа від посадника міста, В. V. Holmes, в якому він висловлює признання й подяку за цікавий і премійний концерт. Ч. 10
16. 3. „Майнери в Дромгелер поїхали до Росії.” Вістка: „З Дромгелер, Алта., виїхали 20 осіб Українців та Росіян до Росії. З виїхавших 13 були майнери, що дістали обіцянки роботи в копальнях над Доном, чотири були жінки і троє дітей.” Ч. 11
16. 3. „Третина населення Саскачевану на Милостині.” Вістка: „Третина населення Саскачевану, близько 300,000 людей, діставали теперішньої зими без посередну допомогу в виді харчів, убрання та опалу, — сказав прем'єр Бенет в палаті послів 8 березня. Три слідуючі за собою неврожаї в 76 муніципалах тої провінції поставили ‘найбільше питання, яке коли було перед канадійським народом’.” Ч. 11

16. 3. В справі В. Босого. На запит читача: „До якої організації належить тепер бувший головний обознай гетьманських ‘Січей’, В. Босий?” Редакція відповідає: „Ми не маємо дуже точних інформацій про нього, але думаємо, що він дальше є членом гетьманської ‘Січи’, тільки відсунувся від того, щоби грати в ній провідну роль.” Ч. 11
16. 3. На запит про банкротство „Правди і Волі”, редакція відповідає: „Не було нігде проголошене банкротство того часопису, але як він перестав був виходити, то певна річ що через брак грошей.” Ч. 11
16. 3. „Чи ТУРФДоми є власністю комуністичної партії Канади?” Відповідь редакції: „Вони є лише посередно власністю тої партії, але законно вони є окрема організація. Посередно є вони власністю партії в той спосіб, що використовуються тільки для потреб комуністичної партії бо порядкують ними комуністи через систему виборів, в якій до управи організацією можуть бути вибрані тільки довірені члени комуністичної партії.” А „чому комуністи протестують проти 98 секції канадійського кримінального закона? — Бо ся секція є звернена проти них і проти таких, як вони...” Ч. 11
16. 3. Чому немає українських програм на радіо? Редакція подає причини чому українці не мають своєї програми, одна з причин, що українці не дамагають ся цього: „Українську програму на радіо можна б діставати, колиб люде... писали до стації СКУ, що хочуть чути стало бодай раз в тиждень таку програму. Як люде лише слухають... але до стації про се не напишуть, а навпаки якийсь англійський шовініст напише протест проти того, що якісь ‘форейнери’ співають через радіо, то управлятель стації має підставу думати, що української програми ніхто не хоче, і він про українську програму не старається...” Ч. 11

16. 3. „Міжпровінціональна студентська дебата. „Дебатували представники студентського кружка ‘Каменяр’ з Саскатуну (С. В. Друль і Ів. Гнатишин) з представниками студентського кружка ‘Прометей’ з Вінніпегу (Мих. Іванчук і Ів. Соломон),” тема дебати була: „Рішено що Україну можна визволити тільки війною.” Ч. 11
16. 3. „Величавий виступ українців в Торонті.” „...5 березня 1932 р. відбувся з великим успіхом попис українського танку та пісні у найбільшій концертовій салі... Месей Гол — якому приглядалося 1,300 осіб. Виступ влаштувалася Школа Українського Танку В. Авраменка при Українськім Народнім Домі в Торонті, під проводом інструктора В. Мощука та хору того-ж товариства під управою Д. Буртника, при співучасти танцюристів з Гемилтону, Ст. Кетерінс і Ошави, вишколені інструктором І. Пігуляком...” Ч. 11
16. 3. Микита Шаповал —посмертна вістка: „В Празі 25 лютого помер нагло відомий український діяч, Микита Шаповал. Покійний народився в 1882 році в селі Сріблянці, бохмутського повіту, на Катеринославщині. Від 1907 року... виступив на українську літературну ниву... Свої вірші він писав під псевдонімом М. Сріблянський. В літературних творах він усе шукав ‘нових шляхів.’ Отсє шукання ‘нових шляхів’ переніс на політичну арену своєї діяльності, тому вона й визначалася скоками від крайнього націоналізму до радянофільства... Два роки тому Шаповал перебував кілька місяців у Канаді.” Ч. 11
23. 3. „Відзискані Українці.” Передвиця — аналіза статистичних даних про зрост української групи в Канаді, відповідно до росту національної свідомости: „63,788 Українців, що з'явилися в 1921 р. перший раз в канадійській статистиці, були вже

в буквальнім значенню того слова відзискані для української народності, люде, що були пропали для українського народу і назад до нього вернулися. Сей процес відзискування пропавших провадиться і дальше і число канадійських Українців постійно зростає без уваги на те, чи свіжа іміграція прибуває, чи ні.” Ч. 12

23. 3. „Яку політичну партію в Старім Краю попирає С.У.С. в Канаді?” Редакція відповідає: „С.У.С. в Канаді піддержує кожду старокраєву партію, як вона робить щось добре для української справи...” Ч. 12
23. 3. Відчит Т. Д. Ферлея. 20 березня алдерман Ферлей говорив в залі Українського Православного Собору про важливіші „справи, над якими тепер радить міська рада.” Ч. 12
23. 3. „Народний Дім. Що то є Народний Дім і яка повинна бути в нім робота?” Стаття О. І. Буртника. Ч. 12
23. 3. „Про ‘галицьку мову’.” Стаття на тему різниці мови в Великій Україні й Галичині. (Передрук з „Свободи”). Ч. 12
30. 3. Церковний з’їзд у Алберті. Вістка про з’їзд Української Православної Церкви в Едмонтоні 26-27 березня; на з’їзді був присутній адміністратор церкви, прот. С. В. Савчук з Вінніпегу і священики з Алберти та світські члени церкви; вирішенням з’їзду, о. Д. Стратійчук, що був досі в Шіго, Саск., буде обслуговувати громади в околиці Едмонтону. Ч. 13
30. 3. „Шевченко і комунізм.” Стаття І. Дідича. Ч. 13
30. 3. „Українці в Канаді.” Сконденсований переклад викладу Проф. Г. Б. Сімпсона, виголошеного в німецькій мові в Українському Науковому Інституті в Берліні 4-го березня, 1932; свій огляд ук-

райнського життя в Канаді Проф. Сімпсон починає так: „З того часу, як перший Українець поселився в Канаді, минуло вже 40 років. В жовтні минулого року канадійський Українець Михайло Лучкович, посол до канадійського парляменту, заступав на конгресі Інтернаціональної Унії канадійське правителство. Через нові вибори в Англії не було тоді в Букарешті ані одного англійського парляментара. Українець, посол найстаршої англійської домінії, мав завдання гідно заступити англійський парляментаризм. Се прямо чудесний випадок, що Канадієць українського походження іде до Букарешту, недалеко від своєї батьківщини і виступає там в імені англійської імперії — праматері всіх парляментів. За подібним приміром в історії треба шукати далеко-далеко в старих часах за часів істнування східно-римської імперії. Період часу від... коли то в Канаді поселився перший Українець, до 1931 р., коли то сталась така важлива подія, творить період життя одної генерації...”; в дальшому Проф. Сімпсон обговорив розвиток українського життя в Канаді в усіх його виявах; він сказав, м. ін., „що Канадійці мають якесь упередження щодо Українців... Упередження се посилилось в час вибуху світової війни, коли то епископ Будка випустив був пастирського листа з зазивом до Українців голоситись в австрійську армію та боронити Австрію...”; зясовуючи організаційне життя, він підкреслив церковно релігійну диференціацію серед українців у Канаді.

Ч. 13-14

30. 3. Два погляди на завдання й майбутність української еміграції. В передовиці „Живі думають про життя” з’ясовано ці погляди; старші імігранти, маючи за собою кілька декад життя й досвіду, спрямували свою увагу на розбудову свого життя в Канаді, щоб забезпечити його, як окрему етнічну

- спільноту; за Старий Край вони не забувають і піддержують різні його інституції в мірі їхньої спроможності; погляд Старого Краю й новішої іміграції є відмінний; вони вважають, що „Канадійські Українці призначені на національну загибель, але поки вони не вигинули, то треба з них брати на старокраєві цілі усе, що дається взяти. Жертви на старокраєві цілі — се найвисша ціль еміграції...”; на думку редакції такий погляд є абсурдний: „Як глупо булоб робити собі смерть, бо смерть сяк чи так кожного чекає, то так само глупо є емігрантам нічого не робити для вдержання свого життя через уроєння, що еміграція має вмерти. Таке поступовання рівняється з самогубством. Живі повинні думати про життя...” Ч. 13
30. 3. „Промова П. Сенаторки О. Кисілевської виголошена на засіданні сенату 1 березня 1932 р....” Текст промови в варшавському сенаті. Ч. 13
30. 3. “Ukrainian festival contribution to art. Folksongs and dances thrill Massey Hall audience.” (Передрук статті з Mail and Empire, Toronto, з 7-го березня; “Dances are feature of Ukrainian display”: “No national festival has ever been given here which was so completely an exhibition of one people’s life as the Ukrainian Festival in Massey Hall...” (Передрук статті з Toronto Daily Star, з 7-го березня). Ч. 13
30. 3. Книжки про життя й діяльність Мир. Січинського. На запит читача редакція відповідає: „Про його життя було свого часу надруковано дві книжки: ‘Суд над Мирославом Січинським’ і ‘Весь світ в українській справі’. Книжки були видані вскорі по його процесі і належуть нині до бібліографічних рідкостей...” Ч. 13
30. 3. „Які українські часописи чисто національні виходять у Львові?” Редакція відповідає: „Календар

Просвіти на сей рік подає назви та адреси 43 українських часописів всякої закраски, що виходять в Польщі. Ново та старомосковфільських між ними не видимо.”

Ч. 13

30. 3. „На кілько партій діляться Українці в Канаді і на які?” Відповідь редакції: „Українських партій в точнім розумінні того слова в Канаді нема, але є деякі більше, або менше виразні угруповання. Оттак є Союз Українців Самостійників, організація, до якої належуть ті, що бажають самостійно розвивати своє життя в Канаді і самостійного національного істновання бажають свому народові в Європі. Є большевики, котрі ожидают і для себе і для цілого українського народу спасення з Москви. Остаточно є велика незорганізована маса, котра або не має ніякої національної свідомості, або не має ясного національного світогляду...”

Ч. 13

Ч. 14

став публичним тягарем... Рішено припоручити комісії, аби надумалася над пропозицією Гонеймана.”

Ч. 14

6. 4. „Знижка платні робітникам в залізничних шапах.” Вістка: „Робітники в залізничних шапах в цілій Канаді згодилися приняти від 1 квітня знижку платні 10 процент...” Ч. 14
6. 4. „Відкладають робітників в Сі-Ен-Арських шапах.” Вістка, „що з причини упадку руху Канадської Національні Залізниці чуються приневоленими на якийсь час відложить якесь число робітників...” Ч. 14
6. 4. „Коман назначений кандидатом ‘новоканадійців’.” „... 28 березня відбулася в Читальні Просвіти в Вінніпегу українська конвенція для вибору кандидата на посла до манітобської легіслатури з нагоди загальних виборів, що відбудуться сего літа. На конвенції зібралося поважне число членів різних українських організацій ... які по трох голосуваннях вибрали на кандидата п. В. Комана...” Ч. 14
6. 4. Нові книжки. Короткі рецензії на нові публікації: “A Voice from Ukraine. Biographical sketch and translations from the works of Ivan Franko, by Percival Cundy, R. E. Buffy and Company, Roland, Manitoba, 1932”: „В книжці подає відомий вже українській публіці презбітеріянський пастор Персівал Канді досить обширний життєпис Івана Франка, а також вибір своїх перекладів з поезій Івана Франка...”; “Dr. Ivan Esih: Nasi motivi u ukrajinskoj narodnoj i umjetnoj knizevnosti. — Hrvatsko kulturno Druzstvo ‘Napredak’, — Sarajevo, 1932”: „Ся маленька книжечка (16 сторін друку) має на цілі зближення Хорватів з Українцями і познакомлює... з впливами Хорватів на українських письменників Шашкевича та Голо-

вацького. Другий розділ оповідає про літературну творчість Андрія Чайковського...” Ч. 14

6. 4. З виборчої акції в окрузі Гімлі. Заява М. Войчишина, чому він „зрезигнував з Фармерського Політичного Комітету в Арборг, Ман.” Він розкриває методи кампанії комуністів у окрузі Гімлі, в зв'язку з кандидатурою І. Капусти; ціль комуністів не є „вибрати Капусту послом, а поширити комуністичну ідею в гімельськім окрузі, головно між українським народом... розбити голоси українських виборців і не допустити до вибору українського кандидата з національного табору... зорганізовано комітет для округа Фішер Бренч тільки для того, щоби повалити теперішнього посла Бачинського...” Ч. 14
6. 4. На питання: „Чи над греко-католицькою церквою є один митрополит той, що у Львові, чи у кождім краю один?” редакція відповідає: „Греко-католицька церква має тільки одного митрополита того, що у Львові. Ніякого другого митрополита поза Галичиною греко-католицька церква не має.” Ч. 14
6. 4. „Свято церковного обєднання в Вінніпегу.” Обширна вістка про „свято церковного обєднання” 3-го квітня, з приводу того, що Українська Народна Православна Церква св. Михаїла при Дізраелі ул., увійшла в склад Української Православної Церкви в Канаді; Служба Божа була відправлена парохом громади свящ. П. Галицьким і прот. С. В. Савчуком; по богослуженню відбувся спільній обід в залі Рідної Школи ім. М. Шашкевича; на ньому промовляли представники різних церковних і світських організацій; „свято обєднання” закінчено концертом. Ч. 14
13. 4. Термін „український”. Вістка: „На письмо в справі уживання терміну ‘український’ Кураторія

- Львівської Шкільної Округи повідомила президію Головної Управи ‘Рідної Школи’ письмом з 12 лютого 1932 р. ч. О—194/32, що погоджується, щоби школи уживали і в офіційній кореспонденції терміну ‘український’, а не ‘руські’. Ч. 15
13. 4. „Нам треба сиротинця в Канаді.” Стаття М. Кумки про потребу сиротинця для українських сиріт: „Справою сиротинця повинні занятися в першій мірі наші запомогові товариства, яких чартери і статути предвиджують будовання приютів і опіку над сиротами, а ціле громадянство повинно стати їм до помочі...” Ч. 15
13. 4. Е. Голіцинський. Посмертна вістка: „... 17 березня вмер в Празі Е. Голіцинський, у віці 53 років. Покійний був основоположником першої політичної партії на Великій Україні — Революційної Української Партиї (РУП)... був від 1924 р. доцентом Української Господарської Академії в Подебрадах...” Ч. 15
13. 4. „Два осередки Словянщини...” Вістка: Заходом Українського Наукового Інституту в Берліні, славіст, Проф. Мейєр виголосив відчит п. н. „Україна в польській романтиці”, в якому, м. ін., він сказав: „Є лише два осередки Словянщини, один в чеській Празі — західний, а другий східний — на Україні.” Ч. 15
13. 4. Про об’єднання українців у Канаді в одну загальну організацію. На запит читача в цій справі, редакція широко відповідає; щоб можна об’єднати українців, передумова була б, щоб поставити такі цілі, на базі яких всі могли б погодитися; організація СУС „вважає, що є одна така ціль, яка може об’єднати як найбільше число Українців, а саме... самозбереження українського народу на еміграції і самостійність України...” Ч. 15

13. 4. Делегати на мирову конференцію в Парижі. На запит читача, редакція відповідає: „На мирову конференцію до Парижа були вислані з Канади д-р Іван Петрушевич та Ос. Мегас, а зі Злучених Держав... д-р К. Білик і конгресман Гимил...” Ч. 15
13. 4. Не будуть депортувати безробітних. Вістка. „Місто Вінніпег не піде за приміром деяких других міст західної Канади, щоб домагатися депортації чужинців, приневолених безробіттям просити публичної допомоги... комісія розважала над пропозицією депортації безробітних і рішила не робити ніяких кроків в тім напрямі.” Ч. 15
13. 4. „Спостереження з подорожі по Європі.” Текст промови М. Лучковича, виголошеної на з’їздах у Саскатуні й Едмонтоні. Ч. 15
20. 4. „Українець головою ‘Союзу закордонних журналістів’.” „На останніх зборах поважної центральної організації закордонних журналістів у Німеччині, що обєднує около 125 членів із кругло 40 країн, вибрано Українця, д-ра Зен. Кузелю, вже в третє головою сеї організації.” Ч. 16
20. 4. „Українці гостять в себе англійський клуб.” Провечерю в залі Товариства Просвіти в Форт Вілліям, Онт., для членів клубу „Джайро;” вечеря складалася з українських страв; під час вечері промовляла Анна Чепесюк, пояснюючи гостям „пояснення та склад” різних страв; концертова частина була під керівництвом о. С. Гребенюка. Ч. 16
20. 4. Про смерть піонерки. „5-го березня... померла одна з найстарших українських піонірок в околиці Гаєс, Саск.... Домка Рудачек (жена п. Якова Рудачека). Прожила 77 років... походила з села Свидова, повіт Чортків, Галичина До Канади приїхала около 30 років тому...” Ч. 16

20. 4. „Другий український науковий з'їзд в Празі.” Обширне звідомлення про з'їзд, що відбувся 20 березня. Ч. 16
20. 4. „Звіт з річних зборів Української Православної Громади в Торонто.” Обширний звіт із зборів, що відбулися 18 березня за підписами президії зборів: Юрій Гуменюк, голова, Никола Храплю, заст. предс., Нестор Грабовський, секретар. Ч. 16
20. 4. „З життя українських студентів у Торонті.” Обширна стаття про студентів у Торонті; подано їхні прізвища на різних факультетах університету. Ч. 16
27. 4. „Сі-Ен-Арські робітники відійшли від роботи.” Вістка: „Старання припинити відложення звич тисячі робітників у робітнях Канадійських Національних Залізниць в Транскона та Форт Рудж (Вінніпег) не довели до нічого. Вівторок 19 квітня був послідним днем їх роботи... Із відложених робітників 611 стратили роботу в Трансконі, а 536 у Форт Рудж. Зараз на другий день нові рекрутти до армії безробітних в Вінніпегу пореджиструвалися, щоби діставати допомогу.” Ч. 17
27. 4. “Transplanted culture.” Передрук статті з The Daily Journal, Fort William, Ont., з 15-го квітня; стаття високо цінить вечерю-концерт, що був улаштований українцями для членів Gyro Club цього міста; це прийняття дало можливість міщанам не-українського походження піznати українців і деякі аспекти іхньої культури й традицій; стаття закінчується так: “Closer contact between the English-speaking population of foreign origin will bring about a feeling of friendship and mutual respect both sections learning that the other has qualities that deserve to be perpetuated and which should play their part in creating that Canadian culture, which will not be English or

Ukrainian or that of any single nationality, but will be a composite culture, which, if we govern ourselves a right will contain the best that all the many races who came to our land can contribute to it.” Ч. 17

27. 4. „Поширення організації та ідеольогії С.У.С.” Текст реферату Мир. Стечишина на з’їзді в Едмонтоні. Ч. 17
27. 4. Мафтей Савчук. Вістка про смерть М. Савчука (батька о. С. В. Савчука) в Інсінгер, Саск., „один з пionерів української іміграції в Канаді... походив з села Валківці ,пов. Борщів... мав 74 роки.” Ч. 17
4. 5. 1-травневі демонстрації. Обширна вістка про демонстрації комуністів у Вінніпегу, Содбурі, Торонто й Гамильтон в Онтеріо, в Ванкувер, Б.К., і в Саскатуні, Саск. Ч. 18
4. 5. „Гетьман Іван Мазепа.” Стаття — з нагоди 300-ліття уродин — Теофіла Коструби. Ч. 18
4. 5. „Українські школи в Канаді.” Стаття Мих. Кумки. Ч. 18—19
4. 5. „Церква в Ошаві замкнена для обох сторін.” Вістка: „Спір між парафіянами православної церкви в Ошаві... допровадив до судового процесу... 28 квітня видав суддя Седжвік судову заборону... якою наказує, аби церква була замкнена, поки не відбудеться властивий процес.” Ч. 18
4. 5. „Новий український кандидат в Вінніпегу.” Вістка. 25 квітня відбулася „нова конвенція для вибору кандидата українського походження, який мав би репрезентувати вінніпегських Українців в легіслатурі Маніトоби. Вибраний попередно кандидат п. Коман зрезигнував і се була причина другої конвенції...;” на цій конвенції вибрано К. Андрусишина кандидатом. Ч. 18

11. 5. „Кріза й хлібороби.” Стаття Г. Петришина про проблеми часу. Ч. 19
18. 5. „Юліян Романчук.” Стаття Мих. Струтинського про життя й діяльність Романчука, що помер 22 квітня в Львові на 91 році життя. Ч. 20
18. 5. „Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі.” Комунікат „Ради Бібліотеки” за підписом І. Рудичева. Ч. 20
1. 6. Ю. Волошиновський. Довша стаття В. Батицького про молодого градуанта Манітобського університету, Ю. Волошиновського, що одержав ступінь Б.А.; він походить з села Малнівська Воля, пов. Мостиська; до Канади приїхав 1921 р. заходами сестри й швагра Коржиків; завдяки їм, він мав можливість закінчити науку в тутешніх публічних школах, а пізніше студіював на університеті; був активний в громадськім житті в Вінніпегу. Ч. 22
1. 6. „Один на трох робітників в Канаді не має роботи.” Вістка: Згідно з обчисленнями професорів Джексона, Кесіді й Гікса з Торонтонського університету „35 процент робітників в Канаді” без праці; в 1929 р. було в Канаді 160,000 промислових робітників без зайняття; в 1930 р. 500,000, а в березні 720,000. Ч. 22
1. 6. „Курс домашнього господарства.” Стаття про курс, що відбувся в місяцях березні й квітні в Саскатуні заходом Союзу Українок Канади й Департаментом Поширення Праці в Інституті ім. П. Могили; „в програму курсу входила переважно наука з Домашнього Господарства в теорії і практиці, даліше також і українознавство, виховання дітей і т.п....” Ч. 22
8. 6. Василь Овсяник. Біографічна стаття про градуанта Саскачеванського університету з нагоди одержання ступеня Б.А. Ч. 23

8. 6. Заповіт Шевченка в перекладах в англійській мові. Надруковано два тексти — перекладів О. Іваха й Івана Яціва. Ч. 23
8. 6. „Більше відповіданості і карності.” Передовиця перед виборами в Манітобі. Ч. 23
8. 6. „Нарід — собі.” Рецензія В. Приходька на книжку під повищим наголовком О. І. Бочковського, видану заходами Товариства Прихильників Української Господарської Академії. Ч. 23
8. 6. „Кость Андрусишин, М.А.” Світлина й деякі дані про нього, як кандидата на посла до Манітобської легіслятури: „К. Андрусишин роджений в Вінніпегу, де укінчив свої студії та остаточно одержав степень М.А. Минулого року повернув із короткого побуту в Парижі, де укінчив однорічний курс на Сорбонськім університеті.” Ч. 23
8. 6. „Конгрес Союзу Українок в Злучених Державах.” Довша вістка про конгрес, що відбувся 28-30 травня; в імені канадійців привітали конгрес Анна Йонкер з Вінніпегу й Савеля Стечишин з Саскатуну. Ч. 23
15. 6. „Ювілей пяти-літньої діяльности Т-ва ‘Боян’ у Вінніпегу.” Обширний звіт діяльности Т-ва при Православнім Соборі. Ч. 24
15. 6. В. С. Німчук, В.С.А. Світлина й біографічні дані про нового градуанта Манітобської Рільничої Колегії Ч. 24
15. 6. „Послідне слово перед виборами.” Редакційна стаття перед виборами в Манітобі 16-го червня. Ч. 24
15. 6. „Вшанування діяльности О. Кобилянської.” Вістка: Український університет нагородив письменницю Ольгу Кобилянську почесним докторатом за її 45 літню літературну діяльність. Ч. 24

22. 6. Д-р Вол. Сіменович. Посмертна вістка: "...13 червня умер в Шікаго один з найстарших і найбільше заслужених Українців на американській землі, д-р Володимир Сіменович... До Америки приїхав ще молодим студентом в 1886 р. на запрошення першого українського священика о. І. Волянського... редактував першу газету в українській мові 'Америка'. Відтак виїхав назад до Європи, там скінчив університетські студії і вернув назад до Америки як лікар та осів в Шікаго... Він завсіди інтересувався громадськими справами, давав себе вибирати на ріжні становища в українських організаціях... Десять літ тому обіхав і Канаду, помагаючи в організованню Українського Червоного Хреста... був видавцем та редактором часопису 'Україна', що виходив таки в Шікаго... Прожив 71 літ." Ч. 25 і 27
22. 6. Вислід Манітобських виборів. Обширна вістка про вибори 16 червня, що „дали несподівану перемогу для коаліційного уряду під проводом прем'єра Брекена...”; перевибрано двох українців — Н. А. Григорчука з Етелберт і Н. В. Бачинського з Фішер; український незалежний кандидат у Вінніпегу К. Андрусишин дістав 2,693 голосів і „як би був дістав від других кандидатів двійки в такій пропорції, як інші діставали, то міг увійти до легіслатури... Не вдалося комуністам вибрати ні одного свого кандидата...” Ч. 25
22. 6. „Новий агроном.” Про Д. В. Басарабу, В.С.А. нового градуанта Манітобської Рільничої Колегії; він народився 11-го березня, 1905 р. в Сіфтоні, Ман. Ч. 25
22. 6. „Наше життя в Канаді.” Стаття Павла Мельника; Короткий огляд українського життя в Канаді, головно в церковному й організаційно-освітньому аспекті. Ч. 25

-
22. 6. „Перша катедра української мови на Берлінському університеті.” Вістка: „...іменувало пруське міністерство освіти ... проф. Д-ра З. Кузелю доцентом при орієнタルному семинарі берлінського університету з дорученням вести виклади та вправи з обсягу української мови та українського краєзнавства... се є перший раз в історії берлінського університету, що українська мова знайшла собі відповідне місце та призначення...” Ч. 25
29. 6. „Історія України по англійськи.” Вістка: „В Берліні перебуває під сю пору професор саскатунського університету Сімпсон. Він як знавець українських справ поставив собі за завдання перекласти на англійську мову історію України. Перевівши одначе блиці студії, він прийшов до переконання, що переклад української історії не підійде під смак англійського читача... Отже він рішився написати сам коротку історію України по англійськи і вже зачав се робити. Варто відмітити, що автор сеї історії вчиться тепер української мови...” Ч. 26
29. 6. „Поради для парафіян.” Сатира Іллі Киріяка. Ч. 26
29. 6. „Рветесь.” Повиборча передовиця, що доказує конкретними числами, що комуністи дістали менше число голосів виборців, як попередніми часами, не вважаючи на завзяту виборчу кампанію. Ч. 26
6. 7. „Гостинець з Вінніпегу до Кенори отворений.” Вістка: „На манітобсько-онтерійській границі відбулося... 1 липня святочне отворення автомобільової дороги з Вінніпегу до Кенори, Онт. Нова дорога є частиною гостинця, що має йти через цілу Канаду...” Ч. 27
6. 7. Статті про Рідні школи. Стаття М. Кумки п. н. „Яких читанок уживати в Рідніх Школах”; стаття

- Лева Ясінчука п. н. "‘Рідна Школа’ в рідному краю і канадійські українці." Ч. 27
6. 7. „Дебата над українськими справами в Палаті Лордів." Обширне звідомлення Українського Бюра в Лондоні про дебату 15 червня. Ч. 27
13. 7. Теодор Страшок. Стаття про молодого градуанта Албертійського університету з нагоди одержання ступня B.Sc. Ч. 28
13. 7. Відношення СУС до УВО. На запит читача в повищій справі редакція відповідає: „С.У.С. здавна став на тім становищі, що як він є організація Українців в Канаді для роботи на канадійським ґрунті, то нема ніякої розумної причини для нього ставати хвостом якої небудь позаканадійської організації, котра малаб ним розпоряджатися, не знаючи тутешніх відносин..." Ч. 28
20. 7. „Отворення міжнародного Огорода Мира." Вістка: „На памятку більше, чим сто літ міра між Канадою і Злученими Державами, отворено... 14 липня Міжнародний Огород Мира на граници... Тортл Мавнейн... На отворення огороду зіхалося около 50,000 осіб з різних частей Злучених Держав та Канади..." Ч. 29
20. 7. „Осторога для американців і канадійців." Стаття д-ра Степана Барана (передрук з „Діла") звернена до заокеанських українців, натурализованих громадян Канади й ЗДА, що бажають вертати до Старого Краю на стало; щоб обминути неприємностей й навіть трагедій, д-р Баран радить таким наперед познайомитись із законом щодо набуття майна в Польщі й одержання польського громадянства. Ч. 29
20. 7. „Соціально-освітні сходини учителів." Довша вістка про семінар українських учителів у Манітобі, що відбувся в Інституті ім. П. Могили в Вінніпег-

- гу 6 до 14 липня; в семінарі брали участь около 30 осіб; до учасників промовляли: А. Павлик, редактор Інституту; Мир. Стечишин, проф. В. Кірконел, Герберт МекІнташ, В. Буряник, В. Свистун, д-р М. Потоцький, О. Івах, П. Онисько, М. Ситник, М. Кумка. Ч. 29
27. 7. З'їзд у Йорктоні, Саск. Вістка про з'їзд українців східного Саскачевану" 23 і 24 липня. Ч. 30
27. 7. „Польська Академія Наук приймає термін 'український'." Про „монографію про фонетику української мови проф. Івана Зілинського... Факт, що польська Академія, приймаючи означення 'українська мова', легалізує сей термін у Польщі раз на завсігди і полагоджує сим спір 'український чи руський?'..." Ч. 30
3. 8. Урядниці централі Союзу Українок Канади в Торонті. Стаття М. Шевчук: „Голова Союзу Українок Канади пані Савеля Стечишин і касієрка пані Д. Янда з панею Т. Кройтор вертаючи з Нью Йорку з Конгресу Союзу Українок Америки, вступили до Торонта, аби відвідати жіночу секцію при Українськім Народнім Домі..." Ч. 31
10. 8. „Той, кого світ ловив, та не спіймав." Поема О. Іваха про українського філософа Григорія Сковороду. Ч. 32
10. 8. Винахід українця. Стаття Мих. Кумки про винахід В. Буряника і публікації табельки, яка улегшила у навчанні теорії музики. Ч. 32
10. 8. Новий дентист. Вістка із світлиною д-ра Мих. Канчіра, що закінчивши студії й практику в Чікаго, вернув до Вінніпегу й відкрив свою канцелярію для практики під ч. 592½ Селкірк ул. Ч. 32
10. 8. „Англієць про голод на Україні." Про статтю А. Т. Колертон-а у лондонськім „Сандей Таймс" про голод в Україні. Ч. 32

10. 8. „Льюкальний зїзд в Гефорд, Саск.” Про з’їзд „українців північного Саскачевану” 31 липня і 1 серпня; на ньому промовляли: Мир. Стечишин, о. В. Кудрик, І. Данильчук, Савеля Стечишин, О. Бендас і Ю. Стечишин; під час з’їзду, крім концерту, місцеві аматори відіграли „Сватання на Гончарівці” Г. Квітки-Основяненка. Ч. 32
17. 8. „Всього по трохи.” Стаття Ол. Лугового про проблеми в зв’язку з економічною депресією. Ч. 33
24. 8. „Звіт з’їзду Українських Народніх Домів в Алберті.” Обширний звіт з’їзду, що відбувся в залі Інституту ім. Мих. Грушевського в Едмонтоні 23 і 24 липня (Подав Петро Василишин — секретар з’їзду). Ч. 34
7. 9. Свящ. Е. Андрухович. Вістка про його смерть 31 серпня в „притулку для старців на Ст. Боніфас... Він належав до перших греко-католицьких священиків, що приїхали до Злучених Держав Америки...” Ч. 36
7. 9. „Зміна в редакції ‘Канадійського Фармера’.” Вістка, що місце „п. О. Гикавого, котрий був редактором того часопису вже двайцятий рік, заняв д-р Т. Дацків.” Ч. 36
7. 9. Фабрика тютюну: Вістка про нове підприємство — фабрику тютюну п. н. The Royal Tobacco Co., засновану заходами Д. М. Гунькевича і В. Бугарешти. Ч. 36
28. 9. „Новий ректор Інституту в Вінніпегу. Вістка про назначення В. Буряника ректором філії Інституту ім. П. Могили в Вінніпегу на місце уступившого ректора А. Павлика. Ч. 39
5. 10. „Візитація Архиєпископа Теодоровича між Буковинцями.” Вістка: „В українській православній

церкві св. Михаїла при улиці Дізраелі в Вінніпегу відбулася в неділю 2 жовтня перша архипастирська візитація архиєпископа Івана Теодоровича. В церкві св. Михаїла гуртуються переважно буко-винські Українці, які на весні сего року рішили остаточно зірвати рештки звязків з російською православною місією...” Ч. 40

- 5. 10. Іміграційний урядовець Гарвей. Посмертна вістка: „28 вересня умер в Вінніпегу... в 75-тім році життя добре відомий українським імігрантам іміграційний урядовець Пилип Гарвей. З походження галицький Німець... говорив, по українськи так добре, що многі імігранти вважали його таки за Українця, а що перший Українець в канадійській іміграційній службі називався Генік і імігранти вважали се не за прізвище, а за титул, то... Гарвея дуже часто називали ‘безруким Геніком’ (Гарвей мав відтяту руку).” Ч. 40
- 12. 10. „В Канаді виходить 43 чужомовні часописи.” Вістка: „Домініяльна статистика виказує, що під сю пору в Канаді виходить 43 чужомовні часописи...: 7 українських, 6 німецьких, 4 італійські, 3 жидівські. 3 китайські 3 ісландські, 3 мадярські, 2 шведські, 2 данські, 2 польські, 2 норвежські й по одному еспанському та фінляндському. Чужомовних денників виходить 9, з яких припадає по 3 на Жидів та Китайців, 2 на Японців та 1 на Фінляндців.” Ч. 41
- 19. 10. „500 людей на народнім зїзді в Давфині.” Довша вістка про з'їзд, що відбувся 9 і 10 жовтня. Ч. 42
- ^{19.} 10. „Вражіння з поїздки до Старого Краю.” Стаття-інтерв'ю М. Кумки; опис подорожі О. Смолія з Вінніпегу до Галичини, де він перебував чотири місяці; стаття висвітлює життя українців під Польщою в усіх його виявах. Ч. 42

19. 10. „Отворення одно-міліонової авдиторії в Вінніпегу.” Вістка: „...15 жовтня отворено офіціяльно будинок Авдиторії... який коштує міліон доларів, а який побудовано як один із проектів поборювання безробіття. В імені домініяльного уряду на церемонії відкриття будинку виступав міністер внутрішніх справ Дост. Морфі...” Ч. 42
26. 10. Виїзд П. І. Лазаровича до Європи: Довша вістка про виїзд бувшого ректора Інституту ім. М. Грушевського до Європи де, м. ін. він має „намір записатися на Український Університет в Празі, аби ще більше поширити своє знання української мови й літератури... перед самим своїм виїздом з Едмонтону... 15 жовтня п. Лазарович був допущений до практиковання адвокатури у провінції Алберти.” Ч. 43
26. 10. “Petition to the League of Nations concerning the Ukrainian minority in Poland and the question of the establishment of an autonomous regime in the Territory known as Eastern Galicia.” Текст петиції англійською мовою, що була підписана послами Британського Парламенту й іншими в Лондоні, 30 вересня, 1932. Ч. 43
26. 10. „Листопад 1918 року.” Стаття В. Апонюка — замість передовиці. Ч. 43
2. 11. „Народне майно.” Передовиця про Українську Видавничу Спілку, яка видає часопис „Український Голос”; спілка основана на шерах, але за весь час існування Спілки вона ще „ні разу не давала дивіденд своїм уділовцям, але як її діла добре йшли, то всі прибутки обертала на побільшення своєї діяльності... Українська Видавнича Спілка в Канаді закладалася не для бізнесу. Вона закладалася для видавання „Українського Голосу”, закладалася з переконанням, що з сего видавання матеріальної користі членам спілки не буде, а навпа-

- ки будуть страти, які від часу до часу треба буде якось покривати...;” Ч. 44
2. 11. „Конкурс на Павільон Української Всесвітньої Вистави...”; Проголошення конкурсу на будинок, що „має представляти по можности українську архітектуру...”; за Українську Всесвітну Виставову Корпорацію в Чікаго підписані: Д-р Мир. Сіменович, голова, Степан Куропась, секретар, М. М. Белегай, фін. секретар. Ч. 44
2. 11. Теодор Федчук. Посмертна згадка: Народився в Галичині в 1876 р., до Канади приїхав 1906 р., помер 21 жовтня в Мелвил, Саск., жертвуував щедро на українські установи. Ч. 44
9. 11. „Учительська організація.” Стаття М. Іванчука про цілі й завдання учительської організації в Канаді. Ч. 45
9. 11. „З об’їздки з відчитами з рамени Союзу Українських Народних Домів в Алберті.” Стаття Йос. Ясенчука з Беліс, Алта. Ч. 45
9. 11. „Пяністка — українка вернула з Європи.” Вістка: „По пяти місяцях побуту в Європі вернула на днях до Едмонтону панна Марія Головач, дочка п. С. Головача. Два місяці вона перебувала у Відні, студіюючи гру на пяні в тамошній консерваторії...” Ч. 45
23. 11. Д-р Г. Л. Йонкер. Біографічні дані про нього з приводу його кандидатури на шкільнного троста в Вінніпегу: „...народився дня 25 жовтня 1876 р., в Гренд Репидс, Мишиген, Злучені Держави, в родині голландського походження. Здобувши в університеті наукові степені В.А. та М.А., він перейшов на студії медицини... і в 1903 році дістав дипломом Доктора Медицини...”; від 1904 р. веде лікарську практику в північній частині Вінніпегу:

„Але не тільки як добрий лікар здобув собі д-р Йонкер симпатії українського населення. Живучи серед Українців, він полюбив український народ і віддавав для нього більше гроша, як рідко хто з самих Українців...”

Ч. 47

- 30. 11. „Елкерс і Йонкер вибрані в Вінніпегу.” Довша вістка про вибори в Вінніпегу 25 листопада; полковника Ралфа Веба вибрано семий раз мейором міста; „оба кандидати, яких українські організації при сих виборах піддержували...” вибрані. Вибраний кандидат на міського радного д-р Г. Елкерс і вибраний є кандидат на шкільного радного д-р Йонкер...”
- Ч. 48
- 30. 11. „Український Дім в Празі.” Відозва управи „Т-ва Музею Визвольної Боротьби України” за пожертвами на закуп будинку для приміщення музею.
- Ч. 48
- 30. 11. „Кацунов страшить англійців українцями.” Довша вістка про відчit проповідника Р. Г. Кацунова в Кінгстоні, Онтеріо, про „нових канадійців”, яких він схарактеризував у негативнім свіtlі.
- Ч. 48
- 7. 12. „Видержали іспит.” Передовиця дає признання українським виборцям північного Вінніпегу, що в міських виборах „25 листопада, солідарно віддали голоси на кандидатів, намічених представниками своїх організацій і вибрали д-ра Елкерса на міського радного і д-ра Йонкера на шкільного радного... Українські виборці в Вінніпегу доказали... що вони є поважним політичним чинником, з яким треба числитися і якого більше ігнорувати не можна.”
- Ч. 49
- 7. 12. Нова Ліберальна Організація в Канаді. Вістка: „В Канаді створилася нова політична організація під назвою Національна Ліберальна Федерація Канади. Ся організація покладає собі за ціль взяти в

свою опіку ліберальний рух в Канаді... Головою нової організації став Дост. Вінсент Мессі..."

Ч. 49

7. 12. Комуністичні розрухи. Довша вістка: „Комуністи наробили в Манітобі знов трохи авантур, через котрі кинули пляму на українських поселенців. Вони устроїли щось в роді двох революцій на малу скалю, одну в Попларфілд, другу в Арборг, — обі місцевости в полосі між озерами, на північ від Вінніпегу...”; причина розрухів була продажа фарм за неплачені податки; урядовий „ресівер” В. Грицюк, що перепроваждував продаж, був атакований в канцелярії муніципалу; подібна ситуація виринула в Арборг; „500 підбунтованих фармерів звалилися до міста, вдерлися до муніципальної канцелярії, побивши ріфа Сігвальдсона, здерли з нього одіння, приневолили підписати резигнацію і подерли та порозпускали на вітер муніципальні папери...”. на розпорядження генерального правника Манітоби вислано в околицю велике число кінної поліції, щоб вглянути в цю справу.
- Ч. 49
7. 12. „Українські агрономи дають звіт з роботи.” Вістка: „Річний звіт Департаменту Рільництва Провінції Алберти на рік 1931 включає між іншими звітами також звіт двох дістріктових агрономів Українців. пп. В. Н. Підручного з Віллінгдон та А. Чернецького з Мирнам...”
- Ч. 49
7. 12. „Творіть Бібліотеки по Рідних Школах”. Довша стаття Мих. Кумки про важливість української літератури в вихованні молодшого покоління; ця справа дуже занедбана: „...у нас ще й нині вартість і значення книжки для дітей не доцінюється... І то навіть... наші інтелігенти не доцінюють вартості української книжки і завзято не читають самі, ані своїх дітей не заохочують, аби читали... І звідки ж українська дитина має довідатись про життя і бу-

івальщину свого народу?.. Подбаймо, щоби при кождій Рідній Школі була гарна бібліотека українських книжок... Бо щадженням грошей не видаючи їх на закупінно книжок для дітей — не є ніяким щадженням..." Ч. 49

7. 12. „Положення українського народу в Польщі.” Промова голови Української Парламентарної Репрезентації і голови Українського Національно-Демократичного Обєднання посла д-ра Дмитра Левицького, виголошена в варшавському соймі дня 3-го жовтня, 1932...” (Передрук з „Діла”). Ч. 48-49
7. 12. Часопис *Tribune* про українців. Довша вістка з цитатами з статті, що з'явилася в вінніпезькому *Tribune* з приводу розрухів фармерів у Арборг, Ман.; стаття негативно ставиться до українців у Канаді й осуджує українських провідників, мовляв, що „занедбання зробити Канадійців із своїх українських родимців є до якоїсь міри оправдане релігійними спорами... особливостями темпераменту їх народу та іншими чинниками. Однакож не можна його завсігди оправдувати сими причинами. Коли Українці високої інтелігенції... недопасують до канадійського мірила уміркованого провідництва, то саме ім'я Українців стане словом докору в сім краю...” Ч. 49
7. 12. „Нова книжка для театральних вистав.” Вістка: „На днях вийшла з друку трагедія у 5 діях з часів визвольної війни на Великій Україні під назвою ‘За нарід свій’.” Написав Ол. Луговий. Автор, бувший учасник в боях за волю України, вірно представив настрої всіх верств українського народу, як і чужих ворожих елементів, які гальмували змагання українського народу в часі творення Української Держави. Се дійсно цінний вклад в український театральний репертуар з області будови третьої з ряду Української Держа-

- ви... Книжка вийшла накладом Я. Гаврилюка в Стед, Ман., друком видавництва 'Українського Голосу' в Вінніпегу.' Ч. 49
14. 12. Арешт лідерів розрухів у Арборг, Ман. Довша вістка про наслідки комуністичних розрухів у Арборг і Попларфілд; 22-ох арештовано, а „найвиднійший між арештованими є Іван Капуста, бувший комуністичний кандидат під час провінціяльних виборів минувшого літа в окрузі Гімлі...” Ч. 50
14. 12. „Перед зіздами.” Стаття І. Кирика, в якій він подає ряд справ, що повинні бути дискутовані на з’їздах; одна з важливих справ це Рідна Школа. Ч. 50
14. 12. „Українські хлопці переможцями в компетиції.” Довша вістка про успіхи двох українців — Юрія Шевчука і Юрія Федюка — що вийшли перші в компетиції рільничих клубів фармерської молоді в Алберті; під проводом агронома В. Підручного вони „виграли провінціяльне шампіонство в клясованню і загальнім знанню збіжжя...” Ч. 50
14. 12. Еміліян Гошовський. Про його смерть у Вінніпегу 20 листопада на 54 році життя. До Канади приїхав 1904 р. з села Дзвиняч, пов. Заліщики. Ч. 50
14. 12. „Свобода слова”. На запит читача чому уряд не заборонить видаєти комуністичну газету „Фармерське Життя”, редакція відповідає: „Одна зasad, на яких основується конституція Канади, є --- свобода слова, а свобода слова є в тім, що можна критикувати уряд та його роботу... воно дійсно так є, що коли приватну людину не вільно ні лаяти, ні обмовляти, то уряд вільно і лаяти і обмовляти, тільки не вільно проти нього бунтувати... Тому комуністи мають в Канаді майже необмежену свободу. Доперва колиби вони зачали дійсний бунт, може поліція братися до переслідування їх і доперва тоді могла б заборонити яку небудь їх газету. Поки

писаніна 'Фармерського Життя' йде на вітер, уряд не вважає за потрібне звертати на ню увагу".

Ч. 50

21. 12. „55,000 людей в Манітобі дістають допомогу.” Вістка: „Приблизно 55,000 людей в Манітобі дістають нині допомогу в виді харчів, опалу, мешкання і одіння, сказав 13 грудня... управитель допомоги в провінції Артур МекНамара.” Ч. 51
21. 12. „Вол. І. Тюхтій прийнятий до лави адвокатів.” Довша стаття Т. Гуменюка про молодого правника; він народився 30 серпня, 1906 р. у Монреалі; середню й вищу школу закінчив у Гамільтоні, право студіював у Осгуд Гал у Торонті; 17 листопада був покликаний до лави адвокатів; був активним членом різних українських і загально-кадійських організацій. Ч. 51
21. 12. „Відповідь п. Ю. Стечишина на отвертий лист п. Коссара.” Довший допис про отвертий лист Коссара до Ю. Стечишина, надрукований в „Новім Шляху”, на якого Стечишин відповів публічно 4 грудня в залі Українського Народного Дому в Саскатуні. Ч. 51

Rік 1933

„Ми маємо досить дивні поняття про те, що таке народня праця і що дійсно приносить народові користь. Як розглянутися по тім, що тепер робиться між Українцями, то здається, що найбільшою роботою в нас уважається купити чи поставити як найбільше будинків, сплачувати довги і податки на них, устроїти кілька концертів і представлень на рік... Та робота мала би принести якусь славу для нашого бідного народу... Ale річ в тім, що є ще богато важніща робота... а се робота з нашою молоддю, яка має бути підставою нашої нації... Приміром, бібліотеки є одною з найважніших прикмет культурності народу. Однак в Українців грошей на... книжки нема.. Рідні Школи в нас занедбані до крайності. Чому? Бо нас більше цікавлять всякі політичні свари і драчі, як наші власні діти, що мають стати підставою нашого народу... Жаден народ не є такий недбалій за своїх здібних дітей, як наш... Одначе, ті з нас, яким лежить на серці добро свого народу, мусять зрозуміти нарешті, що від здібних, талановитих дітей залежить будучність нашої нації... Коли ті таланти затрачувалися колись, то не велике диво, бо обставини були тяжкі. Ale коли вони ще й тепер затрачуються, то на се буде спадати в першій мірі на учителів, священиків і на тих, які займають тепер провідні місця серед народу”.

Із статті „Народня робота, якої ніхто не робить”
Ю. Волошиновського, „У. Г.” 19. 7. 1933, ч. 29.

4. 1. Нагорода за красномовство. Під час змагання за „красномовство” в Саскатуні між студентами Інститутів ім. П. Могили в Саскатуні й Вінніпегу й М. Грушевського в Едмонтоні, Ольга Кравчук з Вінніпегу вив’язалася найкраще й була за це нагорожена трофеєм, який привезла для студентського кружка „Прометей”, „як доказ своєї побіди й на заохоту будучим учасникам в змаганнях красномовності.” Ч. 1
4. 1. „Вдовине Різдво.” Спомин з піонерських часів І. Киріяка.
11. 1. „Свято отворення Українського Народного Дому в Престон, Онт.” Довший допис про відкриття власного будинку товариства 10 і 11 грудня, 1932. (Подав П. Сплавник). Ч. 2
11. 1. Микола Гладкий. Вістка про його смерть 8 січня на 73-ім році життя; він був „один з оснувателів Запомогового Брацтва св. О. Николая в Вінніпегу і взагалі один з видніших місцевих громадян...” Ч. 2
11. 1. Комітет Всесвітної Вистави. Вістка. „Українці Едмонтону... вибрали ‘Комітет для Збірки Складок на Укр. Павільон на Всесвітній Виставі у Шікаго в 1933 році.’ Склад комітету такий: п. В. Гривнак — голова, п. Ю. Гассан — касієр, п. Микола Сироїдів — секретар. Також у склад комітету входять пл. Фербей і Михайлишин. Комітет продає виставові цертифікати по \$1, \$2, \$5 і \$10...” Ч. 2
18. 1. „Ліга Націй знов відкинула петиції.” Довша вістка. „Ліга Націй знов відкинула петиції, які були перед нею і які відносилися до українських справ. Дві петиції були перед Лігою, одна полковника Романа Сушка, який жалувався на знущання в польських вязницях над українськими вязнями, друга була петиція британських політиків, послів

та вчених з домаганням здійснення автономії Східної Галичини...” Ч. 3

18. 1. „42 арештованих в Робітничім Домі в Торонто.” Вістка: „Поліція зробила наскок на Український Робітничий Дім в Торонто 12 січня і арештувала в нім 42 присутніх... В... Домі відбувались збори безробітних... (під час зборів промовці) взивали зібраних уживати насильства, коли їх домагання не будуть виконані...” Ч. 3
18. 1. Відповідь Ліги Націй. Передовиця п. н. „Бодай справили на дорогу” розглядає настанову Ліги до останніх петицій українців; це вказує українцям куди їм звертатися в справі Польщі в майбутньому; редакція інтерпретує відповідь Ліги так: „Коли хочете автономії для Українців під Польщею то удавайтесь за тим в першій мірі до уряду Великої Британії... Відповідь Ліги Націй слід взятий канадійським Українцям під увагу. Канада є частиною Британської Імперії. Уряд Великої Британії мусить уважно прислухуватися до бажань Канади. А уряд Канади не може ігнорувати бажань української частини населення сеї країни. Тому канадійським Українцям треба поробити старання, аби уряд Канади подав до відома урядові Великої Британії, що поважна частина канадійського населення бажає, аби Велика Британія заставила Польщу виконати своє зобовязання з 1923 року.” Ч. 3
18. 1. „Стан Українського Університету в Празі.” Стаття А. М. Андрієвського до українців Канади, щоб допомогли своїми пожертвами УВУ. Ч. 3
18. 1. Про приязнь інших народів і революційний рух в Україні. Редакційна стаття п. н. „Приязнь других народів” вказує на те, що хоч українці числять на власні сили, щоб здобути державну самостійність, важливе й те, щоб українці в своїх змаган-

нях мали зрозуміння й симпатії інших народів; для цієї цілі українська акція в цьому напрямі не повинна йти в розріз із прийнятим на Заході способом думання про правопорядок у державному житті; редакція закінчує статтю так: „...треба памятати, що підпали, рабунки, душегубства називаються і в Англійців (а не лише в Поляків) бандитизмом, якого вони ніколи не похвалять...”

Ч. 3

18. 1. „Завдання для учителя.” Стаття Мих. Іванчука, скерована до українських учителів державних шкіл; на думку автора, учителі повинні бути активними в громадськім житті й своєю працею допомогти „освідомляти громадянство.” Ч. 3
18. 1. „На відкриттю Дому в Тіммінс, Онт.” Обширний допис А. Пелешка про відкриття Українського Народного Дому Т-ва „Просвіти” 27-го листопада, 1932; між іншими запрошеними гостями-промовцями був посол М. Лучкович. Ч. 3
18. 1. До історії „Жуківської” церкви в Канаді. Довша вістка про події в церкві свящ. Жука в Канаді. Ч. 3
25. 1. Невдачна комуністична авантюра. Вістка про від chute генерала В. Сікевича в Віндзор, Онт., і спроби комуністів розбити віче. Ч. 4
25. 1. Марія Коновалик-Залещук. Вістка про її смерть 7-го січня в Мічам, Саск., на 28-ому році життя; була активна в загально-громадськім житті в околиці. Ч. 4
25. 1. „Депресія і учителі.” стаття А. Вінтоника про незавидну долю українських учителів, які за безцінь не тільки учителюють але займаються громадською працею на околицях; заклик до громадян, щоб належно оцінили працю учителів і відповідно оплачували їхню роботу: „Кожда свідома людина

признає, що годі провадити шкільну та ще й народню роботу на 200, або 300 долярів на рік. Свідомі українські фармері повинні старатись платити учителям не менше, як \$500 на рік...”

Ч. 4

25. 1. „Рідна Мова.” Стаття О. Іваха про мовний журнал д-ра Івана Огієнка „Рідна Мова” із закликом, щоб українці передплачували його: „Сей журнал становить для нас дорогоцінний здобуток для розвитку нашої мови...” Ч. 4
25. 1. Про революційно-терористичний рух українців під Польщею; цикль передовиць з аналізою й критикою праці УВО й ОУН у Європі; в першій і вступній статті на цю тему п. н. „Не вільно мовчати,” подано: „Терористичні вчинки... Організації Українських Націоналістів, не є вже поодинокими, не звязаними з собою явищами. Між ними вже видно звязь, видно лінію, по якій вони йдуть, і про них можна вже видавати осуд. Союз Українців Самостійників в Канаді вже два роки тому завважив негативні сторони тих вчинків і звертав на них увагу Організації Українських Націоналістів, хоч стараючись бути коректним, робив се довірочною дорогою. Се не помогло, отже приходиться виступати з застереженнями публично...”; дальнє редакція висвітлює діяльність цієї організації й старається дати відповідь на питання: „Кому помагає, а кому шкодить терористична робота згаданої організації?... На те, аби робити Польщі шкоду, є богато способів, коли над ними подумати. Однака сі способи мусять бути такі, аби не легко було обернути їх проти Українців. Тут є ціла тайна успіху революційних способів боротьби інших народів;” дальші статті на цю тему під такими наголовками: „Смерть Данилишина й Біласа,” „Способи боротьби”. Ч. 4—6

1. 2. Депортовано українців. Вістка: „Один-одинокий з комуністів, арештованихколо 1 травня і призначених до депортациї, є Іван Сембай з Едмонтону. Він ще сидить під сторожею в іміграційнім домі в Галифаксі... 23 січня відіхали два послідні його товариші, Данило Хоміцький та Стефан Ворожбит, оба Галичане... ;” іміграційні урядники радили дружині Хоміцького, щоб вона виїхала з своїм чоловіком; вона відмовилася від виїзду й сказала: „Привезіть його до Вінніпегу, де я вродилася.” Ч. 5

1. 2. Українські околиці пописуються. Вістка: „Дві українські громади в Манітобі виграли сего року в компетиції поступу громад, а саме... Вайта дісталася другу нагороду, а Сифтон третю... Вислід компетиції оголосив д-р В. Блек, директор кольонізації та рільництва Канадійських Національних Залізниць, які займаються устроюванням компетиції... ” Ч. 5

1. 2. „Пів століття українського руху в Канаді.” Стаття Мих. Вірлинного про відчит П. Лазаровича про канадійських українців виголошеного у „ржевницькій українській кольонії біля Праги в Чехії... 21 грудня, 1932.” Ч. 5

1. 2. „Шевченківський концерт на Саскачеванськім Університеті.” Вістка про концерт заходами товариства Альфа-Омега 19 січня: „... відчит про значіння та життя Шевченка виголосив п. Ів. Гнатишін... найзамітнішим був реферат проф. Ю. Сімсона... Він говорив на тему: ‘Значіння генія в життю народа.’ (Подав Ів. Данильчук). Ч. 5

1. 2. В справі жіночого конгресу в Марселі, Франції. Заклики централь Союзу Українок у Львові (за підписами Міляни Рудницької, голови і Надії Макарушки, секр.) і в Саскатуні (за підписами С. Сте-

чишин, голови, А. Рурик, секр.) за пожертвами, щоб уможливити делегатам взяти у Конгресі Міжнародної Ради, що відбудеться в березні, 1933 р.

Ч. 5

1. 2. „З приводу отвертого листа наказного отамана Січей Америки й Канади, полковника О. А. Шаповала, уміщеного в ‘Січі’ 1 серпня, 1932, ч. 15, до бувшого члена Директорії, У.Н.Р., А.М. Андрієвського.” Замість відповіді, стаття Андрієвського.
Ч. 5
8. 2. Гітлер став канцлером Німеччини. Вістка: „Адолф Гітлер, уроджений в Австрії, провідник німецьких фашистів, що називають себе національними соціялістами... став прем'єром, або канцлером Німеччини... 30 січня президент Гіндербург назначив його... на місце уступившого канцлера, генерала Курта фон Шляйхера...”
Ч. 6
8. 2. Спростовання Мир. Стечишина. В статті „Один інцидент на зізді” автор вияснює: „Вже двома наворотами (оповідають)... ‘Українські Вісти’, ніби то підписаний говорив на недавнім зізді в Едмонтоні, що ‘добрим Українцем може бути лише православний’... Підписаний ще нігде і ніколи не казав,” щось подібного. „Не казав сего і на едмонтонськім зізді...”; дальше Стечишин подає зміст своєї промови на з’їзді й оповідає про „один інцидент” і непорозуміння, що заінтувало в зв’язку з його промовою.
Ч. 6
8. 2. „Життя депортованого в Галичині.” Текст листа до членів Читальні Просвіти ім. Шевченка в Де Па, Ман., бувшого громадянина Канади й члена товариства, що був „депортований до Польщі;” в вступі листа він пише: „Наперед доки стану писати про своє життя, перестерігаю Вас, що красше згинути голодовою смертю в демократичній

Канаді, як вертати під хижакького орла...;"
дальше описує про життя українців під Польщею
його особисті переживання від коли повернув
до дому. (Переслав П. Дуфанець, секр. товарис-
тва). Ч. 6

15. 2. „Ліга Фармерської Єдності.” На запит читача про
цю організацію редакція відповідає: „Ліга Фар-
мерської Єдності є одною з організацій, за які
ховаються комуністи, аби підійти до мас насе-
лення... комуністи богато своєї роботи роблять,
уживаючи назв організацій, які позірно не є ко-
муністичні, але якими комуністична партія ке-
рує...” Ч. 7
15. 2. “In Polish Goals. Systematic torture of untried
men.” Передрук ,статті з Manchester Guardian
21-го січня, 1963. Ч. 7
15. 2. „Дещо з нашого кута.” Обширний допис про
життя українців у Овкборн, Манітоба, на всіх його
відтинках. Ч. 7
15. 2. Ціна пшениці. Запит читача „Колись газети писа-
ли, що пшениця таніє, бо Росія домпує, а чому
сего року вона така тана, коли в Росії голод і во-
на купує? Тепер ціна повинна пійти до гори. —
Ціну лекше збити в долину, чим підняти до гори. —
Домповання пшениці Росією дуже богато причи-
нилося до збиття ціни пшениці, допровадило до
зубожіння цілого світа і зменшило попит на пше-
ници. Тепер богато людей голодують, бо не ма-
ють за що хліба купувати і тому попит на пше-
ници не збільшується. В Росії справді голод, але
нігде не чути, щоби Росія купувала пшеници, от-
же Росія не збільшує попиту на пшеници і тим са-
мим не помагає цінам пійти в гору.” Ч. 7
15. 2. Комунікат Товариства Учителів Українських Рід-
них Шкіл в Канаді за підписом М. Кумки. В ко-

мунікаті подано, що вислано квестіонар до рідних шкіл: „...в Канаді є поверх 50 шкіл, які існують при національних товариствах та парохіях... Ми збираємо відомості про стан і діяльність рідних шкіл в Канаді, аби доглянути, як школи тепер працюють... На підставі звітів можна буде доглянути де школи добре працюють, де удають, що працюють, а де зле працюють... Рідні Школи в Канаді повинні мати однакові читанки, одноцільний розклад годин, ту саму програму науки, добре підготованих учителів, учителі повинні одержувати відповідну платню за працю в школі, і т.д. Цілі десятки справ які тісно звязані з Рідною Школою... можемо полагоджувати не одинцем, лише спільними силами...”

Ч. 7

- 15. 2. „Засновано Товариство Народнього Мистецтва.” Вістка про організацію 12-го лютого в Вінніпегу нового українського жіночого товариства: „Товариство має дбати про плекання українських народніх вишивок і других ручних робіт...”; товариство очолила Марія Дима. Ч. 7
- 15. 2. Тайні інструкції на наступ на „живтоблакитників.” Цикль передовиць п. н. „Проект знищення України”, „На брехні та обмані” й „Поза границями можливості” висвітлюють акцію комуністів, щоб ослабити українські не-комуністичні організації в Канаді. Ч. 7
- 22. 2. Степан В. Невчас. Стаття про молодого лікаря; про його студії й працю в медичній ділянці й про відкриття його власної практики в Едмонтоні. Ч. 8
- 22. 2. „З Саскачеванських посвяточних міркувань.” Стаття „Н.Н.” про Саскатунське громадське життя того часу. Ч. 8
- 22. 2. Дані про В. Свистуна. На запит читача редакція відповідає: „...В. Свистун... походить.. з Га-

личини з села Сороцка, пов. Скалат. На Буковині справді був, бо скінчив там гімназію в Кіцмани... Він приїхав... вперед до Злучених Держав, а до-перва звідтам до Канади... непорозуміння між п. Свистуном і епископом Будкою вийшло не в справах релігійних, а ізза того, що еп. Будка жадав, аби підчинити йому Інститут ім. П. Могили."

Ч. 8

22. 2. „Відзначений за знання французької мови.” Вістка із світлиною українського студента, Евгена Лазара, що як ученик Каліджейт у Ошаві, Онт., одержав „одиноку нагороду за знамените знання французької мови...” Ч. 8
22. 2. Товариство Податковців північного Вінніпегу, Т. Я. Ястремський, секр., подає важливіші точки статута й завдання цього товариства. Ч. 8
1. 3. Про смерть артиста Миколи Садовського. Довша вістка про його смерть у Києві; м. ін., подано по-дробиці з його життя й діяльності, як артиста українського театру. Ч. 9
1. 3. „Що нам фармерам робити?” Стаття В. Б. Микитиюка про тяжкі економічні часи, що дошкульно відбилися на фармерстві; автор радить фармерам, на що вони повинні звернути увагу й в якому напрямі вони повинні повести акцію, щоб допомогти собі в цій ситуації. Ч. 9
1. 3. „Розсудіть та розважте” — полемічна стаття І. Киріяка проти діяльності й ідеології канадійських прихильників ОУН-УВО в Європі. Ч. 9—10
1. 3. „Реорганізація св. Николая Одобрена.” Вістка: „Комісія палати послів для справ банкових і торговельних одобрила 22 лютого реорганізацію Запомогового Товариства св. Миколая в Вінніпегу на актуаріяльній основі...” Ч. 9

1. 3. Відомості про Україну. Вістка про вечір музики в Квінс університеті в Кінгстоні; в концерті взяв участь Петро Венгер, студент університету четвертого року медицини; він відіграв на скрипці кілька українських композицій; при цій нагоді „Д-р Т. Гібсон, професор з медичного факультету, говорив про Україну, її теперішнє положення в Європі та про артистично обдарований український народ.” Ч. 9
8. 3. „Згорів Народний Дім в Овкборн, Ман.” Вістка про пожежу, що була 3 березня. Ч. 10
8. 3. В справі Українського Павільона на Світовій Виставці в Чікаго. Стаття Семена Демидчука п. н. „Ясна дорога до участі в виставі”, що подає подробиці з підготовчої акції Української Виставової Корпорації в цій справі. Ч. 10
8. 3. Протикомуnistичне віче в Саскатуні. Довша вістка про віче 26. 2. 1933 в залі Українського Народного Дому; на ньому промовляли Ю. Стечишин, С. В. Друль, О. Бендас і о. В. Кудрик; протестаційні резолюції прочитав Ів. Данильчук. Ч. 10
8. 3. „Процес проти Робітничого Запомогового Товариства.” Довша вістка про позов Івана Козловського проти комуністичної організації РЗТ. Ч. 10
15. 3. „Промова Посла Горецького в албертійськім соймі, дня 21 лютого, 1933.” Текст промови в українському перекладі; промова торкається багатьох проблем того часу, одна з них, це закон канадського горожанства; він дозволяє горожанство тільки тим, що уміють „читати та писати по англійськи;” посол Горецький вважає, що закон є несправедливий супроти старших поселенців, що через тяжкі умовини піонерського життя не мали можливості опанувати мову цього краю. Ч. 11

15. 3. Українці в Едмонтоні. На підставі федеральної статистики з 1931 р. в цьому місті було 79,197 мешканців, серед них 4,625 українців. Ч. 11
15. 3. Розчарування канадських комуністів життям під совєтами. Допис п. н. „Поїхали, побачили і пере-коналися” з Форт Вілліям, Онт., про місцевих громадян — родина Андрейчуків і Рогатинчук — що повернулися в Україну й розчаровані комуністичним режимом повернулися назад до Канади. Ч. 11
22. 3. Українці в Алберті. Вістка: „Домініяльне статистичне бюро оголосило... що в Алберті є 55,872 особі українського походження... На 832 душ населення в Мондер є 595 Українців.” Ч. 12
22. 3. Про життєве забезпечення. Довша стаття І. П. Світика п. н. „Під увагу тим, що асекуровані на життя.” Ч. 12
22. 3. Жирування комуністів на безробітті. Передовиця п. н. “‘Успіхи’ роботи комуністів” про використовування комуністами безробіття, як засобу для пропаганди большевицьких ідей серед робітництва й фармерів у Канаді, зокрема в таких місцевостях, як Попларфілд і Арборг, Ман. (На цю саму тему передовиці в дальших числах — О.В.). Ч. 12
22. 3. „Суд над 14 фармерами за розрухи в Арборг.” Довша вістка про розрухи й судову розправу, що закінчилася засудженням 12-ох „арборців” на кару в'язниці. Ч. 12
22. 3. „Союз Українців Самостійників і обєднання українського народу.” Текст промови Мир. Стечинська, голови СУС, на з'їздах у Саскатуні й в Едмонтоні в грудні 1932 р. Ч. 12
22. 3. „Як мали розстріляти Петлюру в Київі.” Стаття Н. Г. — передрук з „Діла”. Ч. 12

-
29. 3. „Звич пів міліона коштували депортації.” Вістка: „15,368 осіб депортовано з Канади до їх рідних країв в протягу двох і пів року... а депортациї коштували Канаду \$564,453. Так відповів 22 березня в палаті послів в Оттаві міністер іміграції, Дост. В. А. Гордон, на питання посла М. Лучковича з Вегревил... Публичний тягар послужив за причину депортациї в 9,446 случаях...” Ч. 13
29. 3. Чого вимагають від учителя. Слово М. Кумки на чайнім вечорі Товариства Учителів Українських Рідних Шкіл у Канаді, в якому він з'ясовує перевантаження учителя Рідної школи обов'язками не тільки педагогічного, але позапедагогічного характеру. Ч. 13
29. 3. Промова українського посла. Текст промови посла Петра Міськова в албертійському соймі 10. 3. 1933. Ч. 13—14
29. 3. Становище „У.Г.” у визвольній справі. У статті „Наші венеціянці”, на адресу Стрілецької Громади в Канаді, редакція з'ясовує своє становище: „...перед українським народом є ріжкі способи боротьби і ріжкими способами український народ мусить боротися. Де можна, там треба боротися збрую і треба приготовлятися до сеї боротьби, а не тільки говорити про ню. Але не можна спускатися тільки на оружну боротьбу. Треба боротися і на кождім іншім полі людського життя. Треба боротися і в політиці і в дипломатії, треба боротися пропагандою, треба боротися на культурнім полі й навіть на релігійнім полі. Во спуститися тільки на один рід боротьби, значить ризикувати тим, що як навіть в тій одній боротьбі виграємо, то у всякій іншій стратимо, і будемо дальнє стояти на місци, будемо дальнє опихати воду в ступі...” Ч. 13

29. 3. „Аліянти, Польща і Галичина”. Стаття Л. Цегельського передрук з філіадельфійської „Америки” з коментарем редакції „У.Г.” Ч. 13
29. 3. До ідейно-організаційної диференціації національного табору в Канаді. На запит читача, яка є різниця між Стрілецькою Громадою і Січчю, редакція відповідає: „...се зовсім дві окремі організації: Стрілецька Громада... має на ціли єднati ‘бувших членів української армії та її прихильників.’ Січ не робить собі претенсій до бувшої української армії, але кладе собі за ціль єднati українську молодь в на-пів військову організацію, яка мабуть малаб колись стати на допомогу в створенню української держави з бувшим гетьманом Скоропадським, як діяльним монархом.” Ч. 13
29. 3. Імігранти з Гавайських островів у Канаді? На запит читача редакція відповідає: „На Гавайських Островах можна найти Українців. Яких 40 літ тому було їх там кількасот душ, завезених підступом до роботи на плянтаціях цукрової тростини, замісьць до Бразилії. Більшість з них виїхала опісля до Каліфорнії, а навіть до Канади, але деякі лишилися, змішавшись з тамошнім родовитим населенням, Канаками.” Ч. 13
29. 3. „Пристосовання шкільного виховання до теперішніх вимог.” Текст промови Ф. Т. Гаврилюка на з’їзді в Саскатуні. Ч. 12—13
5. 4. „Протестаційне віче в Торонто.” „19 березня 1933 р. відбулося в Українськім Народнім Домі... протиболіщевицьке віче, скликане відділом Союзу Українців Самостійників при співучасти товариств: Український Народний Дім, Просвіта з міста і Просвіта з Вест Торонто. На віче прибуло поверх 450 осіб...;” предсідником віча був М. Кунікевич; промовляли: Т. Гуменюк, Г. Мазурик, М.

Хміль, І. Кучерепа й о. Д. Д. Лещишин; ухвалено відповідні резолюції. (Подав Д. А. Николяк, секр. віча).

Ч. 14

5. 4. Відозва Української Виставової Корпорації Світової Вистави в Чікаго до громадянства Канади й Америки за внесками на уділи на будову українського павільйону; за діловий комітет підписані Мир. Сімінович, голова, Стефанія Чижович, секретар.
- Ч. 14
5. 4. З промови проф. Г. Е. Сімпсона. Ексцерпції з промови на з'їзді в Саскатуні в грудні, 1932 р., в якій він з'ясував три способи будування держави: „Перший спосіб сила, другий дипломатія, а третій культурна праця... В Канаді Українці мають дуже добру нагоду розвинутись культурно... Справу загальної освіти треба вам посувати ріжними способами вперед, в домах, в пресі і в книжках. А попри все, треба бути постійно в контакті з своєю батьківщиною. Для сего культурного піднесення не треба шкодувати ні грошей, ні енергії, бо тільки в сей спосіб можна в сю пору прийти до реалізації своїх національних ідеалів.” Ч. 14
5. 4. До періодизації українського минулого в Канаді. Т. Томашевський, редактор едмонтонського „Фармерського Голосу” виступаючи на зборах відділу СУС 26. 2. 1933 у Едмонтоні подав таку спробу періодизації історії українського життя в Канаді: „Нашу канадійську іміграцію... треба поділити на довоєнну, себто таку, яка прибула до Канади до половини 1914 р. і таку, яка почала прибувати по війні, почавши від 1922 р. . .”; різниця між цими двома іміграціями в тому, що „передвоєнні імігранти приїздили до Канади переважно у тій цілі, щоби остати тут на все... повоєнна іміграція не думає... тут оставати на все вона думає при найближчій нагоді вертати до краю... Звідси

і головна причина непорозумінь між старшою і молодшою іміграцією. Стара думає більше про розвиток і піднесення цього краю, як своєї другої вітчини, а молодша про нічого більше не мріє, як тільки про Старий Край...” Ч. 14

12. 4. Олексій Бачинський. Вістка про його смерть 8. 3. 1933 в Торонті; родився „в селі Косові коло Чорткова в Галичині зараз перед скасованням панщини 1848 р... Весною 1898 р. приїхав до Канади і поселився на фармі в Етелберт... Року 1903 з появою незалежної Церкви перенісся до Вінніпегу і там при церкві та між студентами при Манітоба Каледж навчав співу... Послідних 34 роки прожив він при своїй донці й зятеві... пл. Бодругах... Похорон відправив прот. Павло Крат, що приїхав з Галичини на відвідини своєї родини...” Ч. 15
12. 4. „Великдень на селі.” Спомин-нарис А. Новака. Ч. 15
12. 4. „Шикаговська Вистава і українська пропаганда.” Стаття. Ч. 15
12. 4. Нова галузь аптеки. Вістка: „Відома фірма українських аптекарів Симчич і Залозецький, які уживають імени Empire Drug Store, набула кілька тижнів тому ще одну аптеку в Вінніпегу при Селкірк Ave. біля ул. Арлінгтон...” Ч. 15
12. 4. Нове підприємство! „На днях отвирає П. Заплацінський кушнірську робітню під назвою P. Zapp Fur Shop, 623 Selkirk Ave., у Вінніпегу... (він) через послідних кільканайцять літ працював в найбільших фабриках виробу кожухів як спеціаліст крою і вже се саме дає запоруку, що він своє ремесло знаменито знає...” Ч. 15
19. 4. Павліна Геник. Посмертна згадка: „В Вінніпегу померла 10 квітня... вдова по відомому... Кири-

лі Геникові іміграційному урядникові... доживши 72 роки. Пані Геник приїхала до Канади зі своїм чоловіком в 1896 році...” Ч. 16

19. 4. „Посол Лучкович в Квінс Університеті.” Про виступ з промовою 25 березня „на обіді товариства International Relations Club в Квінс Університеті в Кінгстон, Онт...”; тема промови Лучковича була “glimpses into the European situation”; наступного дня група професорів і студенти зійшлися ще раз з прелегентом, щоб передискутувати справу меншостей в Європі. Ч. 16
19. 4. Про П. Лазаровича в Празі. Довша вістка, передрук з „Нового Часу” про П. Лазаровича з Едмонтону й його виступи перед різними організаціями в Чехословаччині; крім цього він відвідав Господарську Академію у Подебрадах, де він відбув наради „щодо справи доцільнішої організації курсів Українського Технічного Господарського Інституту позаочного навчання для курсантів з Канади зокрема щодо українознавства.” Ч. 16
26. 4. Велике число населення на державній допомозі. Вістка: „Кошт удержання безробітних в цілій Канаді в місяці березні був \$8,000,000. А допомогою жило в тім місяці 1,429,000 осіб, 100,000 більше, чим в січні...” Ч. 17
26. 4. „Статистичні містерії.” Передовиця про сьомий перепис населення Канади з 1931 р.; на підставі офіційного „Bulletin XXII” з Оттави, подано, що „число Українців в Канаді піднеслося із 63,788 в 1921 р. до 225,113 в 1931 р...”; в передовицях п. н. „Кілько є Українців в Канаді” й „Що числа говорять” в дальших числах „У.Г.”, редакція твердить, що велике число несвідомих українців по-дали свою національність як Австрійці, Росіянини та Поляки й якби цих правильно зарахувати, то українців у Канаді в 1931 р. повинно бути 436,459;

редакція закінчує свої міркування так: „Наша річ є зробити Українців з тої маси людей, переважно національно несвідомих, аби в 1941 р. вони вже знали, хто вони, і аби статистичне бюро не видавало знов такого звідомлення, як тепер, а яке є документом ганьби і для статистичного бюра і для канадійських Українців.” Ч. 17—19

26. 4. „Української літературної мови мусимо вчитися, щоб знати.” Стаття Проф. І. Огієнка — передрук з Рідної Мови.” Ч. 17—18
26. 4. Про голод в Україні. Інтерв’ю представника Українського Бюра в Лондоні з Геретс Джованс (бувший секретар Ллойда Джорджа) про відносини на Україні на підставі його власних обсервацій і досвіду; знаючи російську мову й розуміючи українську, Джованс бував не тільки в містах, але й селах на Україні; в наступному числі подано, що він почав друкувати свої спостереження в часописі Daily Express у Лондоні. Ч. 17—18
26. 4. „Протестаційне віче на Вест Торонто.” Обширне звідомлення про віче Мих. Блаженка, воно відбулося в Торонті 2 квітня „як протиакція супроти тайної большевицької брошурки під назвою „Розгорнім ударний наступ на жовтоблакитників.” Ч. 17
26. 4. Конвенція українських учителів. Вістка про конвенцію в Вінніпегу в днях 19 і 20 квітня; до учасників конвенції промовляв посол Н. А. Григорчук на тему „Фінансовання шкіл в Манітобі;” до нової управи увійшли: Мих. Іванчук, голова, В. Волохатюк, заступ. голови, Г. Гаврилюк, секретарка, М. Корецька, касієрка; предсідником конвенції був Степан Кравчик. Ч. 17
3. 5. Про смерть і похорони двох сестер. Вістка про смерть Анни Мороз у Давфіні 11. 4. і її сестри

- Анастазії Камфоліо з Валлей Рівер, Ман., 13. 4.; обидві сестри родилися в Косові, Чортківського повіту, а до Канади приїхали з батьком ще дітьми, поселившись в цій околиці. Ч. 18
3. 5. Роля українських жінок. Дві статті на цю тему; одна Мих. Стечишина п. н. „Виховательки будучого покоління,” друга Ст. Бубнюк п. н. „Завдання української матері на еміграції.” Ч. 18
10. 5. „Українська кольонія в Манчестер.” Вістка: „В Манчестер (Англія) існує від 40 літ українська кольонія. Тепер числить вона всього 34 родин, або приблизно 150 осіб... Манчестерські Українці гуртуються біля Українського Клубу, якого головою є п. Й. Лісньовський... Клуб має тепер 116 членів, в тому мале число Литовців, Ірляндців та Англійців...” (Подало Українське Бюро в Лондоні). Ч. 19
17. 5. „Будинки на танці чи на народню роботу.” Стаття Ю. В. (Волошиновського?), що українці звузили поняття „народної роботи” до представень, концертів, забав, танців і Рідних шкіл; для провадження цієї „роботи” будується будинки там де треба їх там де не треба їх через це роблять великі довги; щоб оплатити довги заряджують всякі підприємства, щоб був з них зиск, а особливо танці: „А що наші товариства далі сходять на товариства до устроювання танців і забав, то їх до сього довела іхня дурійка за будинками, і віра що будинок має якусь містичну вартість для народної праці...”; в дальшому автор звертає увагу на такі духові вартості, як книжки й бібліотеки: „Українські бібліотеки такі біdnі, що аж сочром їх бібліотеками називати... Дальше, візьмім наші Рідні Школи, учителі іхні найлучше годні розповісти слізний стан тої бездольної інституції... А проте ми більше зацікавлені купою каміння чи цегли... ніж нашими дітьми...” Ч. 20

17. 5. З'їзд українських учителів у Вінніпегу. Обширний звіт секретарки Товариства Українських Учителів Канади, Галі Гаврилюк, про з'їзд, що відбувся 19 і 20 квітня; предсідником був С. Кравчук, учитель публичної школи в Бруклендс, Вінніпег.
- Ч. 20
17. 5. „Виступ 10 націй.” Допис В. Грицюка про імпрезу студентів учительського семінара в Вінніпегу „Нормал Скул”, в якій взяли участь представники десятьох етнічних груп; серед них українці дуже добре вив’язалися; дописувач закінчує свою статтю так: „Ми не повинні думати, що наші діти в Канаді є пропавші для Українців. Я вірю, що сих 30 українських учителів і учительок, котрі мають вийти сего року поміж свій український народ, не забудуть про свої обовязки супроти сего народу...”
- Ч. 20
24. 5. Українець відзначений. Вістка: „Найвище відзначення за успіх в науці, золотий медаль генерал-губернатора, призначив сего року Манітобський Університет молодому українському студентові Емілеві Луцькому... в Вінніпегу...”
- Ч. 21
24. 5. Українець градуант МекГіл. Вістка: „Між студентами, що дістали степені на університеті МекГіл в Монреалі, находимо імя п. Ф. С. Новосада з Роблін, Ман., що дістав степень магістра знання.”
- Ч. 21
24. 5. „Проти-Большевицьке Віче...” Вістка: Віче відбулося в українськім Народнім Домі в Мус Джью, Саск., промовці були А. Павлик і Ю. Стечишин з Саскатуну; предсідником був п. Василишин. Ч. 21
24. 5. Дані про Мир. Стечишина. На запит читача редакція подає деякі подробиці з життя редактора „У. Г.”, м. ін., ось що: він приїхав до Канади 1902 р.; свою подорож зі Старого Краю до Канади він описав і вона була надрукована в галицькім часо-

пісі „Руслан” в літі 1902 р.: „Слідуючого року зачав писати в американській ‘Свободі’... одно його оповідання було видане ‘Свободою’ окремою брошуркою...”; освіту здобував самотужки, бо життєві обставини не дали йому можливості на вищу формальну освіту; його кредо в цьому напрямі було: „Вік живи, вік учись.” Ч. 21

24. 5. „Гостина посла М. Лучковича в Т-ві Просвіта на Вест Торонто.” Обширний допис Вол. Сиротюка про виступ Лучковича в залі Товариства 21 квітня. Ч. 21
31. 5. Три градуанти університету в Саскатуні. Вістка: Василь Тріщук з Ст. Джуліен, Орест Стечишин з Йорктону й Вас. Вонітовий з Брокстон, Саск. — питомці Інститута ім. П. Могили, закінчили студії на Саскачеванському університеті й одержали ступні в інженерії. Ч. 22
31. 5. *Ukrainian Songs and Lyrics.* Переклад українських пісень О. Іваха; опубліковано п'ять пісень, що мають увійти в окремий збірник під повищою назвою. Ч. 22
31. 5. Українські градуанти Манітобського університету. Опубліковано знімки четырьох абсолювентів, що закінчили студії в різних факультетах і одержали ступні; Н. І. Мандзюк, LL.B. — право; В. Черевик, B.S.A. — агрономія; Мих. Ласько — електро-інженерія; Мих. Безкоровайний — фармацевтика; заходом Студентського Кружка Прометей в Вінніпегу відбулася вечеря-забава 30 квітня в залі Пікардіс у Вінніпегу в честь абсолювентів. Ч. 22
31. 5. „Українські Народні Доми, які вони є і які повинні бути.” Стаття Ігора Любенка — критична аналіза праці в Українських Народних Домах; про тих, що є дійсно культурно-соціальними осередками й провадять національну роботу серед

старих і молодих і про тих, що обминулися з першими завданнями товариства; в таких не тільки робота завмерла але непорядки й занедбання будинку розкладають товариство й його приміщення.

Ч. 22

31. 5. Світова вистава в Чікаго. Обширна вістка про відкриття „Вистави Століття Поступу” 27 травня: „Вистава... є одинадцятою міжнародньою виставою... Український Павільон отворено... при великім числі народу та загальній радості. Українські учасники походу в костюмах при церемонії отворення вистави викликували загальний подив.” Ч. 22
31. 5. Праця молодших українок. Річний звіт Ліги Українських Молодих Жінок у Вінніпегу, що було зорганізоване 6-го березня, 1932; товариство налічує 32 членки, а очолює його А. Лютак, товариство устроїло кілька імпрез під час року а ввесь дохід із них призначено на допомогу потребуючим; крім цього товариство повело кампанію за українськими книжками, які були подаровані Генеральному Шпиталеві з місті для користання українських пацієнтів. (Подала секретарка Зося Крет). Ч. 22
31. 5. „Українська пісня і танки перед англійською публікою.” Вістка: „24 травня Українці Саскатуну виступали з хором і танками перед поверх сімтисячною публікою зібраною на Виставовій Площі з нагоди ‘Домініон Дей...’; хор був під проводом Мороза, а танцюристи під проводом Д. Максимюка; до зібраної публіки промовляв прем'єр Саскачевану, д-р Дж. Т. М. Ендерсон. Ч. 22
31. 5. Іван Гнатишин — правником. Вістка: Після відбуття практики Гнатишина прийнято до товариства правників, як повноправного адвоката. Ч. 22

-
31. 5. Річний звіт Українського Студентського Кружка ім. А. Коцка в Едмонтоні. Обширний звіт діяльності товариства за підписами К. Навальковського, голови й Василя Мельника, писаря. Ч. 22
7. 6. Смерть Миколи Хвильового. Вістка: „. . . В Харкові номер Микола Хвильовий. Се один із головних представників української радянської літератури, один із найбільше творчих і оригінальних наших післявоєнних письменників, іто не вичерпав свого талану і міг дати ще один цінний твір. . .” Ч. 23
7. 6. „Спеціальні збори Брацтва св. Николая.” Звіт із зборів, що відбулися в Інституті Просвіти в Вінніпегу, 31 травня: „в цілі прочитання судово-го вироку з процесу члена В. Гогоші проти згаданого Брацтва. . .” (Подав О. Боянівський, секретар зборів). Ч. 23
7. 6. „Міжнародня жіноча конференція в Марселі.” Обширний репортаж-звіт Ганни Чикаленко, що з Міленою Рудницькою була учасницею конференції 18-22 березня в Марселі, Франція; на цей з'їзд „прибуло біля 60 делегаток від національних секцій. Нас, Українок, дякуючи канадійським Українкам, було двох. . .” Ч. 23
14. 6. По дорозі на Світову Виставу. Вістка: „Перший український громадянин Канади, що виїздила на виставу в Шікаго, вступив до редакції „Українського Голосу”, є п. П. Ковтун з Давфіну. Він переїзджав через Вінніпег 5 червня. . .” Ч. 24
14. 6. „Літна школа.” Стаття І. К. (І. Киріяка — О.В.) про літню школу Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні, передусім для учителів із заохотою, щоб учителі використали літні курси, щоб поглибити своє знання в ділянці українознавства. Ч. 24

14. 6. Іван Гуцуляк -- „Новий український або́львент Албертійською університету.” Стаття про градуанта, вихованець Інституту ім. М. Грушевського з приводу закінчення факультету філософії й одержання ступня Б. А. Ч. 24
14. 6. „Вісти від Української Виставової Корпорації” в Чікаго. Жмут вісток і повідомлень корпорації в зв’язку з українськими імпрезами на Світовій Виставі. Ч. 24
14. 6. „Конечність українських прінципалів у вищих школах.” Стаття Мих. Іванчука, голови Товариства Українських Учителів. Ч. 24
21. 6. „До школи, діти.” Стаття Мих. Кумки: „Публичні школи у Вінніпегу замкнули свої двері 15-го червня і відчинять їх знов аж 15-го вересня. Аби зменшити видатки на провадження шкіл, Шкільна Рада міста Вінніпегу постановила продовжити вакації сего року на один місяць... Українська дітвора не повинна прогайнувати сей час бездільно на вулиці... Учащаючи на науку по кілька годин що дня діти богато скористають за сих три місяці...” даліше автор подає аргументи про важливість опанування української мови в Канаді й закликає батьків, щоб глибше поцікавилися українськими школами в Канаді. Ч. 25
21. 6. „Федерація Кооперативної Держави (Cooperative Commonwealth Federation).” Стаття Т. Гуменюка про нову політичну організацію в Канаді, що була покликана до життя в м. серпні, 1932 р. Ч. 25
21. 6. Український концерт. „... 5 червня, 1933, українська громада в Вакав, Саск., під проводом о. І. Кусого... дала знаменитий концерт в міській галі на дохід місцевого шпиталю і для пропаганди української справи. При численній публіці, головно англійській, точки концерту випали гар-

но...”; головним бесідником був д-р Ю. Е. Драган з Саскатуну; м. ін. „він згадав кілька важких речей відносно горожанського співжиття Українців в Канаді. Він також підкреслив важність боротьби Українців за свою незалежність на рідній землі...” (Подав Ів. Данильчук). Ч. 25

21. 6. Зв’язки Союзу Українок Канади з канадійськими жіночими організаціями. Вістка: Про річний з’їзд Албертійської Жіночої Ради в Калгарі 29 травня в якому взяла участь Ганка Романчич, як представниця Союзу Українок Канади: „Згідно з ухвалою зізду Союзу Українок в Саскатуні та Едмонтоні панна Г. Романчич подала внесення про злуку з Албертійською Провінціяльною Жіночою Радою українських жіночих товариств в Алберті згуртованих в Союзі Українок Канади... Подібне старання зроблено від централі Союзу Українок Канади про вступ до Національної Жіночої Ради в Канаді.” Ч. 25
28. 6. „...Створено нову партію.” Вістка: „...22 червня повстала в Манітобі нова політична організація, коли на зізді в Брендоні постановлено заснувати Федеральне Ліберально-прогресивне Товариство Манітоби. Ціль нової організації є... привернути для населення Манітоби ринки на його продукти та привернути добробут, яким те населення давніше втішалося... Одним з віцепрезидентів вибрано посла Н. В. Бачинського з Фішер...”; до ширшої ради вибрано Г. Подольського з Вайти. Ч. 26
28. 6. Про приїзд Проф. Мірчука до Канади. Вістка: „Повідомляє... Г. В. Симпсон, професор історії на університеті в Саскатуні, що в жовтні мав би приїхати до Канади д-р Іван Мірчук... Пороблено заходи, щоби він міг виголосити відчiti на університетах західної Канади... Приготування до його поїздки є в руках проф. Симпсона.” Ч. 26

28. 6. „З українського життя в Гемилтон, Онт.” Довший допис про діяльність таких товариств: „22 відділ ‘Взаємної Помочі’, Т-ва ‘Просвіта’, Автокефальна православна церква св. Володимира, Союз Українок Канади ім. Олени Кисілевської, Клуб Українського Національного Танку, Союз Української Молоді Канади і Співацько-Драматичний Гурток, обєднавшись в одно ціле нерозривне тіло, вже від довшого часу спільно працюють для піднесення справи українського народу в Канаді, як для визволення цілої України...” Ч. 26
28. 6. „Канадійські Українці заінтересовані виставою.” Вістка: „Канадійські Українці є заінтересовані світовою виставою в Шікаго... 21 червня переїздив через Вінніпег і по дорозі вступав до редакції ‘Українського Голосу’ повний автомобіль наших громадян з Пайн Ривер, Ман., що хочуть конечно видіти кавалок України в Шікаго. Партия складається з пяти душ під проводом гром. Ант. Цюника.” Ч. 26
28. 6. „Чужі впливи на українську мову.” Стаття Проф. Івана Огієнка. Ч. 26
28. 6. „Українці в містах Канади.” Редакція опублікувала лісту міст Канади з числом 10,000 або більше мешканців і на підставі офіційних звітів перепису населення з 1931 р., подає кілько де українців. Ч. 26
5. 7. Мистець Мараз. Довший допис свящ. Д. Д. Лещинина про Романа Мараза, що закінчив студії в Академії Малярства в Торонті й одержав диплом маляра-художника. Ч. 27
5. 7. „Народня робота, якої ніхто не робить.” Довша стаття Ю. Волошиновського, в якій він гостро критикує дотеперішні методи громадської праці під знаком гопака, концертів і інших масових виявів. Ч. 27

-
12. 7. „Наскок поліції на канцелярію Робітничого Запомогового Товариства.” Довша вістка: „На варант генерального правника Манітоби, Дост. В. Дж. Мейджара, поліція зробила наскок на Український Робітничий Дім в Вінниці... 5 липня і забрала звідтам велике число книжок та рекордів Робітничого Запомогового Товариства... Урядовий контрольор... мотивується тим, що... Товариство, яке є заінкорпороване на основі законів Манітоби, провадить свій бізнес, нехтуючи ті закони...” Ч. 28
12. 7. Інформативна поїздка журналіста. Вістка за „Діллом” з 24 червня: „Сими днями перебував у Чернівцях основник Українських Бюр в Лондоні й Женеві п. Яків Макогін і його дружина... У їх товаристві був визначний англійський журналіст Телмен. Сей пише тепер книжку про селян і положення селянства... Гости обіхали й українські села в Румунії автом п. Я. Макогона...” Ч. 28
19. 7. Здвиг учнів державних шкіл. Допис Мих. Іванчука про спортивні змагання „Філд Дей” в містечку Вайта, в якому взяли участь учні дев'ятьох шкіл цього округа; учні цих шкіл і їхні учителі переважно українці, а саме: „Шевченко, де учителюють панна Кулачковська і пп. Рекрут і Подольський; Купченко, де учителюють пані Сенишин і панна Пробіжанска... Свобода, де учителює п. Іванчук; Королівка, де учителює п. Буряк; Арбака, де учителює п. Жаровський, Стренд, де учителює п. Борса, Франко, де учителює п. Білич, і Девон, де учителює п. Николайчук.” Ч. 29
19. 7. На тему українського правопису. Редакція широко відповідає читачеві на запит „Чому ‘Український Голос’ не приняв в цілості правил нової правописи?” вказуючи на його неунормованість. Ч. 29

19. 7. Ольга Верстюк — градуантка домашньої економії; вістка із знимкою з приводу закінчення студій на Манітобському університеті й одержання ступеня BSc. Ч. 29
19. 7. „...В дорозі до вимріяного раю.” Вістка: „Іван Сембай, колишній управлятель комуністичного інститута для студентів в Едмонтоні, арештований зважаючи на під час травневої нагінки і призначений до депортациї, діждався наконець того, про що мріяв... 16 липня посадили його з родиною в Галіфаксі на пароплав Пенленд, що має відвезти його до Росії...” Ч. 29
19. 7. „Відкриття нового церковного будинку. Вістка: „...16 липня відбулося отворення новозбудованої української православної церкви в Тіндал, Ман., та посвячення угольного каменя...” Ч. 29
26. 7. Відчit про Україну в Лондоні. Вістка: П. І. Лазарович промовляв 6-го липня в Королівському Інституті для Міжнародних Справ у Лондоні на тему „Українське питання з точки погляду українського Канадійця.” (Подало Українське Бюро в Лондоні). Ч. 30
26. 7. „Таємнича експлозія...” Вістка: „Таємнича експлозія великої сили... 17 липня зруйнувала будинок, котрий рентував відділ ТУРФДому на передмістю Торонта Йорк Тавншип. Будинок був порожній в часі експлозії...” Ч. 30
26. 7. „Яке відношення повинно бути громади супроти учителя.” Стаття І. М. Сторожука. Ч. 30—31
26. 7. Внутрішні справи Стрілецької Громади. Вістка: 15-го липня, Т. Саганський, В. Олійник і М. Кузів, бувши члени Громади, „виголосили відчiti про внутрішну господарку Стрілецької Громади та Об'єднання... в Українськім Народнім Домі в Мічем без жадної перешкоди, чи закиду зі сторони най-

більших прихильників УСГ та УНО. Поважне число людей, котрі були присутні, були немало здивовані, чуючи неймовірні речі, які діються внутрі голословних організацій активістів.” (Подав ІвД — Іван Данильчук). Ч. 30

26. 7. З’їзд СУНД в Алберті. Вістка: „15 і 16 липня відбувся в Едмонтоні З’їзд Союзу Українських Народних Домів в Алберті... До тепер чотирнайцять Народних Домів в Алберті вписалося до Союзу...” Ч. 30
26. 7. „Англійська преса про смерть Скрипника. Експерти з різних англо-мовних газет з приводу самогубства (7. VII.) „М. А. Скрипника, члена Центрального Виконавчого Комітету в Москві та комісаря шкільництва Радянської України.” (Подало Українське Бюро в Лондоні). Ч. 30
26. 7. „Нова партія відбула свою конвенцію.” Вістка: „Нова політична партія Канади з досить чудним іменем Федерації Кооперативної Держави, або Республіки, відбула в Ріджайні, Саск., свою першу конвенцію в днях 19 до 21 липня... На конвенції були професори університетів МекГіл і Торонто, були провідники церков, були посли до парламенту... На конвенції були зарепрезентовані усі провінції Канади... Отворив конвенцію гарячою промовою тимчасовий голова федерації робітничий посол Вудсворт з Вінніпегу, заповідаючи в Канаді канадійський тип соціалізму...”; конвенція вибрала „головою організації робітничого посла Вудсворта з Вінніпегу, був. методиського провідника...” Ч. 30
26. 7. Українські націоналісти љ Гітлер. На твердження читача: „Від приходу Гітлера до влади в Німеччині богато українських націоналістів звернули свої очі на Гітлера, як на спасителя України...” редакція відповідає: „Ми не належимо до тих, що

- мають якісь надії на Гітлера, як на спасителя України. Взагалі не маємо богато надій на нього і тому скорше можна підозрівати нас о ворожнечу, чим приязнь для нього...” Ч. 30
26. 7. „Джемборі -- З'їзд СУМК...” Обширний допис Івана Данильчука про здвиг Союзу Української Молоді в Вонді, Саск., 16-го липня, на якому було присутніх поверх 800 людей. Ч. 30
26. 7. „Артист — скрипак.” Вістка: „Василь Гресько, перший здобуток на полі музичного мистецтва з часів поселення Українців у Монреалі, який перейшов іспити на Лондонськім Музичнім Коледжу й одержав титул А.Л.К.М... надійний молодий скрипак побирає лекції у В. Войновича...” Ч. 30
26. 7. В справі продажі домів за податки. Вістка. Про збори Товариства Податковців Північного Вінніпегу в Читальні Просвіти 19-го липня в справі „ратування загрожених домів”; міські радні „Ферлей і Бері заспокоїли зібраних, що місто дійсно старається недопустити до продажі мешканських домів за задавнені податки... тих людей, що живуть тепер на реліфі. (Міська рада) старається спасті сі доми через свій ‘синкінг фонд’.” Ч. 30
26. 7. Виступили з членства організації УНО. Обширна заява в сімох точках трьох бувших членів Українського Національного Обєднання в Саскатуні: Василя Олійника, Петра Штокалка й Юліяна Квасницького; м. ін. подано, що „Ми були членами УНО... бо вірили, що такої організації потрібно і що вона, під добрим проводом зможе обєднати український народ в Канаді та дасть поміч українському народові в боротьбі з ріжними його ворогами. За цілий час нашої принадлежності до сеї організації, такої роботи на полі обєднання не робилося, а навпаки робилося над тим... щоби

другим українським організаціям шкодити... обмови і напади на другі заслужені організації і оди- ниці... настроювали одних членів української нації проти других і забирали тільки часу, що не оставалося ані часу ані місця для такої роботи, яку організація мала на ціли...” Ч. 30

2. 8. Відробляють податки. Вістка: „Сотки безробітних громадян Вінніпегу, які з причини безробіття не могли заплатити податків від своїх хат, будуть мати нагоду заплатити задавнений податок роботою при вставлюванню сюерів на ул. Джеферсон... Міський клерк дістав вже довгу лісту ап-лікантів за роботою. Між ними є й люде з білими ковнірцями, що ніколи в життю не мали в руках рискаля, а не лише прості робітники.” Ч. 31
2. 8. Відкрито новий державний парк. Вістка. 26 липня офіційно відкрито державний парк Райдінг Мавнейн у Манітобі: „Отворення парку відбува-лося в самім його осередку в купелевій оселі Ва-сагамінг, положеній на березі прегарного Чистого Озера...”; предсідником церемонії був посол Бав-мен з Давфіну, а умурowanій напис парку відсло-нив лейтенант-говернор Манітоби МекГрегор; на відкриття прибуло між 15 а 20 тисяч людей. Ч. 31
2. 8. „Зазив до всеукраїнського зїзду.” Стаття Севери-на Перецького, що з нагоди Світової Вистави в Чікаго українці повинні відбути „всеукраїнський зїзд” під час українського тижня там же. Ч. 31
2. 8. В справі голоду в Україні. Відозва „Союзу Українських Журналістів і Письменників за кордоном” (Прага), щоб українці протестували „перед ці-лим світом проти свідомого, систематичного вини-щування українського народу російською буль-шевицькою окупаційною владою.” Ч. 31
2. 8. „Авраменко уряджує Український День.” Вістка. „В порозумінні з Українською Виставовою Кор-

порацією в Шікаго . . . Василь Авраменко перебрав на себе урядження Українського Дня . . . 19 серпня . . .” Ч. 31

2. 8. „Звіт з другого з’їзду Українських Народних Домів в Алберті.” Обширний звіт за підписами секретарів: Мих. Білака й Н. В. Гавінчука. Ч. 31
2. 8. „І. Киріяк в Саскатуні.” Вістка: „Недавно загостив до Саскатуну п. І. Киріяк, широко відомий громадянин — учитель з Алберти, по дорозі на Світову Виставу в Шікаго . . . в Саскатуні він дав дуже інтересний відчit членам відділу СУС на тему: ‘Проблеми організаційного життя’, де між іншим зробив огляд обставин в Алберті . . .” Ч. 31
2. 8. 50-ліття Мир. Стечишина. Обширна вістка про „несподіванку” в честь редактора „У.Г.”, Мир. Стечишина 24 липня — роковини його народження, що відбулося в домі адвоката Яр. Арсенича; з цієї нагоди промовляли о. С. В. Савчук, Яр. Арсенич і В. Батицький; останній „зложив Ювіято-ви побажання від трох установ, а саме: від робітників ‘Українського Голосу’ . . . від відділів СУС — як голові, і від членів ‘Взаїмної Помочі’ — як її президентові.” Ч. 31
9. 8. Канадійска пшениця незрівнана в світі.” Вістка: „Канадійська пшениця є незрівнана в світі і світова збіжева вистава та конференція, що скінчилася 4 серпня в Ріджайні, послужили на се доказом. Із 100 тисяч доларів нагород за найкращі окази збіжжя фармері Канади взяли \$64,873 . . .” Ч. 32
9. 8. Курс українознавства. Вістка: „Дня 3 серпня скінчився 5-тижневий учительський курс українознавства, який відбувався в Інституті ‘Просвіти’ у Вінніпегу. Виклади відбувалися що дня від 9-ої год. до полудня. Вчили: . . . проф. В. Біберович — гра-

---

матику, п. Д. Будка — історію України, п. О. Івах
-- літературу й методу навчання українських предметів і о. П. Маєвський — музику й спів. Було
16 учителів-курсантів...” Ч. 32

9. 8. Відкриття Читальні. Допис гр. Пилявського:
„День 16-го липня с. р. був великим торжеством
для української громади міста Портедж ля Прейрі,
бо в тому дні заложено угольний камінь і отво-
рено для громадського ужитку новий дім Това-
риства ім. Тараса Шевченка...” Ч. 32
9. 8. „Привітання від Загальних Зборів Матірного То-
вариства ‘Союз Українок’ що відбулися дня 8 і 9
травня, 1933, у Львові, сестрам — українкам Ка-
нади й Америки.” Текст заяви, що починається
так: „Українське організоване жіноцтво Галиць-
кої Землі, зібране на Загальних Зборах... в чис-
лі 200 делегаток від філій та кружків С. У. витає
найширіше дорогі заморські Сестри, обєднані в
жіночих організаціях. Разом із сим організоване
галицьке жіноцтво складає заморським Сестрам, а
передусім Союзові Українок Канади — гарячу
подяку за теперішню матеріальну піддержку для
нашої організації, зокрема на фонд делегаток, за-
вдяки чому мали ми змогу піддержувати звязки
з міжнародними організаціями та пропагувати на-
шу справу закордоном...” підписані: Мілена Руд-
ницька, голова С. У., Олена Шепарович, Надя Ма-
карушка і Марія Мудрикова. Ч. 32
16. 8. „Найбільша трагедія в історії України.” Довша
вістка: „Найбільшою трагедією в історії України
називає те, що тепер там діється, д-р Евальд
Аменде, генеральний секретар Конгресу Европей-
ських Народностей. Міліони людей згинуло там
з голоду в протягу кількох послідних місяців, зги-
нули в краю, що був колись шпихліром Європи...”
Ч. 33

16. 8. „Організації фашістів творяться вже й в Канаді.” Довша вістка про кілька нових організацій в Канаді з виразним „націоналістичним” обличчям: „... одна з таких організацій повстала таки в Вінніпегу... У ясно написаній брошурці в англійській мові п. з. ‘Націоналізм в Канаді проти комунізму’ нова партія подає до відома свої погляди і ціли...” Ч. 33
16. 8. „Відкритий лист б. посла Волинця. Публікуючи зміст цього листа, редакція подає таку замітку: „З нагоди самогубства Скрипника видав бувший посол партії Сельроб Єдність — Степан Волинець отвертий лист до українських робітників та селян. В тому то листі його автор яскраво змальовує колоніальну політику Москви в відношенні до України, зриває звязки з своїм дотеперішнім політичним табором і вказує українському робітникові та селянинові та взагалі всім Українцям, що їм не по дорозі з большевизмом.” Ч. 33
16. 8. Закриття філії Українського Інституту ім. П. Могили в Вінніпегу. Заява дирекції вінніпезької філії Інституту за підписами президента Я. В. Арсенича й ректора В. Буряника про закриття Інституту, подаючи причини, що завважили в цьому рішенні (переважно економічного характеру). Ч. 33
16. 8. В справі самотних безробітних. Вістка: „Комісія самотних безробітних оголосила: 8 серпня, що всі здорові самотні безробітні, які перебувають на реліфі три місяці і не приймають роботи на фармах, мусять йти до кемпів на три місяці. Там будуть діставати харч, мешкання й одіння і по п'ять доларів місячно... В теперішню пору робить в ріжких кемпах в Манітобі около 1,200 безробітних. Отворених є 8 кемпів.” Ч. 33
16. 8. Платня робітників за податки. Вістка: Безробітні, що будуть працювати при міських роботах, щоб

тим відробити залеглий податок на їхніх мешканських домах, будуть одержувати за цю працю 38.3 центи на годину.

Ч. 33

16. 8. Геня Загарія з дому Слободян. Про її смерть 6-го серпня в Вінніпегу на 33-тім році життя: „Покійна родилася в селі Звіняч, повіт Заліщики; до Канади прибула з батьками 1906 р.;” залишила батьків, чоловіка Олександра і девятеро дітей. Ч. 33
23. 8. „До питання провідництва.” Цикль статей Мих. Стечишина. Ч. 34
23. 8. „П. Лазарович вернув з Європи.” Вістка: „П. Лазарович... вернув минувшого тижня з Європи, де перебував один рік на студіях та подорожованню по українських землях... він оглянув ріжні українські інституції у Львові, бував у ріжніх селах... репрезентував канадських Українців при відкриттю памятника на гробі Івана Франка...” Ч. 34
23. 8. „До школи!” Стаття П. Василишина з заохотою молодих людей, щоб здобували освіту, а рівночасно дістали українське виховання; в цьому можуть допомогти студентам українські виховавчі інститути. Ч. 34
23. 8. Петро Угринюк. Обширна вістка про його життя й смерть у Вінніпегу 25 липня; він народився 29 грудня, 1865 р. в селі Дзвиняч, пов. Заліщики; до Канади приїхав 1904 р., був учителем музики. Ч. 34
30. 8. „Величавий концерт-відчit Т-ва ‘Запорожська Січ’ в Монреалі.” Обширна стаття про імпрезу, що відбулася в залі Української Греко-православної Церкви в Монреалі 13-го серпня в честь П. І. Лазаровича, „який повертаючись з Європи, завітав до Монреалу;” в статті подано в подрібно точки концерту й зміст промови прелегента, який напочатку своєї промови заявив, що „Ціль моєї

поїздки зовсім не була політичною, а лише — академічною”; промовець високо оцінив українських вчених — діячів культури й високі українські учбові установи в Чехословаччині, як „Педагогічний Інститут”, „Український Університет,” Сельсько-Господарську Академію.” Ч. 35

30. 8. „Без України нема економічної відбудови Європи.” Текст листа Ол. Шульгина — представника „емігранського уряду УНР”, що його він вислав прем'єрові МекДаналдові в Лондоні разом із меморандумом п. н. „Економічна кріза в Радянському Союзі і справа господарської направи на Україні.” Ч. 35
30. 8. „Чверть століття життя і праці для Канади.” Спомини Мих. Кумки, що починаються так: „В місяці серпні сего 1933 року минає якраз 25 літ, як я, підписаний, покинув Рідну Землю і приїхав до Канади... Нині треба зробити бодай короткий перегляд, подати звіт з усєї праці, яку я зробив за тих 25 літ для добра і розвою нашої домінії Канади...” Ч. 35-36
30. 8. „Український тиждень в Шікаго.” Довша вістка з подroбицями програми, що відбулася під час Світової Вистави там же. Ч. 35
30. 8. „Вакаційне закінчення ‘Рідної Школи’ в Соборі.” Довша вістка про концерт учеників української літньої школи й працальний вечерок у честь учителя Ю. Волошиновського: „... Волошиновський був учителем ‘Рідної Школи’ при Соборі майже від її засновання, працював щиро, чим здобув собі велику симпатію так серед своїх учеників, як і всіх родичів...” Ч. 35
30. 8. „Канадійські українці вертають з Вистави.” Вістка: „День за днем минувшого тижня переїздили через Вінніпег українсько-канадійські громадянє,

що їздили на світову виставу в Шікаго. Між тими, що вступили до редакції 'Українського Голосу', були пп. Д. С. Фербей з Едмонтону, Іван Семенюк з Редвей, Алта., учителі з Алберти Шепелюк і Киріяк, з Саскачевану п. А. Павлик та з Манітоби д-р М. Потоцький з Давфину і панство Ситники з Зоря, Ман. . ."

Ч. 35

30. 8. „Чому я є членом С.У.С.” Довша стаття Мих. Тимчука, що висвітлює початки українських поселенців у Канаді. Ч. 35
6. 9. „Фашізм і Українці.” Передовиця з приводу того, що, „є незрозуміла любов до фашізму, яка проявилася в деяких українських кругах після перемоги Гітлера в Німеччині...”; дальнє йде мова про ідеологію німецького національного соціалізму й італійського фашізму й до чого вони прямують. Ч. 36
6. 9. „Домініяльний чартер Т-ва Св. Николая...” Вістка: „Рішенням домініяльного асекураційного департаменту чартер Українського Допомогового Товариства св. Николая в Канаді, який ухвалений був парляментом Канади в травні 1930 року, виходить в силу з днем 26 серпня с. р. Від сего дня се товариство може провадити асекураційну діяльність по цілій Канаді...” Ч. 36
6. 9. Про громадське життя в Тюлоні, Ман. Довший допис В. Горобця з приводу відновлення „Товариства імені І. Франка”, що „було зорганізоване ще в 1918 році і 1921 року тюлонські Українці збудували свою власну хату, себто Український Народний Дім...”; дальнє подано про розвиток товариства й його працю; через пізніші внутрішні інтриги й релігійну боротьбу комуністи захопили провід; остаточно „тюлонські Українці кинули релігійні спори і... злучились в оден український національний фронт...” Ч. 36

6. 9. Молоко десять центів. Вістка: „Рада публичної обслуги видала 1 вересня розпорядок, назначуючи підвищення ціни молока в Вінніпегу з днем 5 вересня... Ціна консументам має бути 10 центів за кварту, доручену до дому...” Ч. 36
13. 9. „Жінка з України оповідає про голод і людоїдство.” Вістка про інтерв'ю з новою імігранткою, що приїхала з України Першомайської округи недалеко Одеси; в дорозі до чоловіка Івана Жука в Консорт, Алберта, вона спинилася на кілька днів у Вінніпегу, де м. ін., відвідала редакцію „У.Г.”; крім інтерв'ю з новоприбулою, появилася передовиця п. н. „Голод на Україні.” Ч. 37
13. 9. „Мінімальна жіноча платня \$11 на тиждень.” „Рада мінімальної платні в Манітобі видала нові правила відносно жіночої праці. Час жіночої праці скорочено з 48 на 44 годині на тиждень. Зі скороченням годин прийшло й зменшення мінімальної платні до 11 долярів на тиждень для досвідчених робітниць... для недосвідчених робітниць має бути 8 долярів на тиждень.. .” Ч. 37
13. 9. „Нова книжка про східну Європу й про Українців.” Вістка: „Накладом видавництва Грейсон (Лондон) появилася цікава книжка, якої автором є знаний журналіст Еміль Ленгел. Назва її ‘В горшку кипить....’” Ч. 37
13. 9. „Джемборі СУМК.” Довший допис В. Т. Склеповича про з'їзд Союзу Української Молоді Канади 4-го серпня в Ешвил, Ман., під проводом організатора Г. Тижука. Ч. 37
13. 9. Орест Стечишин. Допис зі знимкою про його ступдії на Саскачеванськім університеті з нагоди одержання ступеня „Бакалавра Науки з відзначенням та почестями за хімію...” (Подав Мих. Ягольницький). Ч. 37

-
13. 9. „Жіночий Світ.” Вістка: „Новий український журнал зачав виходити в Пітсбургу, Па., в Злучених Державах, місячник призначений для жінок. Називається він ‘Жіночий Світ’ і представляє себе органом Союза Українок Америки... Редакторкою журнала є панна Марія Е. Бек...” Ч. 37
20. 9. „Вінніпегські Українці протестують проти творців голоду.” Обширна вістка про віче, що відбулося 17 вересня: „Головним промовцем на вічу був п. В. Свистун. У довгій, двогодинній промові він представив відносини на Україні... і вияснив ціли, які совітський уряд бажає осiąгнути плянованим виголоджуванням українського населення... промовляли також п. Я. В. Арсенич і радний Т. Д. Ферлей...”; ухвалено ряд резолюцій. Ч. 38
20. 9. „Протестуйте проти творців голоду на Україні.” Заклик екзекутиви Союзу Українців Самостійників до „Усіх українців в Канаді до протестів проти уряду Совітської Росії, який старається голodom виморювати населення України...” Ч. 38
20. 9. „Пригода на морі.” Спомин Мих. Кумки — пригоди на пароплаві в переїзді з Європи до Канади 1908 року. Ч. 38
20. 9. Інститут позаочного навчання. Обширна стаття П. І. Лазаровича про Український Технічно-Госп. Інститут у Подебрадах у Чехословаччині із закликом до українських учителів і студентів у Канаді й Америці, щоб вписувалися на курс й тим збагатили „зміст своєго духового життя скарбами рідної культури...” Ч. 38
20. 9. „Мої вражіння з шікаговської вистави.” Стаття Мирона Сурмача з Нью Йорку про Світову Виставу в Чікаго. Ч. 38
27. 9. Українка в Публічній бібліотеці міста Торонто. Довша стаття свящ. Д. Д. Лещишина про брак

відповідної літератури в канадійських публічних бібліотеках: „...нас вже знають чужинці з мистецького боку, та сього ще замало. Нашими співами, танцями та доривочними дописами чи інформаціями ми можемо найвище здобути для себе часову симпатію. Грунтову оцінку вартості нашого народу може чужинець засвоїти собі знанням нашої літератури...”; дальнє автор подає список книжок українською мовою, як також англійською, що находяться в Публічній бібліотеці міста Торонта.

Ч. 39

27. 9. „Курси українознавства”. Проголошення Інститутів ім. П. Могили в Саскатуні й М. Грушевського в Едмонтоні, що обі ці інституції є представниками курсів українознавства Української Господарської Академії в Подебрадах, Чехословаччина; заклик до студентів, щоб вписувалися на курси за посередництвом цих інституцій. Ч. 39
27. 9. „Український професіоналіст поміж своїми.” Відчит Т. Гуменюка, виголошений на з’їзді Українських Професіоналістів у Чікаго, 18 серпня, 1933. Ч. 39
4. 10. Окружний з’їзд у Гефорд, Саск. Довше звідомлення про з’їзд, що відбувся 24-го вересня заходами Союзу Українців Самостійників у спільні із союзними організаціями; на ньому промовляли: Мир. Стечишин з Вінніпегу; В. Буряник з Саскатуну, П. І. Лазарович з Едмонтону; на з’їзді ухвалено ряд резолюцій м. ін. у справі голоду на Україні. Ч. 40
4. 10. „Потрібно Рідної Школи.” Допис Василя Лаки про обставини в Калгарі, Алберта: „...є в нас богато груп і є два доми, що називають себе українськими, але щож з сего. Один з тих домів хоче завести гетьманство, а другий червону диктатуру, а треті збоку політикують. Праця наших

громадян в Келгарі зводиться до того, що за кілька років оті domi стануть порожніми. Бо хто возьме в них провід, коли молодь уся занглійщена?...”; дописувач закінчує апелем, щоб батьки поцікавилися українським вихованням своїх дітей: „Рідна школа є перша потреба нашого життя... менше політикуйте, а більше школи пильнуйте. Менше сваріться, а більше купи держіться... Тоді певно буде в нас школа з відповідним учителем і краще в нас вийде народня праця...” Ч. 40

4. 10. З громадського життя в Саскатуні, Саск. Відчити в Українськім Народнім Домі: С. В. Друль, студент прав, дав відчит 24-го вересня на тему „Продукція Пшениці як Світова Економічна Проблема”; 28 вересня, голова Союзу Українців Самостійників Мир. Стечишин, дав відчит на тему „Фашізм”; крім цього Стечишин дав виклад студентам Інституту ім. П. Могили про „редагування, друковання і адміністрація часопису.” Ч. 40
4. 10. „Думки з нагоди Свята Книжки.” Стаття С. Стечишин. Ч. 40
11. 10. „Українці подарували вагон городини.” Вістка: „Українці з околиці Мавітен Ровд в Манітобі подарували повний вагон городини та бараболь на добродійну ціль. Той вагон... буде доставлений в ті околиці полуднево-західної частини Манітоби, які були навіщенні посухою цього року.” Ч. 41
11. 10. „Сто таборів для безробітних в Канаді.” Вістка: „З Оттави повідомляють, що під сей час канадський уряд має сто таборів для безробітних в Канаді. Ті табори мають приміщення на 18 і пів тисяч — а знаходиться в них тепер тільки 11 тисяч і 400. Решта бувших безробітних повіїздили на жнива та до молочення.” Ч. 41
11. 10. „В котрих справах повинні Українці свої сили лучити, а в котрих справах можуть їх ділити.” „Те-

ма відчitu Т. Гуменюка 10-го вересня в залі Украйнського Народного Дому в Торонті; ось кілька його думок: „Коли нас хтось спитає, кілько нас є, то нам аж встидно відповідати, що нас так багато міліонів є а не маємо своєї держави, тому, що не вміли лучити наші сили там де ми не повинні були їх ділити... С.У.С. відріжняє спосіб боротьби з ворогом, а з противником... До воєнна іміграція в Канаді зробила все, що в її силах можна було зробити. Вона піддержувала і далі піддержує матеріально і морально Старий Край... однак не занедбує й того, що тут треба піддержати наші інституції, пресу і так далі, щоби отсі здобути не пропали і для грядучого покоління... Тепер маємо повоєнну іміграцію, яка має відмінний погляд і яка творить так зване ‘Обєднання’... Вони казали, що нам тут нічого не треба в Канаді, тільки всі сили звертати на Старий Край, але ми бачимо, що вони то саме роблять, що С.У.С. Мають ‘Новий Шлях’, будують domi, купують площі... Ми С.У.С. уважаємо, що се все є нічо іншого як дупліковання того, що С.У.С. давно робить. Коли б сі, що сьогодня творять ‘УНО’, мали добру волю... то вони малиб місце в тих організаціях, які вже існують, а не розбивали б сили тоді, коли нам сил як найбільше потрібно...” Ч. 41

11. 10. Про голод на Україні. Дві статті: Передовиця п. н. „Сміх Хама”; „Чому на Україні голод” — О. Іваха. Ч. 41

11. 10. „Листи з голодної України.” Поміщено кілька листів з такою заміткою редакції: „Для зображення голоду, який панує тепер на Україні, подаємо кілька листів, надісланих нам читачами, що дістали їх від своїх рідних на Україні.” Ч. 41

11. 10. „Смерть ученого фільользога.” Вістка: „...у Чернівцях помер д-р Євген Козак, вислужений професор...”

- сор церковно-словянської мови на теольгічному факультеті черновецького університету в 76 році життя.” Ч. 41
11. 10. „Над могилою Миколи Хвильового.” Стаття О. Іваха. Ч. 41
18. 10. Василь Тріщук. Знимка й допис про нього з нагоди закінчення студій на Саскачеванському університеті й одержавши ступінь Бакаліяра Інженерії (В.Е.). Ч. 42
18. 10. „Стрільці — а їх провідники.” Критична стаття В. К. іхньої праці в Канаді. Ч. 42
25. 10. „Віче в Торонто проти большевицького режіму й голоду на Україні.” Обширний допис за підпісами М. Гужди, предсідника віча й В. Григоряка, секретаря, про віче, що відбулося 1-го жовтня в Українськім Народнім Домі заходами відділу СУС. Ч. 43
25. 10. „Нова кріпость вінніпегських українців.” Стаття Георгія Піллубного, що висвітлює минувшину й теперішність Української Греко - Православної Церкви Св. Михаїла при Дізраелі ул. в Вінніпегу. Ч. 43
25. 10. „Помічення з громадського життя.” Статті про „Стрільців” у Канаді. Ч. 43—45
25. 10. „Наша часописна мова.” Стаття проф. Івана Огієнка. Ч. 43
1. 11. „Ферлей і Пані Дима знову кандидують.” Вістка: „...23 жовтня на конвенції в Інституті Просвіта алдермана Ферлея знову номіновано на кандидата... На тій самій конвенції також знову номіновано на кандидатку шкільного тростіка з варди третьої паню Диму...” Ч. 44
1. 11. „Капусту арештовано в Саскачевані.” „УРВісти доносять, що кінна поліція арештувала 22 жовтня

Івана Капусту, організатора Ліги Фармерської Єдності, і Френка Джонса, організатора молоді, коли вони перекрадалися тягаровим потягом з Канори до Саскатуну... Капуста був одним з тих, що були суджені за розрухи в Арборг минувшої осені і суд зобовязав їх сидіти тихо два роки.”

Ч. 44

1. 11. Ілля Гоцман. Посмертна згадка: Приїхав до Канади 1907 р. із села Ширівці вижні, повіт Чернівці на Буковині; фармерував у Сучаві, Алберта, де і помер 17 вересня. Ч. 44
1. 11. Галина Гуждова. Посмертна згадка: „... дружина Михайла, з дому Волянських, уроджена в Заліщиках на Західній Україні... 1898 р. До Канади прибула в червні 1913 р.” Була активною членкою Українського Народного Дому в Торонті; померла 27 серпня. Ч. 44
1. 11. „Видержали іспит.” Передовиця про доповняючі вибори на посла до федерального парламенту в окрузі Мекензі в Саскачевані, де м. ін. кандидували представники соціялістичної партії Ci-Ci-Еф і комуністичної партії: „Отже 23 жовтня не що іншого було в окрузі Мекензі, як те, що Українці переходили іспит. Коли не ціла Канада, то будай Західна Канада приглядалася цікаво, чи Українці покажуться комуністами та соціялістами... Результат виборів показав, що рахунки на радикалізм Українців завели... Округ Мекензі вибрав ліберального кандидата... Українці в окрузі Мекензі видержали іспит, вони в великий мірі відвернули від українського народу підозріння, що сей нарід є за всім, що має на ціли перевернути Канаду. Наши ‘приятелі’, (вінніпезькі часописи ‘Трібюн’ і ‘Фрі Прес’, як також інші — О. В.) котрі очідали ще одного доказу, що Українці є небезпечні для Канади, мусять мовчати.” Ч. 44

-
1. 11. Відношення СУС до політики ОУН. Редакційна стаття „З маслом на голові не виходи на сонце” кидає більше світла на розходження між СУС і ОУН відносно тактики й способу боротьби на Рідних Землях. Ч. 44
1. 11. „Діяльний учитель провідник.” Стаття про Степана Кравчика, президента Учительської Конвенції з Інспекторської Дивізії ч. 20; подано подробиці про його життя й діяльність; він почав учительську кар’єру в Сифтоні, пізніше в Сейнт Норберт, а нарешті в Бруклендс на передмістю Вінніпегу: „Коли мав 21 рік, місточко Бруклендс вибрало його за свого радника, наймолодшого в Канаді. В той сам час він кидається в народно-просвітну роботу, ходить до українських товариств і бере активну участь в них. Богато часу присвячує на Товариство Українських Учителів Канади і цього року головно за його старання се товариство знова відновило свою діяльність... Беручи дуже діяльну участь у всяких шкільних справах, дістає цього року подвійну нагороду за свою працю. Перш усего, вибирає його Конвенція Учителів з Інспекторату п. Гордона за свого президента... Друга нагорода... став принципалом 15-кімнатової школи в Бруклендс, чи не найбільшої державної школи, над котрою який Українець в Манітобі має владу...” (Подав В.М.В. — Волохатюк — О. В.). Ч. 44
1. 11. „Свято отворення салі ім. Ю. Федьковича.” Вістка: „...29 жовтня відбулося величаве свято отворення салі ім. Ю. Федьковича при Українській Греко-Православній Церкві св. Михаїла на Дізраелі вулиці у Вінніпегу...” Ч. 44
8. 11. „Спільне Листопадове Свято у Вінніпегу.” Про відзначення „листопадові дні” спільними силами всіх організацій (крім комуністичних) у Вінніпегу 5-го листопада; концерт відкрив Д. Будка; голов-

ний доповідач був Мир. Стечишин, а кінцеве слово мав К. Андрусишин; концерт відбувся в залі Інститута „Просвіта”; дописувач закінчив статю таким спостереженням: „Без сумніву, всі присутні на концерті винесли як найкращі вражіння. Кождий мав нагоду побачити, що сили українські ростуть. Одно можна завважити, що виглядало на дивне, що концерт відбувався в католицькій салі, і на нім були присутні українські православні священники, та ще й з хорами, а католицьких священиків хоч би на лік не можна було побачити.” (Подав ВБ — В. Батицький — О.В.). Ч. 45

8. 11. „Думки Гітлера.” Передовиця на підставі його книжки „Моя Боротьба” (Mein Kampf). Ч. 45
8. 11. Заряд студентського кружка „Прометей.” На зборах 29 жовтня в Вінніпегу вибрано нову управу кружка „Прометей”: В. Ф. Бачинський, голова, М. Закус, заступниця голови, М. Максимюк, секр., О. Ласько, заступ. секр., О. Мех, касієр. Ч. 45
15. 11. „Всеукраїнський конгрес.” Передовиця про Всеукраїнський Конгрес про що багато пишеться в львівському щоденнику „Ділі”. Ч. 46
15. 11. Дмитро Чернецький. Вістка про його смерть і похорон 10 жовтня в Прелейт, Саск., на 53 році життя; до Канади приїхав 1905 р. Ч. 46
22. 11. „До виборців третьої варди міста Вінніпегу.” Стаття-апель за підписами всіх українських церковних громад, світських організацій і деяких торговельно-економічних установ міста Вінніпегу, щоб українці в надходящих міських виборах голосували на кандидатів Т. Д. Ферлея і Марію Диму. Ч. 47
22. 11. „Трошкі про себе і від себе.” Стаття Мир. Стечишина про такі справи: його зустріч з Ол. Лу-

говим у Саскатуні й стаття останнього в „Новому Шляху” на адресу СУС; відповідь на статтю П. Штепи також у „Новому Шляху.” Ч. 47

22. 11. „З'їзд СУМК в Стрий Алта.” Довший допис про з'їзд Союзу Української Молоді в Канаді під проводом організатора молоді Яворського; на з'їзді виступали з промовами І. Дікур, Д. Прокопюк, Шепелюк, свящ. Майба, І. Кириак. (Подав І. Кириак, секр. з'їзу). Ч. 47
22. 11. Нова адвокатська канцелярія. Вістка: „...П. І. Лазарович, бувший ректор Інституту ім. М. Грушевського... отворив... адвокатську канцелярію в Едмонтоні... Канцелярію буде провадити самостійно, але буде працювати в тісному порозумінню та кооперації з відомим спеціалістом в кримінальних справах П. Г. Тампсоном...” Ч. 47
22. 11. „Де учителюють Українці.” Стаття М. Іванчука з поданням прізвищ учителів і назви державних шкіл, де учителюють українці. Ч. 47
29. 11. „Слова і діла.” Обширний допис Гр. Тижука про українсько-громадську дійсність у Канаді, так, як він це бачить, особливо в західній Канаді, де він, як організатор Союзу Української Молоді Канади, мав можливість відвідати найбільше околиць. Ч. 48
29. 11. „Молодий Українець показався героєм.” Вістка: „Сотки горожан Вінніпегу і представники міського уряду та ріжких публичних інституцій та організацій були зібралися в суботу 25 листопада в церкві св. Миколая в Вінніпегу на похорон Стефана Стеценюка... Кілька днів тому (він) приїхав до Вінніпегу... тай замешкав в дешевім бордінг-гавз, 191 Генрі Аве.... 21 листопада,коло пів до п'ятої рано він почув, що бордінг-гавз горить... Він кинувся будити тих, що в будинку спали. Двайнайцятом поміг втечі на двір, а відтак ще знадво-

ру вернувся пошукати, чи ще хто в середині не лишився... Він вже з будинку живим не вийшов... Задля незаперечного геройства Стецюка місто справило йому належний похорон..." Ч. 48

29. 11. „Большевизм і його відворотна сторона.” Тема відчitu Мир. Стечишина в Віnnіпегу 26 листопада: „Обговоривши обширно, яких способів уживають большевики для поширення комунізму, даліше на большевицькій диктатурі, промовець представив теж фашистські диктатури в Італії і Німеччині, котрі є неначе відворотною стороною большевизму, бо большевицькими способами стаються скріпити державу... Заключення промовця було, що диктатури, чи то комуністична, чи фашистські, проминуться і світ таки верне до того, за що боролися сотки літ найкращі люди в Європі, до народоправства, до демократії...” Ч. 48
29. 11. Завдання студентського кружка „Прометей”. В статті п. н. „Quo Vadis” Вол. Ф. Бачинський подає ціллі й завдання віnnіпезького кружка; ось кілька його думок: „Школа дає ремесло. Корисне використання його лишається для одиниці... Ціллю нашого кружка є дати сей важний початок а іменно підготовання до всякої праці, яку прийдеться зустрінути в суспільності. Український загал глядить на своїх студентів, слідить за їх поступом покладає на них свою надію й сподіється бодай моральної помочі від нас... Кружок ‘Прометей’ є одинокий український студентський кружок у Віnnіпегу... засада кружка є пригорнути всю молодіж до себе...” Ч. 48
6. 12. Вислід із міських виборів у Віnnіпегу. Вістка й передовиця п. н. „Програма і наука з неї;” на місце бувшого радного Т. Д. Ферлея вибрано комуністичного кандидата Я. Пенера; до шкільної ради з третьої варди вибрано, м. ін., Марію Диму

і Т. Білецького (останнього, як представника комуністів). Ч. 49

6. 12. Відношення СУС-а до старокраєвих організацій й діяльність УНО на терені Канади. Ряд питань до „У.Г.”, що торкаються повищих справ, на які редакція вичерпно відповідає. Ч. 49
6. 12. Ц. Г. А. Снайдер -- канадійський письменник і журналіст. Стаття свящ. Д. Д. Лещинського про письменника й редактора торонтонського денника *Evening Telegram*; з'ясовуючи його многогранну працю на полі літератури й журналістики, о. Лещинський подав бібліографію його більших праць, а крім цього подав деякі дані про взаємини цього письменника з українцями: „Для нас, Українців, п. Снайдер цікавий і як письменник, і як один із наших прихильників, що інтересується українськими справами... З Українцями та українським рухом запізнався в 1926 році в Торонті на Канадійській Виставі, коли виступив на ній український хор під дірігентурою п. Ю. Гассана. Нашими справами п. Снайдер цікавиться і досі. Коли Українцям в Торонті треба було коли місця в часописі для висвітлення якоєсь справи, то п. Снайдер був тим, що завсігди промошував дорогу. Коли-б зібрати всі дописи, новини та фотографії наші, що були поміщені в ‘Телеграм’ за послідніх сім років, то се становило би велику книжку...” Ч. 49
6. 12. „Вистава ‘Ой не Ходи Грицю на Вечерниці?’.” Вістка про оперету, відіграна в Вінниці 2-го грудня: „Вистава випала дуже добре... Гурти, які виступали в виставі, складалися з молоді тутешнього виховання і вивязалися так, що дорівняли виступам тих гуртів, які давніше виступали... з молоді, вихованої в Старім Краю... Смичкова оркестра, під проводом п. Е. Угринюка, складалася теж з молодих сил... Головні ролі, Маруся (пані Ю.

Бачинська) і Гриць (п. Г. Угринюк) були віддані знаменито... Режісерові, п. Боянівському, належиться подяка, бо не мало доложив він труду, щоби вивести на сцену так поважну виставу. Подяка належиться дірігентові, о. Маєвському... для виведення сеї вистави..." (Подав ВБ — В. Батицький).

Ч. 49

6. 12. „Українець кандидує на мейора в Іст Віндзор.” Вістка: „...27 листопада... відбулися номінації кандидатів на 17 міських урядів, на які найшлося не менше, як 77 кандидатів... а між ними один Українець, тамошній адвокат п. Іван Яців...” Ч. 49
6. 12. “Bolshevik Misrule in Ukraine.” Вістка про книжку під повищим наголовком авторства Марії Гамбаль (Струтинська), видана „Американсько-Українським Комітетом” у Детройті. Ч. 49
6. 12. З торговельних буднів. Іван Карплюк з Рорктону, Манітоба, оголошує: „Зовсім тана, свіжа, замерзла риба. Можу висилати кілько хто замовить; в мішках або в баксах. Ціни дуже малі: 1. Піклі (пікерол) фунт $4\frac{1}{2}$ цента. 2. Щупаки, фунт $1\frac{1}{2}$ цента; 3. Тулебіс, фунт 2 центи; 4. Мулис, фунт $1\frac{1}{2}$ цента...” Ч. 49
13. 12. „Мазепа і Мотря на українській сцені.” Про сценічну картину „Мотря”, з повісті Богдана Лепкого, заходами аматорського гуртка при Українськім Народнім Домі, що була виставлена в Вінніпегу 9 грудня. Ч. 50
13. 12. „Українська Кооператива для продажі опалу.” Вістка: „Звич року істнує в Вінніпегу українська кооператива для продажі опалу, тобто дров і вугля. Кооператива приняла собі ім'я Норт Вінніпег Кооперейтив Лтд. Є се чисто українська кооперацівна спілка, основана на уділах по 25 доларів один...” Ч. 50

-
20. 12. „Пошанували Професора Боберського.” Вістка: „...22 жовтня відбувся у Львові... концерт в честь проф. Івана Боберського з нагоди його 60-літніх народин. На програму свята зложилися: реферат про проф. Боберського... Подібне свято відбулось і в Клепарові. Ними хочуть пригадати громадянству величезні заслуги, які проф. Боберський положив на полі українського спорту.” Ч. 51
20. 12. Про ідеології СУС і УНО в Канаді. Обширний дотпис про відчit Мир. Стечишина в Саскатуні під н. „Становище СУС до старого краю і старокраєвих партій,” в якому взяли участь у дискусіях після реферату: Зелений, о. Кудрик, Ю. Стечишин, Гулай, Сліпченко. Ч. 51
27. 12. І. П. Світик. Довша вістка про його успiхи в дiлянцi асекурацiї, як управителя „канадiйської асекурацiйної спiлки, Ди Вестерн Лайф Ашуренс Компанiї на мiсто Келгарi... завдяки своiм здiбностям i витривалостi удостоiвся ще висшої позицiї, а саме став iменованiй головним управителем сeї асекурацiйної спiлки... на цiлу провiнцiю Алберту... з головним осiдком в Келгарi...” Ч. 52
27. 12. „Проф. Тимошенко у Вiннiпегу.” Вiстка: По дoрозi на з'їzdi в Саскатунi й Едмонтонi, проф. В. П. Тимошенко спинився в Вiннiпегу на кiлька днiв: „Перших два днi мав вiдчити перед англiйськими клубами. У вечiр 22 грудня у його честь був улаштований бенкет товариством Кенедiен Інститут oф Інтернейшенal Ефейрс. Слiдуючого дня у вечiр виголосив вiдчит в салi Собору на розi вулиць Боровc і Сiнклейр... на тему „Економiчне становище України у Радянському Союзi.” ...дня 24 грудня Студентський Кружок ‘Прометеj’ улаштував у честь проф. Тимошенка гостинну вечерю в їдалнi Пикардi.”... виступали з промовами

цього вечера: Д. Максимюк — від кружка „Прометей” й прот. С. В. Савчук, Мир. Стечишин і В. Свистун; проф. Тимошенко був зворушливо вражений українською молоддю; він сказав, м. ін., що йому дуже радісно... що українське студентство другого покоління в Канаді й українська інтелігенція зберігає й на дальнє розвиває українську культуру..."

Ч. 52

Pік 1934

Українці їduчи до Канади, везли сюди лише свою Культуру — мову, звичаї, церкву, пісню, способи товариського життя. Дехто віз грудку рідної землі, де-хто насіння тих квіток, що плекалися з покоління в покоління на українських городах...

А з усім тим культурним добром Українці везли свою традицію — себто свідомість, спомини, розуміння, що все те культурне добро, то добро і їхне і їх предків, їх минувшини.

Вся українська робота в Канаді провадилася від самого початку на чисто культурнім підкладі. Про українську державу не було тоді й думки. Зробити наше українське життя з культурної сторони сильним, багатим, здоровим, культурно від чужих незалежним — це була головна ціль всеї тутешньої української роботи. Іншої, кращої, більшої цілі і не могло бути.

Чому-ж? Тому, що Культура Народу, се самий дійсний зміст народного життя. Культура, се те, чим народ живе від ранку до вечера, з тижня на тиждень, з покоління в покоління. Культура, се те, що в найкращих почуваннях душі, в серцю, в домашнім і громадськім ладі, в вихованні дітей, в громадській роботі, в наших народних обовязках — в усім тім, що на нашім українськім життєвім полі робимо і хочемо робити.

Таким ладом розбираючи справу ми прийдемо до висновку, що в основі існування народу лежить Культура, а не Держава. Дійдемо до того, що поняття „Нація” в культурному розумінні є висще від поняття „Держава” в розумінні політичному.

Культурно свідомий, розумом сильний Народ, се вже господар, хоч покищо він своєї власної хати не має. Але він буде її мати. Вона вже існує в його бажанні, в його праці. А Народ несвідомий свого культурного 'я', се лише матеріял, хоч би і в своїй Державі.

Із промови „Нація а Держава” свящ. В. Кудрика, виголошена на Шістнадцятім Народнім З'їзді в Саскатуні, Саск., „У. Г.” Ч. 8 - 9, 1934.

3. 1. „Слово о Полку Ігоря.” Вістка: „... найстарший пам'ятник нашого письменства, появився вперше у французькому перекладі у видавництві Деляграв у Парижі. Сей переклад увійшов до книжки Люка і Берtrandа п. з. ‘Французька й європейська думка від своїх початків до Ренесансу. Історія літератури і вибрані тексти.’” Ч. 1
3. 1. Відкриття Українського Народного Дому в Могилі (на північ від Росборн, Манітоба). Довший допис про громадське життя в околиці й формальне відкриття нового будинку. ((Подав Я. Г. Пуйда). Ч. 1
3. 1. „Признання Українцям Манітоби.” Вістка: „В англійському щоденнику ‘Ди Вінніпег Івнінг Трибюн’ з дня 23 грудня була поміщена на цілу сторінку грубим друком стаття про те, скільки Українці причинилися до розбудови Канади як держави. Та найбільше уваги присвячено заслугам Українців у Манітобі. Долом сторінка була удекорована великим образом Софійського Собору в Київі.” Ч. 1
10. 1. Проф. Володимир Тимошенко на з'їздах СУС. Довша вістка про з'їзди Союзу Українців Самостійників, що відбулися в Саскатуні 26-28-го грудня, 1933 і в Едмонтоні 29-31-го грудня: „Головною особою на з'їздах сего разу був проф. Володимир Тимошенко, учений економіст світової слави... він не тільки дав дійсно наукові відчiti для української публiки... але й дуже богато причинився до піднесення українського імені між освіченими громадянами англійської мови, котрі знають його із наукових творів, як знатока економічних питань...;” під час свого перебування в Канаді проф. Тимошенко промовляв на зборах таких канадійських організацій, як Canadian Club, Kiwanis Club, Canadian Institute of International Affairs. Ч. 2

-
10. 1. „Страхіття голоду на Україні”. Стаття Д. Е. Яндоюї на підставі інтерв'ю з новоприбувшими, що починається так: „Недавно тому приїхало 3 жінки з України до Алберти, одна з подільської губернії, друга з київської губернії, а третя з Полтавщини. Сі жінки, які приїхали до своїх чоловіків в Едмонтоні і на кольоніях, розказують страшні речі про голод на Україні під большевицькою владою.” Ч. 1—2
10. 1. „Авраменко при новій праці.” Вістка: „...звісний український артист-балетмайстер, що недавно був в Голлівуд, в Каліфорнії, для навязання звязків з фільмовим світом ...увійшов у зносини з фільмовими підприємцями... Щоби здійснити свої мрії, якраз робить тепер Авраменко заходи для виробу першої пробної української звукової кінорежисурою фільми...” Ч. 2
10. 1. „Де учителюють українці.” „Панство Синишин учителювали через девять років в школі ‘Купченко’ коло Каліяント. Сього року вчать в школах Бюкен і Смітс Сайдінг. П. Білич вже четвертий рік учителює в школі ‘Франко’ на Згоді, коло Вайти. Панна А. Гаврисишин почала сього року учителювати в школі ‘Глен’ в Іст Брентрі... I. Сторожук минувшого року учителював в школі ‘Правда’ коло Стоартборн, а сього року вже разом із жінкою учителює в школі ‘Хмельницький’... М. Лозинська сього року учителює в школі Септон... Стефанія Кіпран... в школі Барі в Збараж, коло Фишер Бренч. В школі Ривер Ренч учителює сього року панна Королюк.” Ч. 2
17. 1. Трофим Вавринюк. Посмертна згадка. „Роджений на Україні в селі Тудорковичі, повіт Сокаль... Він був один з перших, що дали почин заснованню читальні в Тудорковичах і дав початок заснованню Торговельної Кооперативи там же... До Кана-

ди приїхав з родиною 1913 р. і осівся в околиці Сокаль коло Вакав, Саск., а слідуючого року перенісся до Кридор, Саск., де він фармерував і прожив решту свого життя...”; помер 16 грудня, 1933 в Кридорі, проживши 74 років. Ч. 3

17. 1. „Українці в Політичнім і Громадськім Життю Канади.” Текст відчitu голови Союзу Українців Самостійників, Мирослава Стечишина, на з’їздах у Саскатуні й в Едмонтоні в грудні, 1933 р. Ч. 3
17. 1. На церковно-релігійні теми й національні проблеми. На замітку часопису „Українські Вісти”, що урядовий звіт з перепису населення Канади з 1931 р., подає, що „на 225,113 Українців в Канаді було 156,315 католиків” з'явилися такі передовиці: „Бояться, чи Стидаються”; „Мур Проломаний”; „Сила Народу”; „Цікаве Світло на Проти-релігійну Кампанію”; „Хто Паде.” Ч. 3—7
17. 1. „Національні Групи в Західній Канаді.” Переклад частини статті, що з'явила в часописі *The Western Producer* з 23-го листопада, 1933, Роберта Інгленда (Robert England). Ч. 4—5
24. 1. Шулим Шварцбарт у Торонті. Довша вістка про його приїзд до Торонто й неуспішні заходи українців перед поліційною комісією в Торонті, щоб не дозволила йому публічно виступати й промовляти. Ч. 4
24. 1. „Українська Жінка у Визвольній Боротьбі.” Стаття Савелі Стечишин „з нагоди Свята Державності.” Ч. 4
24. 1. „За українським конгресом і чому?” Стаття Мих. Деренюка з Торонто, в якій він піддержує ідею скликання світового конгресу й подає проблеми, які повинні бути дискутовані на такому зібранні. Ч. 4

31. 1. Успіх у бізнесі. Вістка п. н. „В гору по драбині в сімох літах” про успіхи Івана Криси в Калмар, Алберта, як агент рільничих машинерій; вістка закінчується так: „Зачати з нічим, крім своєї власної віри в можливість і при кінці сімох літ бути власником хати, складу машинерії, авта, трока і зростаючого бізнесу, — це осяг, яким котрий не будь чоловік може бути гордий.” Ч. 5
31. 1. „Де вчать Українці.” (Чергова ліста): „Ст. Варварук... в школі Медовленд,коло дванадцять миль від Вінніпегозіс. В школі Райс Лейк... учили п. Присунька... в школі Коркклиф учителює п. Павло Рудяк. У згаданій околиці учили також панна Таллаш. Панство Білаші... в школі Зелена, почта Форк Ривер, Ман... Мосі Ривер, у містечку Форк Ривер... Слободян з Давфіну... В містечку Фишер Бренч... М. Вавриків і Богд. Пригроцький. Панна Е. Пригроцька... в околиці Паплар Парк... В школі Гвітгіл, почта Четфілд... Микинюк і І. Гаврилюк. В містечку Поплар Парк... М. Крипякевич... В школі Ліленд... п. Чимчак і панна М. Чимчак... в Шорнклиф, учили п. Чимчак. Українці в Пайн Ривер завсідги стараються мати своїх учителів. Там на дальнє учати Ол. Данильчук (принципал), панство Гуменні і панна Грего. В школі Бонар Ла набирає перший рік своєї учительської практики панна Оля Бачинська...” (Подав М. Іванчук). Ч. 5
31. 1. „У Вінніпегу.” Стаття Катрі Новосад: „... Для нас, Українців, можна сказати, Вінніпег є нашим Львовом. Здається, що се у Вінніпегу почалися колись перші кроки нашого життя. Тут почали виходити перші наші часописи. Вінніпег перший став тою радіостанцією, з котрої філії національного духа розходились по всіх закутках канадської землі, де лише живе наш народ...”; далі ав-

- торка подає свої враження з першого перебування в цьому місті. Ч. 5
7. 2. Посол Міськів перейшов до ліберальної партії. Вістка: „П. А. Міськів, посол до албертійської легіслятури з організації Злучені Фармері Алберти, зробив прикру несподіванку прем'єрові Бравнієві. Прем'єр оповістив 1 лютого, що посол Міськів має на сесії легіслятури внести відповідь на престольну промову... Тимчасом посол Міськів оповістив 3 лютого, що він не тільки не буде вносити відповіди на престольну промову, але ще й перейде на сторону ліберальної партії...” Ч. 6
7. 2. „Фонд на памятник для героя Українця.” Вістка: „Вінніпегський щоденник ‘Трібюн’ оголосив 31 січня збірку фонду на побудовання памятника на гробі Стефана Стеценюка... що згинув 21 листопада, 1933, у пожарі бордінг-гавзу, в якім мешкав... За почином відомого українського патріота, аптекаря М. Л. Залозецького, утворився тепер комітет, який поклав собі за ціль зібрати малий фонд на поставлення памятника на гробі українського героя...” Ч. 6
7. 2. Політичні партії в Канаді. На запит читача котра політична партія принесла б більше користі в українських справах, редакція відповідає: „Ми не віримо, що є в Канаді якась партія, про которую можна сказати, що вона принесе більше користі в українських справах... Кожда партія зробить щось для Українців, як се не буде проти її загальної політичної лінії, однакож не можна сподіватися, що котрась зробить для Українців більше, чим самі Українці зроблять; на запит, чи було б ліпше, якби українці по цілій Канаді зєдналися в одну найсильнішу партію, редакція відповідає: „Се був би найдурніший крок, який Українці могли б зробити. Раз тому, що сила, чи слабість кожної партії є лише до часу... По друге

тому, що зєднавши тільки з одною політичною партією, Українці замкнули собі доступ до всіх інших партій...” Ч. 6

14. 2. „Лист до емігрантів в Америці й Канаді.” Стаття Проф. Івана Огієнка „про сумний стан української мови серед нашої еміграції... стан дуже грізний... Цілий український Нарід мусить звернути на винародовлення нашого молодого покоління в Америці свою найпильнішу увагу... А найперше українська інтелігенція в Америці мусить створити міцний рідномовний фронт, і всі свої сили віддати на боротьбу з мовою денационалізацію, все пам’ятаючи, що забуття своєї рідної мови конечно веде до забуття свого Народу...” Ч. 7
21. 2. Посол Лучкович про міжнародну політику. Вістка: „Світ сидить на бочці пороху і Канада мусить сформувати собі закордонну політику, якої ма-ла-б придергуватися на случай війни в Європі, чи на далекім сході, — така є думка посла М. Лучковича, яку він висловив ...12 лютого в палаці послів в Оттаві, пропонуючи назначення парламентарної комісії для обдумання закордонної політики Канади...” Лучкович вказав на те, що Канада не має означеної міжнародної політики. Вона не має для сего ні дипломатичної традиції, ані досвідченого персоналу. До недавного часу міжнародну політику Канади провадила Велика Британія, однакож тепер Канада має рішати сама за себе, але як би вибухла війна, то може бути за пізно на роблення рішень. Внесок посла Лучковича піддержив робітничий посол Вудсворт.” Ч. 8
21. 2. „Нація а Держава.” Реферат Свящ. В. Кудрика, виголошений на з’їзді в Саскатуні, Саск. Ч. 8-9
21. 2. „Академик Степан Смаль-Стоцький.” Стаття з нагоди 75-ліття його життя. Передрук з „Життя і Знання.” Ч. 8

28. 2. Єпископ Йосиф Жук. Вістка про його смерть в Ст. Пітерсбург, Флорида, 24. 2.: „Епископ Жук... стався створити свою власну православну церкву в Америці... Сам він був колись католицьким священиком в Канаді та Злучених Державах, однакож відпав від католицької церкви, коли приїхав до Америки новий уніатський єпископ Богачевський... Ще давніше був... парохом в греко-католицькій церкві св. Варвари у Відні і мав достойство мітрата.” Ч. 9
28. 2. „Дентистична Х-Рей клініка...” Вістка: „...Д-р М. Мігайчук, 602 Мейн Ст., перший український дентист в Канаді, поширив свою дентистичну ля-бораторію, долучуючи до неї клініку з промін-ням Х...” Ч. 9
28. 2. „Фашісти Вінніпегу...” Вістка: „21 лютого у ве-чір фашисти міста Вінніпегу мали мати свій мі-тинг в салі Інституту Просвіти. Про мітинг дові-дався В. Дж. Меджор, аторні-дженерал Манітоби й постарається, щоб... був відкліканій... тому, щоб не допустити до нападу комуністів і жидів на брунатно-сорочників. З перед Інституту Просві-ти у вечір розійшлося до дому звиж тисячі лю-дей...” Ч. 9
28. 2. Виступ хору на Університеті „...3 березня хор Бояна і церковний хор при Українськім Право-славнім Соборі будуть співати українські народ-ні й церковні пісні в конвокаційній салі універси-тету... Хор виступатиме в звязку з вечіркою ‘Все-канадійська Ніч’, яку влаштовує Літературний Клуб студентів Рільничої Академії...” Ч. 9
28. 2. „Нова українська крамниця...” Вістка: „...Д. Д. Демчук... отворив у місточку Грэнд Вю, Ман., свою крамницю. Дооколичні Українці повинні по-дбати, щоб нова українська крамниця, як найкра-

ще могла розвиватися. Клич ‘свій до свого!’ найкраще проявляти не словами, а ділами!” Ч. 9

7. 3. „Фонд на памятник Стефанові Стецюкові.” Вістка: „...збірка фонду на памятник героєві пожежі, Стефанові Стецюкові, завершена. Заклик комітету стрінувся з великим співчуттям, доказом чого є успішне закінчення збірки: Комітет пропонував зібрати \$\$300, а громадянство зложило по сей день \$350...” (За Комітет, д-р Б. Дима і М. Залозецький). Ч. 10
7. 3. „Як ми дбаємо про нашу молодь. „Стаття Мих. Кумки („Кілька заміток про бібліотеки і часописи для української молоді в Канаді”). Ч. 10
14. 3. „Уродини, а не поминки.” Передовиця звертає увагу на те, щоб українці святкували день уродин Тараса Шевченка, а не смерти: „З нагоди Шевченківського Свята підносимо перед цілим українським народом протест проти святковання роковини смерти Шевченка. Ми повинні святкувати роковини уродин Шевченка... Згадуючи своїх великих людей, робім з того свято життя, а не свято смерти.” Ч. 11
21. 3. Один з піонерів. Вістка про смерть Павла Федоркова в Вегревіл, Алберта, 4-го березня, 1934: „(Федорків) був одним з перших українських піонерів, що в 1898 приїхали з Галичини і осіли в північній Алберті коло почти Стар. Роджений в Косові, повіт Чортків, Галичина, в 1850 році... Приїхавши до Канади він причинився до зорганізовання першої греко-кат. уніяцької парафії в Алберті в 1900 році, яка спровадила першого уніяцького священика, о. Заклинського, зі Злучених Держав, та сей... довів до сего, що громада пійшла з російськими батюшками і їх прихильниками в великий процес, що тягнувся через 10 літ і коштував звич 30,000.00 дол... коли, в 1918

році відновлено і зорганізовано Українську Православну Церкву в Канаді, він став її... активним і жертвенним членом... Похороном завідував зять... Петро Зварич..." (Подав Свящ. Д. Ф. Стратійчук). Ч. 12

21. 3. „Навколо всеукраїнського конгресу.” Стаття Т. Гуменюка — думки про світовий конгрес українців; справи які на ньому повинні бути порушенні й місце його відбуття. Ч. 12
28. 3. „Питний мід...” Вістка: „Продуковання українського питного меду на комерційну скалю зачав в Вінніпегу український пасічник п. Григорій Гречка. Він зорганізував для сего фірму під іменем Canadian Honey Wines Limited... Питний мід, який тепер виставлено на продаж, є вже вповні дозрілий, вистояний і, що найважніше, в порівнанню з іншими напоями розмірно дешевий...” Ч. 13
4. 4. „Українці вгостили Вінніпег своєю піснею.” Обширна вістка з приводу виступу хору Українського Народного Дому в міській залі — Авдиторії — 1-го квітня в присутностіokoло 4000 осіб: „Весняним концертом назвав Український Народний Дім свою гостину і чути в ній було подих весни, що обіцяє кращі дні... Хор показався у великій силі, около 80 співаків... Для чужих гостей се було не аби яке відкриття, що Українці в самім Вінніпегу мають стільки сил... Такими голосами, як п. Гриць Угринюк, тенор, пані М. Вергун та пані Наташка Гречка, soprani, можна Українцям хоч би де повеличатися... До уріжнороднення програми причинився... струнний квартет п. Мих. Батенчука.” Ч. 14
4. 4. Українські Бюра в Лондоні і Женеві. На запит читача хто з українців працює у цих бюрах, редакція відповідає: „...в Лондоні є крім п. Я. Ма-

когона, котрий се бюро удержанує, ще п. Кисілевський, син редакторки 'Жіночої Долі' з Коломиї. В Бюро в Женеві працює п. Микола Троцький, емігрант з Великої України, який виїхав за кордон ще перед війною..." Ч. 14

4. 4. Подорожуюча Бібліотека. Вістка: „...заходами 'Українсько Канадійського Горожанського Товариства' в Едмонтоні, Алберта, Албертійський Університет отворив Відділ Української Подорожуючої Бібліотеки... (вона) є на услугах усіх горожан, без ріжниці народності, релігійної та політичної приналежності. Книжки можна випозичати безплатно, оплачуячи лише кошти пересилки книжок в обі сторони, себто з бібліотеки і до бібліотеки... ;" слідує заклик до громадянства, щоб жертвували гроші й книжки на цю ціль, бо „зогляду на фінансову скрутку Албертійський Університет на разі не всілі виасигнувати великої суми гроша на Укр. Подорожуючу Бібліотеку, яка-б відразу відповіла нашим потребам..."; за комітет підписаний В. С. Плавюк. Ч. 14
11. 4. Конвенція українських учителів. Вона відбулася 4-го квітня в залі Українського Народного Дому в Вінніпегу; на голову Товариства Учителів перешибрано Мих. Іванчука; на спільній вечері промовляв Я. В. Арсенич: „як бувший учитель, дав присутним деякі цінні вказівки про життя українського народу в Канаді. Промовляли також п. Волохатюк і панна Г. Гаврилюк. Господарем вечері був голова організації п. Іванчук." Ч. 15
25. 4. Майно православних церков. На запит читача: „Як записуються нові православні церкви до інкорпорації і на кого?" редакція відповідає: „Українська Православна Церква в Канаді є заінкорпорована парламентом Канади в 1929 р. і до сей заінкорпорованої церкви записуються нові пра-

вославні громади, однакож церковне майно записується як майно даної громади.” Ч. 17

25. 4. Успіхи студента. Вістка. Іван Костюк, студент університету Квінс у Кінгстоні одержав нагороду — трофей за найвищі досягнення в спорті: „Костюк грав три роки у старшім тімі, рогбі і взагалі був визначний в атлетиці. Він є капітаном дружини рогбі на 1934 р.... він був теж вибраний до Ради Представників Студентства в Квінс університеті. Це є перший раз в Канаді, що український студент вибраний на таке становище.” Ч. 17
2. 5. Д-р Ю. Драган ліберальним кандидатом. Вістка: „В Лінтола, Саск., відбувалася 27 квітня ліберальна конвенція для назначення кандидата на посла до легіслатури провінції з округа Келвінтон. Кандидатом вибрано при першім голосуванні Українця, д-ра Ю. Драгана з Саскатуну. Проти д-ра Драгана було п'ять інших кандидатів...” Ч. 18
2. 5. На політичні теми. Стаття Івана Данильчука п. н. „З перед-виборчих думок”; між справами, які він обговорює є такі питання: „Чи мати свого представника вже найбільше благо для виборців?... Чи нам попирати Українця як такого, чи лише як партійного представника?... Чи поборювати своїх на полі політичної приналежності є розумним кроком для нас і чи такою тактикою ми зайдемо далеко?...” Ч. 18
2. 5. Порохові бурі: „Фармері полудневої Манітоби є переполохані пороховими бурями, що гостили в них минувшого тижня. У многих місцевостях спинено сіяння, а де сіяння скінчене, там вітер так висушив верхню верству землі, що насіння може й не скільчиться...” Ч. 18
2. 5. Народний чи партійний кандидат? На запит читача „Котру сторону ми повинні попирати, народ-

ну, чи партійну?" редакція відповідає: „...Ми є завсігди за українським кандидатом і не звертаємо великої уваги на те, з якої він партії, хіба що се комуністичний кандидат... Однакож одна річ є класти кандидата, чи кандидувати а друга річ бути вибраним. Ми вважаємо, що Українці повинні кандидувати лише тоді і лише там, де є шанси вибрати українського кандидата...” Ч. 18

2. 5. „Радіо-Концерт”. Вістка: „Молодий український скрипак і учитель музики Тарас Губіцький L.A.B., обняв минулого року дірігентуру хором Інституту Просвіти у Вінніпегу, з яким виступить 1 травня... в радіо програмі Канадійської Радіо Комісії...” Ч. 18
2. 5. Нова адвокатська канцелярія. Вістка. Адвокат Микола Мандзюк відкриває свою адвокатську канцелярію в містечку Овкборн, Манітоба, 10-го травня. Ч. 18
2. 5. Михайло Іванчук, голова Товариства Українських Учителів Канади; стаття з деякими подробицями про його життя, студентські роки й працю, як учителя державних шкіл у Манітобі: „На весні 1932 року він скінчив англійський учительський курс. Того-ж року був також одним з кандидатів на посла з Гімельського округа. В осені він почав учителювати в околици Вайта. В осені 1933 став головою — принципалом у 6 кімнатній школі в Іст Селкірк. На весні 1934 р. на конвенції українсько-англійських учителів його вдруге вибрано головою Т-ва Українських Учителів Канади.” Ч. 18
2. 5. На тему всеукраїнського конгресу. Передрук статті Ізаака Мазепи п. н. „Соціал-демократ.” Ч. 18—20
9. 5. Централя Рідних Шкіл у Канаді. Довша стаття про збори Товариства Українських Рідних Шкіл

в Канаді, що відбулися 23-го квітня в Вінніпегу; голова ТУРШ Загарійчук реферував важливіші справи в зв'язку з діяльністю й напрямними Товариства: „Постаратися втягнути в свої ряди всі рідні школи в Канаді... Рідна школа є одною з найважніших інституцій в Канаді й тому ми всі повинні її підтримувати. Треба буде постаратися о утворення курсу для її будучих учителів... треба конче видати підручник для учителів, так щоби по всіх школах була однакова метода науки, бо лише тоді як централя так і шкільна рада виправдають своє існування...” Ч. 19

9. 5. Інтерпретація Шевченка. На запит читача „Як розуміти слова Шевченка: ‘Все покину і полину до самого Бога молитися, а до того я не знаю Бога?’” Редакція відповідає: „В тих словах Шевченко висловив своє отримання із за того, що Бог дозволяє на таку несправедливість, як поневолення українського народу його ворогами. Як довго ся несправедливість триває, каже Шевченко, він навіть не находить в собі сили молитися. Але коли Україна буде свободна, коли скине з себе ярмо, тоді він полине до самого Бога молитися, подяку за се йому зложити. Наведені слова треба розуміти, як оклик розпуки...” Ч. 19
9. 5. Вечерок в честь абсолвентів. Заходами студентського кружка „Прометей” у Вінніпегу відбулася вечірня 5 травня в ресторані „Ди Ембесі”; господарем вечери був Ів. Карасевич; гостем-промовцем був адвокат Я. В. Арсенич; Маруся Закус сказала слово в імені абсолвентів; всі вони покінчили студії на Манітобському університеті; Маруся Закус — правничий курс; д-р Франко Жулковський — медицину; Мирослав Колтик — природничі науки; Петро Олександер Кондра — агрономію; Михайло Лютак — філософію; Дмитро Максимюк — інженерію. Ч. 19

9. 5. „Українське життя в Монреалі.” Довша стаття Насті Мокринської, членки студентського кружка в Монреалі: вона подає цікаві подробиці українського життя в цьому місті; „... В склад населення цього міста входять також і Українці. Їх нараховують приблизно около 10,000 душ. До найбільш численної групи належуть греко-католики, які мають свою церкву на Ібервіл вулиці, а при ній і свій Народний Дім. До другої групи по чисельності належать Українці православної віри, що гуртуються при церкві Св. Софії на Делормієр улиці. До третьої групи належать українці, які підпали впливові червоної Москви... Мають вони приміщення на Принс Артур Гол... Четвертою найменшою групою Українців є протестантська група. Вони належать до церкви всіх націй на Амгерат вулиці... З українських товариств найстаршим рахується товариство імені Тараса Шевченка на Пойнт Сент Чарлс, при котрім міститься товариство ‘Самопоміч’...”

Ч. 19

16. 5. Вечеря в честь абсолювентів. Вона відбулася 2-го травня в Саскатуні; господарем був Ів. Чарнецький, а промовляли: Ю. Стечишин, В. Буряник, А. Павлик, Л. Томашук; студенти, що покінчили студії й були вшановані цього вечера: С. В. Друль, Мих. Савіцький, Соня Стечишин, Мир. Сенькусь, М. Ягольницький, С. Ягольницький і П. Савчук.

Ч. 20

16. 5. „Справа нашої політики в Саскачевані.” Стаття Ів. Данильчука про надходячі вибори в цій провінції й дані про трьох українських кандидатів: „М. Данилейко з округа Пелі йде як представник Федерації Ко-оперативної Держави (С.С.Ф), п. В. Бурак з округа Точвуд як представник Незалежної Партії і др. Ю. Е. Драган з Келвінгтон як репрезентант Ліберальної Партії...”; дальнє ав-

тор дає вказівки, як виборці повинні працювати, щоб забезпечити вибір українських кандидатів.

Ч. 20

16. 5. Молодий, надійний лікар. Вістка: „...Др. І. А. Мельничук се колишній питомець Укр. Інституту ім. П. Могили в Саскатуні. Свої медичні науки він покінчив 1933 р. у МекГілськім університеті в Монреалі. Від осені 1933 р. до травня цього року був на практиці в міськім шпиталю Венкуверу. Відвідавши своїх родичів на фармі в... Кридор в Саскачевані він виїхав до свого брата д-ра М. А. Мельничука... у місті Шікаго... його запрошено на рік бути в Сейнт Лук шпиталю домашнім лікарем...” Ч. 20
23. 5. Мирослав Сенькус, B.S. Стаття Івана Данильчука про молодого градуанта, що закінчив студії на Саскачеванськім університеті. Ч. 21
23. 5. Анна і Василь Новак. Знимка й вістка про 50-ліття подружого життя: „Приняття з сеї нагоди відбулося в їх домі під ч. 477 Salter St. — Winnipeg. Панство Новаки мають чотири дочки — Евгенію, Марію, Ольгу і Віру та 4-ох синів — Аполінарія, Йосифа, Івана і Володимира... До Канади приїхали з с. Серафинців, Західна Україна, 34 роки тому.” Ч. 21
23. 5. Дбати про торговельний розвиток. Довша стаття Степана Демитрака з Оттави, щоб українці звернули увагу на економічну сторінку свого життя: „До сеї пори, ми нічого не робили, тільки дбаали про освіту, щоб з Австріяків та Москалів поробити Українців. Ото-ж ми розвивались політично, а тепер показується що нам треба розвинутися економічно. Бо коли ми будемо економічно сильними, то нам буде легше розвинутися і політично тому, що всяка народня робота потребує грошової піддержки, а коли в нас тих грошей

нема, то і народна робота йде пиняво тому, що люди тратять за богато своєї енергії, щоби удер- жати якусь народну інституцію. По таких місцях де є Народні Доми, кожда хвиля є дорогою для нас. Ми не можемо користати, бо мусимо танцу- вати та гопака вибивати, щоби було звідки гро- шей роздобути на освіту. Отже що таке танці? Одні поясняють, що се руханка, а другі, що то деморалізація... Просвічуємось, щоби бути мо- ральними і деморалізуємось, щоби була просві- та...”; дальше автор висловлює побажання, щоб була централізація торговельних підприємств і кооператив; для цього потрібно скликати зізд „торговельних експертів”. Ч. 21

- 23. 5. Українець відкриває молочарню. „... Дмитро Уг- ринюк, який... пятнайцять літ провадив відділ віnnіпегської молочарні *Crescent Creamery* в Вай- та, Ман., приступив тепер до отворення своєї влас- ної молочарні в Толстой...” Ч. 21
- 23. 5. „Українські Студенти на Саскачеванськім універ- ситеті...” Вістка: „Всіх українських студентів на згаданому університеті було сего року 33. З сего 17 були питомцями Інституту ім. П. Могили...” Ч. 21
- 23. 5. Український концерт для співгромадян. Вістка: „... гарний концерт... 16 квітня дали члени Українського Народного Дому з Престон при до- помозі греко-католицької церкви з Кіченер, Онт., в містечку Ейр, Онт... в галі Ріда старанням гурт- ка молоді з церкви Нокса... найбільше враження зробили таки Престонці своїми танцями. Кождий танець був принятий бурею оплесків...” Ч. 21
- 30. 5. „Політична ситуація в Саскачевані.” Передовиця про надходячі провінціяльні вибори. Ч. 22
- 30. 5. Концерт у Кінгстоні. Вістка: „Заходом україн- ських студентів університету Квінс в Кінгстон.

Онтеріо, відбувся 24 березня перший український концерт в тім місті... Програма складалася з народніх пісень і танців під управою п. Ю. Гассана з Торонто..." Ч. 22

30. 5. „Українська фільма в дорозі по Канаді.” Вістка: „Українська фільмова студія Василя Авраменка вислава до українських громад в Канаді своїх заспівників, які будуть висвітлювати фільми... Фільми представляють: Виступ українських танцюристів в Метрополітен Опері в Нью Йорку... свято Рідної Школи в Галичині і види міста Нью Йорку...” Ч. 22
30. 5. „Почався сезон К.У.А. Клубу.” Вістка: „...Канадійсько-Український Атлєтичний Клуб знов розпочав свою діяльність на сей літній сезон... Сього року, як і в минувших кількох роках, будуть брати участь члени й членкині клубу в грі ‘бейсбол’ молодечих клубів міста Вінніпегу. До відділу хлопців цього року в К.У.А.К. належать члени вісімох українських товариств...” Ч. 22
30. 5. „Ювілей 70-ліття д-ра Кирила Трильовського.” Стаття — передрук з „Голосу Покуття.” Ч. 22
6. 6. Організаційні відчити. Вістка: „...27 травня голова СУС, п. Мир. Стечишин і члени екзекутиви п. Я. В. Арсенич іздили з нагоди храмового свята в Брендоні до тамошньої громади з відчитами. В понеділок 28 травня мав п. Стечишин відчит в Полларфілд, Ман., в області між озерами на північ від Вінніпегу.” Ч. 23
6. 6. „Нова книжка про українську справу.” Рецензія П. І. Лазаровича на працю Г. Г. Тилтмена п. н. „Селянська Європа” (Пезент Юроп).: „Для Українців ся книжка має велике ѹ особливе значіння тим, що автор присвятив більше як п'яту частину книжки положенню українського селянства

- під Румунією, Чехословаччиною й Польщею. Між іншим він присвятив один повний розділ п. з. ‘Нація котрої ніхто не знає’...” Ч. 23
6. 6. „Виступ українських нормальців.” Допис Михайла Барилюка про концертний виступ студентів провінціяльної нормальної школи в Вінніпегу 18. 5. 1934. Ч. 23
6. 6. „Ще оден професіоналіст.” Обширний допис про молодого градуанта медицини — д-ра Евгена Зварича, сина Петра й Марії Зваричів з Вегревил, Алберта; з цієї нагоди „...5 травня родичі молодого доктора устроїли йому гарний вечерок в пречудно удекорованім Українським Народним Домом у Вегревил, на якім було около сто гостей місцевих і позамісцевих... доктор Зварич дякуючи присутнім за привіти і желання, сказав, що його старанням в життю буде віддячитися своїм родичам за їх старання і поміч для него і прислужитися своєму рідному українському народові...” Ч. 23
6. 6. „Факти до Історії Саскатунського Стрілецтва.” Довший допис Йосифа Цькуя — бувшого члена Стрілецької Громади. Ч. 23
6. 6. „650 Домів в Вінніпегу виставлені на продаж.” Вістка: „Вінніпегський радний Гонеймен... звернув увагу на прикрий факт, що з 725 реальностей, які будуть виставлені сего літа на продаж за податок, 650 є з домами. ‘Десять літ тому се було майже нечуване, щоби на продаж за податок ішли доми,’ сказав він. ‘Се один більше доказ, що Вінніпег мусить мати додаткові джерела доходів. Люде, що платять податок від реальностей, не можуть довше носити теперішніх тягарів.’” Ч. 23
6. 6. „Українці беруть участь в роковинах Торонта.” Вістка про святкування сотих роковин цього міс-

та 26 травня, в яких брали участь різні національності, що живуть у Торонті, в тому їй українці.

Ч. 23

13. 6. „За страйкові розрухи йдуть перед вищий суд.” Вістка: „6 червня відбулося в Едмонтоні в поліційнім суді коротке переслухання в справі 35 арештованих під час недавніх розрухів безробітних страйкерів...” Між обвинуваченими є люди з українськими прізвищами. Ч. 24
13. 6. Цикл передовиць з нагоди провінціяльних виборів у Саскачевані, де кандидують три українці з трьох різних політичних партій: „Час Проби,” „За Своє Право” і т. д. Ч. 23—24
13. 6. „Бенкет українських професіоналістів.” Довша вістка про бенкет абсолювентів університетів: „Хоч в Алберті є вже тепер 67 Українців, що мають університетські дипломи, то на бенкет явилося лише 46 з них...” Між ними було 11 лікарів, 10 фільсофів, 7 адвокатів, 6 агрономів, 3 дентисти, 3 природники, 2 фармацевти, 2 інженери, 2 знатоки рахунковости, 1 комерсант. Бенкет відбувся в готелі Кінг Едвард... Господарем був д-р Фавст Говда...”; виступали з коротким словом: П. І. Лазарович, В. А. Овсянек, Ю. Шкварок, д-р І. Верхомін, В. Підручний, М. Романюк; вибрано комітет на наступний рік у складі: І. Зварич, Д. Янда, М. Романюк, П. Грещук, Ю. Шкварок, І. Басараб, д-р Н. Голубіцький, д-р І. Верхомін та д-р М. Бойкович. Ч. 24
13. 6. З діяльності Товариства Українська Рідна Школа в Канаді: Про спільній концерт з нагоди Дня Матері 20 травня дітвори рідних шкіл міста Вінніпегу, що належуть до ТУРШК. „Участь в концерті взяли слідуючі... Р.Ш. при Інституті Просвіти і при Укр. Народнім Домі, під управою уч. п. Юр. Цюкорника; Р.Ш. при Читальні Просвіти, уч. І.

Майхрук; Р.Ш. при Тов. Шашкевича, уч. Гр. Кузь; Р.Ш. при Тов. ім. Шевченка, Ст. Бонифас, і Р.Ш. при Тов. ім. Франка, Елмвуд, уч. пані Е. Ситник; Р.Ш. при Укр. Прав. Соборі св. Ів. Сучавського, і Р.Ш. при Тов. ім. Юр. Федъковича.. уч. пані М. Сторожинська; — Р.Ш. при Тов. Кобзар, Форт Рудж, уч. Ст. Шкромида; і пласт 'Молода Україна' при У. С. Громаді, під управою пані Ситник." Кінцеве слово виголосив А. Загарійчук, голова ТУРШІК; дохід з концерту призначений на фонд цієї установи.

Ч. 24

- 13. 6. Комунізм у практиці. Статті, що розкривають комунізм під такими наголовками: „Сила і Розум Большевиків в Світлі Цифр”; „Життя в Концентраційних Таборах СССР.” Ч. 21—24
  - 13. 6. Маренда Бриндзій. Вістка про її смерть у Вінніпегу 5-го червня: „Уроджена в селі Самушині, пов. Заставна, на Буковині, приїхала до Канади 22 роки тому... Була організаторкою і через два роки головою Жіночого Товариства ім. О. Кобилянської, відділу Союзу Українок Канади. Лишила 6 дітей. Умираючи мала 45 літ...” Ч. 24
  - 20. 6. „Ірчан і Сембай арештовані.” Вістка: „Ми вже подавали вістку за одним радянським часописом що відомого з побуту в Канаді большевицького письменника М. Ірчана почислено до контрреволюціонерів. Тепер приватною дорогою прийшли відомості, що Ірчана два місяці тому арештовано. Арештований також І. Сембай, котрого депортував канадійський уряд до Совітської Росії, як небезпечного большевика. Обох арештовано при нагінці, яку попровадив совітський уряд проти Українців взагалі, а Галичан зокрема...” Ч. 25
  - 20. 6. Історія заснування й діяльності „Сокола-Батька”. Стаття Івана Боберського з Тржич, Югославія.
- Ч. 25

20. 6. Марія Новосад. Посмертна згадка: Упокоїлася в Мічам, Саск., на 74-ім році життя; походила, як і муж її Ізидор, з села Бобятине, пов. Сокаль в Галичині; дальше згадка про її участь в громадськім житті й жертвенність на народні цілі: „Досить згадати, що згадана родина дала на Інститут в Саскатуні... около 800 долярів, а на церкву... около 1200 долярів...” Ч. 25
27. 6. Д-ра Драгана выбрано послом. Вістка: „Із трох кандидатів української народності, які ставали до виборів в Саскачевані, вийшов послом 19 червня тільки д-р Ю. Драган, що кандидував в окрузі Келвінгтон... Д-р Драган був одинокий кандидат, що кандидував з ліберальної партії. Округ, в якім він кандидував, має лише 25 до 30 процентів українських голосів...” Ч. 26
27. 6. Вислід виборів у Саскачевані й Онтаріо. Довша вістка про вибори, що відбулися в обох провінціях 19-го червня: „На 54 послів, яких вибрано в Саскачевані, 49 є ліберали, а 5 з фармерсько-робітничої партії, або Ci-Ci-Еф... Консерватиста не вибрано ані одного в цілім Саскачевані. Не багато більше щастя мали консерватисти в Онтеріо. Там вони справді вибрали 17 послів, але ліберали вибрали 65. Третя партія Ci-Ci-Еф хоч мала в Онтеріо 37 кандидатів, вибрала тільки одного... В Онтеріо прийшли ліберали до влади по 29 літах перебування в опозиції...” Ч. 26
27. 6. „Українець Професором Університету.” Стаття В. Я. Яремія про покликання д-ра Мих. Піця викладати на університеті в Айдаго; подано дані про наукові досягнення молодого професора, що родився в Овкбурн, Манітоба й був питомцем Інституту ім. П. Могили в Саскатуні. Ч. 26
27. 6. „Перший Посол-українець в Саскачевані.” Передовиця: „Вибір д-ра Ю. Драгана до легіслятури

Саскачевану є під деякими зглядами переломовою подією. Саскачеван, друга в Канаді провінція щодо числа і проценту українського населення, не мала досі ані одного Українця між своїми легісляторами...”; дальнє подано причини, чому досі було неможливо вибрати українця: „Коли д-р Драган помимо сего дістав не тільки більшість... голосів і став послом, се доказує з однієї сторони, що він своєю особистістю зміг перевороти упередження, як проти нього, як проти Українця, могло бути в не-українських виборців, а з другої сторони се доказ, що Англійці, згайдно ліберали, чесно додержали свого слова і піддержали кандидата — українця... Д-р Драган промостиив для Українців в Саскачевані лід... Хочемо надіятися, що його голос не буде голосом в пустині.”

Ч. 26

27. 6. Кілько українців у Канаді? На запит читача редакція відповідає: „Населення Канади не спишується кожного року. Послідний раз списували його в 1931 р. і тоді начислили в цілій Канаді 225,113 Українців (122,772 чоловіків і 102,341 жінок). Однакож ми не вважаємо сего числа за правильне. На основі власних спостережень ми сказали б, що число Українців в Канаді сягає від 350,000 до 400,000.”
- Ч. 26
4. 7. „Київ став урядово столицею.” Вістка: „З днем 24 червня стало місто Київ урядово столицею Радянської України. В сей день прибули до Києва члени уряду з Харкова і місто було з сеї нагоди удекороване.”
- Ч. 27
4. 7. Іван Петрушевич. Вістка: „З допису з Лос Ендже-лос, Кал., довідуємось, що відомий свого часу в Канаді Іван Петрушевич перебуває тепер там, ‘забутий Богом і людьми’.”
- Ч. 27

4. 7. „Український представник на з'їзді канадійських письменників.” Довша вістка про з'їзд Товариства Канадійських Письменників, що відбувся 28-30 червня в Кенорі, Онтаріо; на з'їзді було понад 50 письменників: „Між ними були також такі ветерани канадійського письменства, як Д-р Гордон (‘Релф Коннор’), д-р Робертс (найбільший теперішній канадійський поет)...”; О. Івах, український представник на з'їзді читав доповідь на тему „Українське Письменство в Канаді” ; проф. Ватсон Кирконел говорив про „Ріжномовність на Канадійському Парнасі”; між іншим він також прочитав три свої переклади з віршів канадійсько-українських авторів: „Головою Товариства Канадійських Письменників остався й на дальнє д-р Гордон. До дорадного комітету товариства вибраний на представника Вінніпегу п. О. Івах...”

Ч. 27

4. 7. „Поповича і Кара випущено з карного заведення.” Вістка: „...двох із сімох комуністів, які сиділи в карнім заведенню коло Кінгстон, випущено на свободу ‘на слово’. Випущені є Матвій Попович і Сем Кар. Оба відсиділи половину свого речинця і за добру поведінку заслужили собі на освободження... Попович і другі його товариши були засуджені на 5-літні речинці за належення до незаконної організації...”

Ч. 27

4. 7. Юрій Гассан — посмертна загадка. Подробиці про його життя й смерть у Торонті 28-го червня; похорон відбувся там-же 30. 6.

Ч. 27

11. 7. „Масові арештовання ізза страйку у Флін Флон.” Вістка, що „вибух 9 червня страйк робітників Годсон Бей Майнінг енд Смелтінг Ко. Застряйкувало близько 1,300 робітників, невдоволених усlov'ями праці... Арештовано 20 чоловіків і 1 жінку...”; дальнє подано, що робітники роздвоїлися на „бліх і на червоних.”

Ч. 28

11. 7. „Проф. Кирконел обороняє чужі мови в Канаді.” Вістка: „26 червня проф. Ватсон Кирконел промовляв на шостому зїзді проповідниць Злученої Церкви Канади, що відбувався у Вінніпегу. Він обороняв чужомовні організації в Канаді, вказуючи, що вони виконують необхідну культурну працю... На його погляд чужомовна преса в Канаді також необхідна...” Ч. 28
11. 7. „Українські студенти на Університеті в Кінгстон, Онт.” Вістка: „Квінс Університет в Кінгстоні, хоч один з найдавніших в Канаді, не мав до недавна ані одного українського студента. Та зі зростом числа наших студентів почали українські університетники напливати й до того університету і вже з весною цього року не менше п'ятьох перейшли успішно свої іспити: Іван Костюк покінчив послідний рік інженерії, Василь Яремій, Петро Венгер і Мих. Тюхтій, п'ятий рік медицини, Степан Ткач — другий рік інженерії...” Ч. 28
11. 7. На новому місці. Оголошення А. С. Брика в Вінніпегу: „... я відкупив від п. Івана Манчуленка склеп на 86 Derby St. гросері, мясні вироби свіже м'ясо та убрання... буду давати добру та чесну обслугу, по уміркованих цінах та доброї якості товар, за що ручу...” Ч. 28
11. 7. „Літак причиною смерти...” Вістка: „7 липня на приготованій площі для осдіку літаків коло містечка Гефорд в Саскачевані їхала малою бричкою пані Гафія Яківчук з своїм чоловіком. Нараз зза горбка... надлетів літак. Кінь настрашився і підскочив вгору. Літак вдарив коня в голову... Кінь раптово впав і перевернув бричку. З брички впала на землю пані Яківчук і зломала собі шию. Вона скоро померла...” Ч. 28
11. 7. Пелагія Дубик. До Канади приїхала з чоловіком у 1905 р. і оселилися на фармі в околиці Гейзел-

- ридж; померла в Вінніпегу де її похоронено її
8-го липня. Ч. 28
11. 7. Величавий пікнік. Заходами Українського Народного Дому відбувся пікнік у околиці Брокен Пайн Лейк на північний захід від Давфіну; на ньому було около дві тисячі людей; виступали з промовами манітобський міністер рільництва, Д. Г. МекКензі, Джеймс Бовмен, Аполинарій Вавринюк, д-р Дж. Р. Ган і д-р М. Потоцький. Ч. 28
18. 7. „Український Жіночий Конгрес — могуча маніфестація.” Вістка про Український Жіночий Конгрес, що відбувся у Станиславові 23-25 червня; головою президії конгресу була Мілена Рудницька; українську Канаду репрезентувала на Конгресі Ганка Романчич, що увійшла до почесної президії; її привітну промову часопис „Діло” надрукував у ціlostі.” Ч. 29
18. 7. „Важніші дати з життя канадійських українців.” Хронологія важливіших подій з життя українців, почавши від приїзду з Львова д-ра Олесякова до 1933 р. (Подав І. Любенко). Ч. 29
18. 7. „Окружне віче в Овкборн, Ман.” Обширний допис про „величаве Народне Віче”, що відбулося „за ініціативою С.У.С. союзних організацій та Українського Народного Дому в Овкборн, пораз перший в історії Овкборн і околиці” 7 і 8 липня. Ч. 29
25. 7. „Українські часописи в Канаді.” Список українських часописів у Канаді, почавши від появи першого, „Канадійського Фармера” в 1903 р. до тридцятих років. (Зібрали І. Любенко). Ч. 30—31
25. 7. „Відчit посла М. Лучковича.” Обширний допис про виступ Лучковича 17 березня в залі Товариства ім. Грушевського в Ошаві, Онт., виступ відбувся заходами Центрального Комітету Україн-

ських Організацій; тема відчitu була „Сучасне положення в Європі.” (Подав В. Артим, секретар).

Ч. 30

25. 7. Голод на Україні. Вістка про приїзд до Вінніпегу 18 липня д-ра Евальда Аменде, „генеральний секретар Міжнародного і Міжконфесійного Комітету Допомоги Голодним в Совітській Росії. Сей комітет повстал минувшого року у Відні... комітет вказує на те, що в 1932-3 роках згинуло на Україні що найменше шість міліонів людей з голоду... Однакож совітський амбасадор в Америці Троянський ще й тепер поважився виступити з публичною заявкою, що ніби в Совітськім Союзі голода нема...” Ч. 30
25. 7. „Конвенція Кооперативної Партиї.” Вістка про конвенцію в Вінніпегу партії Сі-Сі-Еф „... Конвенція ще раз зазначила, що свої ціли буде старатися здійснити конституційними способами і що остаточно цілею буде запровадження соціалістичного ладу в Канаді... Конвенція ухвалила також, аби під жадним услівям не кооперувати з комуністичною партією або її відногами. Головою партії... вибрано знов робітничого посла Вудсворта з Вінніпегу.” Ч. 30
25. 7. Окружні з'їзди СУС. Дві вістки про з'їзди, що відбулися один в Айтуні, Саск., другий в Фрейзервуд, Ман. Ч. 30
1. 8. Новий адвокат. Вістка про Юліяна Стечишина, що відкрив свою адвокатську канцелярію в Саскатуні: „Пан Стечишин дістав степень Бакаляра Фільософії на Саскачеванськім Університеті вже давнійше. Там-же він покінчив право тому пару літ. Через активну громадську працю свої послідні іспити (Бар Екземс) покінчив аж сего року, і перейшовши їх дуже успішно, був принятий в ряди укінчених адвокатів.” Ч. 31

1. 8. Окружний з'їзд у Шіго, Саск. Довша стаття Івана Данильчука про з'їзд СУС, що відбувся 21 і 22 липня. Ч. 31
1. 8. „Вже й 'УРВісті' називають Ірчана контрреволюціонером.” Вістка, що „Українські Робітничі Вісти” з 26 липня надрукували промову М. М. Попова, секретаря ЦК КПБУ, в якій він ганить комуністичних критиків, „що не спромоглися своєчасно викрити контрреволюційних дворушників, що пролізли до нашої літератури і навіть до її керівничих органів, таких як Яловий, Остап Вишня, Ірчан, Досвітній і інші...” Ч. 31
1. 8. Антін Каракоцюк. Вістка: „...26 липня знайдено мертвe тіло Антона Каракоцюка... під числом 653 на Мейн улиці у Вінніпегу. Його чоло було прошите кулею. В його руці був револьвер. Він був урядовцем у фірмі А. Калдер і Спілка...” Ч. 31
1. 8. „Український Жіночий Конгрес у Станиславові.” Обширний звіт із конгресу. (Передрук з „Діла”). Ч. 31
8. 8. „Побив стару жінку за невміння англійської мови.” Вістка: „31 липня суд в Ріджайні засудив 19-літнього Альберта Фредирика Петерсона на три місяці тюрми за побиття патиком старенької жінки, Анни Сороки, в місцевості Фейрі Гіл 14 липня... В суді Петерсон сказав, що він побив стареньку жінку за те, що вона не розуміла його, як він говорив до неї по англійськи...” Ч. 32
8. 8. З діяльності Центрального Комітету Буковинських Українців в Канаді. Заклик комітету, щоб українці Канади й ЗДА складали жертви на Рідну Школу в Буковині й вшанували пам'ять Ю. Федьковича; канадський Комітет є віткою старокраївого Комітету з осідком у Чернівцях, за канадський комітет підписані: Георгій Підлубний, голова, В. Таскій, секр. Ч. 32

8. 8. „Конгрес Українського Жіноцтва в Станиславові.” Редакційна стаття ,опрацьована на підставі звідомлень у пресі про його відбуття, при цьому виявились: „великі організаційні способності... карність... добровільного послушенства... зразковий хід нарад Конгресу був доказом ще інших прикмет жіноцтва, важних для оздоровлення нашого громадського життя, а саме, його пильності і працьовитості та почуття відповідальності за взяті на себе обовязки... крім організаційного хисту... лад і порядок... ідеалізм і палкий ентузіазм...” Ч. 32
8. 8. „Народний Дім в Тулоні відібрано від большевиків.” Довша вістка про судову розправу 3-го серпня: „Товариство ім. Івана Франка зорганізували були мешканці Тулону... Вони збудували дім, де відбували концерти та відчitti. Організація була не-політична і держалася збоку від релігійних спорів... В 1927 році деякі члени товариства рішили зробити з нього політичну організацію. Вони приняли статут ТУРФДому і ухвалили резолюцію, щоби стати галузєю згаданої організації. Суддя прийшов до заключення, що зміна первісних цілей товариства була незаконна, приняття статутів ТУРФДому було незаконне і переписання майна на ТУРФДім було незаконне. З уваги на сі три причини суддя казав вернути майно первісним власникам, що остали вірними первісним цілям товариства...” Ч. 32
29. 8. „Знання історії.” Передовиця про вагу знання історії свого народу: „Молоді люди часто думають, що історія зачинається від них... Розумні люди знають, що в історії свого народу, чи в історії світа для них є тільки маленька сторінка... І що навіть ся частина історії має вязатися з попередньою історією, як продовження нитки, которую пряде прядка. Щоби то було, як би кожде нове

покоління зачинало свою окрему нитку і пряло її, поки нове покоління не зачне нової нитки? Народи і ціле людство сталиби тоді на місци і, що називається переливалиб з пустого в порожнє... Не булоб в нас своєї історії, не булоб і нас самих, не булоб українського народу... Історія є наш найбільший скарб побіч мови і нехтувати сей скарб се все одно, що нехтувати свою мову, свої звязки з українським народом, або вирікатися свого народу..." Ч. 35

29. 8. Не допущено відвідати Радянську Україну. — Довша вістка про Ганку Романчич, яка перебувавши в Європі поробила заходи, щоб відвідати Радянську Україну; не вважаючи на те, що в Лондоні вона одержала совєтську візу, білета Інтуриста на їзду й помешкання в готелях, Москва не дозволила їй відвідати Україну; вістка закінчується таким коментарем: „Видна річ що Москва налякалася, аби українська дівчина з Канади не завалила Совітського Союза.” Ч. 35
5. 9. „Буковинський Соловій”. Передовиця з приводу століття уродження Осипа Юрія Федъковича. Ч. 36
5. 9. Проблема ратунку прерій. Довша вістка: „Як відзискати для рільництва міліони акрів найкращої пшеничної землі в світі, знищеної кількома роками посухи, отсе є питання, яке взяли під застанову федеральний уряд в Оттаві та уряди провінцій Манітоби, Саскачевану і Алберти. Питання є не лише в тім, як виживити до слідуючої осені людей та худоби в навіщених посухою околицях, але й як зробити наново землю відповідною до управи... Про величину проблеми можна виробити собі поняття із слідуючих цифр. В Манітобі висохло один міліон акрів у 13 муніципалах. В Саскачевані 60 процент всієї управленої землі висохло. В Алберті висохло два міліони

- акрів. У деяких сторонах прерій не було урожаю з причини посухи вже п'ять літ під ряд.” Ч. 36
5. 9. Звіти окружних з'їздів Союзу Українців Самостійників; з'їзд у Давфині, Ман., відбувся 29-го липня, з'їзд в Торгілд, Алберта, відбувся 5-го серпня. Ч. 36
5. 9. „Всеукраїнський Національний Конгрес.” Нарис програми праці Конгресу; стаття Віктора Приходька. Ч. 36
5. 9. „Дещо про нову методу навчання рідної мови.” Стаття М. Матвійчука. Ч. 36
5. 9. „Засновано Допомоговий Комітет для Голодних України.” Вістка: „Збори представників ріжних організацій в Вінніпегу в салі Українського Народного Дому... 31 серпня зорганізували центральний Український Допомоговий Комітет для Допомоги Голодним на Україні... Головою комітету вибрано адв. Д. Якиміщака, секретарем гром. О. Боянівського... Збори отворив... гром. Мир. Стечишин...”; вислано телеграму до прем'єра Бенета в Оттаві, щоб „він ужив своїх впливів, щоб спинити совітську політику виголоджування України...” Ч. 36
12. 9. Михайло Хариш. Вістка про його смерть у Вінніпегу 20-го серпня; він „походив з села Ляшки, пов. Ярослав. Родився 21-го жовтня 1869 р. До Канади приїхав 1905 році і через цілих 29 років працював в сінарських шапах в Вінніпегу... брав участь в громадському життю і був членом парafії при Українськім Православнім Соборі, а також належав до членів фундаторів Інституту Прото-світі...” Ч. 37
12. 9. Концерт у Віндзор, Онт. Про концерт 2-го вересня перед англомовоною публікою, в якому взяли участь українці: „Около 40 здібних співаків під

управою п. С. Курилова, учителя Рідної Школи в Іст Віндзор, відспівали кілька народніх пісень. Мельодія української пісні зробила мите враження на кількадцятьчу публіку... Неможна поминути призначення, на яке заслужив балет артиста-балетмайстра В. Авраменка... Наука його танків глибоко вкорінилась в нашу молодь, яка славиться українськими танками... Дівчат танцюристок, які виступали публіка нагородила довготриваючими оплесками..."

Ч. 37

12. 9. „Землячка з Канади знайомиться з Рідним Краєм.” Стаття про подорож Ганки Романчич, опрацьована на підставі матеріалів, що з'явилися в львівському „Ділі”. Ч. 37
12. 9. „Святочний концерт у честь Федъковича.” Про концерти з приводу 100-ліття народження О. Ю. Федъковича, що відбувалися заходами українських організацій 9-го вересня в залах Інституту Просвіти і Українського Православного Собору: „Програма була однакова в Інституті й Соборі... Вступне слово мав у Соборі п. Т. Д. Ферлей, а реферат п. К. Андрусишин. Кінцеве слово виголосив п. Д. Будка. В Інституті вступне слово мав Г. Підлубний, а реферат п. В. Свистун. Кінцеве слово мав п. П. Гавришишин... Коли п. Івах декламував, то здавалося слухачам, що неначе справді знаходяться на Підгірі з славним Довбушем...” Ч. 37
19. 9. „Союз Українців Самостійників протестує.” Вістка, що СУС вислав 10 вересня до премієра Бенета в Женеві телеграму з протестом проти приняття Советської Росії до Ліги Націй. Ч. 38
19. 9. „Проф. Тимошенко покликаний до Вашингтону.” Вістка, що професора Тимошенка покликано до праці в департаменті рільництва в Вашингтоні у відділі, що має завдання координувати взаємовід-

ношення між сільським господарством та промисловістю. Урядовий титул проф. Тимошенка є Agricultural Economist, Division of Program Planning, Agriculture Adjustment Administration.”

Ч. 38

3. 10. „Ірчан засуджений на 10 літ тюрми.” На основі приватних листів, редакція подає вістку, що Ірчана засуджено на десять літ, а Сембая на три роки тюрми. Ч. 40
3. 10. „Українська студентська молодь в східній Канаді.” Стаття про спільні наради студентських кружків з таких місцевостей, як Монреал, Кінгстон і Торонто 14-го серпня, щоб спільно обговорити плян праці студентів на наступний шкільний сезон; подано в подробицях плян спільних дій наших студентів. (Подав В. Я. Яремій). Ч. 40
3. 10. „Посвячення памятника в честь героя Ст. Стеценюка.” Вістка: „В неділю 30 вересня відбулося на цвинтарі посвячення памятника в честь героя Степана Стеценюка... Памятник посвячував о. Мирон Кривуцький... Хор співав під управою п. Тараса Губіцького. У хорі брали участь около 150 співаків. Всіх учасників свята було понад тисячу й двісті... Опісля мейор Веб святочно відкрив бронзову плиту з відповідним написом у міськім ратуші.” Ч. 40
10. 10. Окружний з'їзд у Вайті, Ман. Довша вістка про з'їзд, що відбувся в залі Українського Народного Дому 30 вересня; на ньому промовляли: Я. В. Арсенич, Мир. Стечишин, Й. Кулачковський, Марія Марко, свящ. А. Апонюк, Н. Боднарчук, Н. Гаврилюк і К. С. Продан. Ч. 41
10. 10. „Архиєпископ Теодорович гостить в Вінніпегу.” Про перебування Архиєпископа Української Греко-Православної Церкви в цьому місті; про ві-

- зитацио в церкві Св. Михаїла й про концерт у його честь в залі цієї церковної громади. Ч. 41
17. 10. Міжнародна Жіноча Рада в справі голоду України: Завдяки інтервенції Мілени Рудницької, управа М. Ж. Ради з осідком у Лондоні, вдалася до президента зборів Ліги Націй в справі голоду в Україні, як також прохала, щоб Советський Союз дозволив надсилати поміч голодуючим із заграничних країн. Ч. 42
17. 10. „Гостя з Канади в Празі.” Довша стаття про Ганку Романчич та її відвідини в Празі й інших місцевостях в Чехословаччині в м. вересні, 1934 р. Ч. 42
17. 10. „Українець коронером в Торонто, Онт.” Вістка: „...6-го жовтня 1934 д-р Теодор Ткачів котрий практикує в Торонто... одержав від уряду провінції Онтеріо назначення до штабу головного коронера д-ра Кравфорда. Др. Т. Ткачів приїхав до Канади малим хлопцем зі села Цінева, пов. Долина. Мама його тяжко працювала і всі гроші видавала, щоб тільки бачити сина свого лікарем...” Ч. 42
31. 10. „Роковини Товариства в Ст. Боніфес, Ман.” Вістка про восьмі роковини Українського Просвітного Товариства в Ст. Боніфас 28 жовтня, що їх відзначено спільним обідом і концертом дітвори Рідної Школи. Ч. 44
31. 10. Марія К. Заньковецька. Вістка про її смерть у Києві 4-го жовтня в віці 74 роки. Ч. 44
7. 11. „Уряд помагає удержувати фармерських робітників.” Вістка: „Уряд Манітоби рішився ще й через сю зиму помагати удержувати фармерських робітників на таких самих услівях, як минувшої зими. Допомога буде в силі від 1 листопада до 1 квітня. Фармер, що хоче на зиму робітника, мусить післати аплікацію до урядового бюро пошу-

кування праці... бюро вищле робітника даючи йому свободний переїзд та одіння до роботи. Опісля робітник має діставати від уряду по 5 доларів платні на місяць..." Ч. 45

7. 11. Голова СУС у Саскачевані: „Мир. Стечишин, голова СУС і редактор 'Українського Голосу', будучи недавно в Саскачевані задля окружних зіздів в Кридор і Вакав відвідав Гефорд, Вонду, Мічем, Канору, Саскатун та Ріджайну, де були заряджені, заходом відділу СУС з Саскатуну, віча. Всюди слухали М. Стечишина з великим зацікавленням.” Ч. 45
7. 11. „Сагара перед нами.” Передовиця про посуху в західних провінціях Канади й спустошення прерій з такими завважами: „Чи нема рятунку для степової частини Північної Америки? Є, але рятункову акцію мусить перепровадити вже держава, а не поодинокі фармері, що на власну руку корчували свої фарми та орали степ... А рятункова акція мусить іти лише в тім напрямі щоби на стежах засадити знов як найбільше ліса і щоби знов як найбільше землі покрила трава, яка не позволила б вітрові забирати дорогоцінну почву...” Ч. 45
7. 11. „Дивно о. Божикови, а нам ще більше.” Стаття-відповідь свящ. П. Божикові на його статтю в „Українських Вістях” з 17-жовтня в справі спільногого концерту в Вінніпегу в честь Юрія Фед'ковича. Він висловлює своє здивування, що під час концерту, православний Василь Свистун промовляв в Інституті Просвіти, а католик Данило Будка в православній залі; коментуючи в цій справі автор статті пише: „Коли дивитися зі становища загальної української справи, і зі становища здорового розуму, то за таке можна вінніпегських Українців дуже похвалити. Бо українська справа вимагала, щоби Українці порозбивану свою силу докупи збирали... Ніхто-ж бо інший, як вороги

українського народу порозбивали той же народ вживаючи формули 'Пусціть Русіна на Русіна'... Значить — поступок вінніпегських Українців, се оден великий крок вперед в напрямі збирання української сили. Та є між українським народом люде, яким бажається щоби Українці поступали не вперед, але назад..." Ч. 45

7. 11. В справі телеграми до прем'єра Бенета в Женеві. На закид „М.Д.” в „Українських Вістях”, що СУС не мав права говорити в імені всіх канадійських українців, стаття вияснює: „Союз Українців Самостійників відчував, що він висловлював однодушно думку всіх Українців в Канаді, коли протестував проти приняття Совітського Союзу до Ліги Націй. Отсе одно було в нього на думці, а не якесь „репрезентовання”....” Ч. 45
7. 11. „Два відділи СУМК у Вінніпегу.” Вістка: „29 жовтня організатор п. Гр. Тижук зорганізував у салі Укр. Прав. Собору св. Покрови молодих хлопців у віці від 12 до 16 у відділ СУМК ім. С. Петлюри... 4 листопада по промовах пп. В. Свистуна й Гр. Тижука в тому самому місці зорганізовано старших хлопців у відділ СУМК ім. Гетьмана Мазепи.” Ч. 45
7. 11. „Листопадове Свято в Вінніпегу.” Про спільний концерт українських організацій міста Вінніпегу в двох залах — Інституту Просвіти і Українського Православного Собору. Ч. 45
14. 11. „Фармерський страйк зачався в Мондер, Алта.” Вістка: „..6 листопада проголошено в Мондер, Алта., фармерський страйк. Причиною страйку є нарікання, що елеватори не дають відповідного грейду за доставлене збіжжя і агітація є за тим, аби не доставляти збіжжя до елеваторів, поки вони не вставлять машин до вичищування збіжжя...” Ч. 46

14. 11. „Окружний зїзд у Вайта, Ман.” Обширний звіт з’їзду, що відбувся заходами Союзу Українців Самостійників 29 і 30 вересня, за підписами: П. Танчака, предсідника, Я. Назаревича і В. Процюка, секретарів. Ч. 46
14. 11. „На який лад ‘УРВісти’ про Ірчана заговорили.” Стаття „Жовтоблакитника”. Ч. 46
14. 11. Про Павільйон у Чікаго. На запит читача, що сталося з українським Павільйоном редакція відповідає: „Спілка котра ним господарувала, збанкрутувала ще минувшого року і павільйон розібрано...” Ч. 46
14. 11. „Ще один відділ СУМК в Вінніпегу.” „9 листопада організатор п. Гр. Тижук зорганізував у салі Т-ва О. Ю. Федьковича при церкві св. Михаїла при Дізраелі ул. хлопців і дівчат у відділ СУМК ім. Богдана Хмельницького...” Ч. 46
21. 11. Окружний зїзд в Прілейт, Саск. Звіт за підписом Ф. Скоробогача, секретаря. Ч. 47
21. 11. „Еміграція і Рідний Край.” Передовиця на цю тему з такими висновками: „...як Старий Край не може про нас рішати, так не можемо й ми рішати про Старий Край. І коли між еміграцією і Старим Краєм мають бути якісь відносини, то лише такі, що можемо собі взаємно помагати відповідно до своїх сил... Всякі мрії про те, що за свою матеріальну допомогу купуємо собі право диктувати політику Старому Краєві є дики, смішні і образливі для Старого Краю. Він найлучше може осудити, що, як і коли йому робити для свого добра, а тим і для української справи взагалі...” Ч. 47
21. 11. „Українець з Шангаю гостить в Вінніпегу.” Вістка про Г. Бутенка, що стало живе в Шангаю в

Китаю: „П. Бутенко оповідає багато цікавих річей про Китай та про Сов. Росію де вже два рази по війні бував...”

Ч. 47

21. 11. Розправа Літовича. Вістка: „2 лютого 1934 р. Літович з жінкою їхали кіньми в закритих санках коло місточка Сифтон. Коли переїжджали залізну дорогу, надійшов... потяг... і вдарив в них та смертельно покалічив жінку... а п. Літович був ранений. Розправа проти компанії за відшкодування відбулася в Давфині... суддя признав, що потяг за скоро їхав і не дзвонив, ні не свистав і се було причиною випадку. Суддя звільнив Літовича від всякої вини і признав для него \$2,623.75 відшкодування, а для дітей \$3,000.00.”
- Ч. 47
21. 11. „Націоналізм, як одинока запорука визволення й будови української держави.” Тема відчиту І. Гультая, представника УНО, влаштованого в Віндзорі, Онт., 25-го вересня; критичний допис „одного з присутніх.”
- Ч. 47
28. 11. Проблеми українського виховання. Читач ставить питання редакції: „Чому наші інтелігенти в Канаді, чи то і тут в Стейтах, на зборах, чи де то не булоб, так розказують і так взывають наших людей, щоби своїх дітей вчили по українськи, а як підеш до нього до хати, то в нього діти по англійськи говорять? Чому наші інтелігенти не роблять так, як говорять?” — Редакція відповідає: „Ваші питання дуже добре булоб ставити кожному зокрема інтелігентові, в котрого таке замічаєте...”; дальнє редакція звертає увагу на труднощі, які бувають з двомовністю, а головно тоді коли діти виростають у не-українських осередках.
- Ч. 48
28. 11. „Наші зїзди.” Стаття Івана Данильчука; в ній він порушує багато справ, що повинні бути обговорені на з'їздах, між ними: справа торгівлі та про-

- мислу; справа всеукраїнського конгресу; справа освіти й української колегії в Канаді; програма праці при українських народних домах; справа рідних шкіл і навчання українських предметів у вищих школах і університетах Канади. Ч. 48
5. 12. „Міжнародний фестин у Венкувері, Б.К.” Довший допис І. Мельника про виставу й концерт 17-20-го жовтня, в яких взяли участь різні етнічні групи, включно з українцями. Ч. 49
5. 12. Мирослав Кревецький — фаховий фотограф. Вістка про його фільми зі Світової Вистави в Чікаго з якими він об'їзджає українські осередки в Західній Канаді. Ч. 49
5. 12. „Д-р Драган звертає на себе увагу.” Вістка, за саскатунським часописом ‘Стар Фінікс’, про виступ єдиного українського посла в легіслатурі в Саскачевані 23-го листопада. Ч. 49
5. 12. М. К. Заньковецька. Стаття Софії Русової. Ч. 49
12. 12. Про смерть Проф. Мих. Грушевського. Довша вістка про смерть цього історика в Москві 26-го листопада: „Проф. Грушевський з двох причин записався нестерпними буквами в українській історії: раз як найбільший український історик, по друге, як голова українського революційного парламенту в 1917 р., голова Української Центральної Ради...” Ч. 50
12. 12. „Хто такий Скрипник?” Стаття С. Східного. (Передрук з „Тризуба”). Ч. 50-51
12. 12. „Листопадові Свята”. Дописи про відзначення листопадових роковин в місцевостях Брендон, Ман., Віндзор, Онт., і Дервент, Алта. Ч. 50
19. 12. „Українцям треба братися більше до торговлі.” Стаття Ігора Любенка. Ч. 51
19. 12. „Фармерський страйк в Алберті.” Довша стаття П. Зварича. Ч. 51

19. 12. „Витяги з моого щоденника.” Стаття Д. М. Гунькевича з цікавими подробицями про життя, в різних його виявавх у Су Лукавт, Онтаріо. Ч. 51
26. 12. Один із перших піонерів. Посмертна згадка про Дмитра Буньку, відомого фармера в околиці Абердін, Саск.; до Канади приїхав 1898 р. із села Чернятина, повіт Городенка, Помер 7-го грудня. Ч. 52
26. 12. „Український культурний фонд.” Стаття Т. Гуменюка про упорядкованість і консолідацію збірок на народні цілі в Канаді; нав'язуючи справу до свого реферату на з'їзді Союзу Українців Самостійників, Гуменюк пропонує один фонд при централі СУС: „Богато часу, праці й енергії витрачуємо не так через брак грошей, як через брак порядку в нашій роботі, наших збірках, висиланнях та оголошуваннях. Самі про себе не знаємо, скілько котрого року зібрано або вислано на ту-тейші чи старокраєві ціли... Треба, щоби гроші зібрани серед нас щорічно в Канаді, переходило через одно русло...” Ч. 52
26. 12. Українське Жіноче Товариство Народнього Мистецтва. Вістка про річні збори цього товариства в Вінніпегу 17-го грудня, на яких перевибрано голову Юлію Бачинську; із поданих звітів виявилося, що „Товариство має понад 50 членкинь... брало участь у виставі моделів в Авдиторії та в випродажі ручних робіт в сторі Гадсон Бей...” Ч. 52
26. 12. Про Форт Френсес, Онтаріо. Стаття Д. М. Гунькевича про це місто на граници З'єд. Держав, про його мешканців промисел і рільництво. Ч. 52
26. 12. Спис українських учителів. В „Учительськім відділі” подано лісту учителів державних шкіл у провінціях Алберти й Саскачевану; попри прізвища учителів, подано назви шкіл і пошт. Ч. 52

Pік 1935

Чикаленко написав дві книжці споминів („Спогади” і „Щоденник”), що є цінною історією видавання „Ради” і взагалі громадської роботи тих часів. Багато подій в них згадується, показано там багато осіб з їх особистими прикметами (Грушевський, Винниченко, Єфремов, Грінченко і др.), що належали до громадських робітників тих часів... Так минула робота стає невмирущою. Так зібране в книжках зерно розсівається, щоби принести нові плоди...

А в Канаді такою Енциклопедією українського життя є 25 річників „Українського Голосу”. Кілько справ, кілько подій тут занотовано. Кілько питань порушено й обговорено...

Коли б так „Український Голос” зібрав відповідну суму грошей на 25-літній Ювілейний Фонд, а з того вистарчило на те, щоби заставити когось, щоби переглянув всі 25 річників „Українського Голосу”, повибирає, чи понотував всі справи, всі випадки рік за роком і тоді б це видати книжкою з нагоди 25-ліття „Українського Голосу”. Була би це велика робота. Енциклопедична історія українців в Канаді. Коли б же її доповнити відомостями з перед 1910 року, тоді це було би якраз те, що поставило би українців і в їхніх очах і в очах других людей на висший щебель, ніж стоять нині. Воно було би тим фундаментом, на якім певніше і міцніше будувалось би дальнє життя.

Та до цього треба патріотів — не тих, що в них патріотизм до глубини душі, але й до глибині кишені. Треба, щоби на таку річ жертвували всі — багатійші жменею, а найбійдніший бодай три вдовині гроши.

Із статті „Склад і значіння народних інституцій. Українська Видавничча Спілка в Канаді”. (З нагоди 25-ліття „Українського Голосу”), „У. Г.” 4. 12. 1935, ч. 40.

2. 1. „Як проголошено самостійність України. Світлій памяті М. С. Грушевського.” Стаття Миколи Ковалевського. (Передрук з „Діла”). Ч. 1
2. 1. У справі Ірчана. Читач ставить питання редакції: „За що в комуністичній Росії засудили Ірчана на десять літ тюрми, коли він лишив по собі в Канаді памятку, як письменник, що випрацював книжки для комуністичної пропаганди?” Редакція відповідає: „Причина засуду Ірчана ніколи не була оголошена і наскільки відомо, над ним не було публичного суду, ні переслухання... відомо лише те, що арештовано його в тім часі, коли арештовано богато інших Українців, а головно Галичан під претекстом ніби то вони хочуть відірвати Україну від Росії...” Ч. 1
9. 1. Перший українець Королівським Радником в Канаді. Обширна вістка з приводу назначення адвоката Я. В. Арсенича з Вінніпегу Королівським Радником; з'ясовуючи його багатогранну працю для українського народу в Канаді, в якій він був „першим в першому ряді”, редакція закінчує статтю так: „Словом, не було одної стадії в розвою канадійського українського життя в котрій він не відігравав би важкої ролі... За цю тиху, безкорисну працю король Великої Британії та Заморських Доміній назначив його устами манітобського уряду своїм дорадником (King's Council)... Витаймож щиро першого Українця, що став Королівським Радником, і радіймо, що честь припала тому, кому належиться.” Ч. 2
9. 1. З’їзди в Саскатуні й Едмонтоні. Довша вістка про річні з’їзди, що відбулися в днях 26 до 31 грудня в цих двох осередках; між тими, що виступали з промовами були: Ганка Романчич, що говорила про свої враження з подорожі й довшого перебування в Європі; професор Г. Сімпсон з Саска-

чеванського університету; він зробив милу несподіванку слухачам, виголошуючи свою доповідь частинно українською мовою; Василь Свистун, що „появився знов на зїзді в Саскатуні по три-річних ‘вакаціях’”; з'їзд в Едмонтоні був „під тінню недавної смерти патрона тамошнього Інституту, проф. Михайла Грушевського. З цеї нагоди... сказав про помершого довшу промову голова СУС, п. Мир. Стечишин... Сензацію викликала на зїзді в Едмонтоні телеграма з Вінніпегу з донесенням про назначення п. Я. В. Арсенича, першим з українців в Канаді королівським радником і п. Арсенич відразу став героєм дня. Він виголосив найкращу промову на зїзді...”

Ч. 2

16. 1. В справі „української подорожуючої” бібліотеки. Заклик Українсько-Канадійського Горожанського Товариства в Едмонтоні, за підписом секретаря, В. С. Плавюка, щоб українці зацікавилися Бібліотекою, що повстала, як відділ при Албертійському університеті; щоб визичали книжки для читання, а хто може, щоб дарував книжки; в дальшому подано сугestію, щоб українці в інших провінціях „домагалися та помогли заложити українську подорожуючу бібліотеку при університеті в їхніх провінціях...”
- Ч. 3
16. 1. Промова першого українського посла в Саскачевані. Допис Н. Масиника з Реджайні, Саск., про інавгураційну промову д-ра Ю. Драгана в Саскачеванській легіслатурі 15-го листопада й відгомін на неї співгромадян не-українців; подано також про привітальне прийняття в честь нового посла, що відбулося заходами українців різних уgrupувань 27-го листопада в залі Інституту „Про-світи” в Реджайні.
- Ч. 3
16. 1. Українська радіопередача. Вістка про радіопередачу Служби Божої 13-го січня, що „відправля-

лась в Українськім Православнім Соборі в Вінніпегу... відправляв о. П. Маєвський а співав хор Собору під управою п. В. Свистуна... Велике зворушення викликали мельодії укладу Гончарова, між українцями в Канаді майже невідомі..."

Ч. 3

16. 1. Мистецький концерт. Вістка про концерт, що відбувся 12 січня в Інституті „Просвіти” в Вінніпегу заходами Тараса Губіцького; між тими, що виступали були М. Лехов, Масняк і О. Івах; останній декламував одну з своїх ліричних поезій „Калина мов кров”; вістка закінчується таким коментарем: „Це не був собі звичайний концерт, але мав вже закраску класичного мистецтва. За це належиться признання й подяка п. Тарасові Губіцькому.” Ч. 3
16. 1. „Управа Союза Українок Канади”. Вістка про те, що осідок централі організації перенесено з Саскатуну до Едмонтону, а головство перебрала Дарія Е. Янда; в дальншому подано склад цілої екзекутиви на наступний рік. Ч. 3
23. 1. „В захист доброго імені борців за волю України.” Довша стаття С. Д. Магаляса („б. хорунжий 1-ої Стрілецької Запоріжської Дивізії з куріння Низових Запорожців, армії У.Н.Р.”), що аналізує й критикує діяльність „Стрілецької Громади” — УСГ і Українського Національного Об’єднання — УНО в Канаді, як також висвітлює діяльність УВО й ОУН у Європі. Ч. 4—8
23. 1. „Промова Ю. Е. Симпсона, професора саскачеванського університету, на вісімнадцятім Народнім З’їзді в Саскатуні, Саскачеван, Канада, в днях 26-27-28-го грудня, 1934 року.” Повний текст промови, в якій подано напрямні для українців у Канаді, м. ін.: „... канадійська молодь українського походження повинна використати кожну нагоду для

того, щоби навчитися правильно говорити, як по англійськи так і по українськи... Ідеалом кожного з вас повинно бути здобуття якесь корисне звання, якусь професію... Своїми загальними здобутками на просвітнім полі Ви так само багато краще зможете помогти своїм братам, що живуть на Україні. Також треба вам брати живу участь в публичнім життю Канади. Це один з найважніших ваших горожанських обовязків..." Ч. 4

23. 1. Активність членів молодечої організації. Про участь Сумківців у з'їзді в грудні, 1934 р.: „Що найбільше звернуло було на себе увагу під час послідного зїзду в Саскатуні, то богато молодих лиць. Сумківці були найкраще зарепрезентовані на цім зїзді. Всіх пристуних було 116, представників 37 відділів. Не менше були здивовані учасники зїзду, коли... Сумківці давали свій концерт. Головною точкою був контест красномовства. Молоді хлопці і дівчата виховані в Канаді, виступали і різко, чистою українською мовою, виголошували свої цікаві промови... Судді мали велику трудність рішити, хто найкраще пописався. Однаке рішення мусіло бути і першу нагороду признали панні М. Ткачук, відпоручниці 71-го відділу з Мелвил, Саск..." Ч. 4
23. 1. „Українці в дирекції Злучених Фармерів Алберти.” Вістка, що вибрано Т. Томашевського, делегата з Андрю, Алта., до дирекції цієї фармерської організації; вибори відбулися 17-го січня, а сама конвенція „була одною з більших, бо брало в ній участь звич 400 делегатів, що репрезентували звич 14,000 членів.” Ч. 4
30. 1. „Свято Державности в злуці з вшануванням пам'яти пок. проф. Михайла Грушевського.” Обширна вістка про концерт 27-го січня в залі Укр. Гр.-Православного Собору в Вінніпегу; святковий ре-

ферат про Грушевського виголосив Василь Свистун.

Ч. 5

6. 2. Священики суспендовані: Вістка з Онтаріо з 30 січня: що тамошнього українського греко-католицького священика Сарматюка суспендував єпископ Ладика через те, що він жонатий. Місцеві парохіяни вислали просьбу до єпископа Ладики, щоб він відкликав суспендовання о. Сарматюка... Єпископ Ладика також суспендував й о. Ів. Шумського за те, що жонатий... (він) був парохом у греко-католицькій церкві в містечку Брентфорд, Онт. З своєї сторони єпископ Ладика заявляє, що він поусував жонатих священиків з своєї дієцезії на приказ з Риму." Ч. 6
13. 2. „Нові статті про Україну”. Вістка: „В Лондоні вийшло січневе число ‘Де Слевонік енд Іст Юропієн Рівю.’ Поміщено в нім дві статті на українські теми: о. Августин Волошин, відомий народний діяч з Закарпаття, умістив статтю ‘Карпатська Русь’, а О. Шульгин статтю під титулом ‘Україна і її політичні аспирації.’” Ч. 7
13. 2. „Листок на могилу Грушевського.” Поема Івана Данильчука. Ч. 7
13. 2. „Революція на віддалі.” Передовиця про „революціонерів”, що виїхали з Рідного Краю де їм грозила небезпека з боку окупантів, значить, воно повтікали з поля бою, а тепер з безпечної віддалі з Канади провадять „язиком” революцію. Ч. 7
13. 2. „Українці в Вінніпегу віддають честь п. Арсеничові.” Довша вістка про бенкет, що відбувся 9-го лютого в залі Українського Народного Дому в Вінніпегу в честь „першого українця в Канаді, що дістав назначення на королівського радника п. Я. В. Арсенича...”; господарем бенкету був Т. Д. Ферлей; між тими, що промовляли були: Дост.

В. Дж. Мейджор, генеральний правник провінції Маніトоби; адвокат Фред Гіп, спільник Арсенича, що подав цікаві моменти з часів свого першого знайомства з Арсеничем, коли він ще студентом виступав у суді, як перекладач; адвокати: Д. Яки-міщак, Василь Свистун, і Марія Закус; з цієї нагоди Арсенич одержав шовкову тогу королівського радника — подарок від присутніх. Ч. 7

13. 2. Редактор „У.Г.” у розїзді. Мир. Стечишин брав участь у загальних річних зборах „Взаємної Помочі” в Торонті, 25 і 26 січня; по зборах відвідав такі місцевості, як Гемилтон, Монреал, Віндзор, Чікаго, і Форт Вілліям, де він мав публічні виступи. Ч. 7
13. 2. Пропонує вільну клініку на лічення рака. Вістка про промову д-ра Д. Драгана в Саскачеванській легіслятурі 29-го січня. Ч. 7
20. 2. „Інформаційне віче про російський імперіялізм.” Про віче в залі Українського Народного Дому в Саскатуні, на якому промовляли Ів. Рурик і Вас. Буряник на теми „Російський імперіялізм зглядом України від Переяславської Угоди до большевицького правління” і „Скриті пляни Совітської Росії супроти Канади і Злучених Держав.” По вислуханню рефератів „рішено зробити порозуміння з другими українськими організаціями в Саскатуні і підприняти спільну акцію.” Ч. 8
20. 2. Ліста українських учителів публічних шкіл у Алберті. Надруковано доповняючий список — додаток до давніш опублікованої лісти. Ч. 8
20. 2. „Українська Пасічнича Організація в Канаді.” Вістка: 23 січня в Вінніпегу, Ман., зорганізовано організацію українських пасічників: „На нарадах обговорено важні справи відносно пасічничої господарки... ціль і обовязки товариства: давати

всякі поради пасічникам, уділювати їм поміч і поради початкуючим". (Подав Г. Дзюба, секретар). Ч. 8

20. 2. Звіт діяльності студентського кружка „Прометей” в Вінніпегу за рік 1934. (Подав Іван Гикавий, кореспондент). Ч. 8
27. 2. „Окружний зізд СУС Східної Канади...” Звіт із з’їзду, що відбувся 27-го січня в залі Українського Народного Дому в Торонті. (Подали секретарі з’їзду, Осип Лисий і Гр. І. Блок). Ч. 9
27. 2. Григорій Харко. Довша посмертна вістка: Родився 1899 р. в селі Ниновичі, повіт Сокаль; до Канади приїхав разом з батьками 1906 р., що поселились на фармі в Кридор, Саск., помер 28 січня, 1935. Ч. 9
27. 2. Катерина Захарук. Посмертна згадка: Родилася 1869 р. в селі Завалю, снятинського повіту, до Канади приїхала зі своїм чоловіком Мафтієм (він помер два роки тому); подружжя поселилося на фармах у Вастео і тут проживало 34 роки. Ч. 9
27. 2. „Большевицький трон з людських черепів — трагедія України.” Довша рецензія на статтю Стівена К. Свифта, що з'явилася 25 січня 1935 у лондонському тижневику *Everyman* під повищим на головоком. Ч. 9
27. 2. Ліквідація Українського Червоного Хреста в Канаді. Заява заряду, що по день 31 січня 1935 р. у касі залишилася сума шістдесят вісім долярів і дев'ятдесят центів: „Бажаючи звинути, на неограничений час, дальшу діяльність Українського Червоного Хреста, його Екзекутива, складаючися з осіб: Я. В. Арсенича, як голови; Г. Піллубного, як скарбника; О. Г. Гикавого, як писаря і С. Ковбля, як директора, зійшлася дня 4 лютня ц. р. до офісу п. Арсенича в Мекінтайр Блок... і рішила

- одноголосно вислати ці гроші для українських Інвалідів у Львові...” Ч. 9
27. 2. В пам'яті М. Грушевського. Заходами студентського гуртка „Альфа-Омега” відбулися сходини 15-го лютня в Саскачеванському університеті присвячені пам'яті М. Грушевського; крім концертних точок були доповіді С. Стечишина і Т. Павличенка: „Дуже велике зацікавлення викликав реферат п. Павличенка, котрий був особисто знакомий з Грушевським під час будування української держави. Свої замітки подав професор Симпсон... він підкреслив велике значіння такого державного мужа як Грушевський...” (Подав Іван Данильчук). Ч. 9
27. 2. „Наука причиною крізи.” Тема відчиту Мих. Стечишина в Вінніпегу 24-го лютня. Ч. 9
6. 3. В'ячеслав Будзиновський. Вістка про його смерть 14-го лютого в Львові. Ч. 10
6. 3. Сусpenзія свящ. Сарматюка і Шумського. Передовиця п. н. „Риба в мутній воді” з подробицями про суспендування вищезгаданих католицьких священиків з приводу їх жонатого стану. Ч. 10
13. 3. „ТУРФДім програв відклик в справі дому в Тюлон.” Вістка: „Апеляційний суд Манітоби ...11 березня одноголосно півтордив рішення судді Едемсона, який в літі минувшого року рішив був, що ТУРФДім має віддати членам Товариства ім. Івана Франка в Тюлон, Ман., Народний Дім побудований ними в 1921 р.” Ч. 11
13. 3. „Женячка священиків по висвяченню.” Стаття В. Свистуна — реакція на передовицю з 6-го березня в справі свящ. Сарматюка й Шумського. Ч. 11
13. 3. Українські спортивці. Вістка: „Молодечий відділ Бруклендського Українського Атлетичного Клубу здобув шампіонство на 1934-1935 р. в грі го-

кей в Weston Hockey League... 10 березня... Клуб зорганізувався при Інституті ім. Т. Шевченка, 1960 Віліям Аве., передмістя Вінніпегу Бруклендс і його дружина грачів в хокей складається з тамошніх українських хлопців.” Ч. 11

20. 3. „Національний ухил між комуністами в Канаді”. Перша вістка про розкол у рядах ТУРФ: „Українські Робітничі Вісти” з 15-го березня, подають, що на „спільніх нарадах Українських Робітничо-Фармерських Масових організацій... контрреволюційно - націоналістичний ухил, виявлений в різькій формі Д. Лобаєм, одним з редакторів ‘УРВ’ — викрито й розбито. Зізд звертає особливу увагу на націоналістичну небезпеку в рядах УРФМО та на необхідність нещадної боротьби з нею”; слідує коментар редакції про становище Лобая, як також про події на Україні, „як виморення голodom міліонів українських селян та селянок, а дальше переслідування українських комуністичних діячів... викликало між членами комуністичних організацій в Канаді сильне негодування та охолодження комуністичного запалу. Оце й називає резолюція націоналістичним ухилом...”; вістка закінчується так: „...між тими, що досі безкритично слухали комуністичних дурисвітів, повстало недовір'я до них. І того недовір'я не спинить навіть викинення Д. Лобая з редакції „УРВістей”. Ч. 12
20. 3. Ювілейне число „Українського Голосу” з нагоди його двадцятип'ятиріччя (1910-1935); з цієї нагоди опубліковано привіти від прем'єра провінції Маніトоби Джана Брекена, федеральних й провінційальних послів, і різних установ і підприємств; крім цього з'явилися ряд споминів піонерів — діячів українського життя в Канаді. Ч. 12
20. 3. “‘Український Голос’ побіч других часописів.” Стаття В. К. (о. Василя Кудрика), в якій він по-

дає в хронологічному порядку список українських часописів, що появлялися в Канаді від 1903 р., (перший з них: „Канадійський Фармер”); з усіх 22-ох часописів дев'ятнадцять перестали виходити; автор з'ясовує платформу „Українського Голосу”. Ч. 12

20. 3. „Канони Української Греко-Православної Церкви в Канаді.” Стаття о. С. В. Савчука (відповідь на статтю „Женячка священиків по висвяченню” В. Свистуна, „У.Г.” ч. 11, 1935). Ч. 12
20. 3. „Англьо-Український Комітет.” Повідомлення Українського Бюро в Лондоні, що зріст зацікавлення ширших англійських кругів українським питанням, спонукав деякі одиниці до організації „Англьо-Українського Комітету”; комітет видав 27-го лютого пресовий комунікат за підписами дванадцятьох членів, між ними таких осіб, як лорд Дікінсон, сер Валтер Нейпір, проф. Р. В. Сітон-Ватсон, пані Мері Шіпшенкс; надруковано комунікат у українському перекладі. Ч. 12
20. 3. Згорів Народний Дім. Вістка: „Якась злобна рука спалила Народний Дім імені Івана Франка на Федорі, Алта... Бібліотека вартості 500 долярів згоріла й ціла гардерoba вартості 150 долярів... Вратувати не вдалося нічого.” Ч. 12
20. 3. Чверть століття Т-ва Просвіти в Форт Віліям, Онт. Допис про ювілейні святкування цього товариства в днях 23-25-го грудня, 1934; програма свята складалася з концерту, бенкету й виставлення п'єси „Безталанна”; головним гостем-промовцем на ювілею був адвокат Яр. Арсенич з Вінніпегу, голова СУНД; К. Чеховий, один із основоположників, подав історію товариства. Ч. 12
20. 3. „Наталка Полтавка” Котляревського на сцені в Вінніпегу. Обширна рецензія: З нагоди 25-річчя

„Українського Голосу” ветерани української сцени міста Вінніпегу відограли цю оперету; виступали: С. Ковбель, Г. і Наталка Гречки, Маруся Угринюк, І. Дорочинський і Вишньовський; оркестра була під управою М. Левака. Ч. 12

20. 3. Дебата з комуністами. Вістка: „10 березня ц. р. відбулася в місті Венкувері, Б.К., дебата націоналістів українців з комуністами українцями на тему: ‘Що більше корисне для українців — націоналізм чи комунізм?’ Зі сторони націоналістів дебатували два члени заряду Товариства Народний Дім, з комуністичної сторони два передові комуністи .. Перемогу признано національним дебатантам...” Ч. 12
27. 3. Українець застрілив священика. Вістка: „Стефан Іляш, 45-літній коваль з Гудів, Саск., в приступі божевілля зайшов в четвер 21 березня около 10-ої години рано до монастиря св. Жирарда в Йорктоні і застрілив з револьвера священика Альберта Дельфоржа та... пострілив другого священика Івана Балу, а опісля, коли поліція старалася його зловити, стрілив собі в груди, так що на другий день по півночі вмер в шпитали від рані...” Ч. 13
27. 3. Попович при „УРВістях.” Вістка: „Матвій Попович, один з вісъмох комуністів, що були засуджені за приналежність до незаконної організації, вже має стала роботу, як редактор ‘УРВістей’. До редакційного штабу ‘УРВістей’ приято його офіціяльно на зізді українських комуністичних організацій... До роботи в редакції приято також Ів. Стефаніцького з Торонто.” Ч. 13
27. 3. „Справа української мови і правопису.” Серія статей за підписом „В”. Ч. 13—15
27. 3. Українець — піонер в автобусовій транспортациї. Стаття про Петра Гоменика з Гонор, Манітоба, що

в 1925 р. заініціював першу лінію транспортації автобусами в Манітобі, а саме між Вінніпегом і Іст Селкірк знану як „Ред Ривер Ковч Лайнс Лімітед”; з кожним роком його підприємство розвивалося й він набував більші машини; в десяті роковини свого бізнесу Гоменик вибудував великий автобус „Стрімлайн”; стаття закінчується так: „Добр. Гоменик доказав, що Українець може взірцево провадити індустрію, котру перше всіх інших започаткував в цілій провінції.” Ч. 13

- 27. 3. В статті „Українські Спільнники Москви,” П. І. Лазарович спростовує інсинуації В. Коростовця, що були надруковані під таким самим наголовком в „Хліборобському Шляху” (Львів) ч. 18 з 18-го листопада, 1934. Ч. 13
- 27. 3. Два відчiti про українців у Манітобському університеті. Обширна вістка про відчit 19-го березня, професора Ватсона КіркКонела про українську поезію й відchit пані Р. Іngленд 22-го березня про українське народне мистецтво: „...проф. Kіrk Конел як і пані Іngленд виявили прегарне опановання своїх предметів. Дійсна приємність була слухати, як проф. Kіrk Конел говорив про українських поетів і наводив цитати з них так легко, що міг засоромити неодного українця, що вважає себе навіть авторитетом в питаннях української літератури... Про українську літературу він сказав, що це ‘Сіндерела, що ще не пiшла на баль’. Лесю Українку він признав за найбільшу поетку у всіх слов'янських народів... Добре познакомлення з українською народньою штукою, а спеціально з українськими вишивками виявила також пані R. Іngленд...” Ч. 13
- 27. 3. „Мiжстудентська дебата в Брендонi.” Про дебату мiж студентськими кружками „Прометей” у Віннiпегу i „Днiпро” в Брендонi, що вiдбулася

в залі Українського Народного Дому там же 17-го березня; дебатанти були: М. Барилюк, П. Ольховецький, Іван Гикавий і Д. Вавриків. Ч. 13

27. 3. „Молодий адвокат виграв чотири справі.” Вістка: В. І. Тюхтій, молодий адвокат в Гемилтоні, українець, здобув недавно незвичайний рекорд в тамошньому суді, вигравши перед лавою заприсяжених чотири справі одна за другою.” Ч. 13
3. 4. „Плян зруйнувати всі табори праці в Канаді. „Вістка: „Зорганізоване революційне тіло через агіаторів в таборах для безробітних по цілій Канаді приготовило плян зруйновання всіх тaborів в одному дні. Таке сказав Дост. Гrot Стирлінг, міністер національної оборони в палаті послів в Оттаві 29 березня... ‘Ця пропаганда’, сказав міністер, ‘є дивно подібна до тої, що провадилася в Росії перед революцією’.” Ч. 14
3. 4. „Джан Бокен назначений губернатором Канади.” Вістка про те, що король Юрій П'ятий назначив новим губернатором Канади визначного шотляндського письменника Джана Бокена. (Пізніше знаний, як Лорд Твідсмюр — О.В.). Ч. 14
3. 4. „Вишневі садки в Алберті.” Стаття В. П. Федуна з Krakova, Алберта; він описує свої експерименти й успіхи в розведенні овочевих дерев в Алберті. Ч. 14
3. 4. Гостина Прот. о. С. В. Савчука в Ди Па, Ман. Довший допис Ф. П. Киби про Службу Божу, що була відправлена о. Савчуком у англіканській церкві 24-го лютого, й про відчит у залі Українського Народного Дому того ж вечера. Ч. 14
3. 4. „Голод на Україні”. Вістка: „Вінніпегський щоденник — ‘Фрі Прес’ з 30 березня помістив на редакційній стороні обширну відозву від д-ра Аменде з Відня в імени комітету, котрого головою є

- кардинал Інницер. Відозва кличе допомоги голодним на Україні...” Ч. 14
10. 4. Албертійська Ліга Громадського Кредиту. Довша вістка про конвенцію Ліги, що відбулася в Калгарі; провідником партії вибрано Вілліяма Ебергарта й рішено брати участь у наступних виборах у провінції, як зовсім окрема партія. Ч. 15
10. 4. „Вшанування праці Прот. В. Кудрика.” Вістка про прийняття в честь о. Кудрика, що відбулося в Вінніпегу 3-го квітня; господарем вечеї був П. Попіль, один з його найстарших друзів; у зв'язку з 25-літнім ювілеєм „Українського Голосу” подано, що „це також в великій мірі ювілей громадської роботи о. Кудрика. Він вже й перед появою ‘Українського Голосу’ працював на громадському полі... був його першим редактором... Взагалі праця о. Кудрика така всестороння, що навіть тяжко її належито представити та оцінити.” Ч. 15
17. 4. „Українська літературна мова.” Дискусійна стаття І. Шклянки. Ч. 16
17. 4. Полемічна стаття редакції „У.Г.” п. н. „І в Парижу не зроблять з вівса рижу” проти парижського „Українського Слова” на тему канадійського УНО. Ч. 16
24. 4. Професор Василь Біднов: Довша вістка про його життя, діяльність і смерть, що наспіла 2-го квітня в Варшаві. Ч. 17
24. 4. Один із перших піонерів. Допис про Н. Грицика, що помер 7-го березня в Канорі, Саск.: він родився в селі Вербівці на Буковині 1859 року; до Канади приїхав з родиною, 1897 р. й осівся на фармі близько містечка Донвел, Саск.; в році 1918 купив більше землі коло міста Канора, де перенісся з родиною й де проживав ввесь час; був активний у церковно-громадському житті. Ч. 17

- 24.** 4. „Інтересні погляди д-ра Гонтера.” Критичні коментарі редакції на деякі погляди д-ра А. Дж. Гонтера з Тюлону, Манітоба, висловлені 17-го квітня на зборах Жіночого Місіонарського Товариства в Вінніпегу; його тема була українці, їхні традиції й канадійське горожанство. Ч. 17
1. 5. „Вартість преси.” Стаття О. Г. Гикового про пресу, її важливу роль, й оцінка її в інших народів; на думку автора, українці ще не дають належної піддержки своїй пресі: „...колиб Українці знали дійсну вартість свого часопису, то нині, на 350,000 чи 400,000 Українців в Канаді, такий часопис як ‘Український Голос’ мав би що найменше 35 до 45 тисяч сталих передплатників, т. є. одне число на кожних десять душ. Але так воно не є... Для пересічного Українця часопис видається надто дорогою річю, хоч би він коштував не два долари, а тільки долара на один рік...” Ч. 18
1. 5. „Виклад про Україну в Берліні.” Вістка про виклад професора Кузелі в Німецько-заграничному Академічному Клубі. Ч. 18
1. 5. Серія популярних лекцій. Заходами місцевого відділу СУС, заряджено п'ять лекцій в залі Українського Православного Собору в Вінніпегу на тему „українського питання в світовій політиці.”; прелегентами були Василь Свистун і Мир. Стечин. Ч. 18
8. 5. Срібний ювілей (1910-1935) правління Короля Юрія V і Королеви Марії; з цієї нагоди з'явилася передовиця п. н. „25 літ на престолі Великої Британії.”: „Монархія в Англії дійшла до того степеня розвою, що можна її вважати за ідеальну. Але й ідеальна монархія не була б аж такою ідеальною, якби сам монарх не був ідеальною людиною. Король Юрій показався якраз ідеальним монархом... Для нас, як для людей, що вірять в

демократію, мило на цім місці зазначити, що король Юрій придбав собі незвичайне ім'я ‘демократичного монарха’.”

Ч. 19

8. 5. „Українські діти у Білому Домі.” Стаття Володимира Тимошенка, що заходами Василя Авраменка відбувся виступ українських дітей в саді Білого Дому, в Великодній Понеділок; з цієї нагоди вручено пані Рузевелт кошик з українськими писанками.
- Ч. 19
8. 5. „З діяльності Англьо-Українського Комітету в Лондоні.” Довший опис прийняття, що відбулося 16-го квітня для членів Комітету, представників преси й інших осіб.
- Ч. 19
8. 5. „Товариство українських тростів в Саскачевані.” Довший допис Андрія Крипякевича з Гемптон, Саск., про конвенцію „Тов. Тростів” Саскачевану, що відбулася 13-15-го лютого в Мус Джав; подаючи огляд конвенції він видвигає потребу зорганізувати товариство українських тростів; з відвідин в Реджайні, дописувач подає свої враження з громадсько-церковного життя там же, так, як він його бачив.
- Ч. 19
8. 5. „Католики і православні вживали церкви на Великдень.” Вістка: „Католики і православні в Ошаві мали однакове право вживати одної і тої самої церкви на Великдень, 28 квітня... Греко-католики внесли до суду позов, аби заборонити о. А. Сарматюкові вступ до греко-католицької церкви, в якій він був до недавна парохом... Більшість парафіян хотіла дальнє держати в себе о. Сарматюка, що перейшов до православної т. зв. жуківської церкви. Суддя... рішив... щоби обі сторони ‘поділилися’ церквою на Великдень. О. Сарматюк... дістав право уживати церкви до 3-ої години рано, а о. Олексів зі своїми прихильниками на решту

дня. На переслухання сторін назначив суддя день
2 травня.” Ч. 19

- 8. 5. Ліста учителів державних шкіл у Манітобі. Мих. Іванчук опублікував список учителів, всіх разом 231. Ч. 19
- 8. 5. „Відзначення українських дівчат.” Вістка: „Мира Лазечко... виграла першу нагороду в компетиції, устроєній жіночою організацією Дочок Імперії. Вона написала найлучшу статтю про льоялітів Злученої Імперії... Надя Новак... здобула під час музичного фестивалу... перше місце в конкурсі сольового співу низьким голосом між 58 суперницями...” Ч. 19
- 15. 5. Відчit П. Крата. Вістка про відчit в залі Українського Народного Дому в Торонті про „спостереження в Галичині”: Крат висунув думку, щоб зліквідувати партійні угрупування між українцями... Ч. 20
- 15. 5. „Акад. С. Смаль Стоцький голова Товариства ‘Музей Визвольної Боротьби України.’” Стаття про річні збори музею в Празі, її огляд життя й праці нововибраного голови, Професора Смаль Стоцького. Ч. 20
- 15. 5. Роковини Т. Шевченка. Дописи про відзначення роковин Шевченка святковими концертами в таких околицях: в Манітобі — Вайта, Брендон, Транскона, Шортдейл і Ешвіл; в Саскачевані — Гудів і Реджайна; й в Калгарі, Алберта. Ч. 20
- 15. 5. Виступ едмонтонських українців. Вістка: Українці цього міста об'єдналися, щоб спільно взяти участь у церемоніях у зв'язку з королівським ювілеєм: „Католики зєднані в Українськім Народнім Домі, православні з Інститутом ім. М. Грушевського і Українська Стрілецька Громада спільними силами дали програму, що вийшла українцям на

чесь...”; були танці під проводом П. Ткачука й злучений хор із 100 осіб під проводом П. Лазаровича.

Ч. 20

15. 5. „Українці дальнє виграють музичні нагороди.” Про успіхи української молоді, що взяла участь у музичному фестивалі в Вінніпегу; згадано Гонору Губіцьку, що одержала кілька нагород у клясах гри на фортепіані; скрипаки Стенлі Ковальчук і Мирослав Лехів, одержали першу й другу нагороди в своїх клясах; нагороди виграли також дві сестри Білоус.
- Ч. 20
22. 5. „Українські студенти на Саскачеванському університеті.” Стаття Ів. Данильчука: „...число наших студентів зростає з року на рік. Ще недавний час, коли тих студентів можна було почислити на пальцях рук, а тепер те число сягає кілька десятків. Ось цього року було 45 українських студентів в саскачеванському університеті. З цього числа бачимо 10 студенток. 22 студенти з цього загального числа були питомцями Українського Інституту ім. П. Могили... Більшість цих студентів належала і брала більшу або меншу участь в праці товариства... ‘Альфа-Омега’, котре обмежується лише до студентів університету... Треба на жаль сказати, що було мале число таких, що навіть признаватися не бажали, що вони українського походження...”
- Ч. 21
22. 5. „Терпець вривається.” Передовиця про тяжку економічну крізу в Канаді: „Кінчиться п'ять літ відколи Канада заміняла Кінга за Бенета... але як уряд Бенета зачинав своє урядовання в обставинах депресії, так і досі боротьба з депресією є для нього головним ділом... Безробіття як було, так і є... Так само не поправляються відносини для фармерів. Як п'ять літ тому ціни на їх продукти упали, так і стоять до нині на найнищім степені

в історії Канади... Не тисячі а сотки тисяч людей в Канаді сидять вже кілька літ без роботи, живуть на реліфі... сотки молодих хлопців та дівчат кінчають що року школи, дістають дипломи, цертифікати і відтак таки не мають що з собою зробити, бо професії переповнені, зарібку нема, або місць нема. Причиною цілковитого упадку учительської платні є не лише те, що податковці не мають грошей, але й те, що богато учителів та учительок не мають для себе місць і хотя-нехотя збивають свою платню...”; на думку редакції державна допомога (реліф) безробітнім не розв’язує проблеми, не диво, що безробітні бунтуються й страйкують: „Не в тім диво, що є невдоволення. Було би більше диво, як би невдоволення не було. Радше треба дивуватися, що в людей є стільки терпеливості, що з року на рік чекають чогось лішшого, що дають себе заспокоювати... Оноді виступив був премієр Бенет з пропозиціями великих реформ. Реформи висять у воздухі, але злидні, як були, так і остають. А людям вже й відхочується чекати. Терпець вривається.”

Ч. 21

22. 5. Василь Пук. Посмертна згадка з Оттави де він жив, працював і помер 8-го травня; був активний в місцевому церковно-громадському житті; до Канади приїхав на початку цього століття з села Орішківця, повіт Копичинці, Галичина. Ч. 21
22. 5. „Рідний Край і американська еміграція.” Стаття д-ра Любомира Макарушки: На думку автора українська преса американського континенту не заважди об’єктивно й вірно інформує про старокраїві справи: „Американська еміграція неодного недержавного народу своєю допомогою чи то моральною в міжнародному світі чи матеріальною заважувала в рішаючий спосіб на долю свого Рідного Краю, (Ірляндія, Литва чи навіть українське За-

карпаття). Думаємо, що такими самими інтенціями руководиться й українська американська еміграція. Однаке вона ніколи не зможе сповнити своєї історичної ролі... якщо еміграційна американська преса не буде вірно й об'єктивно інформувати український американський загал про рідній край...”

Ч. 21-23

22. 5. Допомога Рідній Школі в Галичині. Заклик головної управи до українських установ і осіб у Канаді, щоб допомагали Рідній Школі „постійними даткам”, немов членськими складками...” Ч. 21
22. 5. „Університетські ступені для українців в Едмонтоні.”: „Іван Пилипюк, д-р медицини; Микола Степадка, магістер точних наук; Мальвіна Каланча, бакаліяр гуманістики; Ізидор Глинка й Маршал Кулька, бакаліярі точних наук; Петро О. Місеків, бакаліяр прав; Нестор Богонос одержав університетську нагороду за успіхи в хімії, крім цього він одержав стипендію ради губернаторів за успіхи першої кляси на третім році студій.” Ч. 21
22. 5. Градуанти Манітобського університету: Володимир Ф. Бачинський, д-р медицини; Іван Кирилюк, бакаліяр точних наук; Антін Т. Вахна й Юлій Л. Юстис, бакаліярі гуманістики; Михайло Е. Лисецький, бакаліяр рільництва; Люсі Сирник, бакаліяр електро-інженерії; Іван Чесюк, диплом із фармації. Ч. 21
22. 5. „Гнатишін дістав номінацію...”. Вістка: „На номінаційній конвенції консервативної партії в Йорктоні... 15 травня, дістав номінацію на кандидата на посаду до федерального парламенту в Оттаві п. Іван Гнатишін, адвокат з Саскатуну.” Ч. 21
22. 5. „Зміна українських імен.” Стаття про цю проблему; автор Т. Б. Р. завважує, що деякі учителі „носиться з гадкою змінити все імя... це переваж-

но тому, що вони думають, лістatisя на посаду до міста, а саме до Вінніпегу...”, автор боліє над цим і коментує, що „практика показала, що дуже мало із таких перевертнів таким способом здобули собі посади...”

Ч. 21

29. 5. „Відслонення бюсту Тараса Шевченка...”. Вістка: „...12 травня, в Інституті Мистецтва в Дітройті, Мішіген... відслонено бюст Кобзаря України, Тараса Шевченка роботи нашого славного земляка Олександра Архипенка... Почин і уладження свята це заслуга хору ‘Думка’... Цей хор замовив бюст Кобзаря у п. Архипенка, зібрав перші гроши і подарував бюст дітройтському Інститутові Мистецтва...” Ч. 22
29. 5. „Наши нові сили.” Стаття Івана Данильчука з біографічними даними про таких градуантів: Степана В. Друля, Омеляна Кусого, Василя Вінітового, Соню Стечишин, Ореста Стечишина, Михайла Савіцького, Івана Чарнецького. Ч. 22
29. 5. „До справи української мови й правопису.” „Лінкусійна стаття” І. Киріяка. Ч. 22
29. 5. Професор Станислав Дністрянський. Довша вістка про його життя, діяльність і смерть 5-го травня в Ужгороді на Закарпаттю. Ч. 22
29. 5. „Келгарські українці в ювілейнім обході.” Вістка: „З нагоди Ювілею Короля Юрія відділ СУМК в Келгари, Алта., дав виступ в українськім народнім строю... Виступ Сумківців відбувся в Вікторія Парку, найбільшій салі при участі около 5 тисяч публіки...” Ч. 22
29. 5. Дмитро Катамай. Вістка про його життя, діяльність і смерть 3-го квітня в Відні. Ч. 22
29. 5. Наші нові сили в Східній Канаді.” Вістка: „...25 травня Студентський Кружок ‘Острожане’ в То-

ронті і старші громадяни міста справляли привітний вечер для своїх абсолювентів... Всіх є пятнадцять, що покінчили курси як слідує: Петро Венгер, М.Д. С.М.; Василь Яремій, М.Д С.М.; Мих. Тюхтій, М.Д. С.М.; Ст. Сукмановський, В.А. М.Д.; Осип Данкович, Л.Л.В.; Ярослав Бодруг, В.А.; Петро Андрухів, В.А.; Тимко Бігора, В.А.; Олекса Василенко, В.А.; Іван Мурмилік, В.А.; Іван Кравчук, Ed.; Анна Чумак, R.N.; Марія Кібзей, R.N; Катерина Дембнер, R.N.; Павліна Мавис, R.N."

Ч. 22

5. 6. „Нагінка на Українців.” Промовляючи на бенкеті 2-го травня, посадник міста Торонта Симпсон сказав, що 75 про цент демонстрантів „першого травня” були українці; кореспондент „У.Г.” з Торонто коментує в цій справі: „Демагогічні большевицькі виступи в Торонто присвячує п. Симпсон Українцям. Ми не маємо на думці доказувати п. мейорові, який процент становлять Українці в комуністичній партії... однак скажемо, що комуністичну гангрину, розповсюджувану в Канаді, треба приписати таким визначним соціалістам як п. Симпсон, який навіть і тепер фігурує в партії С.С.Ф...”

Ч. 23

5. 6. Канадійка делегаткою на з’їзді в Нью Йорку. Інтерв’ю з добродійкою Л. Слюзар з Монреалу про з’їзд Союзу Українок Америки, що відбувся 24—26-го травня; в ньому вона брала участь, як представниця Союзу Українок Канади.

Ч. 23

19. 6. „Рятуймо нашу молодь.” Стаття І. Шклянки.

Ч. 25—27

19. 6. „Басараб — одним з консервативних кандидатів.” На номінаційній конвенції консервативної партії, 6-го червня, в Едмонтоні, вибрано адвоката Івана Басарабу, як одного з кандидатів партії в наступних виборах.

Ч. 25

19. 6. Олена Овчар. Вістка про її смерть 5-го червня у Вінніпегу, де вона постійно проживала з своїм чоловіком Яковом; родилася в Озерянах, пов. Борщів у Галичині; до Канади переселилася в 1912 р. Ч. 25
26. 6. Андрій Чайковський. Вістка про його смерть 2-го червня в Коломиї в Галичині; хоч по професії адвокат, він був більше відомий широкому загалові як письменник. (Українці в Канаді залюбки читали його праці; на такі книжки як **Олюнька, За сестрою, Корніенко**, й інші був постійний попит — О.В.). Ч. 26
26. 6. Історичні дані про товариство „Український Інститут ім. Т. Шевченка” в Бруклендс, Манітоба; перші організаційні збори відбулися 1-го січня, 1914, на яких вибрано перший заряд; товариство очолив Гр. Дзюба; найважливіша ціль товариства була „Рідна Школа”, яка провадилася безпереривно за всі роки існування його; в 1931 р. жінки згуртувалися в окрему організацію під назвою „Жіноче Товариство ім. О. Кисілевської”; в 1933 р. молодь зорганізувалась у спортивний клуб під назвою „Бруклендсько-Український Атлетичний Клуб.” Ч. 26
26. 6. „Трохи моїх переживань в Канаді.” Спомин Олекси Кидика з Елма, Ман. Ч. 26
26. 6. Іван В. Радомський. Вістка про його смерть у Смокі Лейк 3-го червня; був активний в студентськім житті в Едмонтоні, пізніше як учитель і громадський діяч у Смокі Лейк де він родився 16-го січня, 1908 р. Ч. 26
26. 6. „Початки на фармі між озерами.” Стаття Мих. Іванчука про Сидора Зеленіцького, що приїхав до Канади 1898 р. із села Дубки, городенського

повіту „та засів в провінції Манітобі між озерами в околиці, що в тих часах належала до Гімлі..”

Ч. 26

12. 6. Д-р В. Яремій — градуант медицини. Довша стаття Т. Гуменюка про нового лікаря; подано подробиці про його життя, переважно його діяльність у студентських роках. Ч. 24
12. 6. „Український день” у Вінніпегу. Полемізуючи з „Українськими Вістями” в Едмонтоні, С. Рибчук в статті „Хто Інтригант” обширно подав ціль і програму „українського дня”, що успішно відбувається 1-го липня, 1934, заходами українських організацій міста Вінніпегу; успіх цієї спільної імпрези спонукав ініціаторів улаштувати подібне підприємство 1-го липня, 1935 р.; єдиний дисонанс у реалізації цих планів спричинила обозна команда Союзу Гетьманців Державників, що в той самий день проголосила своє „Летунське Свято”, а власне це реклямують „Українські Вісті”. Ч. 24
12. 6. „Відчит посла М. Лучковича”. Допис Е. Коchi про виступ Лучковича в Гемилтоні, Онт. 31. 5. 1935. Ч. 24
19. 6. Григорій Мех. Деякі дані про його життя й про його успіхи в бізнесі в Монреалі; він є власником трьох підприємств: „Бруклин Віндov Клінінг Ко., Українського Шифкартового Бюра; й Української Книгарні”. Ч. 25
26. 6. „Гіркі і солодкі спомини.” Стаття Т. Д. Ферлея про початки видавництва „Українського Голосу”. Ч. 26
26. 6. „Перша учительська конвенція.” Стаття Я. Кунінського. Ч. 26
26. 6. „Мої спомини від появи 1-шого числа ‘Українського Голосу’.” Стаття Івана Мисака з Поничай, Саск. Ч. 26

26. 6. „Дрібка споминів.” Стаття В. Решітника, що приїхав до Канади в 1903 р., і зі своїми родичами осів у Слейтер, Манітоба. Ч. 26
26. 6. „Перші основи на яких став ‘Український Голос’ перед 25 літами.” Стаття В. К. (Василя Кудрика). Ч. 26
26. 6. „Народний Дім в Етелберт.” Стаття Стефана Вишнецького про важливіші дані Літературного Наукового Товариства ім. Тараса Шевченка, зорганізованого в 1913 р., та про інші товариства й їхню діяльність, що гуртувалися при Українськім Народнім Домі в Етелберт, Ман. Ч. 26
26. 6. „Товариство ‘Просвіта’ в Фишер Бренч, Ман.” Стаття про початки і діяльність цього товариства. Ч. 26
3. 7. „Проф. Бочковський остаточно дістав дозвіл в'їзду до Канади.” Вістка: „При помочі посла М. Лучковича остаточно вдалося виклопотати візу для приїзду професора О. І. Бочковського, доцента Української Академії в Подебрадах, на зізд до Канади... Є деякі сумніви чи шановний гость зможе прибути на час щоб бути на з'їзді (СУС), та на всякий случай його присутність в Канаді принесе богато добра для нашого громадянства. Проф. Бочковський є один з наших найвизначніших вечінних та публіцистів.” Ч. 27
3. 7. „Мої щирі думки про ‘Український Голос.’” Стаття О. Г. Гиканого „З нагоди 25-літнього ювілею ‘У.Г.’” Ч. 27
3. 7. „Рідна Школа ім. М. Шашкевича в Вінніпегу.” Стаття Й. Щербанєвича про початки товариства й огляд діяльності. Ч. 27
3. 7. „Кольонія Ледвин, Ман. Спомини з минулого.” Стаття Дмитра Зінковського, що приїхав до Канади 1904 р. Ч. 27

-
10. 7. „Автомобілем до Форт Віліям.” Вістка: „Ще одну секцію автомобільного трансконтинентального шляху отворено офіційно дня 1-го червня з Форт Віліям і Порт Артур до Кенори, Онт. Остало ще до проломання скель поміж гори Онтеріо 400 миль і коли це доконається, то автомобільний шлях буде лучити східній із західнім берегом моря.” Ч. 28
10. 7. „Добрі учительки.” Допис Данила Й. Калявського з Далмюр, Алберта, про Марію Ткачук, принципала, і Розалію Плупек, учительку нижчих грейдів; обі учительки не тільки мають великі успіхи, як учительки публичних шкіл, але вкладають багато ініціативи й праці серед української молоді в годинах поза формальним навчанням. Ч. 28
17. 7. „19-ий Всеканадійський український зізд.” Обширна вістка про з’їзд СУС і його складових організацій, що відбувся в днях 4-7 липня в Саскатуні, Саск. Ч. 29
17. 7. „Собор Української Греко-Православної Церкви.” Довша вістка про сьомий Собор, що відбувся в Саскатуні, Саск., у днях 30-го червня до 3-го липня: „Собор був предметом великого заінтересовання... Послідний, шостий Собор відбувся п'ять літ тому і від того часу назріли ріжні питання, що їх треба було обговорити і вирішити. Заінтересовання було збільшене появою кількох полемічних памфлєтів в справі канонів та взагалі становища Української Греко-Православної Церкви...”; між справами, що їх обговорювано були: заходи Архиєпископа Івана в справі „духовних зносин з царгородським патріярхом”, в цій справі Собор заняв становище, що було оформлене в одній із резолюцій: „Семий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді приймає до відома ініціативу Архиєпископа Івана в започат-

кованню духовних зносин з царгородським патріярхом. Дальше цей Собор констатує факт, що справа ця не є справою самого єпископа, або лише справою Української Автокефальної Православної Церкви в Злучених Державах але є також справою спільної ваги і консеквенції обох церков і тому цей Собор вважає, що дальший хід цеї справи мусить провадитися в тіснім порозумінню з консисторією нашої церкви в Канаді. Однак Собор застерігає собі повне право остаточного рішення в цій справі, при чому буде руководитися такими зasadами: 1. Ненарушення соборноправности і самостійності Української Грецько-Православної Церкви в Канаді. 2. Ненарушення теперішнього сану священослужителів нашої церкви. 3. Створення в свій час власної ієпархії з задержанням автокефальності нашої церкви. 4. Право злуки з Українською Автокефальною Церквою на Україні, коли така відноситься по волі українського народу і незалежно від чужих." Одна із дальших справ „було осудження способу і змісту закидів, видвигнених п. В. Свистуном у його памфлетах проти архиєпископа Івана та адміністратора, прот. С. В. Савчука." Ч. 29

- 17. 7. Смерть Професора Г. Голоскевича. Вістка про його смерть 18-го квітня на засланні в Тобольську. Ч. 29
- 17. 7. Лекції на українські теми в Лондоні. Заходами Anglo-Українського Комітету в Лондоні, Евген Ляхович європейський кореспондент американського часопису „Свобода" виголосив відчіт у Товаристві Близького та Середнього Сходу про українські справи. Ч. 29
- 17. 7. Марія Зварич. Вістка про її смерть в Едмонтоні 7-го липня; вона належала до українських піонерів — поселенців в Алберті (мати Петра й Андрія Зваричів). Ч. 29

-
17. 7. Юліян Харовський. Вістка про його смерть у Пайн Ривер, Ман.; до Канади приїхав у 1899 р., був організатором ко-оперативного склепу в Гарленд, Ман., пізніше відкрив млин у Пайн Ривер, що спільно із своїм зятем провадив. Ч. 29
17. 7. „Горожане мають знати по англійськи”. Вістка: „Натуралізовані канадійські горожани мають зізначати в суді по англійськи і через те не дістанутися перекладача. Так рішив поліційний суддя в Едмонтоні, Примроз, 10 липня;” заява судді виринула, коли дві українські жінки стали перед судом і жодна з них не знала англійської мови, хоч заявили, що мають горожанство. Ч. 29
17. 7. „Українська еміграція і Старий Край.” Стаття Михайла Кумки з аналізою взаємин між Старим Краєм і заморськими українцями; автор стверджує слабе зацікавлення культурою і взагалі життям еміграції з боку відповідальних чинників у Європі, єдине що притягає їхню увагу, це безконечні збирки для потреб Старого Краю. Ч. 29
24. 7. Український виклад в Парижі. Вістка про виступ Наталі Холодної 29-го червня; заходами Товариства Українознавства поетка дала виклад на тему „Лицарський дух в сучасній українській поезії.” Ч. 29
24. 7. „Григ. Косташ назначений шкільним інспектором.” Вістка: „Департамент освіти провінції Алберти назначив 12 липня... учителя і дотеперішнього принципала висшої школи в Вілінгдон, Алта., Григ. Косташа шкільним інспектором. Пан Косташ є в Алберті першим шкільним інспектором українського походження... в Саскачевані є також один українець шкільним інспектором, а саме п. Ф. Т. Гаврилюк...” (Довша стаття про нового інспектора опублікована в числі 31 „У.Г.”). Ч. 30

24. 7. „Українські хлопці дістали стипендії.” Стипендії Ісбістера дістали Теодор Кравчук з Пайн Ривер, Ман., і Михайло Лисенко з Брендону; обидва студенти тим самим будуть звільнені від оплати студій на університеті. Ч. 30
24. 7. Нове відзначення Андрія Михайлинка. По однорічних студіях у Imperial College of Sciences в Лондоні, Англія, де „досліджував найновіші методи електричних комунікацій, (Михайленко) отримав дипльому відзначення D.I.C. Це є перша дипльома того рода, которую який українець досі отримав.” Ч. 30
31. 7. “‘Українські’ письменники на Всесвітньому Конгресі письменників у Парижі.” Довша вістка про конгрес і про письменників Микитенка, Панча, Корнійчука й Тичину, делегатів з України. Ч. 31
31. 7. На вищий щабель культурного життя. Вістка: Ф. Т. Гаврилюк, інспектор школ у провінції Саскачеван, промовляючи на конвенції учителів у Вінніпегу, „переповів життя учителів за послідніх 30 літ, і похвалив українських учителів за те, що дальнє ведуть роботу започатковану учителями ще 1907 року, де він самий був одним з учасників. Між іншим сказав, що нам Українцям треба подбати, щоби ми піднесли себе на висший рівень культури, бо в протилежному разі ми загинемо... ми повинні гармонійно працювати з другими співжителями цеї країни... нам непотрібно забувати своєї мови, культури та кращих звичаїв, але пристосувати їх до нашого канадійського життя. Учителі повинні бути провідниками в своїх околицях.” Ч. 31
31. 7. „Абергарт назначив двох українців кандидатами.” Віліям Абергарт, провідник Ліги Громадського Кредиту в Алберті, проголосив свою лісту одобрених кандидатів у всіх виборчих округах Албер-

ти; між ним були два українці: Яків Попіль, учитель в Редвотер, і Василь Томин, учитель з Вілінг-дон.

Ч. 31

31. 7. „Конвенція українських учителів.” „На днях 26-го і 27-го липня у Вінніпегу відбулася Конвенція українських учителів... Інспектор Ф. Т. Гаврилюк, уч. М. Бойчук, п. Мих. Кумка, проф. Е. Турула і уч. Петро Бугера виголосили реферати... Предсідником зборів був Мих. Іванчук.” Ч. 31
7. 8. „Лучкович вибраний однодушно кандидатом.” „Номінаційна конвенція Злучених Фармерів Алберти та Федерації Кооперативної Держави у федеральному округі Вегревил, що відбулася в Вілінгдон, Алта., в суботу 27 липня, була в роді маніфестації. Звіж 500 людей зішалося на конвенцію. Між ними було 61 делегатів. П. Лучковича назначено кандидатом однодушно. Делегати показали своє довір'я до п. Лучковича і гордість з того, що їх посол зробив для свого округа...” Ч. 32
14. 8. „Українські студенти, що перейшли іспити вищих шкіл в Саскачевані.” Лісту імен опрацював Іван Данильчук з такими кінцевими коментарями: „Повища ліста включає поверх 200 імен тих українських студентів і студенток в Саскачевані, котрі покінчили без поправок третій і четвертий рік вищих шкіл... Коли взяти під увагу, що тому десять літ не було навіть половини цього числа, то ми можемо з гордістю сказати, що шкільництво між нашими людьми зростає...” Ч. 33
14. 8. Нова книгарня в Саскатуні. Вістка про відкриття нової книгарні, власниками якої є подружжя Марія і Павло Ткачуки, бувши мешканці Едмонтону. Ч. 33
21. 8. Парламент розвязаний. Прем'єр Р. Б. Бенет проголосив 14-го серпня розвязання парламенту; вибори відбудуться 14-го жовтня. Ч. 34

21. 8. Вшанування громадської праці Т. Д. Ферлея. 17-го серпня відбувся бенкет у залі Українського Народного Дому в Вінніпегу, в честь Т. Д. Ферлея з нагоди його 30-літньої діяльності на суспільно-громадському полі: „бенкет був більше маніфестацією закінчення збірки й дорчення дарунку... від його приятелів та знакомих по ріжних сторонах Канади, а не лише в самім Вінніпегу... свято не обмежилося на членах Українського Народного Дому. Там були члени ріжних українських організацій та груп, були люди з ріжних таборів, а єднала їх пошана для п. Т. Д. Ферлея ізза його 30-літньої постійної, впертої і невгласаючої праці для добра свого народу...”; господарем свята був Орест Бабинець, а між тими, що промовляли були: Я. В. Арсенич, В. Казанівський, В. Свистун, Мир Стечишин, пані Шкреметка й Кіпран. Ч. 34
21. 8. Олександер Даркович нагороджений за осяги в мистецтві. „Поміж чотирома абсолювентами королівської академії мистецтва в Лондоні, які одержали цього року відзначення і нагороди за мистецький осяг, находитися... Олександер Даркович, одинокий українець, який покінчив цю академію... Даркович приїхав до Лондону перед трома роками з Канади... Вже першого року своїх студій звернув на себе увагу професорів своєю злібністю та оригінальністю в підбиранню та виконуванню композицій...” Ч. 34
21. 8. Українець на міжнародній конвенції. „Михайла Кіпрана, 729 Боровс Аве., в Вінніпегу, выбрано на участника міжнародної конвенції Fisher Body Craftsman's Гілдії... 21 серпня в місті Квебек. Молодий Кіпран зробив модель автомобіля і судді в Торонто признали його за один з найлучших вісъмох з Канади. Тепер він має нагоду здобути стипендію...” Ч. 34

21. 8. „Грім убив фармера...” Вістка про смерть 44-літнього Івана Гуменюка в Славі, Алберта: „Гуменюк вергав з чотирма кіньми з роботи в полі. Вдарив грім і убив всі чотири коні та його.” Ч. 34
21. 8. „Українська література і преса для дітей.” Реферат Мих. Кумки, виголошений на конвенції Українських Учителів Манітоби, 26-27 липня в Вінніпегу. Ч. 34
21. 8. „Одинокий український готель в Торонто.” Вістка про „Алекс Готел”, що „знаходиться в осередку української кольонії 78-80 Сентр Аве... Власник готелю п. А. Тивончук ручить за добру і соціальну обслугу...” Ч. 34
28. 8. „Партія Громадського Кредиту перемогла в Алберті.” Довша вістка про провінціальні вибори, що вібулися 22-го серпня: „Вибори зробили там такий переворот, що ціла Канада оставилася. Організація Злучених Фармерів Алберти, що через 15 літ мала керму провінції в своїх руках, діждалася такого погрому, що не вибрала до легіслятури ані одного посла. Зате майже цілу легіслятуру захопила зовсім нова політична організація під проводом учителя і ‘пророчого проповідника’ Віліяма Ебергарта з Келгарі. Ця організація називається Лігою Громадського Кредиту...” між вибраними послами громадського кредиту є В. Томін з округа Гвітфорду і Я. Попіль зі Стордженона. Ч. 35-36
28. 8. „Десять літ посольства Михайла Лучковича.” Стаття Левка Боруна. Ч. 35
28. 8. „Великий публичний відчit” у Монреалі: „...4-го серпня б. р. в салі Української Православної Церкви на Делормер вулиці відбувся великий публичний відчit, даний представниками Союзу Української Молоді Канади, трома учителями

з провінції Алберти — Іваном Мельником, Володимиром Шариком і Степаном Склеповичем. Обговорювались такі питання: 1) Большевизм і український народ в Канаді, 2) Асиміляція, як загроза українців в Канаді і 3) Проблеми української молоді в Канаді. Означені питання були висвітлені докладно і всесторонньо... На закінчення промовляв о. В. Слюзар..." Ч.35

28. 8. Розчарувалися комунізмом. Вістка: „Більша половина найсвідоміших членів місцевого ТУРФДому (в Монреалі) виступили із згаданої організації, як організації чисто московсько-імперіялістичної... і заснували... нову, тепер уже цілком українську робітничу організацію...” Головою цього робітничого товариства обрано бувшого довголітнього працівника ТУРФДому добродія Яворського. Ч.35
4. 9. Українські лікарі. Вістки подають, що д-р В. Ф. Бачинський відкрив свою лікарську канцелярію під чис. 802 МекАртур Білдінг у Вінніпегу; д-р Ів. Верхомін з Едмонтону вийхав на доповняючий курс до клініки братів Мейо в Рочестер. Ч. 36
11. 9. Іван Мадюк на новому місці; працюючи в Департаменті Рільництва в Саскачевані, у Принс Алберт, Саск., агроном Мадюк змінив місце праці й перенісся з родиною до Вілкі, Саск. Ч. 37
11. 9. Василь Сарчук ректором Інституту. На місце уступившого ректора Василя Буряника заангажовано В. Сарчука, довголітнього принципала школи в Кридор, Саск.: „П. Сарчук є знаний як ревний та взірцевий педагог. Він був одинокий з українських учителів в Саскачевані, що цього року дістав ювілейний медаль відзначення...” Ч. 37
11. 9. Довголітній учитель українських шкіл: „І. Завадюк, довголітній учитель рідних шкіл і знамени-

тий учитель музики та співу в Едмонтоні, переїхав до Саскатуну. Інститут ім. П. Могили заангажував його до праці зі своїми студентами...” Ч. 37

11. 9. Наймолодший посол у Канаді. Вістка: „Честь бути наймолодшим послом в цілій Канаді припадає п. Яковові М. Попілеві, послові з партії громадського кредиту з округа Сторджеон в Алберті. Він є учителем в Редвотер і має 25 літ. Уродився він на фармі свого батька також в Редвотер 5 листопада 1909... Його батько п. Михайло Попіль, приїхав до Канади з України в 1906 р....” Ч. 37
11. 9. „Спомини з літнього з'їзду в Саскатуні” — Василя Батицького. Ч. 37
18. 9. „Не партійна справа.” Редакційна стаття в справі перевиборня посла Михайла Лучковича в надходячих федеральних виборах; хоч Лучкович був послом від Злучених Фармерів Алберти „він звертав на себе увагу... як одинокий представник українців в парламенті... Він ставався служити всім українцям, не зважаючи на те, чи вони консерватисти, ліберали, чи й соціалісти, не зважав на те, чи вони православні, чи католики...” Ч. 38
18. 9. Відкриття адвокатської канцелярії. Вістка про приїзд Івана Соломона з Давфіну „де практикував в адвокатській канцелярії, як студент прав” і відкриття його канцелярії в Селкірк, Манітоба. Ч. 38
18. 9. Десяті роковини „Рідної Школи” при Українській Греко-Православній Церкві в Монреалі; з приводу десятиріччя школи, учитель С. Д. Магаляс подав огляд діяльності. Ч. 38
18. 9. „Передвиборча організація в Монреалі. Вістка: „3-го вересня б. р. в приміщенню ліберальної партії на Парк Екстеншен відбулись перші організа-

ційні збори українців горожан Канади, які по своїх політичних переконаннях являються в більшості послідувателями ліберальної партії... рішено створити товариство п. н. 'Українське Горожанське Товариство на Парк Екстеншен'. Ціллю цего товариства є: а) Стати зорганізованою масою в надходячих домініяльних виборах, б) Популяризувати добре імя українців перед другими народностями Канади і в) Старатись піддержувати ліберальну партію, котра для українців являється в даний момент одинокою партією, заступаючуою наші інтереси"; до екзекутиви увійшли: Н. С. Черний, Д. Дідух, Я. Ковальський, Лазарук, Данилюк, Стасюк, Хартюк, Вікарук, Травінський, й Loшта..

Ч. 38

25. 9. „Визвольні змагання” американських українців. Критична стаття В. Кедровського п. н. „Мальований герой” з приводу приїзду до ЗДА генерала Капустянського „відпоручник Головної Команди УВО та генерал головної булави Армії УНР.”; він потім має „ощасливити своєю поїздкою Канаду”; автор допису висловлюється з великим застереженням про можливості визволення України американськими українцями та сумнівається в доцільність ніким неконтрольованих „визвольних фондів”, що йдуть до Європи. Ч. 39
25. 9. „Новий український лікар.” Довша стаття з подробицями біографічних даних про д-ра Володимира Ф. Бачинського, що закінчив медичні студії й відкрив канцелярію в Вінніпегу. Ч. 39
25. 9. „Андрій Чайковський, як письменник.” Стаття побудована на матеріялах М. Возняка, що були опубліковані в львівському „Новому Часі.” Ч. 39
25. 9. „М. Лучкович і українська справа.” Стаття Я. Кунинського про заслуги Лучковича, як федерального посла й його ролю на майбутнє, якщо вег-

- ревільці знову дадуть йому посольський мандат у день виборів, 14-го жовтня. Ч. 39
25. 9. „Українська мова на Університеті в Нью Йорку.” Вістка: „В Університеті Колюмбія... прибув новий курс, а це вищий курс української мови. Курс... буде відбуватись кождої п'ятниці від години 7 до 8.45 вечера. Вчителем того курсу став гром. Осип Стеткевич...” Ч. 39
25. 9. „Третій зізд українських професіоналістів.” Вістка: „Понад 60 українських професіоналістів із Америки і Канади зібралися дня 1 вересня до Дітройту, щоб відбути дводневі наради, скликані Товариством Українських Професіоналістів в Америці”; між обговореними справами була потреба допомоги українській науці в Америці і в краю... До нового уряду ввійшли: Омар Малицький, адвокат з Клівланду, предсідник, а заступники: д-р Василь Яремій, лікар з Торонто, Канада, й Іван Панчук, адвокат з Дітройту; секретар — д-р Г. Скегар, дентист з Шікаго; касієр д-р П. Канчір, дентист з Шікаго.” Ч. 39
25. 9. Новий ректор Інституту: „На цей рік заангажовано на ректора Інституту ім. Мих. Грушевського п. І. Горецького, що був послом до албертійського парляменту і довголітнім прінципалом школи в Смоакі Лейк...” Ч. 39
25. 9. „Отворенне Народного Дому в Дуфрост, Ман.” Довша вістка про урочистості в зв'язку з відкриттям Дому Товариства ім. І. Франка, 15-го вересня. Ч. 39
25. 9. „Українське жіноцтво в Канаді.” Довший реферат А. Пруської, що був „виголошений в кількох товариствах в місті Вінніпегу і всюди був прийнятий з великим зацікавленням та одобренням.” Ч. 39

25. 9. „Третій Конгрес молоді в Дітройті.” Вістка: „В днях 31 серпня і 1 вересня відбулися в готелі Статлера в Дітройті наради Третього Конгресу Ліги Української Молоді Північної Америки. Самих повноправних делегатів було понад сто... Наради відкрив предсідник С. Шумейко... (а ними) проводив п. Іван Панчук з Дітройту”; на конгресі обговорено такі справи: „проблеми української молоді в Америці, відношення молоді до старшої генерації, молодь і українська культура, молодь і політика, молодь і спорт, кілька ліг молоді — чи одна... Наради Конгресу ведено обидвома мовами...”; Стефана Шумейка пере-вибрано головою ліги. Ч. 39
2. 10. „Михайло Лучкович — посол і громадянин.” Стаття Степана Річевського. Ч. 40
2. 10. Промова д-ра Ю. Е. Драгана. Текст промови посла з округа Келвінгтон, що була виголошена в Саскачеванській Легіслатурі 22-го листопада, 1934. Ч. 40—41
2. 10. „Посли українці в Алберті.” Статті про послів Дмитра Попеля й Василя Томина. Ч. 40
2. 10. „Церква запізвана за виключення парафіянина.” Вістка: „Іван Завідовський вінніпегський погребник, вніс до суду Королівської Лави позов проти парафії св. Володимира і Ольги, пароха о. В. Кушніра і чотирох церковних тростів домагаючись привернення своїх прав, як члена церкви, і 25 тисяч долярів відшкодування за неправильне виключення з церкви...” Ч. 40
2. 10. Іван Никорчук, радний в муніципалі Раквуд. Вістка про його смерть 21-го вересня в Комарно, Манітоба: „Уроджений в Галичині в 1877 році приїхав до Канади зі своїми родичами в 1899. Родичі поселилися в околиці Комарно і там він жив

до своєї смерти... був одним з найвизначніших українських громадян в своїй околиці і був дуже діяльним в муніципальних та шкільних справах.”

Ч. 40

2. 10. „Однодушно за ліберальним кандидатом і партією.” Вістка: Наради українських народних, церковних, просвітних і запомогових організацій Північного Вінніпегу відбулися 26-го вересня в залі „Читальні Просвіти” в справі надходячих домініяльних виборів; предсідником був Т. Д. Ферлей; між тими, що промовляли були: С. Скраба, Д. Остапчук, П. Гавришин, М. Таский і Петро Рута; ухвалено резолюцію, що „члени наших організацій повинні дати солідну піддержку для ліберальної партії, бо... тільки та партія буде мати найкращу змогу після своєї програми усунути депресію і завести в Канаді нормальні відносини, головно зможе усунути безробіття.” Ч. 40
2. 10. „С. Петлюра в РУП і УСДРП”. Стаття-спомин В. Садовського. Ч. 40
9. 10. „Українці Канади за Михайлом Лучковичем.” Стаття Нестора Кургановича. Ч. 41
9. 10. „Музичне виховання українського народу в Канаді.” Стаття Євгена Турули. Ч. 41
9. 10. „Відложення приїзду професора Бочковського.” Опубліковано кореспонденцію між Інститутом ім. Петра Могили в Саскатуні й проф. О. І. Бочковським у Празі, в якій узгіднено, щоб професор приїхав до Канади з весною 1936 р. Ч. 41
9. 10. „Нове видання про українські справи.” Довіша вістка про броштуру п. н. „Українське питання і його значіння для Вел. Британії.” видана заходами „Англо-Українського Комітету” в Лондоні. Ч. 41
9. 10. Максим Власюк. Посмертна загадка. До Канади приїхав 1898 р. і ввесь час жив у Вінніпегу; по-мер 1-го жовтня, доживши 70 років. Ч. 41

16. 10. „У виборах перемогли ліберали. Дістали найбільшу більшість в історії Канади.” Довша вістка про домініяльні вибори, що відбулися 14-го жовтня.
Ч. 42
16. 10. „Із нових дослідів над нашими Бойками.” Стаття Ярослава Рудницького (передрук з „Життя й Знання”).
Ч. 42
16. 10. „25-тий український адвокат в Канаді.” Вістка про те, що 9-го жовтня Манітобське Т-во Адвокатів приняло в члени Івана Соломона, як повноправного адвоката; подано м. ін., що він є 25-им українським адвокатом у Канаді.
Ч. 42
16. 10. Відзначення українського ресторану. Вістка: Між ресторанами в Вінніпегу, що одержали „цертифікати високої якості” є ресторан Асторія; його власником є Й. Стебницький.
Ч. 42
16. 10. Посмертні вістки: Допис про Михайлину Котівну, що упокоїлася 3-го вересня в Торонті, Онт.; і про Николая Чернявського з Вегревил, Алберта, що помер 21-го вересня.
Ч. 42
23. 10. Вислід виборів: Довша вістка про вислід виборів 14-го жовтня з великою перемогою для ліберальної партії з Дост. В. Л. Мекензі Кінгом на чолі: „він здобув таку більшість місць в парламенті, що такої ще в історії Канади не бувало... 15 жовтня вечер уступаючий премієр Бенет мав двогодинну конференцію з будучим премієром Кінгом...”; бувший посол Лучкович з Вегревил перепав; на його місце вибрано В. Гейгорста з партії громадського кредиту, що дістав 640 голосів більше ніж Лучкович.
Ч. 43
23. 10. Українці без представництва. В повиборчій передовиці п.н. „Вдоволення і розчаровання”, редакція боліє невдачею українських кандидатів, бо не тільки, що не вдалося їм вибрати нових послів

але стратили того єдиного, що мали: „У виборах не вийшов переможцем ані один з кандидатів української народності і в слідуючих пяти літах в парламенті в Оттаві 350,000 канадійських українців не будуть мати ані одного свого дійсного представника, чоловіка своєї кости і крові... Чезрь 9 послідніх літ ми мали в Оттаві... п. М. Лучковича. Тепер сходимо знов на ролі жебраків... Упадок посла Лучковича сам про себе є стратою для української справи... страта є подвійно болюча через те, що не тільки він упав, але й попадали другі кандидати української народності...”

Ч. 43

30. 10. „Мекензі Кінг перебрав уряд Канади.” Довша вістка про новий ліберальний уряд, що складається з 16 міністрів на чолі з прем'єром Кінгом; цей уряд почав працювати 23-го жовтня. Ч. 44
30. 10. Григорій В. Гикавий, батько Онуфрія, Івана й Михайла. Вістка про його смерть 12-го жовтня й похорон у Гарленд, Манітоба: „... Григорій родився в Перемилові, пов. Копичинці, у місяці вересні 1855...”; по фаху був будівничим майстром, а коли в 1902 р. переселився до Канади, продовжував свою працю на будівничому полі; він проєктував і збудував українські церкви в Етелберт, Гарленд, Велей Рівер, як також збудував більше числа шкільних будинків у Давфінському окрузі; був людиною широкого світогляду: „Його дім на Гарленді був наче читальнєю: кожної неділі сходилися до його дому близчі і дальші сусіди дещо прочитати, або прочитаного послухати.” Ч. 44
30. 10.. Онуфрій Кудрик. Посмертна вістка: ..... 4 жовтня умер в Толостой, Ман. Онуфрий Кудрик, проживши 88 літ... походив з села Цеброва, пов. Тернопіль. До Канади приїхав з родиною в жов-

тни 1903 р., поселився в Оверстон (якого назву опісля змінено на Толстой)...”; в нього було чотири сини й дві дочки; „Найстарший... протоєрей Василь Кудрик, бувший редактор ‘Українського Голосу’, другий син Микола фармерує на батьківській фармі, третій син Григорій має фарму в Виммер, Саск., а наймолодший Стефан, поучителювавши кілька літ в Саскачевані тепер живе на батьківській фармі...” Ч. 44

- 30. 10. „Вистава українського народного мистецтва в Саскатуні.” Стаття Д. Я. Яндової про виставу, що відбулася під час з'їзду складових організацій СУС 4—7-го липня. Ч. 44
- 30. 10. „З діяльности на поля спорту.” Довший допис В. Г. К. (Комана) про діяльність і ціль Канадійсько-Українського Атлетичного Клубу в Вінніпегу, який був зорганізований 1926 р.; брак піддержки ширшого загалу й брак фінансів не дозволяє розгорнути працю ширше: „через брак фінансів не можливо було стягнути українські спортивні сили зі спортивних організацій других народів, в яких наші хлопці і дівчата грають, як також не можна було затримати осіб наших спортивних дружин при нашій організації через те, що чужі їх до себе перетягнули, даючи їм матеріальнє винагородження, яке нам неможливо було дати”; подано склад нового заряду, В. Г. Коман, як уступивший голова, а С. Рибчук, новий голова Клубу. Ч. 44
- 6. 11. Новий генерал-губернатор Канади. Вістка: „Новий генерал-губернатор Канади, лорд Твідсмюр, прибув до Квебеку в суботу 2 листопада і зараз же... відбулася церемонія заприсяження його, як королівського заступника...” Ч. 45
- 6. 11. „Віднова життя в студентськім кружку.” Вістка: „З початком студій цього року в Манітобськім

Університеті Український Студентський Кружок 'Прометей' почав свою діяльність"; з цієї нагоди відбулася забава 12 жовтня в залі Українського Народного Дому, а наступного дня відбулись ділові збори, на яких вибрано новий заряд; Миро-слав Колтек очолив кружок. (Подав О. Ласько, секр.).

Ч. 45

6. 11. „Повиборчий обрахунок.” Стаття І. Киріяка із таблицею всіх 119 полів (дільниць) вегревільського округа, яка показує де і скільки голосів одержали кандидати в останніх виборах, отож: В. Гейгорст (гром. кредит) 4,066; М. Лучкович (Сі-Сі-Ф), 3,480; Й. МекКалум (ліб.) 2,796; М. Попович (ком.) 1,982; Дж. Г. Голден (конс.) 866; автор вважає, що такі повиборчі підсумки конечні, щоб знати, як і де голосували: „Самовидно, тими підсумками треба вишукати причини, що довели до втрати, і заразом виробити певний плян праці, щоб нею усунути їх при слідуючих виборах. Бо воно дивно робиться... що близько сімдесят і п'ять відсотків українського населення, що заселює цю округу вже сорок літ, допустили до того, що репрезентуватиме їх у парламенті неукраїнець...”
- Ч. 45
6. 11. „Поділена лояльність.” Передовиця — міркування про невдачі українців у минулих виборах, а особливо в Вегревілі.
- Ч. 45
6. 11. „Помічення зі сходу Канади.” Стаття Д. М. Гунькевича, його спостереження економічного, соціального й українсько-громадського життя в Торонті, Гемилтон, Наягаре Фалс і т. п.
- Ч. 45
6. 11. Вислів подяки виборцям вегревільського округа. В своїму слові М. Лучкович м. ін. сказав: „Цим разом я впав... Жаль тільки за одним, що одиночу — однісін'ку репрезентацію на цілу Канаду — і ту наші брати українці цим разом стратили, за-

гирили й закопали, про що навіть англійська преса згадує й дивується... Хотів би тільки запевнити своїх виборців і весь український загал, що як колись, так і в будуччині я все буду сумлінно на обороні правди, чести і інтересу тих, що їх я мав честь заступати в оттавськім парламенті цілих дев'ять останніх років.” Ч. 45

13. 11. „Вудсворт відкинув заліцяння комуністів.” Вістка: „Посол Вудсворт, провідник Федерації Кооперативної Держави (Сі-Сі-Ф), відкинув 4 листопада послідну пропозицію комуністичної партії зedнатися з Федерацією... він не вірить, що запропонована злука перешкодить розростові фашизму та недопустить до війни. Тактика комуністів дає найпевнішу основу для створення руху в напрямі фашизму, сказав Вудсворт.” Ч. 46
13. 11. „П. Зварич гостив в Вінніпегу.” Вістка: „Петро Зварич з Вегревил, Алта., гостив п'ять днів минувшого тижня в Вінніпегу, приїхавши тут як делегат на загальні збори Юнайтед Грейн Гроверс Лтд...” Ч. 46
13. 11. Українці в спортивних змаганнях. Вістка про Українську Атлетичну Лігу в Торонто, що була зорганізована в 1932 р. в Торонті заходами д-ра Вахні й інших, і її діяльність. Ч. 46
13. 11. „Світло зза куліс комуністичної партії.” Довша вістка й коментарі редакції про брошуру Д. Лобая п. н. „За дійсне вияснення положення на Радянській Україні” й реакція „УРВістей” на появу її. Ч. 46
20. 11. Піонерка Василина Саранчук. Вістка про її смерть в Вінніпегу 29-го жовтня; до Канади приїхала з чоловіком в 1897 р., зразу фармерували в Толстой і в Овкбенк, пізніше осілися в Вінніпегу. Ч. 47
20. 11. „Поїхав до СССР і переконався.” Опубліковано лист А. Панькова „комуніста, що кілька літ тому

пойхав до Сovieцького Союза по довголітнім побуті в Канаді. Сподівався застати в Сovieцькому Союзі рай, який описують „УРВісти”, але застав пекло і заледви втік з родиною за кордон до Риги...”

Ч. 47

27. 11. „Десять тисяч українців в Торонто.” В рубриці „Вісти з Торонто” подано що в цьому місті можна числити (на підставі домініяльної статистики з 1931 р.), 10,000 українців. Ч. 48
27. 11. „Ювілей Професора Івана Огієнка.” Вістка: „З усіх сторін надходять привіти, проф. Іванові Огієнкові з нагоди 30-літнього ювілею його літературно-наукової праці. Бо від жовтня 1905 р. появляються його твори... Від 1933 року видає проф. Огієнко місячник ‘Рідна Мова’... Цього року почав проф. Огієнко видавати також журнал ‘Наша культура’.” Ч. 48
4. 12. Ще про вибори в Вегревил. Стаття І. Кириака, п.н. „Щоб було ясніше?”, в якій автор відповідає редакторам едмонтонських „Вістей”, що заatakували його за опублікування статті з виборчою таблицею й поділом дільниць (Гл. „У.Г.” ч. 45 з 6. 11.) Ч. 49
4. 12. Енциклопедична історія українців в Канаді. В статті „Склад і значіння народних інституцій” автор „К.”, м. ін., подає ціль і завдання Української Видавничої Спілки в Канаді, яка видає „Український Голос”; навязуючи до праць Чикаленка „Спогади” і „Щоденника”, які „є цінною історією видавання ‘Ради’ і взагалі громадської роботи тих часів”, автор вважає що „в Канаді такою Енциклопедією українського життя є 25 річників ‘Українського Голосу.’ Кілько справ, кілько подій тут занотовано. Кілько питань порушено й обговорено...” Дальше слідують такі міркування автора: „Коли б так ‘Український Голос’ зібрав від-

повідну суму на 25-літній Ювілейний Фонд, а з того вистарчило на те, щоби заставити когось, щоби переглянув всі 25 річників 'Українського Голосу', повибираючи, чи понотував всі справи, всі випадки рік за роком і тоді б це видати книжкою з нагоди 25-ліття 'Українського Голосу.' Була би це велика робота. Енциклопедична історія українців в Канаді..." Ч. 49

4. 12. Про Спеден, Алберта. Допис про цю околицю, що „до недавна славилася тим, що була комуністичною фортецею на фармах”; завдяки ідейності й громадській праці таких учителів, як М. Шепелюка, околиця отримала від большевицького впливу й тепер зачисляється до поступових національно-свідомих колоній. Ч. 49
4. 12. Наймички зорганізували унію. Вістка: „...Домашні служниці в Вінніпегу зорганізували юнію і тепер збирають підписи на петиції... відносини, в яких їм приходиться працювати, є нестерпимі. Вони домагаються мінімальної платні 12, 15 і 18 доларів місячно... і мінімальної платні 25 доларів місячно для господинь, а також двох свободних пополуднів в тижні, 10 годин праці на день і екстра платні за надчас. Секретаркою юнії є Віра Лесик з 666 Боровс.” Ч. 49
11. 12. Реакції на виступ Д. Лобая з „УРВістей” і публікація його брошури. Дописи С. Котика й Й. Стадника на цю тему й довша вістка п.н. „Новий оборонець українського народу” про виступ комуністичного лідера Сем Кара проти Лобая, називаючи його „ворогом українського народу.” Ч. 50
18. 12. „Історія У.В.О.” (З акту обвинувачення зладженого польською прокуратурою. — За львівським часописом 'Українські Вісти') Ч. 51
18. 12. „Не хочуть підписати заяви проти Лобая”. Вістка: „УРВісти з 12 грудня подають новий випадок де

проводні члени організацій під комуністичною командою відмовилися підписати заяву з лайками на Д. Лобая... Цим разом це урядники запомогли організації Р.З.Т. .... Відмовилися підписати... голова організації Т. Пилипас, заступник секретаря М. Смит і членкиня Ол. Кобзей"; в „УРВістях" з 3-го грудня подано, що два урядники ТУРФДому, а саме Т. Кобзей, секретар-скарбник, і С. Хвалібога, контрольор, відмовилися підписати заяву.

Ч. 50-51.

- 25. 12. Ізидор Новосад. Вістка про його смерть 10-го грудня в Мічам, Саск.; він прожив 78 років; походив зі села Бобятин, Сокальського повіту, а до Канади приїхав 1903 року; фармерував три роки в Ростерн, а відтак перенісся до Мічам, Саск.; жертвує великі суми грошей на Інститут ім. П. Могили, на Українську Православну Церкву й інші установи. Ч. 52
- 25. 12. Прокіп Магера. Вістка про його смерть у Федора, Алберта; походив з села Копитова, повіту Сокаль; був одним із перших основателів української греко-католицької Церкви в Едмонтоні, в якій дякував кілька літ; коли заснувалася Українська Греко-Православна Церква, став одним із перших членів. Ч. 52
- 25. 12. „У.С.С. — Книга золотих днів." Стаття Д. Микитюка „з нагоди видання Альбому У.С.С. 1914-1920." Ч. 52
- 25. 12. Українець пілот поштового літака: Вістка про Федора Криворіжку, що виховувався на фармі в Стубно, Алберта, а тепер є помічником-пілотом першого американського поштового літака „Чайна Клипер", що відлітає з Сен Френсиско на Філіппінські Острови. Ч. 52
- 25. 12. Полемічна стаття -- відповідь дирекції Інституту ім. П. Могили В. Свистунові на його лист у журналі „Рідна Церква". Ч. 52

Pік 1936

„Навчаючись в англійській мові, Ви не мусите забувати або цуратися рідної мови... Знати дві мови краще ніж одну, хоч і світову... Канадська Українська молодь не сміє відрікатися від народу своїх батьків й забувати їхню рідну мову. Це було б само-окраданням і добровільним зубожуванням нашої культурної спадщини; це було б зайвим обезцінюванням українського елементу в Канаді. Бо Канада не потребує заасімльзованих мерців духа. Розбудова її вимагає живих людей, щоб вони збагачували й доповнювали цю молоду культуру й державу дарами своєї народньої спадщини... Це нещодавно підкреслив у своїй промові канадський Генерал Губернатор у Фрейзервуд у Манітобі...”

Із промови „До української молоді в Канаді” проф. О. І. Бочковського, виголошеної на радіо в Едмонтоні, 11 жовтня, 1936. „У. Г.”, ч. 43, 1936 р.

1. 1. „З'їзд і конференція в Саскатуні.” Вістка: „В днях 26 і 27 грудня, 1935... відбувся зізд шеровців Інституту ім. П. Могили й конференція Союзу Українців Самостійників... Перед самим замкненням зізду президія проголосила, що... пороблено дефінітивні кроки в напрямі зліквідування непорозуміння, яке зайшло в церковнім життю по посліднім церковнім соборі.” Ч. 1
1. 1. „Українські народні інституції в Торонті.” В рубриці „Вісти з Торонто” подано хронологічний огляд церков і світських організацій цього міста, що здобулися на власні будинки: перша греко-католицька Церква лькується при Франклін вулиці й сягає своїм початком до 1914 р., а вартість будинку з внутрішнім устаткуванням виносить \$75,000.00; Український Робітничий Дім при Бетгирст вулиці побудовано 1927 р., а вартість будинку числять на суму \$100,000.00; Український Народний Дім при Липінккат вулиці, відкрив свій будинок у 1928 р. вартість якого виносить суму \$42,000.00; друга Українська Греко-католицька парафія набула будинок при Бетгирст вул., у 1929 р. за \$20,000.00; Товариство „Просвіта” набуло площа за \$3,000.00 з метою побудувати будинок; а останніми часами Українська Православна громада купила площа на улиці Бетгирст за \$7,000.00. Ч. 1
15. 1. Параска Лазарович. Вістка про її смерть 2-го листопада в Гефорд, Саск.: вона з родини Шевчуків — „походила з села Бані — Березів, Коломийського пов. в Галичині. До Канади приїхала з мужем Николою і дітьми в 1905 році і майже цілий час жила в цій околиці...” Ч. 3
22. 1. Смерть Короля Юрія V. Довша вістка про недугу й смерть короля, що наспіла 20-го січня в 71 році життя; князь Валії заняв місце свого батька, як

король Едвард VIII: „Новий король... тішиться незвичайною популярністю не тільки в Англії та всіх частях Британської Імперії, але й по чужих державах... Зокрема він близький для Канади, де має навіть свій ренч (в Алберті), на котрий час від часу приїздив на пару місяців на розривку.”

Ч. 4

22. 1. Рудярд Кіплінг. Вістка про смерть 13-го січня цього визначного письменника: „Він був перший англієць, що дістав літературну нагороду Нобля в 1907 році.” Ч. 4
22. 1. Михайло Негрич. „При зударі автомобілів на Трансканадійськім гостинці коло Лакпорт стратив 15 січня життя Михайло Негрич з Іст Селкірк. Негрич, сторник з Іст Селкірк, робив послідного тижня для Манітобської Силової Комісії...” Ч. 4
22. 1. „Кого вибрали українці в Вегревил.” Вістка: „Новий посол з Вегревил, вибраний на місце п. М. Лучковича, В. Гейгорст, виїхав на прогулку до Венкувера і... мав розмову 15 січня з репортером венкуверського щоденника ‘Ньюс-Гералд’. В тій розмові між іншим сказав: ‘В моїм окрузі ми є спеціально заінтересовані в расовій асиміляції в виду факту, що маємо велике населення не урождене в Канаді, головно українців. Як бувший учитель, я спеціально заінтересований в цім предметі, як в пекучій конечності.’” Ч. 4
22. 1. Петро Танчак. Допис про його припадкову смерть 12-го грудня, 1935; походив з села Сенькова, пов. Заліщики, в Галичині; до Канади приїхав зі своїми родичами 1899 р., і поселилися в Сеньків, Ман., від 1910 р. проживав у Роза, Ман.; був діяльний в громадсько-церковнім житті. (Подав Іван Бааран). Ч. 4
22. 1. Вбивство Перацького й Варшавський процес. Редакційна стаття з негативною оцінкою подій й з

осудженням способу боротьби українських націоналістів-революціонерів.

Ч. 4

29. 1. „Дирекція ‘Взаємної Помочі’ радикально змінена.” Вістка про річні збори, що відбулися в Вінніпегу 24-25 січня; на цих зборах вибрано новий заряд Товариства з В. Довгаником на чолі, як президентом; майно товариства досягнуло суму \$55,000.00.
- Ч. 5
29. 1. „Умер король! Хай живе король!” Передовиця з приводу смерті короля Британської Імперії Юрія V, і з приводу вступу на престіл його сина — наслідника, короля Едуарда VIII.
- Ч. 5
29. 1. „Лобай вернув до Вінніпегу.” Вістка: „...провідник домашньої революції між українськими комуністами в Канаді, Д. Лобай вернув в суботу 25 січня з Нью Йорку до Вінніпегу...”
- Ч. 5
29. 1. „З новим роком многа літа вільним кроком світа.” Віршована сатира на події в світі С. Заокіпного.
- Ч. 5
5. 2. „Українські бізнесмени в Торонто.” Згадка про адресар Петра Фединчука, що подає список українських підприємців; крім молочарні є три пекарні, чотири друкарні, книгарні й десятки склепів, ресторанів, шевців, голярів, кравців, будівничих і т.п.
- Ч. 6
5. 2. „Національне пробудження й відродження Азії.” Стаття О. І. Бочковського.
- Ч. 6--9
5. 2. Про початки в Канаді. Довший допис Максима Конашевича з Ітонії, Саскачеван, в якому він описує свою ріднію, а саме: Конашевичів, Філиків, Райчибів, Чернецьких і Бабіцьких; вони приїхали до Канади з Василькова, Чорткова та Копичинець в роках 1900-1901 й оселились на гомesteadах у Гімлі в Манітобі: „Не було в тій Гімлі добра, бо чоловіки ходили на роботу в літі, а жінки разом

з дітьми корчували. Доробитись було дуже трудно... В зимі корти рубали і возили биками по 20 миль аж до Вінніпег Біч. Так бідували через 10 літ...”; в році 1910 переїхали вони всі на нові гомстеди в Саскачевані до теперішнього Прілейт, а пізніше Конашевичі осіли в Ітонії; автор описує початки церковно-громадського життя в цій околодиці: „В 1916 році було засновано читальню ім. Івана Франка за старанням Ю. Бабіцького, М. Райчиби та других передових людей. Та читальня розвивалась досить гарно і 1918 року вона начисляла близько 800 книжок і багато причинила до освідомлення людей.”

Ч. 6

5. 2. „Наш культурний розвій в Канаді.” Текст відчиту Ф. Т. Гаврилюка, виголошеного на з’їздах в Саскатуні й Едмонтоні в грудні, 1935. Ч. 6—9
12. 2. **Canadian Overtones** — рецензія О. Іваха на нову працю проф. Ватсона Кирконела, збірка чужомовної поезії в Канаді: Про українську частину цієї збірки Івах висловився так: „Перекладчик поділив українських авторів на три групи. До передвоєнної групи авторів зачислені: Теодор Федик, Василь Кудрик, Йосиф Ясенчук, Семен Ковбель і Павло Крат... До повоєнної групи головно свіжих імігрантів, що писали вірші, зачислені: Петро Карманський (помилково), Іван Кмета — Єфимович, Михайло Кумка, Катря Новосад, Василь Тулевітров і Тарас Волохатюк. В найновішій групі знаходяться ті, що вже виховані в канадійських школах: П. В. Чайківський, С. В. Савчук, Ілля Кіріяк, О. Івах, Іван Данильчук і Тетяна Кройтор. Коли взяти під увагу, серед яких обставин канадійська поезія розвивалася, то дивно стає, що і стільки в ній здорових зерен знаходиться, як в згаданій збірці проф. Кирконела.” Ч. 7
12. 2. „Одиниці і маси.” Передовиця з нагоди варшавського процесу, де засуджено 12-ох молодих ук-

райнців і українок на чолі з С. Бандерою за вбивство польського міністра Пєрацького. Ч. 7

26. 2. Українські періодики в Торонті. З приводу того, що орган гетьманців-державників „Робітник” перестав виходити, дописувач з Торонто подає лісту часописів і журналів, які в свій час появлялися й зникали, наприклад: „Робітниче Слово”, що „промошувало шлях до новомодного московофільства ще під час війни, опісля, вже в 1924 році пробивав темряву через яких два місяці націоналістичний (Босого) тижневик ‘Пробій’, за ним католицькі ‘Вісти зі Сходу’ (о. Сарматюка), а вкінці гетьманське ‘Звено’, що опісля... дістало мужеську назву ‘Робітника’. Крім тих виходив тут ще через короткий час науковий журнал (Крати) ‘Заморський Вістник’ та ріжні однотижневики або одноднівки, що бувало тільки заблиснути і згаснуть в повітря, як метеори... Так, що Торонто не може нарікати, що не дістало своєї дози й до-свіду у видаванню та редактованню часописів...” Ч. 9

26. 2. „Товариство українських професіоналістів в Торонто.” На обіді в готелі Принс Джордж, 1-го лютого, що відбувся в честь українських абсолювентів, обговорено справу організації українських професіоналістів; вибрано ініціативний комітет, що має заняться начерком статута; до нього увійшли: д-р В. Яремій, д-р І. Вахна, Т. Гуменюк, Йос. Данкович, В. Гультай, о. Д. Д. Лещин і Ів. Корчинський. Ч. 9

26. 2. „Яка є ріжниця між ‘Українським Голосом’ і ‘Новим Шляхом’?” На цей запит редакція відповідає: „Головна ріжниця є в поглядах на роботу Організації Націоналістів в Європі. ‘Український Голос’ вважає, що та робота є хибна і безкорисна для українського народу, а ‘Новий Шлях’ думає на-впаки. Є ще й деякі інші, менші ріжниці.” Ч. 9

26. 2. „Стринадка найуважніше почислив бактерії.” „Першенство науважнішого в цілім світі числення бактерії в молоці признано українцеві Н. Й. Стринадці в Едмонтоні, в теперішню пору інспекторові в едмонтонській канцелярії домініяльного департаменту рільництва. Робота, за яку він дістав призначення на цілий світ, була зроблена, коли він як студент працював під проводом д-ра Торнтона в рільничім департаменті університету Алберти.” Ч. 9
4. 3. „Григорчук — заступник спікера.” Вістка: „Перед замкненням засідання легіслатури Манітоби в п'ятницю 28 лютого поставив прем'єр Брекен внесок, щоби назначити Н. А. Григорчука з Етелберт головою комісії цілої палати та заступником спікера... Назначення українця на становище заступника спікера в легіслатурі мусимо вважати за велике відзначення... Спікер в Канадійській легіслатурі має те саме значіння, що в європейських соймах та парляментах президент палати...” Ч. 10
4. 3. „У справі світового українського конгресу.” Вістка про конференцію українських організацій 19-го січня в Празі в цій справі. Ч. 10
4. 3. „За зрівнанням календаря.” Допис Т. Я. Ястремського про потребу українцям прийняти григоріянський календар: „Ніхто з українців на американськім континенті не проводить свій інтерес (діло) після юліянського календаря. Не тільки те, але навіть не відчувають його, і проте загал уважає, що це є справа духовенства, тому тільки, що вони тільки в свята бачать юліянський календар, котрий є мильний і перестарілий... Пропоную, щоб Український Народний Дім і Український Інститут Просвіти в Вінніпегу, в порозумінні з представниками українських організацій в Вінніпегу зійшлися на спільну нараду, обговорити справу, плянувати роботу і взятись до діла.” Ч. 10

4. 3. Дещо про Віндзор, Онтаріо. „Віндзор зачисляється до більш промислових міст в Канаді, головно є містом продукції автомобільової... Під теперішну пору начисляється у Віндзор около 106 тисяч мешканців... Найбільше є англійців і французів. Українців начисляється около 3,000, однаке зорганізованих в усіх організаціях (включно з большевиками) буде около 250, це є около 15 процент... Українськими є кілька споживчих крамниць, одна різня і склад виробів масарських, один ресторан, одна крамниця обуви, один склад радіоелектричних частин і направи радія та кілька варстатів шевських. Є два українські професіоналісти, а це: адвокат д-р І. Яців і лікар д-р І. Міськів... Організацій є аж за багато, однак праця не дуже замітна...”; дальнє подано склад організацій й дещо про їхню діяльність. Ч. 10
4. 3. Генерал Капустянський в Канаді. Довша вістка: „Ген. М. Капустянський, один з проводу Організації Українських Націоналістів, замешкалий в Парижі... перебував в Канаді три місяці і тепер вже є в дорозі назад до Європи, але по дорозі відвідує ще ріжні місцевости, де є українські колонії, дає там відчити і збирає гроші на ОУН. В Вінніпегу мав три відчити... На кожнім відчиті мав велике число слухачів і, наскільки відомо, матеріяльна сторона відчитів також випадала не зле... 26 січня була устроєна в честь генерала святочна вечеря в Читальні Просвіті... Промовляли: пані Е. Ситник, В. Свистун, К. Андрусишин, пані М. Дима, д-р М. Мігайчук, свящ. І. Зазуляк і Дмитро Герич...” Ч. 10
11. 3. Промова посла д-ра Ю. Е. Драгана під час дебати над престольною промовою у Саскачеванській лігіслятурі 12 лютого, 1936. Текст промови в українському перекладі. Ч. 11
11. 3. „Один болючий інцидент з нашої визвольної війни.” Стаття М. Кумки, про згоду „завішення зброї” Української Галицької Армії 25 лютого, 1919 р. під проводом Ген. Омеляновича-Павленка. Ч. 11

-
11. 3. „Дмитро Дорошенко переїздить до Варшави.” „Бувший український міністер закордонних справ та історик Дмитро Дорошенко, переїздить небаром до Варшави, де в Богословській студії обійтиме катедру опорожнену через смерть проф. Біднова.” Ч. 11
11. 3. „Українські пасічники.” Звіт з річних зборів „Українського Пасічничого Товариства в Канаді”, що відбулися 7-го лютого в Вінніпегу й огляд діяльності. (Подали: Г. Гречка, голова, Г. Дзюба, секретар). Ч. 11
11. 3. „Концерт в честь Лесі Українки.” Про святковий концерт жіночого товариства ім. Лесі Українки при Українськім Народнім Домі в Вінніпегу 1-го березня; реферат про літературну творчість Лесі Українки дала Ганна Мандрика: „Треба признати, що пані Мандрика прекрасно змалювала життя і літературну творчість нашої найбільшої поетки...” Ч. 11
11. 3. Арсенич промовляє в Товаристві Українського Мистецтва: „Арсенич, малюючи в словах українське село, трудолюбивість, ощадність і шпаровитість українського народу, обходженне неділь, свят і інших оказій та порівнюючи характеристики української жінки з канадійською доказав, що український народ має з чого бути гордий. Визивав товариство задержати і поширити та увести в життя свої звичаї на канадійській землі...” (Подала М. Марко, кореспондентка тов.). Ч. 11
18. 3. „Оттава назначує українців ресіверами.” Вістка: „Домініяльний уряд назначив двох українців урядовими ресіверами на основі закона про залагоджування фармерських кредиторів. В окрузі Йорктону назначений ресівером п. Мих. Стечишин... В окрузі Канори... назначений ресівером п. В. Балешта, адвокат з Канори.” Ч. 12
18. 3. П. В. Чайківський — учитель-піонер. Стаття М. Іванчука про українського учителя-піонера: „Ко-

ли наші поселенці в Гімлі зорганізували вперше державну школу, то на своєго учителя покликали п. П. В. Чайківського. Шкільного будинку ще не було, отже п. Чайківський провадив науку в хаті п. Сохацького. Його впливи мусіли бути глибокі, бо коли в 1908 році побудували школу, то назвали її ‘Дністер’. Багато людей в цій околиці жили в Галичині над рікою Дністер;” дальнє подано замилування учителя до співу й музики взагалі й до поезії: „Цього року проф. Кирконел видав книжку ‘Кенедіен Овертонс’ і там бачимо вірші п. Чайківського в перекладі на англійську мову. Ці поезії залишуться в історії канадійських українців як найкраще признання нашому співцеві...”

Ч. 12

25. 3. Всеукраїнський Конгрес. На запит читача: „Чи є надія, що відбудеться Всеукраїнський Конгрес?” редакція відповідає: „Ми віримо, що Всеукраїнський Конгрес відбудеться. Він мав відбутися минулого року, та через ріжні перепони ще не відбувся... На місце конгресу пропонують Швайцарію, або Бельгію.” Ч. 13
25. 3. „В справі виправдувань Генерала Капустянського.” Стаття В. Кедровського з таким вступом: „З огляду на те, що ‘Свобода’ відмовилася надрукувати мої завваги на ‘Відповідь’ генерала Капустянського ласково прошу ((редакцію „Українського Голосу” — О.В.) не відмовити дати місце тому моїму дописові, що своєчасно був висланий до ‘Свободи’.” Слідує текст спростування. Ч. 13
1. 4. „Зміни мови і правопису.” Редакційна стаття. Ч. 14
1. 4. „Поневолення української мови в совітській Україні”. Стаття Романа Смаль-Стоцького. Ч. 14
1. 4. „Виступ трох українських адвокатів.” Вістка: „Недавно відбулася цивільна справа в суді в Едмонтоні

тоні одних українців. Було заінтересованих три сторони. Кожна сторона наняла собі оборонця, українського адвоката. Адвокати були: Д. Янда, ІІ. Лазарович і Н. Романюк. Адвокати провадили справу взірцево. Самий суд признав здібність українських адвокатів.”

Ч. 14

1. 4. Український Академічний Комітет для міжнародної інтелектуальної співпраці при Лізі Націй. Вістка з Праги: Голова Комітету д-р О. Колесса, ректор і професор Карлового Університету в Празі; заступники голови д-р С. Смаль-Стоцький й А. Яковлів, професори Українського Вільного Університету в Празі; генеральний секретар С. Сірополко, професор Українського Педагогічного Інституту в Празі; члени управи Комітету: Л. Білецький, ректор і професор Українського Високого Педагогічного Інституту, д-р Б. Матюшенко, професор Українського Вільного Університету, К. Мацієвич й В. Іванис, професори Української Господарської Академії в Подебрадах.

Ч. 14

1. 4. Справа української торгової інспитуції: Вістка: „За ініціятивою Товариства Ланцюх відбулися збори українських склепарів 24 березня... в Вінніпегу. Було присутніх 12 склепарів з кольонії. На зборах був предсідником п. Н. Пригроцький з Фішер Бренч, а секретарював Йосиф Гаврилюк, з Малантон. На зборах вибрано тимчасовий комітет... (який) має за ціль в найближчій будучності скликати всіх українських склепарів з Манітої в цілі зорганізовання сильної української торгової інспитуції.”

Ч. 14

1. 4. Олександер Троян. Вістка про його смерть у Саскатуні 11-го березня; був студентом медицини, питомцем Інституту ім. П. Могили й головою студентського кружка „Каменярі”.

Ч. 14

1. 4. „Складовий магазин (голсейл) Злучених Торгівців Алберти в Едмонтоні.” Стаття Петра Василишина про початки цього підприємства в 1928 р.; про інкорпорацію товариства в 1934 р. Й діяльність та про восьмі річні збори, що відбулися 22-го січня; на цих зборах перевибрано президентом Василя Челядина. Ч. 14
1. 4. Протест проти нищення української мови. Заходами відділу СУС у Вінніпегу відбулося протестаційне віче; доповідач Мир. Стечишин говорив „про методи, яких уживають вороги для нищення українців і спинився над нищенням української мови большевиками...” Ч. 14
1. 4. Будка очолює Інститут Просвіти: „На загальних зборах Інститута Просвіти в Вінніпегу в неділю 22 березня вибрано наново головою тої організації Данила Будку. Це вже шостий раз він вибраваний головою... фінансовий стан Інститута був в 1935 р. найлучший за послідніх п'ять літ, довги зменшилися і був значний приріст членів... Хор Інститута провадив п. Тарас Губіцький...”; учителями української школи при Просвіті — подружжя Гаєвських. Ч. 14
15. 4. „В справі нашого правопису. (Із викладу д-ра Зенона Кузелі ‘Історичний розвиток українського правопису’ в Українськім Народнім Інституті в Берліні).” Ч. 16
15. 4. „Отвертий лист до п. Ген. М. Капустянського” в справі його закидів, що мовляв СУС „служить Польщі” з вимогою, щоб він подав на це докази; підписали за провід СУС Мир. Стечишин, голова, В. Батицький, секретар. Ч. 16
15. 4. Дешо про Ст. Джуліен у Саскачевані. Довший допис про цю околицю з великим українським населенням: „Сейнт Джуліен заселений майже сами-

ми українцями, хотяй носить ім'я французське. В цій то околиці сформувалась перша парохія Української Православної Церкви в Канаді... Тепер ця згадана парохія числить поверх 70 членів... Не лишається Ст. Джуліен по заду і в загально просвітній роботі. Тут існує Народний Дім через яких вже 18 років. Рік тому він записався до СУНД. При цім Народнім Домі існує Жіноче Товариство, СУМК і драматичний гурток... Є тут заслужені громадяни і громадянки, є гарна молодь. Всі вони стоять твердо на українському становищі. Є тут і учителі (пп. В. Магус і П. Кіндрачук) котрі всіма силами помагають у повисше згаданих товариствах..."

Ч. 16

15. 4. „Українська політика в Європі, а ми в Канаді.” Тема відчitu Теодора Гуменюка в Торонті 1-го березня: „Ми українці на американському континенті повинні інтересуватись політикою наших братів на рідній землі і помогати їм... але не повинні аж надто багато вмішуватись в нутро їхньої політики, не повинні їм диктувати і надто багато критикувати провід український... Вони-ж... і знають краще обставини... і віримо, що вони обороняють українську націю, її школу і взагалі стоять на сторожі української чести і слави.” Ч. 16
15. 4. „Бувші стрільці організуються.” Вістка: „У Форт Віліям, Онт., зорганізувався при Товаристві ‘Пропаганда’, відділ бувших борців, що брали участь в визвольній боротьбі... У відділі є тепер 27 членів. Відділ приняв назву ‘Січові Стрільці ім. Р. Дудинського’... До проводу в нім вибрані: В. Левицький голова, М. Сторож заступник, К. Слободян секретар, Ст. Чура касієр, С. Пуляк звязковий, Е. Майброда.” Ч. 16
22. 4. Юрко Паніщак, піонер-поселенець. Посмертна вістка: „В суботу 11 квітня умер в Вінніпегу один

з перших українців, що прибули до Канади, Юрко Паніщак з Небилова. Паніщак приїхав до Канади ще в 1893 році... Умер, маючи 73 роки... (Він) був в давніших часах одною з найвидніших українських особистостей в Вінніпегу. Хоч неграмотний, він належав до товариств і вважався за провідника, бо дуже здорово думав і кожного разу, коли обізвався, мав щось розумного сказати... Похорон відбувся в четвер 16 квітня з родинного дому 733 Каледж ул. до церкви св. Володимира і Ольги і похорон відправив о. д-р В. Кушнір."

Ч. 17

- 22. 4. Військовий прапор. Проголошення: „Товариство Українські Січові Стрільці ім. Дм. Вітовського в Вінніпегу отримало прапор, роблений у Львові. Це перший український військовий прапор на канадійській землі. Його призначено для тої частини Українського війська, котра перша піде в бій з окупантами України в будучій війні.” За підписом „Старшина Товариства”). Ч. 17
- 22. 4. Як сповідалися піонери. Промовляючи на спільнім свяченім 19-го квітня в Українськім Народнім Домі в Вінніпегу, піонер Йосиф Дима, згадуючи піонерські часи сказав: „На початку не було в Канаді ні одного українського священика. Щоб задоволити свої душевні потреби наші люди відбували великородну сповідь перед чужими духовниками. А що не могли розмовитися, то сповідалися — при помочі перекладача.” Ч. 17
- 29. 4. В. А. Овсянек. Стаття А. Павлика про колегу, що закінчив студії в Палмер Колегії Хіropрактики в ЗДА й дістав дипльом Д.С. (доктора хіropрактики); д-р Овсянек стане до практики зі своїм братом, д-ром І. П. Овсянеком при 585 Мейн ул. в Вінніпегу. Ч. 18
- 29. 4. „З комуністами ні спілки ні переговорів.” Комунікат екзекутиви СУС за підписами голови, Мир.

Стечишина й секретаря В. Батицького, в якому сказано, що СУС одержав „збірний лист від п'ятьох центральних комуністичних організацій в Вінніпегу... в справі протестної акції проти 'крикавих дій і терору польського фашизму у Львові'... На запрошення комуністів екзекутива Союзу українців Самостійників відповідає публично, що з засади не йде і не пійде на жадну спілку, ні переговори з комуністами, вважаючи їх за зрадників і ворогів українського народу... перестерігаємо усі льокальні українські організації... під жадним услівям не дати себе заманити комуністам до спілки з ними, пам'ятаючи оголошені нами свого часу їх тайні інструкції на розбиття національних, а навіть церковних організацій через творення т. зв. одного фронту. Не дайтесь комуністам обманути і скомпромітувати...” Ч. 18

29. 4. „Проф. Бочковський приїзджає до Канади.” Вістка: „Ольгерд Іполіт Бочковський, соціольоґ публіцист та політичний діяч, доцент Української Господарської Академії в Подебрадах, Чехословаччина, приїде незадовго до Канади з серією важливих наукових відчitів. До Канади він приїзджає з рамени Товариства Прихильників Української Господарської Академії, якого він є головою. Його подорожею по Канаді опікуються Союз Українців Самостійників та Інститут ім. П. Могили...” Ч. 18
29. 4. „Українська земельна агенція в Онтеріо.” Вістка про спілку Ю. Ситника і Д. Яремія в Савт Каюга, Онт., щоб „послужити своїм родимим інформаціями та посередництвом при набуванню землі в полуздневім Онтеріо, країні садів та винограду. Там вже є більші і менші завязки українських колоній і загалом українські фармері є вдоволені кліматом та відносинами.” Ч. 18

29. 4. „Чи це правда, що більшевики в Вінніпегу розкололися... ?” На питання читача редакція відповідає: „Так, це правда. І не є це ніяка тайна, бо майже кожне число ‘УРВістей’ дуже широко про це розписується, лаючи тих, що зневірилися в іх правдомовність і відсунулись на бік під проводом Д. Лобая та навіть зачали свій окремий часопис п.н. ‘Правда’.” Ч. 18
29. 4. „Мое вражіння з відчitu п. Ген. Капустянського”. Довший критичний допис про відчit Капустянського в Вінніпегу 23 лютого. Ч. 18
29. 4. Виграв трофей на фестивалі. „Головною подією на Манітобськім Музичнім Фестивалі... 23 квітня було призnanня Ейкінсового Памятного Трофею. Компетиція... провадилася між тими, що вигралі в сольовій грі на піанофорте, скрипці та віолінчело. Трофей признано Богданові Лехову...” Ч. 18
6. 5. Відchit для англомовних канадійців. Вістка про відchit о. В. Слюзара 19-го березня в Family Welfare Association у Монреалі на тему „Спосіб життя українців.” Ч. 19
6. 5. „L’Ukraine contre Moscou. 1917”, стаття З. Мірної про працю О. Шульгина видану в французькій мові в Парижі в 1935 р. Ч. 19
6. 5. „Золотий медаль за красномовство.” Вістка про змагання 24-го квітня у красномовстві в вищій вінніпегській школі „Айзик Нютон”; найкраще вивязалася Галя Т. Гикава, дочка, п-ва О. І. Гикавих за промову на тему „Війна чи мир” за що отримала золоту медалю. Ч. 19
6. 5. „Життя не чекає на нікого.” Передовиця, одна з циклу статей про відношення еміграції до потреб Старого Краю: „Український народ, як жив перед народженням емігрантів, так живе і по їх

виїзду в чужину... нарід живе без уваги на те, чи тратить людей через звичайну смертність, чи через еміграцію, або винародовлення... І що найважніше, то люди, що живуть на місци, чуються там дома без уваги на те, які там відносини, під час коли емігрант, вернувшись там по десятидводцяти роках відсутності, чується вже чужим... Ми на еміграції можемо гороїжитися, що лише ми знаємо, чого Україні треба, і що лише ми знаємо як здобути для неї свободу, самостійність та незалежність, та не зашкодилоб часом трохи і про це подумати, що скаже про це та нова генерація, котрої ми зовсім не знаємо і котра нас не знає, що вона думає і чи схоче вона руководитися нашою мудрістю. Чи не будемо ми в ролі відрубаної руки, котру хтось хоче мертву до живого тіла привчити?"

Ч. 19

6. 5. Роберт Інгленд. Довша вістка: „Інгленд написав 2 книжки: ‘Центрально-европейський імігрант в Канаді’ і ‘Кольонізація Західної Канади’. Через 12 послідних літ був на службі Канадійських Національних Залізниць, а головно був звязаний з компетиціями громадського поступу. Ще давніше він учителював три роки між українцями в Саскачевані і через те добре познакомився з українцями... Він знає українців і відноситься до них симпатично. І тому це не був чистий случай, що коли цеї зими зааранжовано через радіо в Вінніпегу серію розмов про ріжні народності, які тут поселилися, то до розмови про українців по кликано саме п. Інгленда, аби, як англієць, ставив питання, на які п. Арсенич, як українець, відповідав. Згадані розмови про українців в Канаді... були одним з найкращих родів української пропаганди за кілька послідніх літ. І за участь п. Інгленда в цій розмові українці завсіди будуть відчувати для нього вдячність.”

Ч. 19

6. 5. „Молоді українці дістають відзначення і нагороди.” У Музичному Фестивалі Манітоби взяло участь показне число молодих українців, деякі одержали нагороди або були відзначені: „...Дона Гресько дістала 1-шу нагороду за скрипкове сольо з кляси молодших. Михайло Симський дістав першу нагороду за скрипкове сольо... Богдан Лехів дістав першу нагороду за скрипкове сольо з кляси старших... Ст. Ковальчук дістав другу нагороду за скрипкове сольо... Три донечки д-ра Г. Новака, Віра, Надія і Любов, дістали ряд нагород та відзначень... Ірина і Емілія Білоус дістали другу нагороду за вокальний дует... Іван Мельник дістав другу нагороду за концерт на п'яно при оркестрі.” Ч. 19
13. 5. „Промова посла д-ра Ю. Е. Драгана в Саскачеванському парламенті дня 24 березня, 1936, на тему Публичного здоровля.” Ч. 20
13. 5. „Нові українські професіоналісти.” Стаття Івана Данильчука про чотирьох градуантів Саскачеванського університету: Степана Мисака B.S.A., Івана Самця, I.Phm., Мирослава Сенкуся, M.Sc. і Ореста Бендаса, B.A., LL.B. Ч. 20
13. 5. Анна Йонкер. Довша вістка про смерть Анни Йонкер 6-го травня — була це „одна з найбільше відомих українок в Вінніпегу тай в Канаді. Відома була не тільки з того, що дуже цікавилася всякою проявою українського життя, але і з того, що давала щедрі, прямо княжі жертви на народні ціли. Свого часу вона пожертвувала тисячу доларів на Інститут ім. П. Могили в Саскатуні... жертвувала також тисячу доларів на Український Червоний Хрест... Була також діяльна і на області організаційного життя. Через ряд літ була головою... Товариства Українсько-Канадійського Жіноцтва... (вона) походила з Галичини, з Ка-

луша. До Канади приїхала молодою дівчиною...
Опісля вийшла замуж за лікаря, д-ра Генрі Йонкера, американця голяндського походження, який через ню так зжився з українцями, що українці майже призвичайлися вважати його за українця..."

Ч. 20

13. 5. Перший український „бюті парлор.” Вістка про відзначення сьомих роковин Олник’s Бюті Парлор, першого того рода підприємства відкритого в північному Вінніпегу. Ч. 20
13. 5. Адвокат Мих. Стечишин промовляє до „Ротарі Клубу.” Вістка про його виступ в Йорктоні, Саск., а тема промови була „Горожанство.” Ч. 20
13. 5. „Відчит про Україну і українців перед англійцями.” Вістка про виступ А. Т. Вавринюка, адвоката у Давфині, Ман., перед Canadian Club. Ч. 20
20. 5. Відзначено десяті роковини смерти Симона Петлюри: Редакційні коментарі з цього приводу: „Його пам'ять, як найбільшого українця модерних часів, буде жити, поки буде жити український народ, бо йувесь український національний рух прозвали вороги українського народу петлюрівським. В роковини смерти Петлюри український народ... прирікає боротися даліше за свободу України... поки не повстане велика самостійна українська держава...” Ч. 21
20. 5. В. Винниченко про Всеукраїнський Національний Конгрес. Публікуючи статтю п.н. „Мети й засоби” редакція „У.Г.” подала таку нотатку: „Під повищим заголовком ми дістали до поміщення статтю першого прем'єра України, бувшого голови Директорії Української Народної Республіки, українського письменника Володимира Винниченка. Винниченко, як відомо, відійшов від чинного політичного життя і, живучи біля Парижа, працює ко-

ло землі. Все таки він зацікавився справою Всеукраїнського Національного Конгресу і якраз свої думки про Конгрес він вважав за відповідне представити в повиції статті.” Ч. 21

20. 5. „Відзначення українського студента.” Вістка, що В. Вінітовий з Брокстон, Саск., питомець Інституту ім. П. Могили, одержав стипендію „за найліпший попис в другому році філософії” в Саскачеванському університеті. Ч. 21
20. 5. „Реорганізовання Т-ва Просвіти на Національне Обєднання.” Допис з Еспанола, Онт., в якому подано подробиці про Тов. Просвіти, що заінтувало в 1922 р., про „надзвичайні збори”, що відбулися заходами деяких одиниць, які хотіли „переорганізувати Тов. Просвіта на Національне Обєднання”, але рішенням більшістю голосів залишено товариство на первісних засадах. Ч. 21
20. 5. „Українські студенти на університеті в Саскатуні.” „Всіх українських студентів на саскачеванському університеті було цього року 51. З цого числа було 8 дівчат...” Ч. 21
20. 5. Градуанти університету Манітоби. „... 13 травня відбулася конвокація Університету Манітоби і 450 студентів та студенток, що покінчили свої студії, подіставали декрети та дипломи... Між тими... є й 17 молодих українців та українок, а саме: Бакалаври Штук: Петро Ів. Гуменюк, В. М. Палюк, Вол. Янчинський. Бакалаври Наук: М. С. Колгік і Ольга Марія Продан. Доктори Медицини: Іван П. Корчик і Іван Яків Остапович. Бакалаври знання Домашньої Економії: Ольга Марія Крет. Бакалаври Знання Електричної Машинерії: Юрій Барановський і Іван Василь Луцук. Бакалаври Архітектури: Ол. Ант. Ласько. Майстер Педагогії: Іван Едвард Лисецький. Фармацевтика: Віліям Ковтун,

- Микола Кравчик, Ярослав Попіль, Соломея Угринюк. Педагогія (перший рік): Іван Кирилюк.” Ч. 21
20. 5. „Начерк плану науки українознавства в Рідних Школах” в опрацюванні І. Кирієка. Ч. 21
27. 5. „Нові українські професіоналісти.” Стаття О. Меха із знимками градуантів і деякі подробиці їхнього життя; згадані: Соломея Угринюк, Оля Крет, Ольга Продан, Олександер Ласько, Володимир Янчинський, Мирослав Колтек; теологи: Мих. Фик, Григорій Василів, Стефан Симчич і Іван Гнікавий. Ч. 22
27. 5. „Симон Петлюра”. Стаття Андрія Жука „З нагоди річниці смерти — (1879-1926).” Ч. 22
25. 5. “Ukrainian Farmers in the United States.” Вістка про працю Василя Галича, що вийшла в Вашингтоні, як передрук з урядового видавництва *Agricultural History*, том 10, ч. 1, з січня, 1936. Ч. 22
27. 5. Виїзд Ген. Капустянського до Європи. Вістка про виїзд генерала з Канади та коментарі, що він не відповів на відкритий лист, адресований до нього проводом Союза Українців Самостійників що був опублікований в „Українськім Голосі” в ч. 16. Ч. 22
27. 5. „Українські свята і українські діти в школі.” Довша стаття П. Ковтуна з Давфіну, Ман., в якій він підносить проблему відпустки українських учнів під час українських Різдвяних і Великодніх Свят; такі провінції, як Манітоба де є велика кількість українців, ці свята повинні бути визнані урядом і школи, включно з університетами, трактували ці дні, як святочні без навчання; він вважає, що ініціативу в цьому повинні взяти провідні особи її українські церкви, та „виготовили петицію і післиали делегацію до міністра просвіти. Українські посли повинні справу, як таку, представи-

ти перед урядом. Повинні поговорити з послами, котрі репрезентують українців, а самі не є українцями, щоби правосильно різдвяні вакації продовжити аж до 9 січня...”; Давфін вже дещо зробив у цьому напрямі, „де учащає около 300 українських дітей до школи, але цого треба багато більше... в цім повинні взяти провід українці міста Вінніпегу, а менші міста повинні піти слідом за ними...”

Ч. 22

27. 5. Відзначено десяті роковини смерти Симона В. Петлюри в Вінніпегу. Довший опис академії, що відбулася спільними силами українських організацій 24-го травня в двох залах — Інституті Пропаганди та Українського Православного Собору; крім концертних точок, реферати про Петлюру виголосили Василь Свистун і М. І. Мандрика, а вступне слово мали А. Господин і Д. Будка. Ч. 22
3. 6. „Як справа з др. Драганом?” Стаття В. Буряника про посла — лікаря, що з приводу його занедування занепокоїло його приятелів, знайомих і пацієнтів; стаття кидає багато світла на многогранну працю д-ра Драгана, як громадянина, лікаря й посла Саскачеванської Легіслатури; подано теж про стан його здоров'я.
- Ч. 23
3. 6. Союз Бувших Українських Вояків. Довша стаття інформує, що „бувші активії учасники українських визвольних змагань” на нарадах у Монреалі, Квебеку, 16-го березня, 1936, рішили створити організацію, яка б гуртувала всіх „дійсних вояків української армії й фльоти”, як також „гуртувати тих українських вояків, котрі брали участь в Світовій Війні... що перебували в ріжних таборах полонених, або — що були на західно-європейському фронті... на тих же зборах рішено приняти назву ‘Союз Бувших Українських Вояків’”; на наступних зборах 27-го квітня й 4-го

- травня вибрано тимчасову генеральну управу, яку очолили полковник Армії У.Н.Р., барон С. В. Вальдштейн, і хорунжий Армії У.Н.Р. Степан Магаляс. Ч. 23
3. 6. „Москва — Рим — Берлін. Трикутник світової небезпеки.” Стаття О. І. Бочковського з Праги. Ч. 23
3. 6. Представник музею в Америці. Вістка: „З Європи приїхав до Нью Йорку член Управи музею Визвольної Боротьби України з Праги, п. Евген Вировий... (він) виступати-ме, як уповноважений заступник музею, збираючи нові матеріали для збільшення збірок музею (зокрема для відділу про українців в Америці) та пожертви на власний дім для музею.” Ч. 23
3. 6. Анна Йонкер. Довший допис „М.М.” про життя й діяльність цієї громадської діячки. Ч. 23
3. 6. „Всеукраїнське масове віче.” Допис С. Пуляка про віче 15-го березня в Форт Вілліям, Онт., заходами комітету українських національних товариств, „щоб поінформувати місцеве громадянство про сучасні обставини на українських землях під чотирма окупантами: „Предсідником віча був др. І. Вацик... промовляли: С. Котик, Г. Елendюк, Д. Сапливий і В. Брилинський. Секретарювали: В. Кузы і С. Пуляк. Промовці в протягу трох годин представили зібраним жахливе положення наших братів під чотирма окупантами.” Ч. 23
3. 6. „Війна або мир.” Текст промови Галі Т. Гикавої в Вінніпегу, яку вона виголосила 24-го квітня в контесті красномовства в школі Ісаака Ньютона і дістала за ню золоту медалю, як першу нагороду. Ч. 23
10. 6. „Початки в Канаді.” Спомини піонерки — Марії Адамовської. Ч. 24

10. 6. „Українка допущена до адвокатури.” Вістка: Марію А. Закус допущено до лави адвокатури, 4-го червня; присягу перевів суддя Річардс з апеляційного суду в Вінніпегу. Ч. 24
10. 6. „Абсольвенти університету Алберти.” Лісту градуантів різних факультетів подав Ізидор Глинка, названі: Михайло, Пашек, Олександер Віньярський, Іван Паламарк, Ольга Лесюк, Іванна Магера, Леся Зварич, Кароль Навальковський, Никола Солдан, Никола Трефяк, Степан Мальований, Никола Николайчук, Василь Семенюк, Василь Стройч, Андрій Орищук, Василь Куциньгевич, Митро Середа, Мирослав Кулька, Віктор Томас. Ч. 24
17. 6. „Між своїми (Фільм з дороги).” Репортаж Івана Данильчука з поїздки в Саскачевані. Ч. 25 і 27
17. 6. „Інтерв’ю з проф. О. І. Бочковським переведена кореспондентом „У. Г.” на передодні його виїзду до Канади з низкою запитань щодо мети його подорожі. Ч. 25
17. 6. „Гостина Ю. Стефаника в „Українськім Голосі.” Вістка про приїзд до Канади Юрка, сина письменника Василя Стефаника; в дорозі до Едмонтону він зупинився в Вінніпегу де 12-го червня, крім інших українських установ, відвідав редакцію „У. Г.” Ч. 25
17. 6. „Учіть про українських поселенців в канадійській історії.” Стаття Мих. Іванчука звернена до українських учителів державних шкіл, щоб в навчанні канадійської історії звертали „увагу на поселення українців”; як приклад ставить Манітобу: „На мапі Манітоби можна зазначити місця, де наші українці поселилися як: Вайта, Гімлі, Давфин, Іст Селкірк, а пізніше Овкборн та Роблин... можна застановитися над піонерським життям наших людей, — незнання мови, неви-

гідні землі, те що вони привезли до Канади... їх звичаї, а відтак над поступом та здобутками, як також ріжні назви околиць та міст. Цим способом наш учитель докаже дітворі українського походження, що українці в значній мірі причинилися до розбудови цієї провінції..." Ч. 25

24. 6. „Прибуття до Канади професора О. І. Бочковського.” Довша стаття про його приїзд до Квебеку 11-го червня й його виступи з доповідями в Монреалі: „Іще ніколи монреальці не мали стільки гарних вражень, скільки справив їм тепер шановний гость Високої Української Академії, проф. О. І. Бочковський. Усі його відчiti захоплювали слухачів глибиною думки, послідовністю, льогікою... У своїх твердженнях він основу вався на чисто наукових дослідах. Різні прояви в політичному та суспільному житті українського народу він пояснював на основі анальгічних проявів других народів, що знаходяться в однакових природних умовах життя...” Ч. 26
24. 6. „Помер один з перших членів Українського Комітету в Лондоні.” — Вістка: „...19 травня ц. р. помер в Ст. Айвс (Корнвалія) новеліст Мармедюк Вілям Піктгол... Він живо цікавився українськими справами ще перед війною, коли про Україну мало хто знов в Англії, і був одним з перших членів Українського Комітету, який повстал був 1913 р. за старанням п. Юрія Рафаловича в Лондоні...” Ч. 26
24. 6. „Як працюють українські організації в Болгарії. „Стаття Григорія Омельченка.” Ч. 26
1. 7. Проф. Бочковський в Торонті. Довша стаття про його відвідини в Торонто й виголошенну доповідь на тему „Шляхи Національного Визволення й Українська Справа.” Ч. 27

1. 7. Основоположники Української Греко-Православної Церкви в Канаді. На запит читача редакція широко відповідає про початки цієї Церкви в Канаді й подає імена осіб, що відограли провідну роль в її організації: „В Канаді відновилася українська православна церква (або греко-православна) в 1918 р. на довірочних зборах, що відбулися в днях 18 і 19 липня 1918 р. в залі Українського Народного Дому в Саскатуні...”
1. 7. Василь Палюк. Стаття про нового градуанта Манітобського університету. Ч.27
8. 7. „Пані М. Дима між кандидатами в Вінніпегу.” Вістка про номінаційну конвенцію ліберально-прогресивної партії З-го липня; між вибраними кандидатами на послів виборчого округа міста-Вінніпегу, вибрано Марію Диму що „давніше двома наворотами була вибрана до міської шкільної ради.” Ч. 28
8. 7. „Український День в Вінніпегу.” Вістка: „Українці в Вінніпегу вже третій рік святкували День Домінії, 1 липня, в той спосіб, що устроють в цей день спільній пікнік, чи фестин і День Домінії перемінюють в свого рода Український День... Більше число українців заледви чи збирається десь поза Европою, чим в Вінніпегу на старій виставовій площі 1 липня... Не менше чим 7,000 українців... було цего року... на виставовій площі... До учасників фестину мали промови мейор Джан Квін та генеральний правник з уряду провінції, Дост. В. Дж. Мейджор. Головою фестинового комітету був п. Т. Д. Ферлей.” Ч. 28
8. 7. „Всі допомогові табори в Канаді позамикані.” „Міністер праці Роджерс оповістив 2 липня, що всі допомогові табори в Канаді вже позамикані.

‘Кожний чоловік, що перемешкував в таборі, мав пропозицію праці, як що її хотів і не вживалося жадного примусу”, сказав міністер... З таборів забрано 14,291 робітників. З них 8,853 пішли до роботи на залізницях, 657 дістали роботу на фармах, а до інших занять пішло 2,484.”

Ч. 28

15. 7. Павло Рудик. Посмертна вістка: „1 липня умер в Едмонтоні один з найбільше відомих тамошніх українських громадян, Павло Д. Рудик... Був одним з більших уділовців „Українського Голосу”, був членом і майже постійним урядником Українського Інституту ім. Мих. Грушевського. Хоч образування мав невелике, мав велику підприємчість і в історії Едмонтону зазначився тим, що при 96-ій ул. вибудував готель, що має тепер назву Інтернаціонального, а в 1912 році побудував при головній ул. Едмонтону, Джеспер Аве., блок, що й називається Рудик Блок. Пробував щастя й в політиці і в 1913 р. кандидував як ліберал, в окрузі Гвітфорд... В церковнім життю вважався постійно за провідника едмонтонської української презбітеріянської громади. До Канади приїхав, ще в 1898 р. з Галичини, з брідського повіту...”

Ч. 29

22. 7. „Посліднє слово перед виборами.” Редакція звертається до українців у Манітобі, щоб у день виборів, 27 липня, поступали й голосували розважно: „Всі вигляди виказують на те, що при владі в провінції остане уряд Брекена. ... Отже тільки в згоді з теперішнім урядом можна числити на якісь успіхи в політиці цеї провінції. Це значить, що треба вибрати кандидатів, поставленіх з урядової партії...”; трьох українців кандидують з рамені цієї партії й редакція вважає, що українці повинні їх підтримати,

- а саме: в Етелберт кандидує посол Григорчук; в Фішер посол Бачинський, а в Вінніпезу Марія Дима.
- Ч. 30
22. 7. Олекса Дроздович. Пісметрна вістка про одного з пionерів, що приїхав до Канади в 1899 р., з села Кривча, Борщівського повіту, й поселився на фармі в околиці Етелберт; пізніше він перебрався до Гілберт Плейнс, де і помер 2-го травня.
- Ч. 30
22. 7. „Проф. Бочковський промовляв на з'їзді.” Головним промовцем на ювілейнім 20-літнім народнім з'їзді, що відбувся в Саскатуні в днях 15-18 липня, був проф. О. І. Бочковський з Праги; теми його двох викладів були „Українське питання як світова проблема” й „Національні конгреси ріжних народів”; в зв'язку з останнім ухвалено резолюцію, що „українцям потрібно в як найближчій будуччині відбити свій конгрес, аби на нім усунути свої розходження та намітити шляхи спільної праці для освобождення України.”
- Ч. 30
22. 7. Перенесено осередок Союза Українців Самостійників. На з'їзді СУС у Саскатуні вибрано П. І. Лазаровича головою цієї організації й рішено перенести головну канцелярію до Едмонтону.
- Ч. 30
22. 7. Відчити проф. Бочковського. Довші дописи з Тімінс, Сарнія й Кіркленд Лейк у Онтаріо, про гостину й доповіді професора в цих місцевостях.
- Ч. 30-31
22. 7. „Канадійська Русь. (Документ з 1897 року).” Стаття Т. Гуменюка про брошурку о. Нестора Дмитрова, видану „Свободою” того ж року; автор статті подає історію цього видання, як також дещо про її зміст; слідує передрук самої брошюри.
- Ч. 30 —

29. 7.. „Церковно-народне свято на сході Канади.” Довша стаття про відзначення десять ліття існування Української Православної Церкви Святої Софії в Монреалі. Ч. 31
5. 8. Вислід виборів у Манітобі. Довша вістка про вибори, що відбулися 27-го липня: хоч ліберально-прогресивна партія, цебто урядова, дістала найбільше число послів (22), опозиційні партії разом мають більшість; вибрано трьох українців, кожного з іншої партії: Н. В. Бачинського, Фишер, з ліберально-прогресивної партії; В. Лісовського, Етелберт, з громадського кредиту й Ф. Ваврикова, Гімлі, з Федерації кооперативної держави. Ч. 32
5. 8. „Звіт з загального (20-го) ювілейного народного з'їзду в Саскатуні.” Подали секретарі з'їзду О. Лукіянчук і І. Киріяк. Ч. 32
5. 8. „По Манітобських виборах.” Передовиця: Коментуючи про вибори, редакція висловила свою думку про українських послів: „При послідних виборах українці побільшили своє представництво в манітобській легіслатурі. Вибрали трьох послів, а саме Бачинського в Фішер, Лісовського в Етелберт і Ваврикова в Гімлі... Григорчук, що кільканадцять літ репрезентував Етелберт, дав тепер своє місце Лісовському. Публична тайна є, що Григорчук був призначений на становище спікера в новій легіслатурі... Відкидаючи п Григорчука як свого представника, виборці з Етелберт позбавили український народ нагоди мати першого в світі українського президента законодатної палати...” Ч. 32
- 8. „Український студент виграв нагороду Ізбистера.” Вістка: „Василь Гарасимів, студент ХІ грейду в місточку Пайн Рівер, Ман., виграв цего року

- нагороду (сколаршип) Ізбистера за найлучший успіх в іспиті в тамошнім інспектораті." Ч. 32
5. 8. „Ювілейне свято перших поселенців." Допис Н. Байдали з Борщів, Алберта, про ювілей, що відбувся 28-го червня в Українськім Народнім Домі ім. Михайла Драгоманова: між тими, що промовляли були: П. Лазарович, М. Лучкович, П. Зварич, Панько Засійбіда, Іван Засійбіда, Дмитро Гошко, П. Гайдук. Ч. 32
5. 8. „Конвенція українських учителів Манітоби." Вістка про конвенцію, що відбулася в Вінніпегу 2-го серпня; між промовцями були інспектор А. Мур і адвокат Я. В. Арсенич; вибрано новий заряд під головуванням В. Костюка. Ч. 32
12. 8. „Наталка Полтавка" як перша українська звукова фільма." Стаття М. Новака. Ч. 33
12. 8. „Історія українців в Канаді." Стаття В. А. Чумера про потребу опрацювати історію українців Канади; він сугestує, щоб „Українська Видавнича Спілка в Канаді заангажувала о. В. Кудрика до зладження такої книжки, яка містила би в собі сороклітній період нашої історії в Канаді, значиться до кінця 1935 року... Відтак в будущності хто би даліше продовжував подібну працю, не мав би потреби путатися в фактах, коли така книжка буде упорядкована і зладжена сучасними людьми, живучими в Канаді майже весь цей час." Ч. 33
12. 8. „Угольний камінь." Редакційна стаття на тему мови; критична реакція на статтю в варшавському журналі „Рідна Мова", ч. 7, стор. 303, відносно апострофа. Ч. 33
12. 8. „Перший відчит проф. Бочковського в Вінніпегу." Довша вістка про відчит на тему „Боротьба наро-

дів за національне визволення", що відбувся 9-го серпня; з цієї нагоди зібрані звиж двісті долярів на Український Технічно-Господарський Інститут в Подебрадах. Ч. 33

12. 8. Союз Українок Канади. „На річнім зізді, котрий відбувся в Саскатуні в днях 15, 16 і 17 липня ц. р., відбувся також десять-літній ювілей засновання Союзу Українок Канади”; централю цієї організації перенесено з Едмонтону до Саскатуну з пані Савелею Стечишин на чолі. Ч. 33
12. 8. „Нова сила до Манітоби.” Вістка: „Гром. Василь Сарчук, довголітній принципал вищої школи в Кридор, Саск., а недавний ректор Інституту ім. П. Могили в Саскатуні, переїздить на днях до Етелберт, щоб провадити тамошню школу...” Ч. 33
12. 8. „Українець учасником в олімпійських змаганнях.” Вістка: „В американській спортивній дружині, що відіїхала до Європи на олімпійські змагання, знаходиться українець, роджений уже тут, Петро Фік. Богато людей в Америці вважають його найскорішим пливаком на світі. Він побив був найкращого японського пливака Юса, в часі своєї поїздки на схід...” Ч. 33
19. 8. „Відчити проф. Бочковського в Вінніпегу.” Довша вістка про перебування гостя з Праги в Вінніпегу й його виступи в різних українських організаціях у цьому місті: „Гостина проф. Бочковського замітна тим, що... кожна організація гостинно отворила перед ним свої двері і нігде не було навіть натяку на те, що зібрані там для вислухання відчиту люди є з якогось противного релігійного чи політичного табору... після кожного відчиту відбувалася грошева збірка на Український Технічно-Господарський Інститут...” Ч. 34

19. 8. Іван Пасічняк. Стаття В. Батицького про його життя і смерть, що наспіла 12-го серпня; Пасічняк народився в Станиславові, Галичина, а до Канади приїхав 1923 р.; зразу працював в книгарні свого брата, пізніше став друкарем в „Українськім Голосі”; він мав великі музичні й драматичні здібності, які він використовував в праці в українських організаціях в Вінніпегу: „Мало хто так часто виступав на сцені, як він. Виступав як гітарист, мандолініст, як першої кляси аматор, та як добрий танцюрист. Коли В. Авраменко їздив з групою танцюристів по Канаді... (він) був теж членом цієї групи. Товариській праці віддався всеціло...” Ч. 34
19. 8. „А. Головач повернув з Відня.” Вістка: „На днях повернув із Відня до Канади наші молодий артист-пяніст Амброзій Головач... Він перебував у Відні 6 років, де покінчив державну музичну консерваторію з небувалим успіхом і одержав титул — ’концерт майстра.’ Його учив там славний професор музики Луїс Рее.” Ч. 34
26. 8. Д-р Ілля Вахна. Вістка: „Одинокий український дентист в Торонто... переніс своє дентистичне заведення до власної домівки, що знаходиться в українськім осередку 386 Ветгорст ул... На першого серпня ц. р. якраз 5 літ минуло, як др. Вахна вперше отворив своє дентистичне заведення під ч. 204 Бетгорст ул. в Торонто...” Ч. 35
26. 8. Новий фармацевтик. Вістка про Кароля Навальковського, що закінчив студії в ділянці фармацевтиki в Едмонтоні. Ч. 35
26. 8. „Замісьць відповіді п. Лисцеві.” Стаття О. І. Бочковського, яка починається так: „Пан Лисець, реферуючи на сторінках ‘Українських Ройтничих Вістей’ — про саскатунський з’їзд СУС, кількома

наворотами чіпнув мене. На жаль, його зауваги щодо мене з фактичного боку неточні, а з політичного явно тенденційні. Це приреволює мене до дальших кількох спростувань його безпідставних тверджень.” Відповідаючи й широко спростовуючи всі закиди, Бочковський закінчує: „Лан Лисець хоче мені нав’язати в Канаді якусь політичну місію. Мушу прилюдно ствердити раз на все: жадної політичної місії я тут не маю. Ніде не виступав і не виступаю, як представник якоїсь партійної політики. Але, як соціолог і націолог, у своїх відчатах порушую ріжні політичні питання й справи (аджеж — соціологія є теоричною підвальною практичної політики), ніколи, проте, не сходячи з ґрунту науково-об’єктивного їх трактування та з’ясування”. Ч. 35

26. 8. Проф. Бочковський між чехами. Довіга вістка про виступ 19-го серпня в чехословацькому товаристві Взаїмної Помічі в Вінніпегу; тема викладу була „Сучасна Чехословаччина”. Ч. 35
26. 8. „Діловий провідник.” Вістка: „На днях вийшов з друку Діловий Провідник — збірник, який включає ім’я, називиско, адресу і число телефону українських торговців, фаховців та професіоналістів міста Вінніпегу”; дальше подано, що надруковано 6,000 примірників, а „підготовання цеї книжки вимагало багато праці, що декому може бути незрозуміло...” (Подав Вас. С. Німчук). Ч. 35
2. 9. „Мінімальна ціна пшениці...” Вістка: „Домініальній уряд приняв 27 серпня припоручення Канадської Пшеничної Ради і назначив найнижу ціну пшениці таку саму, як минулого року, а саме 87 і пів цента за бушель ч. 1 нортери по доставі до Форт Віліям...” Ч. 36
2. 9. Фармері в більшості. Вістка: „В новій легіслатурі Манітоби буде заступлених 18 ріжних заціять, од-

накож найсильніші між ними є фармері, котрих є 17. Інші заняття є такі: адвокати 9, агенти 4, лікарі 3, купці 3, учителі 3, ветеринарі 2, екавтанти 2, продавці 2, транспортацийники 2, клерк 1, торговець збіжжам 1, друкар 1, педагог 1, муніципальний урядовець 1, майнер 1, на відпочинку 1.”

Ч. 36

2. 9. „Що зробили українські піонери в Канаді.” Стаття В. Мороза про початки і еволюцію різних ділянок життя українських поселенців Ч. 36
2. 9. Підручник для вивчення теорії музики. Стаття Мих. Іванчука про підручник В. Буряника, прийнятий Департаментом Освіти в Манітобі для навчання теорії музики в публичних і вищих школах цієї провінції. Ч. 36
2. 9. В північній Алберті. Стаття Йосифа Ясенчука про його поїздку, в товаристві Й. Павловича і П. Гайовського, з Беліс до Лак ла Біч і Вондер Ріверу в Алберті. Ч. 36
2. 9. Сумківці вшанували проф. О. І. Бочковського. Дієва вістка про прийняття 22 серпня, що відбулося заходами молодечої організації при Соборі в Вінніпегу; з цієї нагоди Сумківці обдарували професора портфелем з відповідним написом. Ч. 36
2. 9. Комуністичний „народний фронт”. Вістка про заходи канадійських комуністів створити спільно з іншими організаціями „народний фронт”; в цій справі П. Лисець зайдов до редакції „Українського Голосу” на переговори з редактором М. Стечинишном: „При кінці розмови сказав редактор комуністичному делегатові, що як комуністи через слідуючих десять літ будуть працювати для українського народу, то за десять літ можна буде й переговорювати з ними про спільний фронт”. Ч. 36

9. 9. „Нова книжка про трагедію українського населення під большевиками”. Довша рецензія УКБюра в Лондоні на нову працю п. н. “Human Life in Russia” by Dr. Ewald Ammende. Ч. 37
9. 9. „Деякі рефлекції з нагоди побуту у Монреалі”. Стаття Марії Шевчук про з'їзд в приміщенні Української Православної Громади в цьому місті. Ч. 37-38
16. 9. „Англійсько-український словник”. Вістка, що на товариських сходинах, на яких, м. ін. були присутні професори Дж. В. Сімпсон і О. Бочковський, „створено тимчасовий комітет, що має заняться підготовчою працею над великим англійсько-українським і українсько-англійським словником. До комітету увійшли: проф. Дж. В. Сімпсон, голсва, і Олекса Григорович та Орест Бендас, секретарі. Комітет буде в першу чергу старатися навязати зносини з тими, що до цього часу працювали в цій ділянці... З огляду на ширину завдання словник повинен бути збірною працею більшого гурту людей...” Ч. 38
16. 9. Яків Назаревич. Довша вістка про його смерть в Вінніпегу 24-го серпня; по фаху був учителем і учителював у різних місцевостях у Манітобі й Саскачевані: „а останній раз в домашній околиці Толстой, таки в тій школі до котрої ходив ще малим хлопцем”. Ч. 38
16. 9. „Рідна школа”. Обширна стаття о. Є. Грицини в справі навчання української мови: „...хоч про це багато говориться й пишеться, хоч багато промовців цю справу часто зачіпають, то все таки треба признати, що справа Рідної Школи в Канаді дуже занедбана... Інспектор шкіл у Саскачевані, п. Ф. Т. Гаврилюк зладив статистику з 205 (державних) шкіл у західній Канаді... Після тієї статистики 28 дітей на сто повище першої класи не

вміють по-українському читати... Однак взявши під увагу саму Алберту, то аж 35 українських дітей на сто не вміють читати. Це важне відкриття повинно застосовити українське громадянство до поважної застанови..." Ч. 38

16. 9. Зеновія Угринівна. Довша посмертна згадка про „старокраєву учительку”, добре „знану й улюблену” з її праці в Вінніпегу й Торонто, що померла в Торонті 11-го липня. Ч. 38
16. 9. „Молодий український лікар в Саскатуні”. Довша вістка про д-ра І. А. Пилипюка з нагоди відкриття його канцелярії. Ч. 38
23. 9. „Діловий провідник”. Рецензія В. Батицького на нове видання в якому зібрано дані про всі українські бізнесові й професійні підприємства міста Вінніпегу. Ч. 39
23. 9. „Проф. Огієнко перекладає св. Письмо”. Вістка: „Британське Біблійне Товариство за принукою провідних кол українського протестантського руху приступило до нового перекладу св. Письма на українську мову. Роботу над перекладом повірено проф. д-рові I. Огієнкові...” Ч. 39
23. 9. „Музичне виховання канадійської молоді”. Стаття проф. Е. Турули . Ч. 39
23. 9. Дмитро Олійник. Посмертна згадка про одного з перших українських піонерів-поселенців; походив з села Михалькова, Борщівського повіту; родився 1865 р.; до Канади приїхав 1897 р.; фармерував в околицях Канори і Гаєс, Саск., помер 29-го серпня. Ч. 39
23. 9. „Звіт 10-го Ювілейного з'їзду Союзу Українок Канади”. Подала Д. Е. Янда. Ч. 39

-
30. 9. „Генерал-губернатор Канади між українцями”. Обширна вістка: „Генеральний губернатор Канади лорд Твідсмюр був першим з представників короля, що спеціально відвідав українських поселенців, прийняв їх привіт і в відповіді на привіт ужив таки української мови. Гостина лорда Твідсмюра була в місцевості Фрейзервуд в Манітобі... 21 вересня...”; посол Н. В. Бачинський з Фішер відчитав в українській мові привітну промову, а Йосиф Вавриків, посол з Гімлі, переклав її на англійську мову; відповідаючи генерал-губернатор, м. ін. сказав: „Український елемент є дуже цінним причинком до нашої нової Канади... Ви приняли обовязки і лояльності з тим, як набули привілеї канадійських громадян, однак і я хотів би, щоби ви також памятали свої старі українські традиції... Ви всі будете ліпшими канадійцями, як будете також добрими українцями”. Ч. 40
30. 9. Онуфрій Григор. Посмертна згадка про одного з перших піонерів; він походив із села Горошова, борщівського повіту; до Канади приїхав 1898 р. і осівся в Стюартбурн, Манітоба, по 12 роках перенісся до Саскачевану, де і помер 29-го червня. Ч. 40
30. 9. Дм. Донцов. На запит читача про близькі відомості про нього, редакція широко відповідає. Ч. 40
7. 10. „Ільчишин і Скраба назначені кандидатами”. Вістка: „Ільчишин і Скраба назначені кандидатами Товариства Податковців Північного Вінніпегу в пятницю 2 жовтня. Скраба буде знов кандидатом на шкільного троста, під час коли Ільчишин буде кандидатом на міського радного”. Ч. 41
14. 10. „Велика маніфестація Сумківців”. Вістка: „Понад 600 людей було присутніх на Сумківському зізді

- округа „Чорне Море”, ч. 2, котрий відбувся в Овкіборн, Ман., на 3 і 4 жовтня. Сумківці зарепрезентували себе знаменито, бо було їх поверх 200. Цей зїзд можна вважати за найбільший Сумківський Зїзд, який коли відбувся. Около 30 учителів було присутніх на цему зїзді...” Ч. 42
14. 10. „Сталін – Гітлер – Мусоліні. (На черзі дня українська проблема. Наша оспалість – проти нас)” Стаття В. Кедровського. Ч. 42
14. 10. Стаття про Івана й Ольгу Сембаїв. Д. Лобай кидає багато світла на діяльність і дальшу судьбу подружжя Сембаїв, бувших комуністів депортованих урядом з Канади до СССР. (Передрук з „Правди”). Ч. 42
14. 10. „Послідна гостина у бл. п. Батька Дмитра Олійника.” Стаття Марії Адамовської про батькапіонера. Ч. 42
21. 10. Слово проф. О. І. Бочковського до української молоді, виголошене 11-го жовтня через радіо в Едмонтоні; він звернув увагу на важливість зберігання української мови: „Знати дві мови краще ніж одну, хоч і світову. Рідна мова є найліпшим злучником і засобом культури... Канада не потребує заасмільзованих мерців духа. Розбудова її вимагає живих людей, щоб вони збагачували й доповнювали цю молоду культуру й державу дарами своєї народної спадщини...” Ч. 43
21. 10. „Масове протиболішевицьке інформаційне віче в Едмонтоні.” Обширний звіт за підписами секретарів М. Сироїдова й П. Василишина: 27 вересня відбулося в Українськім Народнім Домі „масове протиболішевицьке віче, улаштоване спільними заходами наступних українських організацій: Брацтва Українців Католиків Канади, Українсько-

го Народного Дому, Союзу Українців Самостійників, Українського Національного Обєднання й Союзу Гетьманців Державників. У вічу взяло участь біля 800 українців й воно було одним з найчисленніших публичних українських зібрань в Едмонтоні..." Ч. 43

28. 10. „Адвокат Романюк перенісся до Торонто.” Вістка: „Н. Романюк, який через довгі літа проводив адвокатську канцелярію під ч. 304 МекЛавд Блдг., Едмонтон, Алберта, перенісся до Торонто, Онт.... Всі свої справи передав він п. Янді, адвокатові у фірмі Гарві і Янда, 202 Бенк оф Торонто Блдг., Едмонтон...” Ч. 44
28. 10. Студентський кружок „Прометей”. Вістка про річні збори 18-го жовтня в залі Українського Народного Дому; О. Меха перевибрано головою кружка на наступний рік. Ч. 44
28. 10. Смерть Івана Пилипівського. Вістка: „В трагічний спосіб погиб 10 жовтня в Нортбенк, Алта., Іван Пилипівський, один з перших двох українців, що приїхали з Галичини до Канади... Під час весільної забави усів в отворенім вікні на поверху, перехідився за далеко і впав на дівір. Погиб на місці... Пилипівський походив з села Небилова, повіт Ка-луши, в Галичині... 7 вересня 1891 р., він приїхав до Канади з своїм товаришем з того самого села Василем Ілиняком...”; подано обширніше подробиці про його приїзд, поворот до Старого Краю, й його друге прибуття до Канади, настале поселення в Алберті. Ч. 44
4. 11. Українець -- капітан моринарки. Стаття про Грицька Маковського з Гемілтон, Онтаріо, що закінчив студії в моринарській школі в Торонті й в 1924 р. дістав посаду керівника корабля у лінії „Сарнія”; в 1932 р., по вищих студіях, одержав

диплом з „правом мореплавства не тільки на Великих Озерах, але навіть на океанах...” Ч. 45

4. 11. „Вінніпег прощає професора Бочковського.” Довша вістка: „На закінчення своєї поїздки по Канаді проф. Бочковський дав ще в днях 27, 28 і 29 жовтня три відчiti в Вінніпегу, а ввечерi 30 жовтня органiзацiї, що приймали його в себе з вiдчитами, спiльними силами устроili в його честь працiальну вечерию... вiдchiti, як i вечеря, вiдбулися в гарнiй i просторiй салi Читальнi Прoсвiti... Було звiж 300 людей. В життю українцiв в Вінніпегу не було другого подiбного випадку, аби таке велике число людей зiйшлося для вiддання чести якомусь гостевi. Це показує, яку пошану здобув для себе проф. Бочковський своїми вiдчитами...”; господарем вечери був Т. Д. Ферлей: крiм концертovих точок промовляли: Я. В. Арсенич, Юлiя Бачинська й Олекса Мех; посол Н. В. Бачинський в iменi зiбраних вручив в дарунку гостевi переносну машинку до писання; проф. Бочковський в своїй промовi подав свої помiчення з Канади; вiн „говорив, як завжди, оптимiстично, вiщуючи для українцiв в Канадi близкучу будучiсть, а не денацiоналiзацiю та загибiль.” Ч. 45

4. 11. „Народний фронт в Монреалi.” Довший допис „М. З.” про комунiстичне вiче в Монреалi 4-го жовтня й iхнi неуспiшнi спроби, щоб спiльно з iншими українськими угрупованнями створити „народний фронт.” Ч. 45

4. 11. Стипендiї для студентiв Володимира Свистуна й Івана Яремка. Вiстка з Гемилтону подає про досягнення в студiях у вищих школах тамже й одержання нагород; Яремко одержав стипендiю Леонарда в сумi \$800.00; Свистун дiстав стипендiю Сталевої Компанiї Канади вартостi \$400.00. Ч. 45

-
4. 11. „Новий консервативний провідник в Саскачевані.” Вістка: „Саскачеванські консерватори назначили 28 жовтня на своїй конвенції в Ріджайні своїм провідником 40-літнього адвоката з Принс Алберт Дж. Дж. Діфенбейкера. Діфенбейкер є наймолодшим провідником, яка мала консервативна партія в Саскачевані.” Ч. 45
11. 11. „Перший зізд українців Британської Колумбії”. Обширний допис Павла Яворського про цю провінцію й деякі дані про громадське життя там же, включно з плянами відбути загальний з'їзд у Вернон, Б. К., 22-го листопада. Ч. 46
11. 11. „Вистава мистецтва.” Допис П. Мельничука про „Фолк Фестивал Асоцієйшин” у Ванкувері, що діє вже чотири роки; до нього входить Український Народний Дім і разом з іншими етнічними групами бере участь у річних фестивалях. Ч. 46
18. 11. Виступ бандуриста В. Ємця в Вінніпегу. Рецензія на виступ цього мистця-бандуриста в залі Канадсько-Українського Інституту Просвіти 13-го листопада: „своїм виступом зробив п. Ємець найкраще враження на українців Вінніпегу і скріпив в них почуття тяготіння й пошани до Рідного Краю та його історії, в якій бандуристи і бандури відіграли важну роль в днях нашої слави й недолі.” Подав М. Йосипів [Кумка]. Ч. 47
18. 11. Слово проф. І. Бочковського перед виїздом з Канади після п'яти місячного перебування. Дякуючи організаціям, а особливо Союзові Українців Самостійників й Інститутові ім. П. Могили, що запросили його до Канади й зарядили його виступи в різних осередках, він висловлює задоволення, що мав можливість близче піznати і заприязнитися з сотками українців: „Мене тішить факт, що вони належали до ріжких партій та угруповань.

Це скріпляє й стверджує мою віру в життєтворчу силу українства в Канаді, де повстає та твориться тип нового українця розкріпаченого психічно, що виріс на широких степах вільної Канади...”; зокрема дякує він за грошові пожертви в сумі 3,000 доларів на допомогу Українському Технічно-Господарському Інститутові в Подебрадах. Ч. 47

25. 11. „Українська гуртівня в Едмонтоні.” Стаття Ів. Данильчука про його відвідини гуртівні Союзу Українських Купців у Едмонтоні й його додатнє враження: „Це дало мені до думання, що коли б у наших торговців в кожній провінції було розуміння солідарності та зорганізованості, то ми вже досі могли б мати в кожній провінції такий склад-гуртівню і тим самим дати заняття своїм людям і працювати і практикувати своє знання.” Ч. 48
25. 11. Доповідь Мих. Гетьмана в Торонті. Обширний допис про доповідь, що відбулася в Товаристві „Просвіта” 29-го жовтня на тему „Сучасний стан на рідних землях в Європі”; подавши характеристику й ідеологічні напрямні українських угруповань у Європі, він прийшов до „заключення, що тільки оден гетьман Павло зможе визволити Україну при помочи дальших союзників, Англії і Німеччини.” Ч. 48
25. 11. „Новий український дірігент в Канаді.” Вістка, що 20-го листопада прибув до Вінніпегу д-р Павло Маценко, щоб перебрати становище диригента хору Українського Народного Дому. Ч. 48
25. 11. „15-ті роковини Інститута Просвіти.” Довша вістка: „Канадсько-Український Інститут Просвіти... святкував свої 15-ті роковини великим бенкетом в суботу 14 листопада... Д. Будка мав головну про-

мову під час бенкету а господарем бенкету був заступник Голови Ів. Байдак...”; Інститут був заснований заходами єпископа М. Будки й о. М. Оленчука; до організації пристав тоді в цілості драматично-співацький гурток „Бандурист”. Інститут мав з початку близько 600 членів і майже те саме число зачисляє тепер.

Ч. 48

2. 12. В. Винниченко. На запит читача редакція обширно відповідає про роль Винниченка, як голови Директорії й дальшу його діяльність по упадку українського уряду; висвітлює також його відношення до С. Петлюри.
- Ч. 49
2. 12. „Невольник” на сцені в Вінніпегу. Вістка: „Через три вечери 26, 27 і 28 листопада грали аматори з Інститута Просвіти в Вінніпегу драму Карпенка Карого „Невольник” на сцені колишнього театру Орфію... переважно для англійської публіки. Вистава провадилася під фірмою організації „Малого Театру” і під режісерством Джана Крейга... Місцева англійська преса привітала виставу дуже прихильно...”
- Ч. 49
9. 12. Архимандрит Мужов. Вістка про смерть архимандрита Сильвестера Мужова, що помер 30 листопада в Вінніпегу на 84 році життя; він „послідних 30 літ прожив в Вінніпегу. Уроджений в Києві... (він) прилучився в Канаді до відомого єпископа Серафима і оставав з ним до послідку, поки той не виїхав назад до Росії... Коли Серафимова церква в Канаді упала, Мужов взявся до продавання газет на вулиці і довгі літа можна його було кожного дня побачити при цій роботі на Мейн стріті, старенького, обдертого з довгою білою бородою. Похорон його відбувся... з костела „Апостольської Католицької Польської Церкви”... в Лібав, Ман., на цвинтарі при тім костелі.”
- Ч. 50

9. 12. „Голос Землі”. Повість О. Іваха про українських поселенців у Канаді п. н. „Голос Землі”; її почали друкувати серіями на сторінках ”У. Г.” Ч. 50
9. 12. Українець професором соціології. Вістка: „Молодий канадський українець Степан В. Мамчур дістав становище професора і голови департаменту соціології в колегії св. Томи в Ст. Пол, Мінн. Професор Мамчур походить з Кридор, Саск....” Ч. 50
16. 12. „Британська Імперія має нового короля.” Довша вістка: „В четвер 10 грудня король Едвард VIII уступив з престола Великої Британії і в суботу 12 грудня проклямовано новим королем його молодшого брата, відомого досі, як князя Йорку. Новий король... вибрав собі за офіційльне ім'я Юрій VI.” Ч. 51
16. 12. „Твір визначного українського поета в Канаді.” Рецензія О. Іваха на нову збірку поезій Мирослава Ічнянського (Ів. Кмети-Єфимовича) п. н. „Ліра Емігранта”, яку він високо оцінив: „...поет він справжній. Він не тільки визначний наш канадський поет, але загально український. Його творчість ввійде в історію української літератури.” Ч. 51
16. 12. Юрко Коцюбинський. Стаття В. Кедровського з приводу арешту большевиками Юрка, сина письменника М. Коцюбинського; стаття кидає багато світла на його діяльність в Києві при наступі большевиків у 1918 р., як також в різних московських посольствах за кордоном. Ч. 51
16. 12. „Женевське українське бюро припиняє свою діяльність в Женеві.” Довша стаття-комунікат, з інформаціями про те, що з днем 1 грудня 1936 р. женевське бюро припиняє свою діяльність, бо дальша праця Бюра в Женеві була б для української справи недоцільна та даремна: „На такий

-
- оборот справи зложилися міжнародні відносини, які в останніх часах запанували..." Ч. 51
23. 12. „Кому слава, а кому гроші.” Передовиця з аналізою збірок на різні боєві, визвольні і подібні фонди Організації Українських Націоналістів; висловлено сумніви про рівномірність розподілу зібраних фондів між „проводом” а активними революціонерами. Ч. 52
23. 12. Організація безробітних. Вістка: „На спеціальне запрошення Товариства Безробітних Третьої Варди в Вінніпегу редактор ‘Українського Голосу’ Мир. Стечишин виголосив... 17 грудня відчit про безробіття... п. Стечишин клав натиск на потребу організації і кращого розуміння організаційних обовязків... Безробіття є признаком слабості теперішнього ладу і поки прийде зміна, безробітні повинні бути зорганізовані, аби боронити свої інтереси...” Ч. 52
23. 12. „На могилу тов. Назаревича”. Спомини-рефлексії М. Іванчука про товариша-учителя Я. Назаревича; він учителював у Овкборн, Толстой, Ст. Мартин, та інших околицях: „Праця його для українців в Канаді була великої важливи. Він по своїх силах в кожній околиці працював ревно для своїх людей, для піднесення нашого народу, та разом з ними болів над безталанною долею України.” Ч. 52
23. 12. „Де учителюють українські учителі.” М. Іванчук подав список учителів державних шкіл і місцевості, де вони учителюють; він це робить „на бажання нашого учительства”. Ч. 52
30. 12. Василь Стефаник. Посмертна вістка про смерть письменника 7-го грудня, на 66 році життя. Ч. 53
30. 12. В справі “визвольного фонду”. Читач запитує редакцію: „Де ті гроші і в котрім банку, що люди

складають на визвольний фонд України? Чи за ті гроші купують що з воєнного матеріалу, чи складають в банку, а як складають, то кілько вже є тих грошей?” Редакція відповідає: “Гроші на ‘визвольний фонд’ збирає Організація Українських Націоналістів... (вона) ніколи не оголошує ані не оголошує своїх звітів, на що уживає зібрани гроші...”

Ч. 53

Pik 1937

Citizens of Ukrainian origin have hitherto been doing their credit in the eyes of this community much wrong, by failing to offset a widespread notion that as a group they are preponderantly Communist.

Among the local Communist propagandists, there are, it is true, a number of Ukrainians. And since Communists are apt to be vocal and active out of all proportion to their number and influence, and since other Ukrainians are seldom heard of or from politically, the unfortunate assumption that all Ukrainians are Communists have gained foothold.

In its provincial convention, held in Winnipeg this week-end, the Ukrainian Self-Reliance League of Canada, Manitoba Section, strove vigorously to correct this erroneous impression. The organization, now completing the first decade of its existence ...let it be known in no uncertain tones that it is bitterly opposed to Communist philosophy and Communist methods.

In particular the League regards the Communist attempt to form a popular or people's front as an impudent gesture, calculated to mislead and demoralize the Ukrainian communities. It urges the latter to combat in the most uncompromising manner either this particular move or Communism in any shape or form...

Reprint from **The Winnipeg Tribune**,
January 6, 1937. „У. Г.” 13. I. Ч. 2.

6. 1. З'їзди СУС і складових організацій. Довша вістка про з'їзди, що відбулися в Едмонтоні й Вінніпегу при кінці грудня, 1936 р. і у перших днях січня, 1937 р. Ч. 1
6. 1. Звіт Товариства Українського Мистецтва. Секретарка товариства М. Симчич, подала звіт із річних зборів, що відбулися 14-го грудня в Вінніпегу й огляд діяльності товариства за минулий рік; перевибрано голову на нову каденцію, пані А. Якишіцак. Ч. 1
6. 1. Дописи про відзначення "Листопадового Свята" в таких місцевостях: в Лондоні й Лімінгтон у Онтаріо; в Фрейзервуді, Сенді Лейк, Елфінстоуні і Трансконі в Манітобі; в Гронлід, Саск., і в Спеден, Алберта. Ч. 1
6. 1. „Похорони В. Стефаника.” Довша стаття про похорони письменника 9-го грудня в селі Русові, де він родився, жив, працював і помер. Ч. 1
13. 1. Українське Різдво. Вістка: "Українці в Вінніпегу діждалися 7 січня першого публичного признання як громадян міста. З нагоди українського Різдва був святочно ілюмінований міський ратуш (ситі-гол) а також дві величезні ялинки перед ратушем. В той сам час напис з електричних лямпок на ратуші голосив святочний привіт українцям... Ілюмінація ратуша і ялинок в Вінніпегу була мабуть першим такого рода признанням українців, як громадян Канади. Вінніпегські часописи, пишучи про Різдво 7 січня, писали про нього виключно, як про 'Українське' Різдво." Ч. 2
13. 1. Вінніпегський „Трібюн” про українців. Передрук передовиці англійською мовою п. н. "A False Impression", що з'явилася 6-го січня з приводу з'їзду СУС у Вінніпегу; стаття твердить, що не всі

українці є комуністами. “Among the local Communist propagandists, there are, it is true, a number of Ukrainians. And since Communists are apt to be vocal and active ...the unfortunate assumption that all Ukrainians are Communists has gained foothold. In its provincial convention held in Winnipeg this week-end, the Ukrainian Self-Reliance League of Canada, Manitoba Section, strove vigorously to correct this erroneous impression. In particular the League regards the Communist attempt to form a popular or people's front as an impudent gesture, calculated to mislead and demoralize the Ukrainian communities...”

Ч. 2

- 7. 1. „Учителі — провід і професія.” Проблематична стаття учителя Василя Процюка. Ч. 1-3
- 13. 1. „Короткий огляд пасічництва в Канаді”. Стаття Н. П. (Н. Панькова). Ч. 2-3
- 20. 1. „Кого захищає ‘Народний фронт’.” Стаття С. Магаляса про найновішу акцію комуністів у Канаді. Ч. 3-4
- 3. 2. “‘Наталка Полтавка’ перша українська звукова фільма, вироблена на еміграції.” Рецензія В. Кедровського. Ч. 5
- 3. 2. „Кому справа, а кому гроші.” Полемічна редакційна стаття скерована до „Нового Шляху”, який оправдує збіркові акції ОУН на „визвольні справи;” стаття в „Новім Шляху” з 12-го січня не переконює редакцію „У. Г.”: „Одним словом ,Новий Шлях’ не очистив проводу ОУН... А нашою цілею не було ані спинити жертвенність канадійських українців на старокраєві ціли, ані навіть не настроїти їх ворожо до ОУН. Ходить лише о те, аби не було надужити з грошевими збірками...” Ч. 5

3. 2. „У 25-річний ювілей віртуоза на бандурі професора В. Ємця. Стаття Павла Маценка.” Ч. 5
3. 2. Спортивний Клуб у Вінніпегу. Вістка „24 січня Канадійсько-Український Атлетичний Клуб в Вінніпегу відбув свої річні збори в Читальні Просвіти. На голову клубу вибрано Славка Рибчука... В плянах є заохотити якнайбільш молоді брати участь в спорті.” Ч. 5
10. 2. „Канада не піде за фанатичними доктрінами.” Вістка: „Канада мусить робити старання аби оборонити свої береги серед божевільного світа, сказав 4 лютого в палаті послів міністер справедливості Дост. Ернест Ляпойнт... Рівночасно міністер справедливості сказав, що комунізм і фашизм є фанатичні політичні доктріни, однаково обидили ві для канадійського народу...” Ч. 6
17. 2. „Українська Академічна Громада” в Торонті. Вістка про нову організацію, діяльність якої поки-що ограничувалася до „сходин та нарад українських інтелектуальних сил Торонто”; заходами Громади, відбулася вечеря 3-го лютого в честь адвоката Я. В. Арсенича, з нагоди його візити в Торонті; по вечери відбувся його виступ в залі Українського Народного Дому, з доповіддю на тему „Нова совітська конституція.” Ч. 7
17. 2. „Дума про Нечая”. Рецензія на драму М. Лутницького, що заходами Драматично-Співацької Секції Українського Народного Дому була виставлена в залі Інституту Просвіти, 23-го січня. Ч. 7
17. 2. „Українець головою відділу ‘Лісовиків.’” Вістка: „Леонід Сікевич, син ген. В. Сікевича, є перший українець в Канаді, якого вибрано головним лісничим (ренджер) корту ‘Синього Дунаю’ в організації Незалежного Ордену Лісовиків. Заступни-

ком ренджера є також українець п. Василь Стасів, В. А. і тепер студент прав. Лікарем є українець д-р. В. Яремій.” Ч. 7

17. 2. „Свящ. П. Маєвський суспендований.” Вістка: „...Архиепископ Іван Теодорович суспендував о. П. Маєвського, пароха церкви св. Покрови, відомої також під іменем Українського Православного Собору... Архиепископ... підніс проти о. Маєвського одинадцять ріжних обвинувачень і всі ці обвинувачення має розбирати та видати про них свій осуд церковна судова комісія, вибрана для подібних цілей на церковнім Соборі...” Ч. 7
17. 2. „Про реорганізацію і сцентралізування Рідних Шкіл в Канаді.” Стаття С. Курилова. Ч. 7
24. 2. Дані про українських послів у легіслатурі Манітоби: „**Никола Бачинський**, бувший учитель, це один з батьків-парляментаристів в Канаді, бо він вже четвертий раз вибраний до легіслатури в Манітобі — перший раз в 1922 р. Заступає округ Фішер і є в урядовій партії. **Йосиф Вавриков** цього року засів в легіслатурі перший раз. Він є укінчений агроном, як також має довшу практику в учительованні. Заступає округ Гімля, як член партії Ci-Ci-Ф. **Василь Лісовський** цього року також засів перший раз в легіслатурі. Має довголітню учительську практику. Заступає округ Етелберт і є з партії громадського кредиту.” Ч. 8
24. 2. „Пасічництво в Манітобі”. Стаття Н. Панькова. Ч. 8-9
24. 2. „Любителі української музики.” Вістка, що в Саскатуні створено організацію з метою поширування українського співу та музики через радіо; крім цього „ціллю організації не є лише радійові програми. На меті є сформувати на місцях групки прихильників українського співу та музики, кот-

рих завданням було б дбати про розвиток пісні та музики у всіх її напрямах. Дальше, в пляні є вишукати наших здібних музикантів та співаків і подбати про те, щоб дати їм нагоду розвинути і використати свої здібності...”; до комітетів увійшли: П. Крипякевич, Ів. Данильчук, В. Мисак, Ів. Рурик, Галя Троян, й І. Завадюк. Ч. 8

- 24. 2. „Річні збори Т-ва Читальні Просвіти в Вінніпегу.” Звіт із зборів, що відбулися 17-го січня; П. Теслюк очолив товариство на 1937 рік. Ч. 8
- 24. 2. „Свято української державності.” Вістка: „Свято української державності та соборності справляли спільними силами українські організації Вінніпегу та передмість в неділю 14 лютого в салі Інститута Просвіти. Головним промовцем був д-р М. Мандрика...” Ч. 8
- 24. 2. „Петро Зварич — радним місточка Вегревил.” Вістка подає, що Зварича вибрано „через аклямацію” радним; він заняв місце уступившого радного В. Кирилюка. Ч. 8
- 24. 2. Т. Д. Ферлей — головою Українського Народного Дому в Вінніпегу. Вістка про річні збори цього товариства, що відбулися 14-го лютого; на зборах „вибрано четвертий з ряду раз головою... Т. Д. Ферлея.” Ч. 8
- 10. 3. „Висвячення епископа Шпильки.” Вістка: „...28 лютого відбулося в Нью Йорку висвячення о. Богдана Шпильки на епископа української православної церкви, що була давніше під небізником еп. Жуком. Висвячення відбулося в грецькій православній церкві при 74-ій вулиці... а доконали висвячення ньюйоркський архиєпископ Атенагорас та епископ Калістос з Сен Френсиско...” Ч. 10

-
10. 3. З поля торговлі. Стаття М. Лесика на тему „Труднощі українського торговця.” Ч. 10
10. 3. „Осяги садівництва в північній Манітобі.” Стаття Григорія Негрича з Венлав, Ман. Ч. 10
10. 3. „Авраменкова ‘Наталка Полтавка’ в Вінніпегу”. Рецензія редакції „У. Г.” з прихильною оцінкою фільми. Ч. 10
10. 3. Виступ українського посла. Вістка: „Український посол у манітобській легіслатурі, Н. В. Бачинський, виголосив дво-годинну промову в легіслатурі, в якій ясно й переконуюче вказав на шкідливість праці комуністів та соціялістів”; обидві місцеві англомовні газети широко коментували цю промову; А. В. Томас у часописі „Трібюн” висловився так: „Промова п. Бачинського була, як землетрус, Наягара і морська філя, все злучене разом. Він великанськими помахами перейшов історію, економію, філософію, соціольогію і увесь людський досвід. Соціялістів, комуністів і всіх лівих він відкинув на смітник. Його обширна енергія нагадувала оповідання про царя, що три рази побив всіх своїх ворогів і три рази повбивав вбитих...”; репортер із „Фрі Прес” висловився, м. ін. так: „Його дар вимови є незрівнаний в палаті... Він має поставу козака, а голос, як три тузи. Його англійська мова має наголос, однакож вона пливе і блищить, як водолад Наягари. Оплата була навчитися по українськи, аби послухати його в його рідній мові. В українській мові п. Бачинський мусить бути торнадом...” Ч. 10
10. 3. „Українське Товариство Алюмнів в Вінніпегу.” Вістка: „...28 лютого відбулися в Українськім Народнім Домі... збори українців, що покінчили університет. На зборах промовляли пані М. Дима, пп. Савула, Соломон, Кіндра, В. Німчук, др. Ба-

чинський і панна Лютак. Постановлено зорганізувати Українське Товариство Алюмнів. Членом товариства може стати кожний українець та українка, що скінчили якийсь признаний університет"; тимчасовий заряд очолив С. Савула. Ч. 10

10. 3. „З Поділля в світ за очі...”. Стаття Теодора А. Василишина з Едмонтону про подружжя Рабанчуків, особливо їхнє трагічне життя в Канаді. Ч. 10
17. 3. „Свято українських піонірів в Канаді.” Стаття К. С. Продана, голови Канадійської Бібліотеки-Музею ім. Івана Боберського про заходи цього товариства зарядити „свято в честь українських піонірів переселенців в Канаді. Ціль є заінтересувати наше громадянство потребою культурного заведення, як бібліотека-музей українських переселенців в Канаді...”; дальнє слідує заклик до громадянства, щоб надсилали всякі відомості й матеріали, що висвітлюють ранній період нашої еміграції в різних ділянках життя, як громадського так особистого. Ч. 11
17. 3. „Роковини українських піонірів.” Про вечерок 6-го березня в честь Йосифа Дими й його дружини, що відбувся в залі УНДому в Вінніпегу; господарем вечеरі був Іван Негрич; між тими, що висловили призначення й гратуляції п-ву Димам за їхній вклад у розбудові суспільно-громадського життя в Канаді були: Я. В. Арсенич, Т. Д. Ферлей, С. Савула, Марія Дима, В. Біберович, С. Бобівський, І. Завідовський і Т. Козаченко. Ч. 11
17. 3. Свящ. П. Олексів перебрався до Зед. Д. Вістка подає, що „на його власну просьбу” звільнено о. Олексіова з парохії в Гемилтоні й він переїхав на стало до Злучених Держав: „О. П. Олексів був довгі літа греко-католицьким священиком в Він-

ніпегу. Коли еп. Будка виїздив з Канади, він був лишив о. Олексьова адміністратором дієцезії, та коли Рим назначив нового єпископа Ладику, о. Олексів опинився на підрядній парафії і оставав в тіни до тепер.” Ч. 11

17. 3. „Мої вражіння зо Схід. Канади.” Стаття Дм. Гунькевича. Ч. 11
24. 3. „Професійний Союз.” Стаття-звіт: „21 лютого ц. р. в Торонто, Онт., відбулися під головуванням інженіра полковника Морей де Моран установчі збори Професійного Союзу Українських Економістів і Книговодів в Канаді.”; Л. Сікевича выбрано головою Союза, а М. Дубицького, секретарем; офіційна тимчасова адреса Союза при Українській Кооперативі „Будучність” у Торонті. Ч. 12
24. 3. „П. В. Свистун говорить про мертві душі.” Довша вістка про виступ Василя Свистуна 15-го березня в залі Українського Православного Собору в Вінніпегу; промова була критикою на провід організації Союзу Українців Самостійників і його органу „Український Голос”; видвигно, м. ін., потребу нового часопису, що „повинен бути однаково отворений для всіх партій і релігій. В нім повинні бути всі вісти, хоч би навіть проти напрямних того часопису . . .” Ч. 12
24. 3. „Парафія програла в суді.” Вістка. „Парафія св. Володимира і Ольги в Вінніпегу програла 16 лютого справу з Іваном Завідовським . . . Суддя рівнож присудив, що парафія має заплатити судові кошти в злуці з цею справою. Чеком з дня 9 березня парафія заплатила кошти в сумі. \$442.14.” Ч. 12
24. 3. „О. П. Маєвський не явився на церковний суд.” Вістка про суд, що відбувся 17-го берез. але без о. Маєвського, бо він на суд не явився: „згідно з

статутом Української Православної Церкви церковний суд не оголошує сам свого вироку, тільки передає його епископові і аж епископ його проголошує”; предсідником судової комісії був о. В. Слюзар з Монреалу. Ч. 12

31. 3. Перший український технік рентгену. Вістка про Юрка Токарика, єдиного українця — техніка рентгену (X-Ray); він закінчив студії й довшу практику в шпиталах Саскатуну, одержавши ступінь R. T. Ч. 13
31. 3. „Відгомін виступу п. В. Свистуна в пресі.” Подано уривки з звідомлень і коментарів гетьманського „Робітника” в Торонті й комуністичних „УР-Вістей” в Вінніпегу, на виступ В. Свистуна проти Союзу Українців Самостійників. Ч. 13
31. 3. „Торонтонський щоденник й українці.” „Щоденний часопис ‘Телеграм’ з Торонта з дня 18 березня приносить дві статті . . . Перша стаття, поміщена на третій стороні, є присвячена Тарасові Шевченкові . . . На’14-ій стороні є знов фотографія на весь ріст п. Михайла Дудри, спеціального представника львівського Товариства Просвіти для роботи між Лемками в Америці...” Ч. 13
31. 3. „Українська радіо програма.” Стаття Ів. Данильчука про можливості радія, як культурного інструменту; він згадує, про українські програми, які є понадпартийні на услугах всіх; такі програми потребують моральної й фінансової піддержки, щоб вони вдергались; згадує про перший виступ 8-го березня „Любителів Української Музики в Саскатуні” що був успішний і стягнув поверх сотки листів від слухачів. Ч. 13
31. 3. Українські піонери. Посмертна згадка: Григорій Пігач приїхав до Канади 1900 р. із села Чортівця повіт Городенка, Галичина, й оселився в Ст. Джуківі.

лієн, Саск., в 1902 р. єпископ Серафин висвятив його на священика й він обслуговував три парафії, місцеву й дві в околиці Вакав; по короткому часі залишив цю церкву. Подано такий епізод з його життя: „В 1904 р. на саме Воскресення Христове прийшов... на церковну площа і сказав громаді, що залишає священство. Віддав громаді церковні ключі, зняв ризи й каже: Тепер пристаю, як член, до нової церкви, яка тоді будувалась, а стару поверніть на Народний Дім...”; він помер 9-го лютого.

Ч. 13

31. 3. Марія Никифорук, дружина Василя „приїхала зо своїм чоловіком до Канади з Заваля, снятинського повіту, в 1896 року... Піонірські тяжкі часи висотали з неї за скоро молоді сили... вона вмерла (5-го березня, в Завалю, Алберта) в шістьдесяті і першім році життя...” Ч. 13
31. 3. Галабурда на відчиті. Вістка: „В Читальні Прорвіти в Вінніпегу мав 28 березня відчит організатор УНО, п. М. Шарик. Коли по скінченню відчиту зроблено заклик до колекти і деякі люди пустилися до дверей, предсідник казав замкнути двері, аби ніхто не міг вийти. Це довело до галабурди, під час якої дехто й ужив фізичної сили. Колекта не вдалася.” Ч. 13
31. 3. Заряд Товариства Алюмнів. На зборах Українського Товариства Алюмнів вибрано заряд з таких осіб: С. Савула, голова, пані М. Дима, заступ. голови, панна Дж. Баліська, секретарка, В. С. Німчук, заступ. секретаря, д-р В. Бачинський, скарбник, Петро Довбуш і А. Загарійчук, директори. Ч. 13
7. 4. „Садки в Алберті.” Стаття В. П. Федуна; піонер — садівник ділиться з читачами з своїм 10-літнім досвідом і практикою в садівництві. Ч. 14

7. 4. „В справі збірок на українських політичних вязнів.” Відкритий лист Комітету Оборони Українських Політичних Вязнів, за підписами: Івана Байдаки, голови, С. Білінського, м.-гол., П. Матвійчини, писаря і С. Макітри, скарбника, скерований до Головної Управи Стрілецької Громади і Крайової Екзекутиви Українського Національного Обєднання в Канаді із запитом: „Кому і в який спосіб були переслані централею Українського Національного Обєднання і Головною Управою Стрілецької Громади грошеві зборки зложені канадійськими українцями на політичних вязнів у Рідному Краю в роках 1933, 1934, 1935 і 1936? Ставимо це питання публично, бо вважаємо, що це питання публичного характеру...” Ч. 14
7. 4. Із завдань Т-ва алюмінію. Товариство українських алюмінів на своїх зборах 4-го квітня намітило, м. ін. такі завдання: „започатковання підготовки українсько-англійського словника, підручника для навчання української мови і старання, аби дістати катедру української мови при котрімсь університеті... Адвокат Савула в своїй промові подав головні засади організації... П. Довбуш перечитав намічений статут для одобрення членів.” Ч. 14
7. 4. „О П. Маєвському виключений з У. Г. П. Ц. в Канаді.” Вістка: „Вироком Церковної Судової Комісії Української Греко-Православної Церкви в Канаді, одобреним Архиєпископом Іваном Теодоровичем в Філадельфії, Па., дня 29 березня 1937 р., виключено о. П. Маєвського в Вінніпегу ‘зі складу духовництва і членства Української Греко-Православної Церкви в Канаді’... Вирок Церковної Судової Комісії вичислює довгий ряд провин о. П. Маєвського... Церковна Судова Комісія стверджує в своїому вироку, що о. Маєвський в протягу приблизно двох років ‘лише формально входив в склад духовництва ... і намагався витвори-

ти нову організаційну форму з окремим єпископом, з окремим статутом в протилежності до всіх принятих ухвал і рішень та організаційних форм' тої Церкви . . ."

Ч. 14

7. 4. „Приготування до ‘загального народного’ часопису.” Довша вістка про заходи В. Свистуна видавати новий український часопис, який мавби „обєднати всіх і вся, без ріжниці релігії, чи партійної приналежності.” Ч. 14

14. 4. „Історія словянських народів на Університеті Саскачевану.” Вістка: „В календарі курсів Саскачеванського Університету (Саскатун, Канада) на слідуючий рік (1937-38) знаходиться новий курс, а то курс історії словянських народів Європи. Цей курс створено завдяки старанням професора Дж. Симпсона, який і буде його викладати. Для українців цей курс тому важний, що головну увагу в нім звернеться на національне відродження народів що живуть в Союзі Советських Республік...” Ч. 15

14. 4. „Торонтонські українці масово протестують.” Обширний звіт із віч, що відбувалися в „днях 7 і 14 березня 1937 року в Українському Народнім Домі в Торонто, спільними силами всіх українських організацій, церковних громад та товариств міста Торонта;” віча були протестаційними маніфестаціями проти всіх окупантів українських земель; на них виголосили реферати: прот. І. Роберт-Ковалевич, Пр. Савчук, М. Шевчукова, Т. Гуменюк, Г. Мазурик, Н. Романюк, о. Галицький о. М. Оленчук, С. Сувала, К. Сакалюк, В. Гультай. Ч. 15

14. 4. „Український хлопець їде на коронацію.” Вістка: „Рой Кіпран, студент школи Ісаака Ньютона в Вінніпегу, буде репрезентувати цю школу в делегації студентів вищих шкіл на коронації в Лондоні.” Ч. 15

14. 4. „Епископ Ладика виїхав до Риму.” Вістка: „... Впреосв. Василій Ладика, епископ греко-католицької церкви в Канаді, виїхав 7 квітня з Нью Йорку до Риму... З епископом виїхав також о. А. Луговий, віцеканцлер дієцезії... о. Луговий має намір звідати при нагоді Галичину та Єрусалим. На час відсутності епископа назначений адміністратором епархії о. д-р Кушнір, парох церкви св. Володимира і Ольги в Вінніпегу.” Ч.15
14. 4. Учителі в Алберті й Саскачевані. Ліста учителів державних шкіл у цих двох провінціях, виготовлена на підставі запитника, що підготовив і розіслав у різні околиці Ів. Данильчук. Ч. 15
14. 4. ..Де є наші окулісти?” Стаття Вас. С. Німчука про занедбану професію українцями; за його обчисленням, то „між українцями в Канаді є місце на яких 7 або 8 оптиків — окулістів... така професія, як окулістика повинна мати й наших репрезентантів ...” Ч. 15
21. 4. „Професор Д. Дорошенко приїзджає до Канади.” Вістка: „Запрошений перевести курси Історії України й Історії Української Культури в Інституті ім. П. Могили в Саскатуні проф. Д. Дорошенко прибуде до Канади з початком місяця липня і почне викладати лекції 19 липня... Поза славу, як один найбільший український історик в теперішньому часі, професор Д. Дорошенко знаний є як заслужений, громадський діяч, колишній губернатор Галичини й Буковини в часі Великої Війни, міністер закордонних справ України в 1918 році, член численних дипломатичних і наукових місій України за час її визвольних змагань...” Ч. 16
21. 4. Крамниця обуви. Вістка про відкриття нової крамниці обуви в Вінніпегу при вул. Селкірк і Мек-

Грегор; її власниками є Будник і Строкан; це перша того рода крамниця під управою українців.
Ч. 16

21. 4. Подорож Проф. О. І. Бочковського до Канади. Опубліковано „уривок зо Звіту Управи Товариства Прихильників Української Господарської Академії.” Ч. 16
21. 4. Довкола нового Свистунового часопису.” Редакційна стаття, що подає коментарі деяких українських часописів на заходи В. Свистуна видавати новий український часопис. Ч. 16
21. 4. „Раннє сіяння. Вістка про те, що „в околиці Піс Ривера зачали фармері сіяти 8 квітня. Декотрі позасівали й по сто акрів. 9 квітня падав дощ в Гримша цілу добу.” Ч. 16
21. 4. Петро Гавришишин — голова Народної Кооперативи. Вістка: „... 16 квітня були скликані збори Народної Кооперативи в Рідній Школі ім. М. Шашкевича для ухвалення статута як також для виборання сталого заряду”; вибрано дирекцію з 11-ох членів, яка уконститувалась так: П. Гавришишин, голова, Іван Вахняк, заступник голови, Й. Щербанєвич, секретар рекордовий, В. Кінах, секретар фінансовий, С. Баран, скарбник. Ч. 16-17
28. 4. „Ол. Кошиць, ‘Наталка Полтавка’ і критика.” Редакційна стаття з критикою й застереженнями щодо становища Кошиця до Авраменкої фільми під повищим наголовком. Ч. 17
28. 4. „Проф. Кірконел запізваний за очернення.” Вістка про те, що проф. Кірконел у своєму оповіданні „українські генгстери з Північного Вінніпегу” назвав два імена: Гункевич і Солянич, а тому, що „одинокі люди в Канаді з іменем Гункевич” є Дмитро Гункевич і його син, Гункевич, через свого адвоката І. Яціва, запізвав автора й видавців журнала „Нешенал Гом Монтлі” до суду. Ч. 17

28. 4. „Молоді українці пописуються в музичнім фестивалі.” Вістка: „Через два тижні... відбувався в Вінніпегу в міській Аудиторії великий музичний фестиваль, або пописи в музиці та співі, з під наглядом знатців музики з Англії...”; в контестах брали участь між іншими також українська молодь; між тими, що відзначалися були: Люба Новак, Констанція Стефаник, Геня Кучер, Ірина Білоус, Леслі Продан, Іван Мельник, Надя Новак, Емілія Білоус, С. Ковальчук, Мих. Симський, Степанія Довbenko, Богдан Лехів. Ч. 17
28. 4. „Життя українців під польською окупацією.” На цю тему говорив у Вінніпегу, 25 квітня, Мих. Дудра, відпоручник Товариства „Просвіти.” Ч. 17
28. 4. Жіноча Рада. Про збори представниць жіночих товариств, що відбулися в Вінніпегу 25-го квітня; ціль сходин було створити Жіночу Раду; П. Геник була предсідницею нарад з доповідями Г. Романчич і Є. Ситник; Марія Дима прочитала намічений статут товариства. Ч. 17
28. 4. О. Жеребко на новому місці. По 18-ох роках праці секретаря-скарбника муніципалу Гефорд, Саск., Жеребко перенісся з родиною до Блейн Лейк, Саск.; там став співвласником підприємства „Гом Ломбер Ко.”; О. Жеребко був колись редактором „Українського Голосу”: „Від вчасної молодості інтересувався громадськими справами і був першим українцем в Канаді, що дістав університетський ступінь В. А.... Відомий з того, що як має вироблений погляд на якусь справу, то твердо його обстоює...” Ч. 17
28. 4. „Віче в справі нового часопису.” Чергові збори в справі нового часопису відбулися 25 квітня в Інституті Просвіти; на них промовляли: проф. Біберович, пп. Будка, Мудрий, Яцина й В. Свистун. Ч. 17

-
28. 4. Друга ліста українських учителів державних шкіл у Саскачевані. (Підготовив Іван Данильчук). Ч. 17
5. 5. „Вражіння з подорожі до Європи.” Відчit Г. Романчич в Вінніпегу 25 квітня про її подорож до Європи в 1934 р. (Репортаж М. Кумки). Ч. 18
5. 5. „Виклади Проф. Бочковського про Канаду.” Вістка: „Після свого повороту з подорожі по Канаді професор О. І. Бочковський зробив цілу низку викладів про життя наших заокеанських братів. Подорож О. Бочковського та його цінні виклади на культурно-національні теми там у Канаді і тут в Європі причинилися до навязання й поглиблennя звязків між українцями цих двох континентів.” Ч. 18
5. 5. „Шевченко і його вплив на українських композиторів.” Текст реферату В. Буряника, що був виголошений чезрадіостанцію Ci Еf Кю Сі заходами Любителів Української Музики в Саскатуні. Ч. 18
5. 5. „Святкування національних свят в Канаді.” Стаття дає огляд відмічування національних свят у Канаді: „Повища ліста загально-народних свят показує, що ми до тепер головно звертали нашу увагу на політично-історичну частину нашого життя, а до певної міри занедбали мистецько-культурну і цю прогалину також треба буде в будучому заповнити”; згадано І. Завадюка, диригента й учителя музики, що приготовляє програми, і тим „зробив і робить нашому загалови, велику прислугу, бо ними він підніс торжественність, повагу та вплив національних свят...” Ч. 18
5. 5. „Студент українець дістав чотири стипендії.” Про успіхи в студіях на Університеті Алберти, Нестора Богоноса; він одержав чотири стипендії для продовження студій і дослідів у ділянці хемії: „В трох роках своїх дотеперішніх студій на універ-

ситеті він мав пересічно 85 процент при іспитах...”; крім грошевих нагород він одержав „памяткову МекЛавдову нагороду за хемію”; він буде продовжувати свої студії в Університеті Вісконсін.

Ч. 18

5. 5. „Українські дівчата відзначаються в музиці.” Вістка про успіхи й одержання нагород у музичних фестивалях Анни Гуменюк з Торонта, Онт., і сестер Шкляр, Олени й Міні з Порт Кредит, Онт.
• Ч. 18
5. 5. „Українське студентство і міжнародні студентські зїзди.” Стаття Амброзія Головача, представника ЦС СУСа на Америку і Канаду, про ряд міжнародних студентських імпрез: „Українське органіоване студентство, що добуло собі уже відоме місце у міжнародному студентському життю, від літ присвячує пильну увагу саме таким офіційним, публичним маніфестаціям ... це під цю пору, на жаль, єдине офіційне, міжнародне форум, де українці можуть виступати під власним іменем і прапором ...” Ч. 18
5. 5. „Новинки з Вегревил і околиці”. Обширний допис П. Зварича. Ч. 18
12. 5. „Під увагу народнім працівникам.” Стаття Ю. Волошиновського: Він уважає, що одне з важливіших завдань народних працівників є допомогти здібним молодим українцям осiąгнути вищу освіту, бо хоч чисельть українців на мільйонів, мало із них відзначаються: „Кожний народ, який осягнув, що небудь, то зробив це умом і мозолями своїх здібних синів і дочок... Отже в той час, коли в англійців і інших народів є безліч визначних людей... то в нас таких людей великий брак... I тут власне наше лихо. Тут лежать причини нашого назадництва, пониження і упослідження. Причин нашого назадництва не трудно знайти. Не

можна сказати, що наш народ нездібний. Хто між ним працює, то знає, що між тим народом находяться часто дорогі перлини людського талану, — але той талан закопаний по більшій частині у гріб бідноти, або темноти... кілько між нашими людьми знаходиться здібних молодих людей, які зовсім не мають нагоди дістати вищу освіту від 8 класи. Тяжкі обставини, як в Старім Краю, так і в Канаді, сковують їх молодечі сили і не дають їм змоги розвинути їх до того степеня, де вони могли би бути вжиті на користь нашого народу... Чи не час над тою справою застновитися? Чи не час виразно собі постановити, що українці не сміють стратити ні одного талану, ні одного дару божого, коли хочуть бути людьми між людьми?"; автор закінчує статтю такими питаннями: „Цікаво: чи є в українців час застновитися над цею справою? А може це занадто дрібязкова річ? Може нас більше турбує Гітлер, Етіопія, жителі Марса, і т. п?"

Ч. 19

12. 5. „Концерт хору Українського Народного Дому у Вінніпегу і його програма.” Обширна стаття диригента хору, д-ра Павла Маценка. Ч. 19
12. 5. „Праця і пісня.” Стаття В. Казанівського з нагоди концерту хору Українського Народного Дому в Вінніпегу в міській авдиторії 22 травня, 1937 р. Ч. 19
12. 5. „Коронація Короля Юрія VI.” Передовиця в день коронації, що відбулася в Лондоні 12-го травня: „Англія виплекала досконалу монархію, чудо, якого не доконала жодна інша держава в світі. В Англії монархія не є перепоною для демократії, вони себе взаємно доповнюють... Король в Англії є в дійсності родом сторожа народніх свобод. І тому цого короля може англійський народ любити... А враз з англійським народом може так само відноситися до короля і ціле населення про-

сторої Британської Імперії. Для них король... символом свободи, символом права, справедливості. Канадійські українці раді, що доля судила їм поселитися в одній із доміній Британської Імперії і що в день коронації короля Юрія VI можуть від себе і в імені свого народу долучити найщиріші побажання щасливого та довгого панування для нього та його дружини, королевої Єлизавети.” Ч. 19

19. 5. „Українець складає привіт королеві в імені легіслятури.” Вістка про маніфестації в Вінніпегу в день коронації короля Юрія VI; в програмі взяли участь українці: „Привіт королеві та королеві з нагоди коронації в імені легіслятури Манітоби виголосив з платформи над головними сходами будинку парламенту українець, посол Н. В. Бачинський, як заступник спікера (голови) легіслятури. Одною з точок маніфестаційної програми був виступ хору Українського Народного Дому під проводом д-ра П. Маценка...” Ч. 20
19. 5. „Другий український королівський радник.” Вістка: „З нагоди коронації короля Юрія VI відзначив уряд Саскачевану п. Михайла Стечишина, адвоката з Йорктону, титулом королівського радника. Таким робом українці в Канаді мають вже двох королівських радників. Першим з них назначено звич два роки тому п. Я. В. Арсенича в Вінніпегу.” Ч. 20
19. 5. Піонерка Анна Яремій. Посмертна згадка. Вона народилася 4 червня, 1852 р., в селі Горошів, Західна Україна. До Канади приїхала разом зо своїм мужем (Максимом) і дітьми 1899 р. Поселились на фармі в околиці Росборн і тут як піонерка пе-жила 38 років...” Ч. 20
19. 5. „З українського спорту.” Довша вістка про те, що Канадійсько-Український Атлетичний Клуб в

Вінніпегу „виєднав в заряді міста на довгі літа велику, б-ти акрову спортув площа в центрі українського життя, при збігу вулиць Чорч і Арлінгтон. Площу цю приготовляється до виступів бейзбалових дружин, правдоподібно й копаного мяча, зимою буде пригожа для совганки...; дальше згадано, що душою спортивих клубів є Яр. Рибчук, голова, і В. Г. Коман, почесний містоголова.

Ч. 20

19. 5. „Вечерок хору Народного Дому в Вінніпегу.” Щоб познайомити не-українських громадян міста „з працею українців на полі української пісні й музики і поробити звязки з англійськими музичними кругами” улаштовано вечерок-прийняття в власній домівці 16-го травня; господарем вечірка був Т. Д. Ферлей, а відповідне слово в українській і англійській мовах сказали: П. Маценко, диригент хору, Я. В. Арсенич і Н. В. Бачинський.
- Ч. 20
19. 5. Чергові українські абсолювенти. Про вечерок 12 травня заходами студентського кружка „Прометей” в честь членів, що закінчили університетські студії: „Між молодими лікарями є перша в Канаді українська лікарка, д-р Леонора Гавірко. Інші молоді лікарі є д-р Антін Вахна і два брати-близнюки, Михайло та Семен Ягольницькі: Панна Надія Шкреметка скінчила господарську економію, а фармацевтику покінчила панна Галя Трач і Олекса Стрільчук...”
- Ч. 20
26. 5. Лобай позчває „УРВісти.” Вістка: „В імени Данила Лобая внесено 18 травня в суді Королівської Лави в Вінніпегу позов проти Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства, що видає ‘Українські Робітничі Вісти’ ... за очернення.”
- Ч. 21
26. 5. Виступ хору Українського Народного Дому. Обширна рецензія на виступ хору в міській авдиторії 22-го травня, з прихильною оцінкою: „Своїм

- вишколенням під вправною рукою д-ра П. Маценка хор Українського Народного Дому заслугує тепер на те, аби признати йому перше місце між всіми українськими хорами в Канаді . . . ” Ч. 21
26. 5. „БУК маніфестує лояльність Королеві.” Вістка про „спеціальний коронаційний концерт” заходами Братства Українців Католиків (БУК) в вініпезькій авдиторії 16 травня. Ч. 21
2. 6. „Піонерські маніфестації.” Стаття про заходи Союза Українців Самостійників зарядити „Свято піонерів” в різних частинах Канади з відповідною програмою. Ч. 22
2. 6. „Українські студенти на Саск. університеті.” З приводу конвокації університету в Саскачевані 14 травня, упублікована лісту українських студентів (всіх 48). Ч. 22
2. 6. „Як писати до часописів.” Стаття М. Грушки, репортера щоденника „Фрі Прес” у Вінніпегу. Ч. 22
9. 6. „В 15 роковини Української Господарської Академії.” Стаття О. І. Бочковського Ч. 23
9. 6. „Українці в державній летничій службі.” Вістка: Проголошено лісту аплікантів, що зголосилися до летникої служби Royal Air Force, між ними такі українці: Ярослав Буряник з Джесмин, Микола Тодорук з Мекнат, Йосиф Томашевський з Гронлід і Василь Федор з Айтуни. Ч. 23
9. 6. Комітет в справі навчання української мови в університеті. Промовляючи на сходинах Клубу українських алюмнів в Вінніпегу, агроном „Продан дав звіт про діяльність комітету, який робив до цього часу старання, щоб Манітобський університет заснував катедру української мови . . . ” Ч. 23
16. 6. Сер Роберт Л. Борден. Довша посмертна вістка про бувшого прем'єра Канади, що урядував під

час Першої Світової Війни; він помер в Оттаві 10-го червня.

Ч. 24

16. 6. „Значіння приїзду проф. Дорошенка.” Стаття Ів. Д. (Івана Данильчука): „До нас до Канади приїздили в своїм часі різні люди — передові та визначні з Рідного Краю. Приїздили на те, щоб від нас дістати матеріальну поміч... Приїздили на те, щоб нас переконати в поглядах своєї партії. Приїздили, щоб нас познакомити з обставинами рідної землі... Та ми від якогось часу пізнали, що всі ті причини не є вистарчаючі... Ми тут живемо і багато з нас буде тут жити. Тож важним є затримати нас свідомими свого народного „я”... Шоб не були погноєм чужої культури та життя... З цих причин зроблено заходи спровадити проф. Д. Дорошенка до Канади... Іде він, як визначний діяч, для котрого партійна приналежність не мала ніколи багато значіння. Він іде як письменник, як історик, як вчений. Приїзд його має наукове та культурне значіння... Професор Дорошенко буде на народнім зізді в Саскатуні в днях 15-16-17 липня. А що головне, він потім буде через п'ять тижнів давати виклади на тему Української історії та культури...” Ч. 24
16. 6. „Епископ Ладика в Галичині.” Вістка: „Преосвящений Ладика, єпископ гр.-кат. українців у Канаді приїхав на днях до Львова і замешкав у оо. Василіян при вул. Жовківській. Тут побуде якийсь час, опісля вийде з нововисвяченими духовними з поворотом до Канади.” Ч. 24
16. 6. На тему мови. В рубриці „переписка редакції” редактор відповідає читачеві на його критику, мовляв, українські часописи в Канаді занадто часто послуговуються „чужими” словами. Ч. 24
16. 6. Леся Фербей. Стаття про молоду аблольвентку, що закінчила студії на Албертійському університеті, одержавши ступінь B. Sc. Ч. 24

16. 6. „Українська Жіноча Рада.” Довша вістка: „На організаційних зборах українських жіночих товариств, що відбулися в травні в салі Інституту Просвіти в Вінніпегу рішено оснувати Українську Жіночу Раду для більшої координації сил у справах, які є спільні всім товариствам . . .”; на цих зборах вибрано першу її управу, в склад якої увійшли: Ганна Мандрика — голова, П. Геник, А. Якиміщак і М. Романюк — заст. голови, Марія Корецька — рек. секретарка, Анна Василишин — кор. секр., п. Копяківська — касієрка. Ч. 24
16. 6. „Мій дід вродився за панщини.” Стаття М. Іванчука „з нагоди 89-их роковин скасовання панщини в Галичині.” Рефлексії й спомини на підставі оповідань батька-піонера в Канаді. Ч. 24
23. 6. „Запорожець за Дунаєм.” Рецензія О. Іваха на нове видання — переклад опери на англійську мову В. І. Степанківського. Ч. 25
23. 6. „На маргінесі проголошених курсів у Вінніпегу і Саскатуні.” Стаття М. Кумки, що широко вітає курси українознавства заходами УНДому в Вінніпегу й Інститута ім. П. Могили в Саскатуні й заохочує учителів користати з можливостей поглибити своє знання в цьому напрямі; при цій нагоді, автор згадує подібні курси, що були влаштовані заходами проф. І. Боберського й Тов. Учи. телів Канади в 1924 р. в приміщенні Манітобського університету. Ч. 25
23. 6. „Українська Музика.” Рецензія д-р П. Маценка на новий музичний журнал під повищим наголовком, що почав виходити в Стрию, Галичина. Ч. 25
23. 6. „Біциклем з Гемилтону до Саскатуну.” Інтерв'ю редакції з Іваном Драбинястим, „член 20 відділу СУМК в Гемилтоні, який вибрався біциклем зо східної Канади на сьогорічний зізд в Саскатуні . . .” Ч. 25

-
23. 6. Д-р Леонора Гавірко. Стаття про першу українку в Канаді, що закінчила медичні студії; вона уродженка Вінніпегу, тут студіювала, одержавши докторат медицини в Манітобському університеті. Ч. 25
23. 6. Ю. Лазарук. Постмертна згадка. „14 червня помер в Едмонтоні... один з найвизначніших українських громадян того міста...”; він занимався своїми власними бізнесами й довгі літа провадив крамницю при ул. 96-тій. Ч. 25 і 27
30. 6. Д-р Ю. Драган повернувся до Саскатуну. Вістка про лікаря-посла, що після шестимісячного перебування й практики в різних шпиталях ЗДА, повернувся до дому й своєї практики в Канаді Ч. 26
30. 6. Іван В. Паньків. Стаття про молодого градуанта, що закінчив студії в Манітобському університеті, одержавши ступінь В. Sc.; крім цього він чотири роки студіював малярство в Вінніпезькій Школі Малярства; в цій ділянці він мав великі успіхи й одержав немало нагород; проявив здібності в музиці й драмі, й крім гри на скрипці був диригентом двох класичних оркестрів. Ч. 26
30. 6. Перший Сумківський З'їзд у Гефорд, Саск. „З'їзд СУМК округи „Верховина,” ч. 15, відбувся 19 і 20 червня. Простора площа була переповнена сумківцями і гостями...”; головними промовцями на з'їзді були П. Ткачук, Савеля Стечишин і П. Крипакевич. Ч. 26
30. 6. „Улас Самчук талановитий повістяр.” Довша стаття-рецензія О. Іваха на повість „Волинь” Самчука. Ч. 26
7. 7. „Нові священики для Канади.” Вістка: Єпископ Василь Ладика висвятив 30-го травня у василіянській церкві в Жовкві сімох студентів теології на священиків; всі вони мають виїхати на душ-

пастирську працю в Канаді; є це: — оо. Теодот Коцюба, Григорій Теплій, Степан Борис, Мих. Горошко, Константин Жарський, Мирослав Колодій, Евген Мізь.

Ч. 27

7. 7. Піонерка Варвара Дирбавка: Посмертна вістка про одну з перших українських піонерок; вона приїхала до Канади з чоловіком, Степаном Дербавкою 40 років тому з Городенки. В перших роках вони фармерували в Стюартбурн, Маніто-ба, а згодом переселилися в околицю Борден в Саскачевані; вона померла 6-го травня, маючи 73 роки. Ч. 27
7. 7. „Українці в Канаді.” Стаття — спостереження проф. О. Бочковського; перебування в Канаді в 1936 р. дало йому нагоду близьче пізнати життя канадських українців; оцінюючи їх як окрему групу він вказує на позитивні й негативні явища громадського життя. Ч. 27
7. 7. „З концертом з Вінніпегу до Елма, Ман.” Допис Михайла Йосипова (Кумки — О. В.) про виступ подвійного квартету під проводом Ю. К. Ястремського; дописувач описав подорожні пригоди, концерт, забаву, як також подав історію будови діяльності Українського Народного Дому ім. Т. Шевченка в Елмі. Ч. 27
7. 7. „Тисячі українців зійшлися на фестин.” Вістка: „Тисячі українців в Вінніпегу та околиці зійшлися 1 липня, в День Домінії, на старій виставовій площі на четвертий з ряду український фестин, устроєний спільним комітетом українських організацій (крім большевицьких) ...” під голуванням Т. Д. Ферлея. Ч. 27
14. 7. Проф. Д. Дорошенко в Канаді. Вістка: „Проф. Д. Дорошенко приїхав до Вінніпегу потягом Кана-

дійських Залізниць з Монреалу в неділю 11 липня. На стації повітали його пп. Мир. Стечишин П. Г. Войценко, А. Павлик, В. Батицький і посол Н. В. Бачинський... проф. Дорошенко задержався на відпочинок в домі п. Войценка, поки вийде в дальшу дорогу до Саскатуну... Проф. Дорошенко їхав до Канади на пароплаві 'Емпрес офф Брітейн', на якім також вертав з Європи прем'єр Мекензі Кінг та чотири міністри, що іздили з ним до Лондону на коронацію та імперіяльну конференцію..." Ч. 28

14. 7. „В справі піонірських маніфестацій.” Опубліковано „квестіонар в справі свята піонірів” у двох частинах: перша під наголовком „Родина історія піонірів” має 50 питань; друга, п. н. „Історія поступу і розвою околиці” 54 питань; цією справою займається і керує Центральний Комітет при Інституті ім. П. Могили в Саскатуні під проводом Івана Данильчука. Ч. 28
21. 7. Народний З’їзд у Саскатуні. Вістка про з’їзд, що відбувся в днях 14-17-го липня; з’їзд, в порівнанні до попередніх, не вдався щодо числа учасників через дві причини: посуха, що захопила цого літа майже цілій Саскачеван й „моральна посуха в виді руйницької пролаганди” колишнього діяча а тепер ворога самостійницьких організацій, В. Свистуна; між промовцями на сесіях був гість з Європи, проф. Д. Дорошенко. Ч. 29
21. 7. „Пісня — слава України.” Стаття про Музичний фестиваль провінції Квебеку й успіхи в ньому хору Української Православної Церкви св. Софії під диригентурою свящ. В. Слюзара Ч. 29
21. 7. „Лишім який спомин по собі.” Стаття Н. В. Гавінчука про вагу збереження на письмі початки переживань перших українських поселенців у

Канаді: „Теперішня наша українська іміграція до Канади сягає поверх сорок років... В тяжких злиднях переживали наші діди й батьки свої початки на канадійській землі. Лише послухаймо їхніх оповідань, з ріжких пригод життя, а це дасть нам матеріял до написання великої епопеї канадійських українців... Тепер ще не є запізно дещо зібрати для історії нашої недавної минувшини... всі ті, що можуть в цьому ділі що будь зробити, повинні взятися до праці без ніякого вагання... пізніше буде запізно.” Ч. 29

- 21. 7. „Перша українка в Брендоні покінчила студії на університеті.” Стаття про Анну Войцюк, яка під час студій в вищій школі вигравала нагороди, а на останньому році в університеті, крім ступня Б. А., одержала медаль за найвищі осягнення між абсолвентами. Ч. 29
- 21. 7. „Епископ Ладика вернув з Європи.” Вістка про приїзд 15-го липня до Вінніпегу єпископа Української Греко-Католицької Церкви в Канаді В. В. Ладики по трьох місяцях перебування в Європі; з єпископом приїхали чотири нововисвячені священики: оо. Григорій Теплій, Мирослав Колодій, Мих. Горошко й Стефан Борис. Ч. 29
- 28. 7. Привіт проф. Д. Дорошенка на з'їзді в Саскатуні: „Українці на сході Європи пильно стежать за розвитком життя в Америці... але... найліпше враження є бути з вами та бачити ваше життя. Те, що я бачу від самого початку, будучи між вами в Канаді, зворушує мене дуже. Бачу, що українці чуються тут наче на своїй власній землі, що розвивають свої інституції та зростають в силу... я бачу, що ви не тратите своєї національної вдачі і культури, але ще і здобуваєте більше. Бачу, що гори і ріки і моря не розділили нас, але що ми один нарід, що прямує до одної мети...” Ч. 30

28. 7. „Число українців зростає.” Передовиця з приводу публікації перепису населення степових провінцій в Канаді, що відбувся в літі 1936 р.; в порівнанню до статистики з 1931 р. число людей українського походження зросло на 33,161: (в 1931 р. було їх 192,878, а в 1936 р. 226,039); ті, що вважають українську мову за свою рідну мову було в 1931 р. 213,719, а в 1936 р. 234,942, отже приріст в числі 21,203; далі слідує аналіза цього приросту із завваженням, що в періоді 5 літ між одним а другим переписом зникло велике число „австрійців.” Ч. 30
28. 7. Навчання української мови й потреба підручників. Між резолюціями ухваленими на з'їзді самостійницьких організацій в Саскатуні була справа „катедри українознавства в канадійських університетах,” як також „маючи на увазі, що запровадження курсу українознавства... вимагає відповідних підручників в англійській мові, а то історії України, словника, граматики і інших підручників, з'їзд доручає екзекутиві СУС поробити старання, щоб такі підручники були видані.” Ч. 30
28. 7. Єпископ Шпилька в Вінніпегу. Вістка: „В Соборі св. Івана Сучавського в Вінніпегу відбулося в неділю 25 липня перша візитація о. Богдана Шпильки, нового єпископа Української Православної Церкви Північної Америки, якої першим єпископом був небіщик о. Йос. Жук... Церковна громада св. Івана Сучавського повстала кілька літ тому, коли від православної церкви св. Михаїла відкололася частина парафіян, що не годилася на злуку тої церкви з Українською Греко-Православною Церквою...” Ч. 30
28. 7. „Несподіваний успіх курсів проф. Д. Дорошенка в Едмонтоні.” Про курси історії України й історії української культури, що відбуваються заходами

Інституту ім. М. Грушевського в Алберта Каледж; на них записалися 74 слухачі; формальне відкриття курсу відбулося 19 липня в присутності великого числа громадян: Проф. Дорошенка представив публіці п. П. І. Лазарович, голова Союзу Українців Самостійників. У вступному викладі проф. Дорошенко засував монументальні заслуги проф. Мих. Грушевського, як найбільшого історика України...” Ч. 30-31

28. 7. „Навчання української мови вважали за націоналізм.” Вістка: „Едмонтонський щоденник ‘Джорнал’ з дня 22-го липня подає звіт з переслухань, що зачалися перед тамошньою шкільною відкликовою радою під проводом судді Метесона. Відкликова рада має розсуджувати спори між учителями і шкільними тростами, а головно має право привертати становище учителям коли докажуть, що трости усунули їх несправедливо... Першою справою був відклик учителя, котрого трости усунули за ‘український націоналізм’. Учитель пояснив, що по шкільних годинах, він вчив по українськи, бо так просили його деякі податковці. В шкільних годинах він вживав виключно англійської мови. Відкликова рада привернула йому його становище. Часопис не подає ані імені учителя, ані шкільного округа, де він вчив.” Ч. 30
4. 8. „Професор Дорошенко в Едмонтоні.” Обширна стаття о. Є. Грицини про перебування професора в цьому місті, його виступи, й перебіг його викладу про проф. Грушевського. Ч. 31
4. 8. „1917 рік і українська нація.” Стаття проф. О. Бочковського. Ч. 31
4. 8. Богдан Ігор Антонич. Вістка про смерть поета в Львові 6-го липня в 28 р. життя: „Збірка його

поезій ‘Три перстені’ здобула йому розголос і нагороду на літературному конкурсі Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка за 1934 р.... В рукописах залишив безліч поезій та недокінчене лібретто опери Антона Рудницького ‘Довбуш’...”

Ч. 31

4. 8. „Помер Микола Косач.” Обширна вістка про смерть 18-го червня й похорони; подано деталі про його життя й громадську діяльність. Ч. 31
4. 8. „Конвенція українських учителів.” Звітуючи про конвенцію, що відбулася 24-го липня в Вінніпегу, секретар Ол. Мех, висловлює розчарування малим числом присутніх: „коли взяти під увагу, що нас є повище 300 в Манітобі”; до зібраних промовляли: Я. В. Арсенич, КР, д-р П. Маценко і І. Р. Соломон; одна з постанов була „скріпити нашу організацію й виробити сталий контакт між українськими учителями; В. А. Костюк очолив організацію на 1937-38 рік.” Ч. 31
4. 8. Українці в Оттаві. Допис про столичне місто: українців нараховують 300 родин; вони переважно „мешкають при ул. Рочестер, де мають гарну греко-католицьку церкву і гарну площа... Коло церкви є Читальня Просвіти ім. Т. Шевченка...”; дуже багато причинився до піднесення національної свідомості мешканців Оттави, Павло Пук, який проявляє багато ініціативи й веде перед у громадській роботі серед українців. Ч. 31
4. 8. „Біциклем з Гемилтону до Саскатуну.” Репортаж Ів. Драбинястого, що біциклем відбув подорож, щоб взяти участь у з’їзді СУМК у Саскатуні. Ч. 31
4. 8. „Урядовий літак перелетів з Монреалу до Ванкувера.” Вістка: „Великий дво-моторовий літак федерального транспортового департаменту зро-

бив в п'ятницю 30 липня подорож з Монреалу до Венкувера за 17 годин і 11 хвиль... Лет був пробний і в літаку їхав міністер транспорту Гав та урядовці воздухоплавства..." Ч. 31

18. 8. Іван Данильчук організатор і представник СУС. Оповістка екзекутиви про те, що заангажовано до праці в організації Івана Данильчука: „він знаний між нашим загалом, як активний учитель... як заступник ректора в Українськім Інституті ім. П. Могили в Саскатуні..." Ч. 33
25. 8. Іван Грещук. Вістка про його смерть 19-го серпня в Саскатуні; до Канади приїхав у 1912 р. з села Сокирчина, повіт Городенка; був активний в церковно-громадському житті. Ч. 34
25. 8. Відчити проф. Д. Дорошенка в Едмонтоні й Вінніпегу: В Едмонтоні він промовляв 25-го липня в залі Інституту ім. М. Грушевського; в Вінніпегу проф. Дорошенко виступив два рази: дня 21-го серпня він промовляв в Інституті Просвіти на тему „Культурна праця української еміграції в Європі", а дня 22-го серпня говорив про визначних українських письменниць та діячок. Ч. 34
1. 9. Вражіння з вечері в честь проф. Дорошенка." Обширний допис о. Є. Грицини про прощальну вечерю в Едмонтоні, на передодні від'їзду проф. Дорошенка. Ч. 35
1. 9. „У гостях у Говбів на Говбо-Парку." Стаття-репортаж М. Йосипова (М. Кумки) про безробітних на березі ріки Ред у Вінніпегу. Ч. 35
8. 9. Дальший етап студій надійного градуанта. Вістка: „Марко Г. Смеречанський, гоноровий абсолвент знання на Манітобськім Університеті, дістав стипендію на проводження дослідів в геольгіч-

нім департаменті Політехнічного Інститута Вирджінії в Блексбург, Ва.” Ч. 36 і 39

8. 9. „Архипенко викінчив погруддя Франка.” Вістка: „Олександер Архипенко, світової слави різьбар, що веде тепер літній курс мистецтва у віншингтонському університеті, вже викінчив бюст Івана Франка, призначений для Українського Культурного Городу в Клівленді, Огайо... Бюст уже вислано до Українського Комітету в Клівленді, який має вже і бюст Шевченка, теж призначений для Культурного Городу...” Ч. 36
8. 9. „Народна Газета.” Обширна вістка про зміну назви комуністичного часопису „Українські Робітничі Вісти”, що виходить у Вінніпегу, на „Народну Газету” й довші коментарі редакції „У. Г.” з цього приводу. Ч. 36
8. 9. „Перший з’їзд СУМК Східної Канади.” Вістка про з’їзд, що відбувся 28 і 29-го серпня в Гемилтон, Онтаріо. Ч. 36
8. 9. „Виклад Проф. Дорошенка в Торонто, Онт.” Обширний допис Мих. Деренюка про виступ проф. Дорошенка в залі „Просвіти” 25-го серпня. Ч. 36
15. 9. „Народні приповідки.” Редакція почала містити народні приповідки, які надсилали передплатники; щоб заохотити передплатників до цього, кожний надсилач дістав у премії одне з видань „Українського Голосу.” Ч. 37 —
22. 9. „Отворення Української Народної Кооперативи.” Вістка про формальне відкриття Ко-оперативи, 117 Юклід ул. у Вінніпегу, дня 19-го серпня; програма й прийняття з цієї нагоди відбулися в залі Рідної Школи ім. М. Шашкевича; подано, що Петро Гавришишин є голова, а Й. Шербаневич, писар цієї ко-оперативи. Ч. 38

22. 9. „Проблеми української культури.” Тема доповіді д-ра М. Мандрики на чергових сходинах Клубу Українських Алюмнів у Вінніпегу дня 19-го вересня: „Шановний промовець вказав, що українці в Канаді можуть відограти ролю українського Піемонту.” Ч. 38
29. 9. „Меморіял П. Босого до римо-католиків.” Стаття А. Б. критикує „Проект утримання на доброму шляху нових 60,000 монтреальців”; цей проект появився в французькому деннику „Ля Прес” з 28-го серпня. Ч. 38
29. 9. „Албертійська загадка.” Передовиця про Алберту, що „показалася пригожим ґрунтом для нових партій, зразу для фармерської, опісля для партій громадського кредиту...”; є погляди, що в Алберті є мало чистокровних англосаксонців, а більше мішаних національностей; це заважає на тому, що традиційні політичні партії тратять ґрунт, а на їх місце приходять до влади невипробувані, експериментальні партії; як приклад, подано сучасну владу громадського кредиту під проводом прем’єра Ейбергарта. Ч. 38
29. 9. „Син Гетьмана Скоропадського в Америці.” Вістка про приїзд до Америки II-го вересня Данила Скоропадського. Ч. 38
29. 9. „Національні-культурні завдання українців в Канаді.” Текст промови І. П. Лазаровича, голови Союзу Українців Самостійників, що була виголошена на з’їзді в Саскатуні 15-го липня. Ч. 38
29. 9. „По відїзді професора Дорошенка.” Обширний допис о. Є. Грицини з Едмонтону про реакцію деяких інших фракцій українського життя в Канаді на прибуття проф. Дорошенка до Канади, як гостя Союзу Українців Самостійників Ч. 38

29. 9. Обдаровані медалями з нагоди коронації Короля Юрія VI. Вістка про те, що серед українців одержали медалі: Греко-католицький єпископ В. В. Ладика, і А. І. Боднарчук, муніципальний касієр і секретар в Арран, Саск. Ч. 38
6. 10. „Українці віддають честь ген. Сікевичеві.” Про святочне відзначення 50-ліття від часу вступлення генерала В. Сікевича до армії; 25-го вересня відбулася академія в його честь в Українськім Народнім Домі в Торонті; наступного дня відбувся бенкет у тій самій залі з участю великого числа гостей. Ч. 40
6. 10. „30-ліття Читальні Просвіти в Косові, Ман.” Вістка. „Околиця Косів, біля Давфіну, в Манітобі, святкувала 25 вересня увечері 30-ліття засновання місцевої Читальні „Просвіти” . . .”; концертова програма була під керівництвом учителя Лазарука, а головним гостем-промовцем був Я. В. Арсенич, що свого часу учителював у місцевій державній школі. Ч. 40
6. 10. Вшановано піонерів. Допис про прощальний вечерок, 13-го вересня, в честь М. Райчибам, в Прілейт, Саск., з нагоди їхнього переїзду на нове господарство в околицю Піс Ривер у Алберті; підкреслено їхні заслуги в розбудові громадсько-церковного життя в Прілейт; вони були першими українськими переселенцями в цій околиці, де прожили около тридцять років. Ч. 40
6. 10. Павличенко продовжує студії. Вістка: „Т. К. Павличенко, експерименталіст бурянів на Саскачеванськім Університеті, дістав від Корпорації Карнегія стипендію на провадження дослідів в сумі \$2,500 . . . Він незадовгі вийде на дальші студії під проводом д-ра Вівера на університеті Небраска . . .” Ч. 40

6. 10. Ціна молока — 10 центів. Вістка: „Рада Контролі Молока в Манітобі видала 1 жовтня розпорядок, який піднесла до 10 центів за кварту ціну молока...” Ч. 40
6. 10. „Кошт життя в Канаді підноситься.” Вістка: „Департамент праці оповістив 29 вересня числа, які виявляють, що тижневий бюджет пересічної канадської родини піднісся з \$16.72 в серпні 1936 р. до \$17.48 в серпні 1937 р. Скаля підноситься стало від 1934 р. В серпні 1934 життя родини коштувало на тиждень 15.92. В році 1929 життя коштувало \$21.90.” Ч. 40
13. 10. Соломяні вогні. Стаття д-ра П. Маценка п. н. „Концерти й вистави” про брак витривалості й послідовності в громадській праці, а особливо серед українських аматорських гуртків і хористів; як приклад автор подає місто Вінніпег і коротко тривалі успіхи таких диригентів, як, Турула, Юндак, Цукорник, Губіцький, а останньо він сам; з прибуттям кожного нового керівника оживає ентузіазм, росте запал, з більшуються ряди хористів і висліді дають успішні концерти й вистави; після цього знову занепадає культурне життя й чекає на новий поштовх. Ч. 41
13. 10. „Дешо про аматорську фотографію.” Стаття фотографіста Н. В. Гавінчука. Ч. 41
13. 10. „Книжка.” Стаття з нагоди місяця книжки Михайла Йосипова (Кумки). Ч. 41
13. 10. Одержав медалю. Вістка, що з нагоди коронації короля Юрія VI, Н. Михасів, бувший учитель державних шкіл а тепер муніципальний секретар-касієр у Мікадо, Саск., одержав медалю й грамоту призначення. Ч. 41
13. 10. „Ювілей ген. В. Сікевича.” Обширний допис Івана Федана про ювілейні святкування, що відбулися в Торонто 25 і 26 вересня. Ч. 41

-
- 13. 10. „Дещо про Союз Українських Народних Домів в Канаді.” Стаття І. Киріяка. Ч. 41
  - 13. 10. „Піонірам.” Поема Івана Данильчука, написана в Дейфов, Саск., 9-го вересня. Ч. 41
  - 20. 10. „Офіціяльне отворення воздушного порту.” Вістка: „... 15 жовтня відбулося в Вінніпегу офіціяльне отворення нового воздушного порту, якого устроєння коштувало 100 тисяч долярів ...” Ч. 42
  - 20. 10. „Перший том декляматора ‘Сніп’.” Рецензія О. І. (Іваха) на нове видання, що його склав Михайло Кумка, п. н. „Сніп,” видання Української Видавничої Спілки в Канаді: „Українці вже здавна відчувають брак отакого декляматора... Деклямації ... так влучно підібрані п. Кумкою, що не тільки надаються до деклямовання ... але також і до читання, щоб обзнайомитися з українською поезією, бо є в них заступлені майже всі відомі українські поети... оцей перший декляматор може заступити місце й антольогії української поезії...” Ч. 42
  - 20. 10. „З діяльности В. Авраменка в Канаді.” Обширна стаття про приїзд балетмайстра з Нью Йорку до Вінніпегу й його акції в справі піддержки громадянства в його плянах виробити звукову фільму опери „Запорожець за Дунаєм.” Ч. 42
  - 20. 10. Нова праця про українців у ЗДА. Обширна стаття про англомовну працю Василя Галича *Ukrainians in the United States*: „Книжка п. Галича представляє поважну студію, без якої від тепер не зможе обходитися ніхто, хто схотів би про українців в Зєдинених Державах говорити...” Ч. 42
  - 20. 10. „Погляди Лорда Твідсмюра на права Канади.” Вістка: „Канада, як суверенна держава, не може ‘покірно приймати свого становища до світа ні

від Великої Британії, ні від Зединених Держав, ні від кого іншого'. Так сказав 12 жовтня в Монреалі генерал-губернатор Канади, лорд Твідсмюр . . . 'Перша лояльність канадця є не для британської спілки держав, тільки для Канади, а хто це заперечує, робить по моїй думці, велику шкоду для цеї спілки' . . ." Ч. 42

27. 10. „Молоді лікарі Михайло і Семко Ягольницькі.” Стаття про нових градуантів медицини. Ч. 43
27. 10. „Проф. Д. Дорошенко говорить про Канаду.” Вістка про інтерв’ю з проф. Дорошенком в львівськім „Ділі” з 3-го жовтня: „Українці в Канаді стоять на своїх ногах і все, що здобувають, здобувають виключно власною тяжкою працею. 'Канадська Україна' — дає повне право вірити в творчий геній українського народу.” Ч. 43
27. 10. „Ол. Кошиць дістав докторат філософії.” Вістка: „Український Вільний Університет в Празі дав проф. Олександрові Кошицеві титул доктора філософії і з цеї нагоди устроено в неділю 17 жовтня в . . . готелю Бреворт в Нью Йорку величаве прийняття в його честь. Прийняття було також закінченням ювілею 40-літньої праці проф. Кошиця на полі української народної пісні . . .”; між тими, що вітали Кошиця були д-р Артур П. Колман, професор Коломбійського університету, д-р Лука Мишуга, о. Ф. Тарнавський, проф. Р. Придаткевич, д-р С. Демидчук і д-р Лонгин Цегельський. Ч. 43
3. 11. „Про зїзди.” Враження Калини Сакалюк зо з’їзду Союзу Української Молоді в Гемилтоні. Ч. 44
3. 11. „Найбільший письменник Канади.” По смерт на вістка: Про смерть 31-го жовтня в Вінніпегу Чарлса Віліама Гордона: „Під псевдонімом Релф Кон-

нор він був добре відомий в цілім англійськім літературнім світі... За предмет одного з своїх більших оповідань він був взяв свого часу 'галішена' в творі під заг. 'Ди форейнер', однакож цей твір зовсім йому не вдався через цілковите необзначення автора з людьми, про яких писав. За цей гріх він до якоїсь мірі надоложив в 1922 році, як головний англійський промовець на вічу вінніпегських українців для запротестовання проти польської окупації Галичини. Найславніший, твір Релфа Конора був 'Небесний Пільот' (Скай Пайлот)."

Ч. 44

- 3. 11. „Політика.” Дописувач „М. П.” критикує аранжерів протестаційного віча в Едмонтоні „проти акції федерального уряду й албертійського губернатора відносно законів, що їх недавно ухвалив парламент Алберти... Чому скликати якесь українське віче? Які інтереси українців, як таких є загрожені, що вони мусять протестувати? В канадійській політиці, ще й такій, як тепер відбувається в Алберті, українці не сміють виступати під національною закраскою. Можуть виступати як горожани Канади. До того мають право, але не сміють робити цого, як українці;” в далішому скритиковано А. Глинку й В. Дороша, які промовляли на цьому вічу.
- 10. 11. Вияснення в справі українських фільмових корпорацій. Лист Івана Петровського до редакції в справі корпорацій фільмових продукцій В. Авраменка в Нью Йорку.
- 10. 11. „Український лікар в Монреалі.” Стаття про наукові осяги д-ра І. Я. Остаповича, уродженця Саскачевану, сина українських піонерів; він відкрив свою лікарську практику в Монреалі.
- 10. 11. „Всесвітній Союз Українок.” Повідомлення: 12-14 жовтня відбулися наради жіночих організацій в

Львові на яких рішено створити Всесвітній Союз Українок.

Ч. 45

10. 11. „Вінніпегські українці святкують листопад.” Заходами українських світських організацій відзначено роковини 1-го листопада в двох залах — Інституту „Просвіти” й Українського Православного Собору; католицькі організації спільно з гетьманцями відбули цю імпрезу в театрі Плейгаз. Ч. 45
10. 11. Грегорій Шевчишин. Посмертна згадка про одного з „найвидніших українських громадян Алберти”; Шевчишин був один з перших українських учителів в Канаді, вихованник учительського семинаря в Брендоні; останніх 20 літ свого життя працював при департаменті освіти в Едмонтоні; він помер 4-го листопада. Ч. 45
10. 11. О. Атаназій Филипів. Вістка про його смерть 30 жовтня в Мондер, Алберта: „О. Филипів був довгі літа ігуменом та парохом церкви св. Николая в Вінніпегу... Він був одним з перших черців Василіян, що приїхали до Канади, а саме приїхав до Вінніпегу 6 січня 1905 р.” Ч. 45
10. 11. „Голос Землі” англійською мовою. Вістка: „Д-р А. Дж. Гонтер, відомий переводчик Шевченкового ‘Кобзаря’, недавно розпочав переложувати ‘Голос Землі’, повість О. Іваха, на англійську мову. Про цю повість написав прихильну оцінку проф. Ватсон Кирконел у щоденнику ‘Фрі Прес’ з 6 листопада.” Ч. 45
17. 11. „В справі позичкової кампанії п. В. Авраменка.” Повідомлення редакції „Українського Голосу” в справі кампанії В. Авраменка за фондами на створення фільми „Запорожець за Дунаєм”: У виді того, що Авраменко позичає тепер гроші лише

на свою особисту відповідальність, редакція відмовляється містити дописи, відозви й оголошення в зв'язку з цим бо не хоче брати за це моральну, чи яку іншу відповідальність. Ч. 46

17. 11. „Hолос Землі.” Англомовна рецензія проф. В. Кіркконела на книжку О. Іваха під таким наголовком. Ч. 46
17. 11. Григорій Винничук. Посмертна згадка про піонера, родом з Княже, пов. Снятин; до Канади приїхав 1900 р.; осівши в Січ-Коломії в Алберті успішно фармерував; крім цього брав активну участь у громадсько-церковному життю; помер 28 жовтня маючи 58 років. Ч. 46
17. 11. „Роковини Інститута Просвіти в Вінніпегу.” Вістка про бенкет 6-го листопада, що відзначив шістнадцяті роковини товариства; голова, Д. Будка, зложив признання учителям рідної школи при Інституті „ланові і пані Гаєвським, диригентові хору п. Маснякові, голові драматичного гуртка п. І. Байдакові, провідникові оркестри п. І. Філеві та пяністці панні Гонорі Губіцькій.” Ч. 46
17. 11. „Дещо про Гонеймун, Саск.” Обширний допис Івана Березовського про історію цієї околиці; українці почали заселювати її в 1907-08 роках Ч. 46
17. 11. „Пяті роковини Норт Вінніпег Кооперативи.” Про відзначення роковин спільною вечерею в залі Інституту Просвіти 13-го листопада. Ч. 46
24. 11. Відсвятковано 50-літній ювілей О. Кобилянської.” Заходами українських жіночих товариств у Вінніпегу відмічено роковини літературної творчості письменниці двома імпрезами 19 і 21 листопада; обидві імпрези складалися з рефератів, з читання творів Кобилянської і концертової програми. Ч. 47

24. 11. Гетьманич у Канаді. Вістка: Данило Скоропадський, син бувшого гетьмана Павла Скоропадського, приїхав до Торонто 13-го листопада. Ч. 47
24. 11. „Клюб з Вайти здобув першенство на виставі.” Вістка: „Клюб дробу з Вайти, Ман., здобув першенство між 14 клубами хлопців і дівчат, що ставили 18 листопада до змагань на виставі справлених когутиків в сторі Ітона в Вінніпегу. На виставі було 2,269 птиць... Виставою порядкував п. К. С. Продан з департаменту рільництва.” Ч. 47
8. 12. Українці в міській й шкільній радах. Вістка: Д. М. Ільчишина вибрано радним з третьої варди в Вінніпегу, а Андрія Білецького на шкільному радного в виборах, що відбулися 26-го листопада. Ч. 49
15. 12. Гетьманич у Вінніпегу. Вістка про приїзд Данила Скоропадського до Вінніпегу 11-го грудня; з цього приводу появилися довші звідомлення в обох місцевих щоденниках „Трібюн” і „Фрі Прес”; в честь гетьманника відбувся бенкет у залі гетьманців, як також академія в театрі Плейгавз. Ч. 50
22. 12. „Трупоїди М. Драгоманова.” Стаття д-ра М. Мандрики — гостра критика на книжку Михайла Мухина п. н. „Більше Світла.” Ч. 51
22. 12. „Українцям це чести не приносить.” Передовиця з приводу полеміки, яка розгорнулася з нагоди приїзду гетьманника Д. Скоропадського; вона не обмежилася до українського середовища але й поширилась на сторінки обох місцевих щоденників „Фрі Прес” і „Трібюн”; до цього переважно причинилися комуністи, В. Свистун, і провідник гетьманців Д. Ільчишин, що „поспішився зараз дати відповідь п. Свистунові в тих самих англійських часописах. Відповідь дала більше матеріалу до суперечки. Полеміка розпалюється до чер-

воности, дістается на першу сторону „Фрі Прес,” дістается й до радія і ціла Канада має потіху з того, як українці сваряться над тим, чи Скоропадський принц чи обманець . . .”; дальше редакція пригадує інший випадок з 1936 р: „коли українські організації в Вінніпегу хотіли спільно вшанувати десяті роковини мученичої смерти Симона Петлюри, і тоді ніхто інший, а той самий пан Ільчишин, здобувся на сумну в і д в а г у зеднатися з Шварцбартом, кидаючи на гріб С. Петлюри болотом в виді обидливого для небізника і всіх других українців листа в англійськім часописі ‘Трібюн’ . . .” Ч. 51

- 22. 12. Приїзд українських артистів. Вістка: „Дня 8 грудня приїхали до Нью Йорку українські артисти із Львова, відомий пяніст і композитор п. Антін Рудницький і його жінка, родом з Великої України, оперова співачка п. Марія Сокіл . . .” Ч. 51
- 22. 12. „Маніфестація українських піонерів.” Про відзначення „Дня піонерів” у Григор, Саск; з цієї нагоди подано історію околиці, що заселена в більшості українцями. Ч. 51
- 22. 12. „Між рідними в Манітобі.” Репортаж Івана Данильчука з нагоди обіздки в організаційних цілях різних околиць провінції Манітоби. Ч. 51
- 29. 12. Єдина фабрика ножиць у Канаді в українських руках. Обширна вістка про підприємство в Торонті п. н. „Кенедіен Гай-грейд Сизорс енд Катлрі Ко.”, яке заложили українці під кермою Миколи Козюпи. Ч. 52
- 29. 12. „Люди на місци.” Передовиця про безцільність дискусії у Канаді на тему чи Україна буде гетьманська чи ні; на думку редакції про державний устрій України рішатимуть „люди на місци”, а не еміграція. Ч. 52

Pік 1938

Українці в Канаді є поділені на кілька груп... Поза комуністами маємо такі групи: Братство Українців Католиків (БУК) і гетьманці, УНО і Стрілецька Громада та Союз Українців Самостійників...

На ґрунті місцевих канадійських справ канадійські українці находять спромогу зговоритися та порозумітися. І хоч як це дивно може комусь виглядати, то факт є, що перепоною до більшого, або й повного порозуміння між ними є не місцеві, не канадійські, а старокраїві, або взагалі позаканадійські питання...

Як українські групи в Канді поріжнилися між собою на старокраївих питаннях, а не на місцевих, практичних, що випливають з тутешнього життя, то який сенс є в безконечності ці ріжниці продовжувати? Чому ріжним групам не зійтися колись разом, не обговорити своїх спільніх клопотів і не погодитися бодай в тім, де дійсних ріжниць між ними нема? Жиємо в Канаді і що одним долягає, те й другим долягає, яка є рада для одного, така сама рада є й для другого. Чому нам не порозумітися між собою і не сказати бодай такого: Так а так далеко ми можемо йти разом, а поза тим наші дороги розходяться.

Ми віримо, що при такім порозумінню ми могли багато більше доброго зробити не тільки для українського народу в Канаді, але й для Старого Краю. І тому вважаємо, що конгрес усіх українських груп в Канаді... є потрібний і пожаданий.

З статті „Наші Ріжниці”, „У. Г.”
Ч 33, 1938.

5. 1. Зимові З'їзди Союзу Українців Самостійників і його складових організацій. Обширні вістки про з'їзд у Едмонтоні 25—27 грудня; в Вінніпегу 1—2-го січня. Ч. 1
5. 1. Історія української музики в Канаді. Обширна стаття д-ра П. Маценка про потребу й важливість опрацювати історію розвитку української музики в Канаді; щоб зреалізувати цей проект він опрацював ряд питань апелюючи до кожної організації в справі даних про її музичне життя, як у минулому так і сучасному: „Бо ж свідомі, що не живемо вічно! Залишаючи землю без документів, як свідків своєї праці, робимо тим шкоду своїм нащадкам. Мусимо подбати про законсервовання своїх ділань з усіх ділянок українського життя в Канаді”. Ч. 1
5. 1. „Дві молоді норси-українки”. Стаття про сестер Петрунію й Марію Бугери з Тимінс, Онтаріо, які закінчили з успіхом курси в місцевім шпиталі й одержали ступні R. N. Ч. 1
5. 1. Піонер Яків Якиміщак. Вістка про його смерть 16-го грудня, 1938; він народився 1857 р. в селі Заріче, повіт Надвірна: „До Канади приїхав з родиною в 1898 р. і поселився в околиці Плезант Гом, де й остав до смерти... Був дуже очитаний... Посвятив ціле своє життя на те, аби дати добре виховання своїм дітям...”; Його діти заняли різні становища: Дмитро — посол-адвокат; Йосиф — фармер; Іван — лікар; Василь — аптекар; Марія — норса; Василіна — заміжня Онуфрієв; Анастазія — заміжня Стечишин (Михайло). Ч. 1
5. 1. „Чотирнадцять літ на еміграції.” Стаття Йос. Стадника, що приїхав до Канади 1924 р. Ч. 1
5. 1. „Українським Манітобцям”. Поема Ів. Данильчука написана 14. XII. 37 в Попларфілд, Манітоба, під час його поїздки в цій провінції. Ч. 1

-
12. 1. „Нові борці і провідники”. Передовиця про політичних емігрантів, колишніх провідників, що „увявляють собі, що як вони колись вели перед в своїм краю так мають вести і в будучності...”; але з відходом провідників життя не спиняється, процеси йдуть і на „місце уступивших на еміграцію висунулися наперед нові провідники і борці. І що боротьба за українську державність по нині не скінчилася, а все далі провадиться, на це дають найкраще свідоцтво вісти про боротьбу з Москви з вічно відживаючим українським націоналізмом... І кому ж треба завдячувати цей зрост української свідомості та завзяття? Людям, що на місци остали і серед небезпек та переслідувань дальше свою роботу робили, дальнє боротьбу за життя свого народу провадили...”   Ч. 2
12. 1. „Т-во ‘Просвіта’ у Львові”. Комунікат у зв’язку з 70-літніми роковинами Товариства.   Ч. 2
12. 1. Українці в управі Юнії. Вістка: „...Єроніма Левицького вибрала Юнія залізничників... відділ 307 своїм президентом... Рівночасно вибрала ця юнія Михайла Т. Левицького рекордовим секретарем... а Й. Черескопу — ворденом”.   Ч. 2
12. 1. „Хор Церкви св. Михаїла колядував на радіо”. Вістка про виступ хору на станції CJRC і CJGX у Вінніпегу й Йорктоні в день українського Різдва; хор був під диригентурою С. Міхоцького, а в імені церковної громади виголосив святочні побажання посол Н. В. Бачинський.   Ч. 2
19. 1. „Циганка Аза” на сцені в Вінніпегу. Драматична вистава заходами Українського Народного Дому відбулася 15-го січня в залі Інституту Просвіти; крім цього відбувся концерт колядок на 16-го січня; хор був під проводом д-ра П. Маценка.   Ч. 3

26. 1. „Спомини переселенця”. Стаття Танаски Москалюка з Вест Бенд, Саск., що приїхав до Канади в 1896 р. з села Добринівців, черновецького повіту, в Буковині. Ч. 4
26. 1. В справі Якова Макогона. Стаття Д. Антончука з Праги, яка кидає багато світла на діяльність Я. Макогона, головно як організатора українських Бюр; стаття гостро критикує М. Цеглинського, що в „Робітничій Громаді” представляє Макогона і його роботу в негативно-підозрілому свіtlі. Ч. 4
26. 1. „Науковий збірник в честь проф. I. Огієнка”. Вістка: „Появився у Варшаві з друку науковий збірник, виданий Комітетом для вшанування ювілею проф. I. Огієнка та присвячений Ювілятові... Книжка.... зредагована м-ром I. Коровицьким...” Ч. 4
26. 1. „Українці — старшини Англійської торговельної маринарки в Лондоні”. Вістка. „Дня 29 грудня від-відали Українське Бюро в Лондоні два канадійські українці, п. Іван Штогрин і п. Степан Павлюк, яких призначено до англійської торговельної маринарки як старшин радіо-телеграфістів...”; вони походять з місцевості Смокі Лейк в Алберті; фахове вишколення покінчили в Торонто і Нью Йорку. Ч. 4
26. 1. Музикальні виступи. Вістка: „Хор Українського Народного Дому в Вінніпегу під проводом д-ра П. Маценка дав гарний концерт 20 січня в Будинку Музики і Штуки для Вінніпегського Відділу Манітобського Товариства Вчителів Музики. На програмі складалися переважно колядки та щедрівки... Подвійний квартет під проводом К. Ястремського відспівав три пісні. Остаточно в програму входили два соля: пані Е. Біберович, альт... і панни Наді Фодчук, сопран... П. Викерс дав... пояснення українських колядок та щедрівок та їх історію”. Ч. 4

-
2. 2. „Безпощадна війна проти комуністів в Квебеку”. Вістка: „Безпощадну війну проти комунізму, який прем'єр Квебеку [Дуплесі] назвав найпершим публичним ворогом, заповіла престольна промова при отворенню леґіслатури в Квебеку 26 січня... В той самий час, коли відбувалося отворення леґіслатури, провінціальна поліція робила наскок на школу, яку провадить монреальський ТУРФДім під числом 1617 Ст. Лоренс Булвард... В згаданій школі було 50 до 60 дітей...” Ч. 5
2. 2. „Огляд канадійської літератури.” Обширна вістка: „Квартальник Університету Торонто (The University of Toronto Quarterly), який від 1935 р. друкував річний огляд та бібліографічну лісту канадійських літературних творів в англійській та французькій мовах, бажає тепер заокруглити цей рекорд через включення творів, надрукованих в інших мовах. Тому попрошено проф. Вотсона Кіркконнела з Вінніпегу, що є обзнакомлений з більшістю мов Європи, аби приготовив цей додатковий огляд та лісту за період 1935—36—37 і в слідуючих роках”; слідує заклик до авторів, що друкували свої твори в цих роках, щоб післиали їх на адресу проф. Кіркконнела, 972 Grosvenor Avenue в Вінніпегу. Ч. 5
2. 2. „Українська фільмова корпорація”. Стаття І. Боднара подає цілі й завдання корпорації. Ч. 5
2. 2. „Існовання або розвязання учительської організації.” Стаття-критика Мих. Іванчука на брак діяльності в Товаристві Українських Учителів Канади (зорганізованім 5-го липня, 1907 р.); автор звертає увагу на ідеольгічне розходження членства в зasadничих завданнях товариства і ставить альтернативу: „...справа учительської організації муситьстати на однім з двох становищ: або має бу-

- ти активна учительська організація або ліквідація
організації..." Ч. 5
2. 2. Українське Пасічниче Товариство в Вінніпегу. Про
річні збори, що відбулися в Читальні Просвіті,
16-го січня, під голосування предсідника Г. Греч-
ки; крім ділових справ були промови Й. Несторо-
вича, Н. Панькова, І. Дорочинського, І. Семенюка.
Ч. 5
2. 2. Український композитор. Рецензія д-ра П. Мацен-
ка на нову композицію вінніпезького піяніста Іва-
на Мельника, п. н. „Концерт для піяна і оркестри”,
з яким він виступив вперше на концерті молодих
компоністів, 22-го січня, в Вінніпегу: „Твір викли-
кав велике захоплення у всієї публіки. З великою
приємністю констатуємо зявого нового, повного
сил, українського компоніста. Пан І. Мельник, зда-
ється, перший із канадських українців, тут ро-
дженіх, ступив на шлях правдивої мистецької му-
зики...” Ч. 5
9. 2. „Осип Юрій Фед'кович.” Відчит М. Кумки виго-
лошений на святі 50-літніх роковин смерти поета
в Вінніпегу. Ч. 6
9. 2. „Виступ Бачинського в легіслятурі проти кому-
нізму”. Вістка про дискусію, 3-го лютого, на тему
свободи слова, преси, зборів і релігії, що не прак-
тикується в Советськім Союзі; дискутантами бу-
ли: посол Литерик (комуніст) і Н. В. Бачинський
(ліберал); коментуючи це, щоденник „Фрі Прес”
подав, що „дебата між Литериком і Бачинським
була двобоєм, що потрясав бальками будинку ле-
гіслятури.” Ч. 6
9. 2. „Відчит О. Іваха перед Українською Жіночою Ра-
дою.” Обширна вістка про відчит 27-го січня в
Вінніпегу на тему „Видатні жінки в українській
історії.” Ч. 6

16. 2. „Число українців на університеті”: Всіх студентів на Манітобському університеті начисляють 2,586; українських є 81; на думку М. В. Іванчука це число становить одну десяту частину одного процента українського населення в Манітобі, а в порівнянні до інших етнічних груп українці ще далеко позаду; автор пригадує давні аспірації українців, а саме, катедру української мови в університеті й час, щоб це було зреалізовано; для цього потрібно підручників; на його думку О. Івах має всі кваліфікації на те, щоб такі підручники опрацювати.

Ч. 7

16. 2. Перший український радний в Квебеку. Обширний допис про Георгія Товстюка, якого вибрано до міської управи в Віл Ст. Пієр, Квебек. Ч. 7

23. 2. „Початки шкільництва між українцями в Манітобі.” Обширна стаття Мих. Іванчука опрацьована на „звітах, виданих департаментом освіти в Манітобі”, починаючи від першої згадки там же про українців в 1899; на думку автора, розвій українців почався від школ: „Перші уряди, що наші громадянини мали, були уряди шкільні. За тростів вибирали найбільш здібних і найбільш амбітних. Наш селянин в короткім часі здобув собі пошану про котру не міг снити в своїй рідній землі... Освітою наш громадянин цікавився. Бачив це уряд і пос обляв йому...” Ч. 8

23. 2. Діяльність Т-ва Українського Народного Мистецтва в Вінніпегу. Звіт із річних зборів, що відбулися 20-го грудня, 1937 р., і обширний звіт із діяльності товариства за рік (подала Ольга Войценко, секретарка). Ч. 8

2. 3. В справі української мови й правопису. Полемічна стаття п. н. „Таки не гарно так робити” в спріві статті І. Шклянки на тему „Канадійська часо-

писна мова" що була з'явилася в „Рідній Мові" (Варшава) в липні 1936 р., за редакцією д-ра І. Огієнка.

Ч. 9

2. 3. Виступ українського посла в Саскачеванській легіслятурі. Допис В. Весоловського про виступ д-ра Г. Драгана з промовою під час сесії в легіслятурі.
Ч. 9 і 11
9. 3. „Роля Шевченка в життю українського народу. (Реферат, виголошений до молоді в Інституті Проросви 27 лютня і на Шевченківськім Концерті в Рідній Школі ім. М. Шашкевича 6 березня, 1938)" М. Кумки.
Ч. 10
9. 3. „Між рідними в Онтеріо". Репортажі — „Фільм з дороги" Івана Данильчука.
Ч. 10
9. 3. „Всесвітний Союз Українок і наші потреби". Стаття Н. Когуської.
Ч. 10
16. 3. Товариство Українських Учителів. Стаття Петра Крепякевича про недоліки в організації й сугестії на поліпшення її, щоб не допустити до її ліквідації.
Ч. 11
16. 3. „Православні в Торонто закупили будинок." Вістка: Українці закупили триповерховий будинок при Бетгорст ул. за \$19,000.00, що межує з площею, що на ній плянується будувати Українську Православну Церкву.
Ч. 11
16. 3. „Австрія перестала існувати як самостійна держава! Гітлер злучив її з Німеччиною". Обширна вістка про успіхи Гітлера в Австрії й „безкровну революцію".
Ч. 11
16. 3. Не по дорозі з тоталітаризмом. Передовиця п. н. „Даремна річ — від бика сподіватись молока" висловлює погляд, що ані правий ані лівий тоталітаризм не дасть Україні свободи й тому українці

повинні критично підходити до комунізму так і до нацизму.

Ч. 11

30. 3. Відзначено 25-літні роковини смерти М. Лисенка. Обширна вістка про концерт хору Українського Народного Дому в Вінніпегу під управою д-р П. Маценка; концерт, що включав оперу „Ноктюрн” Лисенка — Л. Старицької - Черняхівської відбувся в театрі Вокер 26-го березня: „Це був один з найкращих українських виступів в Вінніпегу... Вечір вповні відповів своєму завданню. Він підкреслив красу української пісні і української музики, для яких наш великий музика Микола Лисенко, ціле своє життя трудився”. Ч. 13
30. 3. Студент пописується. Вістка: „Зенон Самець, 15-літній студент 11 ступеня в вищій школі Вікторії в Едмонтоні, дістав 19 березня 5 дол. нагороди в готівці за написання найцікавішої статті в контесті устроєнім едмонтонським щоденником ‘Джорнал’... на тему ‘Націфікація Австрії’...” Ч. 13
6. 4. Розрухи в Содборі, Онтаріо. Обширні вістки про виступ Івана Данильчука, організатора Союза Українців Самостійників, у Содборі, дня 30-го березня: „П. Данильчук говорив той сам відчit, що говорив по других місцевостях. Нікого не нарушував ні не дразнив. Розбивачі, що прийшли гуртом, без найменшої причини несподівано на знак голови УНО Никільчука підняли крик та вереск і кинули ся на сцену бити промовця та предсідника, п. Й. Гаврачинського, що сам був стрільцем в українській армії під час війни...” Ч. 14
6. 4. „Українки відзначаються на фестивалі”. Вістка про успіхи Констанци Стефаник і Люби Новак в музичному фестивалі в Вінніпегу. Ч. 14
6. 4. „Турфдім в Монреалі...” Вістка: „Турфдім в Монреалі, на якого будинку зробила поліція насок

- 26 січня і замкнула його на основі квебекського закона проти комунізму, зробив позов до вищого суду, аби поліція відімкнула цей будинок. Враз з тим товариство домагається звороту 1,200 книжок та 2 тисячі доларів відшкодування.” Ч. 14
13. 4. „Пропамятна книга”. Вістка про нову книжку, видану в честь „П'ятидесятилітнього ювілею військової служби Ген.-хор. Володимира Сікевича”. Ч. 15
13. 4. Українське Бюро в Лондоні. Діяльність Бюра від часу заснування (28-го березня, 1931 року): „Бюро від початку своєго існування стояло і стоїть на чисто національній платформі... Перед чужинцями заступало принцип, що є тільки одна українська справа і одно загальне стремління — осягнення незалежності...” Ч. 15
20. 4. „Кооперативна фабрика в Вінніпегу”. Обширна вістка про організацію українцями фабрики п. н. „Вестерн Кооператив Лимітед”; підприємство очолив П. Теслюк, а управителем став Н. Ткачук, бувший власник фабрики виробу рукавиць. Ч. 16
20. 4. „Дещо про обяви нової української хвороби”. Ця хвороба — нацистський хід терору, що починає поширюватися не тільки в Галичині, але й у Канаді (напад УНО на І. Данильчука в Судборі). Стаття осуджує цей рід акції „воюючого націоналізму.” Ч. 16
20. 4. Новий часопис „Вперед”. Вістка: „З датою 6-го квітня появився в Торонто часопис ‘Вперед’. Цей часопис виходить замісць ‘Правди’, органу опозиційної фракції, що відкололася від комуністичної партії під проводом п. Д. Лобая...” Ч. 16
20. 4. „Чи це не бандитизм?” Стаття „Націоналіста” про виступ Івана Данильчука в Судборі, Онт., і напад на нього там же. Ч. 16

-
20. 4. Успіх челістки: Вістка про Любу Новак, що виграла трофей Ейкінс Меморіял у музичному фестивалі в Вінніпегу. Ч. 16
27. 4. „Місто дає місце на памятник Шашкевича.” Вістка: „Місто Вінніпег дає місце на памятник Маркіяна Шашкевича. Міська рада на своїм засіданню 18-го квітня ...погодилася дати Рідній Школі ім. М. Шашкевича трикутник, створений перехрестям вулиць Юклід, Джарвис і Мід, на побудовання памятника в честь пробудителя галицької України, Маркіяна Шашкевича. Товариство з своєї сторони має подбати про прикрашення та удержання в порядку дарованого місця.” Ч. 17
27. 4. З громадського життя в Едмонтоні. В рубриці „Що в нас діється” подано такі відомості: П’есу „А молодість не вернеться” відіграно заходами обох місцевих відділів СУМК в залі Інституту ім. М. Грушевського, 9-го квітня; перша програма на радіо цього Інститута була передана 13-го квітня; плянується передавати такі програми кожної середи; Інститут ТУРФДім, що містився на розі 96 вулиці і 107 евеню розв’язано. Ч. 17
27. 4. Виступ поетки Лайвсей в Ванкувері. Обширний допис Ф. Богдана про виклад Флоренс Рендал Лайвсей про українську пісню, поезію й літературу перед членами поетичного товариства („Венкувер Поетрі Сосайті”), 18-го лютого: „Говорила вона про українську літературу поверх години з таким чуттям, що присутні сиділи, неначе зачаровані... пані Лайвсей деклямувала ‘Катерину’, а відтак ‘Мені однаково’ Т. Шевченка. Говорила вона і про твори Драгоманова, Руданського та Франка...” Ч. 17
27. 4. „Прощальний концерт Гонори Губіцької”. Вістка про виступ пяністки в концертovій залі Міської

Авдиторії, 22-го березня, перед виїздом до Лондону на дальші студії.

Ч. 17

27. 4. Радний Ільчишин. Вістка: „Вінніпегський радний Дм. М. Ільчишин опинився в поганім клопоті, коли поліційний суддя Грегем признав його 21 квітня винним крадежі товарів в сторі Піглі-Віглі вартості 73 центи. Суддя лишив засуд в завіщенню на два роки. Крадіж мала статися 4 квітня. Радний Ільчишин заповів, що буде вносити відклик... Вінніпегські щоденники надали справі багато розголосу”. Ч. 17
4. 5. Фатальний випадок українського летуна. Вістка: „Тіло Михайла Савчина, молодого летуна з Сифтон, Ман., що загинув минувшої зими, коли його літак розбився в горах Райдінг, найдено 25 квітня по полуничні пів милі від літака, який найдено тиждень попередно... Похорон молодого летуна відбувся в Давфині 28 квітня...” Ч. 18
4. 5. „Наше становище”. Заява екзекутиви СУС за підписами голови П. І. Лазаровича й секретаря, І. Киріяка, в справі нападу членів УНО на Івана Данильчука, під час його промови, як організатора СУС, в Содборі, Онтаріо; заява гостро осуджує цей спосіб боротьби: „Осуджуємо жалюгідний напад УНО на нашого представника... Ми завсіди шануємо чужі переконання й думки, бо наше життя в Канаді на те дозволяє. Наші нерівності, чи ріжниці завсіди вирівнюємо в культурний і людяній спосіб... Такого самого відношення вимагаємо від них супроти нас... Ми дальше стоїмо на засаді, що нам у Канаді треба єднатися в наших загально національних справах... Але випадки, як той у Содборі, наше єднання відсувають і тим шкодять нашему народові... Українці в Канаді мусіли довго працювати, щоб заслужити собі на повагу й по-

шану серед наших співжителів... Однак тактика УНО нівелює ці надбання і ставить наше громадянство під загрозу втрати того заслуженого імені..." Ч. 18

4. 5. Вілінгдон, Алберта. Обширний допис про цю околицю й місцеве українське життя. Ч. 18
4. 5. „Гаразди матері-піонірки”. Переспів піонерки Катерини Олійник. Гаєс, Саск.; записала Марія Адамовська. Ч. 18
11. 5. „Як то було з закупном будинку Української Православної Громади в Торонті”. Т. Гуменюк обширно відповідає на статтю В. Войнарівського, що з'явилася в „Новому Шляху” з 8-го березня, п. н. „Геть з киринею”. Ч. 19
11. 5. „Д-р Ф. Говда президентом дентистів”. Вістка: „На річних зборах Товариства Дентистів в Едмонтоні, що відбулися 3 травня, вибрано головою товариства д-ра Фавста Говду...” Ч. 19
18. 5. Перша українська аптекарка в Канаді. Вістка про смерть Марії МекІнтайр з Негричів, 10-го травня, в Вінніпегу; вона була найстаршою дочкою „панства Ф. й Ів. Негричів, добре відомих громадян в місті...”; вона була „першою аптекаркою українського походження і через кілька літ працювала в аптиці свого батька...” Ч. 20
18. 5. „Не надійтесь на чужих.” Стаття М. В. Іванчука про скрайності українців у надіях на визволення України; він звертає увагу на передовиці в останніх числах „Українського Голосу”, що звертають „увагу громадянству на небезпеку того, щоби наші люди з ненависті до комунізму не захоплювалися фашизмом... Кожний свідомий українець бажає вільної Української Держави, однак її треба українцям здобути власними силами, бо не дасть її ні чужий комунізм, ні чужий фашизм...” Ч. 20

18. 5. „Протестуйте проти насильного вивласнення площі Сокола - Батька”. Комунікат екзекутиви СУС, за підписами голови, П. І. Лазаровича й секретаря, І. Кирика, в справі „Українського Города” в Львові; заклик до українців Канади, щоб скликали протестаційні віча в цій справі; „протестними резолюціями треба засипати польські консуляти в Канаді та урядові чинники в Польщі... Нехай не буде ні одної нашої кольонії в Канаді, котра не висловила б свого протесту проти заборчої політики Польщі...” Ч. 20
18. 5. „Орест Жеребко дістав номінацію...” Вістка: „Номінацію на посла до легіслатури Саскачевану з округа Редбері дістав 9 травня від ліберальної конвенції п. Орест Жеребко з Блейн Лейк”. Ч. 20
18. 5. Д-р Драган кандидатом в Канорі. Вістка: „На номінаційній конвенції ліберальної партії в Канорі, Саск., 27 квітня поставлено однодушно кандидатом д-ра Юрія Драгана, першого з українців посла до легіслатури Саскачевану...” Ч. 20
18. 5. Клуб українських алюмнів. Вістка: „На сходинах Клубу Українських Алюмнів, 8 травня виголосив п. П. Довбуш відчит на тему ‘Пляновання й декорування дому’. По відчиті вибрано новий заряд. Поновлено вибір п. С. Савули на голову. На заступника голови вибрано панну Ганну Лютак, п. В. С. Німчука на писаря, д-ра В. Ф. Бачинського на скарбника і пп. П. Довбуш й К. Ястремського на директорів”. Ч. 20
25. 5. „Питання свідомості українців в Саскачевані”. Передовиця перед провінціяльними виборами; на думку редакції українці повинні голосувати на д-ра Ю. Драгана, ліберального кандидата з округи Канора; на О. Жеребка, ліберального кандидата з округи Редбері; й на Івана Гнатишана, кандидата

консервативної партії в окрузі Точвуд: „Може комусь дивно виглядати, що ми так без вагання ставимо побіч себе ліберальних і консервативних кандидатів і однаково їх припоручуємо виборцям. Кому це дивно, нехай гляне на пануючу між нами народність, англійську... Помимо партійних плятформ та звязків при всяких виборах особа кандидата таки відграє першу роль... Саскачеванські українці мають знамениту нагоду доказати свою свідомість, коли виберуть трох своїх кандидатів по слами до лєгіслятури...” Ч. 21

25. 5. „Спалили Народній Дім...” Вістка: „Вночі з 3 на 4 травня між 12 і 1 годиною згорів Український Народній Дім в Ст. Мартин, Ман... За дім ішла від довшого часу боротьба між православними з одного боку і католиками та большевиками з другого. Була навіть справа в суді...” Ч. 21
1. 6. „Полк. Е. Коновалець убитий в Ротердамі”. Обширні вістки про його смерть 23-го травня; коментуючи, редакція заявила: „Хоч ми не були в згоді з організацією, якої провідником був полк. Коновалець, ми ніколи не сумнівалися про його патріотизм та відданість для справи визволення українського народу від польського та московського ярма. Над його гробом клонимо голову, як над гробом одного з найвидніших синів українського народу в наших часах”. Ч. 22 і 23
1. 6. В справі урядових посад. В статті „Пекуча справа”, В. С. Н. [Німчук] звертає увагу на те, що українцям тяжко добитися урядових становищ у Манітобі, бо панує дискримінація; хоч серед них є кваліфіковані одиниці, все ж такі становища, як інспекторство шкіл, чи агрономії в українських околицях, їм недоступні; щоб здобувати такі державні пости, українцям треба мати плян, щоб підготовити ґрунт; треба українцям більше україн-

ських послів, як у провінціяльних легіслятурах так і в федеральному парламенті.

Ч. 22

8. 6. „П'ять українців кандидує”. Обширна вістка про провінціяльні вибори в Саскачевані 8-го червня; номіновано 157 кандидатів, між ними є п'ять українців: Д-р Ю. Драган, ліберал; Орест Жеребко, ліберал; Ів. Гнатишин, консерват; Юліян Стечишин, консерват; Ю. Бзовий, громадський кредит. Ч. 23
8. 6. Іван П. Горчинський. Стаття про нового градуанта Саскачеванського університету, що закінчив філософічний факультет з ступнем Б. А.; подано його цікавий й тяжкий шлях в здобутті вищої освіти, що прийшло значно пізніше, як звичайно буває в нормальних обставинах; довгі роки Горчинський учителював у державних школах у Саскачевані, де він проявив себе: „розумним, працьовитим, щирим, розсудним, та взагалі солідним нашим громадянином”, бо „життєвий досвід показує нам, що сама шкільна наука з її ріжкими дипломами ще не є свідоцтвом того, що чоловік буде... пожиточним працівником на громадській ниві. Шкільні дипломи є дуже добра річ, однаке до них ще потрібно мати... характер, широкий світогляд, самопосвяту, широке розуміння громадських справ... Такою особою є якраз оцей аблольвент...” Ч. 23
8. 6. „10-та річниця Союзу Українських Купців в Алберті”. Вістка про роковини Союзу 24-го травня в Едмонтоні; з цієї нагоди відбувся бенкет, на якому промовляв В. Гривнак. Ч. 23
8. 6. „Причини розв'язання Союзу Українок”. Стаття Савелі Стечишин висвітлює події, які заінсували й спричинили розв'язання Союзу Українок у Львові; як голова Союзу Українок Канади, вона закликає жіночі організації до протестної акції „проти цього нового польського насильства і безправ-

ства” ; протести повинні бути звернені в трьох напрямах: „1) До уряду Польщі через її консуляти, 2) До уряду Канади, а саме до департаменту за-кордонних справ, 3) До Генерального секретарія- ту Ліги Націй...”

Ч. 23

8. 6. Заяві демонстрації. Передовиця п. н. „Кому цого потрібно” критикує заходи „ініціативного коміте- ту” в Монреалі, до якого входить Володимир Босій, влаштувати демонстративний похід „нових канадійців” 12-го червня, щоб тим засвідчити вір-ність Канаді й королеві: „Подібний демонстратив-ний похід мав би опісля повторятися з року на рік і то не лише в Монреалі, але й по інших мі-стах Канади...”; редакція вважає, що термін „Нові канадійці” відноситься до всіх людей, що недавно приїхали до Канади й він є короткотривалим; всі, що приймають горожанство прирікають вірність Канаді, отож чому вони „мали б з року на рік за- свідчувати свою вірність демонстраційними похо-дами... Остаточно пора вже також поставити собі питання: А доки ж то нас мають вважати за ‘нових канадійців’? І кому та чому властиво цего потріб-но, щоби ми перед ним парадували, як ‘нові канадійці?’”
- Ч. 23
8. 6. „З Едмонтону до Черновець”. Репортаж І. Н. Бур-дейного, що вийшов 5-го січня, 1937 р. з Едмонтону а повернувся 6-го травня.
- Ч. 23
15. 6. „Ліберали остають при кермі Саскачевану”. Об- ширна вістка про вибори 8-го червня: Вибрано 36 ліберальних послів, 10 із партії Сі-Сі-Еф; з укра-їнців вибрано тільки одного — О. Жеребка (лібе-рала).
- Ч. 24
15. 6. Офіційне відкриття кооперативної фабрики в Він-ніпегу. Обширна вістка про відкриття 4-го червня фабрики „Вестерн Кооператив Лимітед”, що ви-

робляє рукавиці й інші шкірні одяги; кооператива під управою Н. Ткачука, який 24 років працював в цій ділянці в різних фабриках.

Ч. 24

15. 6. „По виборах в Саскачевані”. Передовиця з підсумками: Для українців є втратою, що не перевибрано д-ра Драгана: „Для нього, як для молодого чоловіка, предсказувалася світла політична кар'єра. За послідніх кілька літ він набув політичної практики і вартувало б було для українців в Саскачевані сконцентрувати свої політичні сили, аби забезпечити його поновний вибір... На щастя, в окрузі Редбері наші поселенці вибрали п. Ореста Жеребка. Таким робом хотій ми політично ...не зміцнилися, то бодай не лишилися без репрезентації... Також, на щастя наше, в особі п. Жеребка ми дістаємо представника, який, коли його виборці в будуччині не покажуть химер незрілості, зможе бути дуже корисним і важливим додатним чинником в політичному зміцненню нас всіх в Канаді...”

Ч. 24

15. 6. Визвольний фонд. В рубриці „Мимоходом” редакція звертає увагу на те, що з приводу смерти полк. Коновалець, УНО, під гаслом „Кидаємо визов” (в „Новому Шляхові”) підсилило акцію збірки на „Визвольний фонд”: „Визвольний фонд — гарна назва. Однакож що це є? Коли даєте свою жертву на якусь народну ціль, то звичайно знаєте, на що даєте... Над всякими жертвами на народні ціли є якась мірка публичної контролі і від часу до часу звіт, що одержані гроші пішли на призначену ціль. Однакож ніхто ще не чув звіту з визвольного фонду, ніхто ще не бачив посвідки, що ті гроші пішли на призначену ціль... Визвольний фонд — це гроші на потреби УНО, чи ОУН, гроші, з яких ця організація, чи її провідники, перед жертводавцями не потребують вираховуватися... Чи не це є

й причиною, чому на вістку про смерть Коновальця перша думка в провідників УНО є — визвольний фонд? Як би там не було, вони кличуть, аби складати тепер на їх руки тисячі доляри. Це має бути для когось ‘визов’?”

Ч. 24

- 15. 6. „Просвіта в Тимінс остає Просвітою”. Вістка: „Канадійсько - українське Товариство Просвіта в Тимінс, Онт., має оставати дальнє тим, чим первісно було, а не бути філією УНО. Таким рішенням закінчився в Кокрейн, Онт., 7 червня, 1938 процес Мих. Бугери і других первісних членів цього товариства проти Івана Стодольного та сімох других...”
- 15. 6. „Кілька споминок про Лесю Українку”. Стаття Дмитра Дорошенка (Передрук з „Жінки”). Ч. 24
- 22. 6. „Свято - отворення будинку Укр. Прав. Церкви в Торонто”. Обширний допис М. Деренюка про формальне відкриття новонабутого будинку, 22-го травня.
- 22. 6. „Українці на цвінтарі...” Вістка: „В перший день Зелених Свят не менше, як 4,000 вінніпегських українців вилягли на положений далеко за містом цвінтар Риверсайд, аби помолитися на гробах своїх рідних... яких 200 автомобілів уdekорованих в жовто-блакитні прапори і кільканадцять моторових басів вивезли цей натовп народу на цвінтар. При могилі українського ‘невідомого вояка’ відбулося богослужіння, яке відправили католицькі священики Жидан, Божик, Семчук і Гевко, а о. д-р Кушнір виголосив горячу патріотичну промову...”
- 22. 6. Бійка між націоналістами й комуністами в Судбопі, Онтаріо. Довша вістка про віче 12-го червня в залі Українського Робітничого Дому й розбиття його.

Ч. 25

29. 6. „Збережім народню словесність”. Стаття Марії Адамовської, що включає народні пісні. Ч. 26
6. 7. „Мирослав Лехів”. Вістка: „Молодий, талановитий вінніпегський танцюрист і музикант Мирослав Лехів відіхав недавно до Нью Йорку, де бере участь у виробі фільми ‘Маруся’, що її виробляє Украфільм Корпорація. Поза те він має побирати в Нью Йорку доповнячу науку музики, танків та драматичного мистецтва...” Ч. 27
6. 7. „Відчit проф. Д. Дорошенка в Віnnіпегу”. Вістка: „Проф. Д. Дорошенко приїхав до Канади на другий курс своїх викладів в Едмонтоні...”; 28-го червня він виголосив свій перший відчit в залі Читальні Просвіти в Віnnіпегу про „ідейні течії української молоді на Великій Україні на переломі 19 і 20 століття”. Ч. 27
6. 7. Василь Свистун перейшов до УНО. Про віче 19-го травня в залі Українського Православного Собору; на ньому промовляли В. Свистун і Погорецький; зорганізовано філію УНО при Соборі. Ч. 26—27
13. 7. В. Свистун і УНО. Стаття: „Кілька думок з приводу одної подїї (Дмитра Степанова) про перехід В. Свистуна до УНО. Ч. 28
13. 7. Виклад проф. Д. Дорошенка в Едмонтоні. Вістка про інавгураційний виклад 1-го липня на тему „Іван Котляревський”. Ч. 28
13. 7. Виступ молодого скрипака в Лондоні. Вістка: „Королівська Музична Академія в Лондоні відзначила нашого молодого скрипака п. Богдана Губіцького, вибираючи його на одного з пяти солістів, що виступили дня 14 червня під час річного академічного концерту в... салі Квінс Гол... П. Богдан Губіцький походить із музикальної української родини в Канаді, де брат його п. Тарас Губіцький

і сестра, панна Гонора Губіцька мають вже від давна вироблене ім'я серед української, англійської публики".

Ч. 28

13. 7. „Українці між іспитованими лікарями”. Вістка: „Між 376 кандидатами, що перейшли з успіхом іспити Медичної Ради Канади находимо імена двох молодих лікарів українського походження, а саме М. Ф. Савіцького з Вакав, Саск., і М. А. Огризла з Вінніпегозіс, Ман. Оба писали іспити в Вінніпегу...” Ч. 28
13. 7. Протестаційні віча. Обширні звідомлення з протестаційних віч „проти польської влади з приводу розвязання Союзу Українок та вивласнення Українського Городу у Львові, а рівночасно проти Румунії з приводу її гнету українців на Буковині, Бессарабії і Мармарощині”: віче в Саскатуні відбулося 22-го травня заходами відділу Союзу Українців Самостійників і союзних організацій; в Вінніпегу відбулося 10-го липня в залі української православної церкви св. Михаїла. Ч. 28
13. 7. Місце радного Ільчишина опорожнене. Вістка: „Тому, що міський радний Д. М. Ільчишин не прийшов чотири рази з ряду на засідання міської ради в Вінніпегу... він стратив своє місце в раді... Радний Ільчишин написав лист до мейора, що не зможе бути на засіданнях ще кілька тижнів... то йому не лишається нічого іншого, як предложити свою резигнацію... Резигнація має увійти в життя з днем 16 серпня... Третя варда остане таким робом без одного радного до слідуючих міських виборів...” Ч. 28
13. 7. УНО змінило світогляд. Вістка: „Негайно по своїм приступленню до УНО, п. В. Свистун виїхав в обїздку до відділів УНО в Онтеріо і 4 та 5 липня мав відчити в Торонто. На однім з них вияснював... що

- він приступив до УНО не тому, що змінив свій світогляд, тільки тому, що УНО змінило свій..." Ч. 28
13. 7. „Українець заступником мейора Транскони”. Вістка: „Радного Адама Касіянчука назначено на засіданню муніципальної ради місточка Транскони під Вінніпегом 4 липня заступником мейора через слідуючих три місяці...” Ч. 28
13. 7. Платня учителів. Вища школа Шевченко ч. 1388 в Вайті, Ман., в оголошенню за учителем з цертифікатом першої кляси для навчання клас від 8—10 грейду, подає платню \$650.00 на рік для відповідного апліканта. Ч. 28
13. 7. Кваліфікації й платня фармерських робітників. Оголошення: „Пошукую робітника, українця, доброго характеру, що розуміється добре на фармерській машинерії, що може добре орудувати молотильнею, комбайном, трактором, троком і щоби розумів добре всю полагодити, і під час жив міг заниматися коло молочення. Роботу може мати через три місяці. Платня за 3 місяці 130 долярів...” Ч. 28
20. 7. „Дешо про українців у Венкувер”. Вістка: „Взаємна Поміч має 98 членів. Є Український Народний Дім, Українська Православна Громада, Греко-Католицька Церква, УНО, Рідна Школа при Укр. Православній Громаді і Греко-Католицькій Церкві. Є 6 українських готелів, 10 гостинних домів, гросернів 3, бучерів 5, реставрацій 6, голярів 9, кравців 5, шевців 15, учителів 12, учительок 2, норс 4, греко-католицьких священиків 1, студентів около 30, агентів реальностей і асекурації 2, ковалів 4, гірників около 200, коло міста є около 95 фармерів-городників, садівників коло 50, риболовів 15, тартаків 2, робітників 2,000...” Ч. 29
20. 7. „З ким треба єднатися Союзові Українських Самостійників”. Стаття П. І. Лазаровича — відповідь

- на статтю під повищим наголовком, що з'явилася в „Народній Газеті” з 21-го червня. Ч. 29
20. 7. „Учительська конвенція”. Обширна вістка про конвенцію українських учителів провінції Маніто-би, що відбулася в Вінніпегу; між іншими промовами покликано до слова „кількох учителів піонірів, що були звязані з учительською організацією від самих початків... Вас. Грицюка, Йос. Богоноса, К. С. Продана і Мик. Бойчука. Пан Бойчук підніс заслуги покійного учителя Петра Чайковського...”; Мих. Іванчук очолив організацію на наступний рік. Ч. 29
27. 7. „Промова проф. Дорошенка на радіо”. Вістка: „В понеділок 18 липня професор Дорошенко виголосив промову на радіо стації Ci Джей Ci Ей. Тема промови була ‘Іван Котляревський батько української літератури.’” Ч. 30
27. 7. Виступи В. Свистуна в східній Канаді. Критичний допис про виклад Свистуна в Торонті. Ч. 30
27. 7. „Нова праця про Гетьмана Пилипа Орлика”. Рецензія Дмитра Дорошенка на працю Бориса Крупницького, що з'явилася заходами Українського Наукового Інституту в Варшаві. Ч. 30
3. 8. „Завязання жіночої політичної організації у Львові”. Вістка про нову організацію, що заініціювалася 12-го липня в Львові п. н. „Дружина Княгині Ольги”. Ч. 31
3. 8. Відзначення молодої студентки. Гаяля Лазарук, студентка вищої школи в Давфині, Манітоба, одержала медалю МекНіла за опрацювання історії лінії Ci-Пі-Ара. (Подав Іван Юрків, провідник відділу СУМК 79 у Давфині). Ч. 31
10. 8. „Переслідування православних”. Обширні вістки про наступ Польщі на церковне майно українців у Холмщині. Ч. 32

10. 8. Можливості об'єднання українців у Канаді. Пере-
довиця п. н. „Чому це мав би бути сон?” реагує на
статтю в „Канадійськім Фармері” з 3-го серпня
про можливості об'єднання різних фракцій укра-
їнців у Канаді; зясовуючи всі перешкоди як і мож-
ливості редакція приходить до висновку: „З прак-
тичних зглядів українцям треба шукати доріг до
єдності і порозуміння, залишаючи в тіни ріжниці
думок в другорядних та маловажливих питаннях.
Ставлення маловажливих речей, ставлення груп і пар-
тій вище від інтересів нації убе Україну в Європі
і убе нас тут в Канаді”. Ч. 32
10. 8. Працьальний вечерок у честь професора Дорошен-
ка. Обширний допис про прийняття 28-го липня
в залі Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні
з приводу закінчення курсу української літерату-
ри: „На курс було записалося поверх 60 слухачів.
Це вже другий курс, що проф. Дорошенко викла-
дав українцям в Канаді за старанням Союзу Укра-
їнців Самостійників. Минувшого року був даний
курс української історії”. Ч. 32
10. 8. Відчит про хрещення Руси. Вістка: Відчит проф.
Д. Дорошенка в Вінніпегу, 7-го серпня, про хре-
щення України-Руси в 988 р.: „Відчит був на часі
тому, що цього року якраз святкуємо 950-ті роко-
вини цеї великої події в історії України...” Ч. 32
10. 8. „Донна Гресько здобула велике відзначення”.
Вістка: „...Донна Гресько, що має тільки 10 літ, ді-
сталася 5 тисяч долярів стипендії (сколаршип) в
Американській Консерваторії Музики. Крім цого
вона дісталася в дарунку скрипку, вартості 1 тисячу
долярів... Вона є донечкою Юрія Г. Греська і Ма-
рії з роду Рошко. П. Гресько є інженером в депар-
таменті доріг провінції Манітоби. Дочка училася
в учителя музики Юрія Борнова...” Ч. 32

10. 8. Переселення на схід: Репортаж п. н. „Вражіння з подорожі з Саскатуну” Йосифа Цькуйя, що починається так: „Тяжкі економічні обставини в Канаді, а зокрема в Саскачевані, в котрім посуха через послідних кілька літ лишила своє пятно, принево-люють багато людей призадуматись над своєю будучністю. Фармері лишають свої фарми, на котрих своє здоровля потратили і мандрують на північ знова зачинати з початку на старші літа. Робітники також тиняються з місця на місце, десятками можна їх бачити на тягарових потягах, на котрих вони переїзджаютъ від океану до океану, шукаючи країзої долі. Гурток українців міста Саскатуну, видячи занепад степових провінцій, рішив по-пробувати щастя в східній Канаді... Цей гурток в числі одинадцять осіб рішився вирушити в дорогу трохом дня 24 травня в годині 3 рано. Коли в означений день все було готове на трохові зроблено буду таку, як колись цигани уживали, і серед прощального зворушення полишили Саскатун...”; слідує опис подорожі із зупинками в деяких містах, зустрічей з людьми й різних пригод; по п'я-тьох днях прибули до Судборі. Ч. 32—33
10. 8. „Чудо-керниця в Манітобі”. Стаття М. Кумки про фарму Михайла Лобоша в Малонтон, Манітоба, їй джерело-керницю. Ч. 32
17. 8. Проблеми поділу українців у Канаді. В передовиці п. н. „Наші ріжници” подано характеристику передових українських груп у Канаді з висновком, що „українські групи в Канаді поріжнилися між собою на старокраївих питаннях, а не на місцевих, практичних, що випливають з „тутешнього життя”, а як так, „то який сенс є в безконечність ці ріжниці продовжувати?” Ч. 33
17. 8. „Взаїмна Поміч” остає при добродійнім чартері”. Вістка: „Українське Товариство ‘Взаїмна Поміч’ на

своїх надзвичайних зборах, що відбувалися 12 і 13 серпня... в Вінніпегу, рішило більшістю голосів оставати при дотеперішнім своїм чартері..." Ч. 33

17. 8. „‘Мала Україна’ в Манітобі”. Про обширну статтю в щоденнику „Трібюн” з 6. 8. про українців у околицях Нарол і Гонор; згадано м. ін. д-ра Дрого-мирецького, колись з Плезант Гому а тепер в ЗДА. Ч. 33
24. 8. „Ільчишин офіційно опорожнив своє місце”. Вістка: „Вінніпегський радний Д. М. Ільчишин 13-го серпня офіційно попросив міського клерка Фреда Бентлія вважати його місце в міській раді опорожненим від 16 серпня... Його місце має бути заповнене під час міських виборів в осені”. Ч. 34
24. 8. „Зачароване колесо”. Дальша з циклу статей про старокраєві проблеми, що ділять українців у Канаді: „Стараючися бути хвостами одної чи другої старокраєвої групи, чи партії, ми в Канаді за них розбиваємося, сваримося, гніваємося, стрічатися з собою не хочемо... Пора... українцям в Канаді, вже раз розум мати і не сваритися за старокраєві суперечки, але разом стати до спільної ради і спільної праці... Зійдімося разом на спільний конгрес, аби поважно... розважити, скільки є між нами спільногого і що можемо разом в будуччині робити спільними силами для свого власного добра і для добра української справи”. Ч. 34
31. 8. „Свистун у Віндзорі, Онт.” Обширний допис „присутнього” про виступ В. Свистуна в філії УНО в Віндзорі, дня 3-го серпня. Ч. 35
31. 8. „Жалібна академія в честь Ген. Тарнавського”. Вістка: Академія відбулася 28-го серпня в Інституті Просвіти в Вінніпегу, заходами спільногого комітету, що складався з відпоручників українських церков і організацій міста Вінніпегу. Ч. 35

-
7. 9. „Українці в Вінніпегу єднають свої сили”. Вістка: Заходом Українського Народного Дому відбулися наради 4-го вересня представників українських церков і організацій, „в справі спільної маніфестації місцевих українців проти Польщі та інших гнобителів українського народу...”; предсідником зборів був Т. Д. Ферлей; Мирослав Стечишин „подає огляд положення українського народу по Світовій Війні, а зокрема в Польщі і представив образ теперішнього польського наступу на українську Холмщину...” Ч. 36
7. 9. „Кооперативний рух”. Вістка. Виступ Івана Стратійчука з Реджайни, Саск., в Едмонтоні, дня 24-го серпня; тема його відчitu була „Кооперативний рух у Саскачевані”. Ч. 36
7. 9. „Сумківський зізд в Торонто сфільмований”. Вістка: „З’їзд, що відбувся 27 і 28 серпня в будинку Української Православної Громади в Торонті, знятий на фільму; цим занявшся В. Авраменко, що плянує висвітлювати його разом з фільмою „Запорожець за Дунаєм”. Ч. 36
7. 9. „Українці беруть участь в роковинах Ля Верандрі”. Вістка про програму відзначення „200-літніх роковин прибуття на місце, де тепер стоять міста Вінніпег та Ст. Боніфес, першого білого чоловіка, Ля Верандрі”; в програмі беруть участь українські хорові й танцювальні групи. Ч. 36
14. 9. „Історичний лист! Митрополит Шептицький став явно в обороні православних”. Обширна вістка: „Пастирський лист митрополита Шептицького з осудом переслідування польською владою православних українців на Холмщині і Підляшшу стане без сумніву історичним листом. Історичний він з того згляду, що мабуть ще ніколи ніхто з митрополитів греко-католицької церкви не осудив так

рішучо і недвозначно польської, чи якої іншої влади, і історичний з того згляду, що він підпав урядовій конфіскаті...”; опубліковано текст листа Митрополита.

Ч. 37

14. 9. „Помер пробудник Буковини Смаль-Стоцький”. Обширна вістка про смерть д-ра Степана Смаль-Стоцького 17-го серпня в Празі. Ч. 37
14. 9. „Акція Союзу Українців Самостійників в справі надужить Польщі”. Комунікат екзекутиви СУС, за підписом Івана Данильчука, секретаря, що інформує про протестні віча цієї організації. Ч. 37
14. 9. „Лист до українок Америки”. Лист тимчасової Ради „Дружини Княгині Ольги” в Львові за підписами Мілени Рудницької та Константини Малицької, який інформує про створення нової організації в Львові 12-го липня. Ч. 37
21. 9. „Українська демонстрація. Три тисячі українців в Вінніпегу протестували проти насильств в Польщі. Католики і православні створили один спільний фронт”. Обширна вістка про демонстраційний похід, що відбувся 18-го вересня, що був завершений масовим мітингом у міській Аудиторії, де й ухвалено відповідні резолюції; маніфестація відбулася заходами протестаційного комітету, який очолив Т. Д. Ферлей. Ч. 38
21. 9. Відозва в справі пам’ятника Маркіяна Шашкевича в Вінніпегу. Відозва Комітету Будови Пам’ятника, що подає плян комітету в зв’язку з видвигненням „першого українського памятника на канадійській землі” і заклик за пожертвами; за екзекутиву підписані: П. Гаврисишин, голова, Й. Щербаневич, писар, Олекса Лах, скарбник, Степан Баран, фін. писар. Ч. 38
21. 9. Успіхи в спорті. Вістки: „Канадійсько-Український Атлетичний Клуб здобув 14 вересня чемпіонство

Софбалової Ліги Старших Дівчат Великого Вінніпегу... Дружина професіональних гокеїстів, Монреал Канадіенс — заангажувала 15 вересня між іншими грачами Зенона Ферлея, що був давніше в 'Вінніпег Монаркс'. " Ч. 38

21. 9. „Триумф молоденької української скрипачки”. Вістка: Про концерт Донни Гресько 14-го вересня в залі міської Аудиторії в Вінніпегу перед її виїздом на дальші студії музики в Чікаго. Ч. 38
21. 9. „Гармонізація двох культур”. Відчит В. Сарчука, виголошений на конвенції українських учителів в Вінніпегу, 16-го липня, 1938. Ч. 38—39
28. 9. „Українська делегація в уряді Канади”. Обширна вістка: „Петицію з протестом проти переслідування української меншини в Польщі предложила в департаменті закордонних справ канадійського уряду в Оттаві 20 вересня делегація, що представляла Українську Греко-Православну Церкву, Союз Українців Самостійників та Союз Бувших Українських Вояків. Делегація домагалася, аби канадійський уряд звернув Лідзі Націй увагу на страшне положення українців в Польщі...”; до складу делегації входили: о. С. В. Савчук, о. В. Слюзар і Тео. Гуменюк. Ч. 39
5. 10. Д-р Мих. Савіцький. Стаття про нового градуанта медицини; подано його життєвий шлях, його змагання в здобутті вищих студій і професії; лікарську канцелярію відкрив у Принс Алберт, Саск. Ч. 40
12. 10. „Засновання станиці Бувших Українських Вояків в Вінніпегу”. Вістка про збори, що відбулися 2-го жовтня на яких зорганізовано станицю БУВ; командантом выбрано Івана Байдака. Ч. 41
12. 10. „Зимовий схід сонця на Україні”. Наголовок відчту про Україну, що його виголосив через радіо професор Дж. Симпсон, 7-го жовтня. Ч. 41

12. 10. „Переслідування українців і Злучена Церква”. Вістка: „Сильний зазив до піддержки українського народу в його важкім положенню, звернений до християн в Канаді і других краях, піднесено 30 вересня перед Генеральною Радою Злученої Церкви Канади, що засідала в Торонті. Зазив предложив п. І. Робертс-Ковалевич, секретар Українського Євангельського Союза Північної Америки і пастор Церкви Всіх Націй в Торонті. Модератор церкви, Всеч. Дж. В. Вудсайд приобіцяв українцям піддержку в імені Генеральної Ради та священиків Злученої Церкви Канади”. Ч. 41
19. 10. „Закарпаття стало державою в спілці з Чехословаччиною. Має свій власний уряд і повноту прав крім контролі закордонних справ та армії”. Обширна вістка: „Від 13 жовтня влада над закарпаттям перейшла від Чехословаччини в руки першого уряду автономної Підкарпатської Русі, — бо така є урядова назва Закарпаття...” Ч. 42
19. 10. Акція канадських українців. Вістка: „Створена місяць тому для перепровадження протесту проти переслідування українців в Холмщині Українська Центральна Рада в Вінніпегу не розвязувалася, а існує дальше для вдержування звязку між ріжними українськими організаціями та для спільної акції у випадках загально-народного характеру. Одною з таких справ є в теперішню пору справа українського Закарпаття. В тій справі президія ради... вислава 14 жовтня серію телеграм...”; опубліковано зміст телеграм до прем'єрів, Англії, Франції, Чехословаччини й до прем'єра автономного Закарпаття А. Бродія; за УЦРаду підписані: Т. Д. Ферлей, президент, А. Павлик, секретар. Ч. 42
19. 10. „За дальншим самовизначенням”. Передовиця з приводу автономії Закарпаття. Ч. 42

-
19. 10. „В полеті до волі”. Рецензія О. Іваха на нову повість Н. Когуської, яка щойно з'явилася в книжковій формі. Ч. 42
26. 10. „Український Народний Дім у Вінніпегу”. Стаття Т. Д. Ферлея — короткий огляд діяльності цієї інституції з нагоди 25-ліття (1913—1938). Ч. 43
26. 10. „Між рідними в Алберті”. Репортаж Івана Данильчука з поїздки в Алберті. Ч. 43
2. 11. „Волошин — премієром Закарпаття”. Обширні вістки про найновіші події на Закарпаттю. Ч. 44
2. 11. “Winter Sunrise in the Ukraine”. Текст промови професора Дж. Симпсона, що була виголошена через радіову сітку CBC 7-го жовтня. Ч. 44
2. 11. Вечеря в честь о. П. Самця. Обширна стаття: Праздничний вечерок відбувся 12-го жовтня в честь свящ. Самця й його родини, які переїжджали на сталій побут до Торонто; підкреслено заслуги священика, як духовника й активного громадянина, що багато вклав зусиль у розбудову громадського й церковного життя в Канаді. Ч. 44
2. 11. „Премієра української фільми ‘Маруся’.” Вістка: „Українці в Вінніпегу мали перші в Канаді нагоду оглянути вже нову українську фільму ‘Марусю’, випродуковану Українською Фільмовою Корпорацією в Нью Йорку...”; висвітлювання відбулося в театрі ‘Орфіюм’” 29-го жовтня; з цієї нагоди виступили з привітальними промовами, майор міста Вінніпегу, Дж. Квін, Марія Дима й шкільний радник В. Скраба; того самого вечора відбулося прийняття в готелі Роял Александра для спеціально запрощених гостей. Ч. 44
9. 11. В справі Закарпаття. Вістки: „Угорщина взяла Ужгород і Мукачів. Німеччина й Італія вирішили справу Закарпаття в некористь українців”. Зміна

назви Закарпаття: „Премієр Закарпаття, о. Августин Волошин видав постанову, якою зміняє офіційну дотепер назву Підкарпатську Русь на Карпатську Україну... Через те, що Ужгород, столичне місто Закарпаття, відступлено Угорщині, установи автономного уряду будуть перенесені до Хусту...” Ч. 45

9. 11. „Торонтонські українці боронять Закарпаття”. Вістка: „Спільний комітет українських організацій в Торонто провадить енергічну акцію в інтересі та обороні українського народу. Він відбув два великі віче, одно 16 жовтня... а друге 23 жовтня...”; перше віче „було для запротестування проти польсько-угорських плянів на загарбання українського Закарпаття”, а друге „було для протесту проти поведінки Польщі з українцями”. Ч. 45
16. 11. „Відклик премієра Карпатської України до еміграції”. Вістка: Зміст телеграми о. Августина Волошина до американських українців „із зазивом заманіфестувати свою солідарність із нами в сьогоднішній вирішній хвилині. Втрата Ужгорода й Мукачева... не захитає нашого твердого рішення сповнити велике історичне завдання. Реальна поміч урядові Карпатської України з Вашого боку, наші брати за океаном, докаже про розуміння Вами ваги хвилини...” Ч. 46
16. 11. „Спільне українське віче в Едмонтоні”. Вістка: На спільному вічу СУС, БУК, УНО і СГД 13-го листопада зібрано 125 доларів на поміч Карпатській Україні: „Ухвалено резолюцію за створенням таких спільних комітетів для помочі Карпатській Україні по цілій Америці. Всі домагаються центрального комітету в Вінніпегу...” Ч. 46
16. 11. „Суд рішив проти Маєвського і Собору”. Обширна вістка про закінчення судової розправи між Українською Греко-Православною Церквою в Ка-

- наді і свящ. П. Маєвським, парох Собору в Вінніпегу: „Суддя рішив, що Маєвський не є священиком Української Греко-Православної Церкви, що він не має в ній жадних прав, і видав заборону (індженкшен), що він не може відправляти в жадній церкві, що входить в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді, включаючи Соборну церкву в Вінніпегу...” Ч. 46
16. 11. Д-р Володимир Кушнір. Обширна вістка про його життя й смерть, що наспіла 22-го жовтня в Модржанах біля Праги. Ч. 46
16. 11. „Перебіг праці Кан.-українського атлетичного клубу за 1938 рік”. Обширний допис В. Г. Комана про діяльність цього спортивного клубу на терені Вінніпегу. Ч. 46
16. 11. „Українець вибраний радним в Ст. Боніфес”. Вістка про вибір 12-го листопада Івана Струтинського радним першої варди міста Ст. Боніфес, у Манітобі; подано, що він є „діяльний в українськім громадськім життю і є членом Товариства Просвіти ім. Т. Шевченка”. Ч. 46
23. 11. „Автономія Карпатської України ухвалена”. Вістка: „Нища палата чехословацького парламенту ухвалила в суботу 19 листопада автономію Словаччини та Карпатської України”. Ч. 47
23. 11. „Українські кандидати в Вінніпегу”. Стаття. На думку редакції, українці повинні голосувати за українськими кандидатами в міських виборах 25-го листопада, а ними є: „А. Малофій, кандидат на міського радного (алдермена) на два роки; С. Рибчук, кандидат на міського радного на один рік, і В. Скраба, кандидат на шкіл. радного...” Ч. 47
23. 11. „Про Ольгу Кобилянську”. Стаття О. Іваха. Ч. 46-47
30. 11. Комітет допомоги Рідному Краєві. Вістка: „Тому, що питання створення постійного центрального тіла в Вінніпегу, яке могло б об'єднувати всіх ук-

раїнців в Канаді затягається, комітет, створений у вересні для устроєння спільної маніфестації проти Польщі, скликав на неділю 27 листопада в салі Українського Народного Дому представників організацій, що брали участь в маніфестації, аби спільно нарадитися над теперішнім станом української справи в Європі та плянами спільної праці в Вінніпегу. На нарадах поширено екзекутиву комітету, приято для нього назву „Комітету Допомоги Рідному Краєві” і рішено на неділю 4 грудня устроїти рівночасно три віча... Промовці на вічах мають говорити про Карпатську Україну, про події в Галичині і про допомогу канадійських українців своїм братам в Старім Краю”. Ч. 48

- 30. 11. Міські вибори. У виборах міста Вінніпегу 25 листопада, з українців выбрано А. Білецького алдерменом третьої варди (репрезентант комуністичної фракції) й В. Скрабу на шкільного радного з тої самої варди. Ч. 48
- 7. 12. „730 долярів допомоги Карпатській Україні”. Вістка про три віча в Вінніпегу заходами Комітету Допомоги Рідному Краєві; пожертви на них у сумі 730 долярів призначенні для Карпатської України. Ч. 49
- 14. 12. „Для Рідного Краю”. Комунікат Комітету Допомоги Рідному Краєві за підписами голови Т. Д. Ферлея, секретаря А. Павлика, й решти членів екзекутиви, із закликом до громадянства, щоб складали свої грошові пожертви „на допомогу Рідному Краєві, а в першій мірі на допомогу Карпатській Україні... Тепер пора доказати, наскільки хто хоче помочи в збудуванню Української Держави...” Ч. 50
- 14. 12. „Свято ‘Просвіти’ в Вінніпегу”. Вістка: „70-ліття Товариства ‘Просвіти’ у Львові відсвяткували українці в Вінніпегу 11 грудня по полуудні святоч-

ною Академією в найбільшім театрі в місті в театрі Вокер... Програма була обширна, складалася з 16 точок... обширний реферат про 'Просвіту' виголосив о. М. Горошко, а о. д-р В. Кушнір мав вступне слово... На перерві Академії на поклик п. Т. Д. Ферлея відбулася збірка на дар 'Просвіті'."

Ч. 50

14. 12. „Спостереження з Європи”. Допис про відчit д-ра І. Яцева 30-го серпня, 1938, в Віндзорі, Онтеріо, про його подорож до Рідного Краю. Ч. 50
14. 12. Стипендія для чelістки. Вістка: „Люба Новак... чelістка, дочка д-ра і пані Г. Новаків, 459 Селкірк Ave., дістала стипендію від Нью-Йоркського Фільгармонійного товариства і виїзджає на дальшу науку гри на чельо до Нью Йорку...” Ч. 50
14. 12. „Маруся” — українська фільма”. Обширна рецензія на фільму — продукції УКРФільм д-ра П. Маченка. Ч. 50
21. 12. „\$1000.00 на допомогу Рідному Краєві”. Вістка: „Спільнй Комітет Допомоги Рідному Краєві в Вінніпегу вислав на руки прем'єра Закарпатської України д-ра А. Волошина \$1,000.00. Збірки дальше проводяться через колекторів назначених організацією і комітети поодиноких товариств...” Ч. 51
21. 12. Михайло Голинський в Канаді. Вістка: „Місто Торонто віддало незвичайну почесть для славного співака, Михайла Голинського, почесть, якої ще не дістав жаден українець на американській землі. У спеціальній церемонії, що відбулася в міськім ратуші... 14 грудня мейор вручив йому ключ міста, роблячи його в цей спосіб почесним гостем другого щодо величини міста Канади і столиці великої провінції Онтеріо... Голинський здобув собі вже славу першорядного оперового тенора в світі. Він і співав вже раз в Торонто 3 грудня, а 14 грудня приїхав на другий виступ...” Ч. 51

21. 12. „За кулісами подій на Закарпаттю”. Спеціальний лист-стаття проф. О. Бочковського з Праги до „У. Г.”, яка кидає багато світла на події останніх тижнів у зв’язку з автономією Закарпаття.
Ч. 51—52
21. 12. Один з визначніших українських піонерів. Посмертна вістка: „Федір Косташ (Костащук) один з українських піонірів в околиці Вегревил, умер 6 грудня. Мав 67 літ. Небіщик був одним з найбільш свідомих українських громадян в Канаді, і найкращим доказом того є, що цілу свою родину, як то кажуть, вивів в люди. Один з його синів є шкільним інспектором в Алберті; пять других синів також всі мають вище образування. Лишив також одну дочку, пані Г. Фодчук в Роял Парк”.
Ч. 51
21. 12. Вклад українців у розбудову Канади. Стаття М. Кумки про програму Канадійської Радіо-Корпорації 23-го листопада, яка була присвячена українцям у Канаді; вона висвітлила їхне життя й змагання від піонерських років до сьогоднішніх часів (40 років), їхній поступ у різних ділянках життя й вклад у розбудову цієї країни; надруковано англо-мовний текст інсценізації п. н.: *Ventures in Citizenship — Ukrainian Contribution.*
Ч. 51—52
28. 12. З’їзд СУС у Вінніпегу. Вістка про з’їзд, що відбувся в днях 24—26-го грудня; гостем-промовцем на цьому з’їзді був п. В. Кедровський з Нью Йорку.
Ч. 52
28. 12. „Треба єдності!” Передовиця про потребу українцям з’єднати свої сили для спільніх дій; як приклад подано найновішу акцію — грошеві збірки на допомогу Карпатській Україні, які перепроваджуються тепер у Канаді без пляну, без координації, доривочно, хаотично й безконтрольно.
Ч. 52

Pik 1939

In view of the outbreak of war between Great Britain and Germany and in consequence of His Majesty the King's solemn appeal to all His loyal subjects to stand ready to make every and, if necessary, the supreme sacrifice, in defence and vindication of all those principles and ideals which are vital to and which symbolize not only the British Commonwealth of Nations but free, human civilization as a whole, we desire to make the following statement:

We are not authorized and therefore do not propose to speak on behalf of all Canadian citizens of Ukrainian descent. But on behalf of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada we are happy to be able to assure everyone that those many thousands of Canadian citizens of Ukrainian descent who are members of or are in sympathy with the League and its affiliated organizations in Canada... all those have never, at any time wavered in their loyalty and devotion to the British Crown or to Canada and in their faith in democratic institutions and that, therefore, all of them will without hesitation respond to the earnest appeal of their King and their Government and will faithfully serve and defend the vital interests of Canada and the British Empire side by side with other citizens by all means at their disposal and in every manner which may be demanded of them.

**THE UKRAINIAN SELF-RELIANCE LEAGUE
OF CANADA**

**P. J. Lazarowich, President,
J. J. Danylchuk, Secretary.**

„У. Г.”, ч. 36, 1939.

4. 1. „Конференція відносно ринків в Канаді”. Стаття - звіт К. С. Продана з конференції, що відбулася 12—15 грудня, 1938 р. у Вінніпегу під проводом прем'єра Манітоби, Джана Брекена; ціль конференції було розглянути справу ринків, де Канада продавала та продає свої фармерські продукти, як також, щоб звернути увагу на те, що фармері західної Канади знаходяться в дуже прикрих обставинах у зв'язку з усталеною ціною на пшеницю.

Ч. 1

4. 1. „Репрезентаційний Комітет Українців Канади”. Ко- мунікат ново-зорганізованого комітету в Саскату- ні, за підписом О. Григоровича, про те, що „виго- товлено Декларацію від українців Канади та при- ятелів Визволення України для предложення всім відвічальним чинникам у міжнародній політиці під цю пору” в справі „Карпатської України і Україн- ської Справи як ціlosti...”; декларацію підписали представники УНО, СУС, СГД і архиєрей україн- ських церков: єпископ Василій Ладика за като- лицьку церкву, а архиєпископ Іоанн Теодорович за православну церкву; професор Т. К. Павличен- ко очолив Комітет; інші члени комітету: Юліян Стечишин, о. Михайло Пелех і О. Григорович.

Ч. 1

4. 1. „Чому Карпатську Україну називали досі ‘Русь?’” На це питання читача редакція широко відпові- дає.

Ч. 1

4. 1. „Ювілейна Академія 70-ліття Просвіти в Вінніп- егу.” Обширна стаття-репортаж А. Загарійчука про Академію, що відбулася 11-го грудня, 1938, у те- атрі Вокер.

Ч. 1

11. 1. „Проф. Дж. В. Симпсон говорить про Україну”. Вістка про промову в радіо 3-го січня: „Проф. Симпсон заняв тверде становище, що без полад- нання українського питання не може бути міра в

Европі... Про мир в Європі можна буде говорити аж по створенню української держави і остаточнім зрівноваженню сил". [Текст промови в англійській мові подано в „У. Г.” ч. 2—3]. Ч. 2

11. 1. „Прага урядово одобрила назву Карпатської України”. Вістка: „Декрет федерального чехословацького уряду, оголошений 2 січня одобрив уживання назви ‘Карпатська Україна’ замісць ‘Підкарпатська Русь’. Ім'я Підкарпатська Руси має цілком зникнути...” Ч. 2
11. 1. Віче Спільного Комітету у Торонті. Стаття Т. Гуменюка про віче 26-го грудня 1938, заходами Спільного Комітету, який складається з представників „всіх українських національних товариств і церков крім УНО”; на вічу промовляли: Гриць Мазурик, В. Петрик, а третього бесідника, М. Гетьмана не допустив до слова гурток молодих націоналістів-реакціонерів: „З приводу згаданої події стає перед українським громадянством в Канаді питання: Чи нема вже іншого способу порахунку з поодинокими особами, навіть організаціями, як такі що приносять тільки потіху ворогам, а неславу цілій українській справі?” Ч. 2
11. 1. „Питання для проводу”. Передовиця про українців у Канаді, що мусять погодити державну лояльність супроти Канади, як громадяни краю й духову зв’язь із Україною: „Ми канадійці і українці нероздільно, перед нами часом повстають питання, на які мусимо находити відповідь з двох ріжних становищ -- канадійського і українського... Ми мусимо находити одну відповідь з двох становищ, аби самих себе, своєї душі не ділити... Українська справа стала нині на такім степені, що провідникам українського народу в Канаді треба уважно застановлятися над тим, як і куди провадять

той нарід... Настали часи виїмкові, як були в 1914 р. Багато прикорстей могли в часі війни оминути канадійські українці, як би не деякі похибки їх проводу в 1914 р. Голос проводу був тоді багато слабший чим нині. Однакож це значить, що всякий промах проводу може тепер показатися настільки більше фатальним. Хто як хто, а провід українського народу в Канаді повинен про це найлучше тямити, що ми не лише українці, але й канадійці..."

Ч. 2

11. 1. „Карпатська Україна”. Рецензія М. Іванчука на промову С. Н. Мекартного, виголошена в радіо Бі-Бі-Сі в Лондоні й надрукована в журналі „Да Лісінер” з 10-го листопада; в закінченні рецензент завважив, що „промова є інформаційна і нешкідлива для українців. Можна бачити, що п. Мекартні знає українську справу та не вмішує в свою промову шкідливої чужої пропаганди”. Ч. 2

11. 1. „Б. Бернсон -- поневолені народи та українська справа”. Праця проф. О. І. Бочковського (перша частина серії статей). Ч. 2

18. 1. Василь Новак -- посмертна згадка. „Один з найстарших українських громадян в Вінніпегу, Василь Новак, умер 13 січня... в 77 році життя. До Канади приїхав з Галичини в 1900 р. і майже увесь час крім короткого фармерування в ст. Мартин, Ман., мешкав в Вінніпегу, заробляючи як столяр... Осталася по нім вдовою дружина Ганна, а також чотири сини та чотири дочки... Покійний був родом з села Звинячки, Буковина”. [Його син, Аполінарій працював довгі літа в „У. Г.”]. Ч. 3

18. 1. Проф. Сергій Шелухин. Вістка про його смерть у Празі, 25-го грудня, 1938 р. на 74 році життя. Ч. 3

25. 1. „Михайло Голинський в Вінніпегу”. Обширна вістка про виступ артиста з концертом у театрі Вокер, 19-го січня; вінніпезькі українці вітали артиста з ентузіазмом: „Салю найбільшого театру в місті заповнювала переважно українська публіка... премієр Манітоби, Дост. Дж. Брекен, зложив признання українському співакові... Українці від себе зложили йому признання в виді живих квітів, сплетених на форму арфи. В суботу 21 січня відбулося ще приняття в його честь в салі Українського Народного Дому...” Ч. 4
1. 2. „Концерт Михайла Голинського”. Обширна стаття-рецензія д-ра П. Маценка. Ч. 5
1. 2. Йосиф Щерба. Вістка про його смерть 6-го січня в Вернон, Б. К. До Канади приїхав 1912 р. з села Угриня, пов. Чортків, Галичина; фармерував у Сарто, Ман., а 1917 р. перенісся з родиною до Брітиш Колумбії; прожив 90 років. Ч. 5
1. 2. „Гетьманці і УНО в поліційнім суді”. Обширна вістка про судову розправу в Торонті 18-го січня в зв'язку з „битвою між гетьманцями і унів'язами під час мітингу в тамошнім Гетьманськім Домі 1 січня”; по вислуханню обох сторін суддя Брави сказав: „Всі зізнання є занадто суперечні. Я нікому не можу вірити... Обвинувачення відкинути”. Ч. 5
8. 2. „Перші вражіння з Карпатської України”. Стаття Миколи Лівицького, датована в Хусті, грудень 1938. (Передрук з „Тризуба”). Ч. 6
8. 2. „Не для полеміки”. Стаття В. Кедровського — відповідь на атаки деяких українських часописів в зв'язку з його поїздкою по Канаді з відчитами з рамени СУС. Ч. 6
8. 2. Із життя українців у Ванкувері. Обширний допис Ф. Богдана з подробицями про діяльність українських організацій в цьому місті. Ч. 6

8. 2. „Робітничо-фармерське Видавниче Т-во програвло”. Вістка про процес за очернення: позов проти видавничого товариства внесли „трох бувших членів комуністичної партії” Степан Хвалібога, Т. Кобзей і Данило Лобай; рішенням судді Тейлора, „кожен з позиваючих має дістати по 500 доларів і кошти процесу.” **Ч. 6**
8. 2. „Апеляційний суд розважає церковне питання”. Вістка: „Два дні, 31-го січня і 1-го лютого, 1939, переслухував апеляційний суд Манітоби аргументи адвокатів обох спорячих сторін в справі виключеного з Української Греко-Православної Церкви священика Петра Маєвського, як пароха церкви св. Покрови в Вінніпегу. Відклик в апеляційнім суді відбувається в виді дебати... Тому мабуть миме ще якийсь час, поки апеляційний суд видасть своє рішення...” **Ч. 6**
8. 2. Анна Новак. Посмертна вістка. Вона упокоїлася 3-го лютого, маючи 75 років; до Канади приїхала з чоловіком Василем 1900 р. [Вістка про смерть чоловіка в ч. 3]. **Ч. 6**
8. 2. „Річні збори відділу СУС в Вінніпегу”. Вістка про збори, що відбулися 1-го лютого; крім звітів урядників з діяльності відділу за минулій рік між іншим стверджено, що „в відношенню до теперішніх міжнародних подій, члени СУС повинні руководитися резолюціями послідного і давніших народніх з'ездів та традицією нашої організації... підходить до них з становища громадян Канади і тим самим матися на обережності перед такими неканадійськими та не-демократичними скрайними ідеольгічними течіями, як комуністична і фашистська, чи націстична. Всяка допомога канадійських українців братам у Рідному Краю повинна проводитися в межах безумовної лояльності су-

проти Канади...”; А. Павлик очолив відділ на
1939 рік.

Ч. 6

8. 2. „Паска з канадійської пшениці для Карпатської України”. Відозва Комітету Допомоги Рідному Краєві до українських фармерів, щоб дарували пшеницю для пересилки до Хусту в Карпатській Україні для розділу між населення; подано інструкції, як практично перевести це діло: „Комітет... оцим звертається до всіх і просить дарувати, що хто може — бушлів один, два, десять, двадцять і більше. Даруйте, що найкраще зерно, як для себе. Не зволікайте, бо бажаним є щоби пшениця могла бути доставлена на Карпатську Україну завчасу перед Великоднем...” відозву підписали: Т. Д. Ферлей, голова, о. А. Сарматюк, заст. голови; А. Павлик, секретар, І. Ямнюк, фінан. секр., С. Скобляк, касієр, А. Загарійчук, писар пропаганди. Д-р Т. Дацків, П. Мельничук і Ст. Баран, контр. комісія.
- Ч. 6
15. 2. Папа Пій XI. Обширна вістка про його смерть 10-го лютого.
- Ч. 7
15. 2. „Білецький жадає місця на памятник Шевченка”. Вістка: „На засіданню міської ради Вінніпегу... 6 лютого поставив радний Білецький [українець - комуніст] внесок, щоби дарувати в парку Ст. Джан місце на памятник Тараса Шевченка з нагоди 125-их роковин його уродин. Рада передала внесок до обміркування парковій ради”.
- Ч. 7
15. 2. „Український учитель на фармах”. Допис Михайла Барилюка, учителя з Медовлендс, Ман.; він поділив учителів на три категорії: перша, це учителі-ідеалісти, що вкладають багато праці поза урядовими годинами в школі, щоб працювати з народом і для народу; друга категорія: ідейні, але через різні перешкоди, як особистого характеру, так

загального не мають можливості працювати в громаді; третя, байдужі, або не підготовані й зовсім не цікавляться життям околиці; в кінцевих завважах він уважає, що мусить бути кооперація між громадянством і учителями, а учителі „мусять взятись завзято до просвітної роботи”, але громадянство повинно оцінити працю учителів і відповідно винагородити їх за їхню працю.

Ч. 7

15. 2. „Марія Сокіл в Вінніпегу”. Обширна вістка про її виступ з концертом 10-го лютого: „Як у фільмі [„Запорожець за Дунаєм”] Марія Сокіл чарує всіх своїм співом, то ще більше чарує вона своїм співом при особистій появі перед публикою... Уесь час акомпанював пані Сокіл на пяні її чоловік, п. А. Рудницький. З нього знаменитий акомпаніст...” Ч. 7
15. 2. „Відкрив власне студіо”. Вістка про Карла Красноперу, що відкрив фотографічне студіо при ул. Селкірк у Вінніпегу. Ч. 7
22. 2. „Українська гуртівня в Вінніпегу”. Інформативна стаття про діяльність і майно української гуртівні п. н. „Вінніпег Голсейл”: „Майно гуртівні з кінцем 31 грудня, 1938, виносило поверх 80 тисяч доларів... під цей час працює 26 людей... Ми, українці по цілій широкій Канаді, коли б мали тисячі ріжнородних торговельних та промислових підприємств, і дали нашій молоді заняття, то будьмо певні, що наша молдь шанувала б нас за наші старання... Нашим завданням повинно бути гасло: берім торговлю і промисл в свої руки...” Ч. 8
22. 2. Тимко Кісів — піонер. Посмертна згадка про одного з ранніх поселенців; він родився 1857 р. в селі Постолівка, повіт. Гусятин; до Канади приїхав 1899 і замешкав у околиці Мензі, Манітоба; помер там же 5-го січня. Ч. 8

-
22. 2. „Колись і нині”. Обширний допис Георгія Фуштєя про околицю Васел у Алберті: „Початки її сягають до піонірських часів 1901 року, коли ще ні кому і не снилося про теперішню вигоду життя, а їхали сюди волами і кіньми аж із Едмонтону ін діянською дорогою через мочари і річки...”; дальше слідує опис цікавих переживань перших поселенців з різними пригодами; про церковне й громадське життя, та про змагання деяких одиниць поділити людей на „буковинців” і „галичан”. Ч. 8
22. 2. „З життя організації СУМК”. Хронологія діяльності різних відділів СУМК опрацьована Іваном Данильчуком, генеральним секретарем. Ч. 8
22. 2. „25-літній ювілей Українського Народного Дому”. Обширна вістка про бенкет, що відбувся 18-го лютого в залі УНДому в Вінніпегу з нагоди ювілею товариства; господарем вечері був Т. Д. Ферлей, голова; промовляючи, він дав „обширний виклад про історію українського культурно - громадського життя в Канаді і в Вінніпегу зокрема, тимбільше, що в Вінніпегу це життя було тісно звязане з Українським Народним Домом...”; на бенкеті були представники різних українських організацій, які виголосили привіти; як також промовляли піонери-основники товариства; серед присутніх був М. Голинський, як почесний гость товариства. Ч. 8
1. 3. „Біографія Олександра Олеся”. Обширна стаття Миколи Дорожинського з нагоди ювілею поета — 60-річчя народження, 35-річчя літературної праці. Ч. 9
1. 3. „Перший український фабричний агент”. Вістка про відкриття „Шов Руму” Н. Галасом при 403 Селкірк ул. у Вінніпегу „з наміром прислужитися українському громадянству, а рівночасно нашим молодим фабрикантам, які уміють виробляти та

які не мають часу або знання перепродувати свої вироби покупцям, переважно на провінцію". Ч. 9

1. 3. „Після виборів до Карпатського Сойму”. Спеціальна кореспонденція „Українського Голосу” пера О. Бочковського з Праги. Ч. 9
1. 3. „Робочий Народ”. На запит читача редакція поєдає дані про початки цього часопису і його дальшу долю, як органу організації п. н. „Українська Соціал-Демократична Федерація”. Ч. 9
1. 3. „Українське життя в Едмонтоні”. Хронологія дат і громадських імпрез на терені міста за місяці січень і лютий. Ч. 9
1. 3. „Марія Сокіл і Антін Рудницький у Вінніпегу”. Обширна стаття-звіт Дм. Микитюка, писаря комітету, що був відповідальний за їхній виступ у цьому місті. Ч. 9
1. 3. „Ювілейний концерт Українського Народного Дому”. Обширна вістка про концерт товариства, що відбувся 26-го лютого в Міській Аудиторії у Вінніпегу з нагоди 25-ліття цієї організації; крім хору Українського Народного Дому під диригентурою д-ра П. Маценка, атракцією цього концерту був виступ Михайла Голинського. Ч. 9
8. 3. „Новий Папа-Пій XII”. Обширна вістка, про конкляв кардиналів 2-го березня й вибір на Папу кардинала Пачеллі. Ч. 10
8. 3. „Воздушня пошта від океану до океану”. Вістка: „Трансканадійська Воздушна Лінія зачала в середу 1 березня летничу поштову обслугу від океану до океану, коли один літак вилетів з Монреалу, з 15,000 листами до Венкувера, а інший літак відлетів з Венкуверу до Монреалу...” Ч. 10

-
15. 3. „Прага усунула Ревая з уряду Карпатської України”. Обширні відомості про найновіші події на Закарпattю. Ч. 11
15. 3. „Вирок апеляційного суду в справі Маєвського”. Вістка подає рішення апеляційного суду між іншим (точка 4): „Суд вважає, що засуджений священик повинен покоритися епископові, призвати у вдоволяючий спосіб його авторитет і старатися таким робом о усунення засуду, бо спори такого рода роблять більше шкоди, чим добра для церкви...” (точка 6): „Кошти судової розправи і відклику мають заплатити обі сторони”. Ч. 11
15. 3. „Україна — головний шпихлір Європи”. Промова сер Бернарада Пареса, що була виголошена 2-го січня в радіо-станції Б.Б.С. у Лондоні, текст якої був надрукований в журналі „Да Лисинер”; ексерпти переклав на українську мову й передав до друку М. Іванчук з такими кінцевими заввагами: „Сер Бернард Парес знає про українську справу досить добре, бо замічує, що був присутнім на засіданні Центральної Ради в 1917 році. Однак між стрічками можна вичитати, що він боїться німецької домінації України. Отже, чи не годиться канадським українцям подбати про те, щоб не піддерживати думки, що такі побоювання є оправдані?”. Ч. 11
22. 3. „Чехо-Словацька держава перестала існувати. Несподівано і без перестороги звіялася минувшого тижня страшна політична буря над середною Європою... Не стало чехо-словацької — української республіки. Вона перестала існувати. Її землями поділилися Німеччина й Угорщина. Німеччина забрала Чехію, Моравію й Словаччину, Угорщина збрала Карпатську Україну...” Обширні вістки про найновіші події в Європі. Ч. 12

22. 3. „Чи побожеволіли?” Передовиця — реакція на найновіші події в Європі, що знищили Чехію, Словаччину й Карпатську Україну. Ч. 12
29. 3. „Три дні в Карпатській Україні”. Стаття Анни О'Гейр МекКормик. (Передрук з щоденника „Нью Йорк Таймс” у українському перекладі). Ч. 13
5. 4. „Концерт відомої української співачки, п. Ольги Лепкової в Торонті”. Стаття-рецензія на виступ співачки 25-го березня в Торонті. Ч. 14
5. 4. „Хор Народного Дому виграв трофей на фестивалі”. Вістка: В Музичнім Фестивалі в Вінніпегу хор під проводом д-ра П. Маценка „співав три пісні, дві українські і одну англійську і дістав за них 80, 79 і 87 значків та трофей в виді щиту МекЛейна...” Ч. 14
5. 4. „Третій відчit проф. Симпсона через радiо”. Вістка про виступ професора-історика 28-го березня; він говорив про Україну й українців п. н. „Українське питання”. Ч. 14
12. 4. „Кінець Чехо - Словацької - Української Федерації”. Стаття О. Бочковського з Праги. Ч. 15
12. 4. Нововибрана голова Союзу Українок Канади. Звіт із 13-го зiзду, що вiдбувся в Саскатунi 28—30 грудня 1938 р.; на ньому вибрано голову Марію Ткачук; почеснi голови: С. Русова й Савеля Стечишин. Ч. 15
19. 4. „Українська фабрика одiння в Торонто”. Вістка про нову фабрику п. н. „Міддлетон Клотiнг Ко. Лимiтед”; у фабрицi працює около 20 українцiв; власниками є спiлка Шкляр i Залiзко. Ч. 16
19. 4. Вислови подяки й признання В. Кедровського. Вiдкритий лист до „членiв Союза Українцiв Самостiйникiв Канади та їх прихильникiв”: Завдяки

проводові цієї організації, В. Кедровський промовляв на річних з'їздах, а по цім мав можливість обіхати українські осередки з відчитами: „Три й пів місяців перебування в Канаді та зустрічі з українськими діячами в ріжких місцевостях, зустрічі з українським загалом ще раз скріпили віру, що події з 1917 р. не перейшли серед українського народу без конструктивного сліду. Широкі маси українського народу в своїй свідомості та національній активності велітенськими кроками пішли вперед... Життя українців у Канаді це є відбиток того поступу, який взагалі зробила ціла українська нація...”

Ч. 16

26. 4. „Союз Українців Самостійників пригадує українське питання”. Текст листа, що його вислава головна управа СУС, 18. 4. до президента Розенвельта в Вашингтоні в зв'язку з його пропозицією Гітлерові і Мусоліні „аби вони згодилися удержувати в світі мир 10 або й 25 літ...” Подібні листи вислава екзекутива СУС також до урядів Великої Британії та Франції. Ч. 17
26. 4. „Сини Землі”. Рецензія Н. Когуської на книжку Іллі Киріяка під цим наголовком: „Повість ‘Сини Землі’ дає широкий образ недавно минулого, висвітлює молодим синам хліборобам той важко пройдений шлях батьків. Появою цього твору можемо радіти й щиро повітати на обрії нового надійного й талановитого повістяря...” Ч. 17
26. 4. „Карпатська Україна. Огляд дотеперішнього і погляд вперед”. Стаття о. В. Кудрика. Ч. 17
26. 4. “The Ukrainian Tribune and Review”. Вістка про появу нового журнала в Едмонтоні під повищим наголовком; редактор — Іван Я. Данильчук; подано зміст цього першого числа. Передплата два долари на рік. Ч. 17

26. 4. „Наша невмируща слава”. Стаття про „Музичний Фестиваль пров. Квебеку”, в якому взяв участь хор Української Православної Церкви в Монреалі під управою о. В. Слюзаря: „Цей хор є знаний тим, що від започаткування у Монреалі Фестивалів, брав завше активну участь у виступах... і був переможцем хорів — російського, жидівського, італійського та інтернаціонального, одержуючи за це шильд перемоги...” Ч. 17
26. 4. „Концерт українського Мужеського Хору”. Вістка про концерт у Вінніпегу 21-го квітня; диригенти хору: В. Палюк і Ф. Петруга: „Найбільше збирали лаври солісти, тенор п. Г. Угринюк, і барітон п. І. Дорочинський. Акомпаністкою на пяні увесь час служила панна Оля Левак...” Ч. 17
3. 5. Піонер Василь Фрунчак. Посмертна згадка про одного з ранніх українських піонерів у Канаді; В. Фрунчак приїхав до Канади 1897 р. із села Вищі Ширівці, Буковина; відразу поселився на фармі в Сучаві, Алберта й був першим поселенцем цієї околиці, там проживав увесь час; помер 1-го квітня маючи 69 років; у всяких народних і релігійно-церковних справах „вів перед і не боявся ніяких труднощів та своєю впертістю заохочував других до праці. Сам не вмів читати, але передплачував „Український Голос” і просив сусідів, щоб йому читали...” Ч. 18
10. 5. „Дмитро Чутро і Школа Балету”. Стаття д-ра П. Маценка про українського балет-майстра, який має пляни відкрити в Канаді школи класичного балету; в статті подано обширні біографічні дані про Чутра й підкреслено його працю, особливо на полі класичного танку й оперових вистав в східній Канаді й Америці. Ч. 19
10. 5. Піонерка Катерина Олійник. Посмертна згадка: До Канади приїхала з чоловіком і дітьми 1899 року із

села Михалькова, повіт Борщів; осіли на фармі в околиці Гаєс, Саск., де й померла 15-го жовтня, 1938 р., маючи 73 роки: „Хоч не мала найменшої освіти... живо інтересувалася загально-народними справами... На склоні життя, вона ще укладала собі ріжні пісні, з між котрих одна п. з. ‘Гаразди матері-піонірки’ була... поміщена в ‘Українськім Голосі’...” [Ці пісні приготовила до друку її дочка, Марія Адамовська].

Ч. 19

10. 5. Марія Дзьобко. Посмертна вістка: Дружина Сафата Дзьобка в Вірден, Манітоба упокоїлася 24-го квітня; до Канади приїхала з родичами, Кохаликами, при кінці минулого століття з села Олешиці, пов. Чесанів, Галичина.
10. 5. Націоналізм у вузькому й ширшому розумінню. Відповідаючи на завваги комуністичного органу „Народня Газета”, редакція звертає увагу на інтерпретації терміну націоналіст в ширшому розумінню проти вузько-партийного: „Націоналіст, як пояснює ‘Словар Чужих Слів’ Кузелі і Чайківського, є ‘національна свідома людина, що обстоює права свого народу’. Однакож Організацією Українських Націоналістів називає себе тільки малий гурток людей, що вибрали собі за примір італійський фашізм та німецький національний соціалізм, і через те пішли в розріз з прочими українськими націоналістами, так що велика більшість українських націоналістів не тільки не належуть — але й не хочуть і не можуть належати до Організації Українських Націоналістів... Союз Українців Самостійників є без сумніву націоналістичною організацією, але націоналістичною в ширшім розумінні того слова. За націоналістичну організацію можна вважати й гетьманців і галицьке УНДО, і галицьких радикалів та соціалістів і групу УНР і навіть ті українські організації, що стоять на основі

ві комунізму, однакож не запродуються Москві з тілом і душою, як ті комуністичні пани, що пишуть в 'Народній Газеті'." Ч. 19

10. 5. „Допомога Карпатській Україні”. Комунікат Комітету Допомоги Рідному Краєві проголошує, що він не припиняє своєї збіркової акції помимо того, що „Карпатська Україна дісталася в мадярську неволю... До нині маємо вже зовсім певні відомості, що тисячі борців за волю Карпатської України мусіли втечі на чужину... Отже Комітет... вислав на днях з фондів, що остали в його посіданні, тисячу доларів на допомогу збігцям з Карпатської України... \$500 вислав на руки допомогового комітету в Празі, а \$500 на руки допомогового комітету в Чернівцях... Потрібно збирати дальші жертви і Комітет кличе українське громадянство памятати про дальші збірки на потреби Рідного Краю, що карається в неволі мадярських, польських, румунських та російських окупантів...” Ч. 19
10. 5. „Концерт Ольги Лепкової в Вінніпегу”. Обширна рецензія на виступ співачки в Вінніпегу, 30-го квітня. Ч. 19
17. 5. „Місяць Чехо-Моравського протекторату”. Стаття О. Бочковського з Праги. Ч. 20
17. 5. „Кооперативне віче у Вінніпегу”. Допис про віче, що відбулося заходами Western Cooperative Ltd. 30-го квітня. Ч. 20
17. 5. Річні збори Української Жіночої Ради”. Обширний звіт праці товариства на терені Вінніпегу під проводом голови Ганни Мандрики; на наступну каденцію вибрано головою Павліну Геник. Ч. 20
17. 5. Проф. Н. Григорій у Торонто. Обширний звіт його виступу 5-го травня заходами Т-ва „Оборона

- України”; тема відчиту прелегента була „Сучасні українські сили”. Ч. 20
17. 5. Йосиф Вікарчук. Постмертна згадка про одного з основателів Української Православної Церкви св. Софії в Монреалі: Він народився в селі Бабятин, пов. Сокаль, Західна Україна. До Канади приїхав молодим хлопцем 1907 р., працював в копальні в Сидні, Нова Скошія, через три роки, відтак приїхав до Монреалу, де заложив склеп товарів споживчих і неодин емігрант українець міг в нього заратуватись, дістаючи батьківську опіку та добру пораду...”; помер 20-го березня. Ч. 20
17. 5. „Історія моєго життя в Канаді”. Автобіографія Ілька Корпана; він народився 1869 р. в селі Ланівці, повіт Борщів, Галичина; до Канади приїхав на початку цього століття. Ч. 20
24. 5. Король Юрій VI і Королева Єлизавета в Канаді. Обширні описи приїзду 17-го травня й подорож по Канаді королівської пари. Ч. 21
24. 5. „Признання і подяка”. Стаття О. Бендаса в якій він оцінює працю проф. Дж. В. Симпсона, що при кожній нагоді старається „представити українську справу в її дійснім і правдивім свіtl... На публичних виступах а також у ряді відчитів, переданих через канадійське радіо (С. В. С.) проф. Симпсон висвітлює українське питання і несправедливості, яких допускаються взглядом нас тимчасові займанці наших земель...” Ч. 21
24. 5. „Українські абсолювенти Манітобського Університету”. Двадцять-четири градуанти закінчили різні факультети цього року одержавши ступні або дипломи даних студій чи професій. Ч. 21
31. 5. „Про політику „Нового Шляху” і Ко.” Стаття „Ц”. Ч. 22

-
7. 6. Павло Ковжун. Посмертна вістка: Один з найкрасіших українських мальярів і графіків помер у Львові 15-го травня. Ч. 23
7. 6. „Дещо з Ріджайни”. Обширний допис В. Веселовського про українське життя в різних його аспектах у цьому місті. Ч. 23
7. 6. „Українська Жіноча Рада витає королівську пару через радіо”. З нагоди візити Короля Юрія VI і Королевої Єлизавети, вінніпезька Жіноча Рада взяла участь у спеціальній радіо програмі станції Ci Джей Ар Ci; з цієї нагоди голова, пані Павліна Геник виголосила доповідь, яку опубліковано в цілості. [Подала Тетяна Кройтор, секретарка]. Ч. 23
7. 6. „Розмови з полк. Евг. Коновальцем”. Стаття о. С. В. Савчука про його зустрічі з полковником у травні 1929 р., у Нью Йорку, а місяць пізніше в Вінніпегу; він її опрацював „з нагоди перших роковин його смерти” з таким вступом: „Переглядаючи недавно свої старі нотатки, я спинився на записках про розмови з пок. полковником Евгеном Коновальцем десять літ тому. Прочитавши їх, думаю, що для ширшого загалу також буде інтересно довідатися про подробиці тих розмов”, у цих розмовах брали участь і інші особи, а особливо в Вінніпегу, коли відбувалися зустрічі з провідними членами Союза Українців Самостійників. Ч. 23
7. 6. Д-р Дмитро Гавриш. Стаття про нового градуанта-дентиста; він закінчив студії в Едмонтоні. Ч. 23
7. 6. „Українська молочарська спілка”. Вістка про новозорганізоване підприємство п. н. „Сентрал Дейріз Лтд.” у Вінніпегу. Ч. 23
21. 6. „Українська радіо-програма на сході Канади”. Стаття-рецензія на програму, що почалася 30-го

травня в Гемилтоні через стацію С.Г.М.Л. і буде продовжуватися кожного вівтірка. Ч. 25

21. 6. „Вісти з Су Лукавт, Онт.” Допис Н. Когуської про громадські імпрези в цій околиці, що відбувалися в залі Українського Народного Дому від 28-го травня до 4-го червня; вони включали дитячий концерт, виступи мандолінової оркестри і танцювальної групи, що були вишколені учителем І. Токариком; цього тижня відвідав громаду о. С. В. Савчук і відслужив Богослуження 4-го червня; день закінчився концертом у якому взяв участь хор з Кенори. Ч. 25
28. 6. „Виступ українців на Світовій Виставі в Нью Йорку”. Вістка: „Американські українці заманіфестували себе в неділю 18-го червня на Світовій Виставі в Нью Йорку, як один з народів світа, яких не можна забувати. Вони мали свій фестівал на головній площі Світової Вистави, званій ‘Корт оф Піс’ або ‘загорода мира’. Фестівал складався з програми хорових та танкових виступів; між тими, що взяли участь у виступах був Михайло Голинський і „молоденька вінніпегська скрипачка Донна Гресько...”
28. 6. „Проф. Н. Григорій в Вінніпегу”. Вістка: „До Вінніпегу приїхав на серію відчитів проф. Н. Григорій... що до 1938 року перебував на еміграції в Празі, але кілька останніх місяців був в Зединених Державах, де давав відчити ...Проф. Григорій обіїхав вже також східну Канаду... У Вінніпегу мав три відчити в Українськім Народнім Домі, 22, 23 і 24 червня, і один відчит в Інституті Просвіти, 25 червня.. його відчити викликали живе заінтересовання, бо проф. Григорій говорить спокійно, розважно і переконливо, спираючись на своїм немалім життєвім досвіді...” Ч. 26

28. 6. „Нагороди для українських учителів”. Вістка: „Міністер освіти провінції Манітоби оповістив лісту, що складається із сто учителів, котрі дістануть нагороди в сумі 50 доларів. В цій лісті знаходимо слідуючі імена українського вчительства... Оля Данильчук, Сендлендс, М. Долія Ручка, Брод Велі... М. Барилюк, Бріндон; Іван Дучмінський, Висла; Вол. Гунькевич, Слейтер; Данило Крицик, Брокенгід; Іван Парсонс, Овкборн; Вас. Процюк, Згодда; Петро Рошко, R. R. ч. 5, Вінніпег; Мих. Токар, Ешвіл; Дмитро Заман, Ст. Мартин”. Ч. 26
5. 7. „До розмов з полк. Евгеном Коновалецем”. Стаття Мир. Стечишина доповнює статтю о. С. В. Савчука, що друкувалася в попередніх трьох числах і кидає більше світла на спроби Організації Українських Націоналістів у Європі навязати близькі взаємини з Союзом Українців Самостійників; подано розмови з Омеляном Грибівським (Сеником), відпоручником ОУН; опубліковано меморандум СУС з 18-го січня 1931 до проводу ОУН; згадано приїзд до Канади полк. Романа Сушка в 1932 р. і переговори з ним. Ч. 27
5. 7. Д-р Василь Малишка. Вістка про нового градуанта медицини, уродженця міста Вінніпегу. Ч. 27
5. 7. Праця Хору Українського Народного Дому в Вінніпегу в сезоні 1938-39. Обширна стаття д-ра П. Маценка. Ч. 27
5. 7. „Учителі в Саскачевані без платні”. Вістка: „Багато учителів по скінчення шкільного року мусять позичати від учительської організації на дорогу до дому, бо за останніх шість місяців не дістали ще ні цента платні... Ще більше учителів дістануть тільки по 40 доларів на рахунок цілої своєї платні в 1939 році. Цю суму розсилає департамент

освіти шкільним дістріктам, як задаток на грант за 1939 рік..." Ч. 27

- 5. 7. „Відзначення Професора В. Кіркконнела”. Вістка: „Школа Словянських та Східно-Європейських Студій при університеті в Лондоні вибрала своїм членом проф. Ватсона Кіркконнела з Вінніпегу... він дістав признання за свої книжки про польську та мадярську літературу та за досліди початків мадярської та української поезії в Канаді”. Ч. 27
- 5. 7. „Мої спомини” М. Чаборика, опрацьовані у двадцяті роковини 1-го листопада, 1918 р. Ч. 27
- 12. 7. Д-р Яків Козарук. Вістка про його приїзд до Канади заходами Товариства Просвіта і Української Православної Громади у Форт Вілліям, Онтаріо; д-р Козарук обняв позаду диригента й учителя музики при цих двох установах. Ч. 28
- 12. 7. До еволюції політичної думки в Канаді. В передовиці п. н. „Слава і користь” висказано думку читача Теодора Кархути з Кемровз, Алберта, що не етнічне походження, а партійна афіліяція рішає про голоси при виборах. Ч. 28
- 12. 7. „Е. Х. Чикаленко — меценат української культури”. Стаття О. Бочковського в 10-ті роковини смерті Чикаленка. Ч. 28
- 12. 7. „Ювілей д-ра Кирила Трильовського”. Обширна стаття про життя й діяльність д-ра Трильовського з приводу ювілейних святкувань, що відбулися 6-го травня 1939 р. для відзначення 75-ліття життя й 55-ліття діяльності. Ч. 28
- 12. 7. „Обильне жниво музикальних українців”. Обширна вістка про „висліди іспитів, перепроваджених в Вінніпегу та Ст. Боніфес Торонтонською Консерваторією...”; слідує ліста імен з різних кляс гри на піяно й скрипці. Ч. 28

12. 7. „Шестий український день в Вінніпегу”. Вістка: „Вінніпегські українці святкували 1 липня, День Домінії, шостий раз з ряду фестивалем на старій Виставовій Площі, устроєнім спільними силами всіх українських організацій, тільки цим разом без ‘націоналістів’, що устроїли собі окремий фестиваль в Ст. Боніфес...” Ч. 28
12. 7. „Молодий українсько-канадійський вчений”. Вістка: „Через Вінніпег переїздив з Монреалу на відпочинок до дому свого батька в Йорктоні, Саск., молодий українсько-канадійський вчений Орест Стечишин, магістер знання хімії, який кілька останніх місяців займав становище дослідчого асистента в департаменті біохімії та патологічної хімії на факультеті медицини Університету МекГіл...” Ч. 28
19. 7. „Лучкович дістав номінацію Сі-Сі-Еф.” Вістка: „Бувший посол до федерального парламенту з округа Вегревіл в роках 1926 до 1935, п. Михайло Лучкович, дістав номінацію на кандидата при надходячих домініяльних виборах в тім самім окрузі від партії Сі-Сі-Еф. Конвенція відбулася в Вілінгдон, Алта.” Ч. 29
19. 7. „Українська кооперативна крімері”. Вістка: Українці в Вайті, Ман., зорганізували молочарню з наміченим капіталом 30 тисяч долярів: „Президентом цеї кооперативи, яка називається Вайта Кооператив Лимітед, є А. Фігус, а секретарем В. Колісник”. Ч. 29
19. 7. Яків Данильчук. Вістка про смерть 11-го червня одного з піонерів у Канаді: Я. Данильчук „родився в Галичині, в селі Міхалькові, пов. Борщів, в липні 1866 року... До Канади приїхав 1900 року, коло Канори дістав фарму і зо своєю дружиною Марією почав тяжке піонірське життя...”; зали-

шив сім синів і одну доньку, між ними сина Івана, що „занимає провідне місце в громадськім життю, є редактором англійського журналу ‘Юкрайніян Трібюн’...” Ч. 29

19. 7. „Про прочитанню споминів п. Ілька Корпана”. Стаття П. І. Лазаровича: він висловлює признання піонерові Корпанові, що опрацював свої переживання в Канаді й опублікував їх на сторінках „У. Г.”; рівночасно він закликає інших, щоб списували свої переживання. Ч. 29
19. 7. „Три молоді лікарі-українці”. Вістка: „В списі 362 молодих лікарів, що поздавали недавно іспити перед Медичною Радою Канади...” є три українці: В. Малишка з Вінніпегу; Омелян Кусий з Тіодор, Саск.; і Фред Т. Примачук з Ди Па, Ман. Ч. 29
19. 7. Адвокатська канцелярія в Норт Бетлфорд, Саск. Вістка: С. В. Друль, адвокат, відкрив свою канцелярію під числом 4, Милар Блок, поверх Метрополітан склепу в Норт Бетлфорд, Саск.” Ч. 29
19. 7. „Новий ректор Інституту ім. П. Могили”. Вістка: Починаючи від 1-го липня, пост ректора Інституту заняв І. П. Горчинський. Ч. 29
26. 7. Заходи створити централю українських кооператив у Манітобі. Допис А. Господина: в Вінніпегу начисляють сім кооператив, а осьма в стадії організації; крім них є кооперативи на провінції: „Ta всі кооперативи до цього часу не мали свого спільногого тіла... Всі... цю недостачу відчувають. Поки що відбулося 2 сходин представників згаданих кооперативів, щоб створити такий центральний комітет. Вибрано тимчасово головою п. М. Марцинюка, а писарем А. Господина...” Ч. 30
26. 7. „Епопея українських піонерів у Канаді”. Обширна стаття-рецензія проф. О. Бочковського з Праги на

перший том праці Іллії Киріяка „Сини Землі” яку він високо оцінив: „Я назвав цю книжку епопеєю українських піонерів у Канаді, бо такою вона є у своїй істоті. Великим її плюсом на завжди лишиться, її безсумнівна документальна вартість...” Ч. 30

26. 7. „Професор Григорій в Едмонтоні”. Вістка: „В днях 15 і 16 липня проф. Григорій відвідав Едмонтон і виголосив два важні реферати в салі Інституту ім. Грушевського. Реферати його були цінні тим, що він з глибоким розумінням та об'єктивно представив теперішню європейську ситуацію, маючи на увазі українські визвольні змагання...” Ч. 30
26. 7. „Нові Канадійці”. Спомини-рефлексії В. Дрогайвського про початки української еміграції в Канаді; в перших декадах їхнього прибуття вони були знані як „галішен”; згодом ця назва була замінена терміном „ново-канадійці”. Ч. 30
2. 8. Проф. О. Бочковський в шпиталі. В листі до редакції з Праги, датованому 16-го липня, проф. Бочковський написав: „У мене знова активізувалася моя недуга. Тому завтра мушу пійти до лічниці... Через цей час мої недуги не зможу полагоджувати моого листування з Канадою та писати взагалі. Хай за це не ремствують заокеанські земляки. Коли видужаю, тоді полагоджу залегле листування та справи...” Ч. 31
2. 8. „Курс української історії в Саскачеванськім університеті”. Стаття Юліяна Стечишина про курс, який веде професор Г. В. Симпсон; він високо оцінює його й заохочує українських студентів записуватися на нього: „Для українців цей курс є додатково інтересний, бо він, між іншим, подає дуже основний огляд української історії... Це є одинокий курс такого рода в Канаді. Як що сту-

денти виявлять відповідне зацікавлення до нього, то цей курс розвинеться з часом в окремий факультет, а коли б українські студенти зацікавилися ним, то в тім факультеті напевно знайдеться місце на окремий курс історії України, а також мови та літератури...”

Ч. 31

2. 8. „Перший окр. зізд СУМК на сході Канади в Воторфорд, Онт.” Обширний звіт із зізду, що відбувся 1 і 2-го липня. (Подали Степан Харій, сотник, і Нестор Яремій, секретар). Ч. 31
2. 8. Піонер - передплатник. Посмертна згадка: „В Комарно, Ман., упокоївся 5 червня бл. п. Онуфрій Бойцун. Покійний походив з Галичини з села Лашківці (чи Улашківці?), повіт Борщів. Уроджений 1855 р., приїхав до Канади 1898 р. і осів на фармі в Комарно, де перебував 41 років... Передплатником „Українського Голосу” був від першого числа”. Ч. 31
2. 8. „Дістав стипендію Ісбістера”. Вістка: „Борис Новосад з Овкборн, Ман., дістав першу стипендію Ісбістера для інспекторських дівізій 4 і 6 в Манітобі... Стипендії Ісбістера признає Університет Манітоби хлопцям та дівчатам, що виявляють найліпші успіхи в матрикуляційних іспитах з XI степеня...” Ч. 31
2. 8. Новий адвокат. Вістка: „До Товариства Адвокатів в Алберті допущено 19 липня молодого українського адвоката Івана Дікура... П. Дікур походить сам з Ендрю, Алта...” Ч. 31
2. 8. Український шахіст. Вістка: „Володимир Головач, учитель музики в Едмонтоні... іде на міжнародні змагання шахістів в Буенос Айрес, Аргентина. Він належить до канадійської дружини шахістів. Ч. 31

2. 8. „Французький часопис зацікавився Україною”. Вістка: Про журнал „Докюман”, що виходить у Парижі; шосте число присвячене всеціло українській справі; стаття про події в Карпатській Україні закінчується так: „Сьогодні Україна імовірно стоїть на передодні кріавих подій... Вона стане тереном боротьби між германцями й словянами, боротьби яка виявляється в двобою між Сталіном і Гітлером...” Ч. 31
2. 8. „Конвенція українських учителів”. Обширна вістка про конвенцію, що відбулася в Вінніпегу 29 і 30 липня: „Найголовнішою точкою бізнесової частини програми була зміна назви організації на Українське Освітне Товариство, з деякими змінами статута. Метою зміни назви було втягнути до організації не тільки учителів, але також всіх інтелігентів, що інтересуються освітною роботою... По другому ця назва наразила б так англійців, які можуть уявляти собі окремішну українську учительську організацію, як щось підозрілого...”; організацію очолив на наступний рік М. Іванчук. Ч. 31
2. 8. „Назустріч п'ятому універсалу”. Текст промови О. І. Бочковського з Праги, яка була виголошена 21-го січня, 1939, на святі IV Універсалу в Празі. Ч. 31
9. 8. В Канаді лише тілом але духом ні. В передовиці п. н. „Дух при тілі” говориться про тих, що „Живуть... в Канаді, але самої Канади не видять... канадське життя їх не інтересує... Їх дух геть-геть по другім боці океану...” Ч. 32
16. 8. „Історичний день для українців в Новій Скошії”. Обширний допис Михайла Зваруна про відкриття Українського Народного Дому в Домініон, Нова Скошія, 24 травня. Ч. 33
16. 8. Деятистична канцелярія в Віндзорі. Вістка: „Д-р Дм. Гавриш, який походить з Фіш Крік, Саск., і

довший час учителював в Саскачевані ...отворив свою дентистичну канцелярію в Віндзор, Онт., під числом 933 Оттава Стр..." Ч. 33

23. 8. „Сталін і Гітлер подали собі руки”. Вістки про російсько-німецький пакт: „Комуністична Росія й націстична Німеччина, що досі вважалися за головних ідеольгічних ворогів в світі, підписали над ранком 24 серпня пакт ненападу на 10 літ. Цей пакт є розторочуючим ударом для надій Великої Британії та Франції, що їм вдасться позискати Союзький Союз до створення фронту проти Гітлера...” Ч. 34—35
23. 8. „Звіт з піврічних зборів 4-ої Станиці Союзу Бувших Українських Вояків у Вінніпегу”. Обширний звіт з діяльності станиці за підписами хор. Ів. Байдака і хор. Дм. Микитюка. Ч. 34
23. 8. „Відповідь гром. Т. Павличенкові”. Проф. Н. Григорій вичерпно відповідає на питання, що були порушені Павличенком. Ч. 34
23. 8. „До історії Інституту П. Могили в Саскатуні”. Стаття-рефлексії „В.” [о. В. Кудрика] з приводу прощального вечерка в честь уступившого ректора Кіщука, 30-го червня в Інституті; нав'язуючи до промови Юліяна Стечишина, який пригадав, що „В осені 1921 р. прибуло з Вайти, Ман., до Інституту в Саскатуні трох хлопців — Кіщук, Друль і Лукіянчук... Від того часу пройшло трохи літ. Трійця вже не хлопці, а люди. Та що з ними? Чи знайшли, чого шукали?... Якраз інтересне, що згадана трійця стоїть нині поважним рядком — Кіщук ректор Інституту П. Могили... Лукіянчук ректор Інституту Грушевського в Едмонтоні; Друль адвокат в Норт Бетлфорд, Саск. Значить не дармо вони в далекий світ їхали! Їхали за здобутком і здобули...”; в дальшому автор підкреслює важли-

- ву ролю наших інститутів, що дали можливість студентам сягнути вищу освіту в різних професіях поруч з українським вихованням. Ч. 34
30. 8. „Европа жене стрімголов до Війни. Держави замикають граници і завертають кораблі з моря”. Обширні вістки новіших подій, що хвилюють Західний Світ. Ч. 35
30. 8. Апель Канади в справі мира. Вістка: „Премієр Канади Мекензі Кінг, звернувшись 26 серпня в імені канадського народу з відозвою до канцлера Гітлера, премієра Мусоліні і президента Польщі Мосцицького, аби вони старалися переговорами вдергати мир. Телеграма премієра Кінга є першою безпосередньою спробою Канади взяти участь в недопущенню до війни...” Ч. 35
30. 8. „Канада осторожна”. Вістка: „По цілоденнім засіданню кабінету присвяченім обговорюванню європейської ситуації та її впливу на Канаду, сказав прем. Кінг 24 серпня, що уряд поробив всякі осторожності на случай війни... Закон Воєнних Мір, який є ще в силі від 1914 р., дає урядові широкі права на случай війни і уряд буде ними послугуватися в разі потреби, поки збереться парламент... Закон Воєнних Мір дає урядові такі права: 1) Цenzура, контроля і замикання видавництв, писань, мап, плянів, світлин, комунікацій. 2) Арештування, придержання, виключення і депортациі. 3) Контроля портів, пристаней, територіальних вод і руху кораблів. 4) Транспортація землею, водою і воздухом і контроля транспорту осіб і річей. 5) Торговля, експорт, імпорт, продукція. 6) Вивласнювання, контроля, конфіската і передача майна, або його вжитку”. Ч. 35
30. 8. „Із розвою української фабрики у Вінніпегу”. Обширний звіт із зборів Української Кооперативної

Фабрики шкірних виробів, що відбулися 31-го липня; крім звіту із розвою і поступу обговорено справу збільшення капіталу, щоб ширше розгорнути працю; вироби фабрики знані під маркою "WESCO".

Ч. 35

30. 8. До школи. Стаття Ю. Волошинського пригадує батькам одне з важливіших завдань, а це подбати, щоб їхні діти осягнули вищу освіту: „На манітобськім університеті минувшого року вчилося 310 жидів, а лише 75 українців. Всіх учеників було 2,839. Число українців без порівнання за мале. Одначе не йдім так далеко. Тепер по усій Манітобі діти мають нагоду безоплатно вчитися до 11-го грейду... А чи використовують наші діти цю нагоду? Ні! Приміром у полудневій Манітобі українських дітей у 11 грейді не було більше, як 15, минувшого року... Хвалім себе, як хочемо, одначе не смімо закривати очей перед фактом, що наш народ зробив рішучо замалий поступ в Канаді в порівненні з другими народами... Одначе це не значить, що ми маємо похилити голови і спускатися на дно. Ні, ми повинні серіозно застановитися над тою справою і шукати способу на це, щоб приспівити наш поступ... ми українці багато краще стояли б, як би більше старалися дати як найбільшу освіту нашим дітям...”
- Ч. 35
30. 8. Христина Магера. Посмертна згадка: „Проживши вісімдесят років, померла в Тоффел, Саск... полишивши в смутку свого 80-літнього мужа Прокопа, чотирох синів і дві дочки... 27 внуків і від найстаршої внуки девять правнуків. Ця родина походить зо Старого Краю з села Тартакова, повіт Сокаль. До Канади приїхали 1900 року.”
- Ч. 35
6. 9. „Війна зачалася”. Обширні вістки: „Війна ....зачалася в п'ятницю 1 вересня в 5.45 годині рано, коли

німецькі війська на польській границі рушили вперед проти військ польських... Війну проти Німеччини проголосив прем'єр Невіл Чемберлейн... в неділю 3 вересня в 11.15 годині рано (4.15 година рано на вінніпегський час)”. Ч. 36

- 6. 9. „Евген Чикаленко. 1861—1929. (До десятилітніх роковин його смерти”. Стаття проф. Дмитра Дорошенка. Ч. 36
- 13. 9. „Канада в стані війни з Німеччиною”. Вістка: „Канада офіційно приступила до війни проти Німеччини в неділю 10 вересня... Пораз перший в історії найстарша з доміній Британської Імперії з своєї власної волі і на свою власну відповіальність використала це своє право... Канадійську проклямацію війни видав Ген.-Губернатор лорд Твідсмюр, як заступник короля Юрія VI, в 13 годин після того, як палата послів одобрила пропозицію уряду...” Ч. 37
- 13. 9. Павло Попіль. Посмертна згадка про одного з піонерів і будівничих українського життя; Попіль родився 15 листопада 1880 р., в селі Товстенькім, пов. Гусятин, в Галичині. До Канади прибув в 1900 р. Одружився з Юлією Безкоровайною (з села Остапець, пов. Тернопіль) 1907 р.; помер у Вінніпегу 7-го вересня; він був „одним з найсвідоміших і діяльних українських громадян у Вінніпегу... був свідком і співучасником самих звязків організованого життя українців у Вінніпегу та живо інтересувався всякими проявами його поступу...” Ч. 37
- 13. 9. „Німці ї Україна”. Праця М. Камянецького почала друкуватися фелетонами в „У. Г.” Ч. 37
- 20. 9. „Нова українська індустрія”. Стаття про нове українське підприємство в Вінніпегу п. н. Central Dairies Limited: „Це є нова чисто українська молочарня, зорганізована українськими бизнесменами,

українським капіталом для услуги українського громадянства. Ініціатором і організатором є добре знаний пан Д. Угринюк як експерт молочарства, що вславився виробом Толстой масла..." Ч. 38

20. 9. „Приліпка”. Стаття І. Киріяка — критика на деякую діяльність організації УНО в Канаді. Ч. 38
20. 9. Українська бібліотека в Найнет. Про дар книжок санаторії в Найнет, Манітоба, заходами Жіночої Ради в Вінніпегу; при формальній передачі книжок, відбувся концерт 27-го серпня, в якому взяли участь артисти з Вінніпегу під проводом В. Шкраби. [Два дописи в цій справі; один з Найнет за підписом Петра Коновальчука, другий від Української Жіночої Ради за підписами голови, П. Генник і Т. Кройтор, секретарки]. Ч. 38
27. 9. „Ціла Західна Україна в Російських руках”. Обширні вістки про найновіші події в Європі, зокрема в Україні. Ч. 39
27. 9. „Надія на Гітлера до самого кінця”. Вістка на підставі телеграми з Пітсбурга, Па., в щоденнику „Нью Йорк Таймс” з 17-го вересня, що „там говорив голова ОДВУ, Олександер Н. Грановський, що 50 мільйонів українців в Європі ‘витають’ німецький наїзд Польщі в надії, що він ‘визволить’ 8 мільйонів українців в Польщі. Голова ОДВУ Грановський і голова канадійського УНО Коссар їздили недавно до проводу ОУН в Європі за інформаціями та інструкціями...” Ч. 39
27. 9. „Приготовляємося до 50-річного ювілею української еміграції в Канаді”. Стаття В. Дрогайівського подає обширний план відзначення такого ювілею; крім цього він подає теж ряд тем і називає імена осіб, що повинні їх опрацювати. Ч. 39
27. 9. „Українець адвокатом в Венкувері”. Вістка: „До спису наших адвокатів прилучується тепер пер-

ший українець в Брітіш Коломбії... до товариства адвокатів тої провінції принято п. Николая Бартмана дня 5 вересня ц. р.” Ч. 39

27. 9. „Витяги із моєго дневника”. Денник молодої Сумківки, Маланки Калюк, з Петфайндер, Алберта; денник покриває час від 12-го травня, 1939 до 22-го грудня і нотує в більшості діяльність на терені організації СУМК. Ч. 39—40
11. 10. „Чорна тінь падає на українських націоналістів”. Вістки: „Переслухання п. О. Ревюка, голови американського ‘Обєднання’ й співредактора ‘Свободи’, перед конгресовою комісією для розслідування не-американської діяльності, відбулося широким відгомоном по Америці і поставило українське питання в дивне положення національного руху, яким кермує як не Москва, то Берлін...” Ч. 41
25. 10. Василь Шевчук. Вістка про його смерть; він родився 1872 р. в селі Бичківцях, п. Чортків, Зах. Україна; до Канади приїхав в 1901 р. і поселився на фармі в Озерні. Ч. 43
25. 10. „В часі війни”. Лист з Парижу Івана Рудичева, що подає деякі дані в зв’язку з війною в Європі, особливо в Франції. Ч. 43
25. 10. „Історія України в англійській мові”. Вістка. Історія України професора Дмитра Дорошенка друкується: „на англійську мову перекладаlia її пані Ганна Келлер-Чикаленко... Вступ до історії написав і переглянув книжку перед друком... професор Джордж В. Сімпсон...” Ч. 43
25. 10. „Пасажирі з ‘Атінії’...”. Вістка: „Редакцію ‘Українського Голосу’ відвідали в суботу 21 жовтня два пасажири з пароплава ‘Атінія’, затопленого першого дня війни недалеко від Ірландії... Один з них

був Антін Гах... Другий гість Петро Бочнюк... З Гахом і Бочнюком приїхали до Вінніпегу 41 душ українських емігрантів, що зачали свою подорож з Європи перед самою війною на пароплаві 'Атінія'. Усі вони мають поселитися в західній Канаді".

Ч. 43

1. 11. „Червоний Хрест”. Історія Червоного Хреста, а зокрема історія й діяльність канадського Червоного Хреста. (Стаття Тетяни Кройтор). Ч. 44
1. 11. „Листопадові дні”. (Реферат для Листопадового Свята І. Киріака). Ч. 44
1. 11. „Галичина прилучена до Радянської України”. Обширні вістки про події на Україні на підставі телеграм і вісток у різних англомовних часописах. Ч. 44
8. 11. „Будуччина перед нами”. Передовиця. „Сум запанував між українцями Канади та Зединених Держав... Західна Україна нині формально приєднана до Совітського Союзу, дарма, що створений на еміграції в Парижу польський уряд проти цого протестує... Отже можемо приймати за певне, що Західна Україна вже лишиться при Совітській Росії на якийсь час. Через те сум і навіть розпука між українцями... Прилучення Західної України до Совітського Союза є лихो, але не на 100 процент лихо... Західна Україна перший раз після того, як перейшла під Литву та Польщу в 1340 р. вернулася формально до головного тіла України з столицею України... Небезпека є, що московська влада буде нищити українську інтелігенцію, як винищила її в східній Україні... Можна сподіватися, що будуть жертви в Західній Україні також через колективізацію... Однаке цілого народу навіть Сталін не може винищити... Україна не вмерла і не вмре, як довго є українці, горді з того, що вони українці. Москві і Сталінові України не знищить..."

Будуччина перед нами! Будуччина перед Україною". Ч. 45

- 8. 11. „З діяльності Т-ва 'Просвіти'. „Про діяльність товариства ім. Т. Шевченка в Монреалі. (Допис І. Стечишина). Ч. 45
- 8. 11. Про повісті Киріяка „Сини Землі”. Стаття „Д. К.” яка передає зміст повісті й важливіші цілі, що спонукали автора писати: „лишити зорганізовану літературну памятку по українських піонірах в Канаді... лишити для молодого покоління джерело інформацій про піонірське життя його батьків... вказати молодим письменникам багацтво українського життя, з якого можна черпати багато матеріалу для літературної творчості без ріжниці, в якій мові вона не творилася б, і цим доповнювати скарбницю загально-канадійської літератури... піднести престіж українського населення в очах його співжителів”; згадано, що автор, Ілля Киріяк вивів близько \$1,500 за друк книжки, а поки перший том не буде розпроданий, він не має фінансових засобів, щоб оплатити друк дальшої частини; заклик до громадянства, щоб замовляли книжку й з цієї нагоди автор знизив ціну на \$1.00 брошувана, \$1.50 в твердій оправі. „Це є найниша ціна, яку тільки можна поставити на 400 сторін книжку першого видання й малого накладу”. Ч. 45
- 8. 11. „Іванчук вибраний головою Товариства Учителів”. Вістка: „М. Іванчук учитель з Норт Спрінгфілд, був вибраний 3 листопада президентом Полуднево-східного Товариства Учителів в Манітобі...” Ч. 45
- 15. 11. „В часі війни. Українська еміграція у Франції”. (Другий лист з Парижу Івана Рудичева). Ч. 46
- 29. 11. Українці жертвують на Червоний Хрест. Вістка: „Кілька тижнів тому зорганізовано в Толстой ко-

мітет допомоги Червоному Хрестові. У комітет увійшли: В. Колодзінський, предсідник, Н. Долинчук, заступник предсідника, В. Костинюк, касієр; Ю. Волошиновський і Н. Кудрик, секретарі... Досі зібрано \$105.20... які вже вислано до Вінніпегського Відділу..." Ч. 48

6. 12. „Перед лицем великих справ”. Стаття „А. О.” про wagу народних з’їздів, а ще важливіше було б, якби українці відбули Всеукраїнський Конгрес: „Була колись в Галичині книжочка п. з. ‘Горить!’ Вона звертала увагу людей на wagу великої тодішньої справи. А про нинішній час можна ще більше сказати, що ‘Горить!’... Велика хвиля кличе нині кожного українця й українку до широї праці. До участі в спільнім ратованню і творенню тої сили, що загасить пожар... Можемо мати спільне представництво в Канаді, може вийти Всеукраїнський Конгрес, а за тим ще ширше представництво, ще поважніша українська сила...” Ч. 49
6. 12. Школа гри на піаніно І. Мельника. Допис д-ра П. Маценка про концерт учнів школи в його студіо 453 Мек'регор у Вінніпегу, 5. XI. 1939, що зробив міле враження на присутніх; учнів було 19 у віці від 6 до 15 років: „Сам І. Мельник першорядний концертовий піяніст і композитор. До свого діла, як педагог, відноситься з надзвичайною посвятою й любовлю. Тому його лекції гри не є сухим відтрапаненням вивченого, а любовним відношенням до діла яке з часом призываються шанувати й любити учні. Це і відбивалось в їх грі...” Ч. 49
13. 12. „Українці в Манітобі”. Про книжку, яка щойно вийшла з друку, видана Домініяльним Статистичним Бюром п. н. “Census of Manitoba, 1936. Population and Agriculture”: „...це є звідомлення з перепису населення в 1936 р. Це звідомлення заслугує

з ріжних зглядів на увагу. Зокрема воно заслугує на увагу українців, бо подає багато чисел, над якими варта і потрібно поважно застановитися... Звідомлення стверджує, що в день 1 червня 1936, було в Манітобі 86,982 українців — на загальне число населення 711,216 душ... Після пола... діляться на 45,740 чоловіків і 41,242 жінок. З них 31,315 чоловіків живуть на фармах, а 14,425 в містах. Жінок 27,039 живе на фармах, а 14,203 в містах. Велика більшість українського міського населення є скучена в Вінніпегу... 21,217... Найбільші українські муніципали в Манітобі є Стюартборн і Етелберт..." Ч. 50

13. 12. Вівсяний король. Вістка: „Вівсяним королем проголошено 3 грудня в Шікаго на 21-шій Міжнародній Виставі Сіна та Збіжжа молодого українця з Алberti, Василя Складана з Ендрю. Його окази вівса Вікторі, що важуть 49 фунтів на бушли, дали велике чемпіонство Канаді дванадцятий раз в протягу 20 літ... Новий вівсяний король, Василь Складан є членом одного з 107 хлопячих збіжевих клюбів в Алберті, отворених для хлопців між 15 і 22 роками життя. Він також є членом 147 відділу СУМК в Снятині, Алта...”; між гратауляційними телеграмами, що одержав Складан, були від премієра Канади, Мекензі Кінга, й від федерального міністра рільництва, Дост. Дж. Дж. Гардінера. Ч. 50
13. 12. Перед виїздом вояка-співака. Про прощальний вечерок в Українськім Народнім Домі в Вінніпегу, 6-го грудня, для одного з „найкращих співаків” хору — Василя Москалика; він відіїзджає з своїм полком до Європи; він виріс і виховався в Вінніпегу; ходив до рідної школи при Народнім Домі: „Грає прекрасно на скрипку, як здібний артист на сцені, завше був потрібний і конечний в хорі як сильний бас... 8 грудня ц. р. минуло йому тільки

- 20 літ, він вже при війську сержантом..." (Подав В. Казанівський). Ч. 50
13. 12. „Нешасливий випадок п. Я. В. Арсенича”. Вістка: „Вінніпегський адвокат, п. Я. В. Арсенич, королівський радник, мав нещасливий випадок 29 листопада. Їхав на одну розправу автомобілем до місцевості Фішер Бренч і під час їзди автомобіль так підкинув його, що ушкодив його крижі. П. Арсеніч був приневолений піти до шпиталю, де поставлено йому крижі в гіпс. Через якийсь час не можна буде бачити його в канцелярії.” Ч. 50
13. 12. „Український хор співав через радіо”. Вістка про виступ хору Українського Народного Дому на радіо сітки СБС 5-го грудня; хор був під управою д-ра П. Маценка. Ч. 50
20. 12. „Українці відзначені на міжнародній виставі”. Опубліковано ряд імен українців, що одержали нагороди за збіжжа на Міжнародній Виставі Сіна та Збіжжа в Чікаго; всі вони фармерують в Алберті. Ч. 51
20. 12. Ольгерд Іполіт Бочковський. Стаття „М. С.” [Миррослава Стечишина] з приводу смерті професора Бочковського 9-го листопада в Празі; подано обширно дані про його життя й працю, як соціолога, публіциста, політика й доцента Української Господарської Академії в Подебрадах; в 1936 р., заходами Союза Українців Самостійників він обіхав Канаду з відчитами. Ч. 51
20. 12. Канадійсько - українська фільмова спілка. Стаття про корпорацію, що заінтувалася „з осідком у Монреалі пров. Квебек, де знаходитьться найбільше і найкраще вивінуване студіо в цілій Канаді...”; як перше видання намічено виробити твір М. В. Гоголя — „Тарас Бульба”. Ч. 51

20. 12. „Почалося знімання нової української фільми”. Вістка, що під управою Дмитра Пилюка, почалася праця над фільмою „Українська Вифлеємська Зоря” в залі Читальні Просвіті в Вінніпегу; диригентом хору й артистичним директором є проф. Е. Турула. Ч. 51
20. 12. Никола Козаченко. Вістка про його смерть у Йорктоні, Саск.; походив з села Серафінець, по-віт Городенка; до Канади приїхав з родичами 1900 року; прожив 55 років. Ч. 51
27. 12. „Перша канадійська дивізія переїхала до Європи”. Вістка: „По сімох днях зигзаковатої подорожі морем перший контингент канадійської заморської сили дістався до Англії в неділю 17 грудня, даючи початковий доказ лояльності Канади супроти Імперії”. Ч. 52
27. 12. Юрко Вережак. Вістка про його смерть 6-го грудня в Гефорд, Саск.; був з перших піонерів цієї околиці; родився в Городенці, Галичина, 1883 р. приїхав до Канади 1901 р.; першу фарму взяв на Фіш Крік, опісля перенісся до Гефорд. Ч. 52
27. 12. „Канада, Європа й Гітлер”. Обширна рецензія М. С. [Мирослава Стечишина] на нову книжку професора Ватсона Кіркконела під н. “*Canada Europe and Hitler*”, видання Oxford University Press. Ч. 52
27. 12. „Сини Землі” Іллі Кирика й „За Волю України” Ол. Лугового. Рецензії на ці дві праці Мирослава Ічнянського з Саскатуну. Ч. 52

Показники

1. Особовий

- Абергарт, В., 247, 262, 265, 360
Абердін, лейді, 47
Авраменко, В., 71, 90, 115, 171-72,
195, 210, 224, 249, 312, 333,
341, 363, 365, 366, 397
Адамовська, Марія, 303, 318, 383,
390, 421
Алилуя, Анна, 87
Аменде, Евальд, 173, 219, 246
Анака, Стефан, 89
Андрейчуки, 152
Андрієвський, А. М., 143, 147
Андрусишин, К., 125, 127 - 28, 186,
224, 288
Андрухів, П., 255
Андрухович, о. Е., 132
Андрушко, В., 113
Антонич, Богдан І., 356
Антонович, Мих., 53
Аntonчuk, Д., 374
Апонюк, о. А., 225
Апонюк, В., 134
Арсенич, Я. В., 8, 12, 31, 36, 54,
56, 68, 71, 87, 90, 98, 100, 104,
172, 174, 179, 203, 206, 210,
225, 234 - 35, 238, 240, 243,
264, 289, 297, 310, 320, 330,
334, 346 - 47, 357, 361, 443
Арсеній, єпископ, 4
Артим, В., 219
Архипенко, Олександер, 69, 254,
359
Атенагорас, архиєпископ, 332
Бабинець, Орест, 264
Бабіцький, Ю., 285
Бабіцькі, 284
Бабюк, Д. М., 32
Бавмен, 171
Байдак, Іван, 323, 338, 367, 399,
433
Байдала, Н., 310
Бак, Тим, 85, 94
Бакен, Джан, (див. Лорд Твідс-
мюр)
Бала, о. Іван, 244
Балешта, В., 289
Баліська, Дж., 337
Бандера, С., 286
Барабаш, 87
Баран, Вол., 25, 26
Баран, Іван, 283
Баран, С., 341, 398, 413
Баран, Ст., 130
Барановський, Ю., 300
Барилюк, Мих., 211, 246, 413, 426
Барицький, П., 43
Барра, Дж., 86
Бартман, Ник., 438
Басараб, Д. В., 128
Басараб, І., 212
Басараб, Ів., 255
Басіста, Текля, 75
Батенчук, Мих., 202
Батицький, В., 12, 49, 54, 94, 100,
104, 172, 186, 190, 267, 292,
295, 312, 316, 353
Бахталовський о. С., 87
Бачинська, Ольга, 197
Бачинська, Ю., 3, 190, 232, 320
Бачинський, В. Ф., 186, 188, 253,
266, 268, 337, 384
Бачинський, Н. В., 3, 64, 128, 165,
308 - 09, 317, 320, 331, 333,
334, 346 - 47, 353, 373 376
Бачинський, Олексій, 156
Безкоровайна, Юлія (Попіль), 436
Безкоровайний, Мих., 161
Бек, Марія, Е., 179
Белегай, М. М., 135
Бендас, О., 9, 18, 92, 132, 151, 298,
315, 423

- Бенет, Р. Б., 36, 38, 62, 68, 72, 79, 113, 223 - 24, 228, 251, 263, 272
 Бентлій, Фред, 396
 Березовський, Іван, 367
 Бері, 170
 Бернсон, Б., 410
 Бзовий, Ю., 386
 Біберович, В., 40, 172, 334, 342
 Біберович, Евгенія, 374
 Біггар, Дж. Р., 85
 Бігора, Т., 255
 Біда, Роман, 40
 Біднов, Вас., 247, 289
 Білавчук, М., 8
 Білак, Мих., 172
 Білас, 145
 Білаші, 197
 Білецький, А., 189, 368, 404, 413
 Білецький, Леонід, 76, 291
 Білик, К., 123
 Білинський, Мих., 36
 Білич, 167, 195
 Білінський, С., 338
 Білон, о. П., 93
 Білоус, Емілія, 251, 298, 342
 Білоус, Ірина, 251, 298, 342
 Біті, Дж., 30
 Блаженко, Мих., 158
 Блажкевич, 39
 Блек, В., 146
 Блок, Г. І., 3, 12, 240
 Боберський, Іван, 191, 213, 334, 350
 Бобівський, С., 334
 Бовбіян, сенатор, 92
 Бовман, І. Л., 50, 218
 Богачевський, єпископ, 200
 Богдан, Ф., 381, 411
 Богоніс, Йос., 102, 393
 Богоніс, Оля, 21
 Богонос, Нестор, 253, 343
 Боднар, В., 49
 Боднар, І., 375
 Боднар, о. Павло, 6
 Боднар, Т., 50
 Боднарчук, А. І., 361
 Боднарчук, Н., 225
 Бодруг, Іван, 156
 Бодруг, Я., 255
 Божик, о. П., 227, 389
 Бойкович, Мих. Г., 25, 29, 212
 Бойцун, О., 431
 Бойчук, Іван, 85, 94, 111
 Бойчук, Й., 33
 Бойчук, М., 263, 393
 Борден, Р., 40, 348
 Борджис, А. Г., 41
 Борис, о. С., 352, 354
 Борса, 167
 Борнов, Юрій, 394
 Борун, Левко, 265
 Босий, В., 31, 114, 286, 260, 387
 Бочковський, О. І., 105, 127, 258, 271, 281, 284, 295, 303 - 05, 308 - 15, 318, 320 - 21, 341, 343, 348, 352, 356, 406, 410, 416, 418, 422, 427, 429 - 30, 432, 443
 Бочнюк, Петро, 439
 Боянівська, Марія, 3
 Боянівський, О., 163, 190, 223
 Бравнлі, 55, 198
 Брекен, Дж., 35, 65, 128, 242, 287, 307, 408, 411
 Брин, А. С., 217
 Брилінський, В., 303
 Бриндзій, І., 15
 Бриндзій М., 73, 213
 Бродій, А., 400
 Бубнюк, Стефанія, 8, 36, 159
 Бубнюк, Я., 48
 Бугарешта, В., 132
 Бугера, Мих., 389
 Бугера, Петро, 263
 Бугери, Петруня й Марія, 372
 Будзиновський, В. 241
 Будка, Д., 173, 185, 224, 227, 292, 302, 322, 342, 367

- Будка, єпископ Н., 68, 70, 117, 150, 323, 335
- Будник, 341
- Бук, Ник., 25
- Бульба, Тарас, 92
- Бунька, Дм., 232
- Буряк, В., 207
- Бурдений, І. Н., 387
- Буртник, Дм., 71, 115
- Буртник, О. І., 116
- Буртник, Параня, 18, 71, 112
- Буряк, М., 49
- Буряк, Ю., 66, 167
- Бурянік, В., 3, 12, 65, 69, 100, 131 - 32, 174, 180, 207, 239, 266, 302, 314, 343
- Бурянік, Яр., 348
- Бутенко, Г., 229
- Бутула, Я., 33
- Бучовський, В., 65
- Буш, 38
- Вавриков, Д., 246
- Вавриков, Йос., 309, 317, 331
- Вавриков, М., 197
- Вавринчук, М., 86
- Вавринюк, А., Т., 97, 218, 298
- Вавринюк, Трофим, 195
- Вальдштейн, С. В., 303
- Варварук, С., 197
- Варшавський, 283
- Василенко, О., 255
- Василишин, 160
- Василишин, Анна, 350
- Василишин, Петро, 89, 132, 175, 292, 318
- Василишин, Тео. А., 334
- Василів, Гр., 301
- Васько, В., 35
- Вахна, А. Т., 253, 347
- Вахна, І., 77, 276, 286, 312
- Вахняк, Іван, 341
- Вацік, І., 302
- Веб, Ралф, 30, 136
- Вебстер, Дж. Г., 62
- Венгер, Петро, 91, 151, 217, 255
- Вергун, Марія, 202
- Вергун, о. д-р, 53
- Вережак, Ю., 444
- Верстюк, Ольга, 168
- Верхомін, І., 212, 266
- Веселовський, В., 378, 424
- Викерс, П., 374
- Винниченко, В., 233, 299, 323
- Винничук, Гр., 367
- Віпровий, Евген, 303
- Вишнецький, С., 258
- Вишня, Остап, 220
- Вишньовський, 244
- Вікарчук, Йос., 423
- Вікарчук, Петро, 82
- Вінітовий, В., 254, 300
- Віntonик, А., 144
- Віндрський, О., 304
- Вірлинний, М., 146
- Вітенко, 53
- Власюк, М., 271
- Возняк, Мих., 268
- Войнарівський, В., 383
- Войнович, В., 35, 82, 170
- Войценко, Ольга, 377
- Войценко, П. Г., 12, 54, 100, 104, 353
- Войцюк, Анна, 354
- Войчишин, М., 121
- Волес, 45, 55
- Волинець, Степан, 174
- Волохатюк (Вал) В., 158, 185, 203
- Волохатюк, о. Т., 19, 285
- Волошин, о. А., 238, 401, 402, 405
- Волошиновський, Ю., 126, 140, 159, 166, 176, 344, 435, 441
- Вонітовий, 40
- Вонітовий, Вас., 161
- Ворожбит, С., 146
- Вудсайд, Дж. В., 400
- Вудсворт, Дж. С., 169, 199, 219, 276

- Гавірко, Леонора, 347, 351
 Гаврачинський, Й., 379
 Гаврилюк, Галя, 158, 160, 203
 Гаврилюк, І., 197
 Гаврилюк, Йосиф, 291
 Гаврилюк, Н., 225
 Гаврилюк, Ф. Т., 11, 154, 261 - 63,
     285, 315
 Гаврилюк, Я., 139
 Гаврисишин, Анна, 195
 Гаврисишин, Петро, 224, 271, 341,
     359, 398
 Гавриш, Д., 424, 432
 Гайдук, П., 310
 Гайовський, П., 314
 Галас, Н., 415
 Галицький, о. П., 121, 339
 Галич, Василь, 301, 363
 Галущинський, Мих., 88, 90
 Гарасимів, Василь, 309
 Гарасимюк, І., 81
 Гарвей, Пилип, 133
 Гармаш, В., 76
 Гассан, Ю., 34, 40 - 42, 52, 54, 82,
     108 - 09, 142, 189, 210, 216
 Гевко, о., 389
 Гейгорст, В., 272, 275, 283
 Гетьман, Мих., 322, 409
 Гикава, Гая Т., 296, 302
 Гикавий, Г. В., 273
 Гикавий, Іван, 240, 246, 273, 301
 Гикавий, Мих., 273
 Гикавий, О. Г., 132, 240, 248, 258,
     273, 296
 Гилс, Амос Т., 95
 Гимил, конгресмен, 123
 Гіп, Арсенич & Морчисон, 31
 Гіп, Фред, 239
 Гіпс, А. А., 103
 Гінденбург фон П., 147
 Гітлер, А., 147, 169, 177, 186, 378,
     419, 432 - 34, 437, 444
 Гладкий, Мик., 142
 Глинка, А., 365
 Глинка, Ізидор, 253, 304
 Глібов, Л., 8
 Гнатишин, Іван, 12, 18, 27, 42, 115,
     146, 162, 253, 384, 386
 Гоголь, М. В., 443
 Голден, Дж. Г., 275
 Голинський, Мих., 46, 59, 405, 411,
     415 - 16, 425
 Голіцинський, Е., 122
 Головацький, Я., 121
 Головач, Амброзій, 312, 344
 Головач, В., 431
 Головач, Марія, 135
 Головач, С., 135
 Головко, о., 87
 Голоскевич, Г., 260
 Голубіцький, Н., 212
 Гоменик, Петро, 244
 Гонейман, алдермен, 119, 211
 Гонтер, А. Дж., 248, 366
 Гончаров (?), 236
 Гордиця, пані, 71
 Горобець, В., 177
 Горошко, о. М., 352, 354, 405
 Господин, А., 429
 Гоцман, Ілля, 184
 Гошовський, Е., 139
 Грабовський, Нестор, 124
 Гребенюк, о. С., 12, 21, 123
 Гребінка, Є., 8
 Гресько, Вас., 82, 170
 Гречка, Гр., 202, 244, 289, 376
 Гречка, Наталка, 202, 244
 Гречкосій, Т., 106
 Грибівський, О. (Сеник), 426
 Грівнак, В., 142, 386
 Григор, О., 317
 Григорій, Н., 422, 425, 430, 433
 Григорійчук, о. М., 87
 Григорович, О., 315, 408
 Григорчук, Мих., 97
 Григорчук, Н. А., 61, 97, 128, 158,
     287, 308 - 09
 Григоряк, В., 24, 183

- Грицак, Ізидор, 76
 Грицак, С., 14, 15, 23
 Грицик, Н., 247
 Грицина, о. Є., 315, 356, 358, 360
 Грицюк, В., 137, 160, 393
 Грінченко, Б., 233
 Грушевський, Мих., 231, 233 - 35.
     237 - 38, 241, 356
 Грушка, М., 348
 Губіцька, Гонора, 251, 367, 381,
     391
 Губіцький, Богдан, 390
 Губіцький, Тарас, 205, 225, 236,
     292, 362, 390
 Гультай, В., 230, 286, 339
 Гуменні, 197
 Гуменюк, Анна, 344
 Гуменюк, Іван, 265
 Гуменюк, Марія, 54
 Гуменюк, О., 91
 Гуменюк, Петро, І., 300
 Гуменюк, Тео., 11-12, 24, 33, 40,
     48-49, 71, 85, 91, 140, 154, 164,
     180, 182, 202, 232, 257, 286,
     293, 308, 339, 383, 399, 409
 Гуменюк, Ю., 124
 Гунькевич, В., 426
 Гунькевич, Д., 132, 232, 275, 335,
     341
 Гуцалюк, Йос., 83
 Гуцуляк, Д., 102
 Гуцуляк, Іван, 164
 Гуцуляк, Л., 83
 Гавінчук, Н. В., 172, 353, 362
 Гаєвська, 292, 367
 Гаєвський, 292, 367
 Гамбалль, Марія (Струтинська),
     190
 Ган, Дж., Р., 218
 Ган, пані, 45
 Гардінер, Дж. Дж., 442
 Гах, А., 439
 Геник, К., 133, 157
 Генік, Павліна, 156, 342, 350, 422,
     424, 437
 Геріч, Д., 11, 43, 288
 Гетті, Г., 18
 Гіббон, М., 18
 Гібсон, Т., 151
 Гівда, Фавст, 212, 383
 Гогоша, В., 163
 Голінський, Мих., 95
 Гордан, В. А. (міністер), 38, 72,
     153
 Гордон, Ч. В. (Ралф Коннор),
     216, 364
 Горецький, Василь, 32
 Горецький, Ізидор, 27 - 28, 32, 61 -
     62, 103, 151, 169
 Горчинський, Іван П., 386, 429
 Господин, А., 302
 Гошко, А., 27, 38
 Гошко, Д., 310
 Гошко, Тимко, 6
 Грановський, О. Н., 437
 Грегем, суддя, 382
 Грегор, панна, 197
 Грей, алдермен, 119
 Гресько, Донна, 298, 394, 399, 425
 Гресько, Марія й Юрій, 394
 Грешук, Іван, 358
 Грешук, П., 212
 Гужда, Галина, 184
 Гужда, М., 183
 Гулай, 191
 Гурковський, Я. Ф., 88
 Данилейко, М., 207
 Данилишин, 145
 Данильчук, Іван, 41, 60, 67, 108,
     132, 146, 151, 165, 169-70, 204,
     207-8, 220, 230, 238, 241, 251,
     254, 263, 285, 298, 304, 322,
     332, 336, 340, 343, 349, 353,
     358, 363, 369, 372, 378-80, 382,
     398, 401, 415, 419, 429
 Данильчук, Марія, 426
 Данильчук, Мик., 7

- Данильчук, Оля, 102, 197, 426
 Данильчук, Яків, 428
 Данкович, Осип, 255, 286
 Даркович, О., 264
 Дацків, Т., 132, 413
 Д'Егвил, Гаворд, 89
 Дей, д-р, 54
 Дейвіс, Рід, 86
 Дельфорж, о. А., 244
 Дембнер, К., 255
 Демитрак, С., 208
 Демчук, Д. Д., 200
 Денис, Антін, 8
 Денис, Гр., 113
 Демидчук, С., 151, 364
 Деренюк, М., 196, 389
 Джовінс, Г., 158
 Джонс, Ф., 184
 Джордж, Лойд, 158
 Дзюба, Г., 240, 256, 289
 Дзьобка, Марія, 421
 Дзьобко, Марія 421
 Дик, О., 108
 Дикинсон, 40
 Дима, Б., 41, 201
 Дима, Йосиф, 294, 334
 Дима, Марія, 63, 89, 97, 102, 149,
     183, 186, 188, 288 306, 308,
     333-34, 337, 342, 401
 Дирбавка, Варвара, 352
 Дирбавка, С., 352
 Дідич, І., 116
 Дідур, Ольга, 59
 Дідух, Л., 268
 ·Лікур, І., 187, 431
 ·Діфенбейкер, Дж. Дж., 321
 ·Дмитренко, Т., 67
 ·Дмітров, о. Нестор, 308
 ·Дністрянський, С., 254
 ·Довбенко, Стефанія, 342
 ·Довбуш, Петро, 337, 338, 384
 ·Довганик, В., 284
 ·Довгань, П., 110
 ·Довжак, Галя, 102
 ·Долинський, А., 30
 ·Долинчук, Н., 441
 ·Донцов, Дм., 317
 ·Дорожинський, М., 415
 ·Дорочинський, І., 244, 376, 420
 ·Дорош, В., 365
 ·Дорошенко, Дм., 53, 289, 340, 349,
     352-56, 358-60, 364, 389-90,
     393-94, 436, 438
 ·Досвітний, 220
 ·Доячек, Ф., 104
 ·Драбинястий, Іван 350, 357
 ·Драгоманів, М., 368, 381
 ·Драган, Ю., 41, 165, 204, 207, 214,
     231, 235, 239, 270, 288, 298,
     351, 378, 384, 386, 388
 ·Дробей, Ю., 46
 ·Дрогаївський, В., 437
 ·Дромогоморецький, 396
 ·Дроздович, Олекса, 308
 ·Друль, С. В., 115, 151, 181, 207,
     254, 429, 433
 ·Дуб, Я., 5
 ·Лубик, 217
 ·Лубіцький, М., 335
 ·Дудка, Л., 82
 ·Дудра, Мих., 336, 342
 ·Дуплесі, 375
 ·Дуфанець, П., 148
 ·Лучмінський, І., 426
 ·Едвард VIII, король, 283, 284, 324
 ·Ейбергарт, див. Абергарт,
 ·Елендюк, Г., 303
 ·Елkers, Г., 136
 ·Ендерсон, Т. М., 18, 100, 162
 ·Єлизавета, королева, 346, 423, 424
 ·Ємець, В., 42, 107, 321, 330
 ·Єфимович, Іван Кмета, 285, 324
 ·Єфремов, С., 4, 233
 ·Жаровський, 167
 ·Жарський, о. К., 352
 ·Жеребко, Орест, 12, 342, 384,
     386-88

- Жидан, о., 389
 Жук, Андрій, 301
 Жук, єпископ Йос., 144, 200, 332, 355
 Жук, Іван, 178
 Жулковський, Ф., 18, 27, 206
 Завадюк, І., 266, 343
 Завідоський, І., 78, 270, 334-35
 Загарійчук, А., 206, 213, 337, 408, 413
 Загарія, Геня, 175
 Загарук, С., 91
 Зазуляк, о. І., 288
 Заклинський, О., 201
 Закус, Марія, 186, 206, 239, 304
 Залещук, Марія, К., 144
 Залізко, 418
 Залозецький, М., 100, 104, 156, 198, 201
 Заман, Д., 426
 Заньковецька, Марія, 226, 231
 Заокіпний, С., 284
 Засійбіда, Іван, 310
 Засійбіда, Панько, 310
 Захарук, К., 240
 Зварич, Андрій, 260
 Зварич, Е., 211
 Зварич, І., 212
 Зварич, Леся, 304
 Зварич, Марія, 211, 260
 Зварич, Петро, 12, 23-24, 202, 211, 231, 260, 276, 310, 332, 344
 Зварун, М., 432
 Зволинський, С. Л., 52
 Зелений, 191
 Зеленіцький, Сидор, 256
 Злінський, Іван, 131
 Зінковський, Д., 258
 Зюбрац, М., 18
 Іванис, В., 291
 Іванчук, М., 115, 135, 144, 158, 164, 167, 187, 197, 203, 205, 250, 256, 263, 289, 304, 314, 325, 350, 375, 377, 383, 393, 410, 417, 432, 440
 Івах, О., 18, 61, 67, 71-72, 75-76, 79, 127, 131, 145, 161, 173, 182-83, 216, 224, 236, 285, 324, 350, 351, 363, 366, 367, 376-77, 401, 403
 Ілінняк, Вас., 319
 Ілюк, Анна, 102
 Іляш, Стефан, 244
 Ільчишин, Д. М., 317, 368, 382, 391, 396
 Інгленд, Роберт, 196, 245, 296
 Інніцер, кардинал, 247
 Ірчан, М., 19, 213, 220, 225, 229, 234
 Ічнянський, Мир., 444
 Йонг, Чарлс Г., 85
 Йонкер, Анна, 14, 37, 127, 298, 303
 Йонкер, Г. Л., 135-36, 298-99
 Йосипів, М. (див. Кумка)
 Каблак, Г., 78
 Казанівський, В., 264, 345, 443
 Каланча, М., 253
 Калістос, єпископ, 332
 Калюк, Маланка, 438
 Калявський, Д. Й., 259
 Каменецький, о. В., 6
 Камфоліо, А., 159
 Камянецький, М., 436
 Канчір, Мих., 131
 Канчір, П., 269
 Капуста, Л., 121, 139, 184
 Капустянський, М., 268, 288, 290, 292, 296, 301
 Кар, Сем, 216, 278
 Каравесич, І., 12, 106
 Каракоцюк, А., 220
 Карай, Карпенко, 323
 Карманський, Петро, 285
 Карпець, Валерія, 102
 Карплюк, І., 190

- Кархут, Тео., 427
 Касіянчук, Адам, 392
 Катамай, Д., 254
 Каціч, Томас, 95
 Кацунов, 17, 136
 Квас, О., 112
 Квасніцький, Ю., 170
 Квін, Джан, 306, 401
 Кедровський, В., 268, 290, 318,
     324, 329, 406, 411, 418
 Кейван 71
 Кембел, М., 50
 Киба, Ф. П., 246
 Кидник, О., 256
 Кирилюк, В., 332
 Кирилюк, Ів., 102, 253, 301
 Кирияк, І., 15, 73, 89, 129, 139, 142,
     150, 163, 172, 177, 187, 254,
     275, 277, 285, 301, 309, 363,
     382, 384, 419, 430, 437, 439,
     440, 444.
 Кисілевська, О., 118, 166
 Кисілевський, В. Ю., 203
 Кібзей, Марія, 255
 Кінах, В., 341
 Кінаш, Н., 54
 Кінг, Мекензі, 20, 29, 34-35, 38,
     251, 272-73, 353, 434, 442
 Кіндра, 333
 Кіндрачук, П., 293
 Кіндрачук, Юрко, 9
 Кіплінг, Рудярд, 283
 Кіпран, Мих., 264
 Кіпран, пані, 264
 Кіпран, Рой, 339
 Кіпран, Стефанія, 195
 Кіркконел, В., 131, 216-17, 245,
     285, 290, 341, 366, 367, 375,
     427
 Кісъ, Тимко, 414
 Кіщук, 433
 Кіяшук, Яків, 4
 Кобзей, Ол., 279
 Кобзей, Т., 10, 279, 412
 Кобилянська, Ольга, 49, 54, 73,
     127, 367, 403
 Ковалевич, І. Роберт, 108, 339, 400
 Ковалевський, М., 234
 Кoval'я, М., 78
 Кoval'яскій, Я., 268
 Кoval'ячук, С., 251
 Кoval'ячук, Ст., 298, 342
 Ковбель, С., 240, 244, 285
 Ковбель, Яків, 112
 Ковжун, П., 424
 Ковталюк, І., 43, 88, 93
 Ковтун, В., 300,
 Ковтун, П., 163, 301
 Коген (Кар), С., 95
 Когуська, Н., 378, 401, 419, 425
 Козак, Євген, 182
 Козарук, Яків, 427
 Козаченко, Н., 444
 Козаченко, Т., 334
 Козіцький, Д., 110
 Козяр, П., 32
 Колертон, А. Т., 131
 Колесса, О., 291
 Колісник, В. Н., 10, 22
 Колман, А. П., 364
 Колодзінський, В., 441
 Колодій, о. М., 352, 354
 Колтек, Мир., 206, 275, 300-01
 Колцун, о., 96
 Коман, В. Г., 120, 125, 274, 347,
     403
 Комар, М., 54
 Конашевич, Максим, 284
 Кондра, П. О., 206
 Коннор, Ралф (див. Гордон, Ч.В.)
 Коновалець, Е., 385, 388, 424, 426
 Коновальчук, П., 437
 Копяківська, 350
 Коржики, 126
 Корецька, М., 158, 350
 Корнійчук, 262
 Коровицький, І., 374
 Королюк, Г., 29

- Королюк, панна, 195
 Король, 10
 Король, о. Йос., 6
 Коростовець, В., 245
 Корпан, Ілько, 423, 429
 Корчик, Іван, П., 300
 Корчинський, Ів., 286
 Кос, Іван, 85
 Косач, Мик., 357
 Коссар, В., 13, 18, 108, 140, 437
 Косташ, Г., 261
 Косташ, І. Ф., 25
 Косташ, Федір, 406
 Костинюк, В., 441
 Костинюк, Г., 261
 Коструба, Т., 125
 Костюк, В., 310
 Костюк, В. А., 357
 Костюк, Іван, 204, 217
 Котик, С., 278, 303
 Котівна, Мих., 272
 Коцюба, о. Т., 352
 Коцюбинський, М., 324
 Коцюбинський, Юрко, 324
 Коча, Е., 257
 Кошиць, Ол., 5, 82, 341, 364
 Кравченко, Уляна, 95
 Кравчик, М., 301
 Кравчик, Степан, 158, 160, 185
 Кравчук, І., 255
 Кравчук, Ольга, 142
 Кравчук, Тео., 262
 Крайківський, 40
 Крамар, Осип, 6
 Краснопера, К., 414
 Крат, Борис, 25
 Крат, П., 42, 250, 285-86
 Крафорд, д-р, 226
 Кревецький, М., 231
 Крейг, Джан, 323
 Крет, Галя, 102
 Крет, Зося, 162
 Крет, Ольга, М., 300-01
 Криворіжка, Ф., 279
 Кривуцький, о. М., 87, 225
 Кріпякевич, А., 55, 249
 Кріпякевич, М., 197
 Кріпякевич, П., 332, 351, 378
 Кріс, Іван, 197
 Крицан, І., 78
 Крицик, Д., 426
 Кройтор, Панько, 85
 Кройтор, Т., 38, 131, 285, 424, 437, 439
 Крупиницький, Борис, 393
 Кудрик, Гр., 274
 Кудрик, М., 274, 441
 Кудрик, о. В., 4, 12, 67, 71, 82, 132, 151, 191, 193, 199, 242, 247, 258, 274, 285, 310, 419, 433
 Кудрик, Онуфрій, 273
 Кудрик, С., 274
 Кузеля, Зенон, 52, 123, 129, 248, 292, 421
 Кузик, П., 6
 Кузів, Лука, 83
 Кузів, М., 168
 Кузь, В., 302
 Кузь, Г., 25, 213
 Куницький, о., 39
 Кулачковська, М., 66, 167
 Кулачковський, Й., 225
 Кулька, М., 253, 304
 Кумка, М., 8, 12, 14, 60, 110, 122, 125, 129, 131, 133, 137, 148, 153, 164, 176, 179, 201, 261, 263, 265, 285, 288, 321, 343, 350, 352, 358, 362-63, 376, 378, 395, 406
 Кунікевич, М., 58, 85, 108
 Кунінський, Я., 257, 268
 Купченко, В., 11, 15, 58, 67
 Купченко, Волод., 67
 Курганович, Нестор, 271
 Курдидик, Г. І., 20, 40
 Курилів, С., 80, 224, 331
 Куропась, Степан, 135
 Кусний, о. І., 12, 164

- Кусий, О., 254, 429
 Кухта, В. П., 108, 112
 Куциньгевич, В., 304
 Кучер, Гена, 342
 Кучерепа, І., 155
 Кушнір, о. В., 270, 294, 340, 389,
     405
 Кушнір, Волод., 403
 Ладика, єпископ В., 23, 70, 76-77,
     87, 238, 340, 349, 351, 354,
     361, 408
 Лазар, Е., 150
 Лазарович, Іван, 97
 Лазарович, Никола, 282
 Лазарович, П. І., 103, 134, 146,
     157, 168, 175, 179-80, 187, 210,
     212, 245, 251, 291, 308, 310,
     356, 360, 382, 384, 392, 429
 Лазарович, Паракса, 282
 Лазарук, 361
 Лазарук, Гаяля, 393
 Лазарук, Ю., 351
 Лазечко, М., 250
 Лайвсей, Флоренс, 91, 381
 Лайтбоді, 38
 Лака, Вас., 180
 Лакуста, М., 83
 Ласько, М., 161
 Ласько, Олекса, 66, 186, 275,
     300-01
 Лах, Олекса, 398
 Левак, Оля, 420
 Левицький, Д., 39, 138
 Левицький, Є., 373
 Левицький, М. Т., 373
 Ленгел, Е., 178
 Леопалд, Д., 94
 Лепкий, Богдан, 190
 Лепкова, Ольга, 418, 422
 Лесик, Віра, 278
 Лесик, М., 333
 Лесюк, І., 253
 Лесюк, Ольга, 304
 Лехів, М., 236, 251, 390
 Лехов, Б., 296, 298, 342
 Лещин, о. Д. Д., 40, 155, 166,
     179, 189, 286
 Липинський, В., 77
 Липка, С., 53
 Лисайчук, Д., 81
 Лисенко, М., 262, 379
 Лисець, П., 312, 314
 Лисецький, Іван Е., 300
 Лисецький, М. Е., 253
 Лисий, Осип, 240
 Литерик, 376
 Лівицький Микола, 411
 Лісньовський, Й., 159
 Лісовський, В., 309, 331
 Літович, 230
 Лобай, Данило, 242, 276, 278-79,
     284, 296, 318, 347, 380, 412
 Лозинська М., 195
 Лотоцький, А., 77
 Луговий, о. А., 340
 Луговий, Ол., 41, 75, 80, 95, 132,
     138, 187, 444
 Лукіянчук, О., 309, 433
 Лутницький, М., 330
 Луцук, Іван В., 300
 Луцький, 39
 Луцький, Е., 160
 Лучкович, М., 20, 26, 31-32, 35-36,
     44, 50, 68, 72, 74, 80-81, 89,
     92, 94, 99, 100, 103, 108, 117,
     123, 144, 153, 157, 161, 199,
     218, 257-58, 263, 265, 267-68,
     270-73, 275, 283, 310, 428
 Любенко, Ігор, 161, 218, 231
 Лютак, А., 162, 334, 384
 Лютак, М., 206
 Ля Веранді, 397
 Лянжевен, архиєпископ, 68
 Ляпойнт, Ернест, 330
 Ляхович, 78
 Ляхович, Е., 260
 Мавис, Павліна, 255
 Магаліс, С. Д., 236, 267, 303

- Магера, Іванна, 304
 Магера, Прокіп, 279, 435
 Магера, Христина, 435
 Magus, B., 293
 Мадюк, Іван, 266
 Маєвський, о. П., 89, 100, 173, 190,
     236, 331, 335, 338, 402, 412, 417
 Мазепа, Іван, 125, 228
 Мазепа Ісаак, 205
 Mazurik, Г., 154, 339, 409
 Майба, о. І., 24, 33, 187
 Майборода, Е., 293
 Майхрук, І., 213
 Макарій, 107
 Макарушка, Любомир, 252
 Макарушка, Надія, 146, 173
 Макітра, С., 338
 Маковський, Гриць, 319
 Макогін, Я., 104, 167, 202, 374
 Максимюк, Д., 162, 192, 206
 Максимюк М., 186
 Малицька, К., 398
 Малицький, Омар, 269
 Малишка, Вас., 426, 429
 Малофій, А., 403
 Мальованій, С., 304
 Мамчур, С. В., 324
 Мандзюк, Н., 12-13, 161, 205
 Мандрик, Андрій, 83
 Мандрика, Ганна, 289, 350, 422
 Мандрика, М. І., 302, 332, 360, 368
 Манчуленко, Іван, 217
 Мараз, Роман, 71, 166
 Марія, королева, 248
 Марко, Г. М., 81
 Марко, Марія, 21, 63, 225, 289
 Мартос, В., 19
 Марчинюк, М., 429
 Масиник, Н., 235
 Масняк, 236, 367
 Матвійчина, П., 338
 Матвійчук, М., 223
 Матесон, архиєпископ, 10, 35
 Матіаш, В., 100
 Матушенки, 93
 Матюшенко, Б., 291
 Маценко, Павло, 322, 330, 345-48,
     350, 357, 362, 372, 373-74, 376,
     379, 405, 411, 416, 418, 420,
     426, 441, 443
 Мацієвич, К., 291
 Мегас, О., 123
 Мейджор, В. Дж., 167, 200, 239,
     306
 Мейер, проф., 122
 МекДоналд, 176
 МекГрегор, 171
 МекІнтайр, Марія (Негрич), 383
 МекІнташ, Г., 131
 МекКай, Джан, 58
 МекКалум, Й., 275
 Мекартний, С. Н., 410
 МекКензі, Д., 79, 218
 МекКормик, Анна О'Гейр, 418
 МекНамара, А., 140
 Мельник, Василь, 163
 Мельник, Іван, 9, 266
 Мельник, Іван, 59, 231, 441
 Мельник, Іван, 298, 342, 376
 Мельник, М., 67
 Мельник, Павло, 128
 Мельничук, В. Б., 19
 Мельничук, І. А., 208
 Мельничук, М. А., 208
 Мельничук, П., 321, 413
 Мессі, Вінсент, 137
 Метельський, Данило, 71
 Метосон, суддя, 356
 Мех, Гр., 257
 Мех, О., 186, 301, 319-20, 357
 Мікитенко, 262
 Мікитюк, 197
 Мікитюк, Дм., 44, 279, 416, 433
 Мікитюк, С. Б., 12, 150
 Мілтон, В. Р., 102
 Мирний, А., 108, 112
 Мисак, В., 332
 Мисак, Іван, 257

- Мисак, Степан, 298
 Михайленко, А., 9, 14, 23, 262
 Михайлишин, 142
 Михайлук, Є., 31
 Михасів, Н., 362
 Мишуга, Лука, 364
 Мігайчук, М., 200, 288
 Мізь, О. Е., 352
 Мінтян, Тодор, 5
 Мірна, З., 37, 95
 Мірчук, Іван, 165
 Міськів, І., 288
 Міськів, П. А., 6-7, 24, 27-28, 68,
     153, 198, 253
 Міхайлук, Є., 25
 Міхоцька, Оля, 3
 Міхощкий, С., 373
 Мойсей, В. А., 85
 Мокрицький, С., 43
 Моран, Морей де, 335
 Морей, д-р, 86
 Моріс, Леслі, 10
 Моркін, А., 50
 Мороз, Анна, 158
 Мороз, В., 314
 Москалик, Вас., 442
 Москалюк, Т., 374
 Мошук, В., 46, 115
 Мудрий, 342
 Мудрик, Марія, 173
 Мужов, архимандр. Сильвестер,
     323
 Музичук, А., 102
 Мур, А., 310
 Муравський, Д., 29
 Мурмилік, І., 255
 Мусоліні, 419, 434
 Мухин, Мих., 368
 Навальковська, Л., 18
 Навальковський, К., 163, 304, 312
 Навізівський, Іван 34, 76, 83, 97
     100, 103
 Назаревич, Марія, 102
 Назаревич, Я., 229, 315, 325
 Невчас, С. В., 149
 Негрич, Григорій, 333
 Негрич, І., 14, 23
 Негрич, Іван і Ф., 334, 382
 Негрич, Мих., 283
 Несторович, Й., 376
 Никифорук, Василь і Марія, 337
 Никифорук, Іван, 34
 Нікольчук, 379
 Николайчук, 167
 Николайчук, Н., 304
 Николяк, Д. А., 155
 Никорчук, Іван, 270
 Ніковський, А., 4
 Німчук, В. С., 127, 313, 333, 337,
     340, 384-85
 Новак, Анастазія, 85
 Новак, Анна, 208, 410, 412
 Новак Аполінарій, 12, 85, 156,
     208, 410
 Новак, Василь, 208, 410, 412
 Новак, Віра, Надія, Любов, 250,
     298, 342, 379, 381, 405
 Новак, Володимир, 208
 Новак Г., 41, 47, 91, 298, 405
 Новак, Йос., 208
 Новак, Іван, 208
 Новак, М., 310
 Новосад, Борис, 431
 Новосад, Ізidor, 214, 279
 Новосад, Катря, 5, 67, 197, 285
 Новосад, Марія, 214
 Новосад, о. В., 48
 Новосад, Ф. С., 71-72, 160
 Овсянек, В. А., 126, 212, 294
 Овсянек, І. П., 294
 Овчар, Олена, 256
 Огієнко, Іван, 109, 145, 158, 166,
     183, 199, 277, 316, 374, 378
 Огризло, М. А., 391
 Олексів, о. П., 249, 334-35
 Олекшій, Дм., 25
 Олекшій, М. Д., 25, 67
 Оленський, о. Павло, 6

- Оленчук, о. М., 323, 339
 Олесь, О., 37, 415
 Олеськів, Й., 218
 Олійник, В., 98, 168, 170
 Олійник, Дмитро, 316, 318
 Олійник, Катерина, 383, 420
 Олсун, М., 102
 Ольховецький, П., 246
 Омелянович-Павленко, 288
 Омельченко, Гр., 305
 Онисько, П., 131
 Онуферко, В., 59
 Онуфрій, Василіна, 372
 Орищак, А., 304
 Оробко, 41
 Основяненко, Г. Квітка, 132
 Остапович, Іван Я., 300, 365
 Остапчук, Д., 271
 Охітва, М., 86
 Павич, Іван, 83
 Павлик, Андрій, 18, 100, 104, 131-
     32, 160, 177, 207, 294, 353,
     400, 404, 413
 Павличенко, Т., 12, 18, 27, 38, 41,
     241, 361, 408, 433
 Павлович, Й., 314
 Павлюк, Степан, 374
 Павлюкевич, Анна, 110
 Павлюкевич, П., 47
 Падеревський, 54
 Пайвіро, Урго, 38
 Пакуляк, І., 102
 Паламарик, Іван, 304
 Палюк, В. М., 300, 306, 420
 Палюк, 21
 Панасич, І., 25
 Панейко, В., 29
 Паніщак, Юрко, 293
 Панча, 262
 Панчук, Іван, 269-70
 Паньків, А., 276
 Паньків, Іван В., 351
 Паньків, Н., 329, 331, 376
 Папа Пій XI, 413, 416
 Парес, сер Бернард, 417
 Парконс, Іван, 426
 Пасічняк, Іван, 312
 Пасічняк, М., 3, 26, 52-54
 Пасічняк, о., 40
 Пасічняк, Оля, 21
 Пашек, Мих., 304
 Пелех, о. Мих., 408
 Пелешко, А., 144
 Пенер, Я., 10, 188
 Перецький, С., 171
 Петерсон, А. Ф., 220
 Петлюра, С., 16, 24-25, 152, 228,
     271, 299, 301, 302, 323, 369
 Петрик, В., 409
 Петришин, Г., 126
 Петровський, Іван ,365
 Петруга, Ф., 420
 Петрушевич, І., 123, 215
 Перецький, 283
 Пилипас, Т., 279
 Пилипівський, Іван, 319
 Пилипчук, В., 3, 21, 102
 Пилипюк, Іван, 253, 316
 Пилявський, 173
 Пилюк, Дм., 444
 Пирч, Денис, 78
 Пирч, Іван, 77
 Пирч, Ольга, 87
 Пігач, Григорій, 336
 Пігуляк, І., 115
 Підгірянка, М., 8
 Пілдубний, Гео., 183, 220, 224, 240
 Підручний, Вас., 51, 137, 139 212
 Піктгол, М. В., 305
 Піць, М., 18, 27, 39, 214
 Плавюк, В. С., 203, 235
 Плупек, Розалія, 259
 Погорецький, 390
 Подольський, 167
 Подольський, Г., 165
 Польовий, В., 50
 Попіль, Мих., 267
 Попіль, П., 247, 436

- Потіль, Яків, 263, 265, 267, 270
 Потіль, Яр., 301
 Попов, М. М., 220
 Попович, Матвій, 87, 95, 111, 216,
     244, 275
 Пост, В., 82
 Потоцький, Мих., 38, 41, 131, 177,
     218
 Потоцький, П., 41
 Прайс, В. Г., 86
 Премачук, Ф. Т., 429
 Пригроцька, Е., 197
 Пригроцький, Богдан, 197
 Пригроцький, Н., 291
 Придаткевич, Р., 364
 Присунька, 197
 Приходько, В., 127, 223
 Пробіжанська, 167
 Продан, К. С., 50, 109, 225, 334,
     348, 368, 393, 408
 Продан Леслі, 342
 Продан, Ольга, М., 300-01,
 Прокопюк, Д., 2, 187
 Процюк, В., 229, 329, 426
 Пруська, А., 269
 Пуйда, Я. Г., 194
 Пук, Василь, 252
 Пук, Павло, 357
 Пуляк, С., 292, 303
 Рабанчуки, 334
 Рабінов, 5
 Райлі, 119
 Райчиба, М., 33, 285, 361
 Райчиби, 284
 Рафалович, Ю., 305
 Ребчук, С., 257, 274, 330, 347, 403
 Ревай, 417
 Ревюк, О., 438
 Рекрут, Ф., 167
 Релстон, полк., 20
 Решітник, В., 258
 Рій, 21
 Річардс, суддя, 304
 Річевський, С., 270
 Робертс, 216
 Робертсон, сенатор, 79
 Рогатинчук, 152
 Роджерс, міністер, 306
 Родомський, І. В., 256
 Роз, Артур, 86
 Розевелт, 419
 Ролоах, В., 38
 Романов, Дж., 36
 Романчич, Ганка, 103, 165, 218,
     222, 224, 226, 234, 342-43
 Романчук, Ю., 126
 Романюк, М., 350
 Романюк, Н., 20, 103, 212, 291,
     319, 339
 Романюк, П., 78
 Ростоцький, Д., 78
 Рошко, Г., 78
 Рошко, П., 426
 Рубашевський, 11
 Руданський, С., 381
 Рудачек, Домка, 123
 Рудачек, Яків, 123
 Рудик, Павло, 307
 Рудичів, І., 126, 438, 440
 Рудницька, Мілена, 37, 39, 75, 77,
     146, 163, 173, 218, 226, 398
 Рудницький, Антін, 357, 369, 414,
     416
 Рудницький, Яр., 272
 Рудяк, Павло, 197
 Рузевелт, пані, 249
 Рурик, Анастазія, 8, 18, 26-27, 147
 Рурик, Василь, 13
 Рурик, Іван Р., 10, 68, 239, 332
 Русова, С., 37, 47, 76 231, 418
 Рута, Петро, 271
 Ручка, М. Д., 426
 Савіцький, Мих., 207, 254, 391, 399
 Савула, С., 333-34, 337, 338, 384
 Савченко, С., 43
 Савчин, Мих., 382
 Савчук, Василь, 47
 Савчук, Мафей, 125

- Савчук, Н., 43
 Савчук, П., 207, 339
 Савчук, о. С. В., 12, 51-52, 92, 100,
     104, 116, 121, 125, 172, 192,
     243, 246, 260, 285, 399, 424-26
 Саганський, Т., 168
 Садовий, Мик., 150
 Садовський, В., 271
 Сакалюк, К., 339, 364
 Самець, Зенон, 379
 Самець, Іван, 298
 Самець, о. П., 401
 Самотілка, Я., 37
 Самчук, Улас, 351
 Сапливий, Д., 303
 Саранчук, Вас., 276
 Сарматюк, о. А., 238, 241, 249,
     286, 413
 Сарчук, Василь, 266, 311, 399
 Сас, Д., 78
 Свистун, Вас., 1, 7-8, 10, 12, 16,
     19, 21, 27-28, 32, 37-38, 40, 46,
     50, 52, 61, 68-69, 71, 74, 87-
     88, 131, 149-50, 179, 192, 224,
     227, 228, 235-36, 238-39, 241,
     243, 248, 260, 264, 279, 288,
     302, 335-36, 339, 341-42, 353,
     368, 390-91, 393, 396
 Свистун, Вол., 320
 Свистун, Марця, 29
 Свистун, О., 63
 Свистун, Тео., 84
 Свифт, С. К., 240
 Світик, І. П., 152, 191
 Сембай, Іван і Ольга, 318
 Семенюк, В., 304
 Семенюк, І., 376
 Семенюк, Іван, 146, 168, 213, 225
 Семчук, о. С., 389
 Сенишин, 167, 195
 Сенкус, Мирослава, 207-08, 298
 Серафим, єпископ, 107, 323, 337
 Середа, М., 304
 Симпсон, радний, 255
 Симський, Мих., 298, 342
 Симчич, І., 156
 Симчич, Марія, 328
 Симчич Стефан, 301
 Сирник, Л., 253
 Сироїдів, М., 142, 318
 Сиротюк, Вол., 161
 Ситник, Евгенія, 73, 213, 288, 342
 Ситник, М., 131, 177
 Ситник, Ю., 295
 Сідлецький, о. Дмитро, 73
 Сікевич, Вол., 8, 24, 49-50,
     111, 113, 144, 330, 361-62, 108,
     380
 Сікевич, Леонід, 330, 335
 Сікевич, Наталія, 22
 Сіменович, Вол., 128, 155
 Сіменович, Мир., 135, 155
 Сімпсон, Дж. В., 99, 116, 129,
     146, 234, 236, 241, 315, 339,
     399, 401, 408, 418, 423, 430, 438
 Сірополко, С., 291
 Сітар, Мартин, 106
 Сітон-Ватсон, Р. В., 243
 Січинський, Мирослав, 118
 Скаро, К. Г., 83
 Скат, С. П., 102
 Скегар, Г. Г., 36, 43, 269
 Склетон, О. Д., 51
 Складан, Василь, 442
 Склепович, В. Т., 178
 Склепович, С., 266
 Скобляк, С., 413
 Сковорода, Гр., 131
 Скорий, Павло, 82
 Скоробогач, Ф., 229
 Скоропадський, гетьман Павло,
     154, 360, 368
 Скоропадський, Данило, 360,
     368-69
 Скраба, В. (Шкраба), 271, 317,
     401, 403-04, 437
 Скрипник, М. А., 169, 174, 231
 Сліпченко, Г., 12, 38, 191
 Сліпченко, С., 66

- Слободян, 197
 Слободян, К., 293
 Слюзар, Л., 254
 Слюзар, о. В., 3, 26, 74, 92, 266, 296, 336, 353, 399, 420
 Смаль-Стоцький, Роман, 290
 Смаль-Стоцький, Степан, 199, 250, 291, 398
 Смеречанський, М. Г., 358
 Сміт, Гарвей, 41
 Сміт, М., 279
 Смолій, О., 133
 Снайдер, І. Г. А., 189
 Совсун, Н., 21
 Сокіл, Марія, 369, 414, 416
 Сокорока, Анна, 220
 Солдан, Н., 304
 Соломон, Іван, 115, 267, 272, 357
 Солянич, 341
 Сорохтей, М., 3, 102
 Сохацький, 290
 Славник, П., 142
 Сріблянський, М. (див. Шаповал),
 Стадник, Й., 278, 372
 Стадник, С. М., 78
 Сталін, 432-33
 Старицька-Черняхівська, Л., 379
 Стасів, Василь, 331
 Стебницький, Й., 272
 Стельмащук, М., 84
 Стенадка, Мик., 253
 Степанківський, В. І., 350
 Степанківський, Вол., 41
 Стеткевич, Осип, 269
 Стефаник, Вас., 76, 304, 325, 328
 Стефаник, Констанція, 342, 379
 Стефаник, Ю., 304
 Стефаніцький, І., 244
 Стецюк, Стефан, 187, 198, 201, 225
 Стечишин, А., 38, 102
 Стечишин, Анастазія, 372
 Стечишин, Мирослав, 4-5, 12, 19, 24, 37, 40, 42, 45, 48, 58, 65, 84, 87, 90, 100, 103-5, 125, 131-32, 147, 152, 160, 172, 180-81, 186, 188, 191-92, 196, 210, 223, 225, 227, 235, 239, 248, 264, 292, 294, 314, 325, 353, 397, 426, 443-44
 Стечишин, Михайло, 32, 38, 78, 91, 100, 159, 175, 241, 289, 299, 346, 372
 Стечишин, Орест, 161, 178, 254, 428
 Стечишин, Савеля, 2, 18, 26-27, 36, 38-39, 71, 76, 92, 127, 131-32, 146, 181, 196, 241, 351, 386, 418
 Стечишин, Соня, 78, 82, 207, 254
 Стечишин, Ю., 18, 41, 48, 103, 108, 132, 140, 151, 160, 191, 207, 219, 386, 408, 430, 433
 Стирлінг, Г., 246
 Стодольний, Іван, 389
 Сторож, М., 293
 Сторожинська, М., 213
 Сторожук, І. М., 168, 195
 Стратійчук, Іван, 397
 Стратійчук, о. Д., 116, 202
 Страшок, Т., 130
 Стригадка, Вас., 51
 Стригадка, Й., 287
 Стрільчук, Олекса, 347
 Стройч, В., 304
 Строкан, 341
 Струтинський, Іван, 403
 Струтинський, Мих., 126
 Стюарт, мейор, 97
 Сувала, С., 339
 Сукманюкський, С., 255
 Сурмач, Мирон, 84, 179
 Сушко, Роман, 142, 426
 Східний, С., 231
 Талпаш, панна, 197
 Тампсон, П. Г., 187
 Танчак, П., 229
 Танчак, Петро, 283
 Тарнавський, о. Ф., 364

- Тарнавський, генерал, 396
 Таскій, В., 220
 Таскій, М., 271
 Твідсмюр, лорд, 246, 274, 281, 317,
     363, 436
 Телмен, 167
 Теодорович, архієпископ Іван, 51,
     73, 92, 132, 225, 259, 331, 338,
     408
 Теплій, о. Г., 352, 354
 Теслюк, П., 332, 380
 Тивончук, А., 265
 Тижук, Г., 47, 100, 110, 113, 178,
     187, 228-29
 Тилмен, Г. Г., 210
 Тимошенко, В. П., 191-92, 194, 224,
     249
 Тимчук, М., 177
 Тиховецька, Л., 21
 Тичина, 262
 Ткач, Мик., 38
 Ткач, Степан, 217
 Ткачів, Тео., 226
 Ткачук, М., 237
 Ткачук, Марія, 259, 263, 418
 Ткачук, Н., 380, 388
 Ткачук, П., 251, 263, 351
 Товстюк, Г., 377
 Тодорук, Мик., 348
 Токар, М., 426
 Токарик, І., 425
 Токарик, Юрко, 336
 Томас, А. В., 333
 Томас, В., 304
 Томас, М., 86
 Томашевський, Йос., 348
 Томашевський, Т., 155, 237
 Томашук, Л., 207
 Томин, Василь, 263, 265, 270
 Томсон, Т. А., 20
 Топольницький, В., 3, 23, 39
 Топорівський, М., 52
 Торnton, д-р, 287
 Трач, Галя, 347
 Трефяк, Н., 304
 Трильовський, К., 210, 427
 Тріщук, Василь, 161, 183
 Троцький, Микола, 203
 Троян, Галя, 332
 Троян, Олек., 291
 Троянський, 219
 Тулеївітров, Василь, 67, 285
 Турула, Е., 73, 263, 271, 316, 362,
     444
 Тучак, 21
 Тюхтій, Вол. І., 140, 246
 Тюхтій, Мих., 217, 255
 Тягнігоре, Дмитро (див. Сідлець-
     кий)
 Угринівна, Зеновія, 316
 Угринюк, Гриць, 3, 102, 190, 202,
     420
 Угринюк, Дм., 208, 437
 Угринюк, Е., 189
 Угринюк, Маруся, 3, 102, 244
 Угринюк, Оля, 3
 Угринюк, Петро, 175
 Угринюк, Соломея, 301
 Українка, Леся, 112, 289, 389
 Фаршина, Гр., 54
 Федан, Іван, 362
 Федик, Тео., 285
 Федор, Василь, 348
 Федорків, П., 54, 201
 Федун, В. П., 246, 337
 Федчук, Тео., 135
 Федюк, Юрій, 139
 Фед'кович, Ю., 185, 220, 222, 224,
     227, 229, 376
 Фейрфілд, 45
 Фербей, Д. С., 103, 142, 177
 Фербей, Леся, 349
 Ферлей, Зенон, 399
 Ферлей, Т. Д., 4, 12, 23, 47, 88,
     92, 97, 102, 108, 116, 170, 179,
     183, 186, 188, 224, 238, 257,
     264, 271, 306, 320, 332, 334,

- 347, 352, 397-98, 400-401, 404-05, 413, 415
Фик, Мих., 301
Филипів, о. А., 87, 366
Филиповський, єпископ А., 101
Фиттінгер, д-р, 53
Фігус, А., 428
Фік, Петро, 311
Філики, 284
Філь, І., 367
Фодчук, Г., 406
Фодчук, Надія, 374
Франко, Іван, 8, 89, 96, 175, 177, 243, 357, 359, 381
Фрунчак Василь, 420
Фуртак, Марія, 49
Фуштей, Гео., 415
Хаврюк, Максим, 101
Хариш, М., 223
Харій, Степан, 431
Харко, Григорій, 240
Харовський, Юліян, 261
Хвалібога, Степан, 412
Хвильовий, Мик., 163, 183
Хмельницький, Богдан, 8, 229
Хміль, М., 155
Холода, Наталя, 261
Хоміцький, Д., 146
Храпіко, Н., 124
Храпіко, О., 112
Цегельський, Л., 154, 364
Цеглинський, М., 44, 374
Цибульський, С., 13
Цимбалістий, А., 50
Цукорник, Ю., 212, 362
Цюник, А., 166
Цькуй, Йосиф, 211, 395
Чаборик, М., 427
Чайківський, П. В., 285, 289, 393
Чайковський, А., 121, 256, 268
Чайковський, Микола, 421
Чарнецький, Ів., 207, 254
Чарнецький, О. І., 25, 32
Челядин, Вас., 292
Чемберлейн, Невил, 436
Чепесюк, Анна, 123
Чепесюк, Василь, 24
Чепесюк, М., 34, 52
Чепесюк, Петро, 85
Чепіль, В., 18, 39
Черевик, В., 161
Черевик, Федір, 66
Черескоп, Й., 373
Чернецький, А., 137
Чернецький, Д., 186
Чернецькі, 284
Черний, Н. С., 268
Чернявський, Н., 272
Чехівський, В., 4
Чеховий, П. К., 58, 243
Чижович, Стефанія, 155
Чикаленко, Ганна Келлер, 163, 438
Чикаленко, Е. Х., 233, 277, 427, 436
Чимчаки, 197
Чорнейко, Єлісавета, 29
Чорнейко, Ілля, 38
Чорнейко, Мих., 103
Чорнохліб, Гарасим (див. о. В. Кудрик)
Чумак, Анна, 255
Чумер, А., 12
Чумер, В. А., 103, 310
Чура, Ст., 293
Чутро, Дмитро, 420
Чучман, Василь, 47
Шандро, В., 18
Шаповал, Мик., 20, 25, 32, 115
Шаповал, О. А., 147
Шарик, Вол., 266
Шарик, М., 337
Шашкевич, Маркіян, 48, 120, 381, 398
Шварцбарт, Шулим, 196
Шевченко, Т., 10, 22, 116, 127, 146, 167, 201, 206, 250, 254, 336,

- 343, 352, 357, 359, 366, 378, 381, 392, 413
 Шевчишин, Гр., 366
 Шевчук, Василь, 438
 Шевчук, Марія, 58, 131, 315, 339
 Шевчук, Юрій, 139
 Шелухин, Сергій, 410
 Шепарович, Олена, 173
 Шепелюк, М., 177, 187, 278
 Шептицький, митрополит А., 397
 Шимко, Франко, 51
 Шіппшанкс, Марія, 60, 243
 Шкварок, Ю., 20, 212
 Шклянка, Ілля, 88, 247, 255
 Шкляр, 418
 Шкляр, Олена й Міні, 344
 Шкреметка, Надія, 347
 Шкреметка, Т., 264
 Шкромида, С., 213
 Шляйхер, фон Курта, 147
 Шпиллька, єпископ Богдан, 332, 355
 Штогрин, Іван, 374
 Штокалко, Петро, 170
 Шульга, П., 39
 Шульгин, Ол., 176, 238, 296
 Шумейко, С., 270
 Шумський, о. Ів., 238, 241
 Щерба, Йос., 411
 Щербаневич, Й., 258, 341, 359, 398
 Юндак, 362
 Юрій V, король, 248, 254, 282, 284
 Юрій VI, король, 324, 345-46, 361, 362, 423, 424, 436
 Юрійчук, Мир., 82
 Юрків, Іван, 393
 Яворська, 71
 Яворський, 187, 266
 Яворський, Павло, 321
 Ягольницька, П., 92
 Ягольницький, А., 32
 Ягольницький, Мих., 178, 207, 347, 364
 Ягольницький, С., 207, 347, 364
 Якиміщак, А., 112, 328, 350
 Якиміщак, В., 372
 Якиміщак, Д., 223, 239, 372
 Якиміщак, Іван, 372
 Якиміщак, Й., 372
 Якиміщак, Марія, 372
 Якиміщак, Яків, 372
 Яківчук, Гафія, 217
 Яковлів, А., 291,
 Яловий, 220
 Ямнюк, І., 413
 Янда, Дарія Е., 9, 131, 195, 236, 274, 316
 Янда, Дм., 18, 32, 100, 212, 291, 319
 Янчинский, Вол., 300-01
 Яремій, Анна й Максим, 346
 Яремій, В. Я., 214, 217, 225, 255, 257, 269, 286, 331
 Яремій, Д., 294
 Яремій, Нестор, 431
 Яремко, Іван, 320
 Ярий, Р., 53
 Ярошинська, Євгенія, 49
 Ясенівський, Н., 112
 Ясенчук, І., 135, 285, 314
 Ясинчук, Л., 21, 42, 55, 90, 93, 95, 97, 130
 Ястремський Т. Я., 150, 287
 Ястремський, Ю. К., 352, 374, 384
 Яцина, 342
 Яців, Іван, 127, 190, 288, 341, 405
 Юен, Томас, 94
 Юстис, Ю. Л., 253

2. Предметний

- „Академія Маллярства”, Торонто, 166
 „Албертійська Жіноча Рада”, 165
 „Албертійська Ліга Громадського Кредиту”, 247
 Албертійський університет, 25, 29, 32, 45, 55, 164, 203, 235, 253, 304, 343, 349
 „Алгома Стіл Ко.”, 34
 „Альфа Омега”, 108, 146, 241, 251
 „Америка”, Філадельфія, 128
 „Американська Консерваторія Музики”, 394
 „Американсько-Український Комітет”, 190
 „Англо-Український Комітет”, 243, 249, 260, 271
 „Атінія” корабель, 438
 „Бандурист”, 323
 безробіття, 4, 10, 17, 28, 34—35, 38, 41, 44, 65, 75, 80—81, 84—85, 89, 101, 112, 119, 123, 140, 143, 152, 157, 171, 174, 181, 211—12, 246, 251, 325, 358
 „Берлінський університет”, 52, 129
 „Бібліотека ім. С. Петлюри”, 25, 126
 „Боян” т-во, Вінніпег, 3, 26, 52, 105, 127, 200
 „Братство Українців Католиків Канади” (БУК), 318, 348, 371, 402
 „Британське Біблійне Товариство”, 316
 „Британське Медичне Т-во”, 40
 „Бурса ім. Митр. Шептицького”, Ст. Боніфас, 65
 „Вайта Кооператив Лимітед”, 428
 Василіяни, 6, 77, 366
 „Вестерн Кенада Ейрвейс”, 5
 „Вестерн Кооператив Лимітед”, 380, 387
 вибори: домініяльні, провінціальні, 20, 27—28, 31—32, 34—37, 109, 120—21, 125, 127—29, 184, 204, 207, 209, 212, 214, 253, 255, 265, 267, 272, 275, 277, 283, 306—09, 384, 386—88, 428
 вибори: муніципальні, 47, 88—89, 91—92, 97, 135—36, 183, 186, 188, 190, 263, 306, 317, 368, 377, 403
 Війна, Друга Світова, 435
 військова служба, 348, 442, 444
 „Вікторіян Ордер оф Нирсес”, 92
 „Вінніпег Голсейл”, 414
 „Вінніпезька Авдіторія”, 134
 Вісконсін університет, 344
 „Вісти зі Сходу”, 286
 Вокер, театр, 405, 408, 411
 „Вперед”, 380
 „Всесвітній Союз Українок”, 365, 378
 „Всеукраїнський світовий конгрес”, 186, 196, 202, 205, 223, 287, 290, 299, 441
 „Гаррісон Гай Скул”, Чікаго, 87
 „Годсон Бей Ко.”, 63
 „Годсон Бей Майнінг енд Смелтінг Ко.”, 216
 „Голос Покуття”, 210
 „Город Мира” (Канада — ЗДА), 94, 130
 „Ла Лисинер”, 410, 417
 день матері, 21, 70
 „Дер Нордвестен”, 20, 104
 „Джорнал”, 356
 „Ди Вестерн Лайф Ашуренс Ко.”, 191
 „Дипломатична Місія УНР”, 87
 „Діло”, 86, 90, 94, 105, 130, 138, 152, 167, 186, 218, 220, 224, 234
 „Дніпро”, студентський кружок, 245

- „Дружина Княгині Ольги”, 393, 398
- економія, бізнесові справи, 41, 44, 55—56, 58, 68, 80, 110, 112—13, 132, 178, 181, 190, 197, 200, 202, 208, 209, 217, 231, 245, 257, 265, 284, 291—92, 295, 299, 307, 313, 316, 322, 333, 335, 340, 362, 369, 392, 414—15, 424, 437
- „Ейл університет”, 77
- „Життя і Знання”, 199, 272
- „Жінка”, 389
- „Жіноче Т-во ім. О. Кисілевської”, 256
- „Жіноче Т-во ім. О. Кобилянської”, 73
- „Жіночий Світ”, 179
- жіночі питання, 9, 14, 17, 47, 54, 58, 73, 159, 163, 165, 178, 196, 218, 221, 269, 342, 350, 393
- „Заморський Вістник”, 286
- „Запомогове Брацтво св. О. Николая”, 142, 150, 163, 177
- „Запорозька Січ” т-во, Монреал, 3, 33, 175
- „Західні Вісти”, 87
- „Звено”, 286
- з'їзи, конвенції, конгреси, 2, 3, 5, 8—10, 14, 17, 24, 37, 39—40, 42, 45, 50, 52, 54—55, 58, 63, 93, 100, 103—04, 116, 123—25, 127, 131—33, 139, 146—47, 152, 154—55, 160, 163, 172, 178, 180, 187, 193—94, 199, 216, 218—20, 223, 225, 227, 229—30, 234, 236—37, 240, 255, 259, 262—65, 267, 269—70, 282, 308—11, 316—17, 321, 344, 349—51, 353—54, 357, 359, 364, 372, 406, 408, 431—32
- „Злучена Церква Канади”, 42, 217, 400
- „Злучені Фармері Алберти”, 24, 27, 31, 198, 237
- іміграція, 10, 33, 35, 38, 48, 57, 60, 72, 117, 133, 154
- „Інститут ім. Мих. Грушевського”, Едмонтон, 43, 63, 84, 103, 132, 134, 142, 163—64, 180, 187, 235, 250, 269, 307, 356, 358, 381, 394, 430, 433
- „Інститут ім. П. Могили”, Саскатун, 1—2, 39, 42, 48, 66, 71, 100 108—09, 126, 130, 132, 142, 150, 161, 174, 180—81, 208—09, 214, 251, 266—67, 271, 279, 282, 291, 295, 298 301, 311, 321, 340, 350, 353, 358, 429, 433
- „Інститут ім. Т. Шевченка”, Бруклендс, 88
- Інститут „Просвіта”, Вінніпег, 88, 163, 172, 183, 186, 200, 205, 212, 223—24, 227—28, 236, 292, 302, 321—23, 330, 342, 350, 358, 366—67, 373, 378, 396, 425
- „Інтернешннал Медікал Асемблей”, 91
- „Каменярі” студентський кружок, 9, 12, 18, 115, 291
- „Канадський Русин”, 1
- „Канадський Українець”, 20, 68
- „Канадська Бібліотека — Музей ім. Івана Боберського”, 334
- „Канадська Національна Вистава”, 40
- „Канадська Радіо Комісія”, 205
- „Канадська Русь”, 308
- „Канадський Фармер”, 1, 8, 16, 20, 25, 44, 46, 65, 95, 97, 104, 132, 218, 243, 394
- „Канадсько - Українське Жіноцтво”, Вінніпег, 14

- „Канадійсько - Українське Тов. Просвіта”, Тіммінс, 389
- „Канадійсько - Український Атлетичний Клуб”, Вінніпег, 210, 274, 330, 346, 398, 403
- „Канадіян Інститут оф Інтернешннал Афейрс”, 191
- „Канадскі Глас”, 104
- „Карпатська Україна”, 400—06, 408—11, 413, 416—19, 422, 432
- „Квартальник Університету Торонто”, 375
- „Квінс університет”, 157, 204, 209, 217
- „Клуб Канадійських Жінок”, 91
- „Клуб Українського Національного Танку”, 166
- „Колюмбія університет”, 269
- „Комітет Допомоги Рідному Краєві”, 404, 405, 413, 422
- „Комітет Оборони Українських Політичних Вязнів”, 37, 43, 338
- комунізм, комуністи, 7, 9—10, 19, 30, 38—39, 41, 43, 53, 63—65, 69, 73, 75, 79—81, 83, 85—89, 91, 93—97, 101, 111, 114, 116, 119, 125, 137—39, 143—44, 146, 149, 151—52, 158, 160, 168, 174, 183—84, 188, 190, 213 216, 220—21, 234, 240, 242, 244, 255, 266, 276, 278, 284, 295, 314, 318, 320, 327, 333, 375—76, 379—80, 389, 412
- консолідація й об'єднання українців, 227, 371, 394—97, 406, 408—09
- кооперативи, 3, 23, 39, 190, 341, 359, 367, 380, 387, 397, 422, 428, 429, 434
- „Королівська Академія Музики”, Лондон”, 77, 390
- „Королівський Інститут для Міжнародних Справ”, 168
- „Королівсько - Канадійська Кінна Поліція”, 94
- летунство, 19, 82, 348, 357—58, 363, 382, 416
- листопадові роковини, 47, 49, 90, 93, 102, 134, 185, 228, 231 366, 439
- „Ліга Британських Українців”, 11, 16, 25, 29, 33, 36, 40, 44, 82
- „Ліга Націй”, 19, 40, 46, 59, 68, 70, 72, 77, 88—89, 92, 102—3, 105, 111—12, 142—43, 226, 228, 291, 387, 399
- „Ліга Українських Молодих Жінок”, 162
- „Ліга Української Молоді Північної Америки”, 270
- „Ліга Фармерської Єдності”, 184
- література, 8, 49, 60, 67, 73, 76, 127, 194, 216, 245, 256, 261—62, 268, 285, 324, 351, 365, 366, 375, 381, 401, 419
- „Лондон Каледж оф Мюзік”, 82
- лояльність до Канади, 17, 49, 409, 412
- „Любителі української музики”, 331, 336, 343
- „Ля Прес”, 20, 360
- „Манітоба Колегія”, 59, 156
- „Манітобська Рільнича Колегія”, 6, 72, 127—28, 200
- „Манітобський Музичний Фестивал”, 296, 298
- Манітобський університет, 6—7, 25, 66, 160—61, 168, 206, 245, 253, 300, 306, 348, 350—51, 358, 377, 423, 431
- Мекгіл університет, 72, 160, 169, 208, 428
- „Месей Гол”, 115
- „Метрополітан Опера”, 59, 71, 90, 210
- „Міжнародна Жіноча Рада”, 14, 37, 47, 147, 163, 226

- „Міжнародний і Міжконфесійний Комітет Допомоги Голодним в Світській Росії”, 219
- „Міжпарламентарна юнія”, 92
- мільйоновий фонд, 5
- мова, 18, 22, 77, 116, 158, 166—67, 183, 199, 217, 223, 244, 247, 254, 290, 292, 310, 348—49, 355—56, 377
- „Молода Україна” (пласт), 213
- „Музей Визвольної Боротьби”, Прага, 136, 250, 303
- „Найнет Санаторія”, 29
- „Народна Воля”, 44,
- „Народна Газета”, 359, 393, 421
- „Народна Кооператива”, 341, 359
- народні приповідки, 359
- „Наукове Т-во ім. Т. Шевченка”, 76
- націоналізм, фашизм, 5, 174, 177, 181, 200, 230, 378—79, 389, 421
- „Національна Жіноча Рада в Канаді”, 165
- „Національна Ліберальна Федерація Канади”, 136
- національні свята, 343
- „Наша Культура”, 277
- Небраска університет, 361
- „Нешенел Прес Лімітед”, 20, 25, 31, 40, 46, 95, 97, 104
- „Німецько - заграничний Академічний Клуб”, Берлін, 248
- „Новий Час”, 107, 157, 268
- „Новий Шлях”, 101, 140, 182, 187, 286, 329, 383, 388, 423
- „Нормальна Школа”, Вінніпег, 102
- „Норт Вінніпег Кооператив Лтд.”, 190, 367
- „Нью Йорк Таймс”, 418, 437
- „Оборона України”, 82
- „Організація Державного Відродження України” (ОДВУ), 437
- „Організація Українських Націоналістів” (ОУН), 104, 106, 145, 150, 185, 236, 286, 288, 325—26, 329, 388, 421, 426, 437
- „Орли” (організація молоді), 55
- освіта, 150, 172, 175, 261—63, 345, 435
- „Острожане” студентський кружок, 254
- пашпорти Нанзена, 19
- пластиуни, 8
- „Плейгавз” театр, 366, 368
- політика (канадійська), 14, 20—24, 30, 32, 34—36, 38, 43, 46, 62, 153, 267—68 271, 313, 321, 330, 331, 333, 360, 388, 427
- політичні партії, 14, 24, 31—32, 46, 165, 169, 198, 219, 247, 262, 265, 271, 384—85
- „Польська Академія Наук”, 131
- „Правда”, 296, 318, 380
- „Правда і Воля”, 114
- „Пробій”, 286
- „Прометей”, Укр. Студ. Кружок, 9, 12, 14, 71, 115, 142, 161, 186, 188, 191, 206, 240, 245, 275, 319, 347
- „Просвіта” т-во, Вест Торонто, 96, 154, 161
- „Просвіта” т-во, Вест Форт Вілліям, 11
- „Просвіта” т-во, Гемілтон, 166
- „Просвіта” т-во, Де Па, 147
- „Просвіта” т-во, Реджайні, 235
- „Просвіта” Т-во у Львові, 76, 88, 90, 336, 342
- „Просвіта” т-во, Фішер Бренч, 258
- „Просвіта” т-во Форт Френсис, 43
- протестні акції, віча, 7—10, 14, 47—48, 50—51, 55—56, 58, 154, 160, 179, 224, 318, 339, 365, 391, 398, 402

- „Професійний союз українських економістів і книговодів в Канаді”, 335
- „Рада”, 233, 277
- „Радіо Корпорація Америки”, 69
- радіо, програми, передачі, 9, 37, 52, 54, 71, 114, 235, 331, 336, 343, 373, 393, 406, 417, 418, 424
- „Революційна Українська Партія”, 122
- репортажі, спомини, 176, 179, 199, 303—04, 343, 354, 367, 369, 374, 378, 387, 395, 401, 405, 415, 423, 427, 429—30
- „Репрезентаційний Комітет Українців Канади”, 408
- „Рідна Мова”, 158, 277, 310, 378
- „Рідна Нива”, 145
- „Рідна Церква”, 279
- „Рідна Школа” в Буковині, 220
- „Рідна Школа” в Галичині, 90, 93, 95—7, 122, 130, 210, 253
- „Рідна Школа ім. М. Шашкевича”, 121, 213, 258, 341, 359, 378, 381
- „Рідний Край”, 33
- „рідні школи” в Канаді, 137, 139, 141, 148, 153, 159, 164, 176, 180, 205—06, 213, 224, 256, 257, 301, 315, 331
- рільництво, садівництво, 15, 33, 44, 51—52, 79, 83, 85, 137, 139, 146, 172, 222, 225, 227, 246, 266, 287, 295, 301, 333, 337, 341, 442—43
- „Робітник”, 286, 336
- „Робітнича Громада”, 374
- „Робітниче Запомогове Товариство” (РЗТ), 151, 167, 279
- „Робітниче Слово”, 286
- робітничі справи, 5, 10, 17, 120, 124, 126, 306—05, 392
- „Робітничо - Фармерське Видавничче Товариство”, 347, 412
- „Робочий Народ”, 1, 84, 416
- „Руслан”, 161
- „Самопоміч” т-во, Монреал, 207
- Саскачеванський університет, 26-27, 36, 41, 83, 86, 108—09, 126, 146, 161, 178, 183, 208—09, 219, 236, 241, 251, 298, 300, 339, 348, 361, 430
- „Світова Вистава” в Чікаго, 135, 142, 151, 156, 162—63, 166, 171, 172, 176, 179, 229, 231
- „Свобода”, 45, 116, 161, 260, 290, 308, 438
- „Свято державності”, 5, 7, 61, 65, 105, 109, 196, 237, 332
- „Сельроб Єдність”, 174
- „Сентрал Дейріз Лтд”, 424
- „Сі-ен-ар”, 120, 124, 146
- „Сі-пі-яр”, 17, 59, 393
- „Сі-сі-еф”, 184
- „Січ”, 96, 114, 147, 154
- „Січові Стрільці ім. Р. Дудинського”, 293
- „Слово о Полку Ігоря”, 194
- „Слово Правди”, 101
- „Собор св. Івана Сучавського”, 355
- „Сокіл-Батько”, 213, 384
- „Сорбонський університет”, 127
- „Союз Бувших Українських Вояків”, 302, 399, 433
- „Союз Гетьманців Державників” (СГД), 257, 319, 371, 402, 408, 411
- „Союз Послів Імперії”, 89
- „Союз Українок Америки”, 127, 131, 179, 255
- „Союз Українок Канади”, 1—2, 8—9, 36—37, 47, 51—52, 54, 63, 70, 100, 108, 126, 131, 146, 165—66, 173, 213, 236, 255, 311, 316, 386, 418

- „Союз Українок” у Галичині, 146, 173, 386, 391
- „Союз Українських Журналістів і Письменників за кордоном”, 171
- „Союз Українських Купців в Альберті”, 386
- „Союз Українських Народних Домів” (СУНД), 5, 63, 132, 135, 169, 243, 293, 363
- „Союз Української Молоді в Канаді” (СУМК), 100, 110, 166, 170, 178, 187, 228—29, 237, 254, 265, 293, 314, 317, 318, 350—51, 357, 359, 364, 381, 393, 397, 431, 438
- „Союз Українців Самостійників” (СУС), 1—2, 5, 7—8, 10—11, 16—17, 19, 23—24, 37, 40, 42—43, 46, 50—56, 61—63, 66, 68—69, 74—75, 82, 84, 87, 90, 100, 103—06, 108, 113, 116, 119, 122, 125, 130, 152, 154—55, 172, 177, 179—80, 182—83, 185, 187, 189, 191, 194, 196, 210, 218—20, 223—24, 227—29, 232, 235, 248, 259, 274, 282, 292, 294, 301, 308, 312, 319, 321, 328, 336, 348, 355—56, 358, 360, 371—72, 379, 382, 384, 391—92, 394, 398—99, 402, 406, 408, 411—12, 415, 418—19, 421, 424, 426, 442—43
- „Співацько - Драматичний Гурток”, Гемілтон, 166
- „Спілка Визволення України”, 13
- спорт, 241, 256, 274, 276, 311, 330, 398
- „Стар”, Монреал, 26
- „Стар Фінікс”, Саскатун, 231
- статистичні дані, 152, 157, 196, 215, 355, 441
- „Стрілецькі Вісти”, 70, 75
- студенти, 9, 12—13, 18, 22—23, 25, 27, 39, 43, 71—72, 77—78, 102, 115, 124, 142, 160—61, 167—68, 186, 188, 192, 204, 206—07, 209, 211, 225, 240, 245, 251, 254, 263, 275, 300, 309, 320, 343—44, 348, 354, 377, 379, 393, 431
- телевізія, 9
- „Телеграм”, Торонто, 42, 336
- „Т-во ім. Івана Франка”, Елмвуд, 213
- „Т-во ім. Івана Франка”, Торонто, 96
- „Т-во ім. Івана Франка”, Тулон, 177, 221
- „Т-во ім. Мих. Грушевського”, Ошава, 218
- „Т-во ім. Т. Шевченка”, Ст. Боніфас, 206, 213
- „Т-во ім. Ю. Федьковича”, Вінніпег, 213
- „Т-во Канадійських Письменників”, 80, 216
- „Т-во Кобзар”, Форт Руж, 213
- „Т-во ‘Оборона України’”, 422
- „Т-во Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка”, 357
- „Т-во Податковців Північного Вінніпегу”, 78, 150, 170
- „Товариство Просвіта” в Львові, 6, 373, 404, 408
- „Т-во Просвіта”, Еспанола, 300
- „Т-во Просвіта ім. Т. Шевченка”, Ст. Боніфас, 403
- „Т-во Просвіта”, Монреал, 440
- „Т-во ‘Просвіта’,” Торонто, 154, 282, 322, 359
- Т-во „Просвіта”, Форт Віліям, 107, 123, 243, 293, 427
- „Т-во українських професіоналістів”, Торонто, 286
- „Т-во Українських Професіоналістів у Америці”, 269

- „Т-во Українських Рідних Шкіл” (ТУРШК), 206, 212—13
- „Т-во Учителів в Манітобі”, 440
- „Т-во Українських Учителів у Канаді”, 164, 185, 203, 205, 263, 265, 350, 375, 378
- „Т-во Українські Січові Стрільці ім. Дм. Вітовського”, 294
- „Т-во Українсько - Канадійського Жіноцтва”, 298
- „Т-во Українського Народного Мистецтва”, Вінніпег, 149, 232, 289, 328, 377
- „Т-во Учителів Українських Рідних Шкіл у Канаді”, 148, 153, 160, 205
- „Торонтонський університет”, 126, 169
- „Трансканадійська Воздушна Лінія”, 416
- „Трейдерс Траст Ко.”, 71
- „Тризуб”, 231, 411
- „Трібюн” 184, 194, 198, 328, 333, 368, 396
- Україна, 4—5, 16, 55, 70, 76, 89—91, 95, 111, 131, 133, 143, 151, 173, 178, 182, 195, 383, 437, 439
- Україна : інформативно - допомогові акції, 11, 40, 48—51, 53, 60—62, 64, 68—69, 72, 74—75, 77, 86, 88, 92, 102, 158, 168, 176, 179, 210, 238—39, 246, 248, 253, 271, 299, 399, 400, 402, 408, 417—18, 419
- „Українська Академічна Громада”, Торонто, 330
- „Українська Видавнича Спілка в Канаді”, 134, 277, 310, 363
- „Українська Військова Організація” (УВО), 29, 55—56, 67, 106, 111, 130, 145, 150, 236, 268, 278
- „Українська Всесвітна Виставова Корпорація”, 135, 142, 151, 155, 164, 171
- „Українська Галицька Армія”, 46, 288
- „Українська Господарська Академія”, Подебради, 79, 122, 127, 157, 180, 258, 291, 295, 341, 348, 443
- „Українська Греко - Католицька Церква в Канаді”, 87, 340, 354
- „Українська Греко - Католицька Церква”, Ванкувер, 392
- „Українська Греко - Католицька Церква”, Вест Торонто, 93
- „Українська Греко - Католицька Церква”, Монреал, 207
- „Українська Греко - Католицька Церква св. Николая”, 187, 366
- „Українська Греко - Католицька Церква”, Торонто, 96, 282
- „Українська Греко - Православна Громада”, Ванкувер, 392, 397
- „Українська Греко - Православна Громада”, Торонто, 74, 124, 282, 378, 383, 389
- „Українська Греко - Православна Громада” Форт Вілліям, 427
- „Українська Греко - Православна Церква в Канаді”, 1, 10, 51, 121, 202—03, 243, 259, 279, 293, 306, 336, 338, 399, 402, 412
- „Українська Греко - Православна Церква”, Саскатун, 108
- „Українська Греко - Православна Церква св. Володимира”, Гемілтон, 166
- „Українська Греко - Православна Церква св. Михаїла”, 183, 185, 226, 355, 373, 391
- „Українська Греко - Православна Церква св. Софії”, Монреал, 3, 26, 92, 175, 207, 267, 309, 353, 420, 423

- „Українська Жіноча Рада”, 342, 350, 376, 422, 424, 437
- „Українська Католицька Церква св. Володимира і Ольги”, Вінниця, 294, 335, 340
- „Українська Кооператива ‘Будучість’”, Торонто, 335
- „Українська Народна Республіка” (УНР), 421
- „Українська Національна Рада”, 47
- „Українська Парляментарна Репрезентація”, 103, 112, 138
- „Українська Соціал - Демократична Федерація”, 416
- „Українська Стрілецька Громада”, 6, 13, 23—24, 39, 44, 49, 62, 66, 70, 75, 82, 96, 106—08, 153—54, 168, 183, 211, 213, 236, 250, 338, 371
- „Українська Фармерська Елеваторна Спілка”, 71
- „Українська Центральна Рада”, 231
- „Українська Центральна Рада”, Вінниця, 400
- „Українське Академічне Т-во”, Берлін, 53
- „Українське Горожанське Т-во”, Монреал, 268
- „Українське Інформаційне Бюро”, Лондон, 68, 75, 88, 104—05, 111, 130, 158—59, 167—69, 202, 243, 374, 380
- „Українське Канадійське Горожанське Т-во”, Едмонтон, 203, 235
- „Українське Кольонізаційне Т-во”, 10
- „Українське Національно - Демократичне Обєднання”, (УНДО), 62, 103, 138, 147, 421
- „Українське Національне Обєднання” (УНО), 169—70, 182, 189, 191, 230, 236, 247, 300, 319, 337, 338, 371, 379—80, 382, 388—92, 396, 402, 408—09, 411, 437
- „Українське Освітне Товариство”, 432
- „Українське Пасічниче Товариство в Канаді”, 239, 289, 376
- „Українське Т-во Алюмінів”, 333, 337—38, 360, 384
- „Українське Т-во Взаємна Поміч”, 4, 11, 58, 85, 93—94, 107, 166, 173, 239, 284, 392, 395
- „Українське Трудове Обєднання”, 44
- „Український Академічний Комітет”, 291
- „Український Високий Педагогічний Інститут ім. М. Драгомана”, Прага, 76, 176
- „Український Вільний Університет”, 134, 143, 176, 291, 364
- „Український Голос”, 1—2, 5, 12, 24, 94, 134, 153, 232, 242, 247—48, 257—58, 277, 286
- „Український Город”, Львів, 384, 391
- „Український Греко - Православний Собор св. Покрови”, Вінниця, 3, 5, 8—9, 12, 21, 24, 47, 56, 58, 90, 105, 116, 200, 223—24, 228, 236—37, 248, 302, 331, 335, 366, 390, 403, 412
- „Український День”, 306
- „Український Жіночий Конгрес”, Станиславів, 220—21
- „Український Клуб”, Манчестер, 159
- „Український Культурний Город”, Клівленд, 359
- „Український Народний Дім”, Беліс, 67

- „Український Народний Дім”,
Брендон, 7, 65, 246
- „Український Народний Дім”,
Брокен Пайл Лейк, 218
- „Український Народний Дім”,
Бюфорд, 246
- „Український Народний Дім”,
Вайта, 225
- „Український Народний Дім”,
Ванкувер, 67, 321, 392
- „Український Народний Дім”,
Вегревіл, 211
- „Український Народний Дім”,
Вінніпег, 13, 23, 190, 202—03,
212, 223, 238, 264, 275, 289,
294, 319, 322, 330, 334, 345—
48, 350, 373—74, 379, 397, 401,
404, 411, 415—16, 418, 425,
426, 442—43
- „Український Народний Дім”,
Давфін, 50, 93, 218
- „Український Народний Дім”, Де
Па, 246
- „Український Народний Дім”, До-
мініон, 432
- „Український Народний Дім”,
Дуфрост, 269
- „Український Народний Дім”,
Едмонтон, 250, 318
- „Український Народний Дім”,
Елма, 350
- „Український Народний Дім”,
Етелберт, 258
- „Український Народний Дім ім.
М. Драгоманова”, Борщів, 310
- „Український Народний Дім”,
Могила, 194
- „Український Народний Дім”,
Мус Джью, 160
- „Український Народний Дім”,
Овкбурн, 151, 218
- „Український Народний Дім”,
Престон, 80, 142, 209
- „Український Народний Дім”,
Реджайна, 90
- „Український Народний Дім”,
Саскатун, 65, 108, 140, 151, 181,
239, 306
- „Український Народний Дім”,
Ст. Джуліен, 292
- „Український Народний Дім”,
Ст. Мартін, 385
- „Український Народний Дім”,
Су Лукавт, 425
- „Український Народний Дім”,
Стенен, 89
- „Український Народний Дім”,
Тіммінс, 144
- „Український Народний Дім”,
Торонто, 18, 22, 38, 40—42, 49,
52, 54, 66, 71, 82, 85, 91, 96,
108, 112, 115, 154, 182, 183—
84, 240, 250, 282, 330, 361
- „Український Народний Дім”,
Тулон, 221
- „Український Народний Дім”,
Федора, 243
- „Український Науковий Інсти-
тут”, Берлін, 99, 116, 122, 292
- „Український Науковий Інститут”,
Варшава, 393
- „Український Національний Хор”
О. Кошиця, 82
- „Український Педагогічний Інсти-
тут”, 291
- „Український Православний Со-
бор св. Івана Сучавського”,
Вінніпег, 213
- „Український Студентський Кру-
жок ім. А. Коцка”, 9, 163
- „Український Технічно - Госпо-
дарський Інститут”, 157, 176,
179, 311, 322
- „Український Червоний Хрест”,
128, 240, 298
- „Українські Вісті”, 147, 196, 227—
28, 257, 277—78

- „Українські Канадійці”, Йонга, 85
 „Українські Робітничі Вісті”, 19,
 39, 44, 75—76, 101, 183, 220,
 229, 242, 244, 276—79, 296, 312,
 336, 347, 359
 „Українські Робітничі Доми”
 (ТУРФДоми), 13, 43, 96—97,
 114, 143, 167—68, 221, 241—
 42, 266, 279, 282, 375, 379, 389
 „Українські Січові Стрільці”, 44,
 279
 „Українські Щоденні Вісти”, 7
 українці в ЗДА, 45, 48
 українці в Канаді, 5, 8-9, 11, 13, 15,
 26, 45, 57—60, 98—99, 106,
 115—16, 119, 122, 128, 130,
 143, 146, 148, 152, 155, 157,
 165—66, 182, 195—96, 215, 218,
 237, 277, 284, 288, 293, 297,
 304, 310, 314, 317, 343, 352,
 354—357, 360, 364, 372, 396,
 406, 430, 441
 українці в Німеччині, 45
 „Украфільм Корпорація”, 390, 401,
 405
 учителі, 81, 85—86, 89, 110, 130,
 135, 144, 148, 153, 158, 160,
 163—64, 173, 185, 187, 195, 197,
 203, 232, 239, 250, 257, 259,
 262—63, 265, 289, 315, 325, 329,
 340, 343, 356—57, 366, 376,
 392—93, 413, 426, 432, 440
 „Фармерське Життя”, 19, 34,
 139—40, 408
 „Фармерський Політичний Комі-
 тет”, Арборт, 121
 фармерські проблеми, 50, 53, 93,
 126, 148, 150, 204, 226, 228,
 231, 368, 395
 „Федерація Кооперативної Дер-
 жави” (С.С.Ф.), 184, 207, 214,
 219, 276, 428
 „Фрі Прес”, 21, 25, 184, 246, 333,
 348, 366, 368
 „Хліборобський Шлях”, 245
 хорові групи, виступи, 42, 52 54,
 71, 73, 108—09, 162, 164, 200,
 202, 205, 210, 224—25, 345,
 346—48, 374, 379, 397, 416, 418,
 420, 426, 443—44
 Централья Союзу Українських
 Студентів, 344
 „Централья Українських Студентів
 Канади”, 9
 „Центральний Комітет Буковин-
 ських Українців” у Канаді,
 220
 „Центральний Комітет Україн-
 ських Організацій”, Ошава,
 219
 „Центральний Протестаційний
 Комітет” у Канаді, 7—8
 „Центральний Український Допо-
 моговий Комітет для Допо-
 моги Голодним на Україні”,
 223
 церковні справи, 9—10, 19, 51, 70,
 76—77, 87, 116, 121, 125, 133,
 156, 168, 196, 200, 201, 203,
 238, 241, 243, 246, 249, 259,
 270, 306, 309, 331—32, 334—36,
 338, 349, 351, 354—55, 393,
 397, 402—03, 412, 416
 „Час”, Вінніпег, 20
 „Час” у Чернівцях, 94
 часописи (періодики, журнали),
 1—2, 5, 7, 43, 133, 218, 242,
 248, 286, 339, 342, 359, 380
 „Червона Калина”, 39
 „Червоний Хрест”, 85, 439, 440
 „Читальня ім. Т. Окунєвського”,
 Мічам, 52
 „Читальня ім. Т. Шевченка”, Пор-
 тедж ля Прері, 173

- „Читальна 'Просвіти',” Вінніпег,
11, 19, 78, 120, 212, 271, 288,
320, 330, 332, 337, 376, 390, 444
„Читальня Просвіти ім. Т. Шев-
ченка”, Оттава, 357
- „Читальня Просвіти”, Косів, 361
шкільництво, 14, 95, 110, 113, 125,
129, 139, 154, 163—64, 167,
195, 197, 249, 261—62, 290,
301—02, 377
Шпиталь св. Йосифа, 29

3. Index of English and other Names and Titles

- A Voice from Ukraine* by Percival Cundy, 120
- Ammende, Ewald, 315
- Bolshevik Misrule in Ukraine*, 190
- Canada, Europe and Hitler*, by W. Kirkconnell, 444
- Canadian Club, 194
- Canadian Honey Wines Limited, 202
- Canadian Institute of Indian Affairs, 194
- Census of Manitoba, 1936. Population and Agriculture*, 441
- Central Dairies Ltd., 436
- Crescent Creamery Ltd., 208
- Daily Express*, 158
- Daily Journal*, 124
- Empire Drug Store, 156
- England, Robert, 196
- Esih, Ivan, 120
- Evening Telegram*, 18, 189
- Family Welfare Ass'n., 296
- Fisher Body Craftsman's Guild, 264
- Franko, Ivan, 120
- Free Press, 16, 32, 51—52, 54, 64, 68, 70
- Gyro Club, 124
- Holmes, B. V., 113
- Human Life in Russia*, 315
- Imperial College of Sciences, 262
- International Relations' Club, 157
- Journal*, 62
- Kiwanis Club, 194
- Lamont & Swystun, 88
- League of Nations, 134
- MacLean's* 86
- Mail and Empire*, 118
- Manchester Guardian*, 48, 60, 70, 86, 103, 148
- Massey Hall, 118
- Mein Kampf*, 186
- Montreal Daily Star*, 92
- National Minorities To-Day* by the Rt. Hon. Lord Noel-Buxton, 90
- National Press Limited, 68
- New Canadian*, 8, 11, 16
- North Winnipeg Rate-Payers' Association, 78
- Oxford University Press, 444
- Playhouse, 49
- Poland and Ukraine the Danger Spot of Europe*, 75
- R. K. O. Capitol, 66
- Royal Air Force, 348
- Royal Tobacco., 132
- St. Martin Farmers' Co-operative Ltd., 3
- Sheepshanks, Mary, 60
- Smeth, J. B., 48
- Terror in Europe* by H. Hessell Tiltman, 95

- The Worker*, 65
Toronto Daily Star, 118
Toronto Evening Telegram, 51
Tragedy of the Ukraine, a Polish Terror, 48
Tribune, 138
- Ukraine — The Sorest Spot of Europe*, 69
Ukrainian Farmers in the United States, 301
Ukrainian Minority in Poland, 103
Ukrainian Review, 69
Ukrainian Self-Reliance League of Canada, 327, 329, 407
Ukrainian Songs and Lyrics, 161
- Ukrainian Tribune and Review*, 419
Ukrainians in Canada, 60
Ukrainians in the United States, 363
University of Toronto Quarterly, 375
- Ventures in Citizenship-Ukrainian Contribution*, 406
- Wallace, Samuel, N., 69
Western Co-operative Ltd., 422
Western Producer, 196
- Yorkton Collegiate Institute, 78
- Zapp Fur Shop, 156

ЗМІСТ — CONTENTS

	Стор.
Foreword — English	v
Вступ	vii
Рік 1930	1
" 1931	57
" 1932	99
" 1933	141
" 1934	193
" 1935	233
" 1936	281
" 1937	327
" 1938	371
" 1939	407
Показники	445
1. Особовий	445
2. Предметний	464
3. Index of English and other names and titles	474

—0—

Ольга Войценко:

Літопис Українського Життя в Канаді

Том I — Піонерська Доба: 1874—1918,
виданий 1961 р., 295 стор.

Том II — Доба Росту й Диференціації:
Роки після I-ої Світової Війни
1919—1924, виданий 1963 р.,
395 стор.

Том III — Доба Росту й Диференціації:
Роки 1925—1929, виданий 1965 р.,
307 стор.

Том IV — Доба Росту й Диференціації:
Роки 1930—1939,
виданий 1969 р., 477 стор.

Том V — в друкові.

В м'якій оправі \$4.50 за том, в твердій
полотняній оправі \$6.00 за том.

Замовляти в
TRIDENT PRESS LTD.
P. O. Box 3629, Sta. B. Winnipeg 4, Manitoba

Тієї ж авторки:

Матеріали до Франкіанн в Канаді (1910—
1956), Українська Вільна Академія Наук,
Вінніпег, 1957, 64 стор.

Інший Світ — інші Дні, з подорожного
нотатника — 1958.
Видавнича Спілка Тризуб, Вінніпег, 1959,
212 стор.

Canada's Cultural Heritage: Ukrainian
Contribution,
Ukrainian Free Academy of Sciences,
Winnipeg, 1964, 16 p.

The Ukrainians in Canada. Canada Ethnica
Series IV, Winnipeg - Ottawa, 1967,
XVI+272 p., 2nd edition, 1968, XVI+272 p.
